

ב"ה

**אין ליכט
פון תורה**

ספר

לב טוב

אידיש

62

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשל"ה לפ"ק

זה השער לה צדיקים יבואו בו

ספר

לב טוב

איר אלי מענטשן די בשעפניש פון גאט • וואס ער האט
בשאפן די וועלט און ייענע וועלט אז איר וועט ליענען
דס ספר וועט איר דרונן גיפונען דס גאנצער יודישקייט • און
עס וועלן גרוס הנאה האבן דיא וואס וועלן לערנען דרונן •
דרונן שטייט דא הנחמה פון דעם מענטשן פון וויין יונגס
און • און אויף פול דינים אויף הלכות שבת און יום טוב •
און אקע וואס געצליק איז היינטונג צייטן • און דער וואס
וועט האלטן וואס דרונען שטייט וועט ער זוכה זיין
צו א עולם הבא אמן :

נדפס מחדש

בעיה"ק **ירושלים** תובב"א

שנת תשל"ה

נדפס בלובלין בשנת תרס"ד

איר ליבע לייט אויף וועל אייך מויע זיין די סיבה ווס עס הט מיך גיבראכט דעם ספר צו מאכן • דאס איז ווייל איך האב גיזעקן פיל מנהגים ווס גיפעלין מיר נישט • דען מיר האבן ניהלה לאר) איין גרויס גיבטי הורה וואס הקב"ה הט אויגן גיגונן אוף דעם בארג סיני דורך משה רבינו ע"ה פאר די אויגן פון כל ישראל • דער נאך האבן מ'תקן גיזעקן אינגער גבאים און חכמים זייער גומי תקנות • וויא זענען בשייטס אין דר גמרא און פוסקים • אבר אצונערט אין אונזער דורות און אין אונזער קהילות דס עם זענען גאר ווייניג לייט ווס בענען צו וויסן די רעכטי מנהגים און אייטלוקר מאכט זיך מנהגים וויא אים גיפעלט • בפרט אין שיל זענען פאר האנדלן פיל לייט וואס ווען צו קרוישה און שמונה עשרה און מורים • אויך ריידן זיין אין איר דברים במלים • און קיינער איז נישט זיין צוא שטראפן • און אויב עס גיפונט זיך עקניץ אייניר ווס וויל זיין זא שטראפן • האט ער מורא איינס מען וועט אים נישט פאלקן • טראכט ער זיך וואס נוצט מיין ריידן • דאס אנדרי אז ער וועט אן שרייאן אוף איינים וועט ער אים נאך מולול זיין מיט פיל ביוזנות אויף איי נישט פר האנדלן אין דעם דור איין מענטש ער זאל אין זיך האבן דא גומט מרות פון לייסן צו שטראפן • דרום מאכט זיך אייטלוקר איין מנהג ווי אים גיפעלט • אז וויא עס זענען פאר האנדלן פיל לייט ווס זענען אין שיל גאר אן פונה בשעת וייער תפלות : אויך בשעת דר תון זאגט דיא הויכ שמונה עשרה טואן פיל לייט גלייך וויא זיין גיהערי נישט דער צו : און זענען זיך אנדער אפילו צו קרוישה און מורים און צו קרויט און צום לייאנן • אויך קענט אום איינר זיין פנים צום אנדערן און זענען זיך אונטערן מיל און ווערין פריידיה בנאנדר • זעהט ווי די לשמעאלים טואן אין זייער תפלה דאס וויא שטייאן אין איין שרעקלוקי מורא גלייך וויא פאר איין סוף : גוא סבל שפן ווי זאלן מיר נישט שטיין אין מורא פאר דעם לעבדיגן גאט גיזוכט איי זיין נאמן דאס ער האט בשאפן הוכל און ערד און ער זעהט ווס בייא אייטלוקן אין הארצין טוט זיך • קער מען דאך פונדא שטיין אין גרום מורא : נון לבי לייט זעהט ווי מיר האבן איין מנהג ווען מ'גענטשט מווקן דא בענטשט איינר און דיא אנדרי הערין אים נישט צוא • אנדרי וויא ריידן דר ווייך דברים במלים : אזוי איז ער דאך נישט זאגט און מוז נאך אסאל בענטשן • אזוי שרעפט זיך זעלסטן איינר זאל נאך אסאל בענטשן • אזוי אויך אין שווד איז קיינר נישט זאגט קיין הורה תפלה איינר זייער גרוי עבירה פון דברים במלים • און דאס איז אסור אפילו אין דר הם מבל שפן אין דר הייזיגער שווד • נאך מער אום שבת גיזעקן אויך פיל עבירות אין אונזרי הייזר ווייל דו גני בית ווייכן נישט וואס מוקר איז און וואס אסור איז • דרום האב איך גמאכט דעם ספר אוף מיינש • און האב אים גיזעקן (לב טוב) דען דר וואס האט איין נישט הארץ דער קען באדן קוקן צוא אלי גומי מרות פון דער וועלט : אז וויא מיר לערנען אין פרק רבי יוחנן בן זכאי האט גיזאט צוא זיינע פנינעס קעקטליכי תלמידים דאס אייטלוקר פון וויא זאל זיך גמראכטן און זאל זאנען וועלכים עס איז דא געשטי מדה וואס דר מענטש זאל זיך איז אים בהעפטן זאגט רבי אליעזר איין גומט אויז איז דו בעשטי מדה • דען ער פאר גינט אייטלוקן דאס זייניג • רבי יהושע זאגט איין גומט הכר : דען פון איין גומט הכר לערונט מען פיל גומט • רבי יוסי זאגט איין גומט שכן : דען ער וועט זעהן פון אים פיל גומט און וועט אים נאך מין • רבי שמעון זאגט דיא בעשטי מדה איז אז דר מענטש פרענקט זיך וואס עס וועט זיין • רבי אליעזר בן ערך זאגט איין גומט הארץ איז דיא בעשטי מדה : דא זאגט צו וויא רבי יוחנן מיר גיפעלט דאס רבי אליעזר בן ערך האט בעסיר גיזאט פון אייך אלי : דען איין זייני רייד זענען אין כלל אזוי איינער רייד אויך : דען דר וואס האט איין גומט הארץ דער קען גרינג קומן צו אלי גומי מרות : ער נעמט אן שטראפן פון אנדרי : און אויך שטראפט ער זיך זעלבסט : ער האט ליב דא לייט און האט איין גומט אויז ער פאר גומט אייטלוקן אל דאס גומט : און בענטשט נישט קיין פקעמס : אויך ווער עס וועט אין דעם ספער לייאנען וועט ער גיפונען פיל גומי מרות צוא קוקן דורך וויא צוא איין גומט הארץ • גאר דיא עצה וועל אייך גיבן דעם מענטשין וואס בענטשט צוא האבן איין גומט הארץ דאס ער מוז אויך זיך קראד נעמען

נעמין דא מדה פון ענה. אז וויא עס שטייט אין פרק פון ענה דען דער ענין קען גרונד בשעת
 איין גוט הארץ: אָבד דעם בעל נאָה איז עס שווער: אויף אַל דו גומי גרות הענגן אין ענה -
 אויף הייסט דא תורה לב טוב. דען ווא הייבט זיך אן מיט איין ב פראשית. און לאזט זיך
 אום מיט איין ל (לעני כל ישראל) דס מאכט לב. אויף הייסט זי טוב ווי דער פסוק נאמט (פר
 לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבוה) נוא נעהן מיר אז דא תורה הייסט (לב טוב). דורך
 דעם וועלן מיר ווזה זיין אין היילונג לאנד אריין צוא קומן אמן:

יצחק בן לאא מוהרר אליקום זצ"ל מקק פוזנא:

הלכות בית הכנסת פרק ראשון

כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו שנאמר כל הנקרא בשמי לכבודי בראתיו
 יצרתיו ואף עשיתיו:

דער פסוק איז אזו שטייטש הקב"ה הט דרום בשאפן דא וועלט פון וועגן ער האט גיוואלט זיין
 אפאלד דען אפאלד אן פאלק איז קיין מקד ניש דרום האט ער בשאפן דווקא און ערד און
 אלץ וואס איז און ווי (כל מה שברא הקב"ה לכבודו) אלץ ווס נאט הט בשאפן איז פון זיין קבוד
 וועגן דא הוואלט און דערד און אק וואס איז אויפן הוואלט און אויף דער ערד און אלץ ווס איז
 איין וואסער הונטר דער ערד אפאלד הט הקב"ה בשאפן מיט רחמנות פון זיין קבוד וועגן אויבען
 אויפן הוואלט הט ער בשאפן דא מקאבים אמייל פון וואסער אמייל פון פייער אמייל ווינד אמייל
 זענן האלב וואס האלב פייער און ווייל איז וויא איז ניש פאר האנדלן קיין בלוט און פלייש דרום
 האבן וויא אויף קיין יצר הרע ניש דען דס איינז הענגט אין דעם אנדערן ווי טאן ניש קיין שום זאך
 נאר וויא לובן הקב"ה טאג און נאכט זיי ווען ניש וויא שלאפן ניש ווי עסין ניש זיי טרונקן ניש נאר
 טאג און נאכט טאן וויא נאר געטליכי זאכן צו דעם שלחנות וואס זיי זענען בשאפן גווארן דרום
 האבן וויא קיין שכל ניש ווייל זיי האבן קיין יצר הרע ניש. נוא קעגן וויא קיין ביז ניש טאן נאר
 געטליכי זאכן. דר נאך הט הקב"ה בשאפן דא בהמות און חיות און עופות און דא פיש אין
 וואסער דו אלי זענען נאר אמייל בלוט און פלייש דרום זענען וויא אמייל יצר הרע דרום קעגן וויא
 מיין ניש טון נאר אמייל מענטשליכי זאכן. עסן און טרונקן און שלאפן און צום ווייב בעפעטן
 און אלץ וואס צום יצר הרע גיהעו. דרום האבן וויא אויף קיין עניש ניש ווייל זיי זענען אמייל יצר
 הרע. נוא נעהן מיר דאך אז דא מלאכים און דא בהמות האבן מיין שכל און מיין עניש ניש
 ווייל וויא קעגן מיין ניש טון נאר צו דעם וואס וויא זענען בשאפן גווארן. נאך דעם אז אלץ איז
 שוין בשאפן גווארן און אויף דר גיהנם און גן עדן הט דא חכמה מיט גיטונג אז מיזאכ בשאפן
 דעם מענטשן דען ווען ניש דר מענטש צוא וואס נוצט דאס אלץ. איז דאס דען דער קבוד
 הקב"ה אז דער גיהנם אונגן עדן זאל אום וואס בשאפן זיין. אזו האט הקב"ה גמאן איין מלאך
 אין איין בהמה דס מיינט קען דא היילונג נשמה איז איין מלאך אמייל יצר טוב. אין דעם גוף
 וואס איז בלוט און פלייש אמייל יצר הרע. דער מיט האט ער בשאפן איין מענטשן. דרום
 האט ער דעם מענטשן גיטונג דא תורה און מצות דער מיט הט ער אים גיטונג וויא ער זאל זיך
 נוהג זיין נאך צו זיין נאך דער נשמה און ניש נאך דעם יצר הרע און אויף האט ער אום גיטונג
 דעם רעכטן וועג וויא ער קען קומן אין גן עדן: יונ אויב חיו פאר קערט קוקט ער אין גיהנם
 דרום אז דער מענטש טוט געטליכי זאכן: און בצווינגט דעם יצר הרע און אלי ווייט מענטשליכי
 זאכן נאר זיין פונקט איז מיט אלים פון נאטם וועגן קמשל ער עקט און טרונקט כדי ער זאל
 שטארק זיין צו דער דונקט פון הקב"ה ער שלאפט כדי זיין קאפ זאל אים זיין אפ גראט וועט ער
 קענין

קענען שוין נאכט דעקט מיט קלארקייט גאט אז דער מענטש איז זיך אז נאך אזוי דער גוף איין קענט זי דעם הער דא נאך אז דער גוף דעם קענט איין גוף אריין : דען וואו דער הער גייט מוז דער קענט נאך גיין אזוי דער געלעגנהע קענטש בעסער פון אמאלאך דען דער מלאך הט קיין שער נישט און דער מענטש האט וואו אונזערן שער און חלק לעולם הבא און דער פאר קענט אויב דער מענטש גייט נאך דעם גוף און נאך דער דעם דאס זיין פונעם איין מיט אלעס וואו אן צו שוין גענוג איז אזוי דער גוף דער הער און דא נאך דער קענטש . וואו מוז נאך צוהן דעם גוף אין גיהנם אריין גאט ווערט געפונען אז דער מענטש איז נאך אריין פון איין ביהמה . דען דא ביהמה האט קיין שכל נישט דרום קומט וואו גיט אין גיהנם אריין און דער מענטש הט וואו שכל און פאר דאךט זיין שכל דרום קומט ער וואו אין גיהנם אריין :

דא וועל איך שיינען אלץ וואס איז בשאפן געווארן פון דעם מענטשן וועגן עש איז איין משל איין סוף מאכט אסענדע פאר זיין פריינד צום ערשטן ריכט ער אום צווייטן שיינען פאלץ דאס ער זאל דענען מאכט דא סענדע . דער נאך ציגט ער אן ריכט . דער נאך דעם שטעלט ער סאדוויקס ווס זאלין דען צום מיט דער נאך שטעלט ער דארטן שיינע ביימיר : וואו בשמים דער נאך שטעלט ער אריין דער ריכט איז לייכטער . דער נאך פרייט ער אן צו עסן פריש און אסוויקס פריינד און גומי שפייז . דער נאך רופט ער זיין גומי פריינד ער זאל קומן אויף דער סענדע ווס ער האט גימאכט פון זיינע וועגן . אזוי איז דא נאך אויף . צום ערשטן הט גאט ביה צו גריכט גפאלקן דאס איז דא וועלט . דער נאך האט ער אן געזאגן אלייכט . דאס מיינט מען דעם אור וואס גאט האט בשאפן אין ערשטן טאג . דער נאך הט ער בשאפן דו מלאכים דס וועגן דא סאדוויקס . דער נאך דא ביימיר און אלייכט פריינד . דער נאך הט ער גישטעלט דער ריכט דס איז דער זון און דער לבנה אויף דעם לאכטער דס איז דער הוואך : דס וואו זאלין לייכטן אויף דער ערד . דער נאך הט ער בשאפן אלווילא ביהמות און פייגל און פיש . נאך אלעס הט ער בשאפן דעם מענטשן . גאט ווערט מען דאך אז דאס אלץ איז בשאפן געווארן פונעם מענטשן וועגן : גוף ווייל דער מענטש האט נישט געקענט זיין אן עסן און סדוויקס און שטאפן און אונזערן זאכן . דרום האט אים גאט גענוג דוידערה און מצות . צו ווייזן וואו ער זאל זיך נאך זיין וועלכעס מוזט און וועלכעס אסור איז דען ווען גיט וואלט דער מענטש גאט אליי זיינע זאכן פון תענוג התענוג וועגן : און וואלט וואו אן גיט וואו און וואלט זיך געמאכט יום טוב אליי טאג דאס ווייט גאט נישט האבן ער זאל פאר דאך זיין נאכט . אדרבה ער ווייל האבן מיטאל דעם גוף נאך ציין נאך דער נאכט . דרום שרייבט אן דא הייליג תורה בקדשים תורה ביקדוש אגו איר זאלט זיין הייליג דען איך בין אויף הייליג דס מיינט דו דעם דו זאלט וואו הייליגן מיט וואס מוזט און . דו זאלט נישט איבעריג עסן און סדוויקס און אליי זיינע מעשים זאלין זיין לשם שמים דאס ער זאל געווען זיין צו גאט דעקט . דען ווען דער מענטש איז שוואך קען ער גיט דעם גאט דען . און אליי זיינע עסקים און הענדל פון דער וועלט זאל אלץ זיין לשם שמים . און ווען דער מענטש טוט דאס אלץ פון זיין גוט לויפט וועגן . אזוי איז ערענדער פון דער ביהמה . דען דו ביהמה הט קיין נאך טוב גיט אזוי מוז וואו טאן אלץ ווס גיהער צו איר גוף און דער מענטש הט ביי וואו דעם נאך טוב דאס איז דא הייליג נאכט . און לאזט וואו ארבעטן צו דעם גוף . דרום איז קאזי אז איינלעך מענטש זאל ווערן נישט צווא פאר אום היינעקן זיין הייליג נאכט מיט וואו מען . און דער גוף זאל זיין קענטש צו איר . דען איינלעך ווייט וואו וואו דער הער גייט מוז דער קענטש נאך גיין אזוי וועט וואו קענטן קיין צו דעם אורט וואו וואו איז גענוג געווארן דעם פאר דעם און זאל גיט לאזן דא הייליג נאכט נאך גיין דעם גוף צו דער ערד . איך דאך גיט פיר מארהע זיין . גוף ווייל גאט האט אריין גיטן דא נאכט אין גוף אריין דרום האט ער דער צו בשאפן צוויי פליס איין פלי צום גוף דאס איז דער (נאשט) ער געמאכט איז זיך אריין אלץ ווס ער עקט און סדוויקס און אריין פלי צו דער נאכט דס איז דער (קנה) : ער צוהט אריין דס קול . און געמאכט נישט אריין אין זיך קיין שום נאך . נאך דס וואס ער פאנגט אריין

דען און דעם איז דרען קענענש בשאפן געווארן אין דר תורה : אונ פון דיא מצות ווי אזא זאך מען זיך מיט זיי געהן ווין : אונ נוס עם איז אסאר אונדער מוהר מריפה אונדער קלער : אין דעם כלל איז מען זאל שטראפן די לייט ווס מון גוט רעכט . ווען ער זעהט : איין ויהדי אונדער איין ויהדי איין געבירה טאן : איז ער מחויב זיי צו שטראפן מיט גוטו רייד . אונ גוט חיווי מבויל צוא זיין פאר לייטון . אפילו ביו הונדערט מאל ביסטו מחויב אים צו שטראפן : איז ער אפער אנעלכר ווס אכט גוט מיין שטראפ ביסטו מחויב אים אן צו שרייאן אפילו פאר לייטון אזא לאנג ביו פד שויד זיך אפ פון ווינו ביוה מעשים : אונ ווען דו ווייסט אז ער וויל זיך גוט אפ שוידו דער פון ביסטו מחויב צו גיין פאר די (ראשים) אונד (דוינים) אונדער פאר איין (רב) אונדער פאר איין (מנהיג) איז ער אפער אנעלכר ווס מייבט געשעט פון דיין שטראפ : אונ זאגט צו דיר דאס ביסט נאך עקער פון מיר דו האסט דס אונ דס גוטאן לאז אים בלייבן אונ רייד אים גוט מיין : דען ער איז גוט ווערט מען זאל אים שטראפן : און אים הט שלמה הכהן גזאנט (אל תוכח לץ פן ישנאף) זאלסט גוט שטראפן מיין שפעטיר מאמור וועט ער דיר פיינד ראבין : (הוכח דהכח ויגדבה) שטראפ דעם תבס וועט ער דיר לזין : און שטייט פריר אין פסוק (וכיח ללץ לזקח קלון ומוכיח לרשע מוכח) דר ווס שטראפט איין שפעטער דר בקומט שאנד : אונ דר ווס שטראפט איין רשע ווארפט אים אום דר רשע אלז מוכים ווס גפונט זיך אין אים געלעבט . און זאגט דער פסוק (באני כסיל אל תדבר כי יבזח לשל מילה (כסיל) איז מיינט איין נאר אונד איין רשע : דס מיינט דר פסוק דו זאלסט דיין שטראפ רייד גוט ריידן אין די אנדערן פון אנאר אונד ארשע . דען ער פאר שעמט דיין גנוי רייד דס איז אלס אין כלל פון דברי תורה : דס אנדרי איז דר תפלה וואס מען איז מתפלל פר הקב"ה אונ דו תחנות אונ דוב פון גאט דס איז און אחריב . נאך איז פאר האנדין אנעלכר רייד ווס זענען מוהר אפער גוט מיין חוב : דס הייסט (צרכי הבית) ווס מען בראקט צו ריידן אין ווין חוז פון צרכי הבית וועגן : אין דעם כלל איז און ווס מען בראקט צו ריידן אין הענגיד פון פרנסה וועגן צו קומן אונד פאר קומן : דס מאג מען וואל ריידן : אפער גוט איבריגי רייד :

דא וועל איך אייך פלעידן די זיבן ארלייא רייד ווס מען פדארף גיט צוא ריידן : האמשו עס וועט וינדל שטיין דר פון אינדע הונקשטן פרקים : דאך קאן איך זיך ניט אויף האלטן פון צוא שרייבן : ווייל איך טאג דרוגן ניט אן ווערד : מאמור וועט נישט אימנער הר צו קערן דרום וועל איך ניט קוקן אויף מיין מידתה אונ וועל עס אויף שרייבן : ווייל דא וועלט ווערן זייער גישטרזעלט דרוגן דעם ערשטן איז שבעת) דעם מיניט מען (שבעת שוא) פאלש שווערונג : אויך (שבעת חנם) אום ווסט שווערונג דא ביידע זענען פאר באטון אין דע עשרת הדברות : דע עבירה פון שבעות איז הארצער פון אלע עבירות אין דר וועלט : ערשטערט הונדערט מאל אין טאג אונ האט דער פון קיין הנאה ניט : אונ דר יצר הרע רעט אים גאר ניט אן דר צו (רען דער יצר הרע רעט מיין ניט אן גאר צו אזא איין עבירה ווס איז פראהנדן אין איר הנאה) . גאר פאר זיין גרוס בייוו מדה וועגן ווס ער הטקין טורא ניט פאר די גיבאט פון גאט . זענען וויא בייא אים ניט גיאבט . דרום איז זיין עונש זייער גרום . אין דעם כלל איז אויך ווער עס מאכט איין ברקה לבטלה . אין דעם כלל איז אויך די מענטשן ווס זאגן נאך די ברקה מוטען חזן : ווייל זיין האפן דאך שוין פרוי גיזאנט דא ברקה הייסט עס איין ברקה לבטלה . אזא איז ער עובר אויף ולא תשא את שם ה' אלהיך לשוא) . אונ ווען איינער מאכט אברקה איינר איין פרי אונ דר נאך פאלט וו ארום פון זיין האנט אויף איין מיאום אורט . דא איז ער מחוייב צו זאגן (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) אויף דר ערשטער ברקה . נון זעהט איר וואו דר הארקה עבירה פון (שבעת חנם) האמשו זיין פונתה איז דאך געווען מיט דער ברקה איינר דער פרי גאט צוא חובן : דאך הייל עס איז אום גערן ארום גיפאלן פון זיין האנט ווערט ער גישטראפט דרייבן ווארונ ער האט דא פרי גוט גיהיט . אונ ער מוז זאגן (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) . מכלש ווען איינר דר מאנט איין שם אויך איין שבעת לבטלה וויא גאר גרום איז זיין עונש . דעם איז דאך וועג אז די הייליגע מלאכים מארן ניט גידענקן דעם הייליגן שם צוא

הזכות בית הכנסת פרק ראשון

מזב

לזבון הקביה ביו נאך דרייטא ווערמער (קדוש קדוש קדוש ה' צבאות) . און ישׂראל מענטש און גידענקן
נאך צווייטא ווערמער (שׂמע ישׂראל ה' וגו') . אונדז ברוך אלהי' . און דער רשע וואס שטוענדט אים
זוכט גידענקט דעם שם צום ערשטן מאל און פאר שטעמט אים דאס מוט. ער אומקט אלס מאן . דאס
זענט דר רעכטו רשעים ווס פאר שטעמט ווין דיילונגן נאמטן דס ווי גידענקט אים נאך און צוויי אים
ריין אונט . דס מאן מען ברוך אים נישט מוט . און דעם זאגט דו גמרא ווער עס הערט איין יהודי דר
מאנט דעם שם אום ווסט זאל ער זאגן (ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד) . אונדז (ברוך הוא וברוך
שמו) . און זאל דעם יהודי מוהרים ווין . ער זאל אים זאגן דו ביסט מנודה . דו ביסט אין חרם . און
באלד זאל ער אום. מתיר ווין און זאגן מותר קד . זונט ווערמער דו וועלט נשמוכיכלט דרייבר . דעסט
גלייכן איז ער מוהיב ווין חבר נדריק צו ווין און דעם אלום ווס שטייט אובן אום גידענקט דאס
עס איז אין קלל פון (שבועת חכם)

נאך איז אין דעם קלל ווער עס מאכט אברכה און בונה נאר ווין בונה איז און עפס אנדערש דאס
איז און נישט רעכט . ווי וואלט גווען איינער זאל ריידן מיט איין שר און ער זאל מראכט און
עפס אנדערש . און דר שר זאל עס וואל מארקט אז ער מראכט און עפס אנדערש וויא וואלט
עס מיט אים גינאנגן . סכל שפן פאר איין סלה בשור ווס וואלט אים נאך ארגור גווען . נון סכל
שפן פאר דעם (סלה סלבי סלבי סלבי) . עס איז פול דער פון צו שרייבן . עס איז דרום נישטא
גינארג פול ספרים איך שרייב אבר נאר בקיצור און ווייטער אין פרקים וועט ווייטער שטיין דר פון
דאס אנדער ווס מען ברארף נישט ריידן דס זענט קללות וואס איינער שטעלט ווין חבר . ביא איין
מאן סייא איין ווייב מאן מען נישט שטעמט . און אפילו ווין איינע קינד . און אפילו זיך וועלכער
און נישט . עס איז איין לאו אין דר תורה גלייך ווען איינער עסט חויר . אנדער דס איז נאך פול
אונדער עבריה פון חויר עסן דס ווער איך ווייזן און וואל השיידן . איין מעס פון חויר עסן איז
האמש פאר האנדן הנאה . אבר פון קללות איז נישטא קיין הנאה נוא מוט ער דאך דיא עבריה
האמש דר צר הרע רעט אים נישט אן דר צו ווי אובן שטייט . דר אנדער מעס איז דר ווס עסט
חויר איז נאר מוטא ווין גוף און די פלי ווס גיהער צום גוף דאס איז דר (חשם) . אבר דער וואס
לאזט ארום קללות פון ווין מול דער איז מוטא ווין נשמה און איר גוטי פלי דעם (קנה) . דס איז
פול ערגור וויא מען איז דעם גוף מוטא . דר דרום מעס ווער עס עסט חויר קאן ער תשובה מאן
פאר השם יתברך איז ער אים מקבל און ער הט אברהם . אבר דער ווס פלוקט אונדז שטעלט העלפט
אין קיין תשובה נישט און ער האט קיין פברה נישט . ביו ער מוז אבר בעטין ווין חבר ווס ער הט
אין גישאלטין . און אפילו ער שטעמט ווין איינע קינד מוז ער אים און אבר בעטין . דאס איז
און איינס דער פון וואס דר גלות דר לענגער זיך . אין דעם קלל איז ווען איינער נאנט אוב עס
איז נישט איז און אזו זאל און מיר קושן דיא קללה . דאס איז און ווייטער שטעמט . און עס איז אין
קלל פון לאו (לא תקלל) . אז וויא מיר גפונן ביא יהודה ער הט גאנט צו ווין פאטור גוב מיר דעם
יונג בנכין . און אוב איך וועל אים נישט צריק ברענגן און שטעמט פאר דיר זאל איך ווין גינאנט
פון דיר אלס מיני מענ . פון דעם ווארט וועגן האבן וויינע ביינור קיין רוא נישט געקענט האבן אין
קבר ביו משה רבינו עה הט נישטא מאל פאר אים הט אים גאט מוחל גווען קורץ פון דר זאך
אומלוקר מענטש זאל זיך הושן עס זאל נישט ארום גיין קיין שבועה און קיין קללה פון ווין מול . און
אוב ער איז דרום מרגל גינארג און קען זיך נישט אפ גינארג דר פון שטייט שון אין ספרים וויא ער
זאל מאן . דאס ער זאל זיך איין קנס מאכין . אז ווען ער וועט ארום לאזן איין שבועה אונדז איין
קללה פון ווין מול . זאל ער געבן דעם וועלכע קנס צו ענינים . אזו ווערט ווין עבריה צו אפצוה
נישט מער ער מוז נענט אבר בעטין און תרסה האבן און זינע וונד :

און בפרט ווייל אומקעם ווארט ווס דר מענטש לאזט ארום פון ווין מול ווערט איין גשויון למעלה .
דרום זאל ער זיך פרייר נישט בראכטן איינער ער רעט . אין ספר ראשית הקמה שרייבט ער און
מוזאל בעסער געלט אום געבן איינער איין ווארט צו ריידן . דען דאס געלט קען מען ווייט גינארג

הזכות בית הבנסת פרק ראשון

טוב ה' 9

אָבֵר דָּס וואָרט איז שווער צוריק צוא חאפן ווייל עס ווערט איין גישרופען לַמַּעֲלָה מיידן מיט גרויס
הַשׁוֹבָה . אין דעם פֿלל איז אוף ווען איינער איז מבייש זיין חבר . אודער ער איז אוף אים מוציא
שם רע . אודער ער איז זיך מִתְּכַבֵּד מיטען חבר'ס שאַנד . דָּס זענען די אַרְבָּסְטֵי עֲבִיּוֹת אזוי ווי
דאָ שטייט אין רוא פֿרָקִים ווען איינער איז מבייש זיין חבר'ס, ער נישט קיין חלק לעולם האָב .
עס איז גלייך מיט איין קללה . אודער מיט אנאָנדר וואָרט איז ער אים גלייך מבייש . זעה דאָ
ווען איינער נעמט זיין חבר איין עבירה מאַן . דאָ איז ער אים מחוייב צו שטראַפֿן . אָבער ער
דאַרף אום נישט מבייש זיין פֿר לייט מיט זיין שטראַף . דען ער וועט זיך דרום מצער זיין . מבייש
אז ער טאר אים נישט מבייש זיין מיט זיין אָן שרייאַן . אוף דעם זאָגט מִקְלָת (דבָּרִי חֲכָמִים בְּנֵיחַת
בְּשָׁלֵמִים מִנְּעֻמַּת מוֹשֶׁל בְּפִסְיִלִּים) דָּס איז מיינט דו שטראַף רייד פֿונעם חכם ווען שטולער הייד
אונט פֿאַמלעך דרום ווערן ווי גהערט . אָבֵר דָּר נאר שרייאַט אַן אוף דו בייט אַזוי ווערן ווינע רייד
נישט אָן גענוקען . אין דעם פֿלל פֿון מוציא שם רע איז אוף ווען איינער האָט אַצונאָמען וואָס ער
לעקט וואָס מיט אים זאָלסטו אים נישט רופֿען מיט דעם צו נאָמן . דען דו מיט בוקסטו אים מבייש .
אָבֵר דָּר וואָס איז זיך מִתְּכַבֵּד מיטען חבר'ס שאַנד . דאָס איז ער ברוקט וואָס אַיך בײַן פֿעסיר אונ
גרעסיר פֿון מיין חבר . אודער ער ברוקט וואָס אַיך האָב מיין חבר מבוות גיטאן דָּס איז אַלץ אונ
דעם פֿלל וואָס אַיך האָב גישרופֿן :

לָשׁוֹן הרע סיגנט מען דָּר וס ברעט דוא בייט סייא צוא רעכט אודער צו אום רעכט . דהיינו ער
זאָגט אונ דעם הויז געס מען וואָל אַלי מאַן דָּר האָט שיינע קליידר . דָּר האָט דָּס גאָט . דָּר
האָט געניש גאָט . אונ זיין פֿונגה איז צו ביזו בריידן דָּס הייבט (לָשׁוֹן הרע) בערה פֿון דער עבירה
ווערן ווערט דו גאנצו וועלט גישרופֿלט . דָּפֿרט אום שבת אז דער עולם שטייאָן אין מאָרד דאָ
רעט איינער פֿון דעם אָנדרען . אונ וועלכער עס קען אַשמועה זאָגן אוף אנאָנדרען אַשאַנד אודער
אונד אודר ווען איינער זאָגט עפֿים אַשאַנד אודר אונד אודער איין שפֿעט . דאָ פֿרייאַן וואָס דוא
אָנדרִי דאָס איז אַלץ אונ פֿלל פֿון לָשׁוֹן הרע . דָּר פֿון קוקט (שנאָת חנם) : אונ בערה אונד בית
המקדש איז תרוב גיטאן אונד שנאָת חנם דו עבירה ווערט בערה אַלי סאל געקערט דרום לאז
אייך קיין חידוש נישט זיין וס מיר זענען אזוי לאַנג אונ גלות דָּס קוקט אַלץ פֿון זיידִיג אַרום גיין .
דָּר וס האָט נישט צו מאַן שטעלען וואָס אוף דער גאָס אונ מאַכט אַרעזל אַרום וואָס אונ מרייבט לעפֿעט
אום דוא לייט . אונ ברעט זיי אונ מאַכט זיין לאַכן . דו בייט וס ווערן אונ גיטעלען דוא טאָג נישט
אָנדרש נאר פֿון פֿרעסדי ריידן . אונ פֿרסט אום שבת איז דוא עבירה נאָך גרעסיר . דען ער איז
דָּר מיט מחלל שבת דָּר צונגט אַן אַזוי אַפֿיאַר וס דָּר הוצט דו בייט בנאָנדר . אונ מאַכט שנאָת
חנם אַזוי וואָס אַיך ווער דאָ גאָס גרעסיר בשיידן :

אין דעם פֿלל איז אוף רבילות דער וס גייט פֿון איינעם צום אָנדרען אונ מרייבט רבילות אונ זאָגט
ווס ווענדי האָט גאָט אודר גרעט . אוף אים . אודר אוף אנאָנדרן . דער פֿון קוקט רציחות .
אַפֿילו עס איז אַמֵּת הייבט עס אוף רבילות אַיך דאָרף דָּר פֿון נישט מאַרדן זיין ווייל אַיטלעכר ווייבט
וואָל וס רבילות איז . אונ דָּר וס נעמט אַן רבילות האָט אַזוי נישט איין עבירה אונ ענש וואָס דער
ווס זאָגט רבילות . דָּר פֿון קוקט (לָשׁוֹן הרע) אונ (שנאָת חנם) . תּיפּוֹת דאָס איז ווער עס תּפֿט
צו אַרשע ווען ער נעמט אום טון אום רעכט אונ ער זאָגט אים דו האָסט רעכט גאָט ער מאַכט דָּס
דריטע האָט נישט תּרפה אוף ווייני ביזו מעשים אונ שטאַמקט אים נאָך . אוף ווער עס תּפֿט אַרשע
פֿון זיין הנאָה ווערן . דָּס ער וויי ביי אים עפֿיש במוסן דרום שטראַפֿט ער אים נישט דָּס הייבט אונ
תיפּוֹת ווי עס וועט געסער בשיידט ווערן :

גיבול פֿה דָּס איז דָּר וס רעט שטענדיקע רייד פֿר לייטן . דעם מאַכט מען אַפֿיף גיהנם . (איטלכר
ווייבט וואָל וואָס גיבול פֿה איז) . אַפֿילו דער וואָס הערט צו גיבול פֿה) מוז אוף עניש
לייזן . אז ווי דו גיבול זאָגט אַיטלכר ווייבט וואָרום דוא תּתן פֿלה גיטאן בנאָנדר הונטער דער
תּפֿה . נאר דָּר וס רעט גיבול פֿה דָּר האָט קיין חלק נישט לעולם האָב . טייל ער פֿאר דאָרפט זיין

נוטע פלי און האט דער פון קיין הנאה נישט אזוי איז דאז עבירה נאך גרעסר • דרום זאל אומלעכער
גומאדנאס זיין דרונען :

ליצנות דאס איז ווער עס שפעט פון לייטן און מאכט די לייט לאכן דס קוקט מוזקת זיין חליל
טאג און גאון • דס עס דאכט וואו אים ער איז העכור פון אלי דרום שפעט ער פון איינלעבן
רעם ועלפונן זאל מען נישט שטראפן דען ער נעמט נישט אן די שטראפ • אז וויא שלמה הקלף עיה
הט גומאדנא דאז זאלסט נישט שטראפן אלשפעטור דען ער פרייבט גשפעט דרום • און הט דאז פיינע
דרוגר • נאר די זאלסט שטראפן אהבם וועט ער דאז לוב האבן • אונדעם כלל פון ליצנות איז
אזוי דברים בטלים • דהיינו ער רעט פון מלחמות אודר שבועות דר פון קוקט קיין גוסס נישט ארויס
און ער פר דארגט וואו זיין גוסס פלי • נאך ערגער דר פון איז פר האנגן די רייד וס דר קענטש
רעט מיט צארן • עס איז פיר דר פון צו שרייבן • אבר איה וועל עס קורן בשרייבן ווייט וועט
דר נאך בשרייט ווערן • דר ראשית תבטח שרייבט אין פלי שמיט דער וואס ווערט באלד דער
צערונט • און איז נישט באלד צוא בוילונג דר הייבט ארשע • אוף שמיט אין קהלה פעס בחיב
בטלים ינוח דר צארן וואס און רעט שוים פון די נארן דאז קשונעים • אודר (בטלים) די רשעים •
דרום זאגן די תבטח דר וס איז צארונדג איז ער גלייך אז וויא איין קשונע • ער רעט וויא איין
קשונע • ער שרייט ווי אקשונע • ער מוט ווי אקשונע • דרום שמיט נישט אן קיין תבטח צוא זיין
צארונדג • אז ווי מיר גיפונן אין דר גמרא אז הלל איז קיין מאל נישט צארונדג גווען • אוף גיפונן
מיר און דר תורה דריי מאל איז משה צארונדג גווען דרום הט ער וואו טועה גווען • האמשו ער
איז דאך גווען אקביא אקבער אלי גביאים • האמשו ער איז רעכט צארונדג גווען דאס ער האט
גשטראפט דאז ישראל • אזוי האט ער עס נאך גמאן פון מידוש השם ווערן • פון דעמט ווערן
שרייבט אונז פאן דר תורה אז ער הט וואו טועה גווען איינר זיין צארן • דען ער הט ווי געקענט
שטראפן אן צארן • מביש נקל וואס אז אנדערער איז צארונדג פון נארשקייט ווערן • איז ער
וואו בונדא טועה אין אלי וויינעקס • דרום האבן אום דאז תבטח גרופען קשונע • מה דאך אז
איינר איז צארונדג פון געלט ווערן פאלרט ער זיין שכל בפרט די רייד וס ווערן גרעם אין צארן
ווי שאטון בונדא צו דר גאנצער וועלט נאט זאל אונז הוסן • אז ווי עס וועט דא נאך בעסור בשרייט
ווערן • דען ווען איינר איז צארונדג גשטעלן וואו לעבן אין פול מלאכי תבלה און אנטפאנגן ווייני
בייז רייד וס ער לאזט ארום פון זיין מויל • און די ועלפונן מלאכי תבלה ווערן אלץ פאר מולונגן
ווס ווי בנענגן ריל • ווען נישט הקבדה ועלכסט וואלט וויא אוף גיראלטן און זאגט צוא וויא וואס
ווערן דיא אנדערער לויט שולדג אז דר נאר איז צארונדג און ווערט קשונע פון דברים בטלים און
פון געלט ווערן • ווצט איר שטייל איה וועל אים זיין שפר אלץ בצאלון אזוי פיר תלמים און בסורים
ווערן אוף אים קוקן און דר נאך אלי דאז גיהנם ווס איה האב בשאפון ווערן גוועקטן אין אים •
אז גיין אונז דר מלאכי תבלה און שרייבן אוף אלי ווינו ווערטור און אבוב • אבר אויב ער צוא
רייטט אודר ער צו פרעכט עפס זאגן אין זיין צארן • אזוי גיין וויא נישט אונז • און זי זאגן דר
איז אונזערער • ער קאן קיין תשובה נישט קאן ער וועט נאך קער וונדענג • ווייל ער לאזט אזויא
גוועקטן אוף וואו דעם יצר הרע און וויא כייצען אים אן ער זאל אפירי עבודת פוקבים ומולות
דונן • דרום איז וויינער דרום דאז עבירה פון דעם וואס רעט בייז רייד מיט צארן אודר ער ווארפט
עפס זאגן פון זיין האנט אין צארן :

דיא תבטח וד גמייכט דעם צארן צו די ארבי עבירות • דער צארן און פעס קוקט פון גאון •
און דר וס איז בעל גאון איז גלייך ווי מען דונט עבודת פוקבים ומולות • דען ער פר לייקנט
אין דעם (תיר) איינציגן נאט • און הקבדה הט פיינד דאז צארונדגע לייט מביש די בעלי גאון און
בפרט ווען איינר שווערט אין צארען • אודער ער שעלט און שלאגט זיין חבער אפילו זיין קונד •
האמשו ער ווייל אים לערנן צוא גוסען איז אוף איין אסור • און זיין וואו איז וויינער גרויס דאס עס
העלפט אים קיין תשובה נישט ווי אויבן שמיט • דרום האבן די תבטח גומאדנא אז ווען איינער וויל

אמורא מאבין אהף ויין הוז גונגד אודר איין אב בית דין אודר ראש הקהל וס ויל אמורא מאבין ויין אזו זאל ער טאן : זאל ער זיך מאבן גלייך וויא ער איז צארגונדעג : אָבֶר בַּאָסֶת זאָל ער נישט ויין איין צאָרן . דער זעלבויר מענטש וס טוט אזו הָט ער בַּוּדָאִי מוֹדָא פֿר גאט . אונ גאט הָט אים ליב . אָבֶר איין רבֿון דר הָט נישט איין זיך גאָסס פאַרַכט . אז וויא אַזוֹבן שְׁמִיטִים . דען אז קען שְׁמִיראַפֿט אים איז ער גאָר קער צארגונדג אינ רעט גאָר קער בייזי רייד . ער הָט קיין מוֹדָא נישט פֿר קיינעם . ער לאָזט ויין צאָרן פֿריר גיין אונ גידענקט נישט אז ער פֿאר דאָרפֿט ויין גוֹסִי פֿלי . אונ פֿאר אים ריינגוט ויין הייזעני נשְׁכָה . אונ עס טאר אים קיינער נישט ריידן אין צאָרן . אזו אַזֶן שְׁמִיטִים אַין פֿרַק דוא וואָלסט דיינ חבר נישט אָיבֶר בעטן בשעת פֿעס . אונ קיין מענטש טאר אים קיין וואָרשט נישט ריידען . דען ער ווערט גאָר קער אין פֿעס :

עש איז אַמאָל גיווען אַהסידי האַט ער גלאָזט צוואָה ויין וון דס ער זאל נישט צערוינן . אונ איין מיין שום וועט זאל ער נישט צאָרגונדערו . אונ אויב עס וועיט זיך אים שרעפֿן דס ער וועט נישט קענען אוף האַלטן ויין צאָרן . זאל ער אום האַטשן גאר אוף האַלטן איין שעה אונ זאל נישט ריידן אונ קיין שום מעשה נישט טאן . ער הָט דרויף גשוואָרן ויין פֿאָמיר אז ער וועט ויין צוואָה נישט פֿרעכין . דער חסיד איז גישטאָרבן אונ ויין וון איז גיווען אַנגרסער סוֹהֶר . אונ האַט גינשקען אויב אַפֿרוקי וידעני אַמאָל איז ער גפֿארן האַנדלן אַפֿון נם אונ הָט זיך גוֹאָסט אויפֿן וועג פֿופֿצן יאָר . אונ איז אַהיים גיקומן מיט גרויס עשירות אונ ער איז אַהיים גיקומען בייא גאָסט . איז ער דרוך גיגאנגן ביי דר באָר וס ויין ווייב לונגט דרוגן . זעהט ער דאָס אָבֶר לונגט ביי ויין ווייב . אזו איז ער וויער צאָרגונדיג גוואָרן אונ הָט זיי פֿיידו גוואָלט דר שְׁלֶאגן אין בעט האַט ער זיך דר מאַנט אין ויין פֿאָמירש צוואָה אונ הָט אוף גיהאלטן ויין צאָרן ביי אַשעה . הָט ער גהאָרשט דענקער דער סוֹר ווי וויא ריידען בנאָדער . אונ ער הערט וויא ויין ווייב זאָגט מיין לובער זון די וויילי איז מיר גרויס ביי ויין פֿאָמיר וועט אַהיים קוקן . עס איז שוין צייט דיר אויב צו גונגן . גאר אויב ער לעבט וועט ער בַּוּדָאִי קוקן . איך האָב אים שוין נישט גיווען וויפל דוא ביקס אָלט . אז דער סוֹהֶר האַט דאָס דער הערט איז ער אַריין גיגאנגען מיט גרויס פֿרייד . אונ האַט גידענקשט ויין פֿאָמיר מיט בַּרְכּוֹת אין גבֿר נון קענט איר וואָל גידענקען וואָס עס קען קוקען פֿון צאָרן . דר פֿון קוקט אויף היכל השֿם . אונ דר צאָרן איז פֿון דער סוֹהֶר פֿון גאָה . וס פֿון איר קוקען אַלי בייזי סדות ווא איז דער קוֹד פֿון אַלי סדות . אונ הקבֿיה האַט אוף פֿינר דעם בעל גאָה . דען הקבֿיה זאָגט איך אונ הער קענען מיר בנאָד נישט וואַנען אין איין וועלט . אזו נעמט ער קיין שְׁטראָפֿ נישט אַן פֿון קיין שום מענטשן . דען אים דאָכט זיך ער איז בעסער פֿון דעם וואָס שְׁמִיראַפֿט אים . ער הייסט איין גאָרן . אוף איין (גרג) דאָס עס פֿאר דרוקט אים אַלץ וואָס וועניר טוט . דען ער מינט וועניר טוט אים דר ווידר ויין בַּבֿוד . עס פֿאר דרוקט אים וואָס וועניר רעט . ער הָט קיין טאר קיין דוא נישט אוף ויין האַרצן . אַלץ וס מען רעט אונ מען טוט איז בייא אים צו איין גנאי . אונ דו טובות וס מען טוט אים איז ביי אים אַלץ קאָג . דען ער מינט ער איז גאָר פֿיל מיין ווערט . ער הייסט איין (גרג) דס איז איין קאָלקער איין קיפֿלר אודר אַפֿעקלר . אַלי צו נאָמין זענען אים קאָרג פֿאר ויין בייזי סוֹהֶר :

נון איר לובי לייט זעהט דאָך וויפל בייזי זאָבן הענגן אונ דעם וס רעט אין צאָרן ער איז שטמא ויין נטמו בלי דו נשְׁכָה דס זענען דו בייזו רייד וואָס דר חסיד האַט נישט גיוואָלט ריידן . אונ דוא נעקבֿני לייט וס ריידן יא דוא רייד האַט זיי גאט וויער פֿינט . אונ עס איז אום מיאוס פֿאר וועלכי לייט . סָכֶר שָׁבֶן דס ויין תּפֿלה ווערט נישט געהערט אונ גבֿראַכט פֿאר השי' עס איז אַשְׁשֵׁל איין סָלָה הָט אַשְׁשֵׁינע בלי וס ער טרונקט דר פֿון תּמִיד . אזו נעמט איר דו בלי אונ וואָלעקט ווא אין מינוט אונ קיט אונ שְׁוַענְקֶמט וו נישט רעכט אויס . אונ פֿרענגט וו פֿארן סָלָה ער זאל דער פֿון טרונקן . קען ער דאָך אַפֿילו ווא נישט אַן זעהן . ווייל מיהאט ווא איין נשְׁכִירט פֿאר וויינע אונ . אונ עס איז מיאוס בייא אים אונ מען טאר עס אַפֿילו נישט פֿרענגן פֿאר אים . מַזִּיש דער סָלָה סָלָה הַמִּקְלִים

הקב"ה, עד נעקם אלץ ויחא דר סענעמלש הט פר אום ציינגענט זיין נאמע פלי מיט צייזר צייד נוא ויחא אז זאל זיין תפלה דר הערט ווערן אויך ווער טאר ווא צרענגן פר הקב"ה. דרום ווערט זיין תפלה אנעק געשטופען. אונזער מאכט דאס זיינע צייזר סענעמלש ווערן גראכט. אז ויחא עס ווערט גיט געשענקט דעם וואס צרענגט פארן סלף איין אום ריינע פלי אונז גיט אים דרויש סרונקן. אונז ווען אפירד דר מענש זאל שוין אפירד ווא פלי רעכט אום שווענקען בוז עס זאל שוין אויף איר גיט בלייבען קיין שפערענקל. דאך אז דער סלף נירענגט זיך ווא פלי איז געווען אין קוים איז אים נאך מראם צו סרונקן. בוז מען מוז די פלי אייבר נייאס מאכן. אזו אויף אפירד דר מענש שוים תשובה גאר ווא תשובה איז גיט רעכט העלפט גיט. סיידן ער מאכט זיך איין נייאד סחשקה אונז נעכט אויף ווא קיין קאל גיט צוא ריידן ווא צייזר רייד. אזו ווערט זיין נאמע פלי גיטאכט אייבר נייאס. דענקמאלס ווערט זיין תפלה דער הערט. דען ער איז שוין גיט דער ערשטער סענעמלש. פרוי איז ער גווען אוועקער. אונז דיינט אפעל תשובה. פרוי הט אים השי פיינד גיהאט אונז היינט האט ער אים ליב. פרוי איז זיין תפלה מראם גווען פאר השי אצונד גלוקט ער צו איר ווייל ער האט אפ גלאזט פון זיינע צייזר רייד אונז אויב ער נעכט אויף ווא אז ער רעט עפיים גיט מיט ווילן גיט ער אקנס דוא ארעמי לייט דא נעכט זיין עבירה צו אפציה. אונז זיין תפלה ווערט דר הערט. השי הט רוב אנעלכי לייט אונז גלוקט צוא זייער תפלות. דרום זאל איינלוקער סענעמלש לייאונן אין דוא ספרים וואס שרייבן דר פון. אין ספר המדות אונז דאס ספר מוסר אונז דער צראנד שפינד ער איז גנוקען גייוארן אומס דוא ספרים אונז אין דעם ראשית חכמה אונז אנדערע ספרים שרייבן אויף פיל דער פון אונז צרענגן דרוף פיל פסוקים, עס איז צו לאנג דר פון צו שרייבן. אונז עס קומט זייער פיל צו זיין אונז ווערן דורות. אבר איך האב דרונגען גיט גוואלט מארדן זיין ווייל עס וועט ווידער פאר סעלט ווערן הנקט אונז דר פוקים. דרום וויל איך עס לאזן בלייבן. אונז וועל אן הייבן צוא שרייבן ויחא סען זאל ווא נאך זיין אין שול ווייל עס איז מיר עסלובע זאכן גיט געלין דס ויחא זענן אום רעכט דרום וועל איך עס קערץ בגרייפן אונז בלייבן :

הנהגת בית הכנסת

דא וועל איך אייך. ארום שרייבן פון דעם אורח תימס אונז אומס דעם ספר מוסר. אונז אומס אנדער ספרים ויחא מיינד ווא נאך זיין איידר מיניט אונז דר תיילונג שול אריין. אונז ווי מען זאל ווא נאך זיין אין שול. דר ווס וועט דס לייאונן וועט גיפונען דעם אקט דאס איך האב עס גיט גישרובן. פון מיין קאפ. גאר אלץ ווערט גפונען אין ספרים. גאנץ פרוי אז דער סענעמלש וואכט ווא אויף זאל ער אויף שטיין גישרויבן צו דונן דעם סלף סלף תפלים הקב"ה ווס ער הט ווידר גנובן זיין גשמה ווס ער הט אים גנובן בהאלטן אייבר נאכט. אונז דר מענש בקומט ווא פיל בעסור פון פרוי. דען פשעת ער האט ווא גנובן בהאלטן אין האנט פון הקב"ה. אונז האט גזאנט גבירה אפיקר דוח) אין דין האנט בהאלט איך מיין וויל. דענקמאלס איז ווא גווען מיד אונז אום גאנצות : אונז אצונד בקומט ער ווא וואל אום גיראט. דרום דארף ער אים רופן אונז דאנקן. אויף זאל ער ווא בראכט אונז ויחא געלט גיט ער זאל וויסן עפיים געלט צו פר דונן. אונז אסלף אונז אשד אונז אסד וואל אים זאגן ויחא בייא מיר קארטן גאנץ פרוי. וואלט ער ווא גבירה גיט פר שלאפן אונז וואלט גשווינד אויף גשטאנען. דען ער וואלט מורא גיהאט פארן סלף אונז ער וועט דס געלט און ווערן. מכל שכן דס ער דארף גיך אונז גשווינד אויף שטיין פר דעם סלף סלף תפלים הקב"ה : דר נאך זאל ער וואל ריינגען. אונז זאל אום רופן זיין מיט אונז קלייט. דס ער זאל דר מיט גיט קיין פר השי : דר נאך זאל ער וואשן זיינע הענט דריי קאל מיט ריין וואסר. אז גיט פון אים אנעק דר דוח המצאה ווס הט ביי אים גראט ביי נאכט. אונז ווסט גיט ער גיט אונעק. אונז איידר ער וואלט ווא פאר ער גיט אן רופן מוס זיינע הענט קיין עסין שפיין. אויף גיט אונז זיינע אונז זיין מול אונז זיין גאז אונז זיינע אוהערן : דען עס איז אפגעהן פון וועגן דעם

דוח דעה ווס רואם אף ניי . אונ נאך דעם וואס וואל ער מאכן דא ברכה על נמירת ידים אונ דא ברכה אשר יצר :

אמרייל זענען וזה נהג צוא מאכן דא ברכה על נמירת ידים אין שול . דען עס איז בעסור מיט קהל . אונ ער זאל דא ברכה זאגן מיט גרוס פוננה דעם ערשטן היילונגן שם . האמטו אלי די נסמות מוין האבין פוננה . אבר דר ערשטור שם דארף נאך קער וויא איף וועל עס וואל בשיידין . עס איז אמשל ווען איינער גייט פר אמלך בשר ודם . ווען ער רופט דם מלך בייא ויין נאמט צום ערשטן סאד הט ער גרוס פארקט אונ צוטרניש . אז ער קסט מיט אים אריין אין ריידן אזו הט ער שון גיט אזו אנרוס פארקט . אזו אף פר דם מלך מלכי המלכים הקב"ה : אונ ווען ער זאגט (ברוך אלהי ה') זאל ער דעם (שם המיוחד) שארף ארום ריידן (אדני) מיט גרוס פוננה אונ פארקט אונ ציטרניש אונ דר שרקיניש . אונ זאל גרענקען אין ויין ריידן (אדני) וואו ער איז גלשרובן מיט דר י אונ מיט דר ה אונ מיט דר ו אונ ויידר מיט דר ה : דאס פטייט (היה) הוה ויהיה) דם איז מייטש ער איז גווען איידר דו וועלט איז בלאפן גינארן . אונ איז אצונד אף דער וועלט . אונ נעמט ויין נאך דר וועלט . אונ מוז אף איין פוננה האבין (אדני) איז מייטש איין האר איבר דר גאנצער וועלט . אונ אף דא מלכים אונ איבר דם הוכל אונ הונטר דר ערד . אונ אף אלי וייטן . דם איז זעקס אירלייא ארובן אונ דונטן . אונ צוא מורד אונ צו מערב אונ צוא צפון אונ צו דרום אונ ווען ער זאגט (אלהינו) אודר (אלהים) אודר נאל ער כהן ויין ער איז אשטארק אונ סעכטונגיר גאט ער קען בווייזן ויין סאכט אונ קראפט אל צייט ווען ער וויל . אונ ער גוועלט אונ איבר אלי עולמות וי ער וויל אונ ווען ער וויל . אונ הט בבת דו וועלט הרוב מאכן אונ ויידר צוא בוויא וי עס געפלט אים . אונ ווען ער וויל לערנן אודר תהנות זאגן אונ דר היים איידר ער גייט אין שול אריין . זאל ער זאגן ברכת התורה . דאס איז (אשר קדשנו לעסוק ברכי תורה) אף געקט גלייכן ווען ער וויר זאגן אונ שול תהנות אודר סליחות זאל ער זאגן דא ברכה פון דר תורה דען ווייל מען זאגט פיר פסוקים דרום איז גיט רעכט מיזאל זאגן אן אברכה :

אמרייל זענען וזה נהג צו זאגן די ברכה דר נאך מיטן חזון . אבר עס איז פיל בעסור מיזאל זאגן פר די פסוקים . בפרט דר ווס לערנט פר טאג . אבר דר ווס זאגט די ברכה אין דר היים אודר אין שול פר תהנות אודר סליחות טאר ער דר נאך מיטן חזון נאך אכאל גיט זאגן . דען עס הייבט אברכה לבטלה חס ושלום . אונ גלייך וויא איינער שווערט אום וקסט . אונ איידר ער גייט אונ שול זאל ער ריינגען ויין גוף אונ נשמה . אונ זאל גיט לויפן אונ גאסס הוז אריין מיט אום ריינגען . אונ זאל ריין מאכן ויין גוטי פלי ווס ער הט פרוז איין גיזדוקט אין קוים . דאס ויין תפלה זאל גיט גיין פון איין אום רייני פלי . דען וי אזו קען ער אזו אפשמרטי פלי ברענגן פר דעם מלכי המלכים הקב"ה . עס איז פול בעסור ער זאל אין דר היים גלייבן . וויא אזו זאל ער ריינגען ויין גוטי פלי דא נשמה . ער זאל וזה שטעלין איך איין אורט אליין אונ זאל וזה בטר אכטון ווס פר ווגד ער הט גיטאן . סייא מיט מעשים סייא מיט בייוז רייד . אונ זאל הרטה האבן אונ וויינן אף דעם ווס ער הט בשמרטי ויין גוטי פלי . אונ הט ווא בודולט אין קוים . אונ זאל וזה גרענקן וויא קאן איך אף הייבן מיין פנים . וויא קאן איך קוקן הונטר דעם פנים פון חשיית תפלה צוא טאן . ווייל איך בין אזו אחוטא . אונ האב דא אונ דר עבירה גיטאן . אונ גרעט בייוז רייד . אונ האב מיין גאט ית דער צערוקט מיט דר אונ דר עבירה . איך וועל ווייל מיין לעבן וועט ויין אועלע עבירות גיט טאן : דרום גאט ית וויא מיר מוחל מיני עבירות . אונ מעק אום סיינו ווגד פון דעם בויה וואס וויא זענען דרוגן איין גישרובן גינארן . דען איך ווייס וואל דם אלי מיני ווגד זענען איין גישרובן גינארן דא האב אף הרטה אויף אלי סיינו ווגד ווס איך האב גיטאן פון מיין יונגס ביו אצונד . אונ איך וועל שוין קיין טאל גיט ריידן אועלעכיי בייוז רייד . אונ טאן אועלעכיי בייוז מעשים . אונ אף וועל גובין קנס אויב איך וועל ריידן בשוגג אשעלעכט ווארט . גאט תתברך היום מיין מול עס זאג דר פון גיט ארום גיין קיין בייו ווארט . אונ גאט תתברך ברוח מיד פר עבירות . אונ העלף מיר דר

הזכות בית הכנסת פרק ראשון

טוב

צוא איך זאל וזה קענען האבן דר פון : דען אימלדער וואס פאקט וזה צו ריינגען העלפער אים דר
 צו . און נון אוף אלי דו ביידו רייד און מעגליך וואס איך האב געזאגט איך האב דרעה . און פון
 אוף מיר מקבל תשובה און קען צוויי ענינים . אזוי פאלד אז ער פארמאכט וזה אזוי . אונדער ער רעט
 אזוי אריין אין אונדזער מיט גאנצען הארצן . אזוי פאלד אז ער גילובט און דו אונז פון השי . אזוי
 קען ער גיין און שול אריין תפלה צו טאן פון דעם מקל מלכי המלכים הקב"ה . דען דא וזה דער
 מענטש אין זין אריין נעמט וויא וואלט געווען אז ער זאל גיין פון אפליק פאר דעם . אונדער פאר אונד
 אונדער אפילו פון אפריץ . און דר מקל אונדער דר שר ווייטט אז ער הט קען אום גונדענט וואלט ער
 דאך נישט געקענט קען פון דעם מקל אונדער דר שר פון ער זאל שוין נישט אים איבער צווא בעטן
 און ווידער צו קערן צו גיטאר . מביט פאר דעם מקל מלכי המלכים הקב"ה . אפאר ער דאך פון
 אונדער מענטשן נישט שוין פון אום תפלה צו טאן . נאר ער אליין זאל פאר וזה מתפלל זיין . דען
 דר מקל מלכי המלכים הקב"ה בערשט נישט קען זאל צו אים שוין פערמיר לייט אז ווי פון אפליק
 פאר דעם . אוף בערשט ער נישט קיין געלט און גוטס . נאר ווידער און תרמה אוף דעם ביין וואס
 ער הט געטאן . ער מוז און זיין זין אריין נעמט מער נישט צו טאן . דעם היינט תרמה :

נרא ווען דר מענטש מוז דעם אלץ איין ער גלייך ווי אנדער מענטש . דען פאר איין ער געווען איין
 חוטא . אפאר איין ער אפארמירט מאן . פאר איין ער געווען ארשע . אפאר איין ער אפארמירט .
 דען אלי זיינע עבירות ווערן אים אליין געשריבן פון מצות . אז ווי עס וועט שטיין אין הזכות
 תשובה . פאר איין ער געיינט געווען אין גאטס אונד אפאר איין ער גילובט . דען הקב"ה איין איין
 רחמן . און דר פארמירט וזה תיכף אונד זיינע לייט . דרום זאל אימלדער זאגן ווידער מיט געוויין און
 זאל תרמה האבן אוף זיינע ביידע מעגליך . אזוי דר פארמירט וזה הקב"ה איבער אים . דען ער האפט
 אוף דר תפלה פון זעלבן לייט . און דר מענטש איין מער גילובט ביין הקב"ה פון אפאר איין
 חלק עולם תבא איין געמור ווי דר חק פונם צדיק . דען דו צדיקים קענען נישט שטיין אין דעם
 גבול ווי דו בעלי תשובה שטיין . אונד ווידער און הזכות תשובה וועט שטיין וואס דא תשובה
 איין אוף אימלדער געבירט . און אז דר מענטש איין אוף וזה מקבל דא תשובה איידער ער גייט
 און שול אריין . דער נאך איין זיין תפלה און גוטס . עס זענען דרום פיל פסקים נאר איין וועל
 נאר ברענגען אפילו פון זיין :

דער פסק זאגט (מורה ועוזב וירחם) דר חס בעקענט זיינע וויד און פון לאזט זיין ווערט ער דר
 פארמירט . און עס שטייט אוף איין דר הייליגער תורה מיט זיין מויל און הארצן קענענט
 תשובה טאן . אוף זאגט דר פסק (נעזוב לשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישבו אל ה' וירחמו
 וא' אל'הינו כי ירבה לאלוה) לאז דר לשע פון לאזן זיינע ביידע ווען און דר אום רעכטער מענטש
 זיינע ביידע מחשבות און זאל ווידער קערן צו גאט וועט ער אים דר פארמירט . און צו אונדער נאט :
 דען ער מערט צו פון גוט . דרום זאל אימלדער מענטש ווידער גונדענט זיין צו ריינגען זיין גוף :
 מביט זיין נשמה אז וויא איך האב דא געשריבן דאס . ער זאל נישט לויפן אין גאטס הייז וויא אפארמיר
 לויפט און ביר הייז . און ווען ער גייט אין שול אריין זאל ער גוף לויפן גלייך אז ווי איינער לויפט
 נאך אפציהא . און בשעת ער גייט פון דר שול זאל ער גיין פארמירט . עס זאל דו גיט גלייך זיין
 וויא ער האט גיפארמירט פון וזה איין משא . אז וויא איך וועל נאך מער דר פון שרייבן :
 און ווען ער גייט אין שול אריין זאל ער נעמן צו זיין דער ערשטער איין שול . און אום נישט זאל
 ער האלטן זעהן צו זיין פון דו ערשטער צעהן . דען דא ערשטער צעהן האבן אזוי פול שער
 אז ווי דעם גאנצן קהל . און אום ער קען דעם אוף נישט אום פירן זאל ער נעמן קיין שום ארביט נישט
 צו טון פארן דאזיגן דען אימלדער איין שיקדען צו בעטן פאר גאט אוף זיין לייב און האב און
 גוטס . און אוף זיין הייליג נשמה . און פון קל ישראל . אז וויא אונדער תפלות זענען שוין געמאכט
 געהארגן נאך וויא זאל ער טון זיינע זאכן אונד אונדער זאכן פון גאטס זאכן . און ווען ער גייט אין
 שול אריין זאל אוף אים פאלן איין מורה און ציטערניש . ווען ער וואלט געאנגען פאר איין מקל פאר

דָּם וְהָאֵתָּה אִתָּה אִים גִּפְּאֵלֹן אִין מִכְּרָא . מְכַל שְׁכָן וְקוֹ פֶּאֶר דְּעַם קִלְדָּה מְלָכִי הַמְּלָכִים הַקְּבִיָּה
 אִנּוּ עַד זֶלָּל גִּין מִיט שְׁנִיעֵר גִּימֻט גִּיט מִיט גִּילְעִקְטֹר אֹדֶר מִיט עֲזוּתָּה קִיט אִנּוּ גִיט מִיט פֶּאֶרְשִׁיטֹן.
 גֶּאֶר עַד זֶלָּל אִרְיִין גִּין מִיט גֶּרֹס פֶּאֶרְכֵּט אִנּוּ צִיטוֹרְנֵשׁ : אִז דֶּר פֶּסֶק זֶאנְט וְאִנּוּ בְּרֹב חֲסִדָּה
 אָבֹא בִיתָה אֲשֶׁתִּתְּהָ אֶל הִיכַל קִרְשָׁה בִּירְאָתָהּ) אִנּוּ אִיָּה מִיט דִּין גֶּרֹס גִּנְאָד מִבֵּם אִיָּה אִין דִּין
 הַזֶּה : אִיָּה בִּיק מִיָּה צִיג־בִּין הִיילֹנְגן הִיכַל מִיט גֶּרֹס פֶּאֶרְכֵּט . דֶּער גֶּאֶה זֶאל עַד גִּין אִין שׁוֹד
 אִרְיִין אִז וְיִיט הִיא צִוּי טִרְדֵּן בְּרִיט : אֹדֶר עַד זֶלָּל וּסֻמֵּן אִז לֹאנְג דָּם עַד וְהָלֵט גִּיקְעֵט גִּין
 צִוּיט טִרְדֵּן בְּרִיט : דֶּער גֶּאֶה זֶאל עַד זִיָּה בִּיקֵּן פֶּאֶר דְּעַם מְלָכִי הַמְּלָכִים . הַקְּבִיָּה . דֶּער
 גֶּאֶה זֶאל עַד זִיָּה אֲנִידֶר זַעצֵן אִנּוּ זֶאל גִּילֵּשׁ רִידֵן אִנּוּ זֶאנְגן . גֶּאֶר עַד זֶאל זִיָּה בִּיקְרֶאכְטֹן וְעַד בִּין
 אִיָּה דָם אִיָּה זֶאל וּזְכָה זִין תִּפְסָה צו טָאן פֶּאֶר דְּעַם מְלָכִי הַמְּלָכִים הַקְּבִיָּה פֶּאֶר אִז אִין
 גֶּרֹסֵן דֶּער אִיָּה בִין דָּאָה אִין וְיִנְדֹּרֶר קֵעֲנִשׁ . אִנּוּ הָאָב אֹפֶשׁ דֶּער צַערוֹנֵט הַקְּבִיָּה מִיט מִינֵה
 בִּינֵה מְעֻשִׁים אִנּוּ בִּינֵה וְעֶרְטֹר . אִנּוּ אִיָּה בִין אִיטֵל בְּכּוּט אִנּוּ פִּלִּישׁ אִיטֵל יִצֵּר הֶרֶע . אִיָּה בִין
 גִּיט וְעֶרְטֹר אִנּוּ רִאִי צו גִּעֲנֵקֵן זִין הִיילֹנְגן נֶאכְמֵן . מְכַל שְׁכָן דָּם אִיָּה זֶאל תִּפְסָה טָאן . אִנּוּ זֶאל
 אִז אֹפֶשׁ רִידֵן דִּין הִיילֹנְגן נֶאכְמֵן מִיט מִין מֹל . וְיִיא קֵעֵן אִיָּה אֹיָּה הִיבֹנֵן מִין פִּנֵּים קִינֵן אִים
 וְיִיל אִיָּה הָאָב אִים אִז אֹפֶשׁ דֶּר וְיִידֶר גִּטָּאן . אָבֶר פֹּן וְעֵנֵן זִין גֶּרֹס חֲסִד אִנּוּ בֶּאֱרִים
 הַאֲרִצְקִיט . וְסָם עַד דֶּער בִּיאֹרְטֵט זִיָּה אָבֶר וְיִינֵה לִיטֹן וְסָם קֵעֵרֵן זִיָּה צִוא אִים מִיט דוֹ זֶאכֵּן וְסָם
 אָבֶרן שְׁטִיטִין : מִיט דְּעַם קִים אִיָּה פֶּר אִים :

דֶּר גֶּאֶה זֶאל עַד אֹיָּה שְׁטִיטִין אִנּוּ זֶאל זֶאנְגן (מִה טֹבֵה אֹיָּהֲלִיָּה יִעֲקֹב) . אִנּוּ אֶרֶן עֹלָם אִנּוּ גֶּרֶל . אִנּוּ
 אֹיָּה אִז דוֹ בְּרִכּוֹת וְסָם שְׁטִיטִין פֶּאֶר אִים מִיט גֶּרֹס בִּנְיָה . אִנּוּ אָבֶר עַד הָאָם שֹׁן גִּינְאָטֵט עֲטִילֵי
 בְּרִכּוֹת אִין דֶּר הִיט מִאָר עַד זִי גֶּאֶה אָמַל גִּיט זֶאנְגן אִין שׁוֹד רִידֵן עַד הֵט דֶּר וְיִיל זִין צִוִּיָּה
 גִּיטָאן אֹדֶר עַד הֵט מִשְׁתַּיִן גִּעֵן . דָּא אִין עַד מִדְּוִיב גֶּאֶה אָמַל צו זֶאנְגן דִּוא בְּרָכָה (אֲשֶׁר יִצֵּר)
 אִנּוּ עַד זֶאל זֶאנְגן אִיטֵלִי בְּרָכָה מִיט גֶּרֹס בִּנְיָה . אִנּוּ זֶאל זִיָּה פֶּרִיר וְהָאָל בִּיקְרֶאכְטֹן . אִנּוּ זֶאל
 גִּיט לִאזוֹ אִרְס פֶּאֶרֶן דִּוא הִיילֹנְגן בְּרָכָה מִיטן שֵׁם אֵן בִּנְיָה אִנּוּ בִּיקְרֶאכְטֹנֵה . עַד זֶאל תִּסְדֵּר
 גִּעֲנֵקֵן עַד שְׁטִיטֵט פֶּאֶר אִמְלָה בִּישׁר וְסָם . אִנּוּ וְעַד עַד וְהָלֵט אִים גִּלְבֵּט אֵן בִּוּנֵן . וְהָלֵט עַד זִיָּה
 בִּנְיָה גִּשְׁמֶאֶרְטֵט גִּינְאֶרֶן . מְכַל שְׁכָן פֶּר דְּעַם מְלָכִי הַמְּלָכִים הַקְּבִיָּה . אִנּוּ זֶאל זִיָּה בִּיקְרֶאכְטֹן מִיט
 דְּעַם בִּין אִיָּה בִּעֲסֹר פֹּן אִמְלָה . דֵּעֵן דֶּער מִלָּאָה טָאָר גִּיט גִּעֲנֵקֵן דְּעַם שֵׁם רִידֵן גֶּאֶה דִּרְיִיא
 וְעֶרְטֹר . אִנּוּ אִפִּילוֹ אִז אִיָּה גִיט אִז גִּיט אִז וְיִיא . אִיָּה . דֶּרֹס זֶאל אֹפֶשׁוֹר זִיָּה פֶּרֶר וְהָאָל בִּיקְרֶאכְטֵן
 אִיִּידֶר עַד קֶאָט אִרְס דְּעַם גֶּרֹסֵן שֵׁם . אִנּוּ עַד זֶאל אִז זֶאנְגן וְיִוּצֵנְג בִּין קְטֹרֶת . אִנּוּ זֶאל וְיִידֶר
 אֹיָּה שְׁטִיטִין . דֵּעֵן דָּם אִין אֹיָּה דְּעַם אִיָּרֵט פֹּן דְּעַם קֶרְבֵּן . אִנּוּ אִז מִיָּהֲטֵט מְקַרִּיב גִּעֵן דְּעַם קֶרְבֵּן הֵט
 סָעֵן גִּטֹּטֵט שְׁטִיטִין . דֶּער גֶּאֶה מֵעַן עַד וְיִידֶר וְצֵן בִּין בְּרִיָּה שְׁאָמֶר . אִנּוּ פֶּר בְּרִיָּה שְׁאָמֶר טָאָן עַד
 זֶאנְגן תְּחִינֹת וְיִי פֹל עַד וְיִיל . אֹיָּה מֵעַן עַד לִיגֵן דְּעַם מְלִית אִנּוּ תִפְלִין וְיִיא עַד וְיִיל . אִמְטִיל לִיט
 לִיגֵן זִי פֶּר עֹטֶר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה . אִמְטִיל לִיגֵן וְיִיא פֶּר קְטֹרֶת . אִמְטִיל פֶּר בְּרִיָּה שְׁאָמֶר . גֶּאֶה
 בְּרִיָּה שְׁאָמֶר הִיבֵט זִיָּה אֵן דִּוא דֶּעֲקֻטֹּת תִּפְלָה . אִז וְיִיא אִיָּה וְעַל דָּא גֶּאֶה בִּעֲסֹר בִּישְׁרִידֵן . אִנּוּ דֶּר
 וְסָם אִין וְיִוּצֵנְגִלֹּד צו זֶאנְגן תְּחִינֹת אִז טָאָן זֶאל עַד זִיָּה זֶאנְגן פֶּאֶר בְּרִיָּה שְׁאָמֶר . אֹדֶר גֶּאֶה דְּעַם
 דִּאִוּינֵן . אָבֶר צִוּיטִין דִּי תִפְלֹת טָאָר מֵעַן שֹׁן גִּיט זֶאנְגן בִּין תְּחִינֹת :

אִמְטִיל לִיט זֶאנְגן פֶּר וְיִבְרָךְ דֶּר דִּי לֹב פֹּן הַקְּבִיָּה דִּהִינֵה (אִתָּה הִוא אֲדִהִנֵּה בִּשְׁמִים וּבִאֲרָצִי) .
 אִנּוּ אִיָּה (הֶאֱרַחֲתִי וְהֶאֱמִינִה) אָבֶר בִּין תְּחִינֹת טָאָר מֵעַן גִּיט זֶאנְגן בִּישְׁעֵת תִּפְלֹת . בִּיקְרֵט
 אִין דֶּר קִלְשׁ תִּפְלָה . דָּם הִיטֵט פֹּן בְּרִיָּה שְׁאָמֶר בִּין גֶּאֶה שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה . בִּין גֶּאֶה דְּעַם הִנְטִלְשִׁטֵּן
 קִדִּישׁ טָאָר מֵעַן בִּין וְהָרֵט גִּיט רִידֵן . אִנּוּ אִפִּילוֹ גֶּאֶה דְּעַם הִנְטִלְשִׁטֵּן קִדִּישׁ טָאָר מֵעַן אֹיָּה בִּין
 שֹׁם וְהָרֵט גִּיט רִידֵן גֶּאֶר דְּעַם שְׁבַח פֹּן הַקְּבִיָּה . דֵּעֵן וְיִיל מֵעַן רֹפֶשׁ אִז מִצֹּת דֶּרֹס טָאָר מֵעַן
 בִּין דְּבָרִים בְּטָלִים גִּיט רִידֵן בִּישְׁרִידֵן דְּבָרִי תוֹרָה אֹדֶר תְּחִינֹת אִנּוּ מְעַמְדֹת אָבֶר בִּישְׁעֵת דֶּר חֵן
 זֶאנְט שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה טָאָר מֵעַן גִּיט רִידֵן אִפִּילוֹ בִּין דְּבָרִי תוֹרָה אִנּוּ תְּחִינֹת . גֶּאֶר אֹפֶשׁוֹרֶר אִין
 מְחֻיָּב צו הִעֵרֵן אֹפֶשׁוֹרֶר בְּרָכָה פִּנֵּים חֵן . אִנּוּ זֶאל בִּנְיָה הָאָבֶרן אֹיָּה אִיר . אִנּוּ זֶאל גֶּאֶה זֶאנְגן

בִּרְבֵּהּ הוּא וּבִרְבֵּהּ שְׁמוֹ (בִּרְבֵּהּ הוּא וּשְׁמוֹ) . אִם זָאֵל זָאֵגָא אִמָּן אִיף אִיבְרִיכְרָא בִּרְבֵּהּ . אִיף
וְעַל דָּא דִּי זָאֵג בְּשִׁידוֹן מִיט אִיזוּ מִשְׁל . וְעַל עַר זָאֵל שְׁמִינִי פִּר אִמְלָה בְּשִׁר דָּם אִם זָאֵל בִּידוֹן מִיט
אִים אִין מוֹטוֹן דְּרוֹגָן זָאֵל עַר דָּעס מְלָךְ אִנְעֵק לֵאזוֹן . אִם אִין תִּיבּוֹן בִּידוֹן מִיט אִנְאִיִּדְרוֹן . וְאִלֵּם
עַר אִיִּהֶם בְּיִדְרֵי גִבְרִיּוֹת . מִכַּל שֶׁפֶן פִּר דָּעס מְלָךְ מְלָכִים הִקְבִּיָּה . דְּרוֹם זָאֵל אִיבְרִיכְרָא
זִינְעֵר גְּוִוִּרְגֵּט זִינְ דָּם , עַר זָאֵל גִּיט בִּידוֹן קִיין שׁוֹם וְאִרְט בְּשִׁעַת דִּאִוְנוֹן . אִם זָאֵל אִיף קִיין אִנְדְּרוֹ
מִהֻשְׁבָּה גִיט הֵאָבֶן גֵּאָר צוֹ הִקְבִּיָּה :

פִּאָר צִיטוֹן אִז מִיר זְעִנְן גִּיטְעסֶן אִם אִיגוֹר רֵאָנֵד אִרְצִיִּירָאָל וְעַל דָּא וְיִרְאָל הֵאָבֶן מִקְהֵלָּה
גִּהֵאָלְטוֹן מִיט דָּא אִיבְרִיכְרָא . אִז גְּוִעֵן אִיין (בִּפְנֵי מִשְׁנֵה מִלְחָמָה) עַר אִיז גְּוִאָלְבֵּט גְּוִעֵן צוֹא
מִלְחָמָה . הֵט עַר אִזוֹ אִוִּים גִּישְׁרוּגָן דִּר וּסְ הֵט אִיין עֲבִירָה גִיטָאן זָאֵל זִיף אִוִּם קִעֲרוֹן אֲהִיִּים . דָּאָם
עַר זָאֵל חִי גִיט גִּבְרָג וְעִרְדֵּן פִּון זִיין עֲבִירָה וְעִנְגֵּן . אִם וְעַל אִיגוֹר הֵאָם גִּיטָאָם אִם זִיף דָּא עֲבִירָה .
דָּם עַר הֵט גִּרְעֵט פִּון בִּרְבֵּה שְׁאָמֵר בִּין לְשִׁתְּבָח . הֵט עַר זִיף אִוִּם גִּיטָוִם אִוִּם קִעֲרוֹן פִּון דִּר מִלְחָמָה :
דָּעֵן דִּר עֲבִירָה אִזוֹ זִינְעֵר גִּרוֹם . מְכַל שֶׁפֶן וְעַל עַר הֵט גִּרְעֵט צִוִּישׁוֹן דָּא בִּרְכּוֹת פִּון קִיש . בִּפְרִט
בְּשִׁעַת דִּר חוּזָן זָאָגָם דָּא שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אִזוֹ זִיין עֲבִירָה גֵאָר גִּרְעֵסֵר . עִם מֵאָר קִינְיֵר קִיין שׁוֹם
וְאִרְט גִיט בִּידוֹן גֵאָר יִשְׁתְּבָח אֲפִידוֹן קִיין דְּבִרֵי תוֹרָה בִּין דִּר חוּזָן לֵאמֹר אִוִּם דָּא שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בִּין
גֵאָר קִרִּיש . אִם אִיבְרִיכְרָא מוֹ שְׁמִינִי אִם צוֹ הִעֲרֵן אִיבְרִיכְרָא פִּונָם חוּזָן אִם זָאֵל גֵאָר זָאָגִין
אִמָּן . אִם וְעַל דִּר חוּזָן זָאָגָם (בִּרְבֵּה אִמָּה דִּי) זָאֵל , עַר זָאָגִין (בִּרְבֵּה הוּא וּבִרְבֵּה שְׁמוֹ) . אִיבְרִיכְרָא
הוּא וּשְׁמוֹ) . דִּר גֵאָר זָאֵל עַר זָאָגִין אִמָּן . אִם זָאֵל דָּעס אִמָּן גִיט אִנְעֵק הֵאָפִין . אִם זָאֵל אִים אִזוֹ
לֵאמֹר מֵאָרְבֵּה זִיין בִּתְרָא זָאֵל גִּרְעֵקוֹן עִם אִז אִקְט וּסְ , עַר זָאָגָם . אִם אִיף גִּלְיִיב עִם . דָּעֵן דִּר וְאִם
זָאָגָם גֵאָר אִמָּן אִז חֲשׁוֹכֵר פִּון דָּעס וּסְ מֵאָכֵט דָּא בִּרְבֵּה . אִם זִיין מִצְוָה אִזוֹ בְּעֵסֵר . אִז וְיִיאֵ אִיף
וְעַל דָּא בְּשִׁידוֹן :

דְּרוֹם זָאֵל עַר גִיט מֵאָן אִזוֹ וְיִי אֲמִייל לִיט מֵאָן . דָּאָם זִי זָאָגִין תְּהִנוֹת וְיִיל דִּר חוּזָן זָאָגָם שְׁמוֹנֶה
עֶשְׂרֵה . עִם אִז מוֹיִזְגָּם מֵאָר בְּעֵסֵר עַר זָאֵל גֵאָר גִיט זָאָגִין . אִם עִם וְאִלֵּם בְּעֵסֵר גְּוִעֵן
עַר זָאֵל גִיט גִיין אִם שׁוֹל אִרְיִין דָּעֵן עַר הִעֲרֵט גִיט צוֹ דָּעס חוּזָן אִם זָאָגָם גִיט גֵאָר אִמָּן . אִם אֲפִילוֹ
עַר זָאָגָם גֵאָר אִמָּן אִזוֹ מוֹט , עַר עֲרִשְׁט דִּר מִיט אִיין עֲבִירָה . דָּעֵן עַר וְיִיטָם גִיט אִיף וְעַלְכֵּי בִּרְבֵּה
עַר זָאָגָם דָּם תִּיטָם אִיין (אִמָּן וְחֻמָּה) . אִם זִיין עוֹלָם אִזוֹ דִּר פִּר דָּם וְיִינֵר קִינְיֵר וְעִרְדֵּן פִּאָר וְיִיטָם
אִם וְחֻמָּים . מִדָּה כְּנֵד מִדָּה . אִזוֹ וְיִי דִר תְּרוֹם קֵעֵן גִיט וְיִין פִּאָטוֹר . אִם מוֹטָר . אִזוֹ אִיף דִּר אִמָּן
קֵעֵן אִיף גִיט זִיין בִּרְבֵּה . אִם וְעַל אִיגוֹר זָאָגָם גֵאָר אִמָּן בְּכוּנָה אִז וְיִיאֵ אִיף הֵאָב אִוִּבֵּן גִּרְבּוֹן .
אֲפִילוֹ עִם אִז אִים בְּשִׁעֲרֵט שְׁלֵעֲקָם פִּר זִיבְצוֹן יָאָר אִזוֹ עַר דִּר מִיט מְכַבֵּל דִּר וְעַלְבּוֹן גִּוִּרָה :

גוֹן אִיר לִוִּי לִיט אִיר זָאָגָם גִיט בִּידוֹן אִז שׁוֹל אֲפִילוֹ גִיט בְּשִׁעַת דִּאִוְנוֹן דָּעֵן עִם אִז אִנְדְּרוֹ
עֲבִירָה צוֹ בִּידוֹן אִין גֵאָמֵס הוּזִן פִּון הִעֲרֵדֵל . עִם אִז גִּלְיָהּ אִז וְיִי אִיגוֹר שְׁמִיט אִין אִיין תִּדֵּר
פִּון אִמְלָה בְּשִׁר דָּם . אִם רְעֵט פִּרְעֻמִּי זָאָבֵן . אִזוֹ וְעִרְט עַר דָּאָה דִּר פִּר זִינְעֵר הֵאָרְט גִּשְׁמֵרָאָפֵט .
מִכִּישׁ אִם דָּעס תִּדֵּר פִּון דָּעס מְלָךְ מְלָכִים הִקְבִּיָּה צוֹ בִּידוֹן דְּבִרֵּים בְּטִיִּים אִזוֹ וְיִי דִר גִּבְרִיכְרָא זָאָגָם
בְּטִיִּים . אֲפִילוֹ אִין זִיין תִּיִּים אִז דָּאָה אִנְדְּרוֹ עֲבִירָה צוֹ בִּידוֹן דְּבִרֵּים בְּטִיִּים אִזוֹ וְיִי דִר גִּבְרִיכְרָא זָאָגָם
(וְדִבְרֵת בֵּם וְלֹא דְבִרֵּים בְּטִיִּים) אִין דִּר תוֹרָה דִּאֲרַפְסָטוֹ בִּידוֹן . אֲבִיר גִיט קִיין דְּבִרֵּים בְּטִיִּים . גִּיא
זְעֵה מִיר דָּאָה אִז דִּר וְעַלְבּוֹר מְעַנֵּשׁ וְאִם רְעֵט יֹא דְבִרֵּים בְּטִיִּים אִזוֹ עוֹבֵר אִיף אִיין עִשֶׂה . מִכִּישׁ
אִין דִּר הִיזְוִנֵר שׁוֹד פִּאָר דִּר תִּילִיגֵר שְׁכִינָה . גוֹן וְיִיטוֹר מִכִּישׁ וְקָל וְחֻמָּר דִּר וְאִם רְעֵט בְּשִׁעַת
דִּאִוְנוֹן פִּון בִּרְבֵּה שְׁאָמֵר בִּין דָּעס קִרִּיש גֵאָר שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה . אִזוֹ אִזוֹ זִיין עֲבִירָה פִּול גִּרְעֵסֵר אִם
אֲבִיר . דָּאָם עַר אֲבִיר גִיט אִין הִקְבִּיָּה אִם זִיין שְׁכִינָה אִם אִין וְיִינֵר תִּילִיגֵר תִּפְסוֹת . אִם עַר שְׁמִיטָם
זִיף גִיט פִּר אִם אִם פִּר דִּר תִּילִיגֵר תוֹרָה וּסְ שְׁמִיטָם אִין אֲרוֹן קוֹדֶשׁ . אִם דִּר וּסְ הֵט קִיין מוֹכָר גִיט
פִּר דָּעס מְלָךְ מְלָכִים הִקְבִּיָּה אִזוֹ עַר דָּאָה בְּיִדְרֵי אֲרִיִּזָּר עוֹזֵת פְּנִים . אִם עִם שְׁמִיטָם (עוֹזֵת
פְּנִים לְגִיהֵם) . דָּאָם הֵאָבֶן מִיר דָּאָה בְּקִבְלָה אִז פִּאָר צִיטוֹן אִזוֹ גְּוִעֵן אִין אֲלִי לְעִבְרֵי וְיִי תִיִּהִים
הֵאָבֶן גְּוִינְגֵּם זִינְעֵר שְׁמִיטָם שׁוֹלִין אִם שְׁמִיטָם תִּיזוֹר . אִם גִּרוֹם עוֹלָם אִם כְּבוֹד . אִז דָּאָם אִלֵּךְ פִּאָר

שְׁמִעְרָם גִּינוּרָאון פון וועגן וויא האבן גרעט דברים במלים און קרוב און זייער שולן • את האב
זיי נים נהג פבוד גינען • אזו און דס הייליג בית המקדש דס און נאט יתבדק דרום פו שְׁמִעְרָם
ווייל זיי האבן דעם נים נהג פבוד גינען • אזו וויא עס שטייט בשיינדיק אין פסוקים :

אזיך שטייט אין דר תורה צוויי מאל דר פסוק ואת שבתותי תשמרו וקדשי תיראו כמין שבר
ואלט איר הומון • אונ פאר מין בדמיק ואלט איר זיך פארקטון • איין מאל שטייט זיי
(קדושים) • דס אנדער מאל אין (בהר) דס דרשה דו נקרא אזו ווי מען איז מחויב שבת צו האלטן
סייא בשעת דס בדמיק איז געשטאנן • אונ סייא אצונד און דר בדמיק איז שון תרוב • אזו זיי
מען מחויב וזך צו פארקטון פו דעם בדמיק אפירא אצונד און ער איז תרוב • דס מיינט זיי מען איז
מחויב מורא צו האבן פו אונזער שולן און במי כדדשים • זיי זענען אונ דעם אדמט פונם ביר
המקדש • אונ דרום שטייט דר פסוק צוויי מאל • דס ווייט אונ • אזו וויא בייא שבת דארף מען
מוסיף זיין מחול על הקדש • דס מען דארף מקבל שבת זיין נאך פו נאכט • אונ דר נאך נים
אונעם צו לאזן אים בוז שטערען שטיין • אזו אונ דא מורא פון דר שול דארף זיין סייא פארה
דאווינן בייא נאך דעם דאווינן • דאס מיואל נים ריידן דרום מין דברים במלים • מען מוא
נים אריין זיין אונ שול אריין מיט אשונערד וזך צו שפאצירן • אונ אונ נים מיט אום הייני שייך
אונ נים מיט פלעקונדיג קליידר • מיט אלי זאכן ואל ער דו שול האלטן אין פבוד • גלייך אז וויא
ער גייט פו אסקה בשך נדס • אזו אונ פאר דעם מלך המקדים הקביה • אז דר פסוק
זאגט (הבן לקראת אלהיך) דא ואלכט וזך שיי אן ברייטון קונן זיין נאט • דא ואלכט וזך צירן
גלייך אז וויא פאר אסקה בשך נדס • תאמלו עס איז נים גלייך צו אנאנד (המקדיל בין קדש
לחול) פון דעם וועגן האבן דר חכמים נים גינאלט הארבור מאכן • הלוא וואלטן מיר אזו פיר
מורא גהאט פו הקביה וויא פו אסקה בשך נדס • מיר זעהן דאך און דר שול איז פו האנדן דא
הייליג תורה וואס נאט האט אונ געבן אופן פארג סיני דורך משה רבינו עה • אונ אין שול
רום זיין הייליג שכינה • מיר האבן גהאט לאנד אונ לייט • אונ דס בעסטו לאנד אונ דר וועלט
אונ מלכים אונ שרים אונ גבאים אונ סנהדרין • פון אלי דא מולות האבן מיר נים נאך
דו הייליג כפר תורה • נוא ווער עס שייאט וזך נים פאר איר אונ רעט דברים במלים • מען ער
בחדאי אנדוסר עזות פנים זיין • דס ער זאל נים גרענקן אין דר שכינה נים רום אונ אנדורי היידיג
שודן אונ אכט נים דא הייליג תורה ווס הקביה זעלבסט דס גשרובן מיט זיין רעכטי האנט •
מיט שווארץ פייאר און ווייט פייאר אז וויא דא תורה וואס מיר האבן • נום אונארט מער אונ נים
ווייטער • נוא ווא זא דעם מענטשן מין מורא נים אן חאפן אז ער זעהט דו הייליג תורה אין
ארון הקדש • אונ ער זאל ריידן דברים במלים אונד נאך אנדרי רייד • אזו איז דאך זיין פונגה צוא
פו מריבון דא הייליג שכינה אויס דער שול :

עס איז אכשיל איינער גייט אונ בעט אסקה בשך נדס און דר סעודה וואס ער האט אים גמאכט
אונ ער בעט אים זייער אונ זייער • אונ דר מלך האלט וזך נים גרום גאנטיג צו אים און זיין
סעודה • אז דר מלך זעצט וזך ביי אום הונטערן מיל • דא לאנט אום אונעם דר זעלבונד שלעכטער
מענטש • אונ גייט ערדן אנדרי שמועות מיט אנדרי לייט • אונדער קרונט וזך מיט זיין הוי גוונד •
דר נאך גייט ער אונ ברענגט פארן מלך שמועס וואס • אונ דר מלך זעהט דאס אלץ צו •
דא ווערט ער דאך זייער ברוי • און אום אונ זאגט דר עזות פנים דס מין נים גינאלט אפ לאזן בוז
אין בין גגאנגן צו אים • אצונד מיט ער מיר אן אנעלויב יסורים אונ דמט פאר מיר מין מורא נים •
אזו איז אונדור וואך און • דען נאר אונדור תפלה איז דא שכינה וואך רואן צווישן אונ • אונ מיר
זאלן אום כובן • אונ ער זא צו הערן אונדור תפלות • דס איז פכעט אלי אונזער תפלות • אונ דר
עזות פנים לאנט אונעם דר שכינה אונ דעם מלך מלכי המלכים הקביה אונ שוט נאר אנדור וואס •
אונ בשעת דאווינן רעט ער מיטן מויל • אונ דס הארץ מראכט נאר עפוס אנדורס און הענדל
אונדור אנדור נארשקייט • אונ אפשר נאך און איין עכירה • דס איז גלייך ווי נענד וואס מראכט

שמתקדמו ואבן פארן מלך • פון דעם קען ווק אומלוקער אמוסר נעמן ווא געט איז הארב דס
ביידן און שול • ווי דס ער דר צערונט זיין הייליגין נאמן • און ער מאכט דאס דא הייליג שול
ווערט תרוב חז • און מאכט דס ישראל ווערין פר מרובין דו נאט זאל אונז דומן • דרום זאל
ווק אומלוקער נעקבורט שטראפן • און זאל גידענקן פאר וועמן ער שטייט • און זאל האבן גאנצם
פארקט • און ער זאל גיט פר ווערן ווק און כל ישראל חז :

גון ווער איך פשיידן ווא מען דארף שטיין פשעת דאוויגן • און ווא מען מען ווערן • דר ראשית
הקמה שרייבט פון דעם ווערן דס אומלוקער איז קהניב צו שטיין ביי דא הייליג ואבן •
דס הייבט דאס וואס איין יחיד צליין טאר עס גיט זאגן • נאר מיט איין מנין • דהיינו קדושה און
ברכו און קדוש • דס מוז דר הון זאגן במנין • און דס קהל זאגן שטיין און נאך זאגן • נאך זענן
פר האנדורס קיין יחיד טאר זיין גיט זאגן • דהיינו איינער הורן דא שמחה עשרה • אודר צוא
לייאנן אויס דר ספר תורה מיט אברכה • אודר צו זאגן שלש עשרה סדות • דס טאר מען גיט
זאגן סיידן בקהל נאך זענן עטלעכע ואבן וואס מען פלעגט שטיין פון מנהג ווערן • צו אדון עולם
און גידל פון ווערן דס איז דר גרוסר שבת פון הקב"ה • צוא קמולת וייל עס איז אף דעם אורט
פנים קרבן • צו ברך שמואל וייל עס איז דר ערשטער שבת פון פסוקי דמקרא • דס מיינט מען
דא הלכות • אז מען זאגט (ישמחו השמים ותגל הארץ) וייל דא רית זענן דר שם (היה) • צוא
(פועה את ידיך) וייל מען דארף פונעם האבן דאס ער שפיינט גרוס און קליין אפילו דו ווערן אין
דר ערד • צו (ותברך דוד) ביי נאכהה' (לברך) דס זעלבנדיג איז בקבלה • פון לשתבח ביי נאך ברכו •
פון (תהלות לאל עליון) ביי נאך שמחה עשרה • און אף ביי לאנג (והא) (רום) איז מען נאך מין
מחויב צו שטיין אז ווי ביי שמחה עשרה און ווען דר הון זאגט אום דר ספר תורה • וייל עס איז
איין דבר קדושה און עס מוז זיין במנין • און אז מען עפנט דעם ארון קודש זאל מען אף שטיין •
און ווער עס שטייט זאל גוואונט זיין דס זיין פנים זאל זיין צו מורה • און גיט ווי אטייל לייט זענן
גיט מקפיד דרוף און קערן ווק אום קיין מערב אודר קיין צפון • אודר קיין דרום • דס ווייזט חז אז
ער הט אנאגד גלייבן • בפרט דא מיט ווס קערן אום זייער רוקן צום ארון הקודש • וייל זענן
בנודאי מחלל השם • אז דר פסוק זאגט נאט הט גוואנט צום גבאי תוקאל וטאחריהם אל תיכלה')
אטייל לייט פון ישראל זענן רשעים און שטעלן ווק מיטען רוקן צום הייך פון גאט • און הש"י
איז זייער צאונדורג גווען איינער דא לייט :

דרום איטלוקר ווס וייל רעכט רוען גאט ותברך שמו זאל ער אום קערן זיין פנים צו מורה ווען ער
שטייט • און גיט צוא קיין אנדר זייט • אבר פשעת ער וועט מען ער אום קערן זיין פנים
ווי ארון ער ווי דס איז קיין עבירה גיט • וייל זיין שטאט נוס ער וועט דרוף איז אזו גאנצט גווארן •
אבר אין אטייל ערשט זענן גימאכט גווארן אלי שטעט צום ארון קודש • אבר אין אונזערע קהלות
איז דר מנהג אז ווא איך האב דא גשרובן • נאך ארגונס דר פון קאן ארום קובן אז דער מענטש
קערט גיט אום זיין פנים קיין מורה • דען אסאך קובין אום צוויי לייט איינער אקונן אנדערין •
אזו האבן זיין נאר אנדערין מןשבות אודר ער דעט מיט אום פאמשטן פשעת דאוויגן • אזו קושט
דער פון איין חילול השם ווא אובן שטייט • דען ווען איטלוקר זאל אום קערן זיין פנים קיין מורה
וואלט ער בנודאי גיט גיהאט קיין אנדערין מןשבות ווען ער וואלט גווען דעם ארון קודש און דא
הייליג ספר תורה • און אף דא פסוקים ווס שטיין גשרובן אייפן ארון קודש • דהיינו דר פסוק
(שוייתי ה' לגנדי תמיד) • און אנדר פסוקים • דס דר וועקט אים בנודאי זיין פונעם צו גאט ביה •
אבר דר נוס קערט דף אים צו אנאגדער נוס דר בערש גיט זיין פונעם זאל דר וועקט ווערן • לאו
דף איטלוקר נעבן אקשל ווען איינער שטייט פר איין מלך בשול ווס קערט ער זיך דאך בנודאי גיט
אום זיין ויקן צו אים • בפרט ווען ער האט עפס איין מןשפט פארן מנהג וועט ער דאך בנודאי שטיין
אין בלויז צוטרניש און אננעם • מכל שכן ווען דער מןשפט רוקט אן און זיין גוף אודער אין זיין
געלט וועט ער דאך בנודאי נאך קער צימערטש און אננעם האבן • און וועט בנודאי קלאר צו

הערן דו רייד פונ'ם מליץ פונ'ם מלך. דס ער זאל אים נישט פאר געסן צו זאגן זיינע נביות. נון מביט פאר דעם מלך המלכים הקב"ה דר משפט דוקט דאך ברוחא איהו און זיין גוף און געלט נוא ווי זאל ער נישט רעכט צוה הערן דו רייד פונ'ם תזון נוס ער איז דר מליץ צווישן הקב"ה און ישראל :

ארייך דוא לייט ווס לערנען וזה און. אונד וייא לייגן וזה אומן שטענדרו. אונד ויי שאלקן וזה אויפן שטענדרו בשעת דר חזון ואנש שמענה עשרה ווי אזו וועלן ויי וזה קענען פאר גענדרן פאר הקב"ה ויי פאר שוועבן דאך נאכט דוקט און גידענקן נישט פאר נעמען ויי שטיין. און לאזן וזה קיין פארקט נישט אן גיין. און מראכטן גאר אויף דברים בטלים. און פאר וויסן ויי דרובר אסן נאך צו זאגן אויף איסלובור דרכה אונד ווי קען איינער דאס האבן ויין פנים דאס ער זאל אום קערן ויין אהור צום ארון קדוש. אונד ער זאל וזה אן לייזגון און אונד אונד און אשטענדרו. מביט דר ווס שאלקט וזה און אשטענדרו און "מאכט וזה איין שפילוכן אין שול גלייך וויא ער וואלט געזען אין דר היים. ווען ער גייט דאך און אנדער דאך שטעמט ער וזה דאך צו שאלקן אונד אנדער וועלן מרייבן. און אין דר הייליגער שול שטייט ער וזה נישט פאר נאט און פאר לייט :

דער קלל איז אויסלובן מענטשן זאל ויך דאכטן גלייך וויא ער האט געפילט אשטעמט פאר אשקלך בשל דרם. און דר משפט דוקט אן אין ויין גוף און געלט. מיט אזו איין מורא זאל ער שטיין פאר הש"י. האטשן דר משפט פון הש"י איז פול טוהנד מאל קער און גרעסער דען דער מלך בשל דרם קען בייא דור מיין נישט נעמען גאר דס געלט און נישט דו נשמה. און דער מלך מלכי המלכים הקב"ה קען בייא דור אלס אונד נעמען אפילו דו נשמה. און אונד וועלט און זייענע וועלט נוא וויא זאל דעם מענטשן קיין מורא נישט אן האבן. וויא זאל ער ריידן מיט ויין מור און דס הארץ איז נישט דר בייא. אונד וויא זאל ער נישט צו הערן דוא רייד פונ'ם מליץ אונד וויא זאל ער פאר שטעמט דוא גרוס מורה פון אסן נאך צו זאגן דס קאכט דאך אים גאר קיין געלט נישט. נון קענט איר דאך וואל פאר שטיין וויא הארץ דוא עבירה איז פון דעם ווס קענט אום זיין אהור צום ארון הקדוש. אונד ער הערנט נישט צו דוא תפלה פונ'ם תזון. אונד ער זאגט נישט נאך אסן אויף איסלובור דרכה. אונד דר ווס רעם דברים בטלים אין שול און ווייל דוא מורה איז זייער גרוס צו צו הערן דעם תזון. דרום זאל קיין שום מענטש דרינגן נישט העלפן דעם תזון. און מיט אים נאך זינגן אפילו ער וועט נישט זאגן דעם שם. דען מינועט נישט וויסן וועמען צו צו הערן צו אים צו דעם תזון. דרום איז ויין עולם זייער גרום. און זאל איסלובור זעהן צו זאגן ויין תפלה מיטן קהל. דען אזו ווערט ויא זיכער אן זינגן. אז דר פוסק זאגט (הן אל בכיר לא יקאם) נון גאט יתברך פאר שטעמט נישט דוא תפלה פון פול לייט. און דוא תפלה פון איין יחיד ווערט באלד פאר שטעמט פון זיינע ווערן וועגן. אז וויא און האבן אויבן נישט דעם ויין תפלה ווערט נישט אן זינגן ווען עס קומט אים אריין איין פרעכדו מחשבה בשעת דאווין. דס איז גלייך אז וויא איינער לאזט דעם מלך ויזן און גייט ויך שפאצירן. און זיינע ווערן גראכט. דען ער זאגט (השיבנו) אונד (מלח לנו) מאך מיד רעכט תשובה מאן און פאר גיב מיין ווער. און דס נישט חקמה אויף זיינע ווער. דס ער מוט וויא נאך אסאל. אונד ער זאגט (מלח לנו) און וויך האבן דס הקב"ה זאל אים פאר גובן זיינע ווער אן תשובה דס קען דאך נישט זיין. אז וויא עס וועט שטיין אין הלכות תשובה אונד ער זאגט (רפאנו) דס איז טייטש הייל מיד פון מיין מכות און פון מיין ווער און דס נאך קיין תשובה נישט זינגן. נוא מאכט ער דאך דס זיינע ווער ווערן גראכט. און ווען איינער מוט ויין תפלה מיט קהל בנאנד נעמן דאך ברוחא פאר האנדן צווישן וויא לייט ווס האבן ויא תשובה גיטאן. אזו ווערן אפילו דו תפלות פון דו איינער לייט און אן זינגן. אז וויא דר פוסק זאגט (הן אל בכיר לא יקאם) גאט יתברך פאר שטעמט נישט דו תפלה פון פול לייט. נאך דעם אז ער האט שוין אפ גיזאגט יתברך און ברוך ה' הקב"ה קענט (גדו) זאל ער ויך זעצן מיט גרום פארקט. גלייך וויא ער זאגט פאר איין מלך בשל דרם ער זאל ויך נישט

ג'ט אן זייענדיג און זאל ג'ט לייגן זיין האנט אונטן שטענדיג. נאר ער זאל זיין מיט גרוס פארקט זיינע פנים זאל ער האלטן בנאגער. זיינע הענט און זיין פרייט. דעם קאפ אראפ גיקאנט. דס. ער זאל ג'ט נעקן נעק עס זיצט אין זיינע פור איידן. און זאל גרוס פונקט האבן. דס דיא ווערער פון זיין סוד נאלין ג'ט ארום פלייזן חזו אן פונקט. און אימלויכן שם זאל ער שארף ארום היידן און זאל אים ג'ט אונעק האפן. ווען ער וואלט גירעט פאר איין מלך בשל דס וואלט ער זיך פונקט זיינע רייד ג'ט אונעק גיחאפט. מביש פאר דעם מלך מלכי המלכים הקבדה. און זאל גירעקן דס השי' איז (היה הנה ויהיה). און איז אהער איינער דר גאנצער וועלט ווען ער זאגט (אל) אורד (אלהינו) אורד (אלהים) זאל ער גירעקן דס ער הט דו קראפט און סאכט איינער דר גאנצער וועלט און אונד אונד. און און אלו פיר זייטן פארט אין קיש זאל ער זאגן דא היילונג שמות מיט גרוס פונקט. בשעת ער זאגט שמוע ישראל זאל ער מיט זיינע אונגן ארום קוקן. דען (שמוע) איז דו רית. (שמוע גרוס ענינים) הייבט און קוקן הכול אייערע אונגן. און ווי פאלד ער זאגט דעם היילונג שם זאל ער צו מאכן דו אונגן און דס פנים אראפ האלטן. כדי ער זאל פונקט האבן אונטן שם. און עס זאל אים ג'ט אריין קוקן מיין אנדער סחשקה חזו. ער זאל דיא היילונג שמות זאגן מיט גרוס פארקט און ציטרנש און אונקט אונד דר שערקניש. און מיט שווייט און מיט גרוס קבדו :

בשעת ער זאגט (ה' אלהינו ה') זאל ער כמין זיין דס ער איז אצורד אונד נאט. און ג'ט אזו וויא דיא ישמעאלים האלטן אים ג'ט פרא איין גאט. ער וועט זיין (ה' אהר) איין גאט. און זאל מכין זיין דא (א) פון אהר בטייט ער איז איין גאט. דיא (ח) בטייט דס ער איז איינער און דו זוכן הכול און און און דר ערד. דו (ד) בטייט דס ער איז איינער און און פור זייטן פון דער וועלט. מען טאר דא (א) ג'ט לאנג מאריק זיין דיא (ח) אביסול לענגר. דיא (ד) קאד לענגר. דעם סבב זאגט מען גאנץ הוד. כדי זיין פונקט זאל גאנץ זיין. (נדרה שם קבדו סככותו) זאל מען ג'ט דאן זאגן. און זאל אפיקט שמוע שווייגן צווישן (נדר) און (נאחבה). דער נאך זאל ער זאגן (נאחבה) את ה' אלהיה בכך לבקש ובכל בנשה ובכל מאד. און זאל זיך גירעקן דאס ער וויד מקדש השם זיין און עס וואלט גיקוקן איינער און וואלט בייא אים גיקואלט אונעק נעמן זיין לייב און נעקט און גוטס וואלט ער ג'ט דר ווידר גיטאן גאט יתברך. און וואלט מקדש השם גיטען גליק. אז וויא עס שטייט אן אפרווחן יידן. דען ווען ער נעמט זיך אזו אין זיין סחשבה אריין דאס ער וויל רוב האבן גאט מיט גאנצן הערצן און מיט גאנצן לייב און מיט גאר זיין גוטס. אזו איז גליק אז וויא ער וואלט אזו טאג מקדש השם גיטען ער זאל זאגן ווארט ביי ווארט. און זאל קיין שום ווארט ג'ט אונעק האפן. ווען איין ווארט לאזט זיך אום אז וויא דס אנדער הייבט זיך אן דריינע (בכך לבקש) אנדער (עשלב בשלך) און ווען איין ווארט לאזט זיך אויטש מיט איין (ט) און דס אנדער הייבט זיך אן מיט איין (א). זאל ער אביסול מסיק זיין צווישן דיא ווערער. אזו און צווישן (נשבע) און דעם שם :

מען מען זיצן בשעת קיש און אייז ברכות ווס פריד און דר גאד ביז (תהלות לאל עליהן). דר גאד זאל ער און שטיין און זאל זיך צוא גרייטן גליק אזו וויא ער וואלט אריין גינאנגן פאר אן מלך בשל דס און זאל זיך שטעלן זיין פנים קיין מורח. זיינע פנים בנאד גליק אז וויא דא מלאכים שטייט. ער זאל זיך ג'ט אן לייאנין ג'ט און קיין וואנט. און ג'ט און קיין שטענדיג. זיינע בייידע הענט זאל ער האלטן און זיין הארצן. זיין רעכטע האנט און זיין לונקע האנט. זיין קאפ זאל זיין גיבוקט ג'ט און גיריכט. זיינע אונגן זאל ער אראפ האלטן דס ער זאל קיינעם ג'ט נעקן אפילו און דר וואנט. זיין הארץ זאל ער האלטן אונד זיך. זיין פונקט זאל ער האבן צו גאט אללין ג'ט חזו צו קיין מלך און ג'ט חזו אפילו צו דר שכינה. און ער זאל מכין זיין בשעת ער זאגט דעם שם הקיבור. אז וויא אונדן איז גשטאנען. ער זאל שטיין מיט גרוס פארקט און אונקט און ציטרנש און זיין שערקלוד הארץ. גליק וויא ער שטייט פאר איין מלך בשל דס און בעט בייא אים

יב הלכות בית הכנסת פרק ראשון טוב יא 21

פאר ויין לעבן. עס טאר קיינר נישט אום שפייזן אין מיטן שמונה עשרה. און אויב עס קומט אים אריין שפייזאדזש אין ויין מוז זאל ער עס אראפ שלונגן. און ווער עס מיאוסת זיך זאל ער שפייזן אין איין טיף. דעם ער קיין טיף נישט זאל ער זיך אום קערן צו דר לונקער ווייט און זאל הונקער זיך אום שפייזן. עס טאר קיינר נישט היקטן און דאס נאך שנייצן און מוטן שמונה עשרה. אין שמונה עשרה און קיש זאל ער זיך אפריסל שאקלן דאס ער זאל לובן גאט מיט ויין גאנצן לייב. אז דר פסח זאגט (כל עצמותי תאמנה) דעם איז טייטש אלס מיין ביינער מוזן זאגן דיין לוב גאט יתברך: דא וועל איך אייך שרייבן ווי פוד מאל מען בראך זיך בוקן און וויא מען בראך זיך בוקן: האטשטו עס וועט נאך אפאל בשוידט ווערן אין הלכות תפלה אימלוכר איז כחויב זיך צוויי בוקן פונעם קאל אין שיע. נישט מער נישט ווייניגער. אז ער הייבט אן (ברך אתה זאל ער זיך בוקן און צום שם זאל ער זיך ווידר און רוקטן. דעם אנדריי קאל אין סוף פון דר ברך. צו (ברך אתה) זאל ער זיך בוקן. צו (ה) קען אפריסל זאל ער זיך און רוקטן. דעם דרושט מאל צו מודים מוז ער זיך בוקן צו (אתה) אפריסל. און צום שם זאל ער זיך ווידר און רוקטן. דעם פערטו קאל און איז. צו (באי הטוב שמך וזה נאה להודות) דעם פונפטו קאל סוף שיע זאל ער זיך בוקן. און זאל זיין דריי טרעט הונקער זיך אזו גבוקט מיט דעם לונקער פוס פירן. דר נאך זאל ער זיך אים קערן צו דר לונקער ווייט. און זאל זאגן (עשה שלום בקרוב) דר נאך און דר רעכטער ווייט און זאל זאגן (הוא עשה שלום עלינו) דער נאך זאל ער זיך בוקן פאר זיך און זאל זאגן (על כל ישראל ואשרו אמן). דעם אלס איז גירעכנט פון איין בוקן: ווייט ער מוז אזו הונקער זיך זיין איין גבוקן. און ער טאר זיך נישט און רוקטן ביז ער הט גאנצט אמן. דר נאך זאל ער זאגן וידר רצון ווי לאנג ער וויל. און זאל אזו בלייבן שטיין ביז דר חון הייבט אן שמונה עשרה. אדער ביז קדשה. דר נאך זאל ער ווידר זיין און זיין אורט און זאל זיך ווידר בוקן. גלייך אז ער קומט ווידר פאר דעם מקף. און עס טאר קיינר זיך נישט ארום קוקן אין שמונה עשרה. ביז ער קומט ווידר און זיין אורט נאך (עשה שלום) מכל שכן דאס ער טאר זיך נישט ארום קוקן אז דער חון זאגט שמונה עשרה. און אז ער נייט אום (עשה שלום) זאל ער בלייבן שטיין און זיין אורט איין ווייל גלייך אז וויא איינער ווס ווארט און איין ענטפער. און אויב נישט איז גלייך אז וויא אהונט וואס האט זיך בשיקום און פערעכט ווידר דאס מייקט איז דאך דאס וויער מיאם. אזו איז און דר קענטש ווס לופט גשוידר צריק אום ויין אורט:

אומלוכר זאל גווארנט ויין צו זאגן אמן און אומלוכר ברך. און זאל נישט צו הערן די ברך ווס דער חון לאזט אום. דעם אויב נישט איז ויין אמן ווס ער זאגט און דר ברך איין אמן יתקומו: און די קדשה זאל ער זאגן מיט גרום פארקט. און זאל אזו גרענקן איך זאג קדשה אזו ווי די מלאכים אין הויט. צו (מודים) זאל ער זיך בוקן. אפריסל דר חון זאגט (מודים) זאל ער זיך נישט שטארק בוקן. גאר ביז עס זאל ווערן איין שפאלט ביי דעם הארץ גרובל. און ווער עס בוקט זיך שטארק איז דעם איין גאנה. און זאל ער זיך נישט צו שטארק בוקן ביז זיין פנים זאל אום קוקן פון זיין ערה. און ווייט ער איז אזו איין גבוקן זאל ער זאגן (מודים דרגנו) אומלוכר זאל זיך רוקטן. ער איז פון די צעהן ווס ראפן צו הערן דעם חון. דעם ווען נישט עס איז פון האנגן צעהן ווס הערן צו דעם חון און זאגן אמן. איז עס איין ברך לכתה דו אפריסל ווס ווען און זאגן נאך דעם חון אז ער זאגט שמונה עשרה אדער ער לייגט אין דר תורה. וואקט פון זיין פעסער גווען אין דער היים צו בלייבן דעם מיר דארפן אלס ויין אין איין קשר. און דארפן טאן אונזר תפלות פאנאנד. פרי וויא זאלן אן גבוקן ווערן. אפריסל ווס שוידר זיך אפ פונעם מקל: אזו איז עס אנדערש עכירה. איך וועל אייך דא שרייבן דער פון. אפריסל דר פון שטייט שון אויבן: דעם דר ווס מוט זיין תפלה בוקט ווערט ווא נישט דר הערש. פערט אז ווען דעם קדש דאנען סאקט ער זיך איין בוקט תפלה: דעם איז גלייך אז וויא ער בויאט איין (במה): דעם מיינט מען דר וואס פערעכט נישט ווייט קרבנות קיין ירושלים: און האט זיך גיבויאט אפונקער מנחת: (במה) הייבט

אין הויבט עבירה • דען אונזר תפלות זענען אויף דעם אויפן פון דא קרבנות: און דער גייט אין שול אריין אונטער זיין תפלה בזוהר: דרום זאל איינפירן גוהר ויין דס ער זאל דאווינען מוטן קהל: און זאל צו הערן דעם חן אונזר מליץ: און זאל זאגן אמן אויף איינפירן קרבנה • און זאל אויף שטיין אין פארבט גלייך וויא ויין מליץ וואלט גירעט פארן מלך • און ער האט אין משפט נוס דרום און אין ויין גוף און געלט אזו וואלט ער ויף בודאי גישטאנט אין גרום פארבט • און וואלט גיט צו גהערט דעם מליץ דס ער זאל ויף גיט טועה ויין • אויך ער זאל אום גיט פאר געסן זיינע זכיות • און וועט ויף בודאי גוים גיט אנדער זעצן • אויף וועט ער דאך בודאי ויין פנים גיט אום קערן פונם מלך • און וועט ויף גיט אן לענען אין איין וואנט אויך אומפן טיש • אויף וועט ער ויף גיט שאקלן אויף איין שטענדר • און וועט בודאי קיין אנדער ווארט גיט ריידן נוס גיטער גיט צו ויין משפט • אויף וועט ער מיט קיין אנדערן גיט ריידן פארן מלך • גוא ווען דס איז אזו פאר איין מלך בשל דום • נוס היינט לעבט ער און סארגן איז ער אין קבר • מביט פאר דעם מלך מלכי המקבים הקב"ה נוס ער לעבט אייבונג • און ויין גבור הט קיין סוף גיט (ברוך הוא וברוך שמו): און אויף וועט ער אלץ הערצור • און פרייט אלץ מושבות • קער מען דאך בודאי שטיין פאר אים אין ציטונג • בפרט ווען אונזר מליץ דער חן דאווינט וויא זאל דר מענטש טון אעלעכע בייוו מעשים • דאס ער זאל אום קערן ויין אהור צום ארון קודש צו דער הייליגער ספר התורה • אויך דס ער זאל ויף שאקלן אויף איין שטענדר • אויך ער זאל ויף אן לענען אין איין וואנט • און אלץ די בייוו מעשים • דרום איר ליבה לייט נעמט אייך אין איינער הערצור גלייך וויא איר שטייט פאר אכלך בשל דום • אין ויין חדר • און ער וועט אלץ אייער מעשים אונזריי • און מיט אלץ זאכן זאל ויף אייך דאכטן גלייך וויא איר שטייט פאר אכלך בשל דום מכל שכן דס איר ווייט דאך דס די הייליגן שכינה איז אין אונזר שול • אין השי נעמט און ווייט אים נוס אזו אין דעם הארץ פונם מענטשן און אין ויין מושבות • גוא וויא זאל אויף אים קיין מורא גיט פאלן: לאסער ווען דר מענטש איז דאך מחוייב צו גירענען אין דעם נאמן פון הקב"ה אפילו אין ויין חדר • דס ער זאל גיט זאגן ווער וועט מיך גיארט עס זאל ויף אים דאכטן דאס הקב"ה שטייט קעגן אום און נעמט אלץ זיינע מעשים • אז דר פסוק זאגט (מלא כל הארץ כבודו • עס איז די נאנצ וועט פול פון ויין כבוד • אויף זאגט דר פסוק (שיתיה' לגדי תמיד) • אייך האב גיטאן גאט יתברך קעגן כיר תמיד • אויף זאגט דר פסוק (בכל דרכיך דעה) אין אלץ זיינע זאכן זאלסטו גירענען אין הקב"ה און עס זאל ויף דיר תמיד דאכטן די שטייט קעגן הקב"ה מכל שכן אז ער איז מחוייב צו גירענען אין גאט אונטער אים הויז אין דער הייליגער שול • וואס דאכטן איז די הייליגן שכינה און הייליגן תורה • קער ער דאך גאט מיין מורא האבן • אזו וויא דער מענטש נוס שטייט פאר איין משפט פארן מלך האט ער דאך קער מורא וויא אין ויין הויז • דער וועלכער מנהג איז אין דער הייליגער שול:

בשעת מיואנט קדושה זאל איינפירן מענטש זיינע אונזר ארויף האקטן אז ער זאגט קדוש קדוש קדוש • און דר גאט צום שם זאל ער וויא אראפ האלטן: צוא דער (ברכה וירושלים) זאל ער איינפירן זיין קאפ און זאל אים באלד אויף ריכטן • גאט דעם אז ער האט אום גיהערט אלץ ברכות פונם חן • כאטש ער זאגן (אמן ואמן) אויף דער הויפטלשטער ברכה (המברכה את עמו בשלום) • דער גאט זאל ער צו דעקן זיין פנים מיט דער לנגער האנט און זאל זאגן (רחום וחנון) דס היינט התוונות דס איז גירעט גיטארן פאר גאט אז ער האט גיט קיין תפילין אויף זיין לנגער האנט אבר אין דר פרי זאל ער פאלן אויף זיין רעכטן האנט: און זאל אויף גיטן זיין קאפ צוא דער לנגער זייט: און ווען דער חן הייבט אן (קדיש) זאל ער ווידר אויף שטיין און צו אשירי וקא דציון כאטש ער זיצן אויך שטיין וויא ער וויל • אבר עס איז בעסער צו ווען • דען דער אברה היינט שטייבט מען מו אגרום בונה האבן צו דער קדושה פון (וקא לציון) און ווערדן קען מען קער בונה האבן • אז וויא דער דין איז ביא קיש • צו קדיש מו ער ווידר אויף שטיין • קורץ פון דער

ואף אלס וואס מען טאר נישט זאגן נאר ב'מנן דארף מען עס זאגן שטיינדיג. און דס וואס יין ויידר אליין מאג עס אף זאגן מען ער עס זאגן ויצונו; נאר שמונה עשרה און ראנג נרדאר יום האטשט מען מען עס זאגן ביהירות דארף מען פארט שטיין דער בייא. דען מען האט אזו מתקן געווען:

ווער עס איז איין אונס דס, ער קען נישט שטיין אודר ער פארט אף איין וואגן מאג ער אפילו בייא שמונה עשרה אף ווען אפער זאל נישט ווען אן גייעהנט. נייאנט אז ווא דער דין איז בייא קיש; און ווען דער חזן לייאנט אום דער ספר תורה דארף מען אף צו שטיין און ער טאר ויין פנים נישט אנוועק קערן פון דער ספר תורה. און זאל צו הערן דעם חזן וואס לייאנט: און טאר אים נישט העלפן. צווישן דעם אף רופן פון איינס צום אנדערן מאג מען ווען: ב'שעת דער חזן זאגט קדוש דעקט מען דאך צו דא ספר תורה: אזו מוז מען זיך אום קערן פון דער ספר תורה מיט דעם פנים היין מנחה ווייל דו ספר תורה איז צו גייעקט: נאך קדוש זאל מען זיך ויידר אום קערן צו דער ספר תורה. ווען מען זאגט הלל דארף מען אף שטיין. (ברוך הוא אלהינו שבראנו לבדוד) זאל ער זאגן מיט אפרייליך הארץ: גלייך אז ווא איינער נוס גייט אום אף אים ויין מיטשט צו פאר ברענגן און עס זאל קוקן איין מלך און זאל אים מציל ויין אין גאנץ גבון גרוסו שררה. וואקט ער דאך געווען אין גרוס שררה: אזו אף זאל ער פרייליך ויין דס השיי האט אונז אפ גישיידט פון דא עוברי פוכבים ומלכות. און האט אונז גענוגן איין גוט גלייבן: דער מיט ווערן מיר בהוט פון דעם פיארא פונם גיהנם: און גיט אונז דא גרוס שררה דעם בן עין: דרום זאל איטלוקר נעהן נישט צו פאר וינדונן דא שררה מיט וויינע בייזו מעשלים. אודר בייזו רייד: ווא אובן שטייט:

צו מנחה צייט זאל איטלוקר ניוואונט ויין צו גיין גישיידט אין שול אריין. און זאל אנוועק ווארפן וויינע הענדל. אף זאל ער גיטארונט ויין נישט צו גיין אף אקסערה צו מנחה צייט. אף זאל ער נישט אן הייבן קיין שום מלאכה האטשט ער ווייטט ער נועט זא קאנטשון פאר מנחה: און ער זאל זעהן צא דא וויינע מנחה בקהל. און ער זאל ווייטע גיטארונט ויין נישט עובר מנחה צא ויין. דען דא תפלה פון מנחה איז אן גענוגן בייא הקב"ה מער פון אלו תפלות. דען עס איז בייא טאג און ער וואקסט אנוועק אלו וויינע הענדלן און גייט לובן גאט. דס איז ביי גאט ווייטע רוב. פאר מנחה מוז מען אף היינגן ויין גוף און נשמה. און מיט שטיין און ווען איז דער דין ווא צו שחרית. מעריב צו (ברוך ה' לעולם אמן ואמן) און צו עלינו מוז ער אף שטיין. צא מארגונג פריא איז דר דין ווא אובן שטייט ב'שעת ער וויל ארום ויין פון דער שול זאל ער זיך אביסל אנטייד זעצן און זאל נישט גיין איילינג און זאל זיך פרייאן אין ויין הארץ דס השיי האט אים מנחה געווען תפלה צו טאג פאר אים מער אז ארו עוברי פוכבים: דאס ווי טאג ווייטע תפלה צו איין אב גאט אפער אף טאג מיין תפלה צו דעם לעבונגן גאט ית"ש. נוס ער דער הערט דא תפלות פון אלו מיידיר נוס רופן אים אן מיט גאנצן הערצן: אפער ער זאל זיך נישט גייעקען עס איז ראוי השיי זאל אן נעמען מיין תפלה ווייל ווא איז מיט גרוס מנחה. דען ער גייעקט נישט אין וויינע עבירות און בייזו רייד. און דאס ער האט מסמא געווען ויין גוטי פלי און דא עבירות וואס ער האט געמאן מיט וויינע בייזו מחשבות און הט נאך דרום קיין תשובה נוצן נישטאן און וויל האבן דס ויין תפלה זאל דער הערט ווערן: און דר נוס גייעקט זיך יא אזו דער מוט גרוס ווער און מאכט דאס וויינע ווערן גיידאכט. און ער ווערט גיטשט דו צום גיהנם. נאר ער זאל זיך אזו גייעקען מיין לופר גאט דא טוטט דאך גינאר און בארים האקציגייט מיט מיר ווערונדן מענטש. אף האב פול ווער גיטאן מיט אלו מיין גיידר. און האב דור דער ויידר גיטאן און דאך שטער אף מיד פאר רייד און טאג תפלה גלייך ווא איז וואלט נישט גיטארונט. נאר אף האף צא דין דר בארומקייט און הערליכקייט און דין געטלעך גינאר דס דו וועסט פאר דר נעמען מיין תשובה און וועסט מיר מויל ויין אלו מיין ווער. כרי מיין תפלה זאל דער הערט ווערן דאס זאל זיך

הרכות בית הכנסת פרק ראשון

טוב

אומלוקר מענקטש גינענקען פארן דאוויניג און נאך דעם דאוויניג:

און נאל זיך דער מענקטש בעראקטען ווען איר וואלט גינעט פאר איין מלך בער דעם און מיין הארץ נאל גיט זיין דר בייר אונד איר נאל מלשכה האבן און עפס אנדערש. וואלט עס אים בונדאי פאר דראסן. אזו און וויא קען איינר תפלה מאן פר הקב"ה און דעם הארץ נאל גיט וויסן וועט ער קעט. און דעם האט נשעה הנביא גיטמקאמט דא ישראל און גינאמט נאט וקבדה דעם גינאמט דאס פאלק ישראל גינענן תפלה צו מאן מיט וינער מול און לבון מיט וינער לעפעצן און דעם הארץ איז ווייט דער פון. וויא מנאן נאר וינער גוואנקייט דאס מול קעט אונד דאס הארץ ווייטט גיט דער פון נון ליבי לויט וויא נאל זיין תפלה דער הערט ווערן אז זיין מלשכה איז און עפס אנדערש. ווען הקב"ה וועט אים ענמפרין אלס ווע דאס בענקעט וועל איר דיר גיבן וואס וועט ער קענען ענמפרין דער ער ווייטט דאך נעקעסט גיט וועס זיין בענער איז. דרום נאל אימלוקר מענקטש זיין תפלה וואל פר שטיין אונד נאל וויסן וואס ער דעט אונד בענקט פון הקב"ה. און ווער עס פאר שטייט גיט מיין לשון קודש: נאל ער זיין תפלה מאן מיט וואס פאר איין לשון ער פאר שטייט. און דר וועס דאווינעם בענוה אפילו אפילו איז עס פיל בעסור פון דעם וועס איז מאריף אין דאוויניג אן פונה:

אצונד וועל איר שרייבן פון דא ליסטן וועס נאנגן פור תהנות אונד מעסות אונד יוצרות אונד מעקבות אונד מחזיר אונד קליחות און פאר שטיינען עס גיט. איז פול בעסיר אז וויא נאלין גאר גיט נאנגן: האקשו ויין פונה איז דאך דער מיט גאט צו דען. און ער ווייטט דאך גיט וויא אונד וואס ער דונט. עס איז פול דער פון צו שרייבן. דאס איז דאך ידוע אז דא תפלה וואס מיר נענען מחוייב צו דאווינען אלז מאן איז בעסור פון אלז תפלות פון דר וועלט. דעם מינימם קען קריאת שמע און שמונה עשרה. דעם האבן מתקן געווען דא אנשי בקשר הגדולה און דא סנהדרין. און צווישן זיי איז געווען הגדול מיט צוואנצג נביאים. און (חני נכרה ופלגין) און אנדרי פרומי כייט וואס האבן געקענט (כל חתורה בוכר). וויא האבן אונד תפלות מתקן געווען מיט גרום פונה. און גרום סודות וואס איז גיט צו דער גרינטוין דאס ווייטט אימלוקר וועלעג זיין שכל און וועס ער האט בקבדה. און אצונד איז גאר ווינציג ליט פאר האנדן וואס נאלן וויסן דא תפלה דער פון. פון דעסט ווענען נענען זייא דאך יוצא דער מיט. דען וואלטן דו אנשי בקשר הגדולה גוואלט האבן קען נאל עס וויסן. אזו וואלטן זייא עס גיט גישריבן בסוד און פאר דעקט. דרום אפילו דער גימניר מאן וועס ווייטט גיט דא סודות איז ער דאך יוצא. און דא טייטש פון דא ווערסור מוז אימלוקר וואל פר שטיין און דרום פונה האבן און שטייט טוב מעט פונה מהרה שלא פונה) עס איז בעסור ווינציג תפלה מיט פונה איידר פול אן פונה. נוא אז ער ווייטט גיט דא טייטש פון דא ווערסור וויא אזו קען ער מכוין זיין. און דאס איז דאך און ידוע אז אונד תפלות נענען גימאקט גווארן און דעם אונד פון דא קרבנות. נוא ווען איינר נאל בעקענען איין קרבן און נאל גיט מכוין זיין און וואס ער איז מכפר און צו וואס ער גיט. אזו איז ער דאך חייב מיתה. דען עס הייטס חילין בענוה. און איז דער דין גענוען בייר דעם קרבן איין עולש האט גיבראקט איין אוקס. דער מושלער מענקטש האט גיבראקט איין שא. איין ארובאן האט גיבראקט איין מויב. און דר וואס איז גאנץ ארום האט גיבראקט אפילו נעכטל מעל צו איין קרבן. שטייט דרום איין דר תורה (ריח ניחוח לה) דא מנהג דער קרבן פונעם ארובאן איז אן גינטן בייר הקב"ה גלייך אז וויא דער קרבן פונעם עולש: אנדערע עס איז נאך פער אן גינטן. דען עס שטייט דער בייר (נפש כי תקריב) מיט דעם פיסול מעל וועס ער בעקענט איז בייר הקב"ה אן גינטן גלייך וויא ער וואלט מקריב געווען זיין נפש אונד זיין הארץ איז גאר גוט דער צו:

דיא גמרא זאגט (אחד המקרה ואחד הממעיט ובלבד שזכין לבו לשמים) עס איז גלייך ביי הקב"ה דר וועס בעקענט פול קרבנות און דר וועס בעקענט ווינציג קרבנות. גאר ער דאך מכוין זיין ויין הארץ צו הקב"ה נון ווען יא אינער תפלות נענען און דעם אונד פונעם קרבן. דרום אז פול

פאר צייטו פלעגט נישט שטיין זיין קיין מחזור און אדער קלותות און שלום. נאר איין מחזור וועגט דעם חודש וועגן. אזוי פלעגט קיינער נישט זאגן נאר דער חזון אליין. דען ער האט נישט וואל פאר שטיין דא מיינט דער פון. דען מען פלעגט נעמען חנוכה פון (ראשי חשיבות). און מען האט נישט געקוקט אויף זיין קול. אזוי מיר מאכטן בערה דאס ווען ער האט נאר אשיין קול אזוי שוין גענוג. אבער פאר צייטו פלעגט מען נעמען חנוכה צדיקים און חסידים. אזוי דין איז. און אויך אנדערע לייט ווס האבן פאר שטאנן דו מיינט פון דא ווערמיר האבן נאך געזאגט מיטן חזון. אבער ווייטער האבן קיינער נישט געזאגט נאר דא האבן פאר אלי טאג. אויך דו ווערמיר און דו מערער פלעגט נאר דער חזון אליין זאגן און ווייטער קיינער נישט. אבער אדער האבן איסלעכער איין מחזור און איין קליחה. דעם מאכט ווייז דו דרוק אזוי אויף געקומן. און איסלעכער שטייט נאך העכער פון חזון גלייך ווי ער פאר שטייט עס וואל. אויך ווי זאגט דר פסק (נתנו עלי קולם על פן שנאתי) איר האט אנדאס נשירי גשרונג אין איינער בהמשך דעם האב איך פיינט זאגט נאט. אויך זאגט דר פסק (למה לי רוב וחיבים כו') (מי בקש זאת מידעם חצרי כו' לא תוספוהי הביא מנחת שווא קמורת תועבה) דעם איז מיינט צו ווס געזין מיר איינער קרובות ווער געקומט דעם פון אייך איר זאלט שטענן אין מיין הויף זאגט נאט איר זאלט נישט מערן ברענגן פאלשע מנחות. און אום ווערמיר קמורת. אויך זאגט ווייטער דר פסק. (בם כי תרבו תפלה אינני שומע נדכם דמים מלאה). אפילו איר וועט מערן תפלה וועל איך נישט הערן ווייל איינער הענט גענוג פאר מיט בלאט. אדער (דמים) איינער הענט גענוג פאר. מוט נעמט דעם בשעת איר דאווינט אזוי איינער מחשבה אויפן געלט. נאך אזוי וואל אז איינער ברענגט איין קרבן אדער קמורת און זיין פונדע איז אויף עפס אנדערש. אזי דאך עס איז ווערמיר. אזוי אויך ביי תפלה. דרום זאגט דר נאך דר פסק (בחדו הנפשו הסירו דעם מעלליכם מנגד עיני תהלו העלמוד היטב). אס תהיה המאכס בשנים פלעגן געבן אס יארימו פתולע בצמר יהיה דעם איז מיינט ווייטער און לייטערט איינער מוט אפ איינער ביזו ווערמיר קונטמיין אונגן פאר מיד דעם ביזו אז ווען איינער זאגט ווען רומט ווי אדער פארמיר וועלן זיי ווייס ווערמיר אזוי ווי זענען אזוי רומט ווי אדערמיר ניד וועלן זיי נאך גענוג ווערמיר אוב. איר וועט נאר מן ווי דר נביא זאגט. פון שטיין איינער תפלות אזוי וועלן זיי אן גענוג ווערמיר אוב. איר וועט נאר מן ווי דר נביא זאגט. פון דעם קען מען אפ לערנען אז עס איז נישט דר נישט דא וועלן און ווייטער. נישט דו מיינט דר פון אדער זיין פונדע איז אויף עפס אנדערס. דעם קומט אלץ פון ווערמיר גרוס גאון. דרום געמט ער ווען אנדערס מחזור און קליחה און אנדערס סידור און שרייט מיטן חזון אדער נאך העכער גלייך ווי ער וואלט ווייטער דרוגן. דעם איז גלייך ווי אפויגל שרייט און ווייטער נישט ווס ער שרייט. אדער אזוי איז דרום ווס בולט און ווייטער נישט ווס ער בולט. דעם קומט אלץ פון גאון. דעם זאגט יאר נעמט ער נישט קיין קליחה און קיין מחזור אין דרוגן צו לערנען. און אז עס קומט ווי אדער אנטוון שפיר דא שרייט ער דרוגן גלייך וויא ער האט עס זאגט יאר געלערנט:

תבלות

תפלות וס' עד פר שמיים ניש' און דאס דאווינגן פון אלי טאג זאל ער לערנען דאס שמיים יד פון . און אויב ניש' זאל ער מתפלל זיין מיט דעם לשון וס' עד פאר שמיים אויף שמיים גישרובן (תפלה בלא בנותה בנותה בלא בנותה) ווען איין גוף איז אן אנשקה וואלט דאך בעסער נוען פאר אים עד זאל ניש' גיבארן ווערן . אזוי אויף דער וואס דאווינגט אן בנותה איז בעסער עד זאל גאר ניש' דאווינגן . נעמט איר לויב ליט ווי דו וועלט זענען גאר בלונד און דר זאך און אז מען פרעגט איינס ווייסט ויס דו האסט גידאווינגט שפעט עד דרויס און זאגט צום מענטשן וואס פרעגט דאס ווייסט דען אלץ און לאבט פון דעם גלייך ווי עד דארף ניש' וויסן . דס זענען דו בעסטע גארן וס' מען טאר ניש' ניש' שטראפן . אז ווי עס וועט בעסער בשיידט ווערן . און דאס איז דר עיקר אפילו דר מענטש ווייסט וואל און הט בנותה דרוף און טוט תשובה פארן דאווינגן און אלץ וואס אויבן שמיים . דאך זאל ער וזה טראכטן און פארקטן טאמער האב איך נאך ניש' ויצא נוען ווי איך בין שולדן . אויף טאמער האב איך פר נסון מתנה זיין אוף עטלויב וזך . אונדז טאמער האב איך אזוי פיל נאט דר צערונג דאס עד וויר מיר ניש' מוחל זיין . און עד זאל שטיין מיט גרוס פארקט און מיט איין צו בראכן הארץ און מיט ענות מיט אנקט און פארקט און צופריש פו דעם מקד' סלבי המלכים הקב' און זאל אזוי גרענקן און זיין הארצון הקב' איז דר פארמוג אויפ' זיין פאלק ישראל און גלוקט צו ויערד תפלות מער אז פון אלי פעלקער פון דר וועלט דרוס מיין לבר הער נאט מיין נאט פו דעם מיין גבעט . און דר הער מיין תפלה פון ווענען דעם זכות פון מיין עלטערן אברהם יצחק ויעקב אבר ניש' פון מיין זכות וועגן דען איך בין אויגדור . און איך בין ניש' ווערט דאס איך זאל שטיין פו דעם מקד' סלבי המלכים הקב' . גאר פון ווענען זיין גרויס דר פארמוקט אייבר זיין פאלק ישראל . אבר עד זאל ויך ניש' גרענקן ווען איך האב שון תשובה גטאן און תרסה גהאט אוף מיין עבירות . אזוי איז ראוי מיין תפלה זאל דר הערט ווערן . דען דר וס' גרענקט אזוי טאכט עד דאס מען גרענקט נייע עבירות און טראגט דער הרוש וויל האבן דאס זיין תפלה זאל זיין אן גטאן פון זיין תשובה וועגן : און עד הט דאך גטאן דו און דו עבירה . און באקט האט עד דאך ניש' תרסה גהאט דרוף . און עד ווערט פו שטייבן און זיין תפלה ווערט פו שעהקט :

דאס זאל וזה אימלוכור מענטש בטראכטן ווען איך זאל אפילו ויצו טאג און נאכט און זאל דער ציילן דו גיבאר וס' הש' הט גטאן מיט מיר וזדורג מענטש און בפרט מוט סיני עלטורן . און טוט נאך אצינד אוף גאר . וואלט איך דאך ניש' גקענט אים דר ציילן אפילו קיין מווינט חלק פון זיין לוב און אכפוקייט און פון זיין גרוס ניסים וס' עד האט גטאן מיט זיין פאלק ישראל . און טוט נאך היינט אלי רע . דרוס זאל וזה קיין שום מענטש ניש' גרוס האלטן מיט זיין תורה לערנען אונדז מוט זיין צדקה אונדז מוט זיינע גוטע מעשים . דען דר מענטש איז גאר דרוף בשאפן גווארן מביש דאס אמענקט טאר וזה ניש' פארמוגן מוט זיינע גוטע מעשים . אז וויא עס שמיים און פרכים (אם למדת תורה הרה אל תחזיק טובה לעצמך כי לכה נוצרת) . דאס זאל נאכט וזה ניש' אבר נעמן מוט דין תורה לערנען דען דו בוקט דרוף בשאפן גווארן . נון איך זאל וועלן ארום שרייבן אלי מצות פון דר תורה איז אום מינלעך צוא דר שרייבן דען עס זענען עקס הונדעט מוט דרייצען מצות . און אימלוכור מענטש זאל ארום קוקן אז עס זאל אים צוא קובן אמציה . גמיה ווי ער קוקט ארום עפים אוף אזא . און ווער עס בטראכט וזה ניש' דס עד איז אוף וזה מקבל אלי מצות דר מוט ניש' בעכט . אוך דר מענטש וואס אכט ניש' אין אטיל מצות און טוט ניש' אונדז אין אטיל עבירות און טוט זי יוא . אפילו עס איז דא גרונסט זאך פון דר תורה איז עד אין כלל פון (אור) אשר לא יקום את דברי התורה הזאת) . דאס איז דר גרוסר חכם פון משה רבינו ע"ה נאט זאל אונדז ווטן . סייד עד זאגט משה רבינו האט ניש' אזוי גיבנט אונדז עד הט ניש' אזויא גידאכט . אונדז עד זאגט איך דארף דר פו קיין עונש ניש' ליידן . אונדז קיינער וועט פאר מיר ניש' ליידן . נמצא האלט עד וזה עס פו קיין עבירה ניש' אונדז פון קיין מצוה ניש' . אזוי איז עד אלץ אין כלל פון דעם (אור) . אבר דר מענטש וס' טוט איין עבירה בשונג . אונדז אפילו במויד מיט דעם

אין כייצון פונם יצד הקע • דר איז נישט אין קלל פון דעם חרם • דוא מצות פון דר תורה נענען זעקס
הונדערט מיט דרייצן • דרונען איז דריי הונדערט אונ פונף אין זעכציג לאוין וואס מיטאר נישט טאן
קונגן די טעג פונם יאר • אונ אומלכודר טאן נאנט צום מענטשן איה בעט דיה טוא אונ מיר קיין
עבירה נישט • אונ ווייטער נענען דרונען צוויי הונדערט מיט אכט אונ פערציג מצות עשה ווס טען איז
סחויב צו טאן קיינען די אכרים פונם מענטשן • אזו נאנט אומלכודר אכר צום מענטשן איה בעט
דיך טוא מיט מיר אמצה • אזו איז סך הכל זעקס הונדערט מיט דרייצען :

אמייר מצות זענען נאר נוגע אין ארץ ישראל דהיינו הרוסה אונ מעשר אונ די מצות ווס נענען
נוגע אין בהמיק • דהיינו (קרנות) אונ (בגדי כהונה) • אמייל קינן נישט צוא אימלכון
מענטשן דהיינו תליצה אדער גיטין • אמייר מצות נענען נאר נישט נוגע אונ דוא דורות דהיינו
(שמיטה) אונ (יובל) אונ (עבר עברי) • נאך זענען פאר האנדען עטלכע מצות ווס נענען נישט נוגע ביי
אומלכונ סאנזבול אונ אשה • עס איז פיל דר פון צו שרייבן • נאר איה וועל שרייבן די מצות ווס
נענען אצור נוגע אונ אונדור הייזר אונ קהילות אונ אונדור דורות • אונ וועל פאר מיר נעטן
דעם ספר המוסר • אונ וועל די נאכטן ברענגען אונ צוואנציג פרקים • אמייל וועל איה ברענגען פון
ספרים • אונ דס ווס ניצונ איז וועל איה צום ערשטן שרייבן דען דר סדר איז פון דר וועלט דס ניי
לייאונג נאר פארונט אונ אספר אונ הונטן לאזן נייא בלייבן דרום וועל איה אן הייבן שרייבן
הלכות תפלה אונ הלכות תשובה אונ הלכות צדקה • וויא עס שטייט (תשובה תפלה וצדקה
מעבירין את רוע העיריה) • דר נאך וועל איה שרייבן אמייל פון הלכות שבת אונ פון הלכות יום
טוב אונ פון הלכות חול המועד • דר נאך הלכות דרך ארץ • האמשו דס שטייט צום הונטן שטען
אין ספר המוסר • דען אונ זיינע צייטו איז מער דרך ארץ גווען ווי אין אונדור צייטן דרום איז נישט
עס זאל שטיין פון פארונט • דען דס איז נוגע ביי אימלכונ מענטשן ווס וויל אן נעטן שטראף •
אז וויא אצור איז דר מנהג • אונ דרום וועל איה נישט מאריה זיין דרונען • דען דר וואס קערט וזה
נישט צו שטראף וועט אים קיין פיל שטראף איה נישט העלפן • אונ דר ווס קערט וזה יוא דעם איז
גינג ווינצונ שטראף • אונ אים איז זיכט צוא שטראפן • אונ אין אים איז בלויז סין ברכה • אונ
ער איז איין בן עולם הקא :

הלכות תפלות פרק שני

את ה' אלהיה תירא ווארו תעבוד ובו תדבק ובשמו תשבוע) פר גאט זאלסטו וזה פארקטון אונ
זאלסט אים דונ • אונ אין אים זאלסטו וזה בהעפסון ווען דר האסט אונ דיר דוא אלי מרות
אז מענטשט שווערין ביי זיין נאמן • דר גמרא ברשות אזו (את ה' אלהיה תירא) איז דאך דאס
ווארט (את) איבריג דס קוקט מרבה צו זיין די בוסט וזה איה סחויב צו פארקטון פאר איין תלמיד
הכם • (ווארו תעבוד) דס מיינט טען צו אים זאלסטו דיין תפלה טאן (ובו תדבק) אין אים זאלסטו
יך בהעפסין • די גמרא פרענט ווי איז דס מיליך ויך צו בהעפסין אין גאט • ער איז דאך בלויז
פייאר ווס פארקענט אנדר פייאר נאר דאס מיינט טען דר זאלסט וזה בהעפסין צו תלמידי חכמים
אונ זאלסט ויך אפ קערנען וויצרי גוטי ווענען אזו איז גלייך ווי דר זאלסט ויך בהעפסין אין הקב"ה דס
נענען די גוטי ווענען דר זאלסט וזה פירן אין ניי • דס דוא זאלסט זיין איין רחמן אונ אנומל חסד
אונ צו שפייזן דר נאנצי וועלט אים ווסט • אונ זאלסט בערען תשובה אונ זאלסט מוחר זיין דעם ווס
הט דיר דר ויחד גיטאן • אונ זאלסט מאכטן די לייט תשובה טאן • אונ זאלסט פרושענען דעם גוטען
מענטשן סייא דעם שלעכטן מענטשן • אונ די איבערוג גוטי ווענען מיט אלים זאלסטו ויך אפ
לערנען פון הקב"ה אונ אזו ווי ער בערעט מיטאל פאר אים תפלה טאן מיטן נאנצין הארצין אונ בערעט
די תפלה פון די צדיקים • אזו איה זאלסטו פאר אים תפלה טאן מיט דיין נאנצין הארצין אונ לייב •
אונ זאלסט זיין אצדיק • כדי ער זאל גלוקטן צו דיין תפלה • וויא דר מענטש דארף ויך נוגע זיין
פארין ראוינען שטייט שון אונ אין הלכות בית הבנסת • דר קלל איז מיט אלים זאל ויך אים דוקטן
גלייך

הלכות תפלות פרק שני

טוב

גליה וי' ער גייט אדער ער שטייט פאר אַמלעך ב'שך נ'ם • אונג איינדר ער גייט אין שול אריין זאל ער זיך צו ריכטן מיט אלץ זאכן גלייך וויא ער וואלט גינגאנגן פאר אַמלעך ב'שך נ'ם • ד'ם זיינע קליידער זאלין זיין ריין גיט איין גירובט • גיט ב'פעדריג • און זיין בארד אונג דו האר פון זיין קאפ זאלין גיט זיין מיט פ'עדרון האמטשע דו זאג איז גיט גלייך • ד'ען אַמלעך ב'שך נ'ם זיינע לעבט ער מארגן איז ער איין ב'גר • אָבר הקב'ה לעבט דאך אייביג • נא דאָרף מען זוך אים פאר מויוונט סאל מיין ב'ב' איין מואין • דאך האבן דו ח'כמים קיין חילוק גיט גימאכט • אונג זאגן ה'לוא וואלט דו גימניר מאן האמטשע אזו זיך גהאלטן • אָבר בערה איז פ'רהאנדן אַזעלכע לייט ו'ם האבן פאר אַמלעך ב'שך נ'ם מער מוכא וי' פאר הקב'ה • אונג מואין אים אן מער ב'ב' • דרום זאל אימלובר זייער גיוויינט זיין דאס זיינע קליידער זאלין ריין זיין • אונג און זיין נ'שמה :

אונג אזו וויא איינדר וויי גיין פאר איין מלך ב'שך נ'ם צום מ'שפט אונג ער ווייסט ד'ם ד'ר מלך איז ב'רוג און אים אונג האט אים פאר ווערט אריין צו קומן פאר אים • אזו מוז ער אים דאך פ'רור אונג ב'עטן • אזו און ווען איינדר וויל זיך שטעלן פאר גאט אונג ער ווייסט דאך ד'ם גאט מיט איין ש'נא און אים פון וועגן זיינע וונד • דרום מוז ער פ'רור תשובה מאן אונג זאל גיט זאגן ד'ם חו השית ווייסט מיך גיט • ד'ען ד'ר ו'ם מיט ב'שאפן דו אונג אונג דו אוערן איז ד'ען מולך ד'ם ער זאל גיט זעקן אונג הערן אלץ זאכן פון ד'עם מענטשן • און זאלסטו דו גוט מיין ד'ם ער האט פאר געטן אדער דו דאָרפסט ד'ר פאר קיין עניש גיט ל'ידן ד'ם איז נאך פול ערגער • דרום איז אימלובר מחויב אַמטונג צו געבן און זיינע קליידער אונג שוף ד'ם עס זאל און זיי גיט זיין קיין אונגרינגקייט • אונג און אזו וי' איינדר גייט צום מ'שפט פאר איין מלך ב'שך נ'ם אין זיין חדר גייט ער דאך מיט מוכא אונג מיט צופריניש אן געקעטור אונג פאר געקט זיינע נארישקייט גאר ער מ'ראכט זיינע טענות • אזו און זאל ער גיין אין שול אין ד'עם חדר פון גאט ד'ען ווען איינדר גייט אין שול אריין מיט פאמטשטון אדער מיט גלעקטור הייסט עס איין מלות ראש אונג דאס איז זייער פאר באטן פאר אַרדסן איסור ב'שעת מען גייט אין שול אריין אונג ב'שעת דאוונגן • ד'ען ווען איינדר זאל גיין מיט פאמטשטון אונג גלעקטור פאר איין מלך ב'שך נ'ם אזו איז ד'ם דאך אים קיין ב'ב' גיט אונג ער ווערט ב'ש'אכאמט • דרום איז אין אימלובר שול איין פארוש דאס מען זאל זיך דאָרמין וואל צו ג'ייטן איינדר מען קומט פאר ד'עם מלך מלכי הקב'ה דא ח'כמים רופן ד'עם פארוש (פ'רוזדור) איין פיר הוז • אזו און שטייט גיין פ'רכים ג'ייט ד'ך אן איין (פ'רוזדור) איינדר דו גייסט אין חדר פון ד'עם מלך מלך ש'שן ד'ם ד'ר מענטש איז זיך מחויב צו ג'ייטן איינדר ער גייט פאר ד'עם מלך מלכי הקב'ה אונג וויא אזו ער זאל ריינגען זיין גוף אונג נ'שמה שטייט שון אונגן אין הלכות בית הכנסת :

דער מ'רש פ'רענט און ד'עם פסוק (שומע תפלה עדיף כל ב'שך יבוא כו') דו דער הערסט דא תפלות פון ישרא • עס וואלט געקענט שטיין (תפלות) לעזן ר'בים • גיט תפלה לשון יחיד • ענפסט ער ווייל כל ישרא מואן גיט זייער תפלות אין איין צייט נאר איין קהל פאר ד'עם אַנדערן אונג ווען ד'ם הונטשט קהל האבן שון גאט זייער תפלה דא קומט איין מלך ו'ם איז סמונה דרוגער אונג געקט אלץ דו תפלות אונג מאכט פון זיי איין קרן און ד'עם קאפ פון הקב'ה • ד'ם איז איין תירוץ • ד'ר אַנדער תירוץ איז אַמענטש קען גיט א'ם הערין קיין צווייא זאכן אָבר הקב'ה דער הערשט אלץ תפלות מיט אַמלעך גלייך וויא איין תפלה • ד'ר דרוטר תירוץ איז לאמיר זעקן דער פ'ר איז פון איין מלך ב'שך נ'ם אזו ווען עס קומט פאר אים ב'עטן איין אַרומאן מיט מואסע קליידער • אזו לאזט ער אים גאר גיט אָבר אז עס קומט פאר אים איין עניש אדער איין שר שייך אן גלייך לאזט ער אים באלד צו אונג ב'עקט צו זיין געקט אָבר הקב'ה איז גיט אזו ער געקט אן איז תפלות גלייך אפילו אין מיאמי קליידער אונג עס איז נאר מיט פ'ינות הלב אַרבעה הקב'ה מיט ב'עקט רוב דו תפלה פון ד'עם אַרומאן אזו וי' פון ד'עם רייכטן • ד'ען ער איז געבונדן איין ענין • אָבר איין רייכער האלט זיך גאנצן אונג גאט מיט דאך פ'ינות גאון פון דאנן איז ג'דרונגן אז הקב'ה געקענט אין תפלה • אז דער פסוק זאגט (קחו עמכם כ'רים לשבוע אל ה') געקט מיט איין רייד

פון תפלה און געקומענע ווייזע צו נאט • און פון וואנען איז געווען אז דאס תפלה פון דעם ארומאן ווערט פארר אן גענומען • אזוי וויא דר פסוק זאגט (לב נשכר ונדרה אללים לא תבוה) דס צו פראכטן און צווא שמוסן הארץ מוט גאט נים מכנה ויין :

דאס איז דאך ידוע אז אומלכער פון דר דריי אבות (אברהם יצחק ויעקב) איז איין ס'מן אויף די גלותן פון זייערע קינדער • אברהם איז געווען איין ס'מן אויף גלות מצרים • אזוי וויא ער האט געזאגן קיין מצרים פון וועגן דעם הונגער וואס איז געווען אין ארץ ישראל • דר נאך האט פארעט גענומען ויין ווייב אזוי וויא דאס האט געלאנגט מיט גרויסע מכות און ער האט זיך גענומען ווייזע געבן מיט גרויסע טעם און געקט אזוי אויף האבן זיינע קינדער געזאגן קיין מצרים מיט יעקב אבינו פון וועגן הונגער דר נאך האט ער זיך גענומען און האט געזאגט מיט זיי איז ער געלאנגט געווארן מיט גרויסע שולעס און דר נאך זענען ווי אויף אירוס געלאנגט מיט גרויסע טעם און געלט • יצחק איז געווען איין ס'מן צו גלות בגל ער איז אויף פאר מרדכי געווארן פון אבימלך דר נאך איז אבימלך ווייזע געווען מיט זיין הונקסט קעקעט און האט אים אפער געטון און שלום געמאכט • אזוי אויף אין גלות בגל זענען דר ישראל אויף השטוב געווען אין דר אונזן פון דעם סוף און דר שנים • און אזוי וויא דס אביב גיין פון יצחק האט גיט לאנג געווען אזוי אויף דר גלות בגל האט מיין גיט געווען נאר וועבצוג יאר • יעקב איז אס'מן צו היינטאג שווערען בוסרין לאנגין גלות • אזוי וויא יעקב האט פול צרות געהאט פון זיין ברודער עשו און פון לבן הארמיו • דר נאך ווייזע עשו • דר נאך האט ער געהאט איין אום גלוק מיט דינה • דער נאך מיט יוסף און שפעטן און ברויט • די ארז צרות האט ער אום גענומען • דר נאך איז ער פרייא און דר פרייאט געווארן פון ארז ווייזע צרות • אזוי אויף האבן מיר דאס מיר וועלן פאר דר לייזט ווערן און ווייזע דר פרייאט ווערן פון אלע אונזרי צרות אמן :

דיא דרייא אבות האבן אונז שטארק גענוען די דרייא תפלות קענען דר דרייא גלותן • אברהם האט געמקן גענוען דר תפלה פון שחרית • אזוי ווי דר פסוק זאגט (וישכם אברהם בבוקר) אברהם האט זיך געפערט גאנץ פריא און האט געזאגט תפלת שחרית • (מנהג) האט געמקן גענוען יצחק אזוי וויא דער פסוק זאגט (ויצא יצחק לשדה בשדה לפנות ערב) יצחק איז ארומ געגאנגען תפלה טאן אין פעקד פאר נאכט : דס איז תפלת מנהג • יעקב האט געמקן גענוען תפלת ערבית • אזוי וויא דער פסוק זאגט (ויפגע פסקום וילן שם כי בא השמש) ער האט תפלה געמקן אויף דעם אורט און האט דארטן געקעמט ווייזע דר זון איז שוין געהאט הונקער געגאנגען דס איז תפלת ערבית • קענען דעם גלות מצרים וואס האט געווען פאר הונקער יאר • איז דא תפלת שחרית מיר שעה אופן טאג • אזוי וויא איז נועל דא פעקדיר בשחרית • מנהג איז דא צייט זיבן שעה אופן טאג • קענען דעם גלות בגל וואס האט געווען זיבן יאר • און אזוי וויא דענעמאלט אז מען האט אן געווארן צו בואן דעם בית המקדש האט מען אים גיט געמאכט עס קענען שוין גיט נאך צווייא און צוואנציג יאר • אזוי אויף איז דר צייט פון מנהג צווייא און צוואנציג שעה אופן מעת לעת דס הייסט צווייא שעה פאר נאכט : און אזוי וויא דער היינטאג גלות איז ווייזע לאנג • אזוי איז אויף דא צייט פון מעריב אונז צו נאכט : דען דס גלות איז געלייכען צו דער נאכט :

און אזוי אויף דס אנדער אונז פון (אברהם) איז דא (ב) דאס מאכט (בוקר) • דא פרא תפלה : דס אנדער אונז פון יצחק איז דר (צ) דס מאכט (צהרים) נאך מיטאג תפלה : דס אנדער אונז פון יעקב איז דא (ע) דס מאכט ערבית : דס איז תפלת מעריב • דער נאך האבן זייערע קינדער געהאט דא תפלות אין מצרים • און אין דר סוף און דר נאך אין ארץ ישראל : אפער דער נאך איז דער בית המקדש איז געווען געווארן האבן וויא נאך מוסר געווען מתפלל צו זיין אז דאס בית המקדש און דר (מלכות בית דוד) זאלן אקום האבן : אזוי אויף אונז מיר אויף אזוי תפלה דס דר בית המקדש זאל ענדע געווען ווערן און משיח בן דוד זאל קומן בבית • נאכדא זענען דא תפלות פון אייבונדן • נאך גלות בגל איז אויף געגאנגען עקרא מיט ווייזע לייט מיט פערצט מונומט • און האבן דס בית המקדש ווייזע געוואלט אין אייטל און ציטערנש פאר דא שווארץ וואס האבן זיין גיט

גילאטם בואון דענצמאלט זענען זיך צום און גיגאנגען דוא (אנשי בנסת הגדולה) הגדרתם און צוואנצט זקנים • און צווישן זיין (חגי זכריה ומקלח) • און כרדכי ווס שמיט אין דר כנילה זיין האבון ערשט עקט מתקן גוען דר תפלות וואס מיר האבון און האבון גיציילט די אותיות און ווערטור • דאס, עס זאל גיט זיין קיין אפירג אות און און ווינצאג איין אות • און האבן עס גימאכט קענען פסוקים • און האבן דרין גימאכט גרוס סודות אין פונות ווס איז גיט צוא דער שרייבן און האבן וואל אום גימאכט די צאל פון דו ווערטור פון אימליכר ברקה און דס איין ברקה הענגט אין דער אנדר • דוא ערשט און דו אונטערשט דריי ברכות זענען קענען דו דריי אבות אברהם יצחק ויעקב • דוא מיטקסטו ברכות קענען דוא צוועהן עקטשם נאר איין ברקה האט מען מתקן גינען אין דער ישיבה פון (נבנה) קענען דוא (מינים) און אנדרו שלעכטו לייט • ווא איז קענען דעם דרייצענטן עקט • דען יוסף הצדיק איז גירעכונט פאר צוויי עקטשם (אפרים ומנשה) אזו איז סוף הכר אין שמונה עשרה גינענען ברכות • דוא ערשט דריי ברכות זענען גלייך אז וויא איינר ווס קומט פאר איין סוף גוט ער אום אפ צום ערשטן איין גוט מארגען און אנאנד ברקה • דו מיטקסטו זענען גלייך אז וויא איינר פנעם פנעם סוף • דוא אונטערשט דריי ברכות זענען איינר לוב און דאנק גלייך אזו ווי איינר דאנקט דעם סוף און דעם ווס ער הט אים גישאן זיך פנער דער נאך גיט מען אים (עושהו שלום) דריי סרוט אונטער זיך • גלייך אז וויא איינר גיט אונעם פנעם סוף אזו עקט ער זיך דאך גוט אום צו אום מיטען רוקען און זאל בלייבן שטיין איין וויילד און דעם אונט ווס איז און אום גיגאנגען ווערלוג מען קען גיין פאר איילן • גלייך אז ווי איינר ווארט און איין ענטפראגן רשות פנעם סוף • און דר ווס גיט באלד צדיק און זיין אונט גלייכען אום דוא הקמים צו איין הונט ווס האט זיך במיקעט • און עקט ווידר זיין מינקעק • און צום בעקסטן איז ער זאל בלייבן שמיין ביז דער תן הייבט אן דוא הוכי שמונה עשרה • אונד ביז קדושה • נאך אז דוא דריי תפלות זענען גימאכט גווארן קענען דוא דריי אבות • און קענען דוא דריי גלות מצרים און גלות בבל און היינטיג פוטר גלות אדם • און אזו וויא מיר זענען דער לייט גינארן פון יענע צוויי גלותן אזו האבן מיר און אז מיר וועלן נאך און באלד דער לייט ווערן פון דעם פוטרן גלות אמן :

און זענען דוא תפלות גימאכט גווארן קענען דוא קרבנות ווס אונזר עקטן פלענען ברענגען אין בית המקדש (תפלת שחרית) איז קענען דעם (תמיד של שחר) דאס קרבן וואס מיהאט גיבראכט גאנץ פרא • (תפלת מנחה) • איז קענען דעם קרבן וואס מען האט גיבראכט צו מנחה • (תפלת ערבית) איז קענען דוא קרבנות ווס האבן גיברענט אנאנצו נאכט אופן מנחת • און דער בית המקדש איז גישטאנען ווען איינר האט איין עבירה גיטאן • אזו האט ער גיבראכט איין קרבן (חטאת) אונד איין (אשם) אונד איין עזרה • אונד איין שלמים • ווערלוג זיין עבירה • איז גוען • און האט גיזאגט צום בלון דאס ברענג איך פאר איין (חטאת) אונד (אשם) אזו האט ער אים שון גיט גיבראכט זאגן וואס זיין עבירה איז • גינארט ער האט זיין מנחה גוען שטולר הייד קיינר זאל אום גוט הערן • דרום איז דס און גוען איינעם פון דוא צעהן ניםים וואס זענען גינען אין בית המקדש • דס האטשן זיין זענען דאך גישטאנען הענג אפר אז זיין האבן זיך גיבראכט און מתודה גינען זייער עבירות זענען זיין גוען ווייט פיר איינען איינר פון דעם אנדרן • דס איינר זאל גיט הערן דוא ווידר און תשובה פון זיין חבד און הקב"ה האט אים מוחל גינען • אפר אצונר מיר אבינוים האבן מיר גיט קיין בית המקדש און גיט קיין בלון • און און גיט קיין קרבן מיט וואס ווערן פאר גיבן אונזר עבירות :

דרום זאגט דער נביא איך פנער גיט אייער, קרבנות נאר איר זאלט זיין פרום אין גדרוג גיטאס אז דר פסוק זאגט (וכחי אלהים רוח נשברה) רב נשבר תדנה אלהים לא תבזה) די קרבנות פון נאט איז דיא צו ברעכונג גיט • דאס צו בראכען און צו שטופן הארץ טוט נאט גיט פר שטופן און זאגט דר פסוק (קרו עמכם הקרים לשבו אל ה') נעקט מיט אייך בייד פון תפלה און עקט ווידר צו נאט :

בין ווען דיא תפלה איז ווא אופ דעם אורט פון דיא קרבנות דרום ווען איין מענטש טוט זיין תפלה פאר הקב"ה מיט גאנצען הארצן און לייב און זאגט ווירד'אונ האט חרקה אויף זיינע בייזע מעשים און מראבט אין זיין הארצן דאס ער זאל קיין כאל נישט טוהן אזעלכע בייזע מעשים. און דר הערט נאט זיין תפלה און איז אים מוחל אלי דיא עבירות ווס זענן צווישן נאט און צווישן דעם זעלבנדיגן מענטשן אפער די עבירות ווס זענען צווישן אים און זיין חכר איז אים הקב"ה נישט מוחל פיו ער מוז איפער בעסטן זיין חכר אז דער פסוק זאגט דער נביא זאגט פון נאטס וועגן (שוכו) בנים שובבים ארפא קשוכותיכם טוט השוכה אור ווילרו קונטר. דאס מיינט מען זונדענ לייט אז וועל איך איך היילן פון אייער וויקדוקייט דס איך וועל אייך מוחל זיין אייערע זונד. און ווען אייגר וויינט בשעת דאוויטן אופ זיינע זונד דס דרובר קען נישט גיבזאט ווערן דער בית המקדש. און אפער דוא זונד פון זיינע עלטערן ווס דרובר אין דר ביהמ"ק הרוב גווארן. אזו איז עס פאלד אן גיטמן פאר הקב"ה. דען הקב"ה איז איין רחמן און דר פארקומט זיך אפער אום דען דער זעלבנדיג מענטש האט בוויראי חרקה און נעמט אופ זיך נישט צו טאן קיין כאל קיין עבירה. און דעמט גלייכן זאגט דער פסוק (מקרו לבבכם ואל בגדיכם) דס מיינט מען צו רייסט אייערע הערצער דורך השוכה. אזו וועלן חזי נישט שטארבן אייערע קונטר אפער אייערע זונד. און איר וועט נישט דארפן צו רייטן אפער זייא אייערע קליידר. און זאגט דער פסוק (שוכו עדי נאום ה') בצום ובבכי כו) קערט ווידר צו מיר מיט פאסטן און גיוויין. אזו וועט דער הערט ווערן אייער תפלה נאך איין פירוש איז אופ דעם פסוק (מקרו לבבכם כו) צו רייסט אייערע הערצער דס איר זאלט נישט זיין בעלי גאווה. גיארט ענינים. דען הקב"ה האט פיינט דוא תפלה פון דוא האפירדונג לייט. אזו וויא מיר יפונן דוא הקמים האבן אמאל גוזר תענית גווען אופ רעגן און האבן דוא תעניתים גיהאקטן מיט אלז זאכן גלייך וויא יום כיפור דס זיך רבי אליעזר נישטמלט פארן עמוד און האט גידאוונט פור און צוואנגען ברכות אין זיין תפלה איז נישט דר הערט גווארן. דא דס זיך רבי עקיבא נישטמלט פארן עמוד און האט תפלה גטאן. און האט גיזאגט (אבינו מלכנו הטאט לקנינה). אזו איז פאלד גיקסן איין גוסר רעגן. איז אראפ גיזאגן איין בת קול פונם דמאל און האט גיזאגט איר זאלט נישט מיינען אז רבי עמבא איז פרוכר פון רבי אליעזר. גיארט וויל דער איז איין ענין דרום איז זיין תפלה דער הערט גווארן. אפער רבי אליעזר איז איין בעל גאווה און דס נישט אישטובן מוחל גווען. דער נאך זאגט ווייטער דוא נקרא עס איז נאך אמאל קיין רעגן נישט גווען. האט רבי אליעזר גוזר גווען דרייצען תעניתים. און עס איז נישט גיקסן קיין רעגן. צום הונטשטון האט רבי אליעזר גיזאגט צו דוא ישאל גיט און גראבט אייך אישטובר איין קבר און לייגט זיך אריין דרום איידר אור זאלט שטארבן פאר הונטר. אזו האבן פל ישאל אן גיהובן צו וויינן און האבן תפלה גיטאן איז פאלד גיקסן איין רעגן. נוא זעקן מיר דאך אז דער וואס מאכט זיך הונטר טעגן קענען הקב"ה. און טוט תפלה מיט גיוויין. אזו וועמט ווא פאלד אן גיטמן:

אויך האבן גיזאגט דוא תכמים זל דער וואס טוט תפלה אין דר צייט איז ער וזכה צוא דר וועלט און צו זיענער וועמט. אזו וויא דער פסוק זאגט (והללו ה' דורשיו יחי לבבכם געו) דו ווס לובן נאט אופ דער וועלט וועלן לעבן אייבונג אופ זיענער וועלט. און פון וועגן דעם זכות פון תפלה וועמט דער מענטש בהוט פאר איין מיתה משונה. און זיינע קונטר ווערן בהוט פאר יסורים און פאר מיתות רעות. דער (ספר המוסר) גרענט דרוף פול מענטשן זענען זייערע קונטר בשוקט גווארן פון יסורים פון וועגן דעם זכות פון תפלה. איך וויל נישט מאריק זיין דרום. דר ווס טוט תפלה איז שול מיט דעם קהל וועמט זיין תפלה פול פרום אן גנטן פון דעם וואס טוט תפלה ביהירות. אז ווי דער פסוק זאגט (הן אל כבוד לא ימאס) כו נאט פל שטעמט נישט די תפלה פון פול רייט. דרום זאל אישטובר תפלה טוהן בקהל:

רבי שמעון פן קדוש זאגט דער ווס דס איז שול אין שטאט און גיט נישט אין איר דאוויטן וועמט ער

ער גרוען איין שכן רע. • און מאכט דם זיינו קונטר ווערן פאר טרופן • און וויא דר פסוק זאגט
(כח אפר ה' ער כל שבעי הרים הנני נותן) דר נביא זאגט אזא זאגט נאט וויא
גשרגן און מינו שיעקמו שבעים ווס קומן נים תפלה טאן אין גאטס דאז • נון איך וועל זיין פאר
שטופן פון ווער לאנד • (רב) זאגט ווער עס גייט אלו טאג אין שול אריין • און איין מאל גייט ער
ניט פערענט גאט און אים ווארט אז דער (פלוני) גיט גאטן אין שול אריין זאגט הקב"ה איז ער
אנדערש גיט גאטן אויפן איין מצוה (נוצה לו) זאל אים די מצוה לייכטן לערנס האבן איז ער אבר
גיט גאטן אויפן זיין האנדל • און ווערט פונקטערט זיין ווען בלומער ער ווערט געשטראכט ווארט ער
הט זיך גיט פאר ווערט אין גאט • דם ער קען אים וואל מכלא זיין דעם היום וואס ער וואלט פאר
ווערט • רבי יוחנן זאגט פון רבי יצחק וועגן ווען דיא ישראלי דאווענן אין זייער שול און בית המדרש
וואס די שכינה און דרוגן :

אויך זאגט רב הונא פון רבי יצחק וועגן די שכינה וואס אין די שולן און בתי מדרשות אז ווי
דער פסוק זאגט (ואהי להם למקדש מעט כו) און איך וועל זיין צו ישראלי אין גלות אין זייער
שולן צו איין קליין בית המקדש • אז ווי די שכינה האט גראט אין גרוען בית המקדש אז וואס
זא און אין אונזר שולן • דם היינט דם קמין בית המקדש • נאט איז פון דאגן גרונגן אז די שכינה
וואס אין אונזר שולן • דער פסוק זאגט (הקול קול יעקב ויהי ירי עשו) דם דרשית דיא גמרא
ווען עס ווערט גהערט דם קול פון יעקב אין די שולן און בתי מדרשות דם די ישראלי דאווענן און
לערנן דרוגן • אז קען זי קינד קיין שיעקט גיט טאן • און אונד גיט האבן דא די אומות פון זיין
שילעכטן צו טאן און ווען ישראלי זאגט ווי איין אין זייער שולן און לערנן און דאווענן מיט בנות
(ולשם שמות) • און גרענט הקב"ה אין דעם חורבן פונם בית המקדש • און דם ישראלי זענען פאר
שפרייט צווישן די אומות • און איז ווי מצער דרובר און דר בארעכט זיך אויפן זי • אז ווי דר
גמרא זאגט דם אסאך איז רבי יוסי פון מקסא אריין געגאנגן אין איין חדרה תפלה צו טאן • איז
(אלהי הנביא) גאטן און הט געווארט און דר מור ביו ער איז ארום געגאנגן הט ער גאטט צו אים
(שלוש עליו רבי ומורי) האט (אלהי הנביא) אים גפרענט מיין וון ווס האטט גהערט אין דיין תפלה •
האט ער אים געפערט איך האב גהערט מיין בית קול ווס האט גפרענט וויא איין מויד • און הט
און געזאגט ווי דם איך האב פאר וויקט מיין הויז און האב פאר גפרענט מיין בית המקדש • וויא
דם איך האב פאר טרופן מינו קונטר צווישן דיא פעלקער • האט (אלהי הנביא) צו אים געזאגט מיין
וון איך שווער ביא מיין קאפ און ביא מיין אייבן לעבן דאס גיט אונד אלץ האט הקב"ה געזאגט
אום גיין איין קול • גאר אלו טאג ווען דיא ישראלי גיין אין זייער שולן און זאגן (אמן) יהא שמייה
רבא גור) מיט גרום בנות • און שטאמט הקב"ה מיט זיין קאפ און זאגט וואל צו דעם מקדש דאס
מען לוקט אים אז איין זיין הויז און וויא צו דעם פאטער דאס זיינו קונטר זענען פאר מרייבן • און
זיין צו דיא קונטר דם זיין זענען פאר טרופן געווארן פונם פאטער טוש • נון דער וואס גייט אלו
פרא און אבונט אין שול אריין תפלה צו טאן • דער לעבט לאנג :

אויך זאגט דיא גמרא רבי יהושע פון לוי האט געזאגט צו זיינו תלמידים פערדט איך און שפעטונג
איך אין שול • בלומער איר זאגט גיין אין שול אריין אין דער פרא און פאר נאכט בדי איר
זאגט מאריה ויס זיין • רבי אחא בר הנינא ברענגט דרום אפסוק • עס שמיים (אשרי) אדם שומע
כי לשקור עד דתותי יום ויום לשמור מוזהות פתחי • וואל דעם מענטשן ווס הערט מיד צו • צו
קלאפן און מינו טון אלו טאג • צו ווען דיא מוזהות פון מינו טון • שמיים ווייט (כי מלאכי
מלאכים חיים תהיך רצון מה) דען דער ווס גיפנט מיד טוש גיפנט לעבן און צוהט אום איין ווערן פון
גאט • פון דיא פסוקים איז געדרונגן אז ווער עס פערדט זיך פרא און פאר נאכט אין שול אריין
איידער דער טון היינט און דאווענן • דער לעבט לאנג (אבא בגימין) זאגט קיין שום תפלה איז
גיט אז אן גענוג אז וויא דר תפלה פון קהל אין שול אז וויא דער כהן זאגט (לשמע אל דרנה ואל
התפלה) און דעם אורט וואס מען פלעגט לובן מיט געזאגט • דאס מינט מען אין שול דארט איז אן

ניעמן דוא תפלה רבין בר אדא זאגט פון וועגן רבי יצחק פון זאנאן איז גיידענען דס הקב"ה איז צווייגלעך אין שול. עס שטייט אפטיק נאנדהים נצב בעצרת אל הקב"ה שטייט פלומר ויין שכינה דואט צווייגן דר ערה נס זאמקן זיך איין תפלה טאן צו גאט. נוא ווען מיר דאך וואויל דס הקב"ה לאזט רוען ויין שכינה און אנגער שולן נון אור לזב לייט ווי זאל דס מענטשן קיין מורא גיט אן האפן אז ער גייט אין שול אריין. לאז זיך אום דוכטן ער גייט פאר איין סלף בשך נס אורר פאר איין שול. אורר פאר איין שופט. אורר אפילו פאר איין פריץ אוף איין עצה. אורר פאר איין שרייבר. הקלוי וואלט ער גינאנגן אין שול אריין האטשע מיט העלפט מורא דער פון אזו. וואלט ער בוראי גיט גינאנגן מיט (קלות ראש) און מיט פאמטשטון און גלעכטור. און וואלט זיך בוראי פרוד צו גינאנגן אין פאליש. גלייך וויא איינער גייט זיך צו איידר ער קוקט פאר אסלף בשך נס. דרום זאל איינער דעם אנדערן מוהיר ויין און דער מאנין דרוף. דאס, ער זאל גיין אין גאטס הוז אריין שייט גרום מורא. דא וועל איך אייך שרייבן אזו איין זאך ווס אביסל דער פון שטייט שון אובן. נאר ווייל דער (ספר המוסר) שרייבט עס: דרום מוז איך עס נאך אמאל אויבר חזרון:

ווען דער מענטש וואכט אוף פון ויין שלאף איז ער מחוייב צו לזבן און צוראנגען השי' דס, ער האט ווייך גגעבן ויין נשמה. דס ער איז גיט טוט גיבלעבן אין שלאף. און השי' האט ויא אים נאך בעסור אפ גגעבן איידר וויא פרוד בשעת ער האט ויא גינעבן בהאלטן. דען פרוד איז ויא גינען מיר און אום גיארביט. אצור בקוקט ער ויא אום גיראט. דרום זאל איינלוקר מענטש גידענקן אין דעם חסד ווס השי' מוט. אזו וועט אים באלד אן פאלן איין פחד און מורא. און זאל באלד ארום שפרונגן פון ויין בעט. גלייך אז וויא איינער וואס האט עפס איין משפט פאר איין סלף אורר פאר איין שול. אזו וועט ער דאך בוראי גיט פאר שלאפן. און וועט גיטווייך אוף שטיין פון ויין בעט מביש פר דס סלף מלכי המלכים הקב"ה. און ער זאל דפצן און ויין בוראנט. און זאל זיך בענקען וויא קען איך פאר געסן דעם גרוסן חסד וואס הקב"ה האט מיר גיטאן. ווען איך זאגט אפילו לעבן צווייט מאל צווייט מוונקט נאר. און זאל טאן און נאכט מער. גיט טאן נאר מלך און האנקען הקב"ה אוף דיא גרום גינאר וואס ער האט מיט מיר אליין גיטאן. איז דאך אוף גיט גינא. מביש דוא גרום חסדים און גיט ווס ער האט גיטאן מיט אונזרי עקשרן. דען עס איז דאך אום מוגלעך צו דער ציילן. ווינו גיטס נפלאות. ווען ער רעט זיך אזו בענקען וועט אום בוראי איין מורא אן חאפן:

און ווען דר יצר הרע וועט דיר אן רייצן עס איז נאך קרוא אוף צו שטיין. דוא וועסט נאך בעייטן קיבן אין שול אריין גאט יתברך. אורר ער וועט דור זאנגן דוא קעלט איז זייער גרום. אורר אום ניקר וועט ער דיר זאנגן דוא נאכט איז נאר קליין. עס איז נאך צייט צוא שלאפן. אז וויא דער סדר איז פונם יצר הרע: דאס ער קען פאר פירן דעם מענטשן מיט מענות. דא זאל ער דעם יצר הרע אקעגען גיין און נאך אים ענפרון אין ווינו גידענקן גיטאן אונזער דוא יצר הרע ווען עס זאל מיר רופן איין סלף אורר איין שול. עפס צו פאר דען וואלט איך דאך בוראי גיטווייך אוף גיטאנגן פון מיין בעט מיט גרום לוקט מביש תפלה צו מון פר דס מלכי המלכים הקב"ה דס איז דאך אנדום פאר דונקט. און אוב גיט איז עס איין גרום אן ווערונג. דען דאס דרום אן איין ויין לייב און גוטס. אין דער נשמה. און אין דער וועלט און יענער וועלט. און ווען דער מענטש זאל זיך בענקען אין דיא גינאר און בארוההרצוקייט און גיטס נפלאות וואס הקב"ה טוט מיט אים איז שעה און אזו דעם וואס ער זעלבסט ווייכט נאר דער פון גיט און דס ער האט אים גיטפיינט פון ויין ווענט ביי אצור. און האט אים בשערובט פאר אזו בייז געגינגל און פאר אזו בייז צוא קוכניש רי. און זאל אוף גידענקן אין ווינו פול חסאים נוא וויא וואלט ער גינאנט איין לזבן און זאל גיט אוף שטיין צו לזבן דעם הערן ווס האט אים אזו פול גוטס גיטאן און מוט אים נאך היינט אוף. דרום הייבט אן דער נאורה (הים) און זאגט אזו רבי יהודא בן תימא זאגט וויא אזו שטארק וויא איין לעמפרט. און אזו גרינג וויא איין אדליר און אזו שטארק וויא

אין לייב • און אזו גשווינד וויא אין הייל • צו טאן דאס ווילן פון השי' ער האט דרום גיזאנט דו פיר ארלייא דען דרגן הענגט אלז דא מעשים פונם מענטשן, ער הייבט אן זיין אזו שטארק וויא אלעספערט • אז וויא דר לעמפערט אז אין עזות פנים • דאס אז ער פר צוקט אפנהא העמט ער ויא בפרהסיא פר אלי לייט • און שייאט זיך גיט פר ביינום • אזו זאלסטו זיך אדך גיט שייאן פר דא שפעטערס ווען דו האסט גאן עפוס גומץ • אדער דו ווילסט טאן עפוס גומץ • און מוז דס ווילן פון השי' • דר גאך זאגט ער זיי אזו גרונג אז ווי אין אדליר • דס ער פלדזט גאר גשווינד אזו זאלסטו אדך זיין גשווינד אין גאמס דונקט • און זאלסט גיט פאנגן דעם יצר הרע • אז וויא אדכן שטייט • דר גאך זאגט ער זיי אזו גשווינד וויא אהייזש דס מיינט מען דו זאלסט גשווינד לופן צו אין מצוה און זאלסט גיט פול זיין דרגן • עס זאל זיין בייא דיר גלייך ווי דא וואלסט גלאפן גאך אין מצוה אדער אנאנד דר ריז • דר גאך זאגט ער זיי אזו שטארק וויא אלייב • דס מיינט מען אדך דער יצר הרע וועט דיר אפ ריידן פון גאמס דונקט און וועט זאגן עס איז קאכט אדער אין רעטן אדער אגרוסו הויז אדך ער וועט דיר זאגן ווי קענסטו פאסטן דו וועסט חזי קראנק ווערן אדך ער וועט זאגן ווי קאנסטו צדקה גיבן זיינו קונדן זענען בילקך • דו האסט דאך זעלפערט גיט דין גנגן • אז ווי דר סדר איז פונם יצר הרע • דרום זאגט ער זיין אזו שטארק ווי אין לייב • דס ער האט קיין מורא גיט פר ביינום און לאזט זיך גיט אפ ריידן ווען ער פר צוקט עפוס • אזו זאלסטו זיך אדך גיט לאזן אפ ריידן דעם יצר הרע מיט זיינו בייזו מענות • און זאלסט זיין גפרדשט און גרונג און שטארק אין גאמס דונקט ביי טאן און ביי גאכט • און זאלסט דונגן גאמ ית' מיט דין גאנצן הארצן און מיט דין גאנצן לייב :

און איידער ער הייבט אן צו טאן גאמס דונקט זאך ער פרוי זיין צורף טאן • דס ער זאך גיט זיין צו גאמס דונקט מיט מינוף און אפריינגקייט • דר גאך זאל ער וואשן זיינו הענט • דס ער זאל אדך גיטן אדך ווי פון אין פלי • און אדך ער וואשט זיך פון אין פאס • זאל ער אדך עפונן דעם צאפן און גיטן אדך זיינו הענט און ווידער פאר מאכן • און ווידער עפונן און ווידער פאר מאכן ביי הייזא מאל • דען דר רוח הקדש ווס רואט אדך זיינו הענט אין שקאף • ער גייט גיט אדעק ביי מען גומט אדך וואסער אדך דא הענט דרייא מאל און איידער ער וואשט זיך זאל ער גיט אן דרגן אין מל אדך אין די אונטן • אדך אין דר גאז • אדך אין די אדערן • דען עס איז אסכנה גאך דעם וואשן זאל ער מאכן דא ברכה (על נסיכת ידים) און (אשר יצר) • און ווען ער וויל פרוי לערנן איידער ער גיט אין שול אריין אריין זאל ער מאכן די (ברכת התורה) • און וויא מיןאל זיך נוהג זיין איידער מען גייט אין שול אריין און אז מען איז אין שול • און וויא מיןאל היינגן דעם גוף און מביש די נפשה און דס מיטאר גיט ריידן אין שול קיין דברים בטלים דס שטייט אלס אדכן אין הלכות בית הכנסת • און דער ספר המוסר שרייבט אדך פול פון דא לייטן ווס ריידן אין שול :

אין סדרש שטייט אפעשה רבי יוסי זאגט אסאך בין איך גינגאנען אין וועג האב איך גענוגט (אליהו הנביא) • און ער האט מיט זיך גיהאט פיר קעקלן אן גילדני • האב איך אים געפרעגט מיט ווס האסטו דא קעקליך אדך גלאדין • האט ער מיר גענוגערט מיט בלוזי מלאכי תבלה ווס הייבט (אף) און (חסה) דא פרעג איך אים פון וועמס וועגן האסטו דס אן גלאדין • און ווי אהין פירקסטו עס • זאגט ער איך פיר עס אין גיהנם אריין צו בצאלין די לייט ווס ריידן אין שול בשעת ראוינגן • פון (ברוך שאמר) ביי גאך שמונה עשרה • און גאך דעם קדיש ווס גאך (כחוס ותנו) • אדך דא תפלה פון דעם זעלבדיגן מענטשן ווערט גיט דר הערט • און ער איז אין עזות פנים דאס ער שייט זיך גיט פר דר הייליגער שכינה און פאר דא הייליג (ספרי תורות) ווס זענען אין שול • דר רמאשית (תפלה) שרייבט אדך פול דר פון און דס דר זעלבדיגן מענטש פאר ווגדנט זיך און אדך דא הייליג שול און כל ישראל חזו • אזו ווי אדכן שטייט אין הלכות בית הכנסת • דרום איז דר דין ווען מען שרייט אן אדך דעם ווס רעט אין שול • און ער קערט זיך גיט דרגן • מאג מען אים זאגן עזות פנים זיין ארויס און פר ווגדנא גיט דו שול און כל ישראל חזו • דס האט געפסקיט (מהר"ל לייב יצחק) דער

בצל גור ארנה דל • נון ווער איך שרייבן פון דעם ערשטן תפלה וועגן פון וואנן דס קוקט
 נים פאר לייט ריידן אין שול און געזעצן נים אין דעם גרוסן עולם דר פון • דאס קוקט ווייל דוא
 זעלבנדיג לייט האבן אין זיך נים נאכט פארקט • איינער זעהט עס פונם אנדערן און שרייט אים נום
 אן אנדערע ער הערט נאך און צו • דען ער מיינט עס שאט אים גאר נישט • און ער ווייט נים אז
 עס איז גלייך דר עולם פון דעם ווי הערט צו ריידן ווי דר ווס רעט אליין • דען ווען ער וואלט אים
 נים צו געהערט וואלט זייער נים גרעט • וואלט ער זיך גפארקט פון נאט וואלט ער געזען נים צוא
 געהערט • מכל שכן דס ער וואלט אליין נים גרעט • דס קוקט אלץ פון דעם ווס דו לייטן קערן אום
 דס פנים איינער צום אנדערן • און זעצן זיך ארום מיט גלייך ווי און אסענד • און זעהן אלץ ווס
 מוט זיך אין שול • ווער עס נים אריין און ווער עס נים ארום • וואלטן זיין מורא גהאט פאר נאט
 וואלט זיך איסלובך אום געזעצן פנים צו דר וואלט ווי דר דין איז • דאס איסלובך זאל זיין אויפן
 האלטן אראפ • און דס הארץ ארום צו הקב"ה • אפילו ווען איינער וועט איז דר דין ער זאל נים
 קוקן ווער עס שטייט און נים אין זיינע פיר איינין • דרום פאכין צוא בלויז לייט זייער אויפן
 בשעת קול און (שמונה עשרה) • דרום ווער עס וויל אין זיך נעמין נאכט פארקט נאלאט ווין פנים
 צו דר וואלט פארט בשעת דר הוון זאגט שמונה עשרה • כדי ער זאל געניין פארט ווין נאך צו זאגן
 אמן אויף א מלובך ברכה • אז ווי אויפן שטייט • און זאל פארט ווין פון נעמין ער שטייט און מוט
 זיין תפלה • און מיט וועמין ער רעט • און זאל געזעצן דו מורא וואס ער וואלט נישטאן פאר איין
 מלה בשר ודם • מביש וכל וחומר פאר דעם מלה מלכי המלכים הקב"ה • און ווען איינער קוקט
 אומפן אנדערן פון נים אים ווין מורא :

געזעצט אייך אמשל פון דו לשמעאלים וויא זיי שטיין אן בלויז מורא פון זייער גלויבן • גלייך אז ווי
 פון אמשל • און קוקן זיך נים ארום • נון ווס זאלן מיר טאן מיר שטיין דאך פון איינער נאט
 ווס לעבט אייביג • און איז נזה וזה וזה (וזה) • און זענען מיר אהליג פאלק (בני ברית) דוא קונד
 פון (אברהם יצחק ויעקב) • מיר האבן אונאר הפסגון נאט • און אונאר הפסגון תורה אונאר אסונה
 איז אמת אונאר נאכה איז אמת • נוא ווארום זאלן מיר נום טוונגט מאל פרוסור ווין פון זיין מוט
 אונאר גלובן • דרום זאל איסלובך שטיין און בלויז מורא און זאל פראקטן איין תפלה דס ווין
 תפלה זאל ווין מיט בניה :

ווער עס נים פאר טאג אין שול אריין דארף ער קיין שלית נים לייגן • (ארבע כנפות) דארף זיא
 אן טאן אן אברהם • און ווען ער מוט אן אין שול דעם גרוסן שלית זאל ער און ווין האבן
 יוצא ווין מיט דר ברכה און דעם (ארבע כנפות און) • און בשעת ער מוט אן דעם שלית אויער
 (ארבע כנפות) זאל ער פארט ווין דס ער וויל פנים ווין דוא מנה פון ציצית אז וויא עס שטייט אין
 דר תורה (וזהו על פני בגדיהם) • און זאל אזו זאגן דא בין איך פנים דו מנה פון
 ציצית • דס איך וויל ווין גציכונט מיט דר גרוסר תיילוג מנה ווס הקב"ה האט און גיגבון ווא
 איז גיגבון קבנו כל התורה • אז ווי עס וועט דא נאך בעסור בשירט ווערן • און בשעת ער לייגט
 תפילין זאל ער זאגן דא בין איך פנים דו גרוסי מנה פון תפילין • דס איך וויל ווין גציכונט מיט
 דעם צייכן פון הקב"ה אז ווי דר פסוק זאגט (וקשרתם לזאת על ידך וזהו למען פני עיניך) •
 און דרום איז גשירן דו פיר פרשיות (משי) • וזה כי יראה ששע וזהו אם ששע • און בשעת
 ער זאגט דוא ברכה זאל ער זאגן מיט גרום פונה • און זאל און זיך מקבל ווין (עוד מלכות
 שמים) דעם נאך פון הקב"ה • און דס איז איין עדות אז מיר זענען ווין פאלק און ער איז אונאר נאט •
 אזו ווי אמשל הענטט אן זיינע קנעכט איין חותם דס ווי זאלן אים קענען אזו און דו ציצית און תפילין
 איז דר חותם פון הקב"ה • דרום איז איסלובך כחוב צו האלטן דו תפילין תיילוג און כיון • מיטאר
 נים שלאפן אין דו תפילין מיטאר מיט ווי נים גיין און איין אום ריין אורט • און טאר קען אין
 זיין נים ריידן מין דברים בפנים ער מוז תמיד און ווין האבן און דא תפילין דר תיילוג שם
 (הקדוש והנורא) • קען טאר אפילו קיין דעם אין זיין נים פון געסן :

הרכות תפלות פרק שני טוב

אז יידי מיר קענען ווען גיט האלטען אנאנצן טאג הייליג און ריין • דרום האבן די חכמים געזאגט
 דס מיטאל גאר אן טון תפילין בלשעת (קריאת שמע) און (שמונה עשרה) ביז נאך (ובא
 לציון) • דען די וויילי קען מען ווי האלטען הייליג און ריין • און במועד און זאל תמיד גרענקען
 אין דעם שם (המיוחד בדרך הנבחר והנורא בדרך שמו הגדול) ווס ער האט אויף ויף • און זאל קל
 הפחות האבן אין ויף נאמען פארקט די וויילי • דס ער זאל גיט ריידן אין די תפילין • און די ציצית
 זענען גיט אזוי הייליג ווי תפילין דען אין תפילין שטייט גישרונגן דר שם • ויפל מאל און גיט אין
 ציצית • דרום מעג מען וואל גיין מיט ווי אפילו אין בית הכסא אריין • אויף מאר קיינער גיט גיין
 פיר איילין אן ציצית • דען די מצוה איז ווער גרום • און איז גרעכענט קעגן אלי תריג מצות דען
 דס ווארט ציצית במעט זעקס הונדערט • און אכט פאדים און פינף מיני • איז סך הכל זעקס
 הונדערט מיט דרייצען • און ווי זענען אויף דא פיר עקן • דס בטייט אויף די פיר עקן פון דער
 וועלט • ווי די פיסט כחוב • צוא האלטען דא תריג מצות • זעה יוסף הצדיק איז געווען אין דא
 הענט פון די מצוות און האט פארט געהאלטען אלי מצות אויף זאגט דר פסוק (וראיתם אותה וזכרתם
 את כל מצות ה' וגו' ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וגו') • אין דעם פסוק איז צוא פארענען
 פאר קשיות און דא נאך שרייבט פיל דער פון • נאר איך וועל קורץ פשריבן :

דיא נאך פארענט ווארעם שטייט (וראיתם אותה) • בלשון יחיד עס וואלט געקענט שטיין וראיתם
 אותם • בלשון רבים דען עס גייט דאך אויף די ציצית • דרום זאגט דא נאך פון דאן לערנען
 מיר ווער עס האלט רעכט די מצות איז ער וזכה צו זעהן די שכינה זעלבסט • און אויף דר ווס איז
 געווארענט אין דר מצוה פון ציצית • דר האט ארום ויף פיל שווערעס ווס דאסן אום פראלים ביוון •
 און ווערט פשריבט פון דעם נאך דער • אויף גיפונן מיר איין מעשה אין דר נאך • עס איז געווען
 אפענענשום פלענט ווער נאך זיין אין דר מצוה פון ציצית • אמאל האט ער גהערט ווי עס איז פאר
 האנדן אין איין שטאט אשיגי זונה • און ווא איז ביא מינים גיט גענוגן סיידן • ער האט איר געזאגט
 פיר הונדערט גולדן • דר מענטש האט גישוקט צו איר פיר הונדערט גולדן • און ווא האט אים אפ
 גישוקעלט אציט ווען ער זאל צו איר קומען • ער איז אהין גיקומען צו איר אויף דר צייט • אונער האט
 ווען געזעט אויף איר מיר • איז אריין געגאנגען איר מויד • האט ער איר געוויזן דא פריי ווס די ווער
 האט צו אים גישוקט • ווא האט דס דר ציילט דר ווער • האט ווא אים גהייסן אריין קומען • און ווא האט
 אים געזעט ווערן געטון פון בלויז וואלד און נאך אבעט פון בלויז נאך • און ביי אנטווערן בעט
 איז געווען אזאלבריר לייטער • און ביי דעם גיךענעם בעט אנגלייגער לייטער • ווא איז ארום געגאנגען
 און האט ווען געזעט אופון גילדענעם בעט • און ער האט ווען געזעט אקעגן איר • ווא איז ארום געגאנגען
 וויי פיר ציצית און שלאגן אים אויף זיין פנים • אזוי גייט ער אראפ און זעצט נאך דער ערד •
 גייט ווא אויף אראפ און זעצט ווען לעבן אים • און פארענט אים וואס פאר איין אום ווערדקייט
 האלטען גיפונן אין מיר • דס די וויקט ביי מיר גיט לויגן • דא שווערט ער איר אויף האב קיין מאל
 קיין שטערן סענענשין גיט געווען פון דיר • נאר איך וועל דיר זאגן ווארעם איך וויל ביי דיר גיט
 לעגן • גאט האט אונז גענוגן דא מצוה פון ציצית שטייט דר ביי צווייט מאר (אני ה' אלהיכם) דאס
 בטייט אזוי ווי איך שטראף דעם ווס אכט גיט דא מצוה • אזוי אויף גיב איך שכל דעם וואס אכט
 יא די מצוה • און אונזער זענען מיר אקעגן גיקומען אלי פיר ציצית אזוי ווי פיר ערות ווס ווילן • ערות
 זאגן דס איך ווא מיט דיר דא עבירה • דרום ביי איך פון דיר אנטעק געגאנגען • איך וועל לאזן
 פראלען דא פיר הונדערט גולדן • און וויל מיט דיר גיט ווערדען • דא זאגט ווא איך וועל דיר
 גיט אנטעק לאזן ביי די וואלט מיר אויף שרייבן וויא די הייט און פון וואנען די פיסט • און צוא
 מעלכין רבי גייסט אין בית המדרש אריין • ער האט איר דאס אלץ אויף גישרונגן • און לאזט איר
 דס געלט און גייט אהיים • אזוי באלד איז די ווער געגאנגען און האט צו שטיילט איר געלט אויף דריי
 חלקים • אשקיש האט ווא אפ גענוגן דעם סוף וואס ווא האט דארטן געוואנט • איין שליש דא
 ארומי לייט • און איין שליש האט ווא מיט ווען גענוגן • און ווא איז גענוגן פאר רבי וואס און זאגט

ויש סוף כגויר. איך וייל ווערן אירדני. נאנט ער צוא איר טאמיר האקסטו גיגובון דייני אונן און אפחור. דס דו האקסט לוקט צו אים אונ בוקט ביי אים גילוגין דרום ווילקטו ויך כגויר זיין. נאנט ווא זיין מיין דופר רבי אזו אונ אזו איז דו מעשה גיווען. אונ ווא ווייזט אים דוא ברוב וואס דר מענטש הט איר גנובן. דא נאנט רבי הניא צו דעם נעלבונגן מאן אונ צוא דר נעלבונגן פרא גייט אונ נעקט ווף. בנאנדר. אונ איר זאלט האבן מול. אונ ברקה בנאנדר. אונ דו בעט נוס איר הט דרוף גוואלט דוויין באיסור דונט אצונד ברויטער דעם שער האקסטו פוקסען און דר וועלט אונ דעם דעקטוין שער וועקסטו האבן און זיענער וועלט. דר הט גאר קיין שיעור גוט. דרום זאג אימלובור גווארונט זיין אין דו מצוה פון ציצית אונ זאל זיי בודק זיין פאר דר ברקה אויב עס זענען גאנץ אלי אקט פערדים אוקוקט הייבט עס אפברקה לבטלה :

אונ ווען איינער וויל אן טואן זיינע ציצית באקד ווי ער שטייט און פון זיין בעט דאס ער וויל גוט זיין פאר איילון אן ציצית זאל ער זיי אן טואן אן אפברקה. אונ נאך דעם וואשטן זאל ער זיי בודק זיין אונ זאל טאכן דו ברקה. אונ ווען ער גייט אונ שול אריין אונ טוט אן דעם מלית דאך ער נאך אטאל אפברקה מאכן אונד ער זאל איז דר הייסקיין ברקה גוט מאכן גאר ער זאל אין זון האבן ויצא צו זיין מיט דר ברקה פון דעם מלית און ביידו אזו און ווען איינער טוט אן בינאנדר צעקן קליידר מיט ציצית זאל ער מאכן איין ברקה אונד אזו. אבר או ער טוט זיי גוט אן דרוף אטאל אונד ער באטראכט ויך נאך דר ברקה נאך קליידר אן צו טאן דאך ער אונד דו איברונע אונד גייאט אפברקה מאכן. און אום שבת אונ אום יום טוב איז גוט מען זאל און אוקלובן פונדער אפברקה מאכן. דען אין דו מעג איז גוט מען זאל פול ברכות טאכן :

דריי אלעז נאנט דר נוס הט ביי ויך ציצית אונ תפילין אונ מוזהות אין זיינע טורן דס זענען דרייא גשווינד קעמטוונ אונ גרום מצות. דער קוקט גוט באלד צו קיין עבירה דען דר נוצר הרע הט קיין מאכט גוט אין דס מענטשין נוס איז ארום גירונגלט מיט מצות ערבא נאנט דר נוס טוט אן דעם מלית אונ זיינע תפילין אונ לייאנט קריאת שמע מיט פונתה אזו ער פיר וברכת אזו ער איז איין בן עולם הקא : (אפי) נאנט איך בין אים ערב אז דס יהינע וועט גוט שולט זיין אין אים (רב פפא) נאנט איך בין אים ערב אז דס הקב"ה איז אים מוהל אזו זיינע עבירות דרובר. דרום ווייז דו רבנים זענען אזו ערב זאל אימלובור גווארונט זיין צו לייגן מלית אונ תפילין מיט פונתה אונ זאל און מכוין זיין דס מיר זענען דאס פאלק פון הקב"ה אונ מיר וועלן מראגן און ויך זיין חותם. אונ דר מיט נעסען מיר און ויך דעם נאך פון זיינע מצות צו טאן וויא מיט דעם גאנצען הארצן אונ לייב. אימלובור זאל גווארונט זיין צוא זיין אין שול פון דו עקשטו צעקן. דען דיא תלמים זאנען אז דר נעלבונגן מענטש פוקסט אזו פול שער וויפול דס גאנצע קהל :

דיא צייט נוס מען טען שון אפברקה מאכן אונד דיא ציצית איז ווען מען קען דער קענען צווישן היים אונ בלאוואל אבר דער וואס טוט אן דעם (ארבע פנפות) פרוי קאר ער קיין ברקה גוט טאכן. גאר אז עס קוקט די צייט זאל ער בודק זיין די ציצית אונ זאל אפברקה מאכן אונד ער זאל אן טאן אנגנד קלייד מיט ציצית אונ זאל אין זון האבן ויצא זיין מיט דר ברקה און יענעם און. אונ דו צייט וואס מען טען שון אפברקה מאכן איבר דיא תפילין איז ווען עס איז שון אזו טאן דס ער דר קענט פיר איידען ווייט דס פנים פון זיין חבר נוס איז גוט גוויינגלעך ביי אים אבר פרוי גוט. אבר ווען איינער ווייז ארום זיין אין פעלד אריין פאר טאן זאל ער זיי לייגן אן אפברקה. אונ אז עס וועקט טאן זאג ער גרייפן אין זיי אונ זאל אפברקה מאכן. אבר האמטשן ער איז אין פעלד דאך ער דיא תפילין ביין האקטין. דס ער זאל דיו קיין גפיתח גוט לאזן און גוט משתין זיין אונ און דן ער הט די תפילין און ויך טוט ער זיין אין זון האבן און קאר ער אין זיין גוט ביידן קיין דברים בשמים גלייך וויא ער גייט אין זיי אונ שול ווייל ער האט און ויך דעם נוס הגדול אונ די לייט נוס גיין אזו אהיים מיט מלית אונ תפילין. אונד זיי שפאצורון ויך אין זיין אונ ביידן פאמטשמן אונ דברים בשמים אונד אטילו וישעו עסקים דו וועלן פוירא עניש ליידי

ליום תרין • אמיל ליום לייגן דו תפילין אין דר היים איינער ניי גיטאן אין שול אריין • כדי דס ניי זאגן ארום גרונקלט זיין מיט דריי גרוסע מצות ציצית אונד תפילין אונד מצוה • עס איז ווער גוט ווער עס קען דס טאן אָבן די לייט ווס גיטאן אונדעק אין שול אריין נאך פאר טאג קענען זיי דס נישט טאן : אמיל לייט לייגן דו תפילין פאר (ברוך שאמר) אמיל פאר קטורת אמיל צו (עומר ושאמר בתפלה) אומלכודר האט זיך זיין בונה אונד עס איז אלס גוט • אונד איסדוכר קענען זאל נאך אונד שול אריין גשוין • אונד פון דר שול זאל ער גיין באמלד • אונד בשעת ער גייט אריין אין שול זאל ער אריין גיין ווערלוג צוויי טורן ברייט • אונד ער זאל ווארטן אזו לאנג ביז ער וואלט גקענט זיין צוויי טורן ברייט דר נאך זאל ער זיך בוקן אונד זאל נישט טאן ביז ער זעצט זיך אונד ער ווא באר ער זעצט זיך זאל ער זיך ברענקן ווער בין איי • פון וואנן בין איי ארום גקען אונד ווי קאן איי אויף הייבן מיין פנים קענען דעם גרוסן הער וואס איי האב קענין אים צוהנדלען אונד האבן אים אויפן דער ווייז גטאן דאך פון זיינע גרוסע גאד אונד בארום הארצוקייט ווס ער טוט מיט זיינע לייט • דער מיט קום איי ווערלעך קענען תפלה טאן פאר דעם סוף מקמי המלכים הקב"ה • דר נאך זאל ער אויף שטיין אונד זאל זאגן (מה טובה) אונד זאל זאגן אלו די פרקות דורף אנאנד ווי זיי שטיין פאר אים • אונד קטורת אונד אייזו אונד ברוך שאמר מנאור לתורה • אשכרי הלכות וברכה דוד וישע ושתבח אונד ברכו אונד קריאת שמע אונד אמת וציב • אונד שמונה עשרה אונד מיט זיין אונד שטיין שטיין שון אונד :

דיא צייט פון דר תפלה פון שחרית איז ווס עס ווערט טאג ביז דריי שעה אונד טאג • דס איז די לעכטע צייט • אָבן דר עיקר מצוה איז אזו ווי די פרום לייט האבן גטאן אין וועלכעם דאס ווא האבן אן גרובן קריאת שמע איינער דיא זון איז אויף גאנגן אונד האבן בארד אן גרובן (שמונה עשרה) • זיי זענען געווען חכמים אונד האבן גקענט פרעפן די וועלכע רגע אָבן מיר ווייסן נישט די חכמה • דרום איז דיא צייט ביז דריי שעה אויף דעם טאג • אונד אונד ער האט נישט גקענט דאווייגן אין דיא ערשטע דריי שעה האבן אים דו חכמים געבין נאך אשעה צייט ביז פיר שעה אונד טאג • אָבן דר ווס דאווייגט דר נאך איז די צייט פאר ווסט אונד ער נעמט אזו איין גרוסן שחר ווא דר ווס דאווייגט אין דר צייט אָבן דר ווס פאר ווסט די תפלת שחרית ביז נאך מיטאג • דאס ווא ער צו מנה צוויי טאג דאווייגן • קיין מענטש טאר נישט גיין צוויי חזר אים אָפ צו געבן אונד טאגן איינער ער האט זיין תפלה גטאן פאר חסדיה • אָבן אז ער געניגט אים אויף דר גאס טאג ער אים וואלד זאגן אונד קאנגין • ווייל ער פלייסט זיך נישט צו גיין צוויי אים אהיים • אויף טאג קינער קיין שום פוסן נישט עסן פאר דעם דאווייגן • אָבן וואסער מעג ער זא טרונקן אונד ער וויל נאר איין טרונק טאג :

ווען איינער קומט שפעט אין שול אריין אז דס קהל האלטן שון און מוסף דאווייגן • אונד ער איז דאך מחויב צו דאווייגן בקהל דס זיין תפלה זאל בעסר מקובל זיין • ווא זאל ער טאן זאל ער אן הייבן פארקט אונד זאל אויב דאן (איתו) • אונד זאל ווייטער דאווייגן בקהל בעסר • אונד נאך דעם דאווייגן זאל ער זאגן (איתו) אונד אונד ער קומט אן נאך שפעטער זאל ער (הודו) אויף אויב דאן אונד ווען ער קומט אן נאך שפעטער זאל ער אן הייבן פון (ברוך שאמר) • קומט ער אָבן אן אז דס קהל זאגן ברכו זאל ער מיט ווא דאווייגן בעסר • דר נאך זאל ער אן הייבן פארקט • אָבן בקבת התורה דאך ער שון נישט זאגן ווייל ער האט שון יצא געווען מיט בקבת (אברהם רבה) דאס ווא איז אויף אברהם אויף דר תורה • אונד אויף (ברוך שאמר) אונד (ישתבח) זאל ער זאגן די ברכה אן איין שם דאס ער זאל זאגן (ברוך סוף מהלל בתשבוה) אונד צו (ישתבח) (ברוך אס סוף גדול בתשבוה) (בר) • אָבן דא איינער ברכות דאך ער ווא זאגן :

דיא גטא זאגט אין פרק (אין עומד) דס קינער טאר זיך נישט שטעלן שמונה עשרה ווען ער האט געטרייט אפילו דבר תורה סייען ער מאכט זיך פאר אלוטריי מחשבה מכיש דורף אייטל גלעכער דו דס הייסט קלות ראש • גיטא דורף גרוס בונה • ער זאל זיך געקען פאר וועטן ער שטעלט

ששעלם זך צו ריידן זיינע ריוס הט מען סתכן געווען מען זאל פאר דאזיגן (פרק) שאמר
אונד הלכות אונד ישתבח אונד קריאת שמוע פרי אז דער מענטש וועט קען אן צו הייבן שמוע
וועט ער שוין זיין אין אלזשט פונעם ריוס די ערשטע חסידים אונד צדיקים אונד אנדערע גוים ריוס
פון פרי צייטן פלעגן וואסן איין עשה אידן זיי האבן אן געווען שמוע עשה. דס זיי האבן פון
זיך אראפ געווארפן די אנדערע מהשבות אונד האבן אן געווען שמוע עשה געלייגט מיט גרוס פונעם
ווען מען הט אפילו פיארג גלייגט און זייער לייב פלעגט שמוע עשה האבן זיי און גיט געלייגט.
אונד דא געבט און דרום פול מעשיות. דס עס זענען געווען פול צדיקים אונד חסידים וואס
איז זיי צו געקען פול סכנות פלעגט שמוע עשה אונד זיי האבן גיט פסוק געווען. אימלכער איז
מהיב זיינע פוס גלייך צו האקטן פלעגט שמוע עשה. אזו ווי דו פלעבס שטייט ווי דר פסוק
זאגט וועגלעם רגל ישרה. דא פלעבס שטייט גלייך געלייגט מיט זייערע פוס. אונד זאל אונד
קערן זיין פנים צו דר וואנט פון מורה אזו ווי דר פסוק זאגט ונשב חקקו פניו אל הקור חקקה
הט אונד געקט זיין פנים צו דר וואנט אונד האט תפלה געוואן. אונד אפילו ער שטייט ביי אנאנדער
זייט גיט ביי מורה זאל ער דאך אונד קערן זיין פנים צו דר וואנט :

אויך זאל מען צו האלטן דא אונד פלעגט קריאת שמוע אונד שמוע עשה פרי זיי זאלן גוט
קען פלעגט דאזיגן און קיין שום זאך נישט איז מבטל זייער פונעם. אונד אז דר חזן זאגט
די חזק שמוע עשה זאל ער און קערן זיין פנים צו דר וואנט פון מורה אונד אפילו דו גיט
ווס האבן שטעט זאלן און קערן זיין פנים צו דר וואנט דס זיי זאלן גוט זעהן ווס עס שטעט
זיך אין זייער פיר אידן. אונד סייא ער וואס סייא ער שטייט פאר ער גיט קען ווס עס שטעט זיך
אין זיינע פיר אידן. אימלכער איז מהיב צו האלטן זיינע אונד אראפ אונד דס הארץ ארויף צו
הקבית. אונד ער פאר גיט קען און דער וואנט אפילו זיא איז אין זיינע פיר אידן. ווען ער איז
און אזו איין אונד דס ער ווייסט גוט ווי מורה איז. זאל ער זיך שטעלן וויא אים דאכט זיך צום
געסטן. אונד זאל זיין הארץ האבן צו הקבית. אימלכער זאל זיך דאכטן ער רעט מיט הקבית.
אזו וועט אים געדאך אן טאפן איין מורה אונד פחד. אונד זאל געקען מיט וועסן ער רעט אונד
פר וועסן ער שטייט. עס פאר קיינער גיט אונד שטייט אין מוסן שמוע עשה. אונד ווען עס
קעט אים אן שטייט אין זיין מול זאל ער שטייט אין איין מוס. אונד אין קאפס. אונד אז
גיט זאל ער אונד קערן זיין פנים הונד זיך צו דער לונדער זייט אונד זאל אונד שטייט. און גיט
און זיין רעכט זייט. מביש דס פרי זיך. אונד זאל אונד שטול שווייגן פרי דעם שטייט אונד
נאך דעם שטייט. דס ער זאל די צייט קיין שום גוט זאגן חי. דען עס איז גלייך אזו ווי איינער
רעט מיט איין מוס אונד שטייט אים אונד זיין פנים :

ווען איינער דאזיגט פרי דעם קהל איז עס און איין איסור אונד אפילו ווען איינער דאזיגט אין דער
היים נאך ער זיך פלייסן צו דאזיגן אין דר געלבנער צייט ווס דס קהל דאזיגן דען דענקאקט
איז זיין תפלה מער אן געבן אונד פוילונג פרי השירה. אזו ווי דר פסוק זאגט (ואני תפילתי לה דו
עת רצון) דר תפלה זאגט און טוא סיי תפלה צו דיר גאט אין דר צייט אז דאס קהל טאן זייער
תפלה. דען דו געקענט צייט איז דו תפלה אן געבן אונד פוילונג פאר דיר גאט. אימלכער איז
מהיב צו זעהן ער זאל האבן אשטאט אין שול. גיט היינט זאל ער דאזיגן און דר שטאט אונד
קארטן און אנאנדער שטאט. רב האט זאגט ווער עס הט איין שטאט צו זיין תפלה איז דער גאט
פון אברהם אין זיין הולץ :

אימלכער איז מהיב צו האבן פונדער גלייך צום דאזיגן דס זיי זאלן ריין זיין. די צדיקים
אונד חסידים אונד אנדער גרוס לייט זענען זייער גוהר דרוגן. ער זאל שטיין פלעגט
דאזיגן אזו ווי אקענט שטייט פרי זיין הערן. אונד אזו ווי איינער שטייט פרי אקלע אנדער פרי איין
שר איז הט פרי אים אזו אקענט שטייט וואס רירט אן אין זיין גוף אונד געקט. ער זאל שטייט מיט זיינע
אונד אראפ אונד זיין הארץ ארויף צו השירה זיינע הענט און דעם הארץ. די לונדע האנט אין דער

הלכות תפלות פרק שני

טוב

רעבטור • און ניין קאפ ואל ויין איין גבולין ניט מיט גאנץ • אימלכור איז מחויב צו צו העקן ויין קאפ • ניט צו גיין מיט דעם הולץ קאפ און און ארום צו גארטלן ויך מיט אנארטור • דאס ער זאל סאכן איין צווישן שיד צווישן ויין הארץ און דערנה • דאס ויין הארץ זאל ניט זעהן די עקנה • און זוכט טאר ער קיין שום גיט זאגן • און זאל אימלכור ויך וואל ריין מאכן פו דעם דאונין • ער זאל ויך פרוי אום היסטן און אום שניצן די גאז • ווען איינס ביינס אום פליט בלשעת דאונין טאר ער זיין גיט אראפ נעמן מיט דא הענט גאר דורך אכבלש • ווען איינס פאלט אראפ ויין מאנטול אדער ויין טלית בלשעת דאונין זאל ער גיט מפיס ויין די פונד אים אן צו טאן גאר ער זאל ווייטער דאונין דען דר וום דאוניט מיט פונד זאגט און אים דר פסוק (תכין לבס תקשיב אנה) דא וואס ברייטן אן ויער הערצור בלשעת דאונין פו נעמט הקב"ה ויער תפלה • און אוב גיט ווערט ויין תפלה גיט דר הערט אז ווי דר פסוק זאגט (בפיו ושלפתי בפרני ולבס ררוק מכני ותי ירהם אזתי סצות אנשים כלומדה) מיט ויער מול און לעפצין הערלכען זיין מיר און ויער הארץ איז נויט פון מיר און ויער פארקמט פו מיר איז גאר אז וויא איינר שוט ויין גוויינמליך מייט פלומר דס מיינט מען אן פונד • און זאגט דר פסוק (קרב אתה בפייהם ורחוק מקליותם) ווי זענן גארונט מיט ויער מול און ווייט מיט ויער גראנקן • און זאגט דר פסוק (והפחדו בפייהם ובשונם וכבו לו לבס לא גבו עמו) ווי ריינן אים אויך מיט ויער מול און ויער צונג לייקענן זיין גאר צו אנאנדער מחשבה • דען ויין הארץ איז גיט אן גרעכט צו הקב"ה • און זאגט דר פסוק גאט ביה זאגט (ולא אותי קראת עקב) גיט מיד האסטו גרופן יעקב מיינט מען ישרא דס ויער פונד איז גיט צו גאט : נרא זעהן מיר דאך אז דער וום שוט תפלה אן פונד ווערט זיא גיט דר הערט • און ווען ער קען קיין פונד גיט האבן איז בעסר ער זאל גאר גיט דאונין • דען תפלה אן פונד איז אז וויא אנה אן אנשמה • אמיל זאגן ווער עס הט גראווינט אן פונד דארף ער אויך גיט דאונין • און אמיל זאגן וום וועט עס אים העקפון • ער וועט דאך דס אנדער סאל און קיין פונד גיט האבן • אז איז דאך עס גאך אנדערסר עכירה • דרום האבן די הקמים מבטל גווען די זאך מאסור וועט ער דאס אנדער מאל און גיט מכין ויין • און ווען ער הט גיט מכין גווען אין די ערשטו דרייא ברכות • דארף ער זיי גאך אמאל זאגן מיט פונד • אמיל זאגן אן אמיל דו ערשטו דרייא ברכות זאל מען און גאך אמאל גיט דאונין • נון קענט איר וואל פו שטייארן וויא גרוס די עכירה איז דר פון • אויבן איז און פול גשרובין דר פון און איז אימלכור מחויב דו ווערמט שארף ארום צו ריידן מיט די לעפצין • דס דיא אנערין זאלן הערן וום דס מול רעט • און ער זאל חזי גיט הוד שרייאן • דען ער איז חזי (מקמני אמונה) דאס ער גלייבט נעם דאס הקב"ה דר הערט דו תפלה וום מען דאווינט שטולר הייד :

ווען איינער איז אז שייכר דס ער וואלט שוין גיט גמארט ריידן פו אסלך • טאר ער גיט דאונין • און ווען ער דאווינט זיא איז ויין תפלה אום ווערדג • פלומר הקב"ה איז מסאס ויין תפלה גאר ער זאל ווארמין ביז ער ניקטמט ויך אום דער גאך זאל ער דאונין • און אפילו זיא ער האט גראווינט בלשעת שפדות היסט עס אויף אהפלה דאס ער דארף גיט גאך אמאל דאונין • און אנדערש שייכר איז ויין תפלה גאר גיט • ער מוז גאך אמאל דאונין • ווען איינר הט פו זוכט דו צייט פון שמונה עשרה זאל ער בציאין צו דר אנדער תפלה וום ער דאווינט דר גאך • אז וויא עס וועט בשיידין ווערן און טאר קיינער גיט ווען אין תברס פיר איילין בלשעת דער חבר שטייט שמונה עשרה • אפילו ער דאווינט און • ווען איינער האט שוין גראווינט שמונה עשרה • און קימט אין שיל אריין בלשעת דס קהל דאונין שמונה עשרה • אויב ער קען עפס סתדש ויין אין ויין תפלה וום ער הט עס פרוי גיט סתפלל גווען • קמשל ער וויל זאגן איין ויהי רצון פאר אבראקמן אין דר ברכה פון (קראינט) • אדער ווידו אין דר ברכה (סכל לנ) אדער עפס אנאנד תירוש אדער ער הט פרוי גראווינט אן פונד מען ער גאך אמאל דאונין מיט קהל • און זוכט גיט • און וום ער זאל מבוינדין בלשעת שמונה עשרה און פרוי און דער גאך שטייט שוין אויבן • מיינר זאל ויך גיט

איבר

איבר נעסין מיט זיין תורה און מעשים טובים אונדער מיט זיין פונד. • דס ער וועט זאגן דורכר איז ראוי זיין תפלה זאל אן גנוסן ווערן דען ער מאכט נאך זיין תפלה צו זיין עבירה חס ושלום • נאר ער זאל תפלה טאן זייל השוי אזוי ארומן אין דר בארוקט ויך איבר דוא וואס רופן אים אהן מיט גאנצן הארצין און לייב :

בזן ווער איך שרייבן וויא מען מעג מחדש זיין און שמונה עשרה • און ווי מען מאד נישט אין דוא ערשט און דוא הונטשט דרייא ברכות מאד קיין יחיד נישט מחדש זיין • אבר און דו מוסקסטו דרייצען מעג מען ויא מחדש זיין • ווען איינער וויל מתפלל זיין נאט זאל אים גופן זאל קענן לערנן ער זאל אונט הארץ האבן זאל ער זאגן וזיין ויהי רצון אין דר ברכה פון אהיה חזן • ווען איינער וויל מתפלל זיין דער יצר הרע זאל אים נישט אפ ריידן פון תשובה זאל ער זאגן וזיין ויהי רצון און דר ברכה פון (השיבנו) • וויל ער זאגן ויחיד זאל ער זאגן אין דר ברכה פון (סלה לנו) • וויל ער מתפלל זיין פון אבראמאן זאל ער זאגן וזיין (יהי רצון) אין (רפאנו) • וויל ער מתפלל זיין אויף פונדא און שפיו • זאל ער זאגן וזיין (יהי רצון) אין ברה עלינו אמייל זאגן אין דר ברכה פון (ראה נא בעניינו) • אין דר ברכה פון (שמע קולנו) מעג ער מתפלל זיין וואס ער וויל • דען ווא איז דר בלל פון אלי ברכות • ווי ער זאל ויך בוקן אין שמונה עשרה שמיט אויבן אין הלכות בית הכנסת :

ווען איינער הט זוף טועה גווען און שמונה עשרה אין דוא ערשט דריי ברכות מוז ער נאך אמאל אן הייבן פונעם אן הייב • הט ער ויך טועה גווען אין דו הונטשט דריי ברכות דארף ער ויך אום קערן צו דר ברכה ווס ער הט זוף טועה גווען • ווען איינער הט גזאנט (משיב הרוח) אום וויסער זאל ער נאך אמאל אן הייבן פון (אתה גבור) • אבר אז ער האט שוין אויס גלאזט דוא ברכה פון (מחיה מתים) מוז ער אן הייבן פונם אן הייב • אזוי איז אויך דר דין אז ער הט פאר געסין צוא זאגן (משיב הרוח) אום וויסער • אבר אז ער הט פון געסן צו זאגן (מל וקשר) איז אנאנד דין • דר מאנט ער ויך פון רצה • זאל ער עס זאגן אין דר ברכה (שמע קולנו) • דער מאנט ער ויך אבר נאך רצה אפילו פאר (עושה שמים) זאל ער ויך אום קערן צו (ברך עלינו) • אבר אז ער דר מאנט ויך אז ער איז שוין אום גינאנגן (עושה שלום) מוז ער וויסער אן הייבן פונם אן הייב • און מוז דאווינן איבר גייאם שמונה עשרה • ווען איינער האט פאר געסין צו זאגן יעלה ויבא אום ראש חודש אונדער חול המועד • איז דר דין אזוי • הט ער פון געסין צו שחרית אונדער צו מנחה דארף ער נאך אקאל דאווינן שע • אבר נישט צו מעריב • און ווען ער דר מאנט ויך פון עושה שלום זאל ער אן הייבן פון רצה • און ווען איינער הט פון געסין צו זאגן ער הניסים אים (תנופה) אונדער (פזרים) דארף ער ויך נישט אום קערן • ווען איינער הט גזאנט דוא וואכנדיג שמונה עשרה אים שבת און האט ויך דר מאנט און מיטען אברכה • זאל ער נאר זיין דוא ברכה • און זאל אן הייבן פון שבת • דער נאך זאל ער זאגן רצה ביו סוף • דא וועל איך בשרידן ווען איינער הט פון וויקט איין תפלה ווי זאל ער טאן :

ווען איינער הט פון געסין צו דאווינן מנחה • אונדער ער איז גווען איין אונס • און האט נישט געקענט דאווינן • דארף ער דאווינן צו מעריב צווייא מאל שמונה עשרה • דאס נאך מעריב זאל ער אן הייבן (אשרי) און דאווינן מנחה • הט ער פון געסין דאווענען מעריב זאל ער דאווינן צו שחרית צווייא מאל שמונה עשרה • הט ער פון געסין צוא דאווינן שחרית • זאל ער דאווינן צו מנחה צווייא מאל שמונה עשרה • אבר דו תפלה פון דר זעלבנער צייט זאל ער פרוי דאווינן • דר נאך דאס בצאלוג • דען ער קען נישט בצאלין קיין אלטין חוב איידר ער בצאלט דעם גייאם חוב • און ווען ער הט פון געסין צו דאווענען מנחה אום ערב שבת זאל ער דאווינן צו מעריב צווייא שמונה עשרה פון שבת • דעקט גלייכן אז ער האט פאר געסין מנחה פון שבת • זאל ער דאווינן מוצאי שבת צווייא וואכנדיג שמונה עשרה • אבר ער דארף נישט זאגן (אתה חוננתנו) אין דר אנדער שמונה עשרה • און אויב ער הט ווא גזאנט אין בידי איז ער אויך ויצא • אבר אז ער הט אין דר ערשטער נישט גזאנט • און אין דר אנדער ווא • גוא וויל ער דאך האבן דע ערשט פון מנחה און דו אנדרי

פר מערב • דרום איז ער גיט יוצא • און מוז נאך אפאל דאנענען איין שמונה עשרה פר מנחה : און ווען איינער וויל בצאלין איין שמונה עשרה מיט דעם דס ער וועט צוא הערען דעם הון • און נאך זאנען ווארט בייא ווארט איז ער אויף יוצא • גאר ער זאל זעהן גיט צוא פאר הערען קיין שום ווארט און זאל נאך זאנען אפן אוף אייטלער ברכה • און אויב גיט איז ער גיט יוצא • אזוי איז אויף דר דין מיט יעלה ובלא • און ווי איז דס גירעט אז עס העלפט בצאלין נאך אשמונה עשרה • דאס איז גאר אז ער גיט פר געסין • אודר ער איז געווען איין אונס • דס ער גיט גהאט אשמושט פר איין שר און גיט גיט צייט גהאט • אודר עס גיט אים ויף גיטראפן אפכה • אודר ער גיט גיט גיט עס איז נאך פריא איף וועל נאך צייט האפן צו דאווענן • אפך דר ווס גיט איז מוסקן פר ווייט דו צייט אוף אים זאגט דר פסוק (מנחת לא יוכר לתקן) דער פאר קרוקטער קען גיט בצאלין • אפך פון דעקט ווענען אז ער וויל נאך אפאל דאווענן בתורת נדבה גיט בתורת חובה מאג ער דאווענן און דארף גאר גיט מחדש זיין • און ווי ער זאל זאנען אפן שמיט שון אפן אפסל דר פון •

דיא • דאס איז מיט מנחה דר ווס זאגט נאך אפן פון דעם ווס זאגט דר ברכה דען דער וואס זאגט דר ברכה איז גלייך אז ווי איינער דר צייט עפס אודר ער ווייזט אלטער אן ערות אזו קאן זיין אז עס איז איין שער • אפך אז ער גיט ערות דרום מאכט וויא אים פר איין ווארדאפונען מענטשן • אזו אויך דר ווס זאגט נאך אפן איז גלייך אז וויא איין ערות • גון ווען ווא עס איז אזו אנדריי נאך • דרום זאל אייטלער גארונט זיין דרום • אז ווי איף וועל דא פשוידן • אייטלער איז מחויב נאך צו זאנען אפן מיט גרויס פונק • דס ער זאל גלייבן איין דר ברכה ווס דר חזון זאגט אז עס איז אזו געווען • און עס וועט אזו זיין • און זאל אזו לאנג מארדן זיין מיטען אפן ביז ער זאל דס מכוון זיין • גיט מער און גיט וויינצער דא גמרא זאגט ווער עס זאגט נאך אפן מיט דער גאנצער פונק אפילו עס איז אוף אים גנור גווארן ביז חיו פר וויינצער יאר • איז ער עש דער מיט כמטל • עס איז פר האנדן פול פונות אוף דעם אלס ווס שמיט דא • אפך דס איז דר עיקר פונק ווס דר מענטש זאל האבן בשעת ער זאגט אפן דרום זאגט דא גמרא עס זאל קיינר גיט זאנען מיין אפן (חטופה) • דס גיט איין ויף צוויי מייטשן • דס ער זאל גיט זאנען מיט איין פתח (אמן) אודר אים : גאר ער זאל זאנען (אמן) • נאך אפילו איז • (חטופה) פר צוקט • דס ער זאגט אפן איידר ווענער לאזט אויס דר ברכה • דרום זאגט בן עזאי ווער עס זאגט איין (אמן חטופה) ווערן פר צוקט ווייני יאר חיו • דר נאך זאגט דא גמרא ווער עס זאגט איין אפן (חטופה) איילונדיג און פאר צוקט אן פונק • ווערן ווייני יאר איילונדיג פר צוקט • און דר וואס זאגט איין (אמן חטופה) כלומר ער ווייטט גיט אוף וועלכער ברכה ער זאגט דעם אפן • איז זיין ענש דס ווייני קונד ווערן יחוסים • אפך דר ווס איז מארדן אזו לאנג ווי איף היב אויבן גשרובן דר ליינגרט מען אים ווייני יאר :

דער • וואס זאגט אפן מיט דר גאנצער פונק עפנט מען אים דעם מויער פינג געדן • אז וויא דר פסוק זאגט וירבוא גוי צדיק שומר אמונים) עס זאל אריין קומן דר צדיק ווס ווארט מיטען אפן ביז ווענער לאזט אויס דא ברכה און זאגט עס מיט גרויס פונק • בשעת דער חזון האקט (מודים) איז אייטלער מחויב ויף צו בוקן • און זאל זאנען (מודים דרבנן) און זאל אויס לאזן ברוך אל התודאות אן אשם • און זאל ויף גיט צו שטארק בוקן • דס זיין פנים זאל גיט אוס קוקן קגון דר ערה • דא לייט ווס שטיין גיט אוף צו (מודים) • און בוקן ויף גיט • דס איז איין עכירה אין דו אנדער • איינס ער וועט בשעת דר חזון זאגט דו שמונה עשרה • דס אנדער ער בוקט ויף גיט צו (מודים) • דא גמרא זאגט ווער עס בוקט ויף גיט צוא מודים ווערט פון זיין (שדחה) נאך זיין מוים איין שלאנג • דען איז דר דין ער זאל ויף בוקן גיטוינדי • און זאל ויף באפעליך אוף הייבן אזו וויא דא שלאנג טוט און ער טוט דס גיט • דרום ווערט ער אשלאנג ווען איינער האלט אים מיטען שמונה עשרה • און דר חזון גיט אן גרויבן צו זאנען קדושה • זאל ער שטול שטייגן • און גאר צוא הערען אין הארצן • אזו איז אויך דר דין ביי מודים • זאל ער צוא הערען אין הארצן • און קאר ויף גיט בוקן • בייא ער האלט אין מושען אפכה • אודר תהלת אודר מוה פון דו ברכות ווס מידארף ויף גיט בוקן • אפילו זאנען

ואנן מיטאד ניש צוא הערין אין הארצון אוף. גאר ער זאל דאנאן פסד:
נאך שמונה עשרה זאל ער אום גיין (עושה שלום) אז ווי אויבן שטייט אין הלכות בית הקנסת.
 דר נאך זאל מען זאגן תהנון. פאר גאכט זאל מען פאלן אוף דער ליגער האנט. אין דר
 פרום אוף דר רעכטער אז וויא אויבן שטייט. דר נאך זאל מען זאגן (אשרי למנצח וכו' לציון):
 מען בארופ גרוס כונה האבן צו דר קדושה פון וכו' לציון. דען עס איז אוף תהנון לשון. אוף
 שרייבט דר טור אורה היים רבי שמעון בן גמליאל זאגט פון רבי יהושע בן לוי וועגן זינט דס בית
 המקדש איז הרוב גווארן ווערט אלי טאג געשריט פלוי קללות. און עס גייער נישט קיין טוים פון
 ברכה פונם דוקל: אוף וואס דען שטייט דו וועלט. אוף דעם ווס מציאנט וכו' לציון. און אוף דעם
 (אמן יהא שמיה רבא) ווס מציאנט נאך דר דרשה. דס איז ויער אנרוסי מצינה. דרום טון מען עס
 זאגן מיט גרוס כונה. און אז ער קומט צוא (פרוץ) אהינו שבראנו לכבודו זאל ער זיך פרייאן
 מיטען גאנצן הארצון. אז וויא אויבן שטייט דער קישל דר פון. דר נאך זאל דער היין זאגן גאנץ
 קדיש. דער נאך (ענינו) און קדיש יתום. און ער זאל נישט באדן ארום גיין פון דער שול אז וויא
 איין אישה טוט. דען עס איז גלייך וויא ער פאטורט אראפ פון זיך אמשא חזי. גאר ער זאל ויצון
 אביסול. און דאס איז אויך אנרוסי מצינה. אז וויא דר פסוק זאגט (אשרי וישרי ביתך עוד והללוך
 סלה). אום מאנטיג און דאנערשטאג זאגט מען לאנג (והוא רחום) און די אלליי (שדאל) דען דס זענען
 די צווייטע ווס הקב"ה האט מוחל גינען צו דאן ישראל אוף דעם חסא (ענין) דען אז ווי האבן דר
 נאך תשובה גיטאן דס גאט ביה גיזאנט צו משה גיטא אויף צוא מיר אויפן פארג סיני וועד איך זייר
 שרייבן אנדערע לוחות אוף דעם אדום פון דו ערשט ווס דו האסט צו בראכטן. דא איז משה ארויף
 גיגאנגן און דאנערשטאג און האט זיך דארטן גוזמט פערציג טאג און פערציג נעכט. און איז
 ויידר אראפ גקומן אום מאנטיג. דס אים הקב"ה אפגעהן מוכה גיזאנט מלחתי בברכה) איך האב
 פון גיבן אז ווי דו האסט געטון דו אלי פערציג טעג און אויך נעכט מען אום דו ספר תורה. און
 מען לייענט צעקן פסוקים און דר פרשה פון דר וואך. און ביין הפסוקה זאגט מען נישט ווייל. דס
 פאלק איילין וואך צוא ויער מלאכה און הענדל:

אויך דעסט גלייכן אום ראש הודש זאגט מען אויך קיין הפסוקה נישט פון דעם טעם וועגן. און
 שבת און יום טוב זאגט מען ווא איין הפסוקה. פגעית צוא מכה זאגט מען אויך איין
 הפסוקה ווייל דעמאלט איילין ווא נישט דאס פאלק צו ויער ארביט. און אטייל ערטער זאגט מען
 (אך ארץ אפים) אום מאנטיג און דאנערשטאג. און שבת צו מכה און אין איין פגעית רופט מען
 קיין נישט אויף גאר דרייא און אום ראש הודש רופט מען אויף פיר. און אום יום טוב פיניף. און
 אים יום ביפור נעכט. און אום שבת וועגן. גישעת ליענען טון ויין אפגן און אויב עס איז מער
 גיטא גאר גיין האמשי עס זענען פון האנדן ווייביר און קונדן ווס זענען נאך נישט האמט דרייצן
 יאר טאר מען נישט ליענען מיט אברכה. אויף אז דער בינן זענען און צוויי דרייט טאר מען אויך
 נישט ליענען מיט אברכה. סיידן דר חזן שטייט אויף דר טיר ווס פון איין סדר און אנדערן. דעם
 ווס מען רופט אויף טאר ער נישט מאכן דא ברכה ביין דר חזן ווייזט אים ווי מיועט אים ליענען
 און ער זאל זיך אום קערן אויף אויט אונד ער זאל צוא מאכן דא ספר תורה גישעת ער מאכט
 דו ברכה. פרי מיזאל נישט מינין אז דו ברכה שטייט און דר ספר תורה. אזו איז אויך דער דין
 ביי דר אנדערן ברכה ווס נאך דעם ליענען. און מיזאל דא מענטשן דרך אנאנד אויף רופען.
 און דעם וואס מען רופט אויף צום דונערשטאג זאל בלייבן שטיין אויפן בלעמיר ביין מען הייבט
 אויף דא ספר תורה און זאל ווא בלייטן אז ווי דר בעל גלילה. דס פיל לייט זאלן ווא בלייטן.
 און טון איר כבוד. נאך דעם ליענען הייבט מען אויף דו סדר און מען ווייזט דאס כתב איסדוקען
 מענטשן דרום גייט דער בעל תורה אויף אלי ווייטן אזו וויא דר סדר איז. אטייל קהילות זאגן
 תהנון און יהי רצון) און אטייל זאגן (אב דר חמים) נאך דעם ליענען. איסדוקי שטאט ווי איר
 מנהג איז. דער נאך זאגט מען (אשרי וכו' לציון):

דיא צייט פון מנהל איז נאך זעקס שעה מיט אהאלב אופן טאג. און מיר רעכנין הימיר דעם
טאג פאר צוועלף שעה. און אויף דאס נאכט פאר צוועלף שעה. סייא אום זיבט טאג אום
זיבט. און דאס צייט פון מנהל איז דריי שעה. דהיינו ביז גיין שעה. מיט אהאלב אופן טאג.
דעם הייבט מנהל גרויס. דאס הייבט דאס צייט איז ביז ערשט שעה מיט אפערטול אופן טאג
דעם איז דריי שעה פאר נאכט. און וויא אימלעכער וויל זאל ער טאן. גאר ער זאל זען
גוט צו פאר זוכן דאס צייט. דרום זאל זיך אימלעכער אין זון אריין געבן גוט צו פאר זוכן דאס
צייט פון מנהל. דען דאס תפלת מנהל איז מער אן גיטן ביא הקב"ה פון אלע תפלות. און וויא
מיר געבן אויף ביא אלע דעם זיין תפלת מנהל איז דער הערשט גיטאון און עס איז אראפ גיטן
אפמאך פונעם הימיר פאר דאס אונז פון כל ישראל און דעם איז דער טעם דרום איז דאס תפלת מנהל
מער אן גיטן. ווייל דענקאלט האט דער מענטש זיינע רעכטע עסקים. און ער געווינט זיין גיט
דערע און גיט און שווערע פאר הקב"ה. דען הקב"ה האט לוב דאס לייט וואס געווינט דעם גיט
דערע. און האט פיינט דאס לייט וואס צוהן אים נאך. דרום האבן דאס חכמים פאר גאט דעם
מיינער זאל זיך גיט זעצן עסן אונד אן הייבן אמאלאך פאר מנהל אפילו ער וועט זאגן קאנטשען
פאר מנהל. ביז ער זאל פאר דאס ווייניג מנהל. און ווען איינער האט אן גיטאון איין קלאך אונד דער
האט זיך געזעצט צו איין סעודה איז ער מחויב אונזעם צו ווארפן און דאס ווייניג מנהל. דען דאס תפלת
מנהל איז חשובער ביא הקב"ה פון דאס קטורת און קרבנות. אז וויא דער פסוק זאגט עס זאלן
אן גיטן ווערן מיינע תפלות מער פון דאס קטורת און מער וויא איין וואלט אויף גיטאון מיינע
טענה צו ברענגן קרבנות דאס מיינט מען תפלת מנהל:

אין איין תענית מוז מען מיין פונעם האבן צו מנהל איידער אנאנדערס מאל. דען דענקאלט
איז מען הונגריג און מיר. און דאס לייב איז דער שטאנג. אז וויא דער פסוק זאגט (תפלה
דעני כי יעמוק) דאס מיינט מען דאס תפלה פון איין עני וואס ווענד זיך ארום מיט אן מכשקייט ער
פאר גיט זיין תפלה פאר דאס מיט פונעם. אימלעכער איז מחויב זיינע הענט צו וואשן איידער ער
קומט אין שול אריין. אפילו איינער וועט אונד איין ספר און לערנט טאג ער. דער נאך גיט
דאס ווייניג ביז ער מוז פאר דאס הענט וואשן. ווען איינער האט אפערט קיין וואסער גיט איז ער מחויב
צו גיין איין טייל וועקט ווייטער פון וואסער וועגן. און צריק איז ער גאר מחויב גיין אהיים שבת.
און מער גיט. אפערט אונזעם שוין שפעט דעם ער וועט מיט זיין גיין עובר זיין דעם זון תפלה: אונד
עס איז אום מנהל וואסער צו קרונג. זאל ער אפ רייפן זיינע הענט אין דער וואנט:

מען דארף זאגן (אשרי) פאר שמונה עשרה אז וויא דאס נאכט זאגט דער וואס זאגט אשרי דריי
מאל אלע טאג דער איז גוידא איין גן עולם הבא. דער טעם איז ווייל דרום שטייט. דען
זיכאי ונעשה זאת שנתם לשבע וישעם הקב"ה שוים דעם ווילן פון זיינע פארקטור און דער הערשט
זייער גיטאון און העלפט זייא. אז וועט ער דאס נאך דאס ווייניג שמונה עשרה מיט אפרייליך גיט.
דאס נאכט זאגט עס זאל מיינער גיט שטעלן שמונה עשרה. (בקלות ראש) דעם מיינט מען אז ער רעט
פאר פאמקטן. אונד מכלל דברים בטלים. אונד ער איז אין צאון. גיטאון דרום פריידן און
פארקט און זאל אפסיר ווארטן פאר שמונה עשרה און נאך שמונה עשרה אז וויא ביא שבת
ביקטן מחויב מוסק צו זיין (מחול על הקודש) פאר און דאס נאך. אז אויף ביקטן מחויב בקבד
האלטן אונד שוין וואס זייערע אויף דעם אונד פונעם בית המקדש פארן דאס ווייניג און דער
נאך. אויף זאגט דאס נאכט אפילו איין חרובי שול ביקטן אויף מחויב נאכט בקבד זיין. אז וויא
דער פסוק זאגט (השמיטתי את מקדשיכם) איך וועל פאר וויקטן אייער בית המקדש. נא ווערט
עס דאס גיטאון בית המקדש האמטשט און שוין וויקט און די קדושה איז נאך דרום ווען איינער גיט
אין שול אריין אפצו ארום רופן אונד עפוס ארום טראגן און אריין טראגן איז ער זיך מחויב
אין שול אונד זעצן און זאל זאגן עסלעכע פסוקים ווייל די שכינה דאס דרום. און אונד ער
גען קיין פסוק גיט זאל ער זאגן (אשרי יושבי ביתך עוד יהללה מלך) קאן ער דעם אויף גיט זאל

עד אחר בלייבן וזמן אין נויילד . און נאל זיך געקעקן ווען ער וואקט געאנגען פאר אסאך פארשן וועט
אין זיין חדר און וואלט ער דאך געאנגען מיט גרוס מורא . מביש פאר דעם קלוג מלכי הקלפים
הקב"ה . און גיט און ווי אסאך לייט מאכט אנשקרייא נאך דעם דאווינגן ווי אין אביר הוה און
אופט קרעגן זיי נאך אין שול . דס איז איין הארברעכדיק צו די וועלכע לייט ווס טוען אנעלכו
במקרי עבירות אין די לובד שול :

נאך איר לובד לייט איך וועל איך לערנען ווס איר וואלט טאן אז עס נאל אפ איך פאלן די מורא
פון גאט . איר וואלט זיך אום קערן מיטן פנים צו די וואנט דאס איר וואלט קיינעם גיט
זעהן אין דאס פאר איינען בשעת דאווינגן און טראכטן פאר וועמען איר שטעלט זיך צו ריידן וועט איך
קורא אין מורא און דאס ווס האט גיט קיין שטאט צו די וואנט נאל ער אראפ האלטן
זיינע אונטן און נאל אפ קיינעם גיט קוקן און ווער עס פנעקט דאס צו טאן העלפט אים הקב"ה
דער צו : אז וויא דאס גאט וואנט (הבא למחר כסיועין לו) ווער עס קוקט זיך קיינעם העלפט
סען אים פונעם הוסל . (הבא למחר כסיועין לו) און ווער עס קוקט זיך קיינעם וויא ווייניג פון השלמות
במקום ער אפ זיין פנער . דרום נאל אומלוקר אפ זיך נעמען די מורא פון גאט . דר מענטש
דאך נאר און הייבן . אז ווי די גאט וואנט נאך התחלות קשות) אלס און הייבן איז שווער .
אפוי דר נאך קוקט עס אים גרונט . און איר לובד לייט לאז איך דאס נאך) קיין קיינעם וואך
גיט זיין . דען די וועלט און זיינע וועלט הענגט דרום אז וויא דר פסוק וואנט וועט וועט וועט וועט
ה' אלהיו שואל מעשה כי אם לראות את ה' אלהיו בכל לבב ובכל נפש ובכל משה רבינו ע"ה דס
גאט צו וועט נאך ווס פנעקט השי' פון דר נאר די וואלט זיך פארקומען פאר גאט זיין גאט מיט
זיין נאכצו הארצן און לייב נון זעהן מיר אז אונזר גלייבן הענגט אין נאכט פארקומען דען דער
וועלכער מענטש ווס פארקומען זיך פאר גאט וואנט גיט פאלד קיין עבירה . און אליינס קוקן אים
גרונט און און ער דאס וועלט אין זענו וועלט און דר מענטש ווס פארקומען זיך גיט פאר גאט איז
פון אים אלס פאר קערט . אונזער איז אז ווי איין גוף און אפשיקט אז וויא עס וועט נאך בעסור
בשייךט ווערן אין פרק (ענין המצות) :

דער ווס גיט אנדער ער פארט אין וועג אונזער ער רייט אפ איין פערד . און עס קוקט די צייט
צו דאוונען וואל ער און דאווינגן גיטאונדא און ווערדא אונדער רייטונדא אפילו ער קוקט גיט
אום מיט זיין פנים קיין מורה דען אז ער וועט זיך אנדער שטעלן וועט ער קיין פונדע גיט קענען
האבן ווייל ער איילט צו זיין וועג . אסאך לייט זענען זיך ווא נאך אונדער שטעלן צו דעם ערשטן
פסוק פון קריאת שמע דס איז (שמע ישראל) און צווא דאס הינטערשט דרייא ברכות פון שמונה
עשרה . פרייניא וואלן קענען אום גיין (עושה שלום) . דס איז אפערעט . און דער וואס דאווינגט
שמונה עשרה רייטונדא אופן פערד . וואל ער עס פורדן דרייא מנוט אונדער זיך צווא עושה שלום
דרום אפערעט עס פארט אין איין וואנג אונדער אין אשונה אפערעט ער קען זיך שטעלן איז ווער גוט
פון עושה שלום וועגן . ווען איינער איז אין וועג אין איין מקום ספנה דאס ער קען גיט זיין תפלה
טאן : נאל ער וואנג דאס קורצו תפלה ווס שטייט אין (אורח חיים סימן קי) . און איינלוקר וואל
זיך אפערעט דאס (תפלת הברכה) . און נאל עס וואנג פאלד אז ער גיט ארום פון זיין הוה :
און עכס וואל קיין מענטש . גיט גיין קיין סייד און (תפלת הברכה) . און אז ער האט פאר געסען
נאל ער עס נאך וואנג ביי איין תרחם שבת פון דער שטאט וואס ער וויל דאךט בלייבן געקומען
איינלוקר איז מחוייב געווארעט צו זיין צו לייאנגן קריאת שמע אפערעט זיין בעס . און ווערט ער
בשעמט פאר רוחות רעות און פאר אלו מויקים ר"ל . אונזער וואל אז לאנג לייאנגן קריאת
שמע ביי ער ווערט אנשלאפן . און וועט אים גיט צווא קוקן קיין בייזו דלומות דאס וועלכע
נאכט ווייט ער איז אנשלאפן געווארן פון דברי תורה :

און וואל איינלוקר געווארעט זיין דאס ער נאל זיין בעניעות אין זיין קאסור . און נאל זיין העסד
גיט אום טאן ביי ער ליינט זיך אין בעס אריין . און אין דער פראג וואל ער עס און טאן
בצניעות

הלכות תפלת מנחה פרק שני

טוב

בצניעות דאס דוא פאר ווענט נאמט גיט זעקן זיין ברויז לייב. דער פלל פון דער זאך איז אסאך וואל גייענדיק (פלא קל הארץ פבור) אז דער פבור פון הקב"ה איז אויך דער נאנצער וועלט און דאס קענט זיך גיט פאר בארגן פאר אים: דער צדיק ווס האט נאמט פארקט אין זיך איז ער גוים קריקט אין אלו ויינו פנשים און עס נאכט זיך אום תמיד ער שטייט פאר הקב"ה. אזו וויא דוד המלך עיה האט גינאנט (שתי' ה' לגדי תמיד) איך טוא גאט ויתבנה צו קענען מיר תמיד: און האט ער זיין זון שלמה צוואה גילאנט (בכל דרכי דעה) אין אלו דינינו וועגן און פנשים גידעק אום. און לאז זיך דוד נאכטן דא שטייט פאר הקב"ה. אין דאס צווייט פסוקים הענט נכל התורה פולה). און דער זעלבנער קענטש וואס האט נאמט פארקט אין זיך גידעקט ער אין דא פסוקים און ער וועט פונדא קיין עבירות גיט טראג און דאס מנחת קרבן אים גרונג. אן. און איז אלעמטור צדיק און תמיד. און דער וואס איז גיט קיין נאמט פארקט העלט אים גיט אפילו קיין הנהגות פסוקים: דען ער קענט זיך גיט דרוגן און גיט נאך דעם יצר הרע. און ער איז מה דאס רעכטן וואס הקב"ה האט פיינט און ויער תפלה ווערט גיט דער הערט. און דאס תפלה פון צדיקים איז גרונט אין נאמט אונז און ער גרונט דער צוא:

סדיק הלכות תפלה: בעזרת האל אשר לו נאה תהלה:

אויך איך וועל שרייבן דעם אנדערן פרק וועל איך שרייבן איין הגה:

דיא (הקב"ה) און (הקב"ה) פון הקב"ה איז גיטילט און צווייטן. עס איז פאר האנדן איין קענטש וואס פארקט זיך פאר הקב"ה. דעם ער וועט אים שטראפן אין זיין לייב און גיט. אויך ער פארקט זיך פארן גיהנם: דאס זעלבנער וואס איז ויער גיט דאס ער פארקט זיך תמיד פאר הקב"ה: אז דער פסוק נאמט (למען תהיה יראתי על פננים לבלי תחטאו) דרום זאל זיין דאס פארקט פון גאט און איך פון איר זאלט גיט וואנדלן. און עס איז נאך פאר האנדן אפערד וואס דער פון דעם איין קענטש פארקט זיך פאר הקב"ה ווייל ער איז אנדערס דער און האט אין זיך ויער פיר מעלות גדולות. דער זעלבנער וואלט זיך גיפארקטן פאר הקב"ה ווען אפילו עס זאל קיין עיניש גיט זיין. דאס איז דאס רעכט וואס. און דעם האט משה רבינו עיה גינאנט וואס פנעמט הקב"ה פון איך גיט מער נאר איר זאלט זיך פארקטן פאר אים, דער ווס האט דאס מדה אין זיך וואול צו אים און דער וואס פארקט זיך פאר עיניש איז עס גיט קיין רעכט וואס. דען ווען גיט דער עיניש וואלט ער עובר גינען און אלו עבירות און וואלט נאך גינאנטן דעם יצר הרע. און דעם זעלבנער נאמט דר פסוק (ויראתי כאלהיה אני ה') זאלט זיך פארקטן פאר דיין גאט: דען איך פין גאט וואס קען שטראפן:

דיא (הקב"ה) איז און גיטילט צווייטן קליקס. עס איז פאר האנדן אפערד וואס האט לוב הקב"ה פון שפר וועגן. דיינו דאס ער האט אים גינעבן עושר און פבור. אויך ער זאל אים נעבן גן עדן. אויך פון עולם הבא וועגן עס איז וואול גיט דאס ער האט זיין בשהות און הקב"ה: און עס איז גיט דאס רעכט (הקב"ה) דען ווען גיט דאס וואלט ער אונעם גילאנט דאס (הקב"ה). דאס אנדער איז דאס רעכט (הקב"ה) דאס איין קענטש האט לוב הקב"ה גיט פון שפר וועגן נאר ער פנעמט תמיד צו דען צו זיין הייליגן נאמן און צו מאן זיין רצון פון לובשאפט וועגן גלייך אזו וויא איין קנר וואס האט לוב זיין פאטער אזו וויא (אברהם אבינו) האט גיטן דאס ער האט זיך גילאנט אין פייאר אריין ווארפן פון קידוש השם וועגן: און אזו און חנניה מישאל ועזריה און נאך פול צדיקים און חסידים האבן מקדש השם גוען. און האבן ויער לייב און גיט גיט גינאנט קען דר לובשאפט פון הקב"ה: וואול צו דעם מענטשן ווס איז זוכה צו קיין צו דר מדה וואול צו זיין, עלטערן. און זיינו קנרד און קנרד דורי דורות געטן זיין נכות:

דר פרק דעם פון תשובה וויא מנא תשובה מאן:

שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֱלֹהֶיהָ כִּי תִשְׁלַחַת בְּעֶזְרָהּ דַּר נָבִיא שְׁטָר־אֶפֶסֶת ה' יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְאַנְשֵׁי מִן הַשְׁבוּתָה
 צוֹנָאם דִּין נָאם דַּעַן רַבּוֹתָם נִינְעָר נִשְׁטָר־וּכְוֹלֵם אֵין חֵינְנָה זִינְדָּר * (רַבִּי לִוִּי) וְאַנְשֵׁי דִי הַשְׁבוּתָה
 אִין אֲגֵרוֹסוֹ זֶאֶךְ דָּם וְיֵא גֵרֻכְסָם בִּין אֵין דָּעַם בְּסָא הַבְּבֹר * וְיֵא דַעַר פֶּסוּק וְאַנְשֵׁי (שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל עַד
 ה' אֱלֹהֶיהָ) דָּאם מִינְתָּם בִּין אֵין דָּעַם בְּסָא הַבְּבֹר * אִין וְאַנְשֵׁי דַעַר פֶּסוּק (נָאם תְּשׁוּבָה יִשְׂרָאֵל אֵלֵי הַשְׁבוֹת)
 וְעַן אִין יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה תְּשׁוּבָה מֵאֵן וְעַתָּה אֵינִיעַר תְּשׁוּבָה גֵּרֻיכּוֹן בִּין צוֹ מִיר צוֹ מִין בְּסָא הַבְּבֹר *
 רַבִּי יְהוֹדָא בַּר סִימּוֹן וְאַנְשֵׁי מִן הַשְׁבוּתָה יִשְׂרָאֵל וְעַן אֶפִּילוֹ אִין הַט פֶּאָר לִיקוּמָא מֵאֵן נָאם הִיוֹ דָּם
 אִין דָּאָךְ דִּי אֲרַבְסָמוֹ עֲבִירָה הַעֲקֵפֶת פֶּאָרְט תְּשׁוּבָה * אִין מִיר גִּפּוּנָן דָּאם דִּיא יִשְׂרָאֵל הַאֲבֹן
 עֲמִלּוּכִי מִאֵר עֲבֹדָת פּוֹכְכִים גִּרְזָנָם * אִין הַקְּבִירָה הַט וְיֵא אֲבִיר גִּעְפֵּרְטָה צוֹ דִּי פִינְתָּם אֵין דִּי הַעֲנָם
 אֲרִיין דִּר נָאָךְ אִין הַאֲבֹן תְּשׁוּבָה גִּמְלָה הַטָּם נָאם יִתְבַּרְךָ וְיֵא אֵן גִּנְמָן אִין הַט וְיֵא נִשְׁקָטָם אֵין
 גִּבְיָה אִין עַר הַטָּם וְיֵא גִיְהָלָפֹן פֹּן וְיֵא עֲרֹו פִינְדָּר * אִין הַאֲבֹן גִּמְלָה גִּמְלָה אֵין וְיֵא עֲרֹו פִינְדָּר * פֹּן
 דָּעַם לַעֲרֹנָן מִיר אִין הַטָּם תְּשׁוּבָה הַעֲקֵפֶת אִין אֵלֹו עֲבִירָה אֵין דַּעַר וְעַלְטָ * אִין וְיֵא עַם וְעַתָּה דָּא
 נָאָךְ בְּעֵסֶר בְּשִׁירֵשׁ הַעֲרֹן * רַבִּי אֶלְעָזָר וְאַנְשֵׁי דִר מִנְהָג אִין אֵין מִעֲמָלָשׁ אִין מְבֹרָה וְיֵא חֲבֵר *
 פֶּאָר לִיט אִין דִּר נָאָךְ בְּעַם עַר אִים אֲבִיר וְאַנְשֵׁי עַר צוֹ אִים בְּעַם מִיר אֲבִיר פֶּר לִיט וְעַל אִין דִּר
 מִוְחַל וְיֵא אֲבִיר אֲרִיין וְיֵא אִין דִּר גִּט מִוְחַל וְיֵא * אֲבִיר הַקְּבִירָה אִין גִּט אֲזוּא וְעַן אֲבִיר מִטָּם אֵין
 עֲבִירָה פֶּר לִיטָן אֲבִיר עַר שְׁעָנָם אִין אִין מְבֹרָה פֶּר לִיטָן * דִּר נָאָךְ אִין עַר שְׁשִׁעֲלָם וְיֵא אֵין וְיֵא הַרְר
 אֲרִיין אִין וְיֵא אִין פֶּאָסֶם אִין מִטָּם תְּשׁוּבָה אִין בְּעַם מִוְחַלָּה פֹּן הַקְּבִירָה דָּא אִין עַר אִים מִוְחַל *
 אִין הַקְּבִירָה הַאֲלָט אִין וְיֵא צָאֲרֹן * אִין הַאֲפֵסֶת אִין דִּר תְּשׁוּבָה פֹּן דִּי רִשְׁעִים * אִין וְיֵא מִיר גִּפּוּנָן
 גִּפּוּנָן בִּין מִשָּׁה רַבִּינָה עַר אִין אֲרֹוֹף גִּקּוּמָן אֲוִפֹן הוּסְלָה הַט עַר גִּנְעָה דָּם הַקְּבִירָה הַטָּם
 גִּיְהָרֹוֹן (ה' אֶלֶף אֶפֶסֶת) נָאם יֵא הַאֲלָט אִין צָאֲרֹן מִטָּמֹר וְעַתָּה עַר תְּשׁוּבָה מֵאֵן * הַטָּם אִים
 מִשָּׁה רַבִּינָה עַר גִּיְהָרֹוֹן פֶּאָר וְעַתָּה שְׁרִיבְסָמוֹ דָּאם * הַטָּם אִים הַקְּבִירָה גִּעְפֵּרְטָה פֶּאָר דִּיא
 צִרְיָקִים אִין פֶּאָר דִּיא רִשְׁעִים * הַטָּם מִשָּׁה רַבִּינָה גִּמְלָה דִּיא גִּמְלָה דִּיא לִאֲזוּן פֶּאָרְט פֶּלֶאֲרֹן וְעַרְרֹן *
 אִין וְיֵא וְיֵא דִן מִטָּם דִּין צָאֲרֹן * הַטָּם הַקְּבִירָה גִּמְלָה מִשָּׁה דִּיא וְעַתָּה נָאָךְ קִימָן דַּעַר צוֹ * אִין אִין
 דִּיא יִשְׂרָאֵל הַאֲבֹן גִּיְהָרֹוֹן מִטָּם עֲנָל אִין מִרְגָּלִים הַטָּם מִשָּׁה גִּעְפֵּסֹן (ה' אֶלֶף אֶפֶסֶת) * הַטָּם אִים
 הַקְּבִירָה גִּעְפֵּרְטָה מִשָּׁה דִּיא הַאֲפֵסֶת דָּאָךְ גִּמְלָה דִּיא רִשְׁעִים לִאֲזוּן פֶּלֶאֲרֹן וְעַרְרֹן הַטָּם מִשָּׁה אֵן
 גִּיְהָרֹוֹן אִין גִּמְלָה עֲנָלָה גִּרְרָה נָא פֶּחֶה בְּאֶשֶׁר דְּבִרְתָּה קָאֵמֶר) אֲצוּרָה לֵאז * וְיֵא דַעַר גִּרִּיסֹן דַּעַר פֶּחֶ
 פֹּן נָאם וְיֵא דִיא הַאֲפֵסֶת גִּרְרָה צוֹ נָאָךְ דָּאם דִּיא דַּעַר לַעֲנִינְקִסְטָם דִּין צָאֲרֹן צוֹ דִּיא רִשְׁעִים * הַטָּם
 הַקְּבִירָה גִּמְלָה וְיֵא אִין וְעַל אִין הַאֲפֵסֶת מִין צָאֲרֹן אֲוִב וְיֵא וְעַלֹן תְּשׁוּבָה מֵאֵן * אִין אִין דִּיא
 עֲבִירָה הַאֲפֵסֶת אִין הַקְּבִירָה וְיֵא צָאֲרֹן * אֲבִיר גִּט אִין דַּעַר עֲבִירָה פֹּן זִנְתָּ * דַּעַן פֹּן וְעַתָּה זִנְתָּ
 קִימָם אֵין אִים קִימָעֲנִשׁ אִין דַּעַר וְעַלְטָם רַכִּי * אִין וְיֵא עַם אִין וְיֵא שְׁלֹוֹלִיָּה * עַם אִין אֲגֵרוֹסוֹ נָאָךְ דִּיא
 תְּשׁוּבָה * אִין וְעַן מִעַן זֶאֶל רַכְסָה תְּשׁוּבָה מֵאֵן וְאֵלֶּם פֶּאָרְט גִּקּוּמָן דִּיא גִּמְלָה *
 דִּיא גִּמְלָה וְאַנְשֵׁי אִין יִשְׂרָאֵל וְעַלֹן תְּשׁוּבָה מֵאֵן וְעַתָּה וְיֵא אִים * גִּיְהָרֹוֹן וְעַתָּה פֹּנָם גִּלּוּת * אִין אֲוִב
 גִּט וְעַתָּה וְיֵא דִין גִּט אִים גִּיְהָרֹוֹן וְעַתָּה * אִין וְאַנְשֵׁי רַבִּי אֶלְעָזָר * רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְאַנְשֵׁי אֶפִּילוֹ וְיֵא
 וְעַתָּה מִין תְּשׁוּבָה גִּט מֵאֵן וְעַלֹן וְיֵא אִין דַּעַר לִיטָן וְעַתָּה * אִין וְעַן דִּיא צִיִּים וְעַתָּה קִימָן פִּינְתָּם
 קִימָן וְעַתָּה הַקְּבִירָה אִין שְׁשִׁעֲלָן אֵין שְׁשִׁעֲלָן מִלָּךְ וְיֵא (הַטָּם) * עַר וְעַתָּה מִטָּמֹר פֶּלֶאֲרֹן גִּיְהָרֹוֹן אִין
 גִּיְהָרֹוֹן * דִּיא וְעַלֹן יִשְׂרָאֵל מִטָּם תְּשׁוּבָה מֵאֵן * אִין וְעַתָּה וְיֵא דִיא גִּמְלָה * אִין מִשָּׁה רַבִּינָה עַר הַטָּם
 אִין דִּרְוֹף פֶּאָר זִינְקָה וְעַן מִיר וְעַלֹן תְּשׁוּבָה מֵאֵן וְעַתָּה הַקְּבִירָה מִקְבֵּל וְיֵא אֲוִבִּיר תְּשׁוּבָה * אִין וְעַתָּה
 אֲוִבִּיר דַּעַר לִיטָן פֹּנָם גִּלּוּת * אִין וְיֵא דַעַר פֶּסֶק וְאַנְשֵׁי (שְׁבִיטָה עַד ה' אֱלֹהֶיהָ) שְׁמִעְתָּה בְּקִיֹּל וְיֵא * אִין
 וְיֵא עַם וְעַתָּה נָאָךְ בְּעֵסֶר בְּשִׁירֵשׁ וְעַתָּה אֵין פֶּרֶק פֹּן דַּעַר גִּמְלָה * רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִּי וְאַנְשֵׁי דִיא
 תְּשׁוּבָה אִין אֲגֵרוֹסוֹ זֶאֶךְ * דָּאם אֶפִּילוֹ דִּיא עֲבִירָה וְעַתָּה אִים גִּיְהָרֹוֹן פֶּאָר מִצְוֹת * אִין דִּיא
 תְּשׁוּבָה דַּעַר לַעֲנִינְקִסְטָם אִים וְיֵא לַעֲבֹן אִין דִּר וְעַלְטָם אִין אִין עֲנָרְטָה * אִין דַּעַר פֶּסוּק וְאַנְשֵׁי
 זִבְשׁוֹב רִשְׁעֵי מִרְשָׁעָתָה וְעַתָּה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה הִיוּ תִּהְיֶה) אִין דַּעַר רִשְׁעֵי קַעֲרָה וְיֵא פֹן וְיֵא שְׁשִׁעֲלָן
 עַם מִטָּם מִשְׁפָּט אִין צִדְקָה דַּעַר לַעֲנִינְקִסְטָם אִים הַקְּבִירָה וְיֵא לַעֲבֹן אִין דַּעַר וְעַלְטָם * אִין אִין יֵעֲנֵד
 וְעַלְטָם

הלכות תשובה פרק שרישי

טוב

וועלט. (רבי קמא בר חנינא) זאגט דתשובה איז זייער גרוס דאס זיא ב'רענגט ארפואה אוף דר
וועלט. אזו וויא דער פסוק זאגט (שובו בנים שובבים אקפא משבותיכם) טוט תשובה איר
זונדונג לייט וועל איז איר שוקן איין רפואה אוף דער וועלט :

רבי אריעזר זאגט קום אונ זעה וויא איין גרוס זאך איז דא תשובה. הקב"ה איז גיט וויא איין
פענקש. דען אז איין פענקש דער צערונג דעם אנדרון. דער גאך ווייז ער אים אויב
בעטן. אזו איז אים אפסק אויב ער וועט אים מוחל זיין אונ אויב גיט. אוף איז אים אפסק מאכט
דארף ער צו אים שוקן לייט. אויך ער זאל אים אויב בעטן מיט געלט. אב"ה הקב"ה איז גיט
אזו. ער בערשט גיט מען זאל צו אים שוקן לייט אונ אוף קיין געלט. גאר ווערמיר אונ אונט
הארץ. אזו וויא דער פסוק זאגט (קחו עככם בברית לשונו אל ה') געמט מיט איר קייד אונ
קערט וויידר צו גאט. אזו וועט איר פקוקן אל דאס גוטס. אוף זאגט דער פסוק (מורה ועוזב
ירוחם) דער וואס בעקנט זיינו זונד אונ פאר לאזט זייט ווערט ער דער בארוכט. אונ ויין רייד
אונ ויידר וואס ער זאגט פאר הקב"ה איז גלייך אז ער וואלט גיבראכט אלז קרבנות פון דער וועלט.
אונ ווען גיט תשובה וואלט דא וועלט קיין קיום גיט גיהאט. אוף הקב"ה האט גיט גיוואלט בשאפן
דא וועלט ביז ער האט פרוד בשאפן דא תשובה. אונ דאס איז איינס פון דא זונדן זאכונ וואס
זענען בשאפן גיווארן איידר דא וועלט איז בשאפן גיווארן. דען הקב"ה האט גיוויסט דאס דר
פענקש ווערט בשאפן מיטן גצר דער. אזו וועט ער ביוודי זונדונג. גוא ווען הקב"ה זאל אים
משפטיין גאך זיינו מעשים נאך אזו וואלט דא וועלט קיין קיום גיט גיהאט. דרום האט הקב"ה
בשאפן דא תשובה. אונ ער האלט אוף זיין צארן אונ דער בארומנט זיך אויב דעם וואס טוט
תשובה. אזו וויא מיר נפונ אין פסוקים דאס הקב"ה איז מקבל תשובה אוף דא גרעסער עבירות
איין דער וועלט. אזו וויא איר ווער בעסור בשירדון. הקב"ה האט אן גינאן דא תשובה פון קין
אונ פון אדם הראשון אונ פון ראובן אונ יהודה. אונ פון (אהאב מלך ישראל). אוף מנשה האט פור
אריב עבירות גיטאן ווס זענען פאר באטון אין דר תורה. האט דאך הקב"ה מקבל גיווען זיין תשובה
אונ אוף דא תשובה פון דער שטאט גינה. אונ פון חור המקד :

נרן זעהן מיר דאך אז סייא דר תשובה פון איהר סייא דר תשובה פון רבים. סייא פון דעם ווס
הט גטאן אריב עבירות סייא פון דעם ווס האט גיטאן גרוני עבירות. סייא פון אקלף איז
דאך הקב"ה אלץ מקבל. דרום הט הקב"ה אן גשרון דר עבירות פונם עגל. פר ווס זאל איימקער טוט
טון תשובה בעייטונ איידר ער גיט אנועק פון דר וועלט. דען אלי שעה דארף דר פענקש מורא
האבן פארן טויט. אונ דר גאך העלפט אים קיין תשובה גיט. אז ווי מיר גיפונן אין דר זקרא
(רבי שמעון בן לקיש) הט גיהאט צוויי חברים דס זיי פלענן בנאנדר גינגון אונ גזונן. אקאל הט
(רבי יוחנן) וזה גבאדיו אין מידן. אונ רבי שמעון בן לקיש) איז אויב גינאנן דעם בריק אונ
הט אים דר זעהן אזו הט ער באלד תשובה גטאן אונ איז גינאנן אבינט אונ סארגין אין שול אונ
אין בית המדרש צריין. אונ הט גיטאן ברוי מעשים טובים. אמיל זאגין רבי יוחנן הט איהם
גינאלט גיבן זיין שוועסטער פון צווייב הט ער זוא גיט גיוואלט געמיין. דס מיתאד גיט זאגן ער הט
דרום הורה גלערונט פון אשיין ווייב ווענן. אונ אמיל זאגן ער הט זוא יא גינאנן. דס ער הט
גינאלט ויין רבי יוחנן אשונאגיר. דעם טאג ווס (רבי שמעון בן לקיש) איז גישטארבן זענן ווייני
בחרים אוף גישטארבן. דעם רבי שמעון זענן אקליין גינאנן פיל מלאכים אונ פיל צדיקים אונ
חסידים. אונ האבן אים גאר שיין אנטפאנגן. אונ האבן אים גיבראכט הונטר דעם פסא הבבור
ווי דר אנדרי צדיקים ווצן. אונ צו זייני חברים זענן אקליין גיטאן מלאכי חבלה. אונ האבן
זיין גינאנן אין יהודס פונם גיהנם. האבן זיין גיפרענט ווארום טוט מען אן דעם רבי שמעון אזו
אגרוסון בבור. ער איז דאך געווען אויפער חבר. דא אונ דא עבירה הט ער מיט אונן גטאן.
הט מען זיי געפרעט ער הט תשובה גטאן. וואלט איר אויך תשובה גטאן וואלט איר אויך גיהאט
דעם בבור. האבן זיי גינאנט מיר וועלן נאך קיין תשובה טאן פון אים. הט מען זיי געפרעט

עם העלפת נים קיין תשובה נאף דעם מוים • נאר פאר זיין לעבין :

אז אויף דעם לשכח הולך ניקאט ווילסטו תשובה מאן טוא תשובה • פר דיין לעבין • דען איין דם גרוב ווס דו גייסט אהין איז קיין תשובה נים פר האנדן • דרום זאל ווה אימלוכר ברענקן און זאל תשובה מאן בציון איינר ער שטארבט • אא • עס זאל קיינר נים ווארטן אוף דער לעצטור לשעה • דען אלי שעה איז דר מענטש נים זיכר פארן מוים • דרום זאל אימלוכר מענטש מיט ווה ברענגן תורה און מעשים טובים • דס איז דאס צורנג אוף יענער וועלט • עס איז אפשל איינער נעצט ווה און אשון און פארט אויפן ים אז ער נעקט נים מיט ווה קיין שפיו שטארבט ער דאף איין שוף פר הונגר • דען אויפן ים בקוקט ער נים קיין עסין אזו איז דס אוף ווער עס נעקט ווה נים מיט קיין שפיו אוף יענער וועלט • דאס מיינט מען דוא תשובה און מעשים טובים • העלפת אום שון דארט קיין תשובה נים • דרום זאל אימלוכר תשובה און מעשים טובים מאן און זיין יונגט • דען אוף דר עלטור איז אים שון גאר שווער • צום ערשטן איז דר מענטש מחוייב צו וויסן דוא פיר זאכן ווס איף ווער דא שרייבן :

ווען איינר דעם עובר גינען אוף איין (מצות עשה) דאס איז אזו אמצוה וואס הקב"ה דעם גיבאטן ווא ווא צוא מאן • דהיינו ער ליגט איין טאג קיין תפילין נים • אויך ער וועט נים אין סוכה • אויך ער עסט אים גיוואשין • אויך ער בענטשט נים קיין אהרנו • אויך אנדערע מצות עשה פון דו צוויי הונדערט און אכט און פערציג מצות עשה • דר נאף דעם ער הרבה און טוט תשובה • איז אים באלד הקב"ה מוחל • אבר ווען איינער איז עובר אוף איין מצות לא תעשה דס איז איין (לאו) • דהיינו ער עסט חזיר אויך ער שרוקט (נסף אויך ער גייט אין שעטנו אויך דו איינר לאוין) • דר נאף אז ער טוט תשובה דרום איז אים הקב"ה נים מוחל ביו נאף (יום כיפור) • אבר אז ער טוט אזו איין אבר עברה ווס ער איז חייב מיתה אויך ברת • העלפת אים קיין תשובה און קיין (יום כיפור) אויף נים ביו ער טוא אויף ווה נאף מקבל זיין יסורים און תעניתים • דעמאלט ווערט עס אים ערשט פר גויפן • אבר אז איינר טוט איין עבירה ווס הענגט דרום חילול השם • דהיינו ער טוט איין עבירה בפרהסיא פר אמנון לייט • אויך ער שווערט שבעת שוא • אויך שבעת שקר • אויך שבעת חכם דר מיט איז דאף ביי אים גאר נים גיאכט דר כבוד פון (השם יתברך) • אויך ער כאכט דס דוא אומות זאגן אז אונזער גלייפן איז חס ושלום נישט רעכט • אויך ער איז מחלל השם מיט זייני ביזוי מעשים • אויך אמתקיד חכם ווס איז ווה נים נהג ווי מען דארף • דר מיט ברענגט ער דס דו עמי הארצים פר שעטקן דו הורה • אויך איין תלמיד חכם ווס טוט איין אום רעכט • און ער כאכט דס דו לייט טון עס אים נאף • דעם נעקטן העלפת נים ביו ער מח האבין דוא סיר • תשובה און יום כיפור • אוג תענית • דר נאף אז ער שטארבט ווערט עס אים פר גויפן • דוא פיר איירלייא תשובה דארף וויסען אימלוכר בעל תשובה :

נאף זענען פר האנדן זוכן זאכן ווס אימלוכר בעל תשובה דארף זיי וויסען • דס • ערשט ער מוז כידון גיהנם פון וועגן זייני ווגר • און מוז השבון אפגובן אוף זייני מעשים ווס ער דעם גיטאן ביי זיין לעבין ער זאל חזי ווה נים גידאנקן עס איז נים פר האנדן קיין דין ושלפט אוף יענער וועלט • דרום מאן איף מאן וואס מין הארץ גילקט • ווארום זאל איף פאסטין איף וועל בעסיר לעבין אין וואל טעג • דר ווס ברענקט ווה אזו און טוט קיין תשובה נים • זאל ער וויסן דאס הקב"ה וועט אים ברענגן צום דין און משפט • ווי דר פסוק זאגט (על כל מעשיך וביאך אלהים למשפט) • אוף אלי דייני זאכן וועט דרף נאט ברענגן צום משפט סייד אוף דו גוטי סייד אוף דא שלעכטי • און אפיו דו פר הולטו זאכן ווס דו מיינסט עס איז שוין לאנג פר נעסן און דוא וועסט גיזאלט ווערן נאף דייני מעשים נאף • אזו ווי דר פסוק זאגט (כי אתה תשלם לאלהי כמעשיו) דען דו נאט בצאלקט אימלוכר נאף זייני מעשים נאף • דרום זאל ער ווה גידענקן אז ער וועט תשובה מאן אין ווידי זאגן וועט ווה נאט כרתם זיין אייבר אום און וועט אים מוחל זיין • אז ווי דר פסוק זאגט (כבסה

משעו

דלית (כב טוב)

פסעיו לא יצליח) דר ונאם פאר היילט זיינ זיגד • נעמט נישט בגלוק • אָבד דר נישט בקענט זיינ זיגד
נעמט דער בארוקט :

דאס אָנדרער מוז זיך געדענקן און בשראכטן נישט פֿר עבירות ער הט גיטאן • און מוז זיך פֿסיד
צום האַרצן נעמן אז ער איז אַחומא • אז נעמט ער תשובה טאן דרויף • אזו ווי דר פֿסוק
זאגט (אָהרִי שׁוּבִי נְחִמְתִּי וְאֶחְרִי הוֹדִעֵנִי סִפְּקִי עַד יְרֵךְ וְגו') גאָר מיין ווידער קערן האב איך
סוף גראכט נישט פֿאר עבירות איך האב גיטאן • און גאָר דעם אז איך בין גיטאר גיטארן פון מיין
זיגד האב איך מיד גיקלאפט אָפּ דו זייטן און אויפן האַרץ און האב ווידוי גיטאן • דס דרויפֿע
ער מוז וויסן דעם גרוסן שָכר נישט ער נעמט האָבן אז ער נעמט רעכט תשובה טאן • אז ווי דר פֿסוק
זאגט (וְעוֹבֵד רָשָׁע דִּרְבּוֹ וְאִישׁ אֵן מִחֻשְׁבוֹתָיו וְשׁוֹב אֵל ה' וִירָחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ בִּי יִרְבֶּה לְסוֹדָה)
לאו דר רשע פֿר לאוין זיין ביזוין נעמט און דר אום רעכטור מענטש זיינ ביזו תשובות • און זאל
ווידר קערן צו גאט מיט תשובה • אז נעמט זיך הקב"ה דר בארוקטן אייבך אים און צו אונזער גאט
דען ער מעכט צוא פֿאר געבן • און אז ער נעמט נישט געדענקן און דעם שָכר נעמט ער פֿונדאן ביין
תשובה נישט טאן • דאס פֿירד • ער מוז געדענקן אז אלי זיינ עבירות ווערן איין גיטארען און
גיטאקט אָפּ אלי זיינ גלוק נישט ער הט מיט זיי גיטאנט • אז ווי דר פֿסוק זאגט (וְבִידָר כָּל הָאָדָם
יִתְחַוֶּה לְדַעַת כָּל אִישׁ מַעֲשָׂיו) און דר האָנט פון איטלעכען מענטשן און גיטאקט צו וויסן איטלעך
מענטש זיינ מעשים • און הקב"ה געדענקט אלי דא מעשים • אז ווא דר פֿסוק זאגט (וְהָאָדָם הוּא
כְּכֹס עֹמֵד הַתִּים בְּאַחֲרֵיתֵי לֵי נֶגֶם וְשֶׁלֶם וְגו') פֿאר וואר אייער שילעכט • מעשים זענען פֿאר
התקט אין מיין אויפֿר איך וועל מיד נגם זיין און וועל בצאלין גאָר זיין פֿאר דענקט גאָר • נוא ווען
ער נעמט דרויפֿען געדענקן נעמט ער פֿונדאן רעכט תשובה טאן :

דאס פֿופט, ער מוז וויסן דס זיינ זיגד ווערן אים פֿר גיטאן און הקב"ה איז אים מויד דרויף רעכט
תשובה • אז ווי דר פֿסוק זאגט דר ישראל האָבן גיטאנט צום גביאקל פֿשעניג אָנז ווטאמא
עזיג נגם אָנז נמקים וואָר נקמה) אלי אונזער שולד זענען מיט אונז • און אונזער זיגד אָפּ אָנז
און דרויף זיי וועלן מיד מוזן צוגיין אין גיהנם ווי קענען מיד האָפּן דס אייביג לעבן הט נוי דער
גביא גענפֿורט אזו הט גאט גיטאנט (וְהָאָדָם הוּא כְּכֹס עֹמֵד הַתִּים בְּאַחֲרֵיתֵי לֵי נֶגֶם וְשֶׁלֶם וְגו') און דעם מויד
מדרבוי ווידר) איך שווער ביזא מיין אייביג לעבן זאגט גאט אייער גאט אויב איך וויל און דעם מויד
פיגם רשע דס ער זאל קוסן אין גיהנם • גאר ער זאל תשובה טאן אָפּ זיינ ביזו מעשים נעמט ער
בוקמן דאס אייביג לעבן :

דאס זעקסט אויטלוקר זאל זיך צום האַרצן נעמן און זאל וויסן נישט ער אים גיטאן ער הט
אים פֿשאפן מיט אלי זיינ גלוק • און הט אים גיטאנט אָפּ דר וועלט • און הט אים גיטאנט
אין האַרץ צו פֿרוקן און צו פֿר שטיין זאג • און אויפֿן צו זעהן • און אויפֿערן צו הערן • און דא
אייביג גלוק ער זאל מיט זיי דען הקב"ה און טאן זיין ווילן פֿיר ער זאל זיך זיין צו עולם הקא •
און ער הט גיטאנט קינען אים מיט אלי זיינ גלוק • און אויב ער נעמט פֿונדאן נישט געדענקן נעמט
ער מיין תשובה נישט טאן דרום איז איטלעכער בעל תשובה מחוייב צוא ווענען מיט זיין שָכר דעם
שָכר קען דעם עולם און זאל בצייטן תשובה טאן :

דאס זיבט, ער זאל לידען דעם גאָר פון דער תשובה • און זאל זיך שווערן פון אלי עבירות
נישט ער פֿלעגט צוא טאן • און אז דר יצד הרע נעמט אים אָן ביידין צו עבירות זאל ער אום
בצווינגן • און זאָר בעסור פֿאלגן דעם יצד מוב • און זאל נישט קוקן אָפּ דעם נישט איז אים שווער
און שילעכט אונזעם צוא וואָרפֿן זיין גיטאנטלעכקייט ער זאל זיך געדענקן אזו ווי איין קראנקען נישט
קען אפֿטער גיטאנט און ריטאט • פֿירער זאל גיטאנט ווערן און לעבן גלייבן • גאט וויפֿל איז
דען גאר דס לעבן פֿונם מענטשן גאר וויפֿל נאר : מכל שָכר וְכָל חוֹמֶר דִּם אֵינֶר זָל זיך ווייא
מון דס זיין נשמה זאל גיטאנט ווערן און זאל בוקמן דס אייביג לעבן דען אזו ווי דר קראנקען איז קראנק
און נוי נפֿי אזו דר ווטא קראנק אין זיין נשמה אז ווי דר פֿסוק זאגט (וְשׁוּבֵי בָנִים שׁוֹבִים אֶרְפָּא
משובותים)

משאבותיהם) בערמ ויחדר איר ויחדר קונדר ונעל איך היילין פון אייער ויחדר קייט אונ וזנר • אויף שטייט (ויעב ורפא לו) לאז ער ויחדר קערן וועט אים גאט היילן אויף שטייט (הסולח לכל עוונכי דרופא לכל תהלוואיכי) גאט פו גיט אוף אלי אייער וזנר אונ היילט אלי אייער ווייטאנ • נוא זעהן סיר דאך אז עס שטייט דס לשון רפואה ביי תשובה • דרום אימרוכר וואס וויל תשובה טאן מיטן גאנצן הארצן זאל ער געדענקן אין דוא וזנר זאכן • אונ אויב גיט וועט ער וויל זיין לעבין וועט זיין קיין תשובה גיט טאן • אונ אויב אפילו ער וועט נא תשובה טאן וועט ווא גיט זיין מיטן גאנצן הארצן •

אויף דוא תשובה הט פיר פקלים • אונ אימרוכר כלל האט פינף פרטים • אז ווי איך וועל דא בשוידין איה • דר ערשטער כלל איז ער זאל וך געדענקן אוף זיינ וזנר אונ בייוו בעששים דאס אנדרער זאל זיי פראוון • דס דרויט ער זאל געדענקן הקב"ה מיט זיין תשובה • דס פערד ער זאל געדענקן דעם גרוסן שר פתם בעל תשובה • אצנר וועל איך בשוידין דוא פינף פרטים פונעם ערשטן כלל • דר ערשטער פרט איז ער זאל פאכר תשובה טאן • אונ זאל וך פארשטן מאמר וועט ער שטארבן איידר ער וועט תשובה טאן • אודר מאמר וועט אים הקב"ה פאלר שטראפן אויף דר וועלט ווי דר פסוק זאגט ותנו כבוד לה' אלהיכם בפרס יחשיה) גיט פכוד צוא אייער גאט איידר עס ווערט פונדער אייער ליכט • אויך זאגט דר פסוק (ובדור את בוראך בימי בחרותיה עד אשר לא יבואו ימי הרעה) גידענק דיין בשעפר • אונ זיינ יונגע טעג איידר עס וועלן קומן דוא בייוו טעג • כלומר מוא תשובה אין דיין יונגט • דען אוף דר ערשטער וועט דיר שווער און קומן • דר אנדרער פרט ער זאל הונטר טעניג זיין פו הקב"ה פון ווענן זיינ וזנר ווי דר פסוק זאגט (ותבנעו עמי אשר בקרא שמי עליהם • ויניא זאלן הונטר טעניג זיין מיין פאלק בדי עס זאל גרופן ווערן מיין גאטן אוף זינא • אויך שטייט ובהקנעו שוב חרן אף ה' מננו) דער וואס איז וך פכנעו קינען גאט בערמ ער ויחדר זיין צארין פון אים :

דער דרוטר פרט איז דר נוס וויל זיין ארעכטער בעל תשובה זאל ער פו ענדרן זיינ קליידר אונ עסן אונ טרונקן אונ זיינ ביי • דען אבעל תשובה דארף טאן אייטל בעששים טובים • אונ זאל גיין אין ארעכט פארטונן וועג • אויך זאל ער וך זעצן אוף אנאכר אורט ווא ער פלעגט פרוי צו ווען • סינא אין שול סינא אין דר היים • אויך זאל ער וואנדערן פון איין שטאט אין דער אנדרור • אונ דאס איז זייער מקפר דען צוויילן פרעמד ווערט מען זייער הונטר טעניג • אונ זאל וך פארשטן פו דע גבירות נוסער פלעגט צו טאן • דרייטנ הט ער גוונדנט מיט איין אשה זאל ער מיט קיין שום אשה גיט ביידן אונ גיט קופן אונ פו קופן איר • סינא מיט אלמנות סינא מיט בתולות • אונ זאל תמיד וזפצן אונ וויינן אונ שרייאן ווייא אויב סינא וזנר • ווס איך האב גטאן אונ זאל בעטן פו הקב"ה ער זאל אים מוחל זיין • אונ זאל מקבל זיין זיין תשובה • אזו וויא דער פסוק זאגט (קרעו לבבכם ואל בגדיכם) צו רייכט אייער ווערצור מיט וויינן • אזו וועט איר גיט צו רייכטן אייער קליידר אויב אייער קונדר • דען פון דו וזנר ווענין שטארבן דו קונדר רל • דר נאך זאגט דר פסוק (תשובה אל ה' אלהיכם) אונ מוט תשובה צו גאט אייער גאט • אויך זאגט דר פסוק (על זאת חננו שלמים וספרו ותילול) אויך דעם דאוונן נוקט און זעק אונ קלאגט אונ וויינט אונ שטייט (הלכוף באגמון ראשו נשק ראפר רציעו ויתבסו שלמים האדם והבהמה לשבו אך ה') בוקט אייער קאפ אזו וויא איין מלךרעטור • אונ מוט זאגט אונ אש אוף אייער קאפ • לאזן ויך פדעקן מיט זעק דו מענטשן אונ בהמות • דס מיינט מען די שלעכטו לייט זענן ווי דו בהמות אונ מוט תשובה דען זיא גרייכט ביז אין דעם בסא הכבוד פון גאט :

דער פערדער פרט ער זאל ויך פו וואנדערן אוף דעם נוס ער הט גטאן אונעלויב גרוסע ידות • אונ זאל וויינן אונ וזפצן אונ טרונקן דרוף • ווי דר פסוק זאגט (פלגי סים קרדו עיני על לא שפרו תורתיה) מאכן מיט וואסיר האבן גרונן • סינא אונן אויב די לייט ווס הונטן גיט ביין תורה • דר פופטער פרט איז ער זאל תמיד אזו נאגיי ווייא צו סיר דאס אויך האב ויך גיט גשעפט

אנעלויב עבירות צו טאן • וויא האב איך גקענט אזוי דר צעקען מיין דופן גאט יתברך או ער וועט זיך אזוי איין ריידן וועט ער בנדאי תשובה טאן • ווי דר פסוק זאגט (פי אחר שובי נחמתי ואתרי הירעי כפקתי על גרף בושתי וגם נבקמתי וגו') נאך מיין תשובה האב איך מיר פראכט • אינ נאך דעם אז איך בין גוואר גווארן פון מיין ווייז דאב איך מיר גשעמט • דא וועל איך שרייבן די פונף פרטים פון דעם אנדרון כלל :

דער ערשטער פרט איז ער זאל פיר לאזן זיינע ביידע מעשים • און זאל טאן אייטל מצות און דעס ווילן פון הקב"ה בן דובשאפט וועגן • וויא דר פסוק זאגט (שנאורע ואתבבו טוב) האט פיינט ביז און דאס לוב גוטס • אויף שטייט (שש הנה שנה ה') נשבע תועבת נפשו • עינים רמות • וקלשון שקר • וידים שופכות דם נקי • לב חורש מחשבות און • רגלים מספרות לרוץ לרעה • ופייה קובים עד שקר • וקשלה סתנים בין אחים) זעקס זענען נוס הקב"ה דעס פיינט • און דעס ווייט פון אים ווערדנט זיין לייב • דו וואו אונט • דעס פיינט קען ביידע אונט ווס פיר גוטס נישט דו לייטן • און די פאלשע צונג • און די הענט ווס פיר גוטס און שוידרונג בלוט • דעס פיינט קען דר ווס פיר שטעמט זיין דער דא פיר גוטס ער זיין בלוט און דעס הארץ פראכט אים רעכט • און דו פוס ווס לזון צו ביידן • און דר ווס זאגט פאלש עדות • און דר ווס מאכט קרוי צווישן איינס און זיין דער • אויף שטייט (שומר דר מעשיות כל רע) ער זאל דעס זיינע הענט פון צו טאן אלע דאס ביידע • אויף שטייט (נעזוב השע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל ה') וירחמנו ואל אלהינו פי ירבה חסדו) לאז דר לשע פיר לאזן זיין ביידע וועגן • און דר אים רעכט פונקט זיינע ביידע מחשבות • און זאל ווידער קערן צו גאט וועט ער זיך דער פארטן אויף אים • און צו אונזר גאט דען ער מערט צו פאר געבן • למשל ער זאל נישט קוקן אויף איין אשה ווס איז אסור צו אים • אודר אויף איין עבודת פוקבים • דער אנדרער פרט איז ווען עס קומט אים אריין אשעלעכטו מחשבה זאל ער פראכטן אמקנה צו טאן אודר צעהק צו געבן אזוי ווי דר פסוק זאגט (ולא תתורו אתרי לבבכם ואתרי עיניכם) און איר זאלט נישט אפ קערן נאך אייער הערצור און אונט ביז צו טאן :

דער דריטער פרט איז ער זאל פאר לאזן דא עבירות פון זיין תשובה וועגן • און פון גאטס פארקט וועגן • אזוי וויא דער פסוק זאגט (ספר מפתח בשרי וממשפחה נראתי) עס האט גיגדנט פאר זיין פחד מיין לייב • און פאר זיינע משפטים מוא איך מיר פארקטן און נאך שטייט (יראה ורעד ובלא בוי תבטני פלצות) פארקט און שרעקנש איז גיקומן אין מיר און עס האט מיר פדעקט ציטקליש דער פערדער פרט איז ער זאל פאר לאזן דא עבירות פון וועגן גאטס פארקט • נישט ער זאל ווייזן פאר לייטן אז ער איז פרום • און דעס הארץ איז גאר אנדרש אז וויא דער פסוק זאגט (ותהי יראתם אותי מצות אנשים מרומדה) גאט האט גיזאגט צום נביא דא פארקט פון ישראל פאר מיר איז נאר וויא דאס מענטשן וואס טאן זייער גיטונגמלוקביוט • למשל ער איז גוואינט צוויי גיין און שויד אריין • און מוס עס גוט פון מצוה וועגן • אודר ער דאווינט אן פונגה • דאס מול רעט און דאס הארץ ווייטקט נישט וואס • איין בעל תשובה דארף זיך דער ווייטערן דער פון • גאר ער זאל זיין פונגה האבן צו גאט יתברך :

דער פונקטער פרט איז ער זאל פאר לאזן זיינע עבירות • און זאל אויף זיך נעמען ער זאל ווייל זיין לעבן וועט זיין קיין ביידע מעשים נישט צו טאן : אזוי וויא דר פסוק זאגט (ולא נאסר עוד אלהינו למעשה ידנו מיר וועלן נישט זאגן גאט צו אונזר מעשים • בלוט מיר וועלן נישט זאגן • צו דער עבודת פוקבים דו ביקט אונזר גאט אויף זאגט דר פסוק (אם פעלתי און לא אוסיף) אוב איך האב גוועקט אים רעכט • וועל איך שוין נישט מערן צו טאן אשעלעכט • דא וועל איך שרייבן די פונף פרטים פונם דרוטן כלל :

דער ערשטער פרט איז דעם בעל תשובה זאל זיך פראכטן זיינע עבירות זענען זייער גרום • און אפילו ער האט גיטאן קליינע עבירות פאר לויט ער אויף פול גוטס • אזוי וויא דער פסוק זאגט (ודשא אתר יאכר מובה תרבה) פון וועגן איין חטא וועט ער פאלאן פול גוטס • דער אנדרער פרט

חזי עס זאל זיך אום דאכטן דאז עבירה שטייט פאר אים אזו וויא דער פסוק זאגט (וחסאתי
 עבירי תמיד) מיין זונדן איז קעגן סיר תמיד דער דרוטער פרט איז ער זאל אוף שטיין פאר טאג און זאל
 תפלה מאן צו גאט אז ער זאל מקבל זיין זיין תשובה . אזו וויא דער פסוק זאגט (קומי רוני בלילה
 תראש אשמורות) שטייט אוף אונט מוא תפלה בייא נאכט אין אן חייב פון דער דרוטער (אשמורות)
 דער דאז נאכט איז געשילט אוף דרייא (משמורות) דאס איז חלקים . און זאל זאגן ווירדי און תהנה
 דען דאז זעלבונג צייט געדענקט הקב"ה אין זיין בית המקדש וואס איז חרוב געווארן . און דאס
 זיינע קינדן זענען פאר מרובן געווארן צווישן דא אומות . אונגעדענקט אין זיינע צדיקים און חסידים
 וואס לאזן זיך אום ברענגען פון קידוש השם וועגן . דרום איז דא זעלבונג צייט מרצה פאר גאט:
 דער פערדור פארט איז ער זאל זאגן ווירדי . און זאל בעקען זיינע זונדן פאר גאט גיט פאר זייט :
 אז וויא דער פסוק זאגט (תמאתי אוריעה ועני לא פסיתי) מיין זונדן האב איך פאר דיר
 גימאכט וויסן און גיט פאר ליטן . און מיין זונדן האב איך גיט פאר הולין . דער פופטער פרט
 ווען דער בעל תשובה זעהט איבעצן איין עבירה טאן זאל ער אום זאגן וואס עס ברענגט אים צו
 דער עבירה . און דעם גרוסן ענש וואס ער וועט מוזן לידן אויפן דער עבירה . און דעם שלב
 וואס ער וועט האבן אז ער וועט תשובה טאן . און זאל אים לערנען וויא אזו ער זאל תשובה טאן .
 אז ווי דער פסוק זאגט (אלמדה פושעים דרכה וחמאים אליה לשובה) איך מוא לערנען דאז זונדנע
 זייט ווען . און וויא אזו זייא זאלן צו דור תשובה טאן . דא וועל איך שרייבן דאז פונעם פרטים
 פונעם פערדון כלל :

[illegible]

דער שופער פרט אינער ואל זיך געמין צום הארצן דאס ער האט פאר קרוקט זיין גלייכן וועט. און האט געזאגט שלעכטן פר גוטס. וויא דער פסוק זאגט (הגד' תגמלו זאת) אונד צו גאט זאלט איר דאס געזאלן. אונד זאגט דר פסוק (שחת לו לא) דר וואס פאר דארבט זיך מיט עבירות מיט ער עס זיך. אונד צו הקב"ה שטעט ער גאר גוט. דרום ווען איין מענטש נעמט זיך צום הארצן די פיר כללים מיט אירע פרטים. און מאכט זיך איין סעקנה באדער תשובה צו קאן. אזו ווערן

ויינו מעשים אן גנוסן פאר נאט. און ויין תשובה איז צווייגט און השיי איז אים בודאי סתם
אוף ויינו עבירות. עס זענען פאר האנדלן פון צוואנצוג וואס האלטן אף פון דער תשובה. פון
דער פון זענען דאס דא עבירה איז וייער גרוס ביי דער לאזט אים גיט קיין תשובה טאן
דאס ערשטער פון מאכט פון לייט וואנדלן. און דעם כלל איז און דער וואס דער לאזט נאט דא
לייטן סתם טאן. דעם אנדערן ווער עס רעט אן ויין דער צו שולעכטן. דאס דרום ווער ערשט ויין
וון גייט ארום (לחברות רעה) און ווערט אים גיט. דעם ווייל ער האט אים בפה צוא ווערן אים
ווערט אים גיט איז גלייך אזויא ער נעלפערט גיט ארום (לחברות רעה). און דעם כלל איז און
ווער עס קען דא לייט ווערן אז וויא זאלן גיט וואנדלן און ווערט וויא גיט. דאס פערדן דער
וואס נאנט און וועל איין עבירה טאן. און דער נאך וועל איין תשובה טאן. און דאס וואס
וועט מיר מכפר ויין. און דער נאך וועל איין תשובה פאר מיר. דער מיט איז ער ווי צוויי
מאל טועה. איינס דא חופה איז גיט מכפר סיידן דורך תשובה. דאס אנדערן חופה איז גיט
סותל פשעט דער חופה דעם וואס האט גיטענט תשובה טאן. און האט גיט תשובה גאטן. דאס
זענען דא ארבע פון עבירות וואס האלטן אף פון דער תשובה:

גאנץ זענען פאר האנדלן פונם זאכן פון דא פיר און צוואנצוג וואס האלטן אף און דעם מענטשן
פון תשובה. און דא ערשטער פון זענען ארבע פון דער פון דאס ערשטער ווער עס שייך ווי
אפ פונם קהל ווען וויא טאן תשובה. און דאס קהל האבן גאנץ תענית גווען. און ער שייך ווי
אפ דר פון. אזוי איז ער גיט וואס צו זענען און וייער נחמה. און ער גיט חלק גיט און וייער
(נחמה). דעם אנדערן דר וואס קרונט און די ביי דר פון די חקמים. דר פון קומט דעם ער גיט גיט צו
זיין. און לערנט ווי גיט פון גיט דעם ווען פון תשובה. דעם דרום ווען איינער ווערט ויין חכם
אמריה טאן שפעט ער און לאזט פון אים. דעם פערדן ווער עס איז מביה ויינע רבנים. און דעם
און ווי שולעכטן ביי דעם פונם דער וואס פיינט שטראף דעם דאס זאגט צו ויין חכם דאס
מיר מיינער גיט שטראפן צוא דין וועלפערט ביי דין נאך. דעם מיינט מען שטראף דין וועלפערט
און קרונט ווי גיט אים. דער וועלפערט ווייטט איין לץ און איין (פסיל) דעם האט און ווי צוויי
שייטשטן. (פסיל) איז איין נאך. און דאס איין רשע. שטמה חקמה עיה דאס און נאנט מן דין לץ
און מין פסיל גיט שטראפן. דרום קען ער און קיין תשובה גיט טאן דעם ער האלט ווי פאר
אין פרום טאן און אז דער רב און דרשון פון דר שטאט קומט שטראפט די לייט קומט ער גיט
צו דר דרשה. און אפילו ער קומט שון ווא דערט ער גיט צו און קערט ווי גיט דר צו דעם ווייט
מעשים גפעלן אים וייער וואס:

גאנץ זענען פאר האנדלן פונם זאכן פון די פיר און צוואנצוג וואס דרום קען דר מענטשן
תשובה גיט טאן סיידן דורך שוועקייט. דעם ערשטער דר וואס שפעט פיל לייט דעם ווען
איינער שפעט איין מענטשן קען ער אים אפער בעטן. און אז ער איז אים סתם. איז אים חפיה
און מוחל. און פיל לייט ווייטט ער גיט וועטן צו בעטן. דרום קען ער גיט תשובה טאן סיידן
דורך שוועקייט. דעם אנדערן ווער עס מיינט וין: מיט אנגב. דר גב וועלפערט קען בעטן תשובה
טאן פון אים. דעם ער ווייטט ביי וועטן ער דאס געבט עס אים אים. און דער ער בעט
אים ער זאל מוחל ויין אפער דר וועלפערט מענטשן העלפט דאס דעם גב. און ער מאכט אים מער
גב. און ער ווייטט גיט דאס וועטן אפ צו גובן און דאס פון וועטן ער זאל בעטן מוחל אים
מוחל ויין. דרום איז ויין תשובה דורך שוועקייט דאס דרום ווער עס גפנט עפוס און לאזט
גיט אים רופן. דעם פערדן ווער עס גולת עניים און אלמנות. דאס פונם דער דין
וואס געטט שוחר איינס צו צו פאסקונן דאס איז און ארום עבירה ווייל ער ווייטט גיט וויפול
געלט ער האט וועטן אים גבראכט מיט דעם וואס ער דאס צו גפסקת:

גאנץ זענען פאר האנדלן פונם זאכן פון די פיר און צוואנצוג וואס אפער וויא קען ער גיט תשובה
טאן ווייל וויא זענען ביי אים דרום. און גיט נאכט און ויינע אונטן דעם ערשטער ווער עס עסט

קטן איין בעל הבית • און דר בעל הבית ועלברט הט גיט נגנו צו עסן האמשער ער הט אים און נבעטן עסן • דייקט עס דאך איין (אבק גול) דאס אנדרו ווער עס לייאט נעמט איין ארוסאן און אזו איין משכנו ווס דר ארוסאן האט זיין פרנסה דער פון • דרייטו איין האק אדור איין עג • און ער נוצט דר מיט • דס ער מראכט ווס שאט עס דר כלי • דס איז און איין אבק גול • דו דרוטו ווער עס קוקט און דיא ווייביר ווס נענו אסור צו אים און הט הנאה דער פון • דס איז וואו איין ארבי עבירה • דען ער מראכט און האב מיט זיי תלילה קיין עבירה גיט גטאן אזו טוט ער קיין תשובה דרוף גיט • אז וויא דער פסוק זאגט (ולא תגורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם) איר זאלט גיט אפ קערן נאך אייער הערצור און אייער אונגן • דס מיינט מען איר זאלט גיט גלוקסמן מיט אייער הערצור און אונגן ווס אסור איז דס פערדו ווער עס איז וואו (מתכבד) מיט דר שאנד פונם חבר דס מיינט מען ער האלט וואו חשוב און דר מיט איז ער מבזה זיין חבר און שאנד אים אפילו דר חבר איז גיט דר ביי איז עס און אנדער עבירה דער טוט און קיין תשובה גיט דען ער מראכט וואו וואס האב און יעניגס גיטאן • דס פופטו ווער עס איז דערש (בפשרים) איין ערלובן כאן אז ער האט אים רעכט גטאן • דער טוט און קיין תשובה גיט • דען ער מראכט וואו וואס האב און יעניגס גטאן :

נאך נענו פאר האנדן פונם הארבי עבירות פון די פאר און צוואנג ווס דער קענטש קען וואו גיט אפ גוויינן פון זייא • אז וויא די גמרא זאגט ווער עס טוט איין עבירה צווייא דריי קאל איז ווא בייא אים שוין גלייך וויא איין ודקד • דרום טוט ער דרוף קיין תשובה גיט • דרום טוט ערמאכר זייער און זייער גווארונג זיין אונזע צו ווארפן דיא שלעכטו מרות • דאס ערשטו איז רביות און לשון הרע • דאס אנדרו איז איין רגון • דאס דרוטו איז דר וואס פלוקט איין חכם אונד אפילו זיין אינגן קנד אונד אפילו וואו ועלברט דס פערדו ווער עס שווערט פאלש שבעות אונד אום וקסו שבעות • דס פופטו ווער עס מראכט שלעכטו מחשבות און דר ווס בהעפס וואו צו רשעים דען ער לערונט וואו פון זיי קיין גוטס גיט די אלז טאן קיין תשובה גיט • דען ווייז זיי זענן גוואונט דרוגן איז עס בייא זייא קיין עבירה גיט • גן דובו לייט דאס זענן דיא פאר און צוואנג וואס ווס דר לאזן גיט דעס מענטשן תשובה צו טאן • דאך ווען ער טוט יוא תשובה דרוף דייקט ער און איין בעל תשובה • און הט און איין חלק לעולם הבא :

בזמן שביט המקדש היה קיים אין דר צייט אז דס בית המקדש איז געשטאנן ווען איינר האט איין עבירה גטאן • און האט דרוף תשובה גטאן • אז עס איז געקומן יום כיפור האט מען גנומן איין צוקר און מיהאט עס אונזע לשוקט (קעזאנאל) אין דר מדר אריון • דא הט דס געברוג צוקלו מיט ווא גנומן אזו די עבירות פון דר ישראל אין דר מדר אריון אבר אצנד בעיה האבן מיר קיין בית המקדש גיט • אבר די תשובה איז נאך גברובן • און אפילו ווען איינער איז גיווען ארשע אלז זיינע טעג און טוט תשובה איידר ער שטארבט • אזו ווערן אים פאר גובן אלז זיינע עבירות • און עס ווערט אים גיט גראכט קיין שום עבירה • אידר וואו זיי ווערן אים נאך גרעכונט פון מצות • אז וויא דער פסוק זאגט (ולשעתו לא יכשל בה ביום שובו מרשעתו) און זיין שלעכט פונם רשע ווערט ער גיט געמורקלט אין דעם מאג ווען ער טוט תשובה דרוף • (אידר וואו תשובה גמורה) ועלכום איז דיא רעכטו תשובה ווס גאט וויל האבן פונם מענטשן • און ווא איז גלוקט אין זיינע אונגן • דס איז ווען דער מענטש טוט סייא איין גרוגן סייא איין ארבי עבירה און האט תרקה דרוף • און זאגט וידוי • און דר נאך קוקט אים ווידר דיא עבירה צו דיא הענט און ער הט זיא בפה צו טאן און טוט ווא גיט למשל ווען ער האט עפוס גנבנות און טוט תשובה דרום און דר נאך קוקט אים ווידר צו די הענט דס ער וואלט ווידר געקנט גנבנות און קיין מענטש וואלט גיט גווארן גווארן דר פון אונד ווען איינר הט מונה גענון מיט איין אשה • און טוט תשובה דרוף דר נאך קוקט די אשה ווידר צו אים און ער טוט גיט די עבירה • דס איז די רעכטו תשובה ווס גאט וויל האבן • אז וויא דר פסוק זאגט (וזכור את בוראך ביום ברתותיה) געקנט דיין בעלעך אין

דיין ויגמל אז דו האקט נאך בבח די עבירה צו טאן לאז ווא אונזעק פון וועגן דיין בלשעפוד ווס האט
דיך בשאפן. און ווער עס טוט תשובה ערשט און דר עלמור. האטשן ווא איז גיט אזוי גוט
וויא דר ווס טוט תשובה אין דר ויגמל ווערט ער דאך גרעכונגט פרא איין פעל תשובה. און אפילו
ער איז געווען איין רשע גמור אלץ ווייניג מען גאר דעם טאג פארן טוט טוט ער תשובה און שטארקט
אין דר תשובה ווערט אים און פאר געבן און ווייניג עבירות אז ווי עס שטייט אין פרק (שוב) ווס אחר
לפני מיתתו) טאג האטשן תשובה אטאג פארן טוט אזוי הייבט עס און איין תשובה :

אויף זאגט דר פסוק (תשוב אנוש עד דכא ותאמר טובו בני אדם) הקב"ה ברענגט יסורים און
דעם מענטשן דעם ער זאל תשובה טאן איידר זיין נשמה גייט אים אים. און דעם איז אים
און גרעכונג פרא איין תשובה. און ווייניג עבירות ווערן אים פרא געבן. און זאגט דר פסוק אין
איוב (ותקרב לשחת נפשו וגו') איידר עס געהערט צו דר גרוב זיין לייב דעם איידר זיין נשמה גייט
איים אים. און ער פערט צו גאט מיט תשובה און ווידוי. אזוי איז עס און פוילונגט צו גאט. אזוי ווי
סיד געבן און דר גמרא עס איז געווען איידר ווס האט גהייסן רבי אלעזר בן דודאיי. ער האט אלץ
ווייניג טעג אייטל געווארן. און דעם דרום פרא באקאנט גאר דעם געלט ווס איז אים געווען וירושלם
פון זיין פאטער. אטאל האט ער געהערט עס איז פרא האנדלן אשיינו וזכה אין ים. אזוי האט ער מיט
זיך געקענט איין נאך געקט און איז געגאנגן אויבן ווען וואסערן ביז ער איז צווא איר געקומן. האט ער
איר געגעבן דעם נאך געלט און האט מיט איר מנה געווען אזוי האט ער איין (קפוח) געטאן. און האט געהערט
אקול האט געזאגט אזוי ווי דר גמרא קומט גיט ווידוי אויף איר אורט. אזוי וועט און דר נשמה
גיט קיין און איר אורט. און דר תשובה פון דיר אלעזר וועט מען גיט מקבל זיין. דר נאך אז ער
האט דאס קול אים געהערט האט ער געזיגט עס איז איין בת קול. אזוי איז ער געגאנגן און האט זיך
געעצט צווישן צוויי בערג. און האט גלייבט זיין קאפ צווישן דו קעגן און האט געווינט אזוי לאנג
ביז זיין נשמה איז אים אים געגאנגן מיט ווידוי. דער נאך האט ער געהערט אהעכט בת קול רבי
אלעזר האט איין חלק לעולם הבא. דא האבן דו חכמים זייער געווינט און געזאגט מיר לערנן תורה
טאג און נאכט און הוטן זיך פרא עבירות. ווייסן מיר גיט אוב מיר זענען וזכה צו עולם הבא. און
דער אלעזר האט אלץ ווייניג טעג אייטל עבירות. גאט און איין שעה האט ער זיך געקענט עולם
הבא. און האט געקענט דעם מען רוקט אים רבי אלעזר. נאעקן מיר דאך ווער עס איז ארשע
אלץ ווייניג טעג. און איין שעה פאר זיין טוט טוט ער תשובה. אזוי איז זיא אן גענוג. און
ער האט עולם הבא :

און דר תנא זאגט און איין פרק קנאט דיר ארים בצייטן דו זאקסט גיט זיסטן דעם טאג פארן
טוט אן תשובה. דרום איז אייטלכור מענטש מרחיב אלץ טאג תשובה צו טאן. ווייל ער
ווייסט דאך גיט ווען ער וועט שטארבן. דרום הייבט הקב"ה (נזקא) דען ער וועט גפארקט. וואקט
ער גיט מוחל געווען דו עבירות. דא וואלט אייטלכור פארקט עבירות געטאן איין וואקט זיך גיט גפארקטן
פרא הקב"ה. און ווייז הקב"ה איז ווא מוחל דו עבירות. אזוי האט אייטלכור מורא פרא הקב"ה און
טוט תשובה פרי ער זאל אים מוחל זיין דו עבירות. דען עס איז אטאל אטאל ווס האט לוב אטאל
שרים. און זיי זענען זייער חשוב און הויז גיאכט אין ווייניג אונגן. אטאל האקטן דו שרים צווישן
זיך איין עצה און גיאן ביי גאכט און עפונגן און ווערעם מלכות אוצר. און געגאנגן נאך און ווידוי
און אכטן טובות און דר פרא שטייט ער און און גענוגט דעם זיין אדער איז אומן און עס איז אים
ארום געגאנגן. דא גביט דר מלך ווייניג קעכט דעם זיי זאלן גאך קלערן ווער עס האט דיא מעשה
גטאן. דר קעכט זענען גוואר גווארן. און גיאן צום מלך און זאגן צו אים ווייסט איר ווער עס
האט דעם גטאן איינער רובי שרים ווס איר האלט זיי אזוי חשוב. זיי האבן אייך ביי גאנגיג. אזוי
איז זיך דער מלך זייער מצער און ווייניג שרים מער וויא און זיין גוטס. און ער וואלט זיא געקענט
בלשעפוד פון דעם פאלק וואס ווילן אין זייער גמרא. אזוי הייבט ער אן צו זאגן אז ווייניג קעכט
איר זענען לענגסט גיט און ברענגט זיי פרא מיר וועל אייך זעהן אוב זיי האבן עס גטאן אדער גוט

אז ער שיקט שטארק הייד צו זיי איין גמרייאן קענט ער זאל זיי זאגן וואקסט אריין דוגלעך
אין ים אריין. דען פאר גייט אין עקלש. איך האב נאך פול אוצרות. און דא עבירה אין גיט
גראט אין מינה אונזן קעגן אייער רובשאפט. אזו האבן אלע אריין גווארפן דן גליכה אין ים
אריין. נאר אייער הש קען נאכטן וס הש פהאלטן זיין גליכה. נון זיי קומן פארן סוף שיקעלס
ער זיך קעגן זיי זייער צארגאנג און הייסט זיי בויזן: און הייסט זיי אום טאגן זייער קליינער. און
נפנט פיהר יונט ננט נאר ביי דעם איינעם. אזו ווערט ער זייער גרויז אף אים. און זאגט דו
אזו עבירה וס דו האקסט גמאן איז עגנער פון דו ערשטו. דען פרוה האב איך זי גיטראקט
עס איין קיין תודלש גיט דען עס קען זיין דער נער דער האט דו אן גרעס. דרום האב איך דיר
גלאקס ווערנען דו זאקלס דו גליכה אין ים אריין וואקסן. און די האקט מינה רייד גיט פון נאכן.
און זיינע חברים האבן סוף יא גפאקנט. נון נעה איך זיין ביין הארץ. אזו וועל איך דיר זיין
קוכר געבן. און הש אים גיטיסן אן טאג גרוסו וסדריס. און דו אנדערד הש ער אהיים גשוקט מיט
גומס מיד. און דו רשע מוז וסדריס לידן פון זיי אלע. אזו איז דאס אף הקב"ה הש גשוקט מיט
גמרייאן משקתים הש זעגן דו גביאים. און הש זיי גווארנט אף דו משובה. און זייא זאלן פון
זיך אף וואקסן דו ונדאריינער זיי קומן צום מלשט און דו רשע וויל ננט זיינע זונדן אראפ וואקסן
און האלט זיי ביי זיך. דס איז עגנער פון דעם וס ער הש די עבירה גמאן. דען פרוה הש אים דו
נער הרע בצינונן. אפר דא נעהער דאך זיין מוט פון זיינע אונזן. און האלט פאקט ביי זיך דו
עבירות. און קערט זיך גיט צו דו רייד פון דו גביאים וואס האבן גאנצט מוט משובה איז קווער
ישארא אזו וועט איר האבן דס אייבונג לעבן. און אזו גיט וועט איר פלוצלינג שטארבן און וועט
פון לודין אייער עולם הקא. אפר דער וס מוט משובה אפירי אשעה פון דעם מוט האט ער אהלס
לעולם הקא אזו זיי מיר זעהן וואי עס איז גאנגען מיט רבי אלעזר בן דוד דאי :

אזוי אויך זאגט דער פאסט (טוב לשם משקן טוב כר) עס איז בעסער איין לשם טוב פון אדר דא
 לשמקתנדיגו אייל. אזוי איז אויך בעסער דער טאג וואס דער מענטש קענטש לשמאקט אין איז מיט
 תשובה איידר דער טאג וואס ער איז גבארן גווארן. דען אז דר מענטש ווערט גבארן איז אפיק
 אוב ער וועט לשמאקט פון מיט תשובה און אוב נישט. אפער ווען ער איז שוין געשטארבן מיט תשובה
 דא איז גוט וויין חלק און יענער וועלט צווא עולם הבא. דרום זאל אויסלובן בצייטן תשובה טאג
 איידר וויין וון נייט הונגער. דאס מיינט מען איידר עס קוקט דו צייט ער זאל לשמאקט. נון וועל
 איה פשיידן וועלכעס עס הייסט ארעכט תשובה. דס ערשט ער מוז פר לאזן זיינע עבירות וויא
 גיט צו טאן. דס אנדער ער זאל אין וויין מהשבה האבן ער וויל דע עבירות שוין גיט טאן. דס דרום
 ער זאל ויה המיד בדעקטן. און זאל תרמה האפן און דעם ווס איז אים נשעקן און זאל ויה הרוף
 זייער מצער וויין. דס פערד ער מוז וויין מהשבה לומר מאכן. ביז דס הקביה לעלכט וועט און
 אים ערות זאגן דס ער גיט שוין דע עבירות גיט גוואלט טאן. דס פוקט ער מוז ווידוי זאגן. און
 בקעטן זיינע וויד דר הקביה. און אין וויין ווידוי זאל ער פתח האבן גיט צו טאן דע עבירות. און
 זאל ויה מצער וויין. און אוב ער איז דס גיט טאן איז וויין תשובה און ווידוי נאר גיט גרעכונט.
 גיט אזוי וועט לויט זאגן ווידוי אן פתח. און ווייסן גיט ווס ווי זאגן. דס זעקסט ער מוז
 דרום רידן מיט דעם מול אויסלובן עבירה בונדר און דרום בקעטן און תרמה האבן פר הקביה :
 און ער זאל זאגן וויין ווידוי לשמוך הייד. דאס קיינר זאל אים גיט הערן. אדרבה עס איז איין
 עזות קייט ווער עס בקעט זיינע וויד דר ליסטן. דרום איז דס און גווען איינס פון דע ניסים
 ווס זענן גווען אין בית המקדש. דס בשעת ווי זענן געטאנן זענן ווי געטאנן זייער ענג. און
 בשעת ווי האבן ויה גבוקט איז גווען ווייט איינער פון דעם אנדערן פיר איינען. דאס קיינער זאל גיט
 הערן דו ווידוי פון וויין חכר. דס איז אלס גרעט גווארן ביי דע עבירות ווס צווישן אים און צווישן
 הקביה. אפער ווען איינער דא איז אום רעכט געטאן קענען וויין חכר. סייא מיט נקיש אדר מיט
 אנאנד נאך. איז וויין תשובה ער זאל זאגן פר ליסטן. לובן כפותי איה תאב מוין חכר אום רעכט

נאמן • אצורק בעטם איך פארר מליהל פון הקב"ה דר נאך פון מין תבר איך האב געזאגט צו נאמן
 לתפלה דר נאך צו מין תבר • דיינט האב איך תרסה אונ • בין אוף מר מקבל תשובה דם איך וועל
 אים שון קיין מאל קיין אום רעכט גיט מואן • אונ אוף גיט קיין אנדרון • דאס איז דוא רעכט
 תשובה • אוף זאל איינלובור מענטש וויסן דם יום כפור איז גיט מוחל דורך תשובה נאר די עבירות
 ווס צווישן אים אונ צווישן הקב"ה דיינט ווען איינר גיט גוהרגט מיט אונג • אנדר ער געט
 מריפות אנדר גבירות • אנדר ער גיט גמורקען נסך • אנדר רעכט גלייכע אנדר עבירות דרוף בארף
 ער זיינע עבירות גיט בעקענן פר לייטן נייאקט ער זאל פר רעכטן מיט פאסטן אונ תרסה אונ וייד
 אונ תשובה אבר דיא עבירות ווס זענען צווישן אים אונ זיין תבר • טו ער פארר זיין תבר אבר
 בעטן אזו וויא אובן שטייט :

אזו אוף אפילו ער גיט זיין תבר נאר דר צערגט מיט רייד טו ער אים אבר בעטן • וויל ער עס
 אים גיט מוחל זיין • זאל ער אים אבר בעטן פר דריי לייט • וויל ער אים גאט גיט מוחל זיין
 זאל ער ווידר בעטן אנדרו דרייא לייט אזו בין דרייא מאל • אבר אז ער וויל אים נאך דעם אלום
 נאך גיט מוחל זיין זאל ער אים לאזן זיין • אונ דיא עבירה איז אוף אים • וויל ער איז אזו אום
 דר בארמג אונ וויל אים די עבירה גיט מוחל זיין • וויא זאל אים דען נאמן זיינע ווידר מוחל זיין •
 אונ דר וואס איז גרוג צו דר צערגן • אונ איז שטער צו פוילונגן דר איז גיט פון דו קינד פון
 אברקם אבינו • דרום זאל איינלובור בארד מוחל זיין בדי נאמן זאל אים אוף בארד מוחל זיין אוף
 דר ווס וויל גיט מוחל זיין ווערט זיין תפלה גיט דר הערט • אנדרה ער מאכט דם זיינע ווידר ווערן
 גראכט • דען קען זאגט ווי אזו זאל אים גאט מוחל זיין זיינע ווידר • ער גיט דאך קענט גיט גוואקט
 מוחל זיין • דרום ווערט זיין תפלה פר שמוסן • אונ ווערט גיט דר הערט • אונ ווען זיין תבר איז
 גשטארבן איידר ער גיט אים אבר גבעטן • זאל ער נעמן צעהן לייט • אונ זאל זיך שטעלן אוף
 זיין תבר • אונ זאל זאגן איך האב גוהרגט צו גאט ישראל אונ צו דעם (פלוני) וואס לוגט דא אין
 דעם תבר • אונ אזו ער איז דעם מת עפוס שולדיג גבלונ זאל ער עס אפ געבן זיינע יורשים • אונ
 אוב עס איז גיט דא קיין יורשים זאל ער עס אפ געבן דעם בית דין • דר בעל תשובה זאל זיך גיט
 אריין געבן דם הקב"ה גיט אים פיינט פון וועגן זיינע עבירות ווס ער גיט נאמן פר זיין תשובה
 עס איז גיט אזו • אנדרה ער איז נאך גלוקט אין דו אונג פון הקב"ה גלייך ווי ער איז ערשט נייא
 גבארן • אונ נאך מער זיינע ווידר ווערן אים געבונט פר מצות • וויל פארר גיט ער הנאה גהאט
 פון דר עבירה • אונ אצורק לאזט ער אונקע דו הנאה אונ זיא איז אים מיאוס אונ געווינגט זיין יצר
 הרע • אונ פר לאזט זיינע בייזע מעשים :

דיא תכמים זאגן אפילו דו רעכט צדיקים קענען גיט שטיין אוף דעם אורט וויא די בעלי תשובה
 שטיין לעוהב • איך וועל דא קורץ פשיידן דו זאך • איין בעל תשובה האט פר זינט דוא
 הנאה פון עבירות • אונ פר קאנט עס פון זיין תשובה וועגן • אבר דר צדיק גיט פר וינט דוא
 הנאה • אזו קען זיין אפער אוב • עו וואלט זיא פר וינט וואלט ער זיא גיט אפ גלאטן • נון ווערט
 ווס פר אנרום מעלה דר בעל תשובה האט • פארר איז ער גפינט גווען אין גאטס אונג • אצורק
 איז ער גלוקט • פארר איז ער אפ נשייד גווען פון הקב"ה • אצורק איז ער פהעקט אין אים • אונ איז
 ביי אים טשא חן • פארר איז זיין תפלה גיט דער הערט גווען • אצורק איז זיא ווא דר הערט • אונ
 ער ווערט געפונט אוף אלז זיינע בקשות • אונ גיט דם אללין הקב"ה גלוקט נאך צו זיין תפלה •
 דר בעל תשובה זאל זיך אזו גוהג זיין • ער זאל זיין איין עקני • אונ ווען איינר שפעט פון אים אונ
 זאגט צו אים ווס האקטו דך אזו פרום דו האקט דאך דו אונ דו עבירה נאמן • אזו זאל אים דם
 גיט הארן • אנדרה ער זאל שטייגן אונ זאל זיך פרייאן דען דר נעמט ביי אים אראפ זיינע עבירות
 אונ דר ווס וואקט אים דם אום • איז ער אנאר אונ ארשע • אונ ער טו דרוקר ענקט לידן גלייך
 ווי ער וואלט וועקט דו עבירה גאט • דרום זאל איינלובור גווארונג זיין גיט צו שפעטן פון אפעל
 תשובה • דען ער פאר ווידרגט זיך בארד אין אים :

אז אף זאגט דו גמרא ווען דו זעהסט איינס איין עבירה טאן זאלסטו אים גיט אום ווארפן נאר שטראף אים שטולד הייד. און ווען דא זעהסט איין תלמיד חכם איין עבירה טאן זאלסטו אים דרייבן גיט שפך האלטן. דען ער הט בודאי דרוף תשובה גטאן. אזו אף דעסט גלייכן איין אנדערן טאקסט אף גיט אום ווארפן. דען טאמער הט ער דרוף תשובה גטאן. דו תשובה פון איינער איז גיט אזו וויא דו תשובה פון אקל. דען דו תשובה פון אקל ווערט תמיד אן גנוסן. אזו וויא דו פסק פאקט זאגט (הן אל פביר לא יקאם) גן גאט פו שעקט גיט דו תפלה און תשובה פון פול לייט. אף זאגט דו פסק וטיבוי גדול אשר לו אלהים כו' ווער איז אזו אהוי פאלק וס גאט איז גארונט צו זיי און אלץ צייט ווען זיי רופן אים ענפערט ער זיי און נעמט אן זייער תשובה און תפלה. אפר דו תשובה פון איינער איז גיט אזו גוט נאר עס איז פו האנדן צייטן דרוף דהיינו אום עשרת ימי תשובה און מער אן גנוסן ווי אנאנדערט מאל. אזו ווי דו פסק זאגט (דרשו את ה' בהמצאו קראוהו בקולו קרוב וגו') פארשט גאט אין דער צייט אזו איר גפנט אים. רופט אים אין דו צייט אזו ער איז גארונט צו אייך. זאגט דו חקים אז דאס גיט אף עשרת ימי תשובה. אף זאגט דו פסק ובעקשתי משם את ה' אלהיך כו' איר זאלט זוכן פון דארטן פון דעם גלות גאט ביין גאט. און דא וועסט אים גפונן אזו דא וועסט צו אים תשובה טאן מיט דעם גאנצן הארצו און לייב. זאגט דו חקים אז דס גיט אף אף דו עשרת ימי תשובה. דען הקב"ה האט אום דער וויילט אין דעם חודש תשרי מער איינער אין אלד חקשים וייל ער איז דו ופטר. אזו אף הט גאט אום דו וויילט דעם ופטרן טאן צו מאכן שבת. און דס ופטר נאר צו מאכן שמיטה דו ופטר שמיטה צוא מאכן (ויכל). אזו אף דאס ופטר טוהנט נאר איז נאר הייליג. אזו וויא עס וועט פשייד ווערן אין הלכות שבת. אף האט זיך הקב"ה אום דו וויילט אין דעם ופטרן דוסל וס היינט (עקבות). אף דו ופטר שעה איז דו נשמה אריין געפונן גוארן אין אדם הראשון דס ופטר דו פון אדם הראשון איז חנוך לעבוד וגו' הייד אין דוסל אריין. דס ופטר דו פון אברהם אבינו איז געווען משה רבינו עה. דו ופטר זון פון ישי איז דו חקל עה. דו ופטר זון פון דו איז שמואל הקל עה. דרום איז אף דא תשובה אין דעם חודש תשרי מער גלובט אין גאט אונן. אפר באמת איז דו תשובה אנאני נאר גוט. אפר גיט אזו ווי אין חודש תשרי: אפר דרום איז אין דעם חודש תשרי מיין אן גנוסן דו תשובה. וייל אדם הראשון איז פשאפן גוארן אום ראש השנה. און אין דעם ופטרן טאן הט ער גוהרנט. אזו איז הקב"ה זייער צארונג גייען אפר אים. און זאגט צו אים איין מצוה האב איך דיר גמאטן. און דא קאסט זא: גיט געקנט האלטן. ווי וועלן דיין קונד טון אז איך וועל זיי גופין זעקס הונדערט מיט דרייצן מצות. אז אדם הראשון הט דס דו הערט הט ער חרטה גיהאט. איז הט תשובה גטאן. אזו הט אים הקב"ה מוחל געווען. און הט אים דו איינגעט זייני נאר. און הט צוא אים זאגט דא זאלסט ויין אסרן צו דיין קונד. דס ווען זיי וועלן תשובה טאן וועל איך זיי אף זייער וונד פו יידי אז ווי איך האב דיר פו גופן. דו גמאט פקענט ווארן הט דו תורה אן גישרופן אף גישראט דו גרוסי עבירה פונם עגל. הקב"ה הט זיי דאך מוחל געווען דרוף. אזו אף ווארן הט דא תורה אן גישרופן דו ארבי עבירה פון דויד הקל עה הקב"ה הט אים דאך מוחל געווען דרוף. און אף עס איז דאך פו האנדן אנדער חקים וס האבן געסורי עבירות גטאן. (אמון) הט מצוה געווען מיט זיין מוסר. איינער האט מצוה געווען מיט זיין שועקער. און איינער מיט זיין מאקער. ווארן הט דס דו תורה גיט בשידוק אן גישרופן. ענפערט דא גמרא דאס קוסט צוא ווייזן אז ווען אקל אונד אפילו איינער וועט איין עבירה טון. אזו זאלן זיי תשובה טון וועט זיי גאט מוחל זיין. און זעקס אירלייא מעלות און צייטן איז פו האנדן אף דו תשובה איינער ערגיר פון דו אנדער דו ערשטו מעלה איז ווער עס טוט תשובה און דו יונגט אז דו יצה איז נאך שטארק ביי אים. און ער פוויינט אים אף דעם הט גאט דו נאנט דו גביא (השליכו מעליכם את כל פלעעכם וגו') ווארשט פון אייך אראפ אייער וונד און מאכט אפריש הארץ און גיט. דס איר זאגט נאך זיין דעם

דר בעל תשובה • דו שוף איז דו תשובה • און דו נידר דס זענען דוא קעזשים טובים • פאסטמן און
 צדקה און תפלה • אזו ווי דו רודער האבן גרויס מיא • אזו דס דר בעל תשובה אויף גרויס מיא מיט
 זיין תשובה • און דר זענעל בוים דס זענען דו קצות בפנינה • דען אזו ווי מיעקע ניש פארן אן דעם
 זענעל בוים • אזו אויף דו קצות אן בויה זענען נישט גרעכונט און דוא גראבישטריק דס זענען דוא
 תפלות דס דורך זיי ווערט דר מענטש אן גינקעט און הקב"ה און ווערט גיבראכט לעולם הבא •
 פינף צייטן איז פר האנדן וס דר מענטש דס צייט תשובה צו טאן • דו ערשט צייט איז תפלה
 דעם טאג אז ער טוט דו עבירה • עס איז גלייך אזו ווי עס קוקט אפזעק און אמלבוש • אז
 מען נעמט אים תפלה ארויס איז נישט • און אויב נישט איז נישט גוט • אזו אויף מיט דר עבירה מאכט
 ער אפזעק אין זיין געשעה • אזו אז ער טוט פאלד תשובה גייט ארויס דר פלעק • און אויב נישט גייט
 ער נישט ארויס • דס אגודי ווער עס פאר ווקט דעם טאג אבר ער טוט נאך תשובה אין זיין וועלט •
 דס דרום ווער עס מיט ערשט תשובה און דר עקטור • דס פערדו ווער עס טוט ערשט תשובה
 אז ער ליגט גראנק אויפן מיט מעם דס פופט ווער עס שטארקט גאר אן גש בה • און בלייבט
 און זיין פינקייט • דס איז אכשל צו פונד ביותות וס פארן אין איין שוף אויפן ים • דא קוקט אן
 שטורם וועט און ווארפט זייער שוף טאג און נאכט • און זיי קענען נישט קומן צו קיין געשעה • אכט
 קט זיי דר וועט פר טראגן צו איין אייגנוד אין מיטען ים • דו לייט גיין ארויס אויפן אייגנוד און פונד
 דארטן גוי פירות און נישט קרייטקער און אסורדייא פייגור און ברכות און קנולאן וואס • און
 אלץ וס ווער הארץ בעקט • דוא ערשט ביתה זאגט מיר וועלן נישט ארום גיין פון דער שוף פון
 אונזער וואל טאג ווענען • דען טאמור וועט קוקן אלשטונד ווער און וועט פר טראגן דו שוף • אזו
 וועלן מיר מונען שטארבן און דעם אונזער • און אונזער האב און גוטן וועט אלץ פאר לארין
 ווערן • דו אגוד ביתה זיין ווא ארויס און עסין פון דו באבליס און געבן מיט זוף אין שוף אריין
 אבר זיי גערן ווא אום פאלד און שוף אריין דו דרום ביתה גיין ארום און בלייבן פון דרום •
 און גיין נאך נאך וואל טעג • און עכט און טרונקען און באווען זוף שייני הייזר און טון זוף אן
 גרויס מענען אופן אונזער • ביז עס קוקט אונזער און דו רידער הייבן אן צו דורדן דו שוף • און
 מען הייבט אן צו טרונקען • אזו לויפן זיי פאלד אין שוף אריין און גפונד דאס דא אונדזלייט
 ווען און זייער שטעט • און זיי מונען ווא שון נעצן און איינשלאפט • דוא פערדו ביתה זאגט מיר
 וועלן נאך קוקן און שוף אריין דו רודר וועלן ערשט עסן און וועלן ערשט און שטעלן דעם
 זענעל בוים • און זיי ווען ווא אויפן אונזער און גיין נאך נאך מענען • און זיי מיינן זיין וועלן
 נאך קוקן צו דר שוף • אין דעם הייבט אן דו שוף צו גיין • אזו דר שטעקן זיי ווא • און דוא שוף
 איז אבר שון ווייט אונזער פון זיין • אזו מונען זיין שוויקן אונזער ביי און האלז און וואסער ביי זיין
 גלייכן צו דר שוף • אבר זיין מונען נאך פיל הענגיר ווען פון דר דרום ביתה • דוא פופט ביתה
 בלייבן אופן אונזער און קערן ווא דרגן וס דוא שוף פארט אונזער • און זיי מיינן זיי וועלן זייער
 טעג אזו פר ברענגן אין מענען און דעם אונזער • דר נאך קוקט דר ווערט און דו ביימ ווערן פאר
 דאס און עס קוקט דו קעלט און שטייט אונזער • און זיי האבן נישט צו עסן און טרונקן און מונען
 זוף נאך פראלטן און זייער הייזר פון דו ביות רעות • און זיי מיינן און שטייט און קיינער קען
 זיי נישט העלפן • און זיי מונען דאס שטארבן פון דו נאך • אונד זיי ווערן צו ארום פון דו ביות רעות •
 אזו איז אויף דר מענטש • דו וועלט איז גלייך צו איין אייגנוד און דוא קעזשים טובים זענען גלייך
 ווי אשף • דען ווען איין מענטש גייט און גלייכן ווען • און דעם השי און לאזט ווא נישט בייזונגן
 פון דעם יצר הרע אזו גייט ער ארום און דר וועלט בשלום און קוקט און קעלט • דא בשלום און
 גן עדן אריין • דו ערשט ביתה דס זענען דו נעכט צדיקים • זיי וועלן נישט נאך גיין גאנצאל מען און
 הענגען • דו אגוד ביתה איז דו וס טון עבירות אבר זיין טון פאלד תשובה דרום • זיי קוקן ווער
 און זייער אונט און גן עדן אריין • און ווען גרויס • דו דרום ביתה איז דו וס טון פיל עבירות און
 מונען קיין תשובה נישט ביז און דר עקטור • האמט דאס הייבט דאך אויף איין תשובה • אבר עס
 איז

אין גיט אין גיט ווי דו ערשטו ביהמה דו פערדו ביהמה אין דו ווס מון ערשט תשובה פארן טויט.
 דרום האבן זיי גאר איין ענג אורט און גן עדן. ווייל זייא האבן פרו ווימט מיט זייער תשובה.
 און זענען פרויר נאך גינאנגען נאך הענגענדיג דא פופטו ביהמה זענען דא רעכטו רשעים ווס מון גאר
 קיין תשובה גיט זיי גלייבן און ניהנס ווייל זיי האבן גיט געקענט און זייער שוף דס אין דו תורה
 און מעשעס טובים. און דו תורה רעות צו בייסן זיי. דאס מיינט מען דו מלאכי חבלה רל. זייא
 נאכפון אים און דעם אפ גרינד פונם ניהנס און אימלוכר זאל וזה דעם משל און מוח אבינו געמין
 און זאל גיט פרו ווימט מיט זיין תשובה :

פיר קללים זענען פרו האנדן און דר תשובה איינס ער מוח וזה פערענקו און אימלוכר עבירה ווס ער
 הט גמאן. דס אנדער ער מוח זייא פרו לאזן גאר נוסט מן דס דרוטו ער דארף ווידו זאגן.
 דס פערדו ער דארף און וזה מקבל זיין קיין קאל קיין עבירה גיט מן און דארף און זאגן (רובן כל
 העלמים) און האב גינאנגען דו און דו עבירה האב און גמאן. און און וועל עס שוין קיין קאל
 גיט מן. און האב תרטה דרוף (המאני עיתי פשעתי וכו') און זענען פאר האנדן פיר אימלויא
 תשובות (תשובה התשוב) דס מיינט מען ער זאל נעהן און דר תורה ווס פרו איין עונש עס שטייט
 און אין עבירה וויא ער האט גמאן. אין דער עונש הארב אין זיין תשובה און הארב. און
 (תשובות המשקל) ער זאל נעמען דו הנאה פון דר עבירה קונן דעם צער ווס ער וועט ליידן דרוף.
 און ווידר (תשובות התרטה) דס ער מוח תרטה האבן און זיין עבירות. און הייסט עס קיין תשובה
 גיט. און עס אין גלייך אז וויא איינר טועט וזה און האלט אשך און זיין האנט. הקב"ה האט
 גינאנגען דו ישראל און דר תשובה אז ווי אונזן שטייט דס ער געקענט גיט און דעם טויט פונעם
 רשע. גאר ער זאל תשובה מון וועט ער לעבן דס אייבונג לעבן און הט זיי און גינאנגען דרוף
 דויה משה רבינו ע"ה. אז ווי עס שטייט (אמם נצבים) און און דרוף אנדער נביאים. דרום זאל
 קיינער וזה גיט פראקטון און בין נאך ויגן און האב נאך קיין עבירות גיט גמאן. און דארף קיין
 תשובה גיט. קיין עס אין גיט אז אימלוכר פראקט תשובה. און דר ווס געקענט וזה מיט דו עבירות
 און יענער וועלט וויא צוא אים :

נאך דעם אז ער הט תשובה גמאן זאל ער מאכן אנדער און תשובה מן אז ווי דו גמאן זאגט
 דר ווס קאן שטראפן דו לייט און שטראפט זייא גיט. ווערט ער גשטראפט דרוף דרום אין
 מחוייב אימלוקס קהל צו האבן איין (בעל דרשן) ווס זאל שטראפן דא לייט אז און איין (בעל
 הבור) וואס שטראפט גיט זיין הויז גינאנגען מוח ער עונש ליידן איינר זיי אפער דר ווס מאכט יוא דא
 לייט תשובה מון הט זיין שער גאר קיין שיעור גיט. אז ווי דר פסוק זאגט (בשלום ובמישור הלך
 אחי ורבים השׁיב מען) מיט שלום און גלייכקייט איז ער גינאנגען מיט מיד. און פול לייט הט ער
 ווידר געקענט פון ווידר. און זאגט דא גמאן מיןאל גינען שטראפן איינר דעם אנדערן וואלט דער
 בהמ"ק גיט חרוב גינאנגען. און דאס שטייט דאך שוין אונזן דאס דר מענטש אין מחוייב צוא
 שטראפן זיין חבר צוויי דריי קאל און אז ער קענט וזה גיט דר צוא הייסט ער איין גאר. אבער
 דר ווס געקענט יא אן שטראף הייסט ער אצדיק און גחכם. דרוף זאגט דער פסוק (ואל תוביח לך
 פן ישנאך הורכיח לחכם והאבהך) וואלט גיט שטראפן קיין שפעטור טאמור וועט ער דרוף פינט
 האבן. שטראף צו אהם וועט ער דרוף לוב האבן. און זאגט דר פסוק (באזני כסיל אל תרבר)
 און דו אויערקין פון גאר זאקטו גיט ריידן. און זאגט דר פסוק (און שומעת תוכחת חיים
 בין תבסם תליון) דר אויער וואס הערט צוא שטראף דער פסוק דס אייבונג לעבן. און צווישן
 דא תלמידי תורה וועט ער איינער געקענט אפער דער וואס הט פינט שטראף אין פיל ענינים פון
 אבהם. און ווערט גיט געקענט צווישן דו לייט. ווי דר פסוק זאגט (שונא תוכחת בער) דר ווס
 האט פינט שטראף אין איין גאר. און אין אים גלעקט פון דער וועלט און פון יענער וועלט.
 דרום זאל אימלוכר אן געמין דו שטראף. אפילו דר ווס אין איין אלטער מן און איין תלמיד חכם.

אז וי' עם שמיים ורוח פיל בעשיות אונ' דר גמרא • אונ' דר ווס מאכט דו לייט תשובה טאן איז
ער מקרב דוא גאולה :

פון ווענען דר תשובה איז דר בענטש וזכה צו פורזאכט • איינס הקב"ה איז אים מויל אלז וייני
עבירות אונ' וי ווערן אים גרעכט פאר מצות • דאס אונדז ער ווערט גהילט פון וייני ווער
אונ' פון אלז קראנקהייט • אז וויא דר פסוק, ואנט ורופא לכל תחלואיך) דאס דרוטו ער ווערט
בשרקט פונם גיהנם • אונ' קוקט אין גן עדן • אז וויא דר פסוק ואנט (הנאל משחת חייך) ער
לייזט אונ' פונם גיהנם דיין לעבן דס פערדו הקב"ה גייט אונ' אונ' חסד אונ' דר בארונקייט
וויא דר פסוק ויגט (המעטריי חסד ורחמים) גאט מאכט דיק קריינן גנאד אונ' דר בארונקייט •
אונ' דרום ווייל הקב"ה הט לוב די ישראל מער פון אלז אומות דרום הט ער אונ' געבן די תשובה
דס אייגנו לעבן אונ' נאנט דר פסוק (בי חסד אני) הקב"ה נאנט אפילו איינר טוט מיר שלעכטן
טוא איך אים גוט • אונ' ווען איר וועט תשובה טאן וועל איך אייך מויל ויין איינער ווער • אונ'
דוקה דר תשובה וועלן מיר וזכה ויין צו דר גאולה במקרה בימינו אמן :

מקום הלכות תשובה :

הלכות צדקה פרק רביעי

דער פרק רעט וויא מוזא צדקה געבן • אונ' ווען מוזא צדקה געבן אונ' וועמן מוזא צדקה געבן
אונ' וויא דיא צדקה זאל ויין :

דר פסוק ואנט (ויעו לכם צדקה וקצרו לפי חסד) דיא פסוקים ווען אזו פאר מייטש איר נאנט וויאן
דיא צדקה גלייך וויא איינר וויאט קארן • אונ' ווייך דא וועט איר אפ שניידן (חסד) • אונ' ווען
איינר וויאט קארן אונ' ווייך • אזו ווייכט ער גיט אונ' עס וועט וואקסן • אונ' אונ' ער וועט עס
אפ שניידן • דען עס קען ויין דר האגוד וועט עס אונ' שלאגן אפ דר וואס וויאט צדקה וועט ער
בונדאי שניידן • אונ' אזו וויא פון אקרון וואקסן אונ' פול קארונס אזו אונ' פאר איין שולגער צדקה
ווערט קען געענטשט מיט אלפי אקרים אונ' דאס איז דאז דיע אז (נקילות חסד) איז פול בעסור
אונ' השובר פון צדקה • דען צדקה איז נאר פאר עניים • אונ' נקילות חסד איז פאר עשירים אויך •
צדקה איז נאר פאר איין קעבונדונג • אונ' נקילות חסד קאן ויין מיט דעם שווען אונ' • צדקה גיט
טען נאר געלט • אפ (נקילות חסד) איז מיט ויין לייב אונ' גוט • דרום נאנט דר גבי וויאט אייך
צדקה וועט איר אפ שניידן חסד • אונ' דרום אונ' נאנט ער דאס לשון ויין ביי צדקה • דען אזווא
וויא איינר וויאט קארן בהאלט ער עס אין דר ערד • אזו אזו איז צום בעסטן צדקה צו געבן
שמואל הייד • אז וי איך וועל עס דא בעסור בשניידן • אונ' נאנט דר פסוק ויניו לכם ביר ועת
לדרוש את ה' אקדש אייה איין אקדש • דס מיינט קען אזו וויא אז איינר וייל אקרון איין פעלד
קדושט ער זיך אונ' אזו איין פעלד • ווס זאל דרום גוט וואקסן אזו אונ' זאל קען זעהן צדקה געבן
צו פרוכט גייט • אונ' צוא דעם וואס לערונט תורה • אונ' גיט צו שלעכט • אונ' אונ' דוא וועסט
וועלן זאגן וויא קען קען ווסן אז דר איז אגוסט אונ' דר איז אשעכט • דרום נאנט דר גביא
ועת קדוש את ה' עס איז איין צייט צו פארשטן גאט בלוט אפילו דו ווייכט גיט דס בענטשטן
גב אים פארש צדקה • אונ' האלט אים פאר פרום ביי אקדש הנביא וועט אונ' ווייזן וועבן קען
זאל צדקה געבן • דר נאך נאנט דר גביא (אשכריכם וזרעי על כל במם) וואל צוא אייך דאס איר
וויאט אונ' אלז וואקסן דאס מיינט קען גוט איינער צדקה צו דיא ווס לערנן תורה וואס זיא איז
גלובן צו וואס אונ' ווא בלייבט נאר ביי די נדרונג גייט אונ' גיט ביי די בעלי גאולה :

דער פסוק (בבקר ובער וזרע וזרע אל תהי ידך) דס מייטשוי די דבקים ווען דו האסט צדקה
געבן צו איין עני זאלקטו צוא אים גיט נאנט איך האב שון היינט געבן קום גאנצערס
קאל • וויא דר נאנט אים גיט אונ' עקלאזן לידג • דען אין דעם זכות פון צדקה איז קען וזכה
צום לעבן אונ' דר וועלט אונ' אונ' יענער וועלט • אונ' דר ווס גוט צדקה וויא עקט איז וויא עס

נועם דא ווייטער בלשירט ווערן • דר איז וזכה אוף צוא שטמי צוא (תחית הכתים) : און איז וזכה צו קומין צו דר (בית צדקה) פון הקב"ה • און ער וועט הנאה האבן פון דעם לומדקייט פון דר שכינה • און דיא צדקה גייט פארן מענטשן אוף דר וועלט • און אוף יענער וועלט דרוף זענען פון האנדלן פול פסוקים • גאר איך וויל דרוגן גיט מאריך זיין • ווער עס וויל דס גיט גלייבן זאל זיך נעמען דעם (ספר המוסר) וועט ער גיפונען בלשירט • אויך פהוש אים די צדקה פאר מיתה משונה און פון דעם גיירנס • און דערנאך אים צוא עולם הבא • און זיא גייט פאר אים און ווייזט אים דעם וועג אין גן עדן אריין • און ווא איז זיין מליץ און מענות פאר אים • בייא דעם גרוסן משפט אויך האבן דיא חכמים ז"ל געזאגט ווען די האקט בייא דיין טוש ענינים זאלסטו זיך פרייאן אויף דעם ווס די האקט די הונגערט נאט גמאכט • כדי די זאלסט לאנג לעבן אויף דער וועלט און וועסט אויף בקימון דס אייבונג לעבן • אז ווי דר פסוק זאגט (אשר) משפיל אל דל ביום רעה ומלטה (ה) וואו דעם מענטשן ווס מלונט צום ארומאן • אין דעם בייוון זאגט וועט אים נאט מצידי זיין פרעגט די נקרא ווס הייקט געלונט צו איין ארומאן • גאר מיינט מען ער בקלערט מיט זיין חכמה צו דעקלן דעם ארומאן מיט כל המצאות • מיט זיין • אויך מיט אנאנד וואך (ביום רעה ומלטה ה) דר ווס טוט אזו וועט אים קיין גיט קומן :

ווען איין ארומאן קומט צו איין עושר און פנערט פון אים צדקה אויך ער זאל אים לייאן • דא שוקט נאט איין מלאך און שטעלט זיך לעבן דעם ארומאן • און זעהט און הערט אלס ווס ער רעט מיט דעם עושר • און ווס דר עושר ענפערט אים • דען נאט ביה פרוכט אוב ער איז זיך נהג מיט זיין צדקה ווי עס קער צו זיין • אוב ער גוט ווא מיט גוטן מיט און מיט שפחה אויך מיט איין מראג פנים • און אוב ער גוט ווא בלשיתקה אויך בפריה • אויך פרוכט ער דעם ארומאן אוב ער לאזט זיך פנען מיט דעם ווס מען גוט אים • און אוב ער רעט גיט קיין שלעכטן רייד קיין דעם עושר • אויך אוב ער איז גיט מפרעם אויך נאט צו זאגן ווארום הט ער יענעם גיגונדן פול געלט און עשירות און אים גיט • דען מיט די רייד טוט ער אנרום עבירה • דר ווס גוט גיט קיין צדקה ווערדט זיין עשירות ווערט אים זיין עשירות בהאלטן צו בייוון ער ווערט פאלאדן פון דר וועלט און יענער וועלט • און זיין עשירות ווערט אויך פלארן • אזו אויך דר ארומאן ווס לאזט זיך פנען מיט ווס מען גוט אים און ער רעט גיט קיין שלעכטן רייד וואס זענען דר ווייך נאט און לייט דו • און נעמט אן זיין ארומקייט פאר ליב • דס וויא נאט הט מיט אים גמאכט איז אלס רעכט • דר בקומט זיין שלב פול פפליים אויף יענער וועלט • און זיין שלב איז גרעסער פון דעם וואס גוט צדקה • דען ער זאגט צו הקב"ה ליב נאט האקטו מיר אויך גיזאלט גיבן נעמט וואלט אויך צדקה גיגעבן • פון דעמט וועט זאל דר ארומאן אויך צדקה גיבן פון דעם ביסול ווס ער הט :

אויך זאל אויפלוקר וויסן אז דר ארומאן ווס נעמט צדקה ביי דעם עושר טוט ער מיט אים פול מער גוט • וויא דר עושר טוט מיט אים • דען דר עושר גוט אים געלט אויך עסן און שוונקן • אויך ער מאכט אים איין מקבול • און ער בקומט דרוף אים טונגן מאל מער • דאס נאט גוט אים מול און ברכה און לאנג לעבן • און אלס ווס אובן שטייט אים גרעכונט • אויך זאל אויפלוקר וויסן אז דר ווס גיט זיין חבר צדקה גיבן • האט ער מיין שלב פון דעם וואס גוט צדקה • דען דר טוט גוטס מיט דעם ארומאן • און נאך מער גוטס מיט דעם עושר וואס ווערט גיגייט • און אויך דר ווס גייט זיין חבר צו צדקה איז ער דאך בדיא אויף איין בעל צדקה • אזו איז זיין שלב ווער גרום עס שטייט אין פרק (ישיב בן יוער) זאגט דיין טור זאל תמי אפון שמיין און עס זאגן זיין ארומאן לייט אין דיין הויז בלשעת דא עקט • אויך וועט דיא האקט עפוס צו ארומאן זאלסטו עס גיבן צו ענינים • כדי זי זאלן זיך פאר דיין אויף פרקנה • נאך איין פשט איז דיין טור זאל תמיד האפן זיין דס די אורחים זאלן אריין גיין • דען אז די טור איז צו לעמען זי זיך אן צו קלאפן • אויך טאמער קומט איין הונגערט אורח • און איינער דו וועסט אים עפונען וועט ער זאלן

לב הכות צדקה פרק רביעי מוב לג 65

סאר דר שור דודי • און דר שלר פון הכנסת אורחים איז גרעסער פון צדקה און זיין גרסר שרר הט נאר מיין שיעור נישט • אזו הט אדף נטאן אברקם אבינו עיה • און דר ווס איז איין ככנים אורה איז ער מרע אברקם אבינו • און ווען דר אורה כקטט אין דיין שטוב אריין וואקסט אים צו נעמון מיט ליבשאפט • און וואקסט אים תיקף גובון עסון טאמור איז ער הונקריג און וואקסט אים נישט פרעגן אוב ער וויל עסון • דען טאמור שטעמט ער זיך פאר דיר און וועט זאגן ניין • אזו ווי מיר גיפונג דרוף פול מעשיות אין דר גמרא דס אטיל לייט זענן דרובר גשטארבן • דרום זאך מען אים תמנף גובון און זאך מיט אים נישט רידון • מיין פאטשטון ביי ער עקט אפ :

און אז דו נקטט אים עסון וואקסט אים גובון מיט אפרילוף פנים און וואקסט עס אים פר גונג און וואקסט וזה שטעלן קונגן אים גלייך ווי דו האקט גונג אום ככבר צו זיין • און וואקסט אום גונגערן מער נטאן • און וואקסט וזה דרוף מצער זיין • און וואקסט אים ככבר מיט דעם בעקסטון עסון און מרוקן • און דס בעקסטו גילענד • און דו בוקט אים מחוייב איין צוא רידון ער זאל וזה נישט שעהקן עסון • און בשעת דער אורה איז ביי אים טאר ער נישט ווייזן מיין שום רונגה אדף ווינו (בני בית) • דען ער וועט מיינן דו רונגה איז אבר אים • אזו וועט ער דר שראקן ווערן • און וועט זיך שעהקן צו עסון • אדף טאר אים דר בעל הבית נישט דר ציילן פון זיינו הויכות און בלפולים • אדרבה ער זאל אים מרייקטון מיט גוט ריד • ער זאל צו אים זאגן מיין לוב האבד עס און מרוקן און זאגן נישט • אצור בוקטו בייא מיין טיש • עס קען נאך וואל זיין אדף זאל ביי דיר איין אורה זיין • אדף האב גלובט אין נאט גונג צוא געבין עסון פר זעלבו אורחים • אדף וואקט לערן דו וואקסט צו מיר נאך אורחים אריין פרענגן • ליבר נאקט עס אדף פר גון דיר עס מיטון נאנגען הארצון עס ווייקט מיינר נישט ווי נאט קען מיט אום פורן • און ער זאל וזה דרוף מצער זיין ווס ער קען אים נישט מער כבוד אן טאן • דס אלץ איז מחוייב צו טאן צו אנטלונג אורה אפילו צו איין עס הארץ • סבש צו אנטלמיד חכם • אדף איז דר בעל הבית מחוייב צוא שטיין ביי דעם טיש און זאך אונעק געסון און דר לאנגן אלץ ווס מען דארף • אז ווי אברקם אבינו עיה הט נטאן אז דו דריי מלאכים זענן צו אים גיקומן • און משה רבינו עיה פאר זיין שווער :

גון קענט איר וואל פר שטיין וויא גרויס דו סענה איז דר פון דען אברקם אבינו הט נאך גיהאט פור משרתים און איז פארט זעלבסט משמש גונגן ביי דעם טיש • און דר בעל הבית ווס איז נישט מקיים דס אלץ ווס אויבן שטייט ווי צו אים • דען ער כאקט זיין מצוה צו איין עכירה אדף טאר דר בעל הבית נישט דר מאגן דעם עני זיין אום גדיק דאס ער זאך נישט מרואצונג ווערן • אז וויא שכלה המקדשה גיזאנט שוב ארחת ירק ואהבת שם משור אבוס ושנאת שם) עס איז בעסר אבונגל קרויט מיט ליבשאפט איידר איין פעטור אוקס מיט פינד שאפט • דר מרש שרייבט אדף דעם הט שלמה הקלה נאנט דעם פסוק • אז דר אלשטראי הט אים אוארף גיגונן אדף פיר הונקרט מייל • איז ער ארום גיזאנגן אין אלי דעגד • אפאל איז ער אריין גיקומן צו איין בעל הבית • און ער האט אים דר קענט אז ער איז שלמה הקלה • דא הט ער אים זייער ככבר גונג • און הט אים גישקט אפעטון אוקס • בשעת ער הט גיגעסון הט דר בעל הבית אים אן גיגונן פרעגן • מיין לובר שלמה ווי אזו איז דר גיקומן דאס איר זענט אזו פאר שטויסן פון אייער מלוקה • אדף גרענק דס איר האט גישקט פור מרואצונג אוקסן און איין טאג • עס איז דאך נישט גונגן אדף דער נאנגער וועלט אזו איין מלך ווי איר זענט • הט שלמה הקלה אן גיהויבן צו ווייזן און הט נישט גקענט עסון • אזו איז ער פון דארט מינעק גיזאנגן און איז גיקומן צו אנאגד בעל הבית • און דר איז גונגן ארום : און האט אים גיגונגן צו עסון קרויט און פמיש • בשעת עסון זאנט ער צו אים מיין לובר שלמה נעקט אלץ אן פר ליב • און ווערט גטרייקט • דען דעם ווס נאט הט ליב שטראפט ער • אזו ווי דר פסוק זאנט (את אשר יאהב ה' יחיה) • דרום מיין לובר שלמה איר וועט איה וידער צוא אייער גיולה קיין • עקט און מרוקט מיט מיר ווס נאט ביה האט בשערט • אדף פר גינעס אדף מיטען נאנגען קארצן • איר וועט שון פאלד זיין און דר היים איר האט שון גוט פול ארום צוא וואנגדן • אזו איז

שקמה הסלף ויער פרייליך גוארן און זיינ רייד. און איז זייער ברודני גוען און דעם ערשטן בעל הבית אז ער איז ווידר אהיים גקומן צו זיין מדינה הט ער גואנט דעם פסוק (טוב ארונת ירכ גור) עס איז בעסער די ברויט פון דעם ארומאן. דס ער הט מיר בויוון לובשאפט דר ביי. פון דעם פעטן אלס פונם עושר. דס ער הט מיר דר מאנט מיין אום קליג :

אויף זאל דר אורח גיט איין שטיין ביי אקמזון. דען ער פאר שעהט זוף נעלבדנט. און בשעת ער עקט מיט אום פונם ער עס אים גיט. און מען העקט אים זיין בלוט און פלייש. און דעם זאגט דר פסוק (אל תלחם לחם רע ציון) זאלסט גיט עסן בייין ברויט מיט אקמזון. עס און טרונקט זאגט ער צו דר. און זיין הארץ איז גיט דר בייא. ער פונם גיט דיר גיט. אפילו דאס טרונק ברויט. מכיז דר אנדרו שפיז. און אויב דו פוקט הונגריג שטעק בעסער אפעסיר צווישן זיינ ציין איידר דו זאלסט מיט אים עסן. ער איז בלויז רעגן און פאלש. און זאגט דער פסוק ווען דו העקט זיין ברויט וועקט עס מוזן אום מייקנן. און עס ווערן פאר דארבן זיינ גוט שפיז וואס דא האקט מיט אים גיט. און אונטער בעל הבית זאל נאך זיין נאך אורחים. און אז ער פוקט זיי זאל עס ביי אים גלייך זיין ווי ער וואלט גפון איין סציאה. און אז דר אורח בלייבט ביי אים איבער נעקטן זאל ער אים גוט אפגעט מיט אונט גלענד. דען דס איז ביי אים לופר ווי עסן און טרונקט. און אז ער גיט אונט זאל ער אים מיט גנען אויפן וועג אשטוב ברויט. דען מיר גפון דס פיל רציחות און שטורמקלוג איז גישעהן פון אשטיק ברויט וועגן. איך וויל דרעגן גיט סאך זיין. און ער איז אים מחויב צו בלייטן. און זאל אים נאך זאגן (ברכת פהנים) און זאל בלייבן שטיין אזוי לאנג ביז ער זעהט אים שוין גישט. ווער עס איז דא מצוה רעכט מקנים איז ער ברויט מורע אברהם אבינו. און זיין שחר האט קיין שיעור גיט. דא נקרא זאגט מיטאל איינהובן אורח מכבד זיין גלייך ווי ער וואלט גווען רבן גמליאל אבער דו זאלסט פאר אים גיט פאר טרויארון קיין שום זאך טאמער איז ער איין גנב :

דא צדקה וואס דא ווייבאר גובן איז מער בוילונט און אן גיטן פון דר צדקה פון מאנגליין. דען דר מאנגבול גיט אים נעלט אזוי דארף ער ערשט קויפן וואס ער דארף. אבער דו ווייבאר גובן ברויט און שפיז. דס זי מענטן עס באלד עסן. אזוי ווי מיר גפונן און דר נקרא (מר עוקבא) מיט זיין ווייב פלעגן זיין אלי סארגן פראו און שחר אריין. און עס האט גואנט איין ארומאן און זייער שטובות פלעגן זיין אים אלי און דר פראו הונטער ווארפן פיר גראשן הונטער דר מיר. און דער ארומאן פלעגט זיין גיטן און דס גקויפט פון זיין ברויט זיין קונדן אקאל זאגט דר ארומאן איך וואלט גיגען ווער עס ווארפט מיר אלץ הונטער דא פיר גראשין. אזוי הט ער זוף גישטעלט הונטער דר טור. ווי מר עוקבא מיט זיין ווייב זענן גיקומן און האבן זוף איין גיבונגן אים הונטער צו ווארפן דר פיר גראשין. אזוי הט דר ארומאן און געפונט דו טור צו זעהן ווער עס איז. אזוי זענן זיי אונטעק גלאפן. און ער איז ניי נאך גלאפן ביז זיי זענן אהיים גיקומן. אזוי איז גווען אים גהייצט דער אויבן צו פאקן ברויט. און ער איז גיגען זייער היים. אזוי האבן זיי און זוף גנוסן בעסער פון ברענט צו ווערן איידר מבניש צו זיין דעם ארומאן. און זיי זענן אריין גלאפן און אויבן אריין און האבן זוף דארטן אנדער גיגעט. כדי דר ארומאן זאל זיי גיט זעהן וויא זיין ווען אזוי זאגט (מר עוקבא) צו זיין ווייב מיין פיס גרענין מיר זאגט ווא צו אים ליגן זיי. אויף מיין פיס. דס פייער הט זוף אלי קאר מער דר היצט. און עס הט זיי נאר גיט גישאט דר נאך אז זיין זענן ארויס גינגען דא זאגט (מר עוקבא) צו זיין ווייב דו פוקט פרוקר פון מיר זאגט וו צו אים דו גוקט דעם ארומאן נעלט האט ער ערשט מיר דר פאר צו קויפן שפיז. אבער איך גיב אים גיטעט שפיז דס ער קען עס באלד עסן :

אויף שטייט איין מעשה (חזון הבשר) מיט זיין ווייב פלעגן תמיד תפלה מאן אויף רעגן. און ער איז גווען אגרויסר צדיק. אקאל האבן דו חכמים צו אים גישטקט ער זאל תפלה מאן פאר כל שגאלי אזוי איז ער ארויף גינגען מיט זיין ווייב אויפן בוים. און ער הט זוף גישטעלט

אנא איין ווינקל • אנא ווא אנט אנדערן ווינקל • אנא האבן תפלה גיטאן • דא איז גיטאן • וואו און צו רענגן און איר ווינקל • האבן די חכמים גיפערענט ווארום איז דאס • האבן זיי אים גענעפערט ווייל ווא גוט די ארומי לייט גרייטשן זיין אויף ער טוט אפט תפלה די רשעים זאלן שטארבן • און ווא תפלה גיטאן נאט זאל זיי שטארקן ווער הארץ דער מיט איז ווא און פרוכט גינען פון אים • דס איז אויף איינס פון די צעהן תקנות ווס עזרא הט מתקן געווען בשעת די ישראל ענען אויף גיטאנגן פון בבל ביין ארץ ישראל • דס אימלובי אשה זאל אויף שטיין גאנץ פרוא • אנא זאל באקן ברויט • דס די ארומי לייט זאלן גיפונן פריש ברויט צו עסן • דר פון זעהן מיר אז די צדקה פון די ווייבור איז מער אן גיטאן פון דר צדקה פון מאנזעלן דען די אשה איז תמיד אין דער היים אויף ווען דוא אשה גיט עפס דעם ארומאן זאל ווא עס אים גיבן מיטען גאנצן הארצן • אנא מיט גומי ביידי • דס ווא זאל אים גיט מבילש ויין • אנא דר וואס דר בארוכט ווא איבר איין ארומאן דר בארוכט ווא גאט איבר אים אנא דר הערט זיין תפלה • אנא וויא מער ער גיט צדקה ווערט ער אלי קאל רייכר • אז ווי דר פסוק זאגט (יש פסוק ונוסף עוד) עס איז פרא האנדל איינער וואס פאר שפרייט זיין געלט אויף צדקה • אנא ווערט נאך גיטערט מיט עשירות :

דער פסוק זאגט (מלך יהוה הוה דל) דר ווס דר בארוכט ווא איבר דעם ארומאן אנא גיט אים צדקה אנטלייזט ער עס גאט • אויף זאגט דר פסוק (נהנין קלש אין מחסור) דר ווס גיט צדקה צום ארומאן ווערט אים גיט גיטערט פון זיין געלט • און דר ווס וויל גיט צדקה גיבן דר ווערט ארום • אנא דר ווס פרא הילט זייני אונטן פונם ארומאן גלייך ווי ער ערשט אים גיט קיין און אים פיל קללות אנא זיין געלט ווערט גיטערט אימלובער איז מחוייב מעשור צו גיבן פון זיין געלט סייא פון ירושה • סייא פון מתנות סייא פון קציות אנא און פון זיין פאר ארבוטונג • אנא ווען ער האט נאר רוחים וויינגער פון צעהן שילונגיר אז קען ער דאך דער פון ביין מעשור גיט גיבן זאל ער עס האלטן אנא גיט אן רוחין בוי עש וועט אים נאך רוחים צו קיין אז וועט ער גיבן מעשור בנאך • אנא ווען ער הט פאר דונט מער פון צעהן שילונגיר זאל ער פון צעהן גיבן מעשור • אנא דאס איברויי זאל ער האלטן בוי עס וועט אים צו קיין נאך רוחים • ווער עס וויל ווא רעכט גיבן זיין מיט דעם מעשור גיבן • זאך ער זיינין זיין געלט אנא דריי פליס אויף איין הארט זאל ער און שרייבן (טוב) דס איז נאך גיט גיבעשערט און דר אנדער (מעשור) דס איז דאס מעשור געלט זעלבסט • און דר דרוקט זאל ער און שרייבן (חלוק) דס הייבט שוין גיטערט • אנא מיט דעם מאן ער טוט ווס ער וויל • נאר צדקה איז ער מחוייב דר פון צו גיבן • גיט פון דעם אום גיטערט געלט :

דאס מעשור געלט זאל ער אנוועק גיבן ארום לייט תלמודי חכמים • אנדער אפראקטאן ארומאן איז ער אויף יוצא • ער מען עס גיבן זייני ארום קרובים אפילו זיין ארומאן זון • אנדער זיין טאכטור אנדער זיין ברודר אנדער זיין ארום שוועסטור • אטייל לייט קויפן דר פאר ספרים און ספרות • אנא זענן כפול לייט אנא ווא אויף מיט דעם מעשור געלט דס איז איין איסור • דען ער הט נאר דרוגן די (טובת הנאה) צו גיבן וועט ער וויל און גיט די הנאה זעלבסט דס איז און איין צדקה • און עס זענען פרא האנדלן געטלובי חילוקים וויילשן צדקה אנא מעשור • איינס צדקה מען ער גיבן וויפיל ער וויל • און מעשור איז גיט וויינגער אז איינס פון צעהן • דאס אנדרי צדקה איז מען מחוייב צו מאכן אפילו דר דעם קאל אנא איין טאג • דאס מיטאר ביין ארומאן גיט ליידיג אנוועק לאזן • אבער מעשור דאך מען נאר גיבן פון ריח דס דרוס דר ווס הט נאר געלויבן עסן איז ער פסול פון צדקה • און מעשור איז ער חייב • דס פערדי זיין מעשור מען ער גיבן וועט ער וויל און צדקה איז זיין קרוב בילדער אנא מעשור הט אויף איין קצבה וויפול ער זאל גיבן אימלובן ארומאן • אז ווי און וועל עס בשיידן דרום די לייט ווס לייגן ביי נאנדר מעשור אנא צדקה געלט זאלן וויא פרוי אהנא אים געטן דאס זיין זעבן עס פון דעסט וועגן סנדר • עס זאל האבן אנא ווא דעם דין פון מעשור צו גיבן וועט ער וויל :

דיא זכרא גרענט איין מעשור (רבי יוחנן בן זבאי) איז גאראן פון ירושלים • אנא ווייני תלמידים זענען

וענין אים נאך גנאנגן. הט ער גזעקן איינע פרא הט גקלובן געלשטן פון הונטר דו ברכות
פון עקבדי פובלים. אז זיא הט דר זעקן (רבי יוחנן) אזי זיא אים אקענען גלאפן אונ זאנט רבי שפירי
כיה. גוב מיר עפוס עסון. פרענט ער זיא ווער ביקטו ווער איז דיין פאמור. זאנט זיא מין
פאמור הט גהייסן (נקדימון בן גריון). פרענט ער זיא. וויא איז אהרן גקובן דיין פאמורס געלט
ער הט נאך גהאט פול געלט אונ גומר. זאנט זיא רבי דט איר דען גיט גהערט דעם משל זאנן
אין ירושלים ווער עס וויל זיין געלט איין זאלצן עס זאל אקוים האבן. זאל ער געבן דער פון
מעשר אונ צדקה. אונ אזוב גיט פאר גיט דאס געלט. דרום איז מיון פאמורס געלט נאר אונ
גאנצן אריין גקובן צו די כתיים אין דו הענט אריין. פרענט זיא רבי יוחנן וויא איז דיין שווערס
געלט. ענפערט זיא עס איז צום אוף גקובן בנאגד. איז עס אוף פל לודו גווארן. דר נאך זאנט
זיא רבי גענקט איר גיט אז איר זענט גהקמת אוף מיון ברוכה. זאנט ער צו זיינע תלמידים איה
גדענק דס איה בין גהקמת אוף איר ברוכה. אונ זיא איז גווען גשרון אוף מוונט קאל מוונט
גאלד גולדן ווס זיא הט גהאט פון איר גין. דוין ווס דר מאן דט איר נאך מער פר שרובן. דא
הייבט אן (רבי יוחנן) צו וויינן אונ זאנט וואל אייה זעלענע ווען איר זענט פרום אונ מוט דס ווילן
פון הקביה דא קאן איה קיין שום אקה קיין שלעכע גיט מאן. אפער ווייל זיא זענען גיט פרום
גווען זענען זיא גפארן אין דו הענט פון דו עקבדי פובלים. אונ גיט אזו אין זיערד הענט אליין.
אפילו אין דו הענט פון זיערד ברכות דס זיא הט גקלובן געלשטן פון הונטר דו ברכות:

פרענט דו גמרא דט דען דר גקרימון בן גריון קיין צדקה גיט געגעבן. ער הט נאך פול צדקה
געגעבן. אונ נאך מער צו ער איז גנאנגן פון זיין הוז אין בית המדרש אריין. האט מען
הונטר גליינט זיינע פוס מאמט אונ זידנו קליידר. דר נאך זענען גקובן דו ארום לייט אונ האבן
זיה צו מילט. אזו אוף אז ער איז גנאנגן פון דעם בית המדרש. ענפערט דו גמרא יוא ער הט
פול צדקה גגעבן אבר וועלדן זיין עשירות איז עס קארג גווען. דרום איז זיין געלט פאר לארן
גווארן. אפילו זאגן ער הט זיא גגעבן גנוג צדקה וועלדן זיין געלט. נאר דרום איז ער גשפראכט
גווארן ווייל ער האט גגעבן בפרהסיא כדי דו לייט זאלן אים דובן. גיט פון גאטס ווענען דרום
זאל אימלכוד פון אים אמשל געבן דס זיין פונה זאל זיין מיט דר צדקה (לשם שמים) אזו וועט
זיין עשירות אקוים האבן אונ ער וועט האבן דו וועלט אונ לענו וועלט:

נאך איין מעשה פרענט דו גמרא עס איז גווען איין פרויכר סנדק ער הט גהייסן (מונב) אפאל
אין גווען אין זיינע צייטן אגרוקר הונגר. אונ דו ארום לייט האבן גיט גהאט וואס צוא
עסן. הט ער אוף געפונט זיינע אוצרות אונ דו אוצרות פון זיינע עלטערן אונ דט גנובן גאדן אונ
זולכר אונ דט צו מילט דו ארום לייט. זיי זאלן זיה קופן עסן. זענען גקובן צו אים זיינע ברויך
אונ קרובים אונ האבן גאנט צוא אים וואס טוקטו זיינע עלטערן האבן לאנג איין גנאמולט אונ
האבן גמאכט אוצרות. אונ האבן עס גהאלטן מאכור וועט אפאל זיין אפלקה אזו וועלן זיא
עס דארפן. אונ דו פר ברענגנט דס אלץ אין איין יאר. אונ לא דו דו מערסט גיט דרוף דו פר
ברענגנט עס נאך. זאנט ער צו זיא איה וועל אייה זאגן מיינע עלטערן האבן גמאכט אוצרות
אוף דר עקד אונ איה מאך אוצרות אוף דעם הוסר. מיינע עלטערן האבן גמאכט אעלכו אוצרות
וואס דר מענטש קען זיא אום ברענגן. אונ מיינע אוצרות קען קיין שום מענטש גיט אום ברענגן
מיינע עלטערן האבן גמאכט אעלכו אוצרות וואס קענען זיה גיט מערן. אפער מיינע אוצרות
מערן זיה פון זיה זעלבסט. זיערד אוצרות זענען פון אייטל גאלד אונ זולכער אפער מיינע
אוצרות זענען פון אייטל נפשות. מיינע עלטערן האבן גמאכט אוצרות פאר אגדערן לייט.
אפער איה מאך אוצרות פאר מיר זעלבסט. אזו וויא דער פוסק זאנט. (הנהגה לפניה
צדקה) עס וועט גיין פר דיר זיין צדקה. אונ וועט זיין דיין מליץ ישר אוף זענען וועלט. אונ דו
צדקה איז איין פלי פון הקביה אזו ווי דר פוסק זאנט (לה ה' הצדקה) דען קיין מענטש קאן דאך
קיין צדקה גיט געבן ביו גאט גוט אים קרוד גשירות פון זיין מרדו האנט. אזו ווי דר פוסק זאנט

והעושה והקבוצ מלפניה דאם עשירות און כבוד איז פון פאר דיר :

אויף זאגט דר פסקי (לי הפסקה ולי הוהב אמר דר צבאות) צו מיר איז דאס גאלד און וואלד זאגט
גאט ב"ה. אוף זאגט דר פסקי דיר המלך עיה קט גאגט (כי מקף הכל וסדרה נתנו לה) פון
דיר איז אלס. און פון דיינער האגט גובן מיר דיר. דס מיינט מען דס ווס מיר גובן די ארומי לייט
איז גלייך וויא מען גוט עס גאט. אזו וויא דר פסקי זאגט (מלך ה' חונן כל) דר ווס דר בארומט זיך
אויבר דעם ארומאן מיט צדקה אנטלייאט ער עס גאט. און פביכול הקביה איז אים מרחיב צוא
בצאלון. אזו וויא דר פסקי זאגט (עבד לנה לאיש מלכה) דר וואס קט אים גלוגן. פביכול מיטאר
עס גיט ריידן. דס גאט ב"ה איז איין משועבד אים צו בצאלון. דר פון זעקט איז אוף לובד לייט
וויא גרוס די צדקה איז. דרום זאל איטליכער זעקן זיין צדקה רעכט צו גובן אין דר רעכטור צייט
וועלכע עס איז ראוי פון זיין עשירות. אזו וועט אים הקביה וויידער געבן עושר און כבוד און
זעבן. און אז ער גוט גיט רעכט ווערט זיין עושר פון דרום. אזו וויא דער פסקי זאגט (ואבד
העושר ההוא) עס וועט פון דרום ווערן דר זעלבנער עושר פון דעם ווס גוט גיט לעיס שמים.
גאר פרי לייט זאלן אים דובן. אוף זאגט דר פסקי (עושר שמו לרעהו) דאס עשירות ווערט
אים גהוט צוא ביזן. אוף זאגט דער פסקי (התעוה בו ואיננו) ער גוט איין פלאז אין עשירות
פליהט עס אנטעק :

אבד דר ווס גוט צדקה וויא רעכט איז פגענטשן אים די לייט. אזו וויא דר פסקי זאגט (טוב
עין יבנה) דס גוט און אוף צדקה ווערט געגענטשט (וכי מלכו נתן לך) ווייל ער האט
פון זיין גרוט געגעבן צום ארומאן. אוף זאגט דר פסקי (בגלל הדבר הזה יברכה ה') פון וועגן
דר צדקה וועט דיר פגענטשן גאט זיין גאט. אוף דעם האבן די רבנים זאגט ווען איינס גיט
וואל זאל ער צדקה געבן. פרי זיין עשירות זאל אקום האבן אזו אוף ווען איינס ווערט און
גאל גמנות זיין געלט זאל ער זעקן צדקה געבן איידר ער ווערט ארום. דען דר גאט וועט ער
גיט קעגן געבן אפילו ער וועט וועלן. עס איז אסאך געווען אהסיד ווען איין ארומאן פלעגט קומן
פון זיין טור קט ער גאגט צו זיין ווייב מיין דוב ווייב דר בארום דיר אויבר די ארומי לייט. פרי
די לייט זאלן זיך אוף דר בארומן אויבר אונזר קינד. האט זיא צו אים גאגט ווארום עפונקט
דיין מול צו ריידן אזעלכע שטעקט רייד. האט ער גאגט עס איז דאך געיינקקד דא זאך אפילו
איינער איז רייד וועגן זיינע קינד ארום. און אז זיינע קינד זענען וועגן זיינע איינקקד
ארום. אזו וויא דר פסקי זאגט (ולא יחל אביו מקרב האביו) דען עס ווערט גיט פון מיטן זיין
ארומאן פונם גאט. (רבי אליעזר הקפרי) זאגט איטליכער זאל תפלה טאן ער זאל גיט ארום ווערן
דען אפילו ער איז רייד וועגן זיינע קינד אונד זיינע איינקקד ארום. דען דס איז איין (גלגל חומר
בעולם) איין ראד ווס דרייט זיך ארום אוף דער וועלט. היינט איז דר רייד און דר ארום בארגן
מען זיין פון קערט :

דיא רבנים האבן גאגט אונזר זאך דר ווס פון הולט זיינע אונגן פון דר צדקה. אויבר דר וואס
האט גיט צו געבן מרייט אפילו גיט דעם ארומאן מיט גוט רייד. איז גלייך אז ער וואגט
גרוגט עבודת פוקבים. זיי לענגן דס אפ פון פסוקים. אבד דר ווס גוט צדקה ווי ראוי איז דר
קקרב דא גאולה. וויא דער פסקי זאגט (שכרו משפט ועשו צדקה כי קרובה לשמחתי לבוא) דאס
משפט און טוט צדקה דען מיין הוהף איז גאהווס צו קומן (וצדקתו להגלות) און מיין צדקה וועט
זיך אפגעקן. אוף זאגט דר קטא ירושלים וועט גיט גבואט ווערן און די ישראל וועלן גיט אום
גלייט ווערן ביז זיי וועלן האבן אין זיך דעם זכות פון צדקה. אזו ווי דר פסקי זאגט (ציון במשפט
תפדה וגו') ציון וועט דר לייט ווערן מיט משפט. און די ישראל מיט צדקה. און די צדקה איז
אן גנוגן פיי גאט געטור פון אלע קרפנות. אזו ווי דר פסקי זאגט דר ווס טוט משפט און צדקה
איז עס היינט איידר אלע קרפנות און דר ווס פון שפעט איין ארומאן טוט ער אונזר עבירה.
אזו ווי דר פסקי זאגט ווער עס שפעט פון איין ארומאן דר שפעט פון זיין פשעט. ארובה איטליכער

דאָרף ערלעך האַלטן דו אַרבעט לייט. אַזוי איז עס גלייך ווי ער האַלט ערלעך הקב"ה אַזוי וויאָ דער פסוק זאָגט ווער עס וויל ערלעך האַלטן. זאָל ער דו אַרבעט לייט ערלעך האַלטן דען דר וואָס איז מבינה דעם אַרומקאָן ווייזט ער דעם הקב"ה דעם חזן נישט בפה אַים רייף צו מאַכן. דען דער אַרומקאָן מיט דעם עווער נענט דאָס ביידו בשאַפן פון גאט. גאָר דער האַט נעמט אונ דער האַט גיט. וואָס וואָרעם זאָל מען אַים מבינה זיין פאר זיין אַרומקייט. דער אַרומקאָן קאָן דאָס בייך ווערן. אונ דער רייכער קאָן אַרומקאָן אַרומ ווערן :

עס איז איין משל צו איין בן סלעך ווס דער צענדליג זיין פאטור. אונ דר פאטור דעם גוהר געט און אים ער קאר פאר אים גיט פוסק אין זיין חזן. אפאל מאכט דר סלעך אפערד אונ ער מייסט דאָס וואָל דעם זיין וון איז זייער הונגריג. דא זאגט ער ווער עס וועט מיין וון גיבן עסן וועל איך אים בציאלן פאל פאליס. דעם אים איינר געבן צו זיך אונ דעם אים געבן עסן אונ טרונקן. און איז דאָס וואָל צו דעם זעלבנדיגן. דען אלס ווס דר סלעך האט איז דאָס דעם ווס. אַזוי איז דאָס אונ דר אַרומקאָן איז דר וון פון הקב"ה. אונ ווער עס גוט אים עסן דעם ער בנדאָי גרוס שער לעולם הבא. נח קענט איר וואָל פאר שטיין דעם גרוסקייט פון דר מצינה פון צדקה. ווען דו נעמט איין בעל הבית ווס איז גפאלן פון זיין גוטס. זאָלסטו אים נישט שפיל האַלטן אַרבעט האַלט אים בביכור אונ זאָלסטו נענדקן דאָס גאט האט אים געשטראַפט פון זיין טובה וועגן אַז וויאָ דר פסוק זאָגט (את אשר יאהב ה' ויכיר) וועמון גאט דעם לב שטראַפט ער אונ דר וועלט. אפער וועמון ער האט פינט דעם גוט ער אפ זיין שער אונ דר וועלט. דעם ער האט וואָל טעג אונ פגענגים. אַז וויאָ דר פסוק זאָגט (לא יאחר לשונאיו) גאט ביה פאר ווסט גיט דעם שער פונם לשע אונ זיין מצינת. (על פניו לשלם לו) ער בציאלט אים זיין שער אונ דר וועלט. אפער דר שער פונם צדיק דעם אַרומקאָן ביהאט גאט אונ זייענדר וועלט. אַז ווי דר פסוק זאָגט (והצדק כי ה' אלהיו הוא האלהים וכו') משה רבינו ע"ה זאָגט צו ישראל דו זאָלסט וויסן אַז גאט דיין גאט איז איין גאט אפער אַל מלאכים. אונ אפער דר גאנצער וועלט. אונ ער איז געלייבט מקנים צו זיין אלס ווס ער זאָגט צו. אונ ער וועט גיבן איין גוטן שער צו די ווס האַלטן זיין תורה אונ מצינת. אונ זיין קינד אונ קינדס קינד ביז מוונט דורות וועלן גענוסן אין זיין זכות דרום זאָלסטו וועלן אונ דר וועלט די מצינת וואָס שטייט אין דר תורה. אַזאָ וועמון פוסקן דיין גוטן שער לעולם הבא. דרום שטראַפט ער דעם צדיק מיט אַרומקייט אונ דר וועלט וואָס וואָ איז גאָר איין ווייניג ביי ער זאָל אים גיבן זיין גוטן שער אונ זייענדר וועלט ווס גווערט אפער אונ אייבונ. אונ דעם קעט גיט ער אפ זיין שער אונ דר וועלט בדי ער זאָל געשטראַפט ווערן אונ זייענדר וועלט. אונ זיין שטראַף דעם קיין סוף גיט. דרום זאָגט ער דו זאָלסט דעם אַרומקאָן נישט שפיל האַלטן פון וועגן זיין אַרומקייט אַרבעט זאָלסטו אים ערלעך האַלטן פון וועגן זיין גרוסן שער אונ עולם הבא :

דרום זאָל וואָ אונטליכר אין וון אריין נעמן אונ זאָל זאָרגן מאסור האט אים הקב"ה אפ גיגדין זיין שער אונ דר וועלט מיט דעם עשירות. אונ דאָס ער וועט חזן אונ זייענדר וועלט עונש מידון. אונ זאָל וואָ פערקאָמון ווס פאר עשירות ער האט גאטן. אונ זאָל דרום באַד תשובה קאן וויאָ אונטן שטייט אין הלכות תשובה. בפרט דר ווס פאר שער דר אַרומקאָן לייט אונ וואָרפט אים פון זיין דלות. איז בנדאָי זיין עונש זייער גרוס. דר אַרומקאָן האט דאָס גענוג דאָס ער לייט אַנעלכו יסורים אונ דר וועלט. אונ דאָס גאָר זאָגט אונ ווען איינר דעם יסורים. אונ זיין חבד וואָרפט עס אים אום. איז ער עובר אונ (לא תזנ) דאָס איז איין לאו אין דר תורה גלייך מיט תויר עסן. אונ נאך אַרבעט. אַז וויאָ אונטן איז געשטאנן. איר זאָלט נישט סייען אַז דעם אַרומקייט איז קליינ יסורים. זיין ווען אפילו מוואל לייגן אַלז יסורים פון דר וועלט אין איין וואָ שאל. אונ דאָס יסורים פון ענינות אין דר אַנדרר וואָ שאל. וואָלטן דאָס יסורים פון ענינות אפער גוואונן : דאָס גאָר זאָגט אונ. גאט דעם גאָט צו אייב ווס וואָלטן פערסן צו דעם דלות. אונד אַנדרר יסורים. האט ער געפערט (רפנו) של עולם דער פון דר גאנצער וועלט. איר מיל דער האַנד

אלו יסורים פון דר וועלט איידר דעם כלות . נאך דעם אזעס זענען און אים געקומען די יסורים דאס
ער זייער געוויינט און געקלאגט . האבן זיינע חברים צו אים געזאגט ווארום וויינטסטו דו האסט דאך
זעלבסט און דיר גענוג די יסורים ; דא ווערן מיר דאך אז דאס עניות איז ארגור פון אלו יסורים אין
דר וועלט . און דאס איז דאך און דוועל אז דר וועלט גיט און דר וועלט . דאך ער שוין נישט ליידיג
און זייער וועלט . און עניות איז דאך דר געקומען גיט . און קענט איר וואל פאר שטייטן וויא
נאר חשוב איז דר ארוםאן לעולם האב . אזב נאר ער גייט אין עקסט פארטאגן וועג און איז געקבל
און זיך גאט שטראף פאר לוב וואל דעם זעלבונגן פערשטען :

נו וועל איך בשיידן וויא מיטאל צדקה געבן . און צדקה נעמען דרוף זענען אכט פראקס . און אין
אומלוב פראק ווערט בשיידט אנגער דיין :

דר ערשטער פראק דעם ווער זענען די לייט ווס זענען מחויב צדקה צו געבן :
אומלובער איז מחויב צדקה צו געבן . אפילו דר ארוםאן ווס נעמט צדקה איז און מחויב צו
געבן צדקה פון דעם וואס ער נעמט אומלובער נאך זיין פאר קעג נאך . און ווען איין
ארוםאן נישט צדקה פון זיין ארוםקייט . וועט ער זוכה זיין צו געבן פון עשרות . גרבי זכריה בן רבי
יהושע בן לוי דאס צדקה גענוסן . און ער האט עס נישט געדארפט האבן די לייט זייער גרעט און
אויס . אזער איז געשטארבן איז קען גיטאר גיטארן אז ער האט עס צו טיילט אנדער ארוםאן לייט און
זאגט די נקרא (רבי חסא) איז געווען איין ארוםאן . און האט געדארפט צדקה נעמען . און אז מיהאט
אויס גענוגן האט ער עס צו טיילט אנדער ארוםאן לייט און האט זיך אויפ גלאזט נאר ווייניג דר פון .
און דר ווס דארט נישט נעמען און נעמט יא שטארקט ער גיט ביז ער דירף יא דר צו . דען ער
געווען די ארוםאן לייט . און דר ווס געהעלט זיך מיט זיין כלות און לאזט זיך גענוג : און וויל קיין
צדקה נישט נעמען און אים איז געזאגט גיטארן דר פוסק (ברוך הגביר אשר יבטח בה' ויהיה ה' עמו)
וואל דעם מענטשן ווס פאר ווערט זיך אין גאט . און וויל קיין צדקה נישט נעמען און גאט וועט זיין
זיין פאר ווערונג . און דר ווס ליד גרוס דחק און צרות . און וויל קיין צדקה נישט נעמען פון גאנץ
ווענען : דאס דיא לייט זאלן אים לובן ער ליד גרוס דחק און וויל קיין צדקה נישט נעמען . דר איז
איין רוצה . גאט האט אים נישט גיטישען ער זאל זיך זעלבסט אום געגעבן :

דר אנדערער פראק דעם וויפול מיטאל צדקה געבן
אומלובער זאל געבן צדקה נאך זיין פאר קעג נאך . און וויא זיין הארץ בוילעט . און הקב"ה
האט אונז געזאגט מיר זאלן תמיד דיא האנט אפון האלטן צדקה צו געבן . אז וויא דר
פוסק זאגט (פתוח תפתח את ידך) דיא זאקסט עפענען דיין האנט צו גיבן צדקה כדי גאט דיין גאט
זאל זיך געגעבן : קיין שום קעגן ש'איז קיין קאל נישט ארום גיטארן פון דעם וואס האט צו פול
צדקה געגעבן . און עס קומט נישט קיין שלעכטע פון צדקה נאר איינמאל גענוסן . אז ווי דר פוסק זאגט
(והיה מעשה צדקה שלום) דיינע מעשים ווס קומן פון צדקה זאלן זיין איינמאל שלום . און תמיד ווען
ער מוט תפלה פאר הקב"ה זאל ער געגעבן איך געגער מיין שפיין פון הקב"ה . און איך וואלט געגער
דאס הקב"ה . זאל דר הערן מיין תפלה : אזו און אזו דר ארוםאן קומט צו אים און געקעט פון אים
שפיין זאל ער אים געבן און זאל געגעבן איך וועל אים צדקה געבן איידר איך זאל חז און ארום
ווערן . און און זאל ער געגעבן דאס ער איז איין שליח פון הקב"ה צו געבן דעם ארוםאן . און
אז ער וועט נישט שוין עקסט זיין שלוחות וועט הקב"ה בייא אים דאס נעמט אונטען נעמען און וועט עס
געבן אנאנדערן . און ביי צדקה געבן איז דר דיין אזו : ווער עס איז זייער מולד און האט הארץ
זאל ער געבן וויפול די ארוםאן לייט געדארפן . און ווער עס פאר קאנט נישט אונדער ווער עס וויל נישט
געבן צו פול אונדער צו ווייניג נאר וויא עס קומט זאל ער צום ערשטען געבן איין פופט חלק פון
זיין קרן דר גאנץ זאל ער געבן איין פופט חלק פון ריוח . און דער קער פון איין פופט חלק טאר ער
גיס געבן . סיידן אז ער לובט גראנק און שרייבט איין צוואה מעג ער פאר שרייבן און צדקה קער
פון איין פופט חלק . און גענוגדייט קאר ער נישט געבן מער פון איין פופט חלק דען טאמער האט

הלכות צדקה פרק רביעי

טוב

עד אז איין צדקה נאמן וס' דרדור סו' ער ארום ווערן אזו' וועט ער אן הענגען וויין ארום קיטש
אונד' דר צדקה • און דר ווס וויל גוט גיבן קיין פופט חלק איז ער עכס' כחויב צו גיבן איין
צענטמל פון קרן און ריז' גוט וויינגער • און דר גרעסטער ארוםאן אין דר וועלט זאל גוט וויינגער
גיבן ודורך דעם יאר וויא איין שליש פון (אשכול) • דאס ביינעמט אנד' האלבן פולש' גולדן און
אוב גוט איז ער גוט ביינעם די ס'צוה :

דער וואס וויל קיין צדקה גוט גיבן ווערלוג גאט ויין פאר קעגן נאך אזו' זאל אים דס ביד גייטן
קיט אלים ווס ווי האבן וכולת • יתומים דארפן אויך צדקה גיבן • און ס'קאן וויא גוט
גייטן • סייא קען מוט עס פון זייער פאטערס בבוד וועגן • אונד' דער ארוםאן איז זייער קרוב אזו'
איז עס דאך נייא איין שאנד צוא פאר לאזן זייער קרובים • דא זאלן דיא אפטרופס'ס נעבן
פון זייערע וועגן :

דר דרדור פירקעט ווס די צדקה זאל ויין •

דיא צדקה איז דרייא ארלייא זאכן • איין צדקה איז ווס קען גייט אלז טאג אום נעסון אלוללייא
עסון שפייו • דאס הייסט (תמחוי) שוסל צדקה און קען צו טיילט עס באלד דיא אכמו לייט •
און בייא דר צדקה איז דר פערעמור ארוםאן קיטון הייטשונ' גלייך דס אנד' הייסט (קופה) של
צדקה) דס קען גייט ארום אלז ערב שבת און קען נעמט אום געלט און עסון שפייו • דיא צדקה
גוט קען נאר דיא הייטשונ' ארום לייט • סידון דר סנהג איז אין דר דאונד' שטאט צו גיבן דיא
פערעמור אויך דאס דרום איז וואס די גבאים גיין ארום • דאס הייסט סתם צדקה • דיא גבאים
קעגן עס גיבן וויא אהין וויא ווערן צום שול אונד' בית הדין ווס קען דאך דר צו סתמן ויין :
דר פערדור פירק רעט ווער עס קען נעסון צדקה •

דיא חכמים דל האבן גאנט ווער עס דס ויין אייגענעם צווייא הונדערט גולדן אפילו ער האנדלט
גוט דר מיט אונד' ער האט וויינגער פון צווייא הונדערט גולדן נאר ער האנדלט און דער
נערט זיך דר פון טאר ער קיין צדקה גוט נעסון • און דר וואס האט וויינגער פון צווייא הונדערט
גולדן און האנדלט גוט דר מיט קעגן ער ווא נעסון • דר מיטן איז (צדקה) ביינעמט צוויי הונדערט
אן איינס • און אפילו ער האט נאר איין גולדן וויינגער און קען גוט טוונט גולדן מיט אפאל קעגן
ער נעסון אין די צווייא הונדערט גולדן רעכנט קען גוט ויין גיפערס וואס ער דאך צו ויין טיש
אפילו וויא נעגן גולדן אונד' ווערן פליס • און אויך וויינגער און ויין ווייב און קינדערס קליידר
ווייל ער דאך דס האבן צו ויין לייב :

דר פופט פירק קעט וועסן ס'זאל גיבן צדקה •

צום ערשטן איז ער כחויב זיך נעלעקט צוא דר נערן • דר גאט ויין ווייב דר גאט ויין פאטער
און מוטער • דר גאט ווייב קונד' • דר גאט ווייב ברודר און שוועסטער • דר גאט ווייב פעטערס
און סוסים דר גאט ווייב גשוועסטער קונד' • דר גאט די אנד' קרובים • דר גאט דיא ארום לייט
ווס וואנן אין ויין שטאט • דר גאט די פערעמור און ויין רבי איז פירר פון אלז אפילו פון ויין פאטער
סידון ויין פאטער איז אפאלמור חכם • אזא איז אויך דר דין אז וויא ווען אין דר תפיסה זאל ער
פירר אלס דעם נאנעסרן קרוב אום ליוון :

דר נעקסטער פירק קעט וויא ס'זאל גיבן ויין די צדקה •

עס טאר גוט ארום גיין גיבן ויין צדקה איינער אליין • נאר צוויי און וויא טארן גוט גיין ווייט
איינער פונם אנד'רן • דס די לייט זאלן אים גוט חושד ויין • און ווען איינער גופט עפוס איין
ס'צוה בשעת וויא גיין ארום טאר ער עס גוט אריין ליוון אין ויין בייטול אריין דס ס'זאל אים גוט
חושד ויין • נאר ער זאל עס אריין ליוון צווישן דר צדקה • און אז ער קיטש אהיים קעגן ער עס
ארום נעסון • דען אונד' דר איז זיך כחויב צו הוסן פאר איין חושד • דען ער מוכט דיא וועלט
ווערן • דיא פרום און ערלויב ווייביר פלעגן זיך טאקן (גבאימות) • און פלעגן ארום גיין
גיבן צדקה ויין און האבן עס צו טיילט דיא ארום לייט • אונד' ארום ווייביר אונד' קראנק •

אנן פלעגן אקטונג געבן אוף אַרומ ליט . אונ ווען איין אַשה גוט צדקה פון איר אַרפּאָט אונד פון איר ריזת דס איז אַנעקטו צדקה דר מיט פשוטקט זיא איר מאן אונ קנדר פונם גיהנם אונ פונם טוט . אז וויא דר פסקו זאגט נעצקה תציל ממות) צדקה איז מציל פונם טוט . אונ ווען זיא זעהט איר מאן איז פאר טראגן אין הענדל זאל זיא אים דר מאנן ער זאל צדקה גובין . אונ דאס ער זאל האטשטו איין שעה אונד צווייא עפוס תורה לערנן . אונ ער זאל זיך אלו טאג מאכן איין צייט אוף צו לערנן . אוף זאל זיא אים דר מאנן מעשים טובים צו מאן . דיא הייבט איין פרוכט אשה אונ איין צונעגה אונ חכמה . אז וויא דר פסקו זאגט פיה פתחה ברחמיה ותורת חסד על לשונה) איר מול טוט זיא עפונן מיט חכמה . אונ דו רייד פון תורה אונ נמילות חסד איז תמיד אויף איר צונג . דס ויא זאל דר מאנן איר מאן אונ קנדר :

דר וובנטר פרק קעט ויפול מיזאל גובין צדקה סייא די פרעמדו סייא די היימשו .
 כהן נבא צדקה טאר גיט אללין צו טיילן דאס צדקה געקט . דען עס מוזן זיין דר ביי דכיי קרוסי אונ קעסטלכו לוקרים . ווס וייסון אלו דיא דינים פון צדקה . אבר גיט עמי הארצים . אונ דרייא דינים מוזן ווען אונ משפחות וועטן מיזאל גובין פול אונד וויינג . דס ערשטו דר ארומאן ווס שעקט זיך גיט ארומ צו גיין אוף די טארן . גיט מען אים גאר אשמוקך ברט . אונד אשלינגר . דס אנדער דר ארומ מאן ווס וואנדערט ארומ פון שטאט צו שטאט דעם גוט מען זיין צערוגט וואס ער דארף איבער נאכט . אונ אז ער בלייבט שבת האלטן גוט מען גיט געלט אונד אונד שפיי אוף דכיי קעדרות . דס דרושט איז ווען איין ותוקה דארף בתורה האבן גוט מען איר פופצונ גולדן . דס פופטו איין יתום ווס וויל בתורה האבן . דארף מען אים גובין איין דיקה אונד דר בתנה אונ איין בעט . אונ נפעס ווס ער דארף האבן צום טוש . אונ ויינג קליידר ווס ער דארף דס פופטו ווען עס קוקט איין ארומאן ווס ער איז פון גרוסו לייט אונד פון עשירים . זאל מען אים גובין ווס ער דארף צו דעם נעלבונגן מאג . אפילו איין פערד דרוף צו רייטן דס נעקסטו איין ארומאן ווס שעקט זיך צדקה נעמט זאל מען אים לייאן . דר נאך זאל מען עס אים שיינקן . וויל ער זיז אוף גיט לייאן זאל מען צו אים זאגן ברענג טיר איין משפחה וועט מען דיר זיידן . אונ מיזאל מיט אים גיט מברקט זיין . אונ מיזאל אים באלר לייאן . דס וובנטו ווען איין תלמיד חכם איז ארומ . זאל מען אקטונג גובין אוף זיין קבוד . דס מיזאל אים גובין דורך אלו איין אונד ער זאל גיט פאר שעקט ווערן . אונ אז ער וויל קיין צדקה גיט נעמט זאל מען אים גיט לאזן קיין דחק זיידן גיט מיזאל מיט אים עסקים האבן מיזאל אים וואלויל פו קופן . אונ ביי אים טייגאר אפ קופן אונ אז ער וויקט עפוס אהענדל ווס ער קען דר פון גישפייט ווערן . זאגן אים לייאן געלט אונד מרורה . גרי ער זאל קבבוד גישפייט ווערן . אוף דעם האבן דיא חכמים גזאנט ווער עס זייאט געלט איין תלמיד חכם אוף הענדל . אז ער איין בן עולם הבא . אונ דר ווס וויל פו רונג נעקט עולם הבא . זאל ער נעקסט דאנדרן פו דעם תלמיד חכם . אונ זאל אים לאזן תורה לערנן . אזו העלפט ער אים דאך צו דר תורה . דרום האט ער אוף אהלקרונגן :

אזיך דיא בעלי בתים ווס קענן גיט תורה לערנן ווען זיי האלטן אים אונ גובן תפקיד דו יתגן אונ בתורים אונ תלמידים פון דר שטאט . דס איז גירעכט גלייך וויא וויא נעלבירט וואלטן תורה נילערנט . אז ווי דר פסקו זאגט נעמט ובלוץ בצאתה נישלשך באהלך) ווען גיט (ובלון) וואלט גישפייט זיין ברודער נישלשך וואלט ער גיט ניקעמט קיין תורה לערנן . דען זגידן האט גיהאנדלט מיט סחורה איך דעם ים . אונ הט וזה גמילת דעם יתום מיט זיין ברודר נישלשך . דס ער זאל קענן בייא דעם לערנן בלייבן . דרום זאגט ווא תורה תלייא דרך (ובלון) ווען דרא ציהקט נאך סחורה . ווייל נישלשך) וועט אונ דו גיצעלטן אונ לערנט תורה . אונ אפילו דרא תורה לויבט מיין (ובלון) אז נישלשך) ווא ראיך ער נישטיט דאך פאר נישלשך) אונ פסקו . אויף זאגט דר פסקו (עץ חיים) דיא למדנים ביה דו תורה איז אביום פון לעבן צו דו ווס העלפן צו איר . דרום זאל איקלוקר בעל הבית ווס קענן גיט לערנן דרוף אקטונג גובן . אונ זאל העלפן דא

ברורים אנו יונגן ווס לערנן תורה מיט געלט • און מיט געלט און קליידר • אונד ליכט צו לערנן
אונד ער זאל זיי לאזן ביי זיך אין שטוב לערנן • אזוי אז עס גלייך ווי ער וואלט זעלבסט תהיה
גלערנט • דס אכטי איז דו גבאים זאלן אכטונג גיבן אויף • דו ארומט לייט ווס וואגן און שטאט •
צו גיבן אייטלעך נאך זיין מעלה נאך • דען דו ארומט לייט האבן זיבן געלט וכל הלקה כה עני רש
מסכן (אביו) (דל) איז אעלעכור וואס איז רייך • גווען און איז ארומט גווארן אז ווי דו פסוק זאגט
(והל כרעהו יפרש) • און דו רל איז אפגלייכט פון זיין חבר • (ווארבי עשיר רבים) און דו עשיר
הט פול פריינט און קרובים ווס קוסן צו אים • דרום איז ראוי מיטאל רעם (דל) מער העלפן אז
אנאנדערן • (הלך) דאס איז אמיטל מעסער • וואס בהעלפט ווער געבויט מיט זיין דלות ווי ווייט ער
קאן • אבער ווען עס קומט אויף איהם איין קריינע רל אונד עפס אנאנדער וואך קאן ער ווער שוין גיט
בהעלפן • דעם איז ראוי מיטאל אים העלפן איידער ער ווערט גאר פאר ארומט חז • דער (רש) איז
אעלעכר ווס פלעגט ווער דו גערין • דר (מך) איז אעלעכר ווס איז תמיד גווען איין ארומט • דעם סוף
זאל ווער גענוג ווי דו דו גערין • דו (עני) טוט ווער אן ווייגן און ווייט • אזי זיין טאג טוט ער פון גיט גאר
סען פשוט העלפן • דו (עני) טוט ווער אן ווייגן און ווייט • דער איז תמיד און בלויז צער און ווייט טאג
ער ארביט און קאן גיט פאר דונן אויף פרנסה • דער איז תמיד און בלויז צער און ווייט טאג
דרום זאל מען אים פשוט העלפן • דר (מסכן) איז אעלעכר ווס וויל גיט ארבעטן • גאר ער קומט
ארום אויף לייטונג נאך • און דו לייט שפעטן פון אים און מיטן אים נאך מיט דו פינגר • אפילו
ער קען לערנן איז זיין תורה פאר נישט גיאכט • און מיהאלט אים שפיל • דעם זאל מען אויף צדקה
גיבן • דר (אביו) איז אעלעכר וואס גלוקט צו אלי גוטי שפיו • און קאן זיי גיט ביי קוסן • און
ער קאן קיין שום מלאכה און קיין הענדל ער קאן אפילו קיין צדקה גיט בעטן • און בעסט ער
קאן אפילו גיט נעכט ריידן מיט דו לייט • דעם זאל פשוט אויף גיבן :

דרום זאלן דו דריי גבאים השנה גיבן וועלכר ארומטן עס איז פילכער צו גיבן • און וועסן
מיטאל פיל געבן און וועסן ווייניג • אייטלעך נאך זיין פבאר און זיין פערפניש נאך און
וועסן מיטאל גיבן עסן שפיו • און וועסן מיטאל גיבן געלט וועסן מיטאל גיבן אלי טאג • און
וועסן מיטאל גיבן אלי ערב שבת • און דו גבאים זענען מחויב צו לערנן דו ארבי לייט אוב עש
איז גיט פאר האנדלן קיין פאלשקייט אין זיי • ווער עס קומט און פונקט מיטאל אים גיבן עסן לאז ער
זיין ווער עס איז דאך מען אים אלץ גיבן סיידן ער טוט איין עבירה בפריהא • און שייאט
ווער גיט פאר גאט און פאר לייט • דס זאל מען גיט גיבן • און אויב ער וועט און דר תפיקה דאך
מען אים אויף גיט אים זייון ביי ער טוט השוכה • איין עובר פונקט איין ארומטן ווס קומט צווישן
ארומט לייט יהודים • און פנערט מיטאל אים גיבן עסן • דאך מען אים אויף גיבן • דוא תבנים
האבן גיטאט עס זאל זיין מיין חלק און גן ערן מיט דו ווס זענען גיבן צדקה • און גיט מיט דוא
גבאים ווס מיילן ארום דו צדקה • דען זיי גיבן איינים צו ווייניג און דעם אנדערן צו פיל • אויף
גיט ער זיין קרוב מער ווי עס איז ראוי צו אים • און אויף זיין פינגר גיט ער ווייניג ווי ער דאך •
דאס איז איין הרבי עבירה חז • דרום זאל מען מאכן גבאים פרום פשוט לייט און לוקרים • און
גיט עמי הארצים • און אויב איין ארומט ווילט דעם גבאי • זאל עס אים גיט חמיר • דען אזוי
איז זיין עובר גרעסער • און ער זאל אים גיבן זיין קצבה אלי וואך ווי פרו • און זאל אויף אים גיט
אן עבירות • ער זאל גיטענקן מאמיר קעט ער עס פאר צרות • דרום זאל ער מיט אים ריידן מיט
גומי רייד • און זאל אים וואל אום פארשטן אויב עס איז גיט פאר האנדלן אין אים עפס רכאות •
און דר צדקה זענען פאר האנדלן אכט מעלות אייני בעסער פון דר אנדער דו ערשט מעלה איז דער
וואס גיט צדקה גיט גערין • אונד ער פארשט ווער גיט זיין צדקה • אזוי וואלט בעסער גווען ער זאל
גיט גיבן • דען זיין מעלה ווערט צו איין עבירה • דו אנדער מעלה איז דו ווס גיט יא גערן און מיט
פרייליכקייט וויא דו דין איז • און ער גיט גיט גיט ווי קען דאך גיבן דעם ארומטן דוא רומע
מעלה איז ווער עס גיט גיט אויף און ער גיט גיט דו ארומטן מיט אים אן און איז מבייש זיין

פנים קבועים אים • דו פערדו מעלה איז ווער עס גיט דעם ארוםאן אין אזוי איין אופן ער זאל גיט פאר
 שעה'קט ווערן • דס איז ניער וואל • אבר עס איז נאך פאר האנדן בעסורו מעלות דר פון • דוא
 פופטו מעלה איז אז ער ווייטט וועטן ער גיט • אבר דר ארוםאן ווייטט גיט ביי וועטן ער נעמט •
 אזוי ווי דו חסידים און אנשי מעשה פלעגן טון (פאר ענדקא) האט הונטר גיטארפן געלט דוא ארום
 לייט און ויערדו הייזר • פרי נייא נאלין גיט וויסן ווער עס גיט ווי • דו נעקסטו מעלה איז אז דר
 ארוםאן ווייטט פון וועטן ער נעמט • אבר דר בעל הבית ווייטט גיט וועטן ער גיט • גיט וויא פאר
 צייטן האבן אטיל חסידים און צדיקים איין גיטנפט געלט און ויער מאנטיל • דוא דוא ארום
 לייט וועגן גיטנפט און האבן עס גיטנפט • אזוי עס ווער דר ארוםאן גיט גיטע'קט פאר אים • דו ווער
 מעלה איז אז ווי ווייטט ביידו גיט • דר ווייטט גיט וועטן ער גיט • און דר ווייטט גיט ביי וועטן ער
 נעמט • דהיינו ער ווארפט איין (פאר פסתר) אריין • און דו גיטנפט וועגן דאך רעכטי נאנטים • און
 ווייטט דו גיט פון דר צדקה • דו אכטי מעלה איז אבר אלי מעלות דס איז ווען איינער לייט ויין
 חבר • אודר ער העלפט אים צו ויין פרנסה • אודר ער מאכט חבורה מיט אים דס ער זאל פקוקן
 ביתו אודער ער ווייטט אים איין פרנסה • אודר ער קערנט אים איין סלאכה • דאס ער זאל גיט
 דארפן צו לייענעם נאב • דאס איז געכער צדקה פון דוא פיר אירלייא (ענדקו) וואס איז
 וועל דא בשידין :

דאס ערשטי איז (פריון שבתים) דס מען זאל אויס לייזן תפוסים פון דו הענט פון פנים • דאס
 איז פאר פאר אלי (ענדקו) אין דר וועלט • דס ווייטט (פאר פנים) דו גיטע'קט מעלה פון אלי
 כחות • דרום אפילו דס געלט ווס מען האט עס אפ גיטע'קט אויף צדקה אודר אויף אשיל בואן •
 אודר אפילו מיטאט שוין גיטע'קט האלץ אויף אשיל בואן • דאך מען עס פאר קויפן און פרוין
 שבתים אויפ'עס איז גיט פאר האנדן ביין אנדר געלט • אבר אויף אנאנדער מעלה פאר מען גיט
 געטן פון שיד געלט • דס אנדר איז ארוםאן בתולות חתונה צו מאכן • דס איז נאך בעסור פון
 (פריון שבתים) • און דר פאר פקוקט מען גרויס שער לעזום האב • דס דרום איז ווער עס גיט צו
 שטייגן אויף אשיל • אודר אויף אבית הפדרש צו בויגן • אין דעם קלל איז ווער עס דער האלט
 דו ווס לערנען תורה • אודר ער לערנט איינעם אפלאכה • ער זאל דר פון פרנסה האבן • דס איז
 ארוםאן צדקה ווס האט קיין שיעור גיט דאס פערדי ווער עס גיט צדקה ארוםאן חוליים • אודר אלטו
 לייט ווס קעגן ווער גיט דר גענוי דס איז דו געקסטו צדקה • ווען צוויי ארוםאן לייט נעבן צדקה
 איינער דעם אנדרן וועגן ווייזא מיט ויער צדקה :

אין קבוע ווס גיט ארום פון איין שטאט צו דר אנדר מיט איין קיבוץ פריב • דס ער וויל ווער
 דר גענוי • אודר ויין טאקטור אויס גיבן • דא דארף ער גיט געזאלן דר פון ווייגן חובות •
 שידין עס שטייט אין דר קיבוץ פריב אז ויין ארוםאן איז און חובות צו געזאלן • ווען איין
 בעל הבית קיטט אין דר פרעמד און האט גיט צו עסין • מען ער נעמטן צדקה • און אז ער קיטט
 אהיים דארף ער גיט געזאלן • ווייל דענקאלט איז ער גיטע'קט איין ארוםאן ווען מען גיט אים געלט
 און דעם וועג און עס איז פאר האנדן איבערנעם וויא ער דארף קער דאס אויף צווא אים
 און דר ארוםאן ווס קען ווער גיט געזאלן פון ווער • מאן ער וואל נעמטן פון עובר פוקבים • און
 אז ער ווערט רייך זאל ער עס אפ געבן ארוםאן לייט • ווען איין עובר פוקבים געקט צדקה זאל
 קען אים גיבן פון דריי שטוב וועגן • אזוי אויף דעם גלייכן אז איין מלך עובר פוקבים אודר
 איין ער שיקט צדקה זאל קען ביי אים נעמטן פון דריי שטוב וועגן :

דוא צדקה ווס מען איז גיט פאר דוא מיטן פערט אום שבת אודר יום טוב • דס העלפט וויא
 און ויער וועלט • דרום זאל איינלער מיטן געזאלן ווייגן קרובים • און זאל גיבן צדקה
 פון ויער וועגן • איינלער זאל ווער ווער געזאלן ווי ווייטט מיטלע איז • און זאל קיין צדקה גיט
 געטן • אפילו אפילו דאס זאל אפילו סלאכה טון • איינער ער זאל דארפן צו לייטן • און איין
 אלטו מאן אודר אקראנטור וואס קאן ווער גיט פערנעם ויין און וויל קיין צדקה גיט נעמטן • איז גלייך

אז וי' עד שמיט וזה נעצבדורט • אבר איין גיוונטער מאן ווס דאָרף געמיין צדקה • אונ געמט גיט • אונ
 בהעלפט וזה ווי ווייט מילדף איז • דר שטארבט גיט ביז ער לשפייט אונדרי לייט • אוף אים זאגט
 דר פסוק (פרוך הקבר אשר יבטח בה) גבנשט איז דר מענטש וואס פאר וזכרט וזה אונ גאט •

מליק הלכות צדקה

הלכות דרך ארץ פרק חמישי

בבב דרכה דעה וואס וישר אורחותיה) סיר האבן גילערנט אונ דער מסכת ברכות פרק
 הרואה • (בר מפרא) הט גדרשות ועלכים איז אז איין פסוק ווס (כד התורה פולה) הענגט
 אונ אים • דאס איז איין פסוק אין משלי • (בכל דרכה דעה) אונ אלי דייני וועגן אונ עסקים
 זאלקטו וויסן אז גאט יתברך וועט אלי דייני מעשים אונ הענדי • אז ווי דר פסוק זאגט (שויתי
 ה' לנגדי תמיד) איז האב נישטאונאט קעגן סיר תמיד אונ רב גיט ארזים גערעמט פון וייני גיבאט •
 דר גאט זאגט ווייטער דר פסוק (וואס וישר אורחותיה) אונ ער וועט גלייף מאכטן אלי דייני וועגן •
 דס מיינט מען ער וועט דיר לערנען דרף ארץ צו גיין אונ רעכט פארטונען וועג • דר דרף ארץ איז
 גאט גווען אין אדם הראשון צייטן • אז ווי דר פסוק זאגט (ולשמוך את דרך עץ החיים) • ועקס
 אונ צוואנגיג דורות דר גאט • הט גאט גענוגן דאס תורה צו משה רבינו • אונ האט אים גיבאט
 צו דאסען דעם דרף ארץ • דאס חקמים דל זאגן ווער עס איז גיוונטער אונ דרף ארץ וועט ער
 וזכה זיין צו זעקן אונ דער נחמה פון ירושלים • אז ווי דר פסוק זאגט (ושם דרך ארמנו גישע
 אלהים) דר ווס מוט אונ וזה דעם דרף ארץ וועט ער זעקן אונ דר הולץ פון גאט :

דוא גמרא זאגט אונ מסכת ברכות (רבי מאיר) איז גיוויינטליך גיווען צו זאגן דו זאלסט לערנען
 תורה מיט גאנצן הארצן אונ לייב • אזו וועסטו דר מענטש דעם רעכטן וועג פון הקב"ה •
 דס איז דר דרף ארץ • אונ זאלסט וויין דר ערשטער אונ דו טרין פון דר שול אונ בית המדרש • אונ
 היט דו תורה אונ דין הארצן • דס דו זאלסט ווא גיט פאר געסן אונ דו פארקט פון הקב"ה •
 אונ היט דין מויל פון שלעכטו רייד • אונ רייניג דיר פון אלי דייני וונד • אזו וועט גאט מיט דיר
 זיין אלי צייט • (אביי) איז גיוויינטליך גיווען צו זאגן דו זאלסט תמיד טראכטן ערמות אין גאטס
 פארקט • אונ זאלסט שלום מאכטן צווישן איינס אונ זיין חבר • אונ צווישן מאן אונ ווייב • אונ
 זאלסט וזה גיט דר ווייטער פון דייני קרובים אונ שכנים • אונ זאלסט וזה מיט קיינים גיט קרונ •
 אונ זאלסט אימלובן אפנויטן שלום אונ אגוט קארגני • אפילו איין עובר פובכים אונ מארק אז
 וועסטו זיין גלובט אונ גאטס אויגן • אונ אין לייטנס אויגן (רב) איז גיוויינטליך גיווען צו זאגן דר
 תבנית פון דר חקמה איז דו תשובה אונ מעשים טובים אבר דר ווס פו ברענגט זיין חקמה אונ
 וועלטלובי זאכטן איז ער קיין חכם גיט • דר ווס לערונט תורה אונ איז בועט אין פאטור אונ מוסר
 אונ אין זיין רבי • אונד אונ דעם וואס איז ערשט אונ תשובה פון אים • דר איז איין גאר אונ
 ארשע • אוף אים זאגט דר פסוק (ראשית חקמה יראת ה') שלב טוב לכל עושהם) דר אן חייב פון
 דר חקמה איז דא פארקט פון גאט • דאס איז אגוטער שלב צו אלי מעשים • עס שטייט גיט
 (שלב קלמדיה) עס איז אשכך צו דא ווס לערנען תורה גאר (שלב טוב לכל עושהם) דאס מיינט
 מען צו דו ווס טון דו מצות אונ מעשים טובים לשם שמנים • אבר גיט דר לייט זאגן אים לובן •
 אבר דר וואס לערונט תורה פון פבור אונד פון געקט וועגן • אזו איז אים בעסיר אז ער וואלט
 גיט בשאפן גיווארן :

דרום זאל אימלובן מענטשן גווארונט זיין צו א האבן אונ וזה (יראה) אונ דרף ארץ • אונ ער זאל
 סאכטן דא לייט זאלן אים גיב האבן • אזו וועט אים גאט אויף גיב האבן • אבר דער
 וואס ברענגט אוף וזה דובשאפט דרף חניפות אונד ווייל ער שטראפט גיט דא לייט • דעם האט
 הקב"ה פיינט • אז ווי דר גמרא זאגט ווען דו זעקסט אפלימדי חכם וואס דו שטאט הט אים לוב
 איז דאס דרום וויי ער שטראפט זי גיט • דען ווען ער וואלט זיין גשטראפט וואלט וזה גיפונגן
 אמיל

יב הלכות דרך ארץ פרק חמישי מוב רמז

אמר וס' ואלמון אף אים ביו גרעס • און דס' וס' שטייט ער זאל זעהן דא ליט זאלן אים ליב האבן • מייןט מען דו פרומי ליט • גיט די שפעטער • וועד עס גינהנט וועד צו תכמים • איז מקבל זייער שטראף וויד דר איז גיוולש אצדיק און אוב גיט איז ער בודאי ארשע • און הט גיט אין וועד ביו יראת שמים • און ביו דרך ארץ • און אים הט גיט נאנט שלמה המלך עה • אל תוכח לץ פן ילנאך • ואלסט גיט שטראפן ביו שפעטער טאמער וועט ער דך פיינט האבן • הוכח להכם ואלהבה שטראף צו אהכם וועט ער דך ליב האבן • דר פון וועהט מען אויך אזי דיא פרומי ליט האבן לוב דעס פרוקן כאן • און דא שולעכמו ליט דעס שולעכמו כאן :

דיא נכרא זאנט • (רבי זכאי) איז האלט גיווען העכר הוגדרט יאר האבן אים דו תלמידים נפרותם רבי מיט וס' הט איר וזכה גיווען צו לאנגי יאר • הט ער צו זיין גיזאנט נענט איר דען נערדן איך זאל שטארבן • האבן זיין גענעפערט גיין לוכר רבי דס' איז אויך תורה און דרך ארץ • דרום וילדן מיר עס לערנן פון איך • זאנט ער איך וועל אייך זאגן • איך בין ווילל מיין לעבן גיט גרונו גווען • און האט און ביו מעקמשון גיט אן גילשונן • דען איך האב תמיד גראכט ער איז בעסער פון מיר איז ער עלטער גיווען האב איך מיר גראכט ער הט מער מצות גטאן פון מיר • איז ער וווגר גיווען האב איך מיר גראכט ער האט ווינצונער עבירות גטאן פון מיר • און ווען עס איז איסצון גיט גוט גינאנגן האב איך מיר און מער גיווען • מכל שכן דאס איך האב מיר גיט גיפרייט און ווין אום גליק אויך האב איך ביו סאל ביו מעקמשון גיט גירושן מיט און אכאמון וס' ער שעהקט וועד • דען ווען איינער פר שעהקט דעס אנדערן הט ער גיט ביו חלק לעולם הבא • אז ווי מיר גיפונן דס המור הט גיט גוואלט מבייש ווין יהודה • און ווא הט וועד גלאנט ווארפן אין פייאר אריין איידר וו זאל זאגן פון וועמין א טראכט • אויך זאנט דיא נכרא נאך עטליכי ליט האבן לאנג גלעכט האבן ווי אויך גואנט עטלכז איירלי זאגן • אז ווי איך וועל דא בליידן :

איינער האט גואנט איך האב דרום לאנג גלעכט וויל איך האב וועד גיט מתכבד גיווען מיט ביו חכמים שאנר • און האב ביו סאל גיט גיקוקט ביו רשע אין ווין פנים • איינער האט גואנט איך האב דרום לאנג גלעכט וויל איך ביו תמיד גווען דער ערשטער אין שול • און האב ביו סאל גיט גילאפין אין שול • איינער הט גואנט איך האב דרום לאנג גלעכט דס איך האב ביו סאל גיט פר פעלט קידוש צו מאכן איינער ווין • אכאד האב איך ביו געלט גיט גראט • האט ביו מוסר פר כופט איר עלייאר פונם קאס און הט מיר גבראכט ווין אויך קידוש ברענגט ווייטער דיא נכרא אז דו געלפונג ידני איז גלשמארן הט וי גלאנט דריי הוגדרט פעסר ווין • און דר תכם האב גלאנט דריי מווינט פעסר ווין • איינער הט גואנט איך האב דרום לאנג גלעכט וויל איך האב גיט גהאט ביו אנדרי מחשבה אין שול • גאר אויך נאכט פארקט • און האב גיט גברעט איינער ביו מעקמשון • דס הט וועד צוויי טייטשן • איינס דו פראסטו טייטש • דאס אנדער מיינט מען איך האב ביו שדרה גיט גוואלט האבן איינער ביו מעקמשון • האמטש איך בין דאז גווען איין אב בית דין אונד ראש הקהל • האב איך מיר דר מיט גיט איינער גוטן • דאס איז אלץ אין כלל פון דרך ארץ דרך ארץ איז גיטילט אויף פיר תלמים איין חלק רעט ווי די תלמידים תכמים זאלן וועד האקטוהדרה ארץ • דר אנדער חלק רעט ווי די אלטי ליט זאלן וועד האלטן בדרה ארץ • דר דרוסר חלק רעט ווי די בעלי בתים און בודרים זאלן וועד האלטן בדרה ארץ דר פעדדר חלק רעט ווי די וויינר און ביו :

דער דרך ארץ פון תלמידים תכמים איז אז ער דארף אין וועד האבן אייטל גוטי מוח • און דארף לערנן תורה טאג און נאכט לשם שמים • ער זאל גיט האבן ביו פיל אנדער עקמים און וויא באדער ער ווערט זיידג פון וויינע עקמים זאל ער וועד נעצון לערנן • און ער זאל זעהן גיט פר חסון ביו מצוה • און זאל גיין פריא אין שול אריין און ער זאל זיין איין זכא שמים אין אלע זאכן • און זאל וועד גיט אפ שייידן פונם קהל מיט אלז זאכן • סייא מיט תשובה און תעניתים און נאך תפלה טאג פארן קהל • און ער זאל ווי שטראפן • אויך דעס זאנט דיא נכרא ווער עס האט

בביתו של שמראפון היא כייט אונ שפראפט ויזא גיט ווערט ער נישטראפט דרוף. און וויא ער זאל
שפראפט אונ וועסן ער זאל שפראפט אונ ווען ער זאל שפראפט וועט אים שטיין אין תלך פון
חניפות. דר תלמיד הקם דארף זיך שוין פירן מיט זיין האנדל. אונ מיט זיינע קליידר. אונ גסון
אונ שרוקן. אונ זאל זיינע תפלות אונ תחנונות זאגן בפנייה. אונ זאל ערדן האנדלן. ער זאל
קיינס קיין אום רעכט גיט טאן. אפיצו אף איין שילדגניר. אונ זאל גיט זאגן קום אנאנדערט מאל
וועל איך דיר בצאלן אונ ער זאל גיט פדקבך זיין מיט דא ליט. ער זאל קיין פראקט גיט פדקבך
אפילו קיין סתנות אף זאל ער מאכן דא ליט זאלן אף אים קיין שלעכץ גיט ביידן אונ אוב גיט
איז ער פחלל השם חי. אונ ער זאל רעדן בפעלדן מיט די ליט אזוי ווי עס שטייט די בייד פון
די חכמים זענען בפעלדן אונ ווערן גיטעכט אפער דער נאר שרייבט אף די ליט. אזוי ווערן זיינע
רייד גיט געקעט. אונ די ליט קערן זיך גיט דר צו :

דיא נקרא זאגט איין תלמיד חכם ווס לערנט לשם שמים. האנדלט באמנה. אונ רעט מיט
דא ליט באפעלדן. ווס זאגן די ליט וואל דעם תלמיד הקם ווערט ווי ער קערנט תורה
אונ ווי ער האנדלט באמנה. וואל זיין פאטור אונ שופר. אונ וואל זיין רבי ווס האט אים גלערנט
תורה ויזא האלט ער זיך בדרך ארץ. דס איז איין מידוש השם. דעם האבן לוב גאט אונ ליט.
אף אים זאגט דר פסוק גאט זאגט אף אים דו ביסט מיין קעכט שרף זאל וואס מיט דיר טוא איך
כיך בארובן. אפער דר ווסטוט גיט אזוי און איין משוגער. אונ איז פדקבך מיט דא ליט אף
איין פחות משנה פרוסה. אונ בצאלט אף גיט ערלדן. ווס זאגן דא ליט ויזא צו אים אונ ויזא
צו זיין פאטור אונ שופר. אונ ויזא זיין רבי ווס האט אים גלערנט תורה אונ גיט קיין דרך ארץ.
דיא ליט ווס לערנט גיט קיין תורה האבן מיין דרך ארץ פון אים. ער האנדלט גיט ערלדן אונ
בצאלט גיט ערלדן. ער האט אין זיך שלעכטו מעשים. ווס איז אנעכטור חילול השם. אף אים
זאגט דר פסוק וי זענען גאטם פאלק אונ סתן ארום גיין פון וייער לאנד איפער זייערן ביזו מעשים
אונ פון ווענען דו תלמידי חכמים ווס זענען זיך רעכט נהג מיט דא ליט ווס הקב"ה שלום אין
דר וועלט. אזוי ווי די נקרא זאגט רבי אליעזר זאגט פון ווענען רבי חנינא ותלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם שפאטער וכל בנה לימורי ה' ורב שלום בניה. דא תלמידי חכמים קערן שלום אף
דר וועלט. אזוי ויזא עס שטייט אין פסוק אלו דייע קנדר זענען דו לערנר פון גאט. דרום וועט
שפון פול שלום צווישן דיר. אונ דרום שרייבט עס רבי אליעזר צו ווייזן אז איין תלמיד חכם זאל
האבן פער דרך ארץ פון אנאנדערן. אונ זיין משא וסתן זאל זיין באמנה :

דער תלמיד הקם דארף זיין מוטל מעסיגי קליידר גיט צו גוט אונ גיט צו שלעכטו נאר זי זאלן
גיט זיין צו רוסן אונ בשמורט אונ גיט פראקט. גיט צו לאנג אונ גיט צו קורץ אונ זאל זי
שוין אום בערשקלן. דס מוזאל אף זי גיט גפונן קיין פערדור אונ קיין אום ריינוקייט. דאס דיא
ליט זאלן גיט ביידן פון אים. אונ אז קען גפונט אף זי אלזוי. אז ער חייב מיתה. דען גאט
ויל האבן זיינע קעכט זאלן זיך ריין האלטן אונ עס זאל זיך אף ויזא גיט גיפונען קיין שום
שפראכעל אזוי ויזא איין קעכט גיט פראקט פער דעם. דען איין תלמיד חכם איז וייער גאהבט
צו גאט. דרום זאל ער זיך ריין האלטן מיט אונ זיינע זאכן. אף זאל ער גיט זיין אין שפעקולירטי
קליידר ויזא דו גאפאס גיין. אונ זאל גיט זיין אונ קיין צו רוסעני שדך. אונ זאל גיט האבן קיין
פלעק אף זיין פוס. דען דס אלס איז איין שאנר צו א תלמיד חכם. אף זאל ער זיך רעכט נהג
זיין מיט זיין גסון. ער זאל גיט עסן מיט קיין עמי הארצים. אונ זאל גיט זיין אף קיין סעודות נאר
אף איין סעודת מצוה. אף זאל ער גיט פול עסן אונד שרוקן נאר וועלדן צו דער האלטן זיין
לעבן. אף זאל ער גיט עסן אזוי שפייז וואס ער קען עס גיט באלד פראקט. דען עס איז
אים ספק פון זיין תורה אונ מצות. אונ זאל גיט זיין מיט גאנה. נאר ער זאל האלטן זיין קאפ
אראפ. דס ער זאל קיינס גיט זעהן און זיינע פיר איילן. אף ביי זיין מוש זאל ער זיך ריין האלטן
סיכ וייטו טוש טורק אונ זאל גיט אפ בייסן מיט זיינע ציין. נאר ער זאל אפ שטייבן מיט אפער

אין נאל קיין גרוסו בוסח גים איין שלונגן אוף גים קיין גרוסן שרונק נעבין גאר אלס מיט דר סאט אוף סאר ער גיט זיין פיר איילן אן ציציות און זיין מהלשבה זאל תמיד סהרהר זיין אין דברי תורה סייא ער וועט סייא ער שטייט סייא ער לינט זיך • סייא אז ער שטייט אויף • גאר אין פאר און אין בית הכסא אויך אוף אנדערע אים ריינו ערשט דארטן סאר מען גיט סהרהר זיין אין דברי תורה • איין תלמיד תבס סאר זיך גיט זיין שפאצירן אוף סאר ער גיט זיין באפעלד • און וויא באקד ער ווערט ליידיג פון זיין האנדל • זאל ער אן הייבן צו לערנען אונד צו טאן מעשים טובים און צדקה און גמילות חסד • און סאר קיין שום שלעכט ווארט גיט ארום לאזן פון זיין מול אפילו קורן איין עובר פונקטים און זאל גיט פול ריידן מיט קיין אשה אפילו מיט זיין אייגן ווייב • און אפילו גיט מיט זיין טאכטער אונד זיין שוועסטער • גאר וואס ער דארף צו ריידן • און זאל מיט קיין עמי הארצים קיין שום עסק גיט האבן • קורץ פון דר וואס איין תלמיד תבס זאל זיך האלטן בדרך ארץ ווי עס שטייט אים אן • איך וואלט אפילו גיט גראדע שרייבן דעם דרך ארץ פון תלמידי תבס ווייל וויא קענען דאך לערנען אין ספר מוסר • גאר איך האב עס דרום גשרובן סאמער וועט זיך איין פראקטור אוף אזו וועלן נוהג זיין אזו איז וואל אים • דען דס איז דו בעסטע מרה פון ארז סרות • דר אנדערד הלק רעט פון דו אקטע לייט וויא זיי זאלן זיך נוהג זיין בדרך ארץ :

וויא באקד דר מענטש ווערט אקט זאל ער זיך ריכטן צו ענער וועלט דען ער איז קיין לעצה גיט זיך • דרום זאל ער גיט פר זומן זיין תשובה און נאל זיך גרענקן איך גייא אלס מאד איין שטאפול אראפ • דרום זאל ער זיך בראכטן אלס לעצה ווס פר שלעכטע מעשים ער הט גטאן און זאל דרום תשובה טאן • און דער אלטער זאל זיך אפ טאן פון יוגני לייט • ער זאל גיט ווען מיט זיי און זאל גיט ווען מיט עמי הארצים אוף אסענדע אוף זאל ער גוטארום זיין גיט ארום צו לאזן קיין שום אום ביין ווארט פון זיין מול • און זאל גיט ריידן קיין דברים בטלים • און זאל זיך סתקרב זיין צו תלמידי תבס • און זאל צוא הערן ווערן רייד • און זאל זיך גיט קורן מיט זייט און זאל זיי שטראפן זאגט אים איינער עפס איין שאנד זאל ער עס אים מוחל זיין • און אלס נאכט איינער ער ווערט אנשלאפן זאל ער זאגן איך בין מוחל אפילו ווס הט מיד סצער גווען אוף זאל ער גיט אופט עסן • און זאל זיך גיט פר שיכורן • דען דס איז יוגני לייט אשאנד מביש אלס • אוף זאל ער תמיד פקוקן זיין העסד און רייד אנדערד קליידר וויא זאלן ביין זיין • אונזענאל גיט פול ריידן מיט ווייב • און זאל גוטארום זיין דו שול גיט צוא פאר זומן • און זאל אין זיך האבן מעשים טובים • און ער זאל גיט ווארטן מיט זיין תשובה און תפלה און צדקה • און זאל אלע טאג צוואה טאן • און ווירדו זאגן :

קורץ פון דר וואס ער זאל תמיד גרענקן אז און אלעצה ארום וועט ער שטארבן • דרום זאל ער לובן און ראגן גאט ית' דס ער הט אים סובה גווען אזו אלס צו ווערן • און זאל אגז לייט בקבוד האלטן • אזו וועט ער אוף בקבוד גהאלטן ווערן • עס איז אסענדע און דר תורה סכבר צו זיין דוא אלטי לייט • אזו וויא דר פסק זאגט ויהודה פני זקן זאלסט בשיינן דס פנים פון איין אקטין טאן • (ספני שיקה תקים) פאר איין אלטן טאן זאלסטו אוף שטיין • און מיר גפנין אופט אין דר תורה דאס הקב"ה וועלכע האט סכבר גווען די אלטו לייט און צו עולם הקב"ה וועט וויא הקב"ה ווירד סכבר זיין • אזו ווי דר פסוק זאגט וחספה תלבנה ובשעה תתקח פי סלף דו צדקאות בקר ציון וברושלים נגד גבתי כבוד זיי וועלן פר שטערט ווערן די ווס גלייבן און דר קב"ה • און זיי וועלן פר שטערט ווערן דו ווס גלייבן און דר ווס • דען גאט הט גיקונגט און בארן ציון און אין ירושלים • און קענען דו אקטע לייט וועט ער זיין מיט כבוד • זיי וועלן אים סכבר זיין און ער וועט זיין סכבר זיין • אזו וויא עס שטייט (פי סכבדי אבד) דוא וואס האסטן מיד ערלעך ווער איך זיי אזו ערלעך האלטן :

גון נעקן מיר וואול אז אפילו הקב"ה וועט סכבר זיין די אלטו לייט • מביש אפענטש דר וואס ברארף איין עצה זאל ער פון וויא איין עצה נעמן דען ווערן רייד נעמן מיט שלב און ווערן עצה

עצה איז ווער גוט און גיט פון יונגי לייט. אפילו ווען דיא אלטע הייסן דיר גרענען און דאס יונגי הייסן דיר באווייזן. וואלסטו פאלען די אלטע. דען דאס עצה פון אלטע לייט הייסט גבוהאט און פון יונגי הייסט גבראכן. אזוי ווי מיר גפונען ביי (רחבעם) דר זון פון שלמה המלך אז ער האט גנוסן די עצה פון דווייגני און גיט פון די אלטע. אזוי איז ער גבראכן גנוסן פון זיין מלוכה.

דער דרוסער חלק איז דר דרך ארץ פון דאס בעלז' בתים. (פן עזא) זאגט איטלעכער בעל הבית זאל גרענען און פון זיך נעמען מטיד דו פור זאכן. אזוי וועט ער גיט זינדען. איינס פון וואסן דו קומסט. דס אנדערע איז אהן דו וועסט גיין. דאס דרומי ווער איז דין דיין. דאס פערדי פאר וועסן וועסטו דארפן אפ געבן דין און השבון. פון וואסן קומסטו ארום פון אשטונקעדיגן מראפון. גוא ווארום וואלסטו זיך גנאנה האלטן. און וויא אהן וועסטו גיין און דעם פונקטן גרוב צו דאס ווערעם. און ווער איז דין דיין הקב"ה איז דר דיין אמת. פון אים וועסטו מען אפ געבן דין און השבון אויף אלי דיניו מעשים און יידי. דו רבמים זאגן אייך פור ארצוי זאכן ווערן ארום די בעלז' בתים. דס ערשטע ווער עס בצאלט גיט די פועלים ווער פון דרום. דס אנדערע ווער עס בצאלט גיט און דעם וועלכען מאג ווס ווי האבן פון דרום. דס דרומי ווער עס וויל קיין (מס) גיט גופין נאך זיין געלט נאך. דס פערדי ווער עס האלט זיך גנאנה מיט זיין געלט. עס זענען נאך פאר האנדען פור זאכן ווס גרענען ארומקייט אויף דו בעלז' בתים. דס ערשטע ווער עס מאכט נאך פאלשע ברוב און שטרוף. דס אנדערע ווער עס נעמט רוחים. דס דרומי ווער עס קאן שטראפן די לייט און שטראפט זיי גיט. דס פערדי. ווער עס איז מער צדקה און גוט גיט אפ. דרום דר ווס וויל זיין געלט זאל אקום האבן זאל ער גוהר זיין אין דו פור זאכן. אויטלעכער בעל הבית איז מתייב כבוד צו זיין אויסזוכן וואס קומט אריין צו אים אין שטוב אריין און זאל אים שיינן אנשפאנגן. און זאל אים ברך. הא אפ געבן מיט פרייליכקייט. און זאל איטלעכן שלום אפ גופין אפילו איין עובר ברכים אין מארק מביש איין יהודי. און זאל אים ערלוק האלטן מיט יידי און מיט מעשים.

דער דרך ארץ איז אזוי. ער זאל אויסלוקן כבוד זיין גלייך ווי ער וואלט געווען בן נסליא. אפער אין זיין בעה זאל ער אים האלטן פון אנגב. און זאל פון אים גאר גיט פון מראין. אויטלעכער בעל הבית איז מתייב איטלעכן כבוד זיין. איז ער ערשט זאל ער גרענען אז ער האט מער מצות גטאן פון אים. איז ער יונגער זאל ער גרענען ער האט ווער צוהר עבירות גטאן פון אים. טאמער קען ער בעסער לערנען אדער ער האט אין זיך מער מעשים טובים פון אים. און אויף איז דער דרך ארץ זענען אפ צו עקסערן שלום אדער אנטן אדער אדער אנטן. און אזוי גיט הייסט ער אנזלן. אזוי ווי דר פסוק זאגט (גולות העני בגביהם) איר גולות דעם ארומאן אין אייערע הייזר. דרשית די גמרא דס מיינט קען אז ווען איינער זאגט דעם אנדערן אנטן אדער גוט אנטן און ער עקסערט אים גיט אפ מיט גוטן מיד הייסט ער אנזלן. אז צוויי מענטשן גיין זאל דער השוכר גיין אין דר רעכער ווייט. און ווען דריי גיין זאל דער השוכר גיין אין מוסן. און דער אנדער איז דער רעכער ווייט. און דר שפיל אין דר לונגער ווייט. איטלעכער מענטש זאל גיט קוקן אויף זיין כבוד. און זאל אנדערע מיט כבוד זיין. און זאל גיט מקפיד זיין אפילו ער איזט גאנץ הונק. דען דער מענטש איז כבוד די שטאט גיט די שטאט דעם מענטשן. אויף אז איינער מוט אים עפוס דר ווידר זאל ער גיט מקפיד זיין. און זאל זיך גיט רונען מיט די לייטן. און זאל ערלוק האנדלן דס עס זאל זיך אויף אים קיינער גיט קראנן אזוי ווערט ער גרופן איין ערלוק בעל הבית. אפער דר ווס האט גיט און זיך דיא זאכן. און וועקן ער איז שוודיג גוט. ער גיט אפ. און אז ווער איז אים שוודיג לאזט ער אים גיט רואן. דר איז גיט קיין ערלוק בעל הבית.

אויך זאל קיין בעל הבית גיט גלוקסן צו זענומס געלט. גאר ער זאל זיך לאזן באנוגען מיט וואס גאט האט אים געגעבן. סיי פאר אים סיי ווייניג. דען הקב"ה פרוכט דעם רייכן אזוי ער וועט ביין מען מיט זיין געלט. אזוי ער האלט זיך גנאנה דר מיט און אזוי ער איז אויסגען מיטן גבול.

אודר איין אום רעכט. אוב ער בעצקט רעם ווס ער איז שולדיג. אוב ער קרנט זיך נישט איבער
ניין געלט. אוב ער לאזט זיך באנוגן און איז זיך משלם מיט רעם ווינוגן. ווס גאט דאס אים בעשערט?
אוב ער האנדקט ערדף. און אוב ער גוט רעכט מעשר און צדקה פון ניין געלט. אוב ער טוט דאס
אקס. וואס אים און וואס זיינע קינדער. וואס צו אים און דאס נעלט. און און יענער וועלט. דער
איז איין ערלויבט בעל הבית. און איז זוכה לחי עולם הבא. און דאס טוט נישט אזוי ער
איין אום ערלויבט בעל הבית. און גאט און ליט האבן אים פיינט. ער פאר דאנקט זיין ערשט. און
דאס נישט דיא וועלט און יענער וועלט:

אויף פרויבט גאט רעם ארוםאן אוב ער נעמט אן רעם בלזת באהבה. און אלס וואס פירט זיך
מיט אים און דאס וועלט. און אוב ער קוקט נישט און פול געלט. גאר צו רעם ווס ער קען
קוקן. די וועלכע לייט דאס גאט זייער גוט. און זייער תפלה ווערט דאס העכט. און דאס ווס פרייאט
זיך מיט זיינע יסורים איז ער ארעכטער צדיק. דען דאס צדיקים וויסן אז דאס איז אפפיה און זייער
בעשים. און עס איז ביי זיי גרעכט גלייך ווי אפפיה. עס איז אמשל צו איין מענטש וואס
האט רעם קלף דאס ווערט גאט. איז זיין משפט ארום גאט ער נאך אים קוקן פון זיין געלט און
גוטס. אז וועט ער דאס ביינאך פאר המצאות ער זאל קענען אפ קוקן מיט אונזער זאך. גאט
אז מוזאל אים נאך איין האנט אפ האבן אודער ער זאל מיט געלט אפ קוקן. וואלט ער דאס ביינאך
זייער פרייליך געזען. אז איז דאס און דאס מענטש פאר ווערט זיין לייב און גוטס דאס ווערט
און אז ער קוקט אפ מיט יסורים דאס ער דאס ביינאך זייער פרייליך. ווי דאס גאט דאס אים צווא
גשוקט אז איין חסד. דאס ער נעמט ביי אים די יסורים פון זיין גוף און געלט פאר זיין נשמה ווס ווא
דאס גשוקט ליינען גיהנם. און ווער עס איז בעסט אין די יסורים און געמט גוט אן פאר ליב דאס חסד
פאר הקב"ה. אז ווערט אים די יסורים צו איינל עבירות. גלייך אזוי ווערט נישט מיהאט אים גשוקט
ער זאל אים קוקן פון זיין געלט און גוטס. און דאס קלף דאס אים איין חסד גאט. ער זאל גשוקט
ווערן מיט ווס גרונג איז. אז ער נאך מרייבן עוונתקייט קענען דעם קלף און זאל זאגן איך בער
נישט דאס חסד. וויא וואלט עס מיט אים גאט. אז איז דא און. דרום זאל זיך איינלויבט משלם
זיין מיט יסורים מיט קראנטקייט אודער מיט תפילות אודער מיט ארוםקייט. אודער דאס דאס קינד
שטארבן אים רל. אודער אונזער יסורים זאל ער אלס נישט מיהאט זיין קענען גאט. און זאל זיין
גוט און פרום. דען דאס דאס עס ווערט ער האבן יענער וועלט. אפאר אז עס גייט אים חסד גוט זאל ער
זיך דרום שטארק בער זיין מאמר איז ער ארשע. און גאט גוט אים אפ זיין שוקר און דאס וועלט.
די תכמים האבן אים איין עצה געגעבן. דאס ער זאל גיבן צדקה און מעשר און זאל קאנן תורה לערנען
פאר זיין געלט. און זאל גיבן לויבט און צו לערנען און זאל זיך גלייכע און דעם דאס ארץ וואס גהער
צו איין בעל הבית. אז וועט ער זוכה זיין צו דאס וועלט און צו יענער וועלט און:

אויף איז דאס דאס פאר איין ערלויבט בעל הבית דאס ער זאל נישט ווארפן קיין אונזער. פארקט
אין זיין דאס. וועט גיבן אים ביינאך זיין דאס גוטער עסן מריפות. דען זיין פארקטן זיך פאר
אים. דרום האבן זיך אטייל תכמים בארומט דאס זיין זענען קיין קאל נישט צארונדען געזען אין
זייער דאס. דרום זאל קיין בעל הבית נישט פלוצלונג אריין גיין און זיין שטוב אריין. דען מאמר וועט
ער נעקן פון זיין דאס גוטער איין אום העכט דא וועט ער גרונען ווערן. דאס תכמים האבן גאט (גאט)
לא עקתה בידו אלא רבנותו דאס גאט באקומט נישט מער נאך זיין צאדון. בלויבט ער גיין נישט
קיין דרום. גאר ער פאלקט זיין שכל און נשמה. דען דער רבן קוקט פון גאט. און דאס ביינאך
מדות דאס פיינט הקב"ה. דאס דאס ארץ איז פון דאס בעלי בתים אז וועט זיין זעקן און זייערע הייזער
עפוס אום רעכט זאלן זיין עס זאגן מיט גוטן. קענען זיך נישט דאס זיין דאס גוטער זאלן זיין זיך באבן
גלייך ווי זיין זעקן און רבן. אזוי ווי עס וועט שטיין און חלק דאס. און נאך זיין לאזן ארום לייט
ארום און זייערע הייזער. ביי זיין זאלן געבן האבן פון וואס צו לעבן. און זאלן זיין זיך
ענליך דאס און זייערע הייזער. און זאגן נישט שרייאן איבער זייער דאס גוטער משה איבער אונזער.

דען דר סדר איז פון איין עם הארץ. ער שרייבט אזוי הוף ביז די שבעים דר הערן. אזוי פרעגן זיי
 נוער שרייבט עם ווי איין אייזל. און זאלן זיך גווייזן צו רייזן באמערקלעך און שמואל הייד מיט זייער
 דאס זונדן און מביש מיט אפר עקדין. אזוי נוערן זייערן רייד גהערט. און אומלוקר איז מחזיק
 צו שפראפון מיט גוטן קערן וויא זיך נישט דר צו זאל ער זיי שפראפן מיט דר רוס ווייל זיי זענען
 נאך קליין. אזוי ווי עם וועט באשטייט ווערן אין פרק גידול בנים. און ער זאל זיי נישט שפאלן אין
 זיין רוגז. גאר ער זאל ווארטן ביז דר רוגז גייט אים איבער. און וויא ער זאל שפראפן זיינו קונד
 וועט אלס באשטייט ווערן אין פרק גידול בנים:

מעשה אז רבי אלעזר בן עזריהו הט געלט שטארבן זענן צו אים אריין גאנגן זיינו תלמידים
 און זאגן צו אים אונזר לוקר רבי לערנט אונז דעם רעכטן וועג וויא אזוי מיר זאלן באקומן
 דס אייבונג לעבן. זאגט ער צו זיי אויף וועל אייך לערנן דעם דרך ארץ. דר מיט וועט איר ווכה
 זיין צו עולם הבא. איר זאלט איינער דעם אנדערן באבאר האקסן. און וס אייך לוב איז זאלט איר
 טאן אייערן חברים. און וואס אייך פיינט איז זאלט איר זיין גוט מוזאן. און אז איר שטענדיג
 זאלט איר וויסן פון וועמען איר שטייט. עם זאל זיך אייך דאסן איר שטייט פון אסאך בשר דמי
 אזוי וועט איר ווכה זיין צו חיי עולם הבא. אויף זאל זיך איין בעל הבית מקרב זיין צו זיינו שבעים
 און צו פרומי לייט. און זאל זיך נישט פרייאן אין נענוקס עולם. אויף זאל ער נישט פרויאון ווען
 אנדער זייט פרייאן זיך. און זאל זארגן מיט אנדער לייט און זאל נישט זאגן ווען אנדער לייט ווייזן.
 און זאל מוזן אלס וס אנדער לייט מוזאן אזוי וועט ער ווכה זיין אז חיי עולם הבא. אזוי ווי דער
 פסוק זאגט (שמע בני וקה אכרי וקרבו לה שנות חיים) פאר נעם מיין זון מיינט זיך דא וועט
 זיך פערן זיין לעבן אויף דר וועלט. און נעמט ווכה זיין צו עולם הבא אויף דר זאלט נישט קוקן
 אויף דעם געלט פון אנדער לייט. און זאלט נישט צו הערן קיין דברים במלים און קיין לשון הרע.
 זיינו פוס זאלט פון מידון פון איין עבירה. און זאלט נישט פון מידון צדקה צו גוין. זיינו
 אגן וס האבן נישט גאקסט אויף קיין פערער נעמט ווערן ווכה זיין צו ווערן דר שבעה און דר גאולה.
 זיינו אוערן וס האבן נישט צו גהערט קיין דברים במלים און לשון הרע. וועלן זיי ווכה זיין צווא
 הערן פול שלום און ווערן ווכה זיין לחיי עולם הבא. זיין מול וואס האט נישט גרעט קיין לשון
 הרע און דברים במלים וועט ווכה זיין צו דר ציילן דיא לוב פון הקב"ה. און וועט אויף שטיין
 התחית המתים. דאס מול פאס האט גלערגט הורה וועט ווכה זיין צו אלי שובות איז ברכות וס
 שטייט אין דר הורה:

רבי אלעזר הקפר זאגט אזוי. דר זאלט קיין פרעמט און קיין שבעה נישט טראגן אויף קיין פרושן
 סענטשן. דען דס איז אזוי איין עבירה וס ברענגט צו נאך עבירות צו לשון הרע און רבילות
 און קללות זאלט לוב האבן זיין שטראפן. און זאלט פיינט האבן דעם וואס לובט דך. דען
 זיין שטראפן ברענגט דך צו מער הורה וס הקסא און פרוקאייט. אכר זיין לוקר ברענגט דך
 צו פול זונד. און זאלט דוב האבן דר שוין און בתי מדרשים פיר דר זאלט ווכה זיין זיינו קונד
 זאלן זיין צדיקים און חזקים. און זאלט לוב האבן דר ארויף און פרומי לייט און צדיקים. און
 האב פיינט די רשעים. דען אז דר וועמט לוב האבן דיא שלול ווערן זיינו קונד זיין צדיקים. און
 אז דר וועמט לוב האבן דאס בית המדרש וועלן זיינו קונד זיין לומדים. וועמט לוב האבן דאס
 ארויף לייט וועלן זיינו קונד נישט זיין קיין ארויף לייט. וועמט לוב האבן דר פרומי לייט וועמט
 אום לעבן זיינו יארן. וועמט לוב האבן דאס צדיקים דאפאקט דך נישט פארקסט פארן סלאה
 הקטן. וועמט פירט האבן דר רשעים. וועט דך הקב"ה נישט פיינט האבן:

זאלט ווארונט זיין אלי טאג צו זאגן קריאת שמע און שמונה עשרה בביתך. פרי דא זאלט
 באשערוקט ווערן פונם גיהנם. און זאלט נאך זאגן (אמן) והא שמייה רבא) בביתך אויף
 אומלוקר ברכה. דר מיט בוסטו סבביל אבייז גיידה ר"ל. זאלט ווערן ווארונט זיין אפון האלטן
 זיין מור בשעת עסין דאס דר ארויף לייט זאגן קעגן אריין גיין. אזוי וועט זיין פרנסה נישט קערן

צײַטונגס אונג עס וועט דיר נאר גיט פֿעלן. אונג דיין קינד וועלן אונג גיט אַרױס ווערן. זאַלסטו ווײַ
וואַרונט ווײַ ערדן צו האַלטן דיין עלטערן פֿרי דאָ זאַלסטו האַבן מוֹל אונג פֿרױ. זאַלסטו ווײַ
פֿאַרײַט ווײַ פֿון דעם קהל ווערן. אונג זאַלסטו גיט זאַגן אונג פֿון דאָ גיט ראָש קהל ווס גײט עס מױ
אן. אונג זאַלסטו גוטל חסד ווײַ מיט אונגלעך. אונג זאַלסטו ווײַ גיט פֿר מידן דר פֿון. אונג דעם
זאַגט דר פֿסיק (ברוך אַתָּה בּוֹרֵא בְּרוּךְ אַתָּה בְּצִאתְךָ) געבֿענשט וועסטו ווײַ אין דיין אַרײַן גיין
אונג געבֿענשט וועסטו ווײַ אין דיין אַרױס גיין. דס דרשט דו גמראַ אזו ווי דר פֿוסט גקומן אונג דר
וועלט אַנְעבֿירות. אזו וועסטו אום גיין פֿון דר וועלט אַנְעבֿירות דר וואָס איז איין עזות פֿנים אונג
שײַאט ווײַ גיט פֿר דעם ווס איז עקטיר אונג דר לערנט פֿעסר פֿון אים דר מענטש ווערט פֿאַרע
אונג יסורים קומן אונג אים אַיבֿר ווײַן בײַז מעשׂים :

דער וס לאזט אונזעס אפזעהן אונז גיט נאך נאך איין עבירה * איז ווין עניש דס ווין ווייב שטארקט דורך אטונק ר ר אונז אויב דו נעמסט גיין פון אפליסער הכס וועגן אונז וועמט אים פארזוכטן זיינע זאכן * וועמטו האבן פרומי קנדר * אונז אז דו וועמט גיין פון איין ארומאן וועגן אונז וועמט אים פארזוכטן זיינע זאכן וועמטו האבן קנדר לומדי תורה אונז בעלי מצות * זאלקסטו מלה ווין אמת * אונז זאלקט שוים מאכן צווישן מאן אונז ווייב אדער צווישן אדער לויט * אז איינר דס דיר אטונק גטאן זאלקסטו אים אפ טאן אטונק * אונז זאלקט גיט מיינין ער האט פיר דו טובה גטאן פון ווין טובה וועגן דען וויל עס איז דיר אויף אטונק דארפסטו אים אפ טאן אטונק * אז איינר האט דיר אקליינט טובה גטאן * זאל עס ביי דיר ווין ווי גרוס * אונז אז ער האט דיר אנרוסי העה גטאן זאל עס ביי דיר ווי גיט ווין * זאלקט דיר לאזן פר שעמן אונז זאלקט קיינעם גיט פר שעמן * זאלקט ווין איין עניו * אונז עס זאל דיר קיין שום ווארט גיט פר דרוסן * אונז זאלקט גיט מקבל ווין קיין לשון הרע * אונז זאלקט זאגן איך גלייב עס גיט :

אונ אז עס קומט דיר אן אהנהר פון איין עבירה זאקסטו אים פאלד אונזע לאזן אונ זאקסט גרענקן אסעזע צו טאן . אונ זאקסט קיין ריזנות נישט טרייבן . דיין רייד וואס דו קערסט מיט די לייטן זאלן זיין פאמעלעך . אונ זאקסט קיינעם נישט מבייל זיין . זאקסט זיך פאדעקשטן צו איין גוטע חבורה אָפּר נישט צו קיין שלעכטן . אונ זאקסט לופן נאך זאקליינע מצוה גלייך ווי נאך אַרשע אונ זאקסט זיך פאר מידן פון אַקליינע עבירה גלייך וויא פון אַרשע . אז דו האסט פיל תורה גלערונג אונ פיל מצוה טאן זאל זיך דיר דוכטן עס איז נאך קארג . דען דא פוסט דרום בשאפן גווארן . אז דו האסט ווינציג עבירות טאן זאל זיך דיר דוכטן עס איז פול . אונ זאקסט דרום בצייטן תשובה טאן . אָפּר ער זאל נישט זאגן איך האב פיל עבירות טאן . דען עס טאר קיינער אפּ זיך נישט דו וועקן דעם מרת הדין . דו סוף פון דו נאך אלי דיין מעשים זאגן זיין לישט שמים . אונ זאקסט גרענקן דו וועסט מוזן אָפּ גובין זיין אונ השבון אפּ אלי דיין רייד דרום זאקסטו זיין נאמס פארטוט און אלי דיין זאכן :

דאָ וועל איך שרייבן איין הנהיג ווס דו נקרא דרשות און דעם פאקס (ער פל נעלם אים מוזק וואס רע) דר פירוש פון דעם פסוק איז אזו • גאט יתברך ברענגט איינצולין צום משפט און אליינע מעשים סיי און גוטס סיי און בייז • פערענט דו נקרא און וואס פראמשפט ברענגט אים און גוטס זאגט איינער אפירוד • איינצולין ווייטס וואל ווארונס דו חתן פקח גיידן אונטער דר חופה נאר ווער עס רעט גיבור פח • האמשער ער מוט אגרוסו מצוה דאס ער העלפט דא פקח פארן אונטער דר חופה • מוז ער דאך ערשט ליידן פון זיינע בייזע ווערטער וועגן דר אנדער זאגט אפירוד ווען איינער שפייט אים פאר זיין חכמה און • אונדער ער מוט אנדערד מיאוס זאכסן פאר זיינע אונן מוז ער דרוף ערשט ליידן • אונ ווערט גבראכט דרוף צום משפט (ער פאן הנהיג פרק דרך ארץ פון בעלי בתים) • דער דרך ארץ פון בחורים אונ וינגן איז אזו אפחור זאל זיך פתברבות האלטן מיט זיין לערנע אונ מיט אלו זיינע מעשים • ער זאל גיט זיין קיין עזות פנים אפילו אין לערנע מביש איינעלעכדי זאכסן • אונ זאל זיך גיט זיין שפאצורן • נאר ער זאל ווען יום וקללה אונ זאל לערנען דר

מיט קען ער קומן צו אנדערע. אבער אהעלמוד טאר גיט לערנען פון גרויסע אידן פון הנאה וועגן אבי אבדור הט נאך קיין פול פאר שטאנד גיט האבן אים דו חכמים מתייר געווען צו לערנען פון זיין הנאה וועגן. דס מוזאל אים געבן פול געדן אדער ער זאל קומן צו אנדערע. און אז ער וועט אלץ ווערן וועט ער אליין דר לערנען דעם סוד און זאל תפלה טאן מיט פונקט. און זאל גיט משהר זיין און איין אשה. דובר זאל ער משהר זיין אין דברי תורה און מצות. און זאל גיט גיין אין חסדי קהיר. און זאל גיט טראגן קיין גאלד און וולבר. דען דס איז אים מבטל פונם לערנען:

דער דרך ארץ איז פון יונגי און אלטו מידען און ווייבן גיט צו טאן קיין מיאוס וואו פאר נענס אין דו אונז. אזוי ווי אונז איז געשטאנען אין דר הגדה. און ווען ער זעהט דעם שפיאן און אפירע גיט זיין זאל ער עס פאר טרעטן מיט דר פוס. מביש דאס קיין זאל גיט שפיאן וויא ליט גיט. אזוי וויא דר פוסק זאגט (ויחיד תהיה לה על אונגה ויצאת חיו וקפרת וכסית את צאתה) איין פלאק זאל צו דיר זיין און דיי שווער אזוי אז דא וועט ארום גיין וועט און גראבן ער. און וועט צו דעקן דיי צאה. נא ווען מיר דס הקב"ה וויל האבן מוזאל גיט לאזן לזון קיין מיאוסקייט. בפרט ביי דעם טוש טאר קען בודאי קיין מיאוסקייט גיט טאן. און מען מוז דרום געשעט ווערן און גיט ליידן. דס איז דר דרך ארץ פון בחרים. ווי אזוי מוזאל דר צוהן אין דרך ארץ דו קיין דס האבן נאך קיין פאר שטאנד גיט וועט שטיין אין פרק (גידול בגנים) און דר דרך ארץ פון דו קיין דס האבן שון ווא פאר שטאנד איז אזוי. ווי זאלן בפרטות זיין און זאלן אס שייא האבן פאר זייערע עלטערן און פאר אנדערע אלטו לייט. און זאלן צו הערן שטראף. און זאלן זייערע אונגן אראפ האלטן פלעט. קען שטראפט זיין. און זאלן זיך קערן צו דר שטראף. דאס מוזאל זיין גיט דארפן נאך אפאל שטראפן. און זאלן זיך שטעלן נאך אפאל אעקבן זאכן צווא טאן. און זאלן גיט ליידן פאר אלטו לייט. און זאלן צו הערן דו רייד פון זייערע עלטערן. און זאלן פון זייערע חכמה קבל זיין. מביש זיין זאלן גיט איין פאלה אין זייערע רייד:

דאס איז בעסטער דרך ארץ פון דו יונגן מוזאל זיין גיט אונז אים מארגען אין שווער אריין גיין און זייערע תפלות טאן בפניך נאך זייער שכל נאך און זאלן גיט ליידן קיין דברים בפנים אין שול. און זאלן נאך זאגן און אפאל דרכה. און זאלן אנהאנגן טאג זיין אין חדר. און זיין זאלן גיט ארום לופן. דען דס בעסטע עזותקייט. און דו וויל פאר געסן זיין ווס זיין האבן גלענט. זיין זאלן איבער הורן זייער לערנען פלעט זיין זענען ליידן און דא וועגן זאגן זיך גיט שטעטן. קבל שכן דס זיין זאלן זיך גיט שלאגן און זאלן גיט שרייאן. און איינער זאל לערנען דעם אנדערן דעם וועג פון דרך ארץ דאס זיין זאלן זיך שרייאן פאר אלטו לייט מביש פאר תפלות חכמים. אזוי ווי דר פוסק און דר נבא זאגט (ראוני געריס וחקקיה) דא וועגן האבן מיר דר זעהן האבן זיין זיך ביהאלטן. פון דאגן איז גרונגען דס דו יונגי זאלן דרך ארץ. האבן פאר דר עלטערן און זאלן גיט טאן פאר זיין זייערע יונגלש זאכן. דס איז דר דרך ארץ פון יונגי לייט. מביש פון אלטו. מביש פון ווייב. און קיין זאל גיט עסן און דר גאס מביש און מארק. אזוי ווי דר גיט און זיך גלויב צו אהונט. און אז פסול לעדות. ווייל ער הט קיין בושא און דרך ארץ גיט פאר לייט. אזוי ווי דר דאס. אזוי שייט ער זיך גיט פאלש עדות זאגן:

דער פערדור חלק איז דר דרך ארץ פון מידען און ווייבן. אונזלוב אשה זאל זיין אפנעה און פרום. און זאל זיך גיט קרען מיט איר מאן און קיין. אדער מיט דר דונקט מידען. ווא זאל ביהלונט זיין מיט איר הויז גונד. אז וויא איך וועל דא בליידן דר נספר הסודר) ביענט דרום פאר פסוקים אבער וועל נאר ברענגען ווס גונד. איין. אונזלוב אשה זאל זיין איין צמנה אין איר הויז. דאס מיינט קען זיין זאל תמיד ווען אין דר היים. און גיט גיין און דר גאס. מכל שכן ווא זאל זיך גיט גיטן שפאצירן בפרט צווישן מאנקלען. דען אזוי איז זיין משהר און איין צמנה. אדער ווא ברענגט אנהאנגען און איר משהר צו זיין. און א הרהור עבירה איז

אֲבִיר פּוֹן דֶּר עֲבִירָה וְעֶלְבָּקֶט • דַּעַן וְעַן אֵינֶר מוֹט אִיין עֲבִירָה בְּשׁוֹנֵג אֵן הִירְהוּר וְזוּרְנֶט נָאֵר
זִיין גּוֹף • אַזּוּ אִיז נִיז כְּפֶרֶה דָּס עַר בְּרַעֲנֶט אִיין קֶרְבֵּן חֲסֵאת אַזּוּ דָּס פֿלִישׁ וְנֶעֱמֶט גִּנְעֶסוֹן אַזּוּ
דָּס בְּלוֹט אַזּוּ הֶלֶב וְנֶעֱמֶט גִּנְעֶסֶרֶנְט אַזּוּ מוֹבָה • דֶּר מִיט הָט עַר אֲבִירָה אָבֵר דֶּר וואָס מוֹט
אִיין עֲבִירָה מִיט הִירְהוּר • אֹדֶר אָפִילוּ עַר אִיז נָאֵר מִהִרְהוּר אֲדִיין • אַזּוּ דִּי עֲבִירָה וְעֶלְבָּקֶט מוֹט עַר
גִּיט • אַזּוּ אִיז עַר מִסְמָא וִיין שְׁכָל אַזּוּ נֶשְׁמָה • וְיִיל דֶּר הִירְהוּר אִיז אֹדֶר פּוֹן דֶּר נֶשְׁמָה • דְּרוֹם אִיז
זִיין עוֹנֶשׁ פּוֹל אֲבִיר • אַזּוּ דְּרוֹם מוֹט עַר בְּרַעֲנֶט אֲבִירָה עוֹלָה • דָּאָס אִיז נָאֵר גִּנְעוֹן אֲדִין מִנְחָה
דִּי גִנְעוֹם אַזּוּ פֶּאָנְצוֹן הָט מַעַן אַזּוּ גִירָשׁוֹן נֶאֱמָר רִיין אַזּוּ מִיְהָאָט עֵס פֶּר בְּרַעֲנֶט מִיט דָּעס פֿרִישׁ
אַזּוּ קָאָפּ אַזּוּ מִיט • אַזּוּ עֵס קִינֶר דָּעַר פּוֹן מִיט גִטָּאָרְט עֵסוֹן • נואַ זַעֲהֵן מִיט וואָל אַזּוּ דֶּר הִירְהוּר
עֲבִירָה אִיז אֲבִיר פּוֹן דֶּר עֲבִירָה וְעֶלְבָּקֶט • אִיָּה וְעַל נֶאֱמָר שְׁרִיבֵין דְּרוֹף פּוֹל מַעֲמִים אִין הֶלֶק פּוֹן
קוֹים הַמְּצוּת • דְּרוֹם הָאָבִיר דִּיא חֲכָמִים פֶּאָר בָּאָטוֹן דִּיא וְיִיבֹר וואָל וְזַעֲהֵן אִין דֶּר הַיִּים • אַזּוּ
בְּרַעֲנֶט דְּרוֹף פּוֹל פֶּסָקִים • נָאֵר אִיָּה וְעַל עֵס קוֹרֶז בְּשִׁרְיִיבֵין :

דֶּסֶר דֶּקֶה פּוֹן דִּיא וְיִיבֹר אִיז נִיז זַאָלֵן וְזַעֲהֵן אֲוִנְוִינֶג פּוֹן יַעֲנֶר וִיט מוֹנֶה • מִיט פּוֹן דְּרוֹסוֹן דָּס
זואַ זַאָל קִינֶם מִיט זַעֲהֵן • אַזּוּ קִינֶר זַאָל וִיז מִיט זַעֲהֵן • אַזּוּ אַזּוּ וִיז עֲצוֹן זִיָּה וִיז פּוֹן
דְּרוֹסוֹן אִיז עֵס קִיין צִנְעוֹת מִיט • אַזּוּ דִּי וְיִיבֹר וִיט עֲצוֹן זִיָּה פֶּר דֶּר מוֹר אַזּוּ וִינֶט וְיִיעֲרֹ קוֹנֶר
אַזּוּ וִייוֹן וְיִיעֲרֹ בְּרוֹסָטוֹן פֶּאָר לִישׁוֹן • דָּאָס אִיז אַנְרוֹס פֿרִיצוֹת וואַס מִאָכֶט דִּיא לִישׁ וְזוּרְנֶט • אַזּוּ
נֶעֱמֶט מוֹנֶן דְּרוֹף עוֹנֶשׁ לִידֵין • אֹדֶר זַעֲנֶן פֶּאָר הַאָנְדֵּן אֲטִיל וְיִיבֹר וואַס עֲצוֹן זִיָּה אֹדֶר דֶּר נָאָס
אֲבִירָטוֹן אַזּוּ גִיט אַזּוּ אֹדֶר אַנְרוֹס פֿרִיצוֹת • דָּס וואַס וִינֶט אִיר בְּלוֹט הַאָנְט • אֹדֶר
אֲבִירָטוֹן עֵס וואַס דָּאָפּוֹן מִיט וִייוֹן • אַזּוּ אֹדֶר אֲפֶט וְזוּנֶט וִיז אַזּוּ לֶאָט מִאָנְבֶּלֶן הֶעֱרֹן אִיר
מִל • אַזּוּ וואַס דְּרוֹף עוֹנֶשׁ לִידֵין • דְּרוֹם זַאָל אִיין אִשָּׁה וְיִיעֲרֹ נֶהֱרֵן זִיין דְּרוֹסוֹן הַאָנְטוֹן דִּי רֶבֶנִים
פּוֹן אֲבִירָטוֹן דְּרוֹת שְׁרִיבֵין אַזּוּ אֲבִירָטוֹן קֶעֱנֶן דִּיא וְיִיבֹר מִיט נֶהֱרֵן זִיין דְּרוֹסוֹן • וְיִיל זִיין זַעֲנֶן אֹדֶר
בְּעִיר בְּרִנְסוֹת • אַזּוּ הַאָנְדֵּן מִיט מִאָנְבֶּלֶן • אָבֵר דָּס וִיט אִיין פֿרִיצוֹת קֶעֱנֶן קִינֶר מִיט מִתִּיר
זִיין • אַזּוּ וִי אֲטִיל וְיִיבֹר מוֹנֶן • דָּאָס וִייוֹן וְיִיעֲרֹ בְּרוֹסָטוֹן אַזּוּ וְיִיעֲרֹ הָאָר אַזּוּ שְׁרִיבֵין אַזּוּ בִּי
דִּיא שְׁכָמִים הֶעֱרֹן וְיִיעֲרֹ מִל • אַזּוּ אֹדֶר אֹדֶר דֶּר נָאָס הֶעֱרֶט מַעַן וִיז שְׁרִיבֵין אֹדֶר וְעַן זִיין גִּיט
אִין שוֹל אֲרִיין • אֹדֶר וְעַן זִיין וְזַעֲהֵן אֹדֶר דֶּר נָאָס לֶאָזוֹן זִיין הֶעֱרֹ וְיִיעֲרֹ מִל • דָּס אִיז אֲטִיל פֿרִיצוֹת •
דְּרוֹף הָאָבִיר דִּי רֶבֶנִים מִיין הִירְהוּר מִיט גִּנְעוֹן :

מִיר גִּפְיֵן אִין דֶּר תוֹרָה דָּס דֶּר בִּלָּן הָט גִּנְעֶלְט דִּי (מִסְכָּה) אִין דָּעס הִילֵּלֵן אַזּוּ דְּרוֹסוֹן מִדָּר פּוֹן דֶּר
(עוֹרָה) פּוֹנֶם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ • דֶּר וְעֶלְבֹּנֶר מִדָּר הָאָט גִּנְעִיסוֹן (שֶׁעַר גִּנְעוֹר) • אַזּוּ בְּעִנֶט דֶּר
יִשְׂרָאֵל זַעֲנֶן דָּאָרְטוֹן גִּנְעִיסוֹן בְּשִׁעֲת עַר הָט וואַס אִין גִּנְעִיגֶקוֹן • אַזּוּ דֶּר בִּלָּן הָט אִיר אַרְסוֹן גִּנְעוֹרֶן
אִיין שְׁטָרֶק אַרְסוֹן אִיר הָאָר • אַזּוּ הָאָט אִיר אָפּ גִּנְעִיסוֹן אִיר שְׁלִיָּאָר • אַזּוּ וִיז אִיז אַזּוּ גִנְעִיסוֹן
מִיט דִּיא אַרְסוֹן פֶּאָר כָּל יִשְׂרָאֵל • אֹדֶר הָט עַר אֹדֶר גִּנְעִיסוֹן אִיר קִינֶר פּוֹן פֶּאָרְנֶט • דָּס וואַס זַאָל אַזּוּ
שְׁמִיטוֹן מִיט אִיר בְּרוֹסָטוֹן פֶּאָר כָּל יִשְׂרָאֵל • דָּעַן הַקִּבְיָה הָאָט גִּנְעִיסוֹן מִיט אִיר אַזּוּ מִיט וְזַעֲהֵן
בְּנֶגֶד מִקְדָּה) • וְיִיל וואַס הָט אֹדֶר פּוֹל פֿרִיצוֹת גִּנְעוֹן • דָּס וואַס פֿלֶעֱנֶט זִיָּה שְׁמִעֶלֶן פֶּר דֶּר מוֹר אֲטִילֹבֶר
זַאָל וואַס זַעֲהֵן • אַזּוּ הָט מַעַן וואַס הִינֶט אֹדֶר גִּנְעִיסוֹן • אִין מוֹנֶר פּוֹן דֶּר עוֹרָה אַזּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל נֶאֱמָר
וואַס זַעֲהֵן • אַזּוּ וְיִיל וואַס פֿלֶעֱנֶט וְיִייוֹן אִיר הָאָר פֶּאָר מִאָנְבֶּלֶן • דְּרוֹם הָט אִיר הִינֶט אֹדֶר דֶּר בִּלָּן
אָפּ גִּנְעִיסוֹן אִיר שְׁלִיָּאָר • דָּס אֲטִילֹבֶר זַאָל זַעֲהֵן אֲוִיר הָאָר • אַזּוּ וְיִיל וואַס הָאָט גִּנְעוֹן אִיר הָאָר
פֶּאָר דִּיא מִאָנְבֶּלֶן • דְּרוֹם מוֹט מַעַן אֲשִׁטְרוֹק אַרְסוֹן אִיר הָאָר • אַזּוּ וְיִיל וואַס הָאָט גִּנְעוֹן אֲוִיר
בְּרוֹסָטוֹן פֶּאָר מִאָנְבֶּלֶן • דְּרוֹם הָט אִיר דֶּר בִּלָּן אֹדֶר אֲנֶלְעֶט אֲוִיר בְּרוֹסָטוֹן • אַזּוּ וְיִיל וואַס הָאָט
גִּנְעוֹן אִין מִיט אִיר נואַס אַזּוּ וְזַעֲהֵן פֶּלִים • דְּרוֹם מִיט גִּנְעוֹן וִיז הִינֶט בּוֹטֶר מִאָסוֹר אִין אִיין
עוֹרָה קוֹנֶל • דִּיא גִנְעוֹר רֶעֱבֹנֶט נֶאֱמָר פּוֹל וְזַעֲהֵן וְזַעֲהֵן מִיט אִיר גִּנְעוֹן (מִקְדָּה בְּנֶגֶד מִקְדָּה) • חֲאָשׁוֹ
אֲטִילֹבֶר אִין דָּאָה דִּי מִסְכָּה גִנְעֶט גִּנְעוֹן • פּוֹן דָּעַס וְעַנֶּן הָאָט פֶּאָרְט דִּיא תוֹרָה גִנְעִיסוֹן מִיט
אִיר זִיָּה אַזּוּ נֶהֱרֵן צו זִיין וְיִיל וואַס אִיז אִין פֿרִיצוֹת גִּנְעוֹן :

בִּין זַעֲהֵן אִיר לִבִּי וְיִיבֹר דָּאָס גִּנְעוֹן וְזַעֲהֵן גִּנְעֶלְט מִיט וְיִיעֲרֹ דָּס פֿרִיצוֹת • אִיָּה וְיִיל מִיט מִאָרְיֶה
דִּי

הלכות דרך ארץ פרק חמישי טוב

ויון דרוגין • גאר מיר האפין צו הקביה דס ער נעמט אונז באלד שוקין קשיח אונ ער נעמט אונז ויידר פורין אין אנגור לאנד אריין • אונ מיר וועלן ויידר האבן דיא סתנה פון דר (סטה) אן סרוגקן אונ פול אנגור ווייבאר וועלן דס נעמן אונ וועלן אונעקס ווארפן זייער פריצות • אז וויא דר פסוק זאגט (הקדרי כל הנשים) זיי וועלן זיך שטראפן אלד די ווייבאר • אונ וועלן זיך פארקובן פריצות צו מאן • אויך זאלן דיא ווייבאר האלטן זייערע טעקטור דיא מיידן אין דר היים בייא סאג אונ ביי נאכט אונ זייא זאלן זיך בעצניעות האלטן אז וויא זייער מוסר • הען דס ברענגט זייא צו איין גוואונקטייט • דס דר נאך אז זיי וועלן האבן איין מאן וועלן זייא אויך אזו טון • אונ דר זעלבנער דרך ארץ ווס גיהער צו די ווייבאר גיהער אויך צו די מיידן • נישט מער דר סתנה אזו פון דר צייטן דס די מיידן גייען מיט זייערע האר • אזו קען מען עס נישט ברעכטן • אבר באגט די תורה הט מין תיזוק נישט נאכט צווישן ווייבאר אונ מיידן • אבר דיא בתולה ווס איז נאכט פארקובט אונ אזו דרוגן אויך נאך נעמט אויך איר קובן פיר ברבות • אזו זאלן זיך די ווייבאר ברך דרך ארץ האלטן מיט זייער עסן דס וויא זאלן נישט עסן קיין גרוס בישן אונ זאל נישט עסן אויך דר גאס • מביש אויך מארק • נישט וויא אטייל ווייבאר מוזן דס וויא עסן זייאנדג אויך דר גאס • דאס איז איין מאנזבול פאר באטון דאס אזו ער מוט אזו איז ער גינגלייכן צוויא איין הונט • מביש איין אשה • אונ אז וויא מעגברת אויך איין וייערן זאל וויא נישט עסן זעלכע שפייו ווס שאטן צום קינד • אנדר צוויא דר מילך אויך זאל וויא נישט סרוגקן זעלכע גטראנק ווס שאטן צום קינד • אונ זאל זיך נישט אן שערן אפיל איר מאן איז נישט ביי איר • האמשט אזו היקסט עס דאך נישט קיין פריצות אבר עס איז נישט קיין דרך ארץ • עס איז פאר אטאנזבול נישט שוין מביש פון איין אשה :

אויך איז דר דרך ארץ פון איין אשה ווא זאל זיך סתקרב זיין מיט איר שבעים • אונ זאל זיי לייאן זעלכע בליס ווס ווערן נישט אפ גינצט • אבר זעלכע ווס ווערן זא אפ גינצט סאר זיא נישט לייאן אן איר סאנס רשות • אונ זאל זיך נישט קרוגן מיט זיי • אונ אזו זיי זאגן איר עפוס איין שאנד זאל וויא נישט אפ עקספרן • אונ זאל באלד מוחל זיין • הען נאט הט קיין שום וואך נישט אזו ליב ווי שלום • הען ווי שלום איז אייטול מל אונ ברכה אונ הצלחה • אויך איז נאט דס הקביה הט קיינים נישט אזו פייגט ווי ארגונר • ער קען נישט קיין אין דר סתירה פון הקביה • אז וויא דר פסוק זאגט ולא יבן דובר שטרים לנגד עיניו עס וועט נישט אן גרוגט זיין קיין דוגר פון סיניא אונ מביש דאס איין אשה סאר קיין ליגן נישט זאגן • אבר אז מען וויל שלום מאכן צווישן מאן אונ ווייב אין צווישן אנדרי מען קען וויא איין לונג זאגן • אזו פול האט נאט ליב דעם שלום • דרום זאלן דיא ווייבאר ערנס האבן צווישן זיך אונ זאלן זיך נישט קרוגן • מביש דס ווי זאלן קיין קרוג נישט שטארקן אונ זאלן נישט סתאגן קיין רכילות פון איינים צום אנדרן • אזו ווי דיא צדיקת זאן בן פלת) ווייב הט גמאן דס וויא הט אפ גרעט איר מאן פון צו קרוגן מיט משה רבינו עה • אונ ווא הט זיך אונ איר מאן אונ קינד בשרקט פונם מוט • אונ פון דעם אייבונג גיהנם • אבר קרח ווייב הט אים נישטארקט זיין קרוג • אזו הט ווא פאר ונדונט זיך אונ איר מאן אונ קינד • דס זייא זענן איין גונגן גווארן אין דעם אפ רוגר פונם גיהנם • הען איין פרוקי ווייב ברענגט איר מאן צו פרוקטייט אונ צו נעמן אונ אזו אויך פאר מערס • דרום לובט דר נביא (און בן פלת) ווייב • אונ שענד קרח ווייב מיראקף דרוגן נישט פול מאריה זיין :

אויך זאל ווא דר צוקן אירי קינד צו תורה אונ מעשים טובים אבר די אשה ווס זוצט נישט אין דר היים וויא קאן דס אלס נישט מאן • אונ דר מיט פאר דארקט וויא איר בעל הבית מיט • דאס עס גייט צו איר אז וויא איין שוף אן רוד • אונ זיא ברענגט זיך אום פון דר וועלט אונ יענער וועלט • דרום לובט דר נביא די פרוקי אשה ווס בלייבט אין דר היים • אונ שענד די פרויא ווס איז אלופרין • אויך זאל וויא נישט הוף ביידין • הען דס איז פון אטאנזבול קיין דרך ארץ נישט מביש פון איין אשה אז וויא דער פסוק זאגט והנה תנה היא סתברת על דבה רק שלפתי נעות וקולה לא ישמע) אונ דיא צדיקת תנה הט גרעט צו איר הארץ • גאר אירי לעפצין האבן זיך גרוגט • אבר איר קול איז נישט

ויהי עתה ויבא אליו איש פרוצות אז איין אשה הייבט אוף אהוד קול. אזו ווי דר זאק זאגט ביי דר פרוצה עיניו בדיימי קולי) עס איז געווען אז אייך האב אוף געדון מיין קול. אבר ב' דר צוגעה שטייט ווא האט גרעט שמואל הייד און באפעלד דרום זאל איין פרוצי אשה זיין גיט גען און אויף איירי קונדער שמואל הייד צו ריידיגן. דס וויערד שטייגן, ואלן גיט הערן וויעל קול: **אויף** זאגט די גמרא (כפי אומר אף הקולנית) די מישה קעכט אים אלס פרוצות דס, ויבט זיין קיין כתובה גיט. זאגט רבי מאיר די וואס הייבט אוף אהוד קול קומט אויך קיין כתובה גיט אין איין אשה וואס קול אהוד קול בארף איר מאן פון איר גיט ליידיגן. און די רייד וואס דו ווייב ריידיגן באפעלד מיט וויערד וואס געזיגט ווערט עס געהערט. אזו ווי דר פסוק זאגט: ודברי תבטלים בנחת נשקעים) די רייד פון די תבטלים זענען באפעלד אזו ווערן זיי געהערט. אויך זאל זי נאך זיין רעכט צו דאנוועגן און גענעטשן. און זאל איירי קונדער געוויינן אין נאכט פארקומט. און זאל זי פארן צום רבי און זאל זי געוויינן בתרבות און דאך ארץ און וואס אכטונג געבן זיי וואלן זיך גיט שלאגן. אויך שעלסטן אויך שווערן. און זאל זיין געוויינן שמואל הייד צו ריידיגן. און זאלן סוף און אפ שייד האבן פון וויערד עלטרין. אויף אנעלכי ווייב וואס מוזן דאס אלס זאגט דר גמרא נאש, וקראת ה' היא התהלך די נאכט פארקומט אשה וואס איז גלובט און איר מאן איז געקענט. און מאן זיך וואול מיט איר בארופן. דס ער קומט בארופן אזו איין פרום ווייב. און איין צדיקה:

אויף זיין דר דאך ארץ פון איין אשה וואס זאל אכטונג געבן אויף איר די מעשים פון אירי קונדער. אויף וויערד עסן און מרוקען און שלאפן. און פערט ווען פערקוילייט ווען ביין איר מוש זאל וואס אכטונג געבן דא קונדער זאלן ווען מיט דאך ארץ. און זאלן גיט מוזן וואס אים בתרבות איז. און אז וואס דר צוהט אזו אירי קונדער זאגט אומלוקר וואול דר מוסר וואס קונדער געקומען און דר צוהן. און אוב גיט זאגט אומלוקר ווייב דר מוסר וואס האט אירי קונדער אזו דר צוהן. און תרבות און דאך ארץ. דרום זאל אומלוקר מאן אזו לערנען זיין ווייב. וואס זאל בלייבן אין דר היים ביין אירי קונדער און זאל זיין געוויינן אין וקראת שמים. פערט דס ווייב זאלן גיט עסן און מרוקען און אברקה פאר און דר נאך וואס דר צו געהער. דען דס איז איין נאך וואס דרום הענגט וקראת שמים. אז ווייב דא תבטלים וואס האבן גאנץ ווער עס וויל זיין איין חסיד און נא שמים זאל ער וויערד געארומט זיין צו מאכן אברקה אויף אומלוקר נאך מיט גרום כונה. ווען איין אשה מוט דס אקס וואס דא שטייט גערויפן ווערט אויף איר גאנץ דר גאנצער אלף בריח וואס שטייט אין ספר משלי נאשתי חיל. תנו לה ספרי ודיה ויהללה בשערים מעשיה):

סליק הזכות דרך ארץ

דא נאך זאגט דער גמרא שלמה האט גימאכט דעם ספר משלי בריח הקודש. און אומט קאל לובט ער וויערד איין אשה חכמה. און שענט איין אשה רעה. און זאגט בשיינקלך איין אשה וואס בלייבט אין דר היים דס איז איין פרום אשה. און דו וואס איז אלזערן איז איין שלעכט אשה זאגן אמיל תבטלים דא אשה חכמה מיינט ער דו תורה און מצות. און איין אשה רעה מיינט ער ווער עס גלייבט גיט רעכט אין תורת משה. עס זענען פול דעות אין דר נאך. נאר דר סוף פון דר נאך איז אזו (מכה נפשו) ווי עס און נאך דעם פשוט פשוט לויבט ער אלס איין גוט ווייב און שענט איין ביין ווייב. דרום זאגן זיך דו ווייב דר צו קערן. און אוב ער מיינט דא תורה און מצות זען מיר דאך אויף איין גוט ווייב איז געלובט צו דר תורה און מצות. און אישעקט ווייב איז געלובט צו דא וואס לייקונג אין נאט און אין זיין תורה. דרום לאזט ער אים דעם ספר התקפה מיט איין אליף בריח. און לובט דס פרום ווייב מיט צוויי און צוואנציג פסוקים. דער ערשטער פסוק הייבט זיך אן (אשת חיל) און אזו דר גאנצער אליף בריח ביז צום דריטן שטח ק' ש' ה' (קמו בניה ויאשרה בענה ויהללה) (רבות בנות עשו חיל ואת עלית על בונתה) (שיר השן והכל יחיו אשה וקראת ה' היא התהלך) (תנו לה ספרי ודיה ויהללה בשערים):

גון ווערט איר לובט ווייב וואס גיט איז אז דא אשה בלייבט אין דער היים און דר צוהט איר **סנד**

קונדער צווא תורה און מעשים טובים • וואו איר וואלט צווא איר מאן און מונדער איר דער וועלט
און איר וועגער וועלט וואו פֿרעגט זיך און איר מאן און קונדער לחיי עולם הבא • און וואו וועט
אונז שטיין הנהיית הכתמים מיט די אַנגר צירקים און צירקיות שורה רבקה החל לאה אמן :

סליק הנהיית וחלם ראשון :

הקדמה להלך שני

בזו וועל איך שרייבן דעם אַנגערן חלק (הלכות שבת) און (הלכות יום טוב) און (הלכות חול
המועד) און (הלכות ראש חודש) דער רבינו יעקב בעל המדרים שרייבט אזו (אם בארתי וכו')
ווען איך וואלט גאנץ הלכות שבת און שרייבן איז צו פול צו שרייבן דען עס וועגן הלכות און וואו
ניין און דרייסיג מלאכות און ווערד תולדות וועגן גאר פול אן שיעור • דרום וויל איך דרוגן מיט
מאריה זיין • און וועל גאר שרייבן ווס גייטג איז עכ"ל • אזו שרייבט ער אין זיין (אורח חיים •
סימן ס"א) : און איך וועל גאר פֿרעגן דען און וועל גאר שרייבן ווס גייטג איז אונזער לענדער
דאס אוממוכר וואו וועט וואס איז אסור אונד מותר • און וואס מען מען מוטלמך זיין • און וועל
שרייבן מיט סימנים און אוממוכר דין • פֿרי עס וואלט גרוגן זיין צו גפונג • און די וואס דארפן
דער צו וועט פֿר שפארט ווכן :

הלכות שבת סימן א פרק ששי

אין צעהן ערשט שטייט אין דר תורה אין ציווי צו די ושראף אז זיי וואלן רעכט האלטן דעם
שבת דם ווייזט אז די מצינה פון שבת איז אזו גרום אזו וואו אלע עשרת הדברות און כל
התורה כולה • אָב דר ווס האלט מיט קיין שבת דר זייקונט אין הקב"ה דם ער הט חזי ניש בשאפן
די וועלט • און דם ניש גראט אום שבת • און עס איז גלייך ווי ער וואלט גלייכונט אין כל התורה
כולה • דרום וועל איך שרייבן וויא מען וואלט נאך זיין מיט דעם שבת • די גמרא זאגט ווען
ישראל וואלטן גאר שבת רעכט גהאלטן אין דר מדרב וואלט קיין פייגט און זיי קיין שליטה ניש
געהאט • אָב עס האבן אטייל סחל שבת געווען מיט דעם פון קלויפן • און און דר קקושש ווס
האט געלויבן און גהאט האלץ אום שבת • גאָב זאגט די גמרא וואלטן די ושראף גאר אין שבת
רעכט גהאלטן וואלט משיח גקומן • דער גאָב זאגט די גמרא ווען איינער הט אפילו עובר געווען
און כל התורה כולה און הט און גרוגט עבודת פֿוכבים ; אוב ער האלט גאר רעכט שבת איז
אין הקב"ה מוחל • דרום איר רופט לייט וואלט איר ווער גוואונג זיין דעם שבת צו האלטן דען
מיט דעם שבת קען מען זיך פול מער פֿר ווידעגן וויא אין אַנאָר טאג • דען עס איז גרעסער
דר עונש פון איין שור ווס איז גהאונג צום מלך און ווידעגט קוגן אים • איינער וויא אין פֿראַסטור
מענטש ווס ווידעגט קעגן אים • אזו איז דם און דר וואכן וועגן מיר וויא פֿראַסטור לייט דאס
מיר וועגן ניש גהאונג צו דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה • אָב אום שבת וועגן מיר גהאונג צו
אים • אזו ווי דר פסוק זאגט (אות יהא ביני וביניכם לדעת בי אָב ה' בקרשכם) הקב"ה זאגט דער
שבת איז אַצייכען צווישן מיר און צווישן ישראָל אז איך בין דר גאט ווס טיילונג איך :

און דר ווס האלט רעכט שבת גוט אים הקב"ה איין נשמה יתירה אום שבת • דם איז די גרעסטע
סעודה פון דר וועלט אזו וויא איך וועל דא בשיידן וויא גאט האט געקענטשט דעם שבת מיט
פול זאכן מיט עסין מיט טרונקן מיט לעכט מיט שיינע קליידר מיט שטיין מיט ויצון מיט דאגן
מיט תפלה מיטאד קיין מלאכה ניש טאן • מיטאל תורה לערנן • און מיטאר ניש מראגן אום דעם
עירוב • און און דם מוקצה איז • דם וועל איך אלס קורץ בשיידן די מעמים דר פון • גאר אין
זאך וועל איך דא שרייבן • און וועל איך גובן פֿר שטיין • דר שבת איז געלעבן צו עולם הבא •
און די וועלט וועט גאר שטיין וועקט טוונגט יאר • און דער וועבטור טוונגט וועט זיי אייטל שבת •
און די ושראף ווס האבן רעכט שבת גהאלטן וועלן דענקמאלט און שבת האלטן און וועלן קיין
מלאכה ניש טאן • גאר זיי וועגן תורה לערנן און תפלה טאן • און אזו ווי לעולם הבא איז קיין

צער און קיין זאך נישט פאר האנדן • נאר איינמאל פלעגט מען • דו צדקים ווען מיט זייער קרונ און
קאפ און נענטן זיך קיין מיט דער שכינה • און און איז דאָרט נישט פאר האנדן קיין נאָר און
קיין דברים במילים און קיין לשון הרע • אז נאָר אלס זיין אום שבת נאָך מיין ווי אום דר נאָכן
און אזוי ווי לעולם הָבָא שוין דו צדקים נאר איינמאל נעמט און • און דר נאָך דער נעמט דעמאלט
נישט זיין אזוי נאָר און זיין אום שבת • מוזאל נישט עסן און טרונקן און זאל אלס מאן לשם שמים
נישט פון זיין הנהגה וועגן • נאר ווייל נאָר יתברך הָאָל און גאָטן פֿרי זיין נאָשט • זאל בלייבן אין
נוף • און אזוי ער דר עולם הָבָא איז נאָך הייבט • און קיין עובר כוברים נעמט נישט זיין צווישן ישראָל
און זאל און זיין דער שבת :

און אזוי ווי לעולם הָבָא איז קיין קנאה שנהגה נישט פאר האנדן • דאָס איינמאל איז זיך בשמים מיט
זיין חלק • האַמטו ער איז קלענער פון זיין חבר • אזוי נאָר זיך און איינמאל בשמים זיין אום
שבת מיט ווס נאָר הָאָל אים גרובן • און זאל קיין גרעסורי גדולה נישט פאָרערן • דר ווס איז זיך
און נאָך וואָר צו אים • און דו נעמט איז גלייכן צו ערב שבת • אזוי ווי דר ווס גרייט אן אום ערב
שבת דר הָאָל צו עסן אום שבת • אזוי און נעמט עס שוין פול מַצוֹת און קענישט מוֹבִים און שוין פול
צדקה • דר קרונט אַרְוֹס חלק און עולם הָבָא • און איה אין משיח צייטן וועלן ביר זוכה זיין
נאָך פול שוונט מאל מער מעשים נאָר צו ווערן וואָר דר שבת איז גלייכן צו עולם הָבָא • און
אזוי צייטן און דו הַסִּידִים און הַכִּרִים פול מעשים דרוף איינער מער פון דעם אַנְדֶּרֶן • אָבֵר אין
משיח צייטן וועלן אַרְוֹ גלייך ווען און ווי דער פֿסוק נאָר וְקִצְהָה הָאָרֶץ כְּעֵשׂ בְּכֵס לֶחֶם מִכִּסִּים
דו נעמט נעמט פול זיין מיט ווען שאַפֵּט און ווי דו וואָר ווס פֿרעקן דעם ים : (א) עס איז אַנְדֶּרֶס
מַצוֹת דֶּס איינמאל נאָר דער שבת גלייכטוועג זיין און זיין מול • און אזוי עס מוֹבִים אים צו גומי פֿירות
און גומי שפֿייז נאָר ער זאָגן דס וועל איז האַלטן און שבת • דען דער מיט ווס ער געדענקט אין
שבת געדענקט ער און אין עולם הָבָא : (ב) עזרא הָאָל מַתְּקֵן גוֹעֵן מוֹזֵל וואָרן גרעט אום דאָרשטויג
נישט אום פֿרייטאָג : (ג) און דו זאָגן ווס ווערן נישט קאָר • זאל מען דאָרשטווען און גרייטן און שבת
דער בַּל איז אלס ווס מַתְּקֵן שוין אום דאָרשטווען זאל מען נישט לאָזן און פֿרייטאָג • דען מאָר נעמט
ער זיך פֿאר שפֿעטונגן : (ד) אַפִּילוּ לִיט זענען זיך און נאָך צו שערן און דאָר נענטל שניידן אום
דאָרשטווען • עס איז נישט קיין מַתְּקֵן • אָבֵר עַל כָּל פֿנים צו יום טוב גאָלט אום פֿרייטאָג זאל ער זיך
שערן און דו נענטל שניידן אום ערב יום טוב :

(ה) איינמאל פֿרום איז מהויב חלה צו אַרְוֹ נעמט לַבֹּד שבת און דער שיעור איז וויא פֿול (חלה)
פֿאַרשטעקט דס איז אין טייג ווס איז דריי און פֿערצאָג אייער גרוס איז מען מהויב
אָפֿ צו שניידן חלה דר פון מיט דר בִּרְכָה לְהַפְרִישׁ חלה • און אַז עס איז נישטאָר דער שיעור זאל
מען חלה נעמט אן אָבֵרֶה : (ו) מוזאל מאַכן דריי קיכן צו דר בִּרְכָה הַמּוֹצֵא צו דר דריי סעודות
אַפִּילוּ זענען זיך נאָך צו מאַכן אַפֿערדן קיכן און דר (חלה מַלְבֵּשׁ) • עס איז און רעכט מוזאל צו
שליש סעודות האָבן צוויי קיכן און הַמּוֹצֵא : (ז) עס איז אַנְדֶּרֶס מַתְּקֵן דער פֿער בִּרְכָה הַפִּת זאל זיך
אַלײַן מַתְּעֵס זיין לַבֹּד שבת אַפִּילוּ ער הָאָל פֿול קעכט און דונקטן • אזוי וויא מיר גופּן אַפִּילוּ
הַכִּסִּים האָבן גהאָט האַלץ לַבֹּד שבת אַפִּילוּ האָבן גמאָכט פֿול אַפִּילוּ האָבן גיסקאָרט אין
קאָפֿ אַפִּילוּ האָבן שוין און גרויט לַבֹּד שבת • און נאָר דו גמאָכט אַפִּילוּ הַכִּסִּים האָבן מַתְּעֵס
גוֹעֵן פון זייער לערנען און האָבן זיך אַלײַן מַתְּעֵס גוֹעֵן לַבֹּד שבת • און האָבן זיך פֿאַרשטעקט דס
זי האָבן זיך מַתְּעֵס גוֹעֵן לַבֹּד שבת • דרום זאל זיך קיינער נישט חשבו האַלטן און זאל אַנְדֶּרֶס
לאָזן זייער עסקים און זאל זיך מַתְּעֵס זיין לַבֹּד שבת : (ח) עס איז און אַפֿער צו שערן און דו
נענטל שניידן לַבֹּד שבת • און אַז זי זענען קליין זאל ער זי אָפֿ שאַפֵּט מיט אַפֿעסור : (ט) מוזאל
שאַרפֿן דו קעסר און אום צו פֿערשטעלן דו קליינער און אום שמוֹר דו שוין לַבֹּד שבת גלייך ווי
ער וואָלט אַפֿעל אַנְדֶּר אַפֿעל אַקעגן גאָנגען :

(י) עם איז אדאס אפבוך שבת איטלעכער זאל אום געזען אלע חדרים און ווינקלעך • גלייך וויא אסאך מיט דער מלכה • אדער אהתה פלה וואלטען אין זיין הוז אריין גקומן • (יא) פרייטאג קאנא ווארמט זאל קען ניין אין באד אריין • און ווי עס איז נישטא קיין באד זאל ער זיך אפ וואשען זיין קאפ און דס פנים און דו הענט און פוס מיט ווארום וואסער קעבד שבת : (יב) דר נאך זאל ער אן טואן זיינע ווייניג שבת קליידר • אין אמיל קדינות זענען וויא זיך נאך אן צוא טון אקטועל קעבד שבת • דס איז אסאך ווי ער וועט ניין דעלם הבא אין אומיסון קוטל און איטלעכער איז מחייב צו האבן אנדרו קליידר קעבד שבת נאך זיין פאר מענען נאך דר נאך זאל ער דעם שבת אקענען ניין • און זאל זאגן קום לובע מלכה קום דובע פלה • דיין קומן זאל זיין מיט שלום • אדא איין אלשה זאל דס אדא זאגן נאך לובט בענטשען • נון וועל איך שרייבונ ווי איטלעכער זאל זיך נאך זיין אום שבת מיט זיין עסן און מרגען מיט לובט און קליידר מיט גיין מיט שטיין מיט זיגן מיט רתן מיט תפלה טואן מיט אקלאכה נישט צוא טואן מיט תורה לערנען מיט עירוב און מקצה • און אנדרו דינים פון שבת : (יד) איטלעכער זאל דעם שבת מכבד זיין נאך זיין פאר מענען נאך • אום דר וואכט עקט ער צווייאר נרוכט • אבר אים שבת זאל ער עסן דרייא : (טו) איטלעכער זאל דעם שבת מכבד זיין מיט גוט און פעט פלייש און איר נומי זאכן • און אבאנצו וואך זאל ער שפארוו קעבד שבת : (טז) אדא זיינע זאכע זאל ער פארטאג מאכן פרייטאג פאר נאכט • דרום האבן דו חקכים פאר טאטן מוצא מיין מלאכה נישט טאן פרייטאג נאך ווארמט • און איר בעלי מלאכות דארפן אונעם ווארפן אן פוסן פרייטאג נאך ווארמט • און קיינר טאר זיך נישט לאזן ניין מער פון דריי מייל אונס ערב שבת • אפילו ער ווייסט ער וועט קומן צו איין ארבעט ווס איז דארטן פאר האנדלן גרייט שפייז • און אלע זיינע זאכע זאל ער פאררומטן פאר שבת • דס איז אלס כדי ער זאל נישט מווארגען זיין אום שבת אז עס וועט אים עפוס אפ ניין • נאר ער זאל זיין אין שמיחה און גרום בענען : (יז) מוצא אן צונדן שיינע לובט און שיינע לאכטער אין אלע חדרים ווס מען גייט אין זיי • דס ער זאל צו קיין מקשול נישט קומן אין דר פונדצער : (יח) עם איז אמוצה דו ווייבאר זאלן לובט צינדן און מאכען דו ברכה (להלילה) דר קעבד שבת • און אום יום טוב קעבד (יום טוב) • דען (תורה) דס פארלאשן דו גרוס לובט • דס בלשעת זו דס גוונדנט מיט אדם הראשון • וואלטען זיי חיו תיבה גנוען גשטארבן • נאר אדם הראשון דס תפלה גטאן • אזו דס אים חקביה אן געזונד זיין לובט דר געגנערט זיין לעבן און ער איז נישט תיבה געווארען • דרום באקומן דו ווייבאר וויידר דוא לובט אן צונדן : (יט) זיין מוש זאל זיין שוין צו גרוכט נאך זיין פאר מענען נאך • ער זאל לייגען אדא אים איין שיינע מושטאטע און דרוף צוויי (חלות) • און זאל זיין וויידר צו דעקן מיט אלשיין מושטאטע • דאס איז זאכר ווי דר (מן) איז גלות צווישן דר מוא ווי צווישן שיינע מושטאכער • און אום שבת איז קיין (מן) נישט גפאלען • אזו האבן זיין אים געהאקט צווישן צווייא שיינע מושטאכער • דרום באקומן מיר אדא אזו טאן :

(כ) בלשעת דר בער הבית גייט פון דר שול באלייטען אים צוויי מלאכים בוא צוא זיין הוז • איינער גוטער מלאך • און איינער אבייור מלאך • דר גוטער מלאך שרייבט אן דר מצות ווס ער גוט בלשעת ער גייט אהיים פון דר שול • און דר בייוור מלאך שרייבט אדא זיינע עבירות דהיינו זיינע דברים פטלים און לשון הרע און רכילות ווס ער רעם אהיים גוואנגען דרום האבן דו חקכים גוואנט איטלעכער זאל אילול אהיים צו דר סעודה פון שבת • און זאל נישט ריידען ביז ער קומט אהיים • און זי ער קומט אהיים און גענט זיין מוש • צו גרעכט מיט אלס ווס קער צו דר סעודה און דוא לובט גרענען • און זיין בעט איז שוין געט • דא זאגט דר גוטער מלאך עס זאל זיין דר ווילן פון חקביה דס דעם אנדרען שבת זאל אדא זיין אזו שוין און וירטעלעך • און דר בייוור מלאך מוז דרוף אסן זאגן איינער דאנק • און אוב חיו פאר קערט דא זאגט דר בייוור מלאך עס זאל זיין דר ווילן פון חקביה אז דעם אנדרען שבת זאל אדא אזו צו גיין • און דער גוטער מלאך מוז דרוף אסן זאגן איינער דאנק : (כג) אז ער קומט אהיים זאל ער קומן מיט גומי ווערמט דס ער זאל זאגן נאט תפלה זאל

אייף אדו גנבין אגיס שבת אונ אגוס יאר • אוף זאלן דו פאמער אונ מוטער בענקשון ויערע קונד • אונ זאלן זאגן (ווייזיקה אלאים וכו') דר מעס איז ווייך דו ברכות פון שבת ווערן מער מרובה וויא אום דר וואכן • נאך איין מעס איז ווייך אגאנצו וואך האבן זיי זיין גשאלטן דרום זאלן זיי וויא היינט בענקשון אום פרייטאג צו נאכט אז דו וואך נאכט אום אונ שבת צו נאכט אז דו וואך היינט ויף און • אונ דס איז זיין השלכות אוף דו עבירות ווס ער הט גמאן מיט זיין שעלטון :

(בג) ער זאל אונעם לאזן אלו זאגן פונם הארצון אונ זאל גיט גענעקן אין קיין שום ארבות אונ האנדלעס זאל זיך אים דוקטן אזאלי זיינו זאכן זענן שוין פארמוג נאך זיין פנער נאך • אוף זאל ער גיט גענעקן אין זיינו חובות • אזו וויא לעולם הבא זאגט מען גיט אוף קיין שום זאך אזו זאל אוף זיין אום שבת : (כג) ער זאל גיט זוכן אונ זאל זיך פאלד זעצן צום מוש מיט פרייד גלייך ווי אספקה אונד אפלה וואנט גיוצן ביי זיין מוש • אונ זאל גיט ריידן קיין דברים פטלים • אבר אז ער הט איין קביעות תורה צו לערנן און דר צייט איז עס פרוי פר דר סעודה פון שבת : (כד) ער זאל וואשן זיינו הענט פאר קידוש • אונ זאל קיין שום ווארט גיט ריידן • אפילו זענן ויף נהג צו וואשן נאך קידוש דס ווי ויילן גיט מפסיק זיין צווישן וואשן אונ צווישן דר ברכת המוציא • דס איז איין עבירה אפילו אום דר וואכן • אבר מיר זענן ויף נהג צו וואשן פר קידוש • אבר ער טאר גיט ריידן ביו נאך דר המוציא • אונ אפילו נאך דער המוציא טאר ער גיט ריידן נאר וואס גהער צו דער סעודה ברענגט עסן אונד מרוקן • אוף זאל ער הייסן שווייגן איידער ער מאכט המוציא אלו דו קונד ווס יוצן ארום מוש : (כה) ער זאל נעמן דעם בוס ויין אין ויין רעכטו האנד אונ זאל אן הייבן מיט עמקה (זום השלישי) • אונ זאל קוקן אוף דו לוכט ביו נאך (יכולת) צוא דר ברכה זאל ער אריין קוקן אין בוס • דר נאך זאל ער מרוקן איין רוב קוואטרל ווסט איז ער גיט יוצא • אונ זאל אימלוקן גנבין צו מרוקן פון דעם בוס :

(כו) דער נאך זאל ער המוציא מאכן איבר צוויי קוכין • אונ זאל זיין ביידו האלטן אין ויין האנט • אונד ער זאל זיי אוף הייבן נאך דער ברכת המוציא זאל ער ארוף לייגן ביידו הענט אוף דו קוכין • אונ זאל נעמן דעם אונטרשטן אונ זאל פון אים אפ שניידן ארום שטוק מער ווי ער פלעגט אפ צו שניידן אום דער וואכן • אונ זאל אוף ארום שיליון גרוס שטוק • דר מיט וויינט ער אז דס עסן פון שבת דארף זיין מער לכבוד דר (מקדו) אונ ווער עס שטייט אפ אזו איין גרוס המוציא וואס ער האט גנוג דר פון צו עסן איבר דר גאנצער סעודה איז ויין מדינה נאך גרעס • אונ דרום ליינט מען ארזף דוא הענט אוף דו קוכין אפילו אום דר וואכן • דרוף איז פאר האנדן פול מעמים • נאר איך וועל שרייבן אפילו פון זיי • איינס מיט דו צעהן פונגן ווס ער ליינט ארוף אוף דו קוכין וויינט ער אז עס זאל אין אונד מקוים ווערן דו צעהן ברכות ווס נעקב אבינו איז געענטשט גווארן פון זיין פאמער נחלק • דאס אונד צעהן סלאכות זענן פאר האנדן איידר מיקאן דאס גרום עסן • אקריין • זיין שניידן • בנדרן • אריין פון דרעשן • ווינט שולבין • סאלין קנעטן באקן • אזו וויינט ער מיט זיינו צעהן פונגן אז ער לוכט צו נאט ווס הט אים דס גרום באשערט אן מיה אונ ארבות דרום זענן אוף צעהן ווערטער אין דר ברכה פון (המוציא להם) • אונ זאל עסן מיט שמחה : (כז) ער זאל דו מלכה מכבד זיין מיט אלוהי ליא כיבודים וואס מוילד איז : אונ אימלוקר דארף עסן אום שבת גרום אונ פיש אונ פלייש • אונ מרוקן ויין • אונ אז ער פאר טאג איז ער מהויב צוא קופן גרוס פיש אונ גט פלייש אונ גושן ויין • אונ ארץ דאס בעסטו ווס ער באקוקט אום דר וואכן זאל ער עס בהאלטן אוף שבת :

(כח) אום ראש השנה ווערט גנוג ווי פאל דו הוצאות אונ גשוקטנטל זאל זיין פונם מענטשן דרך דעם גאנצן יאר • אבר דו הוצאה פון שבת אונ שבת לימוד • דס הט קיין קצבה גיט • גוט ער פול גוט אים הקב"ה אפ אוף פול • אונ אז אוף פר קערט אונ אזו נאנט הקב"ה איר לויי קונד גיטראוויט מיר אונ גוט אום פול נעלט אוף שבת אונ זום טוב אונ איך וועל איך אלס חידד גנבין אונ דר ווס הט גיט אום צו לייגן זאל ער אפלייאן אוף מיר אונ איך וועל אלס באזאלן •

אזן עם זאך אייך גאר גיט פעלן דוא גמרא ברענגט דרוף אפגעשעה פון (יוסף מוקיו' שבת) ער הייסט דרום (מוקיר' שבת) ווייל ער האט מייאר גהאלטן דעם שבת. ער איז תמיד געוויינלעך געווען צו קופן דו בעסטע פיש אוף שבת. און לעבן אים האט געוואלט איין עובר פונעם רשע. און ער האט געהאט פיר געלט האבן אים געקאפט. דו שטערן זעהר וויא ווין שבת דער (יוסף) נעמט אלעס טעם באקומן. איז דר' רשע געגאנגן און האט פאר קופט ווין דאס און אלי ווייניגער. און האט אלס געקאפט צו נעמט און געקופט פאר דעם אנדערן און איין מייארן פערטל און לייגט אים אריין אין ווין דאסל און גייט אנטעק. איז ער געקומן אוף אברוק האט אים דר' ווייגט אראפ געוואלט ווין דערנאך אין וואסער אריין. אזוי איז געקומן אנדערש פיש און האט עס איין געלונגן מיט דעם פערער. און איין פישער האט אים געהאפט און האט געקאפט ווי דר' (יוסף מוקיר) וואונט. האט אים קיינער גיט געקאפט קופן ווייל ער איז צוא מיינער געווען. גאר מיהאט דעם פישער געקאפט דא איז פאר האנדן איין דודי ער הייסט (יוסף מוקיר) טראג צו אים דעם פיש ער נעמט אים געוואלט קופן לכבוד שבת. דען ווין סדר איז אפילו ער האט שוין פול פיש אז עס טרעפט זיך אים נאך אנדערשן קופט ער אים. דר' פישער האט צו אים געקאפט. און ער האט אים געקופט. און אז ער האט אים אוף געפונען האט ער באקומן דעם פערער.

נאך איין מעשה ברענגט דו גמרא עס איז געווען אקעב וס האט געהאט פול גולדנע בליים. און אנדערס פיש וס נעכצן בענטשן האבן אים געקאפט טראגן האט אים אקעב געקענט מיט נוס האקטו וזכה געווען צו דעם געשירות. זאגט ער אייך בין אקעב. און ווען אייך האב באקומן אונט פהמה אונד אנאנדער גוט וואך האב אייך געקאפט דס געהער אוף שבת. און דר' שבת איז סיד תמיד געוויינלעך געווען אין סיד מול. נוא זעהן מיר דאס הקדמה גוט אלס אפ בבל בפליים. דרום זאל קיינער גיט זאגן. דען דר' בעל חוב איז באגלייגט צו פאצאלן. און דעם שבת דער פון לעולם האט קיין שיעור גיט: (כח) נאך דעם עסן זאל מען אפ רייניגן דעם מוש. און זאל ברענגן גוט פירות און זאל מאכן אוף איינלויבן דו ברכה וס געהער דר' צו. דען אים דער נאכטן איז אנדערש עכירה צו עסן און אברכה. מביש אים שבת. אבר דא ברכה אחרונה דארף ער גיט מאכן. ווייל ער האט גיט געענטשט: (ל) דער נאך זאל ער דעם פוס ריין אים שוועקן אזוי ווי פראקט. און דער בעל הבית נעלכט זאל דעם פוס אליין און גיט צום בענטשן מיט אזוי צוויי וס איז גיט פונם און זאל דאס בענטשן דס ווייזו געווען זאלן דרום אפן זאגן און איז ער האט אמוסן ביי ווין מוש זאל ער גיטן אנאנדער צו בענטשן. האט ער זאל דעם בעל הבית אברכה גיטן. און דער וואס מען גוט אים צוא בענטשן זאל דעם פוס דאס און אומפאנגען מיט גיידו הענט. דר' נאך זאל ער אים געסן אין דר' רעכטער האנט. און אייבן דעם גאנצן בענטשן זאך ער קוקן אין דעם פוס אריין גיט ערגעץ אנדערש. און זאל קוקן ווין וואס ער רעמט און פאר נעמען ער רעמט. און ער זאל דעם פוס האלטן איין (מפתח) העכער פונם מוש. און ער טאר אים גיט אונדער שטעלן. אוף גיט אונדער העקטן מיט דר' רוקח האנט. סידן דר' פוס איז צו שווער קאג ער אונדער האלטן מיט ווין דאס האנט דא רעכטער האנט. אבר אז ער בענטשט אליין און קוקט איז בעסער ער זאל דעם פוס שטעלן אופן מוש. אבר ער מוז אוף קוקן אין פוס אריין גיט ערגעץ אנדערש. און אוף דאס וואס ווען ארום מוש זאלן זייער און גיטן אופן פוס און זאלן צו הערן איינלויבן ווארט. און זאלן נאך זאגן און אפן אוף איינלויבן ברכה. און עס טאר אים קיינער גיט נאך זאגן גאר שטילר הייד:

און אוף דאס וס זענען אין דעם חדר טארן קיינער קיין שום ווארט גיט רידן. דען ווי זענען סבבאל פונם בענטשן. איז דר' וואס פראקט ער האט אים ווארט איז ער גיט יוצא מיט דעם צוא הערן בענטשן. גאר ער מוז נאך אפאל בענטשן. דרום איז איינלויבן בעל הבית מחויב שטיל צו האלטן ווין דאס געווען פלעט בענטשן גלייך אזוי אין שול דען ער רעמט דאס מיט גאט ווען ער זאל רידן אין ווין שטוב מיט אונד אונד פריץ און וואלטן דאך ווין דאס געווען געשטאנן אין

גרסא מוכרזת און מיט שטולקייט. בפרט פאר דעם (מקדש מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא) דורגן זאל אויסלוקער בעל הבית גזק, ווייל גיט צו לאזן ריידן פארעמדיג לייט בשעת, ער בענטשט מיטש וויין הויז גיזק; ווייז קאן ער דאך מער שפן אפון וויא אנדער לייט: (לא) עס איז רעכט צווייגן זיכירות אים שבת אויסלוקער נאך וויין מנהג נאך. דען איר ווייכט דאך וואל או דער שבת איז גיזלייכן צו עולם הבא. אזו וויא לעולם הבא איז אייטל לוב פון גאט און זיכירות און תשבות: אזו דאך און וויין אום שבת. גיט מער אום ווייכט איז דא נאכט גרוס זאל מען זיכירות זאגן בייא לאכט. און אום ווסר בייא טאג ווייל דער טאג איז גרוס: (לב) עזקה של תלמידי חכמים: פרייטאג צו אנאכט איז דא צייט וואס דא תלמידי חכמים זאלן זיך בהעפסין צווייטער ווייכט. אבר אנאכט וואך לערנען וויא תורה. און אז איין פראסטור בעל הבית איז זיך און אזו נהג איז וואל צו אים. ער וועט פונדא האפן גומי קנדר און תלמידי חכמים. און ער דאך גיט צוויי זאגן וויין קנדר זאל גיט ארום זיין למחבת דעה חיו. און וויין הויז איז גיבענטשט מיט אדונג. דען דער מיט ווייזט אז דא שבת ווערט גירופן (מקדש ברוך) עס איז פול דער פון צו שרייבן: (לג) שבת פריא זאל מען אביסל שפעטער און שטיין וויא אנאכט וואך. אזו וויא דער פסוק זאגט (וביום השבת) בייא טאג פון שבת. און בייא איין אנדר טאג שטייט (בוקר) אין דער פריא זאל מען פרייטאג דעם קרבן תמיד און דא ברכות ווס, ער זאגט אום שבת דאך, ער דרוף מער פונעם האפן. אפילו דא ברכות ווס ער זאגט וויא אום דער וואכן און. און אויסלוקער דאך גיזענען אזו וויא לעולם הבא וועט ער גיט אנדערש טאן נאר גאט לובן מיט גרוס פונעם: אזו זאל ער זיך און נהג וויין אום שבת. (לד) אום דער וואכן אויבר צוויי זאכן וואס ווער ברכה איז גלייך דאך טען נאר אויבר איינס אברכה מאכן. אזו פסוק מען דאס אנדער. אבר אום שבת דאך ער און אויסלוקער בונדר אברכה מאכן. ווייל אום שבת דאך מען מערן ברכות. דרום אום דער וואכן טאכט מען אברכה אופן מליט איז מען שון יוצא אופן ארבע פנפות און. אבר אום שבת דאך מען און דעם ארבע פנפות אבונדר ברכה מאכן. אפילו ער טוט אן דעם מליט אין דער היים (לה) אויסלוקער איז מתייב דא סברה. מעביר וויין צווייטא מאל דעם פסוק און איין מאל תרגום. און איין מאל אין (פירוש רש"י) דרום איז דער מנהג מען זאל פרייטאג מעביר וויין איין מאל דעם פסוק און תרגום און רש"י. און אום שבת איז ער נאך אסאל משלים דעם פסוק טיטען הויז. אזו וויא און וועל עס בעסור בשידון. אבר אז ער האט גיט מעביר גיזען אום ערב שבת האט ער צייט אנאכט שבת. אפילו זאגן אז איז איין אונס גיזען האט ער נאך צייט גיז

מיטוואך נאך שבת:

הנהגת בית הכנסת בשבת

לו שבת פריא איז דער מנהג מאריך צו וויין דו ברכות מיט גיזען. און בפרט (ברוך שאתם): דס איז אגורסו מנהג גאט צו לובן מיט שייני גיזען בפרט אום שבת נאר וויין פונעם זאל וויין לקבול הקב"ה. און גיט פרי דא לייט זאלן אום לובן. און אוב גיט איז בעסור ער זאל נאר גיט זינגן. דען הקב"ה ווייכט דאך דא פונעם פון אלו העקצור. אזו איז און וויא צו דעם זעלבן מענטשן דא לייט וואס זינגן ברוך שאמר מיט גיזען זאלן גיזען וויין גיט ספסיק צוויי וויין פון ברוך שאמר ביי נאך ושתבת. דען דאס איז אגורסו עבירה פכיש גיט צו ריידן קיין דברים בטלים. דען וויא טאכט ווער מנהג צו איין עבירה. דא לייט וואס פלעגן זינגן תמיד ברוך שאמר מיט שייני גיזען לקבול הש"י. און אצט קיין וויא אן אז דאס קהל האלט ברוך שאמר. נאר וויא ווילן נאך אהיים זיין און ווילן נאך גיט דאונטן שוואן וויא אזו וויא זינגן ברוך שאמר ביי (ברוך אתה ה') דער נאך אז וויא שפעלן זיך דאונטן הייבן וויא אויבר גיזען ברוך שאמר און דאונטן פסוק. ווער פונעם איז דער פרי וויא זאלן גיט ספסיק וויין צווייטן ברוך שאמר און ושתבת. אבר דא לייט וואס פלייבן אין שול זאלן דאונטן פסוק אן הפסק ביי (נשכח)

אז (ישתבח) את (קריאת שמע) את (שמונה עשרה) . את כל זמן דער תוך האט נאך גיט געזאגט דעם קריש נאך שמונה עשרה טאר מיידן גיט ריידן מיין דברים בשמים . דען דאס איז איין עבירה אים דר וואס אין בפרט אום שבת אין שול בשעת דאנונג דס איז איין עבירה אין דר אנדער (לו) דער סנהגה איז אז שבת אין דער פריא נאנט מען (תכנים השבת) און אום ראש חדש (ובכראש) תלשימים : שבת און יום טוב נאנט מען גיט מיין (מוסד לתורה) . און גיט פון ערב פסח ביז נאך אפרו חג . און גיט אום ערב יום כיפור : (לח) עס איז אנדער סנהגה דאס איין קעגן זאל דאנונג פארן עמוד פון ברך שאמר ביו (שוכן עד) ווייל דאס ברכות דארפן האבן גרוס פונה . און איין עס הארץ תיקט גיט מעגן צו זיין . און איז דער סנהגה צו זיין דא שבת ברכות און הלכות : (לט) עס איז איין גיט סנהגה אז דער תוך וואס דאנונג דא שמונה עשרה נאך ער וועגן אלד דא שבתות און הלכות : כדי ער זאל מכין זיין פון ברך שאמר ביו נאך שמונה עשרה . און אום גיט אז ער וועט חזי ריידן נאך ברך שאמר איידר אז ער שטעלט זיך פארן עמוד שיע דאס איז אנדער עבירה חזי . און עס איז גיט גיט אז הקב"ה זאל אנדער מליץ ועלמט פיינט האבן . דרום זאל דער תוך דרוגן ויער גיטארנט זיין אז ער דאנונג פון ברך שאמר פארן עמוד . דאס ער זאל קיין שום ווארט גיט ריידן פון ברך שאמר ביו נאך זיין תפלה (ט) אום שבת מוז אומלוקר מער פונה האבן אין קיש און שמונה עשרה וויא אנדער וואס . דען עס איז אנדער תולק פון דעם וואס איז נאדענט צום סוף צו דעם וואס איז ווייט און אום שבת זענען מיר נאדענט צו דעם (מקד מלכי המלכים) הקב"ה . אזו וויא אובן שטייט . (טא) און זאל אומלוקר גיטארנט זיין גיט נאך צו זיין מיט דעם תוך : דאס איז אום דער וואס איין איסור בפרט אום שבת : בפרט דא ברכות טאר ער פונדא גיט נאך זאגן מיטען תוך . דען עס הייסט איין ברכה לבטלה חזי : און עס איז גלייך אז (לשבעת חג) וואס דאס שטייט פאר באטן איין דא עשרת הדברות : (מב) אום שבת זאל מען זיך נאך מער הוסן פון עבירות וויא אום דער וואס דען עס איז גיט גלייך ווער עס וינדענט קעגן סוף איין איין שטאט . אונדז אין איין דארף . וויא דער וואס וינדענט קעגן סוף איין זיין תוך דען דער וואס וינדענט אין זיין תוך איז נאך זיין עניש גרעסער . אזו און אום שבת זענען דא ישראך גאר נאדענט צו הקב"ה בפרט דער שבת איז גיטליכן צו הקב"ה . און מיט דעם שבת האט ער גימאכט איין צייכן אז מיר זענען זיין פאלק און ער איז אנדער גאט . אזו וויא דער פסוק נאנט (אות היא ביני וביניכם) דער שבת איז איין צייכן צווישן מיר און אים . דרום זאל מען זיך ויער הוסן פאר עבירות און שוין מצות מער וויא אום דער וואס בפרט אין שול בשעת דאנונג . דען דא תפלות פון שבת זענען איין זכר צו עולם הקא . און ווען איינער שוים יא איין עבירה שבת אין שול בשעת דאנונג . קענט איר דאך וואס פאר שטיין וויא הארב דאס איז . דרום זאל אומלוקר נאך זיין דרוגן און זאל גיטענקן דעם גרוסן שויר . און פאר קערט דעם גרוסן עניש וואס ער וועט האבן קעולם הקא און דעם וואס ער האט גיט גיאכט דא קיבלעט סנהגה וואס גאט האט אונז גיגעבן דרום זאל זיך אומלוקר וואל פלייסן אין זיין תפלה . און זאל קיין אנדער ממשלה גיט האבן . און זאל וויסן מיט וועסן ער דעם און פאר וועסן ער שטייט און זאל וויסן וואס ער דעם . גיט דאס מול זאל ריידן און דאס הארץ זאל גיט וויסן דער פון :

(וכן) און דעם שבת און יום טוב ווס מיזאנט מחזור איז פאר האנדן דעות אום מען מען ספסיק זיין צווישן דו ברכות פון קריאת שמע מחזור צו זאגן . און אטייל לענדן נאנט מען גיט און איז אנדער לענדן איז דר סנהגה יא צו זאגן . דרום דארף אומלוקר וויסן ווס סתאל זאגן און ווער עס זאל זאגן . איר האב שוין אובן גערופן אין הלכות בית הכנסת אז דר ווס פר שטייט גיט דו שטייט פון דו ווערטור טאר קיין מחזור גיט זאגן . דען עס איז איין וואונדערלוקי נאך דאס אומלוקר לובו תפלות ווס מיר האבן . זאגן מיר זיי אונזעם האפן אן פונה און פר שטאנד . דס מיר זאלן שרייבן און מיט הערן קיין ווארט פונם תוך . עס און בעסער מען זאל צו הערן אומלוקר

וארש פנים הן איז מען יוצא דען דר חזן ווייט ברויזא אונד (פירוש המלות) דער פון . אבר דר ווס פר שטייט גיט אונד זאגט ווא בייסט עס ברויזא איין הפסק צווישן דר ברכות קריאת שפע אונד עס איז ברויזא אנדוס: עבירה . דרום איין ירא שמים ווס ער פר שטייט גיט זאל אזו טאן בשעת מיתאגט ויצרות צווישן דר ברכות פון שמונה עשרה זאל ער אריין קוקן אונד זאל צו הערן וויא דער חזן זאגט . דען דר חזן פר שטייט דאך ווא דר ווייטש פון דר ווערטור אונד דר וואס וועט הייט פנים הן אונד עס איז אנדוס גיטריי דאס ער קען גיט צוא הערן פנים הן . זאל ער נאר אריין קוקן איין מחזור אזו איז ער שוין יוצא . דען דער חזן איז דרוף גשפעקט גווארן פון דר לייט וועגן ווס פר שטייט גיט דס ווי זאלן אים צו הערן . אונד זאלן נאך זאגן אמן אוף אונדלכור ברכה דר ווס טוט אזו איז גלייך וויא ער וואלט זעלבסט גוואגט . אבר דר ווס זאגט אונד ווייטש גיט ווס ער זאגט דר טוט פול ביין איינס ער לופט נאט אונד ווייטש גיט מיט וואס . דס אנדורו טאכור וועט ער נאך זאגן איין וחילול השם) . דס דרושו ער איז גיט יוצא . דס פערדו ער איז מפקיט צווישן דרא ברכות קריאת שפע מיט אונד געלכור זאכן . דרום זאל זיך קיינר גיט פר דאךפון דר מיט . אונד נון קענט איר וואול פר שטיין ווס בעסור איז :

(בר) דעם מחזור וואס מיתאגט או דס קהל האלטן נאך שמונה עשרה דס הייטש מין הפסק גיט אבר עס איז אוף פול בעסור טיאל צו הערן דעם חזן . דען טאמור ווער ער הייז מחבר

ומצדד ויין דס ער וועט זאגן איין (ה) פר איין (ח) אונד איין (ב) פר איין (כ) . אונד פר קענט אונד אונד קוקט דרוף דעם אונד איין דרוף אונד גידוף . דרום איז בעסור מיתאל צו הערן דעם חזן אונד מיתאל זיך לערנן דר ווייטש אונד פונד דר פון (מה) בשעת מען לייאגט אין דער ספר תורה זאל : אונדלכור שטיין . אזו וויא דיא וועלכע זענן גשטאנן בשעת פון תורה . אונד טאר מען גיט לייאגן מיט איין ברכה נאר בסטן . דען צו איין דבר קדושה דארף מען האבן אסאך אזו ווי אונדן שטייט : (מה) אונדלכור זאל אונד קערן זיין פנים צו דעם ספר תורה פון כבוד דר ספר תורה וועגן אונד זאל צו הערן אונדלכור ווארט ווס מען לייאגט . אונד עס טאר קיינר גיט דרוף נאך לייאגן מוטן חזן . דען מיוועט דעם חזן גיט הערן . אבר שטייט הייד מען ער ווא . אונד טאר מען קיין שום ווארט גיט ביידן אפילו דברי תורה ונטן מען עפנט אויף דרא ספר תורה ביין מען טאכט ווא צו . דרום טאכט מען צו דר ספר תורה אז מען היט איינעם אפ גלייאגט : (מה) בשעת דר חזן דופט אויף טאג מען ווא לערנן דברי תורה . אבר מיטאר גיט ביידן אין שול קיין דברים במלים חיו . אונד ווער עס דארף עפוס ביידן מיט ויין חבר זאל ער ארום גיין פון דער שול . אונד ווער עס רעט ווא אין שול איז ער מחלל השם אונד זיין הייליגו שכינה אונד דר הייליגו ספר תורה ווס איז דארטן בפרט אונד שבת איז זיין עניש גרעסר . דרום זאל אונדלכור נידר זיין דרום אונד זאל דרוף שיקראפן ויין חבר :

(מה דוא) רינים פון שמונה עשרה פון מוסף איז גלייך צו שבתית : (מה) שבת אין דר פרוא אזו ער גייט פון דר שול זאל ויין טוש צו גריקט ויין אזו וויא אוף דר נאכט . אבר דר לעבט ארפון גיט צו ויין אונד אונדלכור זאל באלד אריינס גיין דס ער זאל גיט מחלל שבת ויין מיט דברים במלים דרום זאל ער איילן פון איין מצוה צו דר אנדורו דאס איז דר סעודה פון שבת אונד דארף ער משינה ויין פון אונד דר וואכונד פלעגט ער תמיד פרוא עסן שבת שפעטור עסן פלעגט ער תמיד שפעט עסן דארף ער שבת פרוא עסן . אונד זאל אלס טאן קבדו שבת : (ג) אונדלכור בעל הבית זאל זיך וועגן צום טוש מיט איין פרייליך הארץ . מיט אלום ווי ער היט גיטן פרייאג צו נאכט (קידוש היום) דער קידוש פון אין דר פרוא ווערט גרופן אין דר נקרא (קידושא רבה) אונד מיט דעם פוס זאל ער זיך אונד נאך ויין וויא פרייאג צוא נאכט נאר פרייאג צו נאכט מאכט מען המוציא אונד דעם הונטרשטון קיכן . אונד אין דר פרוא אונד דעם אייברשטון . נאר ער זאל אלס מואן לקבדו שבת : (נא) עס איז איין מצוה מיתאל אונד שבת אברקה מאכונד אונד פול פירות . קידו שקים צו ויין דר הונדערט ברכות וואס מען איז מהויג צו מאכונד אלע טאג . אבר דער וואס עסט פירות אונד שבת אונד אברקה פרוור אונד דער נאך . דר טוט צווייא עבירות דרום טאר מען גיט גיבן קיין

קצין פרי צו אועלען ווס מאכט קיין ברכה נישט דען מען ברענגט אים צו עבירות
(גב) עס איז איין עונג שבת מיטאל שטראפן (שבת) אזוי דו רית (שינה) בשבת תענוג שקלאף אום
שבת איז איין תענוג אום מען דארף פרוי עפס לערנען פארן שטראף. אָבד מען זאל
נאָרנט ווין נישט צו פאר שטראפן דו דרשה אונד מנהג : (ג) אומלכוד איז חתויב תורה צו
לערנען בפרט אום שבת. דען דער שבת איז נאר געבן גווארן צו תורה. אז הקב"ה הט געבן
דו תורה צו ישראל אופן פארן סיני. האט זיך געקומען צו הקב"ה עס איז נישט דאס דו גוקט מיך צו
ישראל ווייז ניי ענען אין דר מדר. דא האבן ווייז נישט צו מאן. דא לערנען ווי תורה טאג אום נאכט
דען ווי בראפן קיין שום מלאכה נישט מאן. נישט אקרוי אום ווייז נישט צו פאנגען. דען ווי האבן
דעם (פון) אָבד אז ווי וועלן קומען אין ווער לאנד אריין אזוי וועט אומלכוד לופן צו ווייז עסקים אום
מלאכות אום וועלן מיך פאר שמוס אום איין אלטער ווער וועט מיך לערנען. לוכד גאט גיב מיך נישט
צו ישראל. דען ווי וועלן מיך במשול ווין. דא וועל איך בלייבן אום גלערונט. זאגט גאט צו דער
תורה איך האב געמאט אין דער תורה איר נאכט לערנען תורה טאג אום נאכט. מיטשן דו חכמים
אמיל פון דעם טאג אום אמיל פון דר נאכט. דס ער זאל ווייז עסקים אום טאג פרי ווין תורה
זאל אקרוי האבן. איך האב ווי געבן דעם שבת אום יום טוב. דענקאלט טארן ווי נישט האנדלן
אום קיין מלאכה נישט מאן. אזוי וועלן ווי תורה לערנען. נון זען מיר וואל אז דר שבת איז נאר
געבן גווארן אום תורה צו לערנען. בפרט דר ווס לערנט נישט אנאנצו וואף אום גייט נאך ווייז
עסקים. דר זעלבנער זאל פאר לערנען אום שבת אום יום טוב אָבד דר ווס לערנט זיך אנאנצו וואף
מען ער אום שבת אום יום טוב ווייזנער לערנען פון עונג ענען. אום דר ווס קען נישט לערנען. זאל
ער לערנען דו מיטש פון דר מדר. אום זאל ווין צו דר דרשה. דס הייסט אום גלערונט :
(גד) און אזוי קהילות דארף ווין אקרוי ווס זאל דרשען פון די עמי הארצים ווענן. אום אומלכוד
זאל גווארנט ווין נישט צו שטראפן ביא דר דרשה. אום אום נישט איז בעסער ער זאל
בלייבן אין דר היים. דא מלמדי חכמים ווס האבן געקענט בעסער לערנען פון דעם בעל דרש
פלענען אום ווין צו דר דרשה פון ווענן צוויי טעמים. איינס אז וויא וועלן נישט גיין וועלן. דא
עמי הארצים אום נישט ווין. מנהג וויא וועלן ווי שטעמט אונד ווי וועלן נישט האנדלן דר דרשה.
דר אנדער טעם איז די מלמדי חכמים ווענן נהנה פון דברי תורה. אפילו וויא ווייסן שוין לאנג
דר פון. איך גפונ מיר אין דר גמרא דס פאר געקענט חכמים ווס האבן פאר בעסער גלערונט אום
בעסער גוויסמדי פשטים פונם בעל דרש ווענן אום גנאנגען צו דר דרשה. דען וויא האבן געקומען
(אין) המדרש בלא חידוש עס איז נישט פאר האנדלן קיין שום דרשה עס זאל נישט ווין דרוגן קיין חידוש
אום קיין גוסר פשט אונד איין גוסר בוונה. (גה) אין אמיל ערמור מאכט מען שלש סעודות פאר
מנהג : אום אין אמיל ערמור מאכט מען נאך מנהג. אומלכוד מדינה הט איר טעם לשם שמים
אָבד אין אונדזר לענדער מאכט מען שלש סעודות נאך מנהג :

(גו) דיני מנהג של שבת

תפלת מנהג ראוינט מען נישט שעה אופן טאג ווייל דו זון שטייט נאך אז דר נאך איז שוין
פאר זומט דא צייט דען דר נאך הייסט שוין (פון) השקמות. אום אמיל זאגט מען מען
דאנון מנהג ביו שטערן שטייט. אָבד מיר ווענן ווין נישט אזוי נאך ווייל מיר מאכען שלש סעודות
נאך מנהג. אום דו צייט פון שלש סעודות איז ווייל דו זון שטייט נאך (גו) אום דר וואכן זאגט מען
(אשרי ובא לציון) צו שחרית אום אים שבת צו מנהג. דען וועלן ווייסן דס פשוט וועט נישט קומען
אום שבת אום אום יום טוב. דרום טאגן מיר תפלה סוף טאג אז משה זאל קומען. אום מען זאגט
אין דר סידה איין פרשה זעהן פסוקים נישט ווייזנער פון דר מדר פון דר וואף ווס וועט קומען. דר
נאך ראוינט מען שמונה עשרה. (אנהאנד) אום (צדקתה) אום אום, עס איז אזוי אין טאג וואס
מיטאנט נישט קיין מתקן אונד וועמען וועט וועטאג נישט זאגן קיין מתקן, זאגט מען אום נישט קיין (צדקתה)
אום אין אמיל ערמור זאגט מען נאך מדיש (ברכי נפשו) אום אזוי דא (שיר המעלות). אום אום

אשר זאגט מען איין פרק פון די זעקס פרקים • (נח) גאף מנחה זאל ער באלד אהיים גיין צוא (שליש סעודות) • דס וויא זאגן דר חיייל גיט ריידן מיין דברים בפלים • גיארט מיזאל קומן פון איין מנחה צו דר אנדער • מיטאר זיך אפילו גיט קובע ווין קיין צייט אוף תורה לערנען צווישן מנחה און בעריב מביש אז מיטאר גיט ריידן קיין שקעכטו בייד • דרום דאך אומלוךר ממים ווין די מנחה פון שלש סעודות :

דיני שלש סעודות

(נח) אומלוךר ישראל זאל גווארונט ווין צו מאכן שלש סעודות איידר די זון גיט הונקער • און דר גאף האט ער שוין פאר זוכט די צייט • (ס) מען איז מחויב צו עסן שלש סעודות ברוט און קיש און פלייש און ווין טרונקען • אזו וויא בייא יענו סעודות • און דר וואס איז גיט הונקענע מען ער יוצא ווין שלש סעודות מיט פירות • אפר אהכס הוט זיך גיט פול צו עסן אין דר פריא • כדי ער זאל קענען עסן שלש סעודות • (סא) דיא לייט ווס מאכן זיך בנאגד איין חבורה צו עסן שלש סעודות לשם שמנים איז עס אגרוסו מנחה • נאר ווי טארן זיך גיט אן שויבן • און זאלן ריידן דברי תורה אונדן מוש • דאס הייסט לשם שמנים • איך וועל אייך שרייבן איין מעשה • עס האבן גוואנט פיר בעלי בתים אין איין ישוב • דריי פון וויא פלעגן זיך תמיד בנאגד שלש סעודות מאכן • און איינר איז געווען איין קארגער און האט גיט גוואלט האקסן קיין שלש סעודות • גאף שבת פלעגט ער פון איינס פון ווי פלעגן וויפול געלט האקסו פאר צערט אוף שלש סעודות • און פלעגט אזו פול געלט אריין לייגן • בונדן אין איין זאק אריין • עס הט אזו גוערט עטליכר יאר • אמאל גענו וויא אזו נסארן אוף איין יאריד צו האנדלן • הונקער וועגן זענען אן גפאלן גלגים און האבן גשלאגן דעם קארגן מכת אכזריות און האבן בייא אים אונקע גיטן דעם זאק געלט וואס ער האט אפ גשפארט פון שלש סעודות • און יענו דרייא זענען גשלוס אהיים גקומן • פון דענקלט אן הט דר קארגער אוף זיך גיטן מיט וויא חבורה צו מאכן שלש סעודות :

(סב) דא וועל איך שרייבן אטייל פון דעם שקר פון שלש סעודות דר ווס פר פעלט גיט צו מאכן שלש סעודות צו דער רעכטער צייט ווערט ער בשערקט פר דרייא פורעניות • פון וויא טאג • פון חבלי קשיח • און מלקחת (גוג וסגוג) • פון ריבוס הקבר • אטייל זאגן אז ער ווערט אוף בשערקט פונם ניהקם • און אומלוךר זאל וויער גווארונט ווין אין דר סעודה פון שלש סעודות מער וויא אין יענו צווייא סעודות • דען בייא יענו צווייא סעודות העסט ער פר הונקער • אפר צו שלש סעודות איז ער דאך גיט הונקער • אזו עקט ער נאר לשם מנחה • דרום איז ווין שקר גרעסר • (סג) אום ווינטער איז דיא קורצו טעג • אודר ווער עס פאר זוכט זיך אין שול • ביז ווין סעודה פון דר פריא צוהקט זיך ביז מנחה צייט • איז בעסער ער זאל טיפף מאכן שלש סעודות ווייל ער קאן נאך עסן אין ווין קאנען איז נאך אפן דס ער זאל בענטשן • און זאל זיך נאך אמאל וואשן און זאל הסוציא מאכן אונדן צווייא קוכן • און זאל נוסר ווין די סעודה • אפר אז ער וועט וואקסן ביז נאך מנחה וועט ער שוין גיט קענען עסן • אפר דר ווס פאלט אין זיך אז ער וועט נאך קענען עסן שלש סעודות מיט לוקט • זאל ער וואקסן ביז נאך מנחה אוב דר שלש סעודות פר צוהקט זיך אין דר נאכט דאך ער דאך זאגן (יצה) אין בענטשן ווייל ער הט נאך גיט גזאנט קיין (אפה חונקענע) דען מיר רעכנין דאס אן הייבן פון דער סעודה און דענקאלט איז נאך געווען שבת :

מוציא שבת

(סד) דער מנהג איז שבת צו נאכט שפעט צו דאוונן מערב • ווייל די רשעים קומן גיט אין גיהנם ביז די הונקערשטן קהלה זאגן אפ (ויהי נועם ואפה קדוש) • דען אום פרייטאג צוא נאכט איז דס קהל זאגן ברכו קובט דר מלאך דוסה און זאגט רשעים גיט ארום פונם גיהנם דען ישראל מאכן שבת דא גיין זיי ארום אין איין באך וואסער און קולין זיך • דרום טאר מען גיט טרונקען פונם טיף קיין וואסער שפעט פרייטאג צו נאכט • דרום קובט דר מנהג ווס מען זאגט

אז דר וס ויין פאטער און סופר זענען נישטאן און פאר ער דאס קיין וואסער נישט קוקן אום
שבת צווישן סנהא און פערט דען מיטאנט די זעלבונג צייט גיין נישט און וואסער אריין צו קוקן
די. פאר ווס דר בנהא איז וויל איה נישט שרייבן. און נאך דעם אז ישראל האבן שוין גאנץ
(ויהי נועם אתה קדוש) קוקט ווייך דר מלאך דוסה און שרייבט אום איר רשעים גייט ווייךער
אין גיהנם. דען בייא ישראל איז שוין אום שבת און וויא בלייבן דארטן ביז דעם אנדערן שבת
(סח) שבת צו נאכט זונט מען (אלהי הנביא). דרוף זענען צווייא מעשים. איינס אום שבת
קוקט נישט קשית און (אלהי הנביא). דרום אז דר שבת איז אום זונגן מיר דס (אלהי הנביא)
זאל קוקן און זאל אויגן אפשוה זאגן אוף דר גאולה דען יעקב אבינו עיה האט אמשכונ גינסין
ביי (אלהי) דס ער זאל קוקן אויגן אפשוה זאגן אוף דר גאולה דר אנדערן פעס איז (אלהי הנביא)
זעט מיט פול מוונט מלאכים אום מוצאי שבת און שרייבט אוף אלז די ווס האבן רעכט שבת
גהאלטן. און פאר קערט די ווס האבן חיו מחלל שבת גוען. אויך זיי האבן זיך נישט גהאלטן
וויא רעכט איז אום שבת. און וויא פרענגן דעם זעלבונג בוך פאר הקביה. און ער שרייבט אן
דר ביי ווס פאר איין שבת זאלן האבן די צדיקים ווס האבן שבת גיהאלטן. און אוף דעם עזנט
פון די רשעים ווס האבן מחלל שבת גוען. דרום בעטן מיר הקביה זאל אויגן זעקן אלהי הנביא ער
זאל אויגן אפשוה זאגן אוף דר גאולה. און זאל אויגן אן שרייבן אין בוך פון צדיקים ווס האבן
רעכט שבת גיהאלטן:

הלכות הברכה

(כו) עס איז דר דין הברכה צו מאכן אויב ויין און אז סען קען מיין ויין נישט בקוסין מען מען
מאכן אויב ביר אויך מעד. און מיטאל דעם בוס גוט ביין מאכן. און זאל אריין גוסין
מער פון אשיעור אז עס זאל אויב גיין. און זאל זיך שטעלן מיט ויין פנים קיין סנהא. די לייט
זענען זיך נוהג פר הברכה צו זאגן גופי פסוקים (הנה אל ושנעתי) דס איז אנער מין צו דר פולר
וואך. און זאל דעם בוס געמוז אין ויין רעכטו האנט. און דיא הברכה זאל מען האלטן ביי דעם
בוס. און די לייט ווס ווילן ווצא ויין מיט יענוקס הברכה דארפן זיי צו הערן אוטלוקס ווארט
און זאלן אריין קוקן אין בוס איינער ער מאכט (בדיר פרי הנפק). זאל ער אפסל אפ גוסין פונם
בוס אוף דר ערד דס איז אנער מין אוף דר פולר וואך צו מול און גרבה אבר גאך דער גרבה
מאר ער נישט אום גוסן ביז נאך הברכה דר גאך זאל ער מאכן די גרבה (בזרא פרי הנפק) דער גאך
(בזרא מיני בשמים). דס איז פון דעם וועגן דס מיר זאל גלייבן אז אוטלוקס פון ישראל בקיט
אום שבת נאך איין נשמה פון לוטר פרייט. דרום פרייאן מיר זיך דיא גאנצע וואך אוף דעם דובין
שבת. אבר ווען דר לופר שבת גייט אונזעק דא גייט אוף אונזעק דיא (נשמה יתירה) פון אוטלוקי
בזונדן ביז דעם אנדערן שבת. אזו זענען מיר מרוארין און דס איז גלייך אז וויא איינער פאקט
חלשות דרום מאכן מיר הברכה און שטעקן בשמים:

דר גאך זאל ער ווייג הענט האקטו קאין דער לוקט צו גמכט. דר נאך זאל ער וויא עפענן און
זאל אין זיי אריין קוקן און מאכן (בזרא מאורי האש). דען מיטאר נישט קיין גרבה מאכן ביז
מען סח בנאה האבן פון דר וואך און מיט דעם ווס ער עפונט ווייג הענט און זעקט אוף ווייג הענט
הייסט איין בנאה אוף איז אסין דס ער געקט אוף זיך אוף דר פילר וואך ויין האנט אופן האקטו
צדקה צו גיבן. אזו טוט ער פול מצות בנאנד (הברכה בשמים מאורי האש צדקה בזרא פרי הנפק)
גאך איין פעס איז דרום קוקט מען אוף די נעגל און פונגן בשעת הברכה. דען אז אדם און תוח
האבן גונדונט זענען זיי חביב מיתה גוען דען די בעשה איז גוען פרייטאט דא ס'דר שבת געקען
פאר וויא. און האט גאנץ לופר גאט דו האקט גאך קיינס נישט גייט. און אין מיר וויקטו אן
הייבן צו פרישן. און נאך מער אז דר מענטש וועט נישט ויין ווער וועט דעם שבת האלטן האט
הקביה ווייך געפערט צום שבת דו נאנט רעכט פון דיינט וועגן וועל איה אים מוחל ויין. אזווא
באלד

בא' (הם אינס הראשון אן גירדען צו זאגן (מקומו שיר ליום השבת) דער מיט האט ער זוכה גווען אונ אונד תורה דס אונד שבת איז ווי אונד גוואקסן איין קלייד אונד דעם גאנצן לייב פון איינמל געניד אונ אינס שבת צו נאכט איז אים דאס קלייד אראפ אונד הקב"ה הט אים נאכט איין בעסור קלייד פון נייכו וואל • דרום זעהן מיר אונדרי געגול צו גרענקן איין דיא וונד פון אדם אונד תורה • דאס מיר זאלן שוין טוט פאלגן דעם יצד הרע :

בְּאֵךְ הַבְּרִלָה זָל עַד יוֹף אַנְדֵּר וְעֵצוֹן אִנּוּ וְאֵל מְרִנָּקוֹן מִן דַּעַם בּוֹס אִזּוּ וְיֵא דַעַר שִׁיעוֹר מִן קִירֵשׁ:
דַּעַר נֶאָךְ זָל עַד אֲפִיסוֹל אִם גִּבֹּן מִן דַּעַם בּוֹס אִזּוֹפּוֹן מִשֵּׁל • אִנּוּ זָל דְּרִינִן אִם לַעֲשׂוֹן דִּד
הַבְּרִלָה • דָּאֵם אִיז אִזּוֹף אֲנוֹסֵר סִיבִּן אִזּוֹ עַד וְעַשׂ מִכּוֹס אִזּוֹ פּוֹל וְיִוּי בִּיז עַד וְעַשׂ מִשֵּׁל אִיז נֶאָךְ צִוָּא
אֲנוֹסֵר וְאִכּוֹן וְאִם קַעֲנִן גִּיטָאָן וְעִירִין הַרְבֵּה וְאִסֵּר (סח) דַּעַר נֶאָךְ דַּעַר מִשֵּׁל אִיז נֶאָךְ צִוָּא
גִּידֵעֵט זָל עַד נַעֲמִן דַּעַם פִּעֲקֵרִין מִכּוֹן • אִנּוּ זָל יוֹף וְחֹשֵׁין אִנּוּ זָל הַמְצִיָּה מִכּוֹס אִנּוּ זָל עֲסוֹן
אֲפִילֵּי נֶאֶר אֲפִיזָּה אִיז עַד אִזּוֹף יִצְאָה דַּעַר נֶאָךְ זָל עַד בַּעֲנָשִׁין • דִּיא קַעֲרִין הַחֲבֹן דִּיא חֲכָמִים
גִּירִינִן (מִלְּתָה מִלְּכָה) • עַד בְּמִיטָה הִיא מִלְּכָה דָּאֵם אִיז שִׁבְתָּ • דִּיא חֲכָמִים דִּל הַחֲבֹן גִּידֵאֲנֵם
אִיז פֶּאֶר הַחֲבֵרִין אִיז גִּילֵד אִיז דַּעַם מַעֲנָשִׁין • דָּאֵם הָאֵם מִיין הַנֶּאָה גִּיט מִן מִיין שׁוֹם שְׁפִיזִי נֶאֶר
מִן דַּעַר קַעֲרִיה (מִלְּתָה מִלְּכָה) (סח) מִיטָאָר מִיין מִלְּאֲכָה גִּיט מִיטָאָר בִּיז נֶאָךְ הַבְּרִלָה • אֲדִירִי בִּיז עַד
זֵאֲנֵם אֲתָה חֲנֻנָּתִי אִין שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה דְּרוֹם אִזּוֹף דִּיא וְיִיבֵר אֲדִירִי וְיִנְגֵּן אֲדִירִי מִיִּידוֹן מִיִּידוֹן
מִיין לִכְסֵי גִיט אִן צִוָּרֵן בִּיז וְיֵא זֵאֲנִן פֶּרֶד דִּיא בְּרָכָה בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מִכֵּךְ הַעוֹלָם הַמְבָרִיל
בִּין קוֹדֵשׁ לַחֹל בִּין אֹרֶךְ הַחַיָּה בִּין יִשְׂרָאֵל לַעֲמִים בִּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַשְּׁשֶׁת יְמֵי הַבְּעֵשֶׂה בְּרוּךְ
אַתָּה ה' הַמְבָרִיל בִּין קוֹדֵשׁ לַחֹל :

בן וועל איך אן הייבן צו שרייבן דא דיינים וואס עס איז אסור אונדז מוקד צוא מואן אים שבת
 און וואס עס איז אסור אים ערב שבת דאס וועל איך אלס בקיצור שרייבן נאר ווי עס גייעט
 אין אונדז קהלות און אין אונדז רשות . (מט) מיטאר קיין עובר פובקים קיין בלי גיט לייא
 איהם צו שבת מכלש אום שבת . דען ער וועט גיין מיט איר אום שבת . (ע) אוף איז אסור צו
 פאר רונגן צו אים איין בקמה . דען ער וועט ארייפן מיט איר אום שבת . אונדז ווער עס פאר
 דנקט אים ווא זאל זיך אים גיט דוקטן אז עס איז גיט ער זאל מיט אים אום נעמען ער זאל מיט
 איר גיט ארייפן אום שבת . דען דער עובר פובקים איז גיט בקצייקט דרוף . נאר ער זאל מיט
 אים אום נעמען דאס פאר שבת זאל ער דא בקמה אום אפ נעבן . אונדז אוב ער בקענגט אים
 ווא גיט אפ פאר שבת דא ווא . אל עו' טון . דא זאל ער זאגן פרייטאג פאר נאכט פאר דרייא
 מיט איך גי' . בקרי מיין בקמה וואס ווא איז בייא דעס עובר פובקים . ווא איז שון גיט מיין .
 אבר דאס האט גיט דעס דין אין זיך ווא אונדז הקבר . דס קיינר מאר גיט ווכה זיין אין דער בקמה
 ווייל זיין פנינה איז נאר גייעט ער זאל גיט קיין צו קיין ויחול שבת חלילה . (עא) עס איז מוקד
 צו שטוקן איין שריחות מיט איין עובר פובקים אום ערב שבת . נאר ער זאל אנועס גיין נאך פאר
 נאכט אבר קען טאר אים גיט רונגן ער זאל גיין אומפן טאג . אוף טאר קען אים גיט אן זאגן ער
 זאל גיין אום שבת (עב) אז אוף : שטוקן איין עובר פובקים גיט משא איז אוף דער איינגהר דין
 דאס ער מוז דא סחורה ארום נעמען פון זיין חזו נאך פאר נאכט אבר אום שבת טאר קען נאר
 גיט . אונדז ער האט דא סחורה אונדז גענעקט צום עובר פובקים אים ערב שבת . אונדז ער
 האט דא עס לונג איך וועל עס נעמען ווען איך וועל ווער זייענדיג זאגן אטויל לייט אז דא סחורה לונג
 איין איין ווינקל . אונדז ער האט דעס עובר פובקים דאס ווינקל אוף גילגול דער צוא איז אים מוקד
 צו זאגן נעמען אטויל אום שבת : אבר ווער עס מוט דאס גיט זאל אוף אים קיין פוד פרכות .
 בקרש אין דער יד שיר נאם איז עס פשוטא אסור (מפני מראית העין) עס זאל דער פון גיט ארום
 קיין קיין חילול השם חזי :

(עג) אדם ערב שבת זאל ער פאר פראגן דיין צו גרייטן אוף שבת. איין צו קופן אדם
ער פראגן. און זאל נישט ווארטן שפעטער וועט וואלדילד זיין. קאמער וועט ער זיין און

ווערן • דען הקב"ה בצאלט אלס • דרום וואס גיזט אים ווארטן אוף וועקוילורד אונ דער וואס
ווארט יא אזי ער (קמטני אמונה) ער) עס איז אסור צו א עסן פרייטאג ביא טאג • כדי ער זאל
דערגוג זיין צו דער קענדה פון שבת • אזוי אזי דער דין ביא איין קענדה מ'זעה איין ברית אונד
איין פדיון הכן • דוא לייט וואס זענען קורבן אין מ'זען נאט קיין ווארום גינקעכץ אונ זענען נישט
קובע קענדה אים פרייטאג • אונ דוא לייט וואס זענען זיך נאך צו פאסטן אונ פרייטאג • זאלן
זיין זענען אז מיט דעם זאלן זיין גיט מ'בטל זיין דעם עזנג שבת דהיינו אזוי וואס אמייל לייט וואס
דער מ'עניט איז זיין צו שווער • אזוי אזי בעסער גיט צו פאסטן • עס זענען גינען צוויי מ'שפחות
אין ירושלים • איינע פלעגן זיך קובע קענדה זיין פרייטאג ביא טאג • אונ דוא אונדרי מ'שפחה
פלעגן זיך קובע קענדה זיין שבת ביא טאג מ'שעט מען איז גינאנגן צו דער דר'שה זענען דוא
מ'שפחות צוויי אונ גרוסן גינאונן פון דער וועלט • אונ עס איז קיינער נישט אונדרי גינאונן פון זיין
ערב שבת אפילו פאר נאכט טאג מען געבן גרעם וואשן צו איין עוברת פוכבים • נאר יא
זאל עס צו זיך נעמען פאר שבת • אונדרי ער טאר גיט זאגן צו איין עוברת פוכבים ער זאל אים
אקלאכע טון אונ שבת • (ער) עס איז אונדרי מ'זעה מען זאל זיך אפ וואשן מיט ווארום וואס אונ
ערב שבת אונ זיינע נעגול שניידן אלס וואס אונדרי שמיים • (ער) אונדרי בעל הבית איז מחוייב
צו זאגן צו זיין דאזיגער צונד אן לוקט בציטון איינער דוא זון גיט הונדער • אפילו ער וויקט זיין
זענען זייער גינאונן דרינגן דארף • ער זיין דאזיגער טאגן דער טאגן דער צו • (ער) אונדרי פאר געסן
דוא לוקט אן צונדן טאג מען הייסן איין עוברת פוכבים זיין אן צונדן איינער עס איז נאך רעכט
נאכט • אונדרי אז עס שטיין זון שטערן טאר מען אים גיט הייסן אן צונדן • ווען איין עוברת
פוכבים האט אן גינאונן איין לוקט אונ שבת פון איין ידדי ווענען • טאר מען דער פון גיט נ'הנה
זיין אונדרי אז עס ברענט נאך אונדרי לוקט דער ביא טאג מען וואל נ'הנה זיין פון ביידו ווייל דוא
ערשט לוקט ברענט נאך • אונ אז דוא לוקט גיט אונ טאר מען ווייטער גיט נ'הנה זיין פון דער
אונדרי לוקט • אונדרי דער וואס איז ביא אים אסענדע מ'זעה • אונדרי ער האט געקט ביא זיך טאג
מען וואל נ'הנה ביא דער לוקט • דרום זענען דוא וועלט זייער מילך דרינגן אונ הייסן אפילו איין
עוברת פוכבים איין לוקט אן צונדן אונ שבת דען זיין רעכני עס פאר איין מ'זעה אונדרי ווער עס
איז נ'הנה דרינגן תבא עקיו בר'ה • (פא) דס מ'שאלונט ברעטל דארף מען הייסן איין עוברת פוכבים
אונדרי הייסן • אונ אז עס איז גיט דא קיין עוברת פוכבים זאל מען הייסן אזוי איין קונד וואס איז
נאך גיט בר מ'זעה אונ אונ גיט מען דען עס זעלכט טאג :

איין אמייל ערמאר איז מען זיך נאך אריין צו רוקן דעם • מ'שאלונט איין שטוב אונדרי אונ אז
דער עוברת פוכבים קומט שבת פריא איין צו הייצן געקט ער אים ארום • אונ שטעלט אים
אונדרי אונדרי • דער נאך הייצט ער איין • אונדרי מען מען הייסן איין עוברת פוכבים קאלט גינקעכץ
אונדרי שטעלן אונדרי אונדרי איינער קען הייצט איין • אונדרי איין ידדי טאר דאס גיט טאן אונ אז דאס
גינקעכץ וועט אונדרי דעם אונדרי וידענען ווערן טאר מען צו קיין עוברת פוכבים גיט הייסן אונדרי
נעמען • (פב) עס איז אונדרי מ'זעה אונדרי עזנג שבת מ'זאל עסן ווארום גינקעכץ • דרום איז דער
פ'נה איז אונדרי מ'דינות דאס מען רוקט מ'שאלונט • כדי דאס גינקעכץ זאל זיין ווארום איז ווער עס
האלט דאס פאר איין אסור • אונ וויל גיט מ'זיבן אז דוא פוכבים האבן דאס מ'מיר גינען איז
ער איין (מין) אונדרי אפיקורס (פג) אונדרי זאל זיך מ'זיבן אונ שבת אונדרי ער מ'טאג גיט עפים ביא
זיך • אפילו איין נאדל איז זיינע מ'זייד דען טאמער וועט ער פאר נעמען אונ וועט עס ארום מ'טאגן
רויך ק'הום (פר) אונדרי זאל גינאונן זיין גיט אן צו צונדן קיין ש'לעכטן אייל אן זיין דאז
אונ שבת • דען טאמער וועט ער קוקן צו איין חילול שבת חזי • דאס מ'מ'ט עס וועט מ'זייד
ברענען וועט ער קוקן צו פאריקטן מ'זונג • (פה) אונדרי אלז מ'זייד ווס מען גיזט אן זיין אונ שבת
דארף מען דרינגן איין לוקט אן צונדן אונדרי דער וואס האט זיין איינען חדר דארף ער דרינגן איין
לוקט אן צונדן • אונ אונ גיט זאל ער נ'הנה איין שילנער דעם בעל הבית וואס דער חדר איז איין

זיין הוז ברי ער זאל אים מוציא זיין מיט זיינע דוכט. אונזער זאל צו הערן דאס ברכה אונז זאל דרום אים זאגן: דאס ווייב וועט זיך נוצן און צוגרען לוכט אונז ווארפן זיין באלד ארום פון דער האנט און וועט באלד מקבל שבת. און וויא מעגן אהנא אום נעמען אז וויא ווייזן און זיך גיט מקבל שבת זיין ביי נאך ברכו:

(פו) **דער** ווס קומט צו פארן פון זיין הענדיל אונז דאס קהל זענען שון מקבל שבת זאל ער פון זיך אראפ ווארפן וואס ער טראגט ביי זיך און זאל מיט זיין מקבל שבת זיין: (פו) ווען איינער קומט אונז שול אריין. אונז דס קהל האלטן שוין נאך ברכו טאר ער גיט דאווינען קיין וואכונדיגן שמונה עשרה. נאר נאך מעריב און ויכודו זאל ער זאגן אשכנזי און נאך איין שבתדוני שמונה עשרה. און אז ער קומט פאר ברכו טאר ער זיך שטעלן דאווינען איין וואכונדיגן שמונה עשרה אפילו ער וועט וואס גוט נאך זיין פרי ברכו. ווייל ער הייבט אן בדיקה. אונז ווען אפילו ער קומט נאך ברכו מעג ער בלייבן שטיין אין פאליש אונז דאווענען אונז וואכונדיגן שמונה עשרה. און וויא באלד ער איז שון אריין גיקומען אין שול טאר ער שוין דאווענען איין שבתדוני שמונה עשרה: (פה) ווען איינער פארט אין וועג אונז עס ווערט שבת. אונז ער טראגט געלט בייא זיך. זאל ער אזוי שוין קומט ער מיט זיך איין עובר ברכים זאל ער עס אפ גיבן דעם עובר ברכים צו טראגן. אונז זאל עס גיט ארום לייגן אויף זיין פערד. ווען עס וויל פערד איז אויף פרי באשטן שבת צווא האלטן אונז אז ער האט גיט קיין עובר ברכים מעג ער עס לייגן אויפן פערד. אונז אז ער שטעלט זיך אונדער זאל ער עס אראפ געבן. אונז אז ער האט קיין פערד אויף גיט טאר ער עס גיבן צווא אונדער אקטער ווס איז נאך גיט בר כמיה. אונז אז ער האט מיין קינד אונז גיט זאל ער עס איין טראגן צווא ווייניג פון פיר אילין אונז זאל עס ווידער אונדער לייגן. ביי ער קומט צו איין אונדער וואס ער קען עס באוועגן. דס איז גרעס גיט אראפן בייא זיין אייגן געלט אונדער זיין חבדס געלט אונז ער איז אויף איין קסופן אורט און אזוי איז איין מציאה. אונדער ער איז גיט אויף איין קסופן קסופן נאך ער בלייבן שטיין אויף זיין אורט. אונז טאר עס גיט קסופן זיין:

ווען איינער האט בייא זיך פאר נעמען איין בייטול געלט איז ער אין זיין הויז טאר ער אריין גיין אין אהער אריין אונז עס ארום ווארפן. איז ער און אויף דער גאס זאל ער עס דארטן ארום ווארפן אונז זאל בעסטן איין בקאנטן עובר ברכים ער זאל עס אים האטן. און ער טאר אים עס גיט הייסן אריין טראגן. אונז אז ער עובר ברכים טראגט עס אריין אריין אויף גיט קשה. ווען איינער גופות געלט אין רשות דברים אום שבת טאר ער עס גיט אן רודן אפילו ער האט מורא אנאנדער וועט עס צו נעמען: (פט) מען מעג וואל מנהגם אגבליים זיין אום שבת. אונז אויף בדיקה חולה זיין. נאר אום דער וואקן זאגט מען צום חולה והשם לשלח קה רפואה שלימה און שבת זאגט מען אז (שבת היום מלועזק ורפואה קרובה לבוא) עס איז היינט שבת טאר מען גיט זיין וואקן. אונז דאס רפואה איז נארום צו קומן (צ) עס איז אסור צו פארשטן אום שבת ביי זעקס עצה אונז טאר. אפילו ער איז פאריק איין זיין חפלה אונדער ער לערנט תורה. מביש אז ער דעם דער וויל פאקטשטן אונדער דברים בטלים. איז בדיקה דער איסור זייער גרום. און ווער עס קאן גיט פריא עסן טאר ער וואל ווארפן און זיין הויז צוגרען זאלן גיט פאקטשטן דער וויל: (צא) ווען איינער קומט אן איין גיט אום שבת אונז אז ער וועט זיך איין האלטן גיט צו ווייניג וועט עס אים זיין איין צער. טאר ער ווייניג שטערן הייד. דאס דא שטערן זאלן גיט הערן זיין קוד (צב) ווער עס איז גיט אונדער צו פאקטשטן אלו טאר. אונז אז ער וועט עסן בייא טאר שטעט עס אים. טאר ער וואל פאקטשטן אום שבת. און האבן אויף גיטן פון חסידים אונדער זיך. אונז אויך רבי יהודה הקיד (צב) איין פאקטשטן חלום אום שבת נעמען פאר האנדל פון דיעות. אפילו זאגן ער מעג פאקטשטן. און ער בראך זונקאן ווידער פאקטשטן אויף דעם וואס ער האט קבטל גיטן דעם ערשטן שבת. אונז אז עס איז אים צו שווער צו פאקטשטן צוויי טאג דורך אנאנד. זאל ער אנאנד טאר אפ פאקטשטן. אונז אפילו זאגן אז מיטאר גיט פאקטשטן סיידן דער חלום איז שוין

צו אים נקטן דרייט קאל . און אטייל זאגן אז אין אנדער דורות קאר מען גאר נישט פאקסין קיין מעניות חלום אום שבת . דען ביר ווייסן נישט וואס ס'הייסט אשלקטמור חלום אטייל זאגן און דו דרייט חלומות דארף מען פאקטאן אפילו אום שבת דאס ערשטן דעם וואס דאס זיך אין חלום אז עס איז יום כיפור . דס אנדער אז עס דאקט נישט אים אז אין סת אז חזי פר ברענט גווארן . דאס דרום אז עס דאקט נישט אים זיינע ציין זענען ארום גיפאלן . אבר אז עס דאקט אים זיינע קיין באקין זענען ארום גיפאלן דאס איז אונטער חלום דס בטייט דאס זיינע פיינט וואס קראכטן און אים ביין ווערן פלארן ווערן . אטייל לייט זאגן ווער עס זעהט אין חלום אז ער זייאנט אום איין ספר תורה מען ער און פאקטאן אום שבת . אטייל זאגן און ווער עס זעהט אין חלום אז ער דס איין ווייב גוטן . און דער וואס פאקטאן אום שבת זאל ער זאגן ענינו אין (אליה נצור) פאר (יהי לרצון) . און קאן און זאגן דעם (רבן העולם גלי וירדע כו :

(צד) מען מען תפלה מאן און איין מראקון וואס איז כסופן אין (אליה נצור) פאר (יהי לרצון) און מען מען אים וואל לאזן בענטשן אום שבת גליה וויא ספלקנט צו בענטשן אום דו וואכן . (צה) די בענין בתים און סוחרים און בעלי מלאכות האס לערנן נישט אנאנצו וואך דארפן אום שבת מער לערנן פון דו תלמידי חכמים . אזוי ווי אובן שטייט . דען דס איז דער ענין שבת פון דא תלמידי חכמים זיין זאלן לענגד זיין ביא דעם מוש וויא אלז קאן . און זאל ויך ספגן זיין מיט עסן און טרונקן : (צו) אום שבת זאל מען זיך מער הומן פר עבירות וויא אנאנצו וואך . ככיל דס ער זאל נישט פר דארפן זיין נטיי פלי מיט דברים בטלים אום שבת וואס איז גלייכן צו עורב דרום זאל ויך אימלער וועגן אבר אספר אום שבת און ווער עס קען נישט זאל לייאנטן מייטש ספרים . כדי ער זאל נישט קוקן צו דברים בטלים : (צו) עס איז אסור גשויה צוא לופן אונד איין גרוסן שפאן צו מאן אום שבת . חוץ צו איין דבר מצוה אין שול אונד אין בית הסדר'ש אריין . אבר דיא וינגע בחורים מענן וואל לופן נאך ויער לערנן אונד ויך שפאצירן פון ענין שבת ווענען : (צו) דס וועל און שרייבן דיא דיינים וואס מען מען ארום טראגן אויס דעם עירוב . און וואס מיטאר נישט . אזוי איין מלבוש ווס ער איז בטוח אז עס וועט נישט אראפ פאלן פון אים . אונד ער וועט עס נישט אום מואן קאן ער עס טראגן חוץ לעירוב : (צט) קיין סאנזבל און קיין אשה טארן נישט ארום גיין מיט איין שווערד אונד מיט איין בוקס . אונדער מיט איין שפיץ . אונד נישט מיט איין פאנצור . אונד מיט תפילין אפילו ער גייט דרוגן אן גלייך . דען דס איז קיין מקבול נישט :

(ק) און זאל קיינר נישט ארום אום דעם עירוב מיט אזוי איין שייך ווס איז און אים צוא גרום . אונד קליין . טאמער וועט ער אים אום מואן און וועט אים טראגן . און מיט אשיר און דער אנדער פוס בארויס . דען דיא לייט ווערן שפעטן פון אים . וועט ער אים אום קאן און וועט אים טראגן סידור ער דס איין כבה אופן בארויסן פיס דא וועט אימלער זען : (קא) עס קאר קיינר נישט ארום גיין פון דעם עירוב און איין גארד אונד איין שפאקע שפעטן אין וויינע קליידר . אבר דו ווייבד מענן ווא ארום גיין מיט שפאקעס אופן שלייתא אבר דו שפאקעס ווס זענען אייגער . דס דר שלייתא וועט ויך האקטן אן ווי טאר ווא נישט ארום טראגן אום דעם עירוב : (קב) איין מאנזבל טאר נישט ארום גיין אום דעם עירוב מיט איין תכשיט פון איין אשה . אזוי און איין אשה מיט דעם תכשיט פון אטאנזבל . דרום וויא דער מנהג איז אז דא סאנזבלן גיין מיט איין פינגערל מיט אחזקם . און דו ווייבד אין איין פינגערל מיט אן אחזקם . אז וויא פאר בייטן די פינגערלען טארן זיין נישט ארום גיין אום דעם עירוב . דען דס הייסט איין תכשיט פון אטאנזבל און דס איז איין תכשיט פון איין אשה . אזוי און און דר דין מיט איין אבן טוב . אבר וויא דר מנהג איז אז סאנזבלן און ווייבד גיין אין אים איינע פינגערלעך . מענען וויא ארום גיין מיט ווי אום דעם עירוב : (קג) מען קאן ארום גיין מיט איין וולפערן אונד קופרנאס אונד איינרנס שוועלעל . אוב ער איז נישט בדיעפט אין גארמיט : איין טוב) אונד איין (גדה) טארן נישט ארום גיין

מים זינער בייטל וואס וויא טואן אן אז דא העמד זאל נישט פאר שמועס ווערן • סידון עס איז גימאכט וויא איין מלבוש :

(קד) אימלכר מעג אים גיין מיט איין הוטל אופן קאפ פאררענען • אָבד מיטאר נישט ארום לייגן קיין מיד אופן קאפ • אזוי אויף אנאנדער וואָ וואס איז קיין מלבוש נישט (קו) מען קאג אים גיין מיט איין פאנקאפול : אונ אויף האב קיין זאך נישט צו האבן ווייל ער איז גרונט אים צו קאן וועט ער אים אים אונ וועט אים מראנגן • דען מיטאר נישט גיין בארויס אים שבת • ווער עס קען נישט גיין פאר איילן אן אשטעקן קאג ער וואל אים גיין מיט זיין שטעקן אָבד דער ווס קען יא דער טאר נישט אים גיין מיט זיין שטעקן אָפירט ער איז איין הענקונדער אָבד איין פלונדער אָבד דער וואס גייט אין איינעם רל קאג ער דער מיט אים גיין אים דעם עירוב (קח) אויף דא עקטור וואס מען גייט אויף • זאלען טארן וויא נישט אים גיין דער מיט • אויף נישט מיט איין צו גיטשעטו באַד • (קט) מען קאג וואל ויך ארום דעקן מיט איין זאק פאררן רענען : נאר מען זאל אים פאררעט צו בוידן מיט איין שנירל • דאס ער זאל נישט קענען אַראפ פאלן • מען קאג ארום גיין מיט איין פלאקטור • אויף איין ספה צו גיבונדן מיט איין סוף • אָבד נישט מיט אשנורל : (קי) מען טאר נישט אים גיין מיט איין פאטשעל אָפירט וו איז אן גינקונט אין גארטל • סידון וויא איז צו גיט צוויי קלייד • (קיא) אז ער האט נישט קיין אָבד זאקן בענדל אופן פוס קאג ער צווא בוידן מיט דער פאטשעל אונ אים גיין מיט איר : אָבד אז ער גייט שוין צו גיבונדן מיט אנאנדער זאקן בענדל טאר ער נישט צו בוידן דו פאטשעל דען מיטאר נישט אים גיין מיט צוויי זאקן בענדלעך : (קיב) ווער עס גייט אין קרייטצור פאר איין קביע קאג ער דער מיט ארום גיין פון דעם עירוב • איין קביע ווס איז דרייא מאל גפרובט גוטארן דס הייסט איין רעכטו קביע • אונ מען קעג מיט איר ארום גיין • אונ אזוי וויא איז נישט גפרובט גוטארן דרייא מאל • אונ עס האט וויא אויף נישט געבן קיין גוויס דאקטור טאר מען מיט איר נישט ארום גיין • אָבד ער דא קביע פון איין גוויס דאקטור דארף נישט האבן קיין דרייא מאל גפרובן • סייא איין גפרובן קביע סייא פון קרייטצור אָבד פון אנאנדער וואָ • אונ סייא דר ווס מראנגט וויא איז איין קראנקור רל • אָבד ער מראנגט וויא ער זאל נישט קראנק ווערן איז אלס איין דין • אויטלכור דאקטור איז באגלייבט אז ער זאגט אויף בין איין רעכטור דאקטור אונ דארף קיין עדות נישט האבן • אויף אויטלכור וואָ איז באגלייבט אז ער זאגט עס איז איין גוויס קביע וויא איז שוין דרייא מאל גפרובט : (קיד) ווער עס גייט צו גיבונדן אויף איין ספה מיט איין גראשן • אָבד מיט איין נוס שאלדן קאג ער דר מיט ארום גיין (קיד) מען טאר נישט ארום לייגן אויף ווייני אַקסור קיין קאק אָבד קיין סאנטל • אונ דר מיט ארום גיין אים דעם עירוב נאר ער מוז עס רעכט אן טואן • אויף דעם גלייכע ווער עס וויל גיין אים דעם עירוב מיט זיין שלית דארף ער אים אן טואן וויא דר סדר איז • אונ דו עכען ארום לייגן אויף ווייני אַקסור אָבד אזוי ארום קאן אויף דא אַקסור נישט אן גטא איז אַסור ארום צו גיין • ווען איינער גייט אויף איין אום ריין אונט מעג ער אויף הייבן ווייני קלייד ווי זאלן נישט איין גשמועס ווערן :

(קטז) ווען איינער מראנגט ביי ויך געלט איין גיבונדן אין זיין קלייד • אָפירט עס איז געבונדן געלט דס ער מעג עס אין זיין הויז וויא מראנגן • אָבד חוץ געירוב טאר ער עס נישט מראנגן • ווען איינער וואנט אויף אזוי איין אונט ווס זיין געלט איז נישט געירובט פאר גיבונדן • אונ ער האט עס איין גייט אין זיין קלייד • קאג ער עס ארום מראנגן אין זיין הויז אָבד נישט חוץ געירוב סידון ער דארף גייט גיין • אָבד אז ער דארף נישט • אָבד ער קען עס געירובט פאר גיבונדן • אונ איינעם צו געבן דאקטור טאר ער עס נישט ארום מראנגן : (קטז) מען קעג ארום גיין אן גטאן אין צוויי קלייד • איין צוויי מאגלען אונטער צוויי העמדר אונטער צוויי פאר הוויז צוויי פאר זאקן • אָבד אין צוויי זאקלען טאר מען נישט • סידון ער בויד צו איינעם אויף דעם אָבדן קלייד • אונ דעם אָבדן אויף דעם אָבדן קלייד : (קיז) מיטאר נישט ארום גיין איין הענטשקעס • דען מאכט נישט ער וויא אַראפ נעמן אונ וועט זי מראנגן סידון זי וועגן צו גיט צו דו אָבדל : (קיד) מיטאר נישט אן

מוצאן אום שבת איין טלית אונדער איין ארבע פנפות מיט פסולי ציצית • דען טאמאר וועט ער דער מיט ארויס גיין אום דעם עירוב • און דאס איז אסור • (קט) ער טאר נישט גיין אין קיין מאפעלש אום שבת אפילו אין זיין הויז און אזוי איין הוטל ווס קען נישט ארום און זיין קאפ טאר ער נישט דר מיט ארום גיין אום דעם עירוב דען טאמאר וועט עס אים דר ווינט אראפ ווייזן אזוי וועט ער עס טראגן סיידורס הוטל איז צו גיקנופט צו זיין האלד :

(קכ) ווען זיינע קליידר זענען נאס געווארן מעג ער זיין אזוי גיין אין זיין הויז • און איף האב קיין מורא נישט ער וועט זיי אום קוועטשן • אָבֿר ער טאר זיי נישט און הענגן מירקענען אונדער אזוי טראגן און זיין אָבֿסל אפילו זיי זענען נאר נאס פון שווייס • דען איף האב יא מורא ער וועט זיי אום קוועטשן • און טאר ער מיט זיי נישט ארום גיין אום דעם עירוב • דרום טאר קיינער נישט גיין אָנעלכו ערשט ווס זיינע קליידר קענען נאס ווערן • (קכא) קען מען וואשן די הענט אום שבת פון איין מיד • אָבֿר ער טאר מיט זיי נישט גיין נאסור הייד פור איילן חוץ לעירוב • (קכב) דר וואס האט איין גרוינדע קאפ מעג ער ארום גיין מיט זיין פלאסטור • אָבֿר ער האט אים פֿרור גהאט איין שעה אומן קאפ • און ווסט נישט דר ווס האט איין שלעכטמ האנט אונדער איין שלעכטמ פוס אונדער אפילו איין פונקט • און ער האט דר וויינר ארום גבוגדן מיט איין טוף מעג ער דער מיט ארום גיין אום דעם עירוב :

דיני ניקוי וקיפול בגדים

(קכג) מען טאר נישט אום מרייקלן אום שבת קיין שום מלבוש פון דעם מוצא אונדער רעגין אונדער שטויב ווס איז דרויף גיפאלן • אָבֿר מען מעג אָפֿ קלדבן פון דיא פֿעדערן • און ווער עס געסט אראפ פון איין טוף דיא פֿעדער און שפֿענדליך וואס לוגן דרום פון דר וואכן אין אזוי ער קחלל שבת חזו • עס איז אסור צו נויף צו לייגן אום שבת איין מלית אונדער אָנאָרד מלבוש אָבֿר איין גיילא העקער ווס איז נאך נישט גינאשן גינארין • און דר זעלביק מענטש האט נישט קיין אָבֿר אן צו מדיקן אז ער וויל עס אן מוצא דעם זעלביקן שבת איז אים מותר צום און צו רינגן • אָבֿר עס טאר אים קיינר נישט העלפֿן • און וויא באדער עס פֿעדט איינס פון דעם אלום ווס איז דא אום גרעכנט איז אסור אָבֿר נישט אין די עקשטי פאלגין איז מותר • (קכד) איין מלבוש אונדער ווייס גרעט ווס לוגט אין פרעס טאר מען עס נישט ארום געפֿין אום שבת דען דאס הייטט איין מלבוש ווייס גרעט ווס איז הארט מעג מען עס צו רייבן מיט די הענט ביז עס ווערט ווייך • מיט איין האלץ איז אסור • דס איז דוקא ביי איין העקער סיידא פון איין מאנזובל ביידא פון איין אָש • אָבֿר אָנאָרד גרעט איז אסור :

(קכה) ווען איינס האט זיך אן גקלעפט ליים אונדער עקד אין זיין שוה • טאר ער אים נישט אָפֿ רייבן און אום גפלאסטורט ער • אָבֿר ער מעג אים אָפֿ רייבן מיט אזוי איין שערביל ווס מען מעג מלפֿט זיין • אזוי ווי עס וועט ווייטער שטיין און ווען זיין שוה איז איין גשמירט געווארן סיידא איין גיילא סיידא איין אָלס • טאר ער אים נישט אָפֿ רייבן מיט די הענט מלפֿט נישט מיט איין קעסער • און ווען זיינע קליידר זענען איין גשמירט געווארן מיט ער • אז עס איז דאר טאר ער עס נישט אָפֿ רייבן • און אז עס איז נאך נאס מעג ער עס אָפֿ ווישן מיט די פֿינגער • ווען זיינע שוה זענען דאר געווארן דאס ער קאן זיי נישט אן מוצא אונדער זיי מוצא אים וויא מעג ער און זיי גוסן וואסער • אָבֿר ער טאר זיי נישט רייבן מיט דיא הענט אונדער איין שוה אין אָנאָרד אָבֿר מיטאר נישט גוסן קיין וואסער און איין קליידר אָפֿילו ווייך צו מאכן • וויא דען זאל ער מוצאן • ער זאל עס אָפֿ וואשן באסעלעך מיט איין מלכל • דאס ער נאל עס נישט אום קוועטשן • (קכז) ווען איינער האט זיך געוואשן זיינע הענט זאל ער זיי נישט אָפֿ ווישן אין איין האנטהע דען ער וועט אים נאס מאכן נאר ער נאל צום און געמין די הענט און זאל קאן דר וואסער אראפֿ לופֿן פון זיי • דער נאך מעג ער זיך אָפֿ ווישן • און אָפֿ מלבוש ווס איז נאס געווארן מיט השתנה טאר ער נישט גוסן דרום קיין וואסער קמל צו זיין דיא השתנה • ווען איינער איז פאשטירט געווארן זיינע הענט מיט אום רייניקייט • טאר ער זיי נישט אָפֿ ווישן און איין ווייך מלכל • נאר אין איין הארמט

האָרעם • אונד אין איין ווידערל פון איין בַּהֲקָה • איין פֿלי אונד איין פֿרי וואס ווא איז נאם טאר קען
זא נישט אום ווישן מיט איין מוכל :

(קבו) איין אָשֶׁה טאר נישט גיין אום שַׁבָּת מיט אַיִבְרוֹנִי שְׂפִירָקוֹם אין שְׁלִיזֶאָר • דען מאַכט וועט
זא דר מיט אַרום גיין אום דעם עירוב • איין צו בַּרְאכּוּנִי נאדיר טאר קען נישט קמלעל
זיין • אַנעלעב קונד וואס מִהֲרֵאֵם זיין גימאכט איין לאָף אין אונער אין מִהֲרֵאֵם דרוגן אַרײַן געזען
איין פֿאַדִים • מעגן זיי וואול אַרום גיין דר מיט אום דעם עירוב (קבת) איין אָשֶׁה אונד איין מויד
טאָרן נישט פֿאַרבין זייער פֿנים • און נישט צו צו קלעבן איין טייג צו די פֿאַקין דר נאָף געמישט זיי עס
אַרָפּ • אַזו ווערן רומט דיא באַקין דס איז אַסור אום שַׁבָּת • און טאָרן זיי נישט צו פֿלעקמין אונד
אויף פֿלעקמין זייער האר אום שַׁבָּת • נאר זא מעגן זא אַפּ גלעמין מיט דר האנט אָבֵר נישט מיט
איין מעסור • און טאר זא נישט קעמין אונד בערשטלן אונד האר • דען טאמער וועט זא איינע פון
זיין אום רייסין : (קבת) איין בַּהֲקָה פון איין יִהְדִי טאר און קיין מלאכה נישט טאן און נישט קראגין
אום דעם עירוב אום שַׁבָּת • און אָף וועל איה פֿלשיידן די דיינים דער פון • קיין פֿערד טאר נישט
אום גיין מיט דר צום אונד טאמיט • אָבֵר מיט איינע פון די צווייטא קאג ער זא אום גיין • און טאר
ער נישט אום גיין מיט איין זאמל • אונד מיט איין קאמץ ווייל עס ווערט נישט גהוט דער מיט • אויף
טאר קיין בַּהֲקָה נישט אַרום גיין מיט דעם צירונג ווס הענגט אָף איר האלז • אונד צווישן די אונגן •
דר פֿלל איז אַזו איין זאָף ווס זא ווערט נישט גהוט דר מיט טאר זא נישט דר מיט אַרום גיין :

איין בַּהֲקָה טאר נישט גיין אום שַׁבָּת מיט איין קלאמל און איר האלז • אַפֿידו אין דר היים דען
זא וועט דר מיט קלונגן • סיידן עס איז פֿר שטאמץ : דס עס קען נישט קלונגן • אָבֵר אום
דעם עירוב טאר זא אַנעלעכום נישט טראגן • און טאר זא נישט אום גיין מיט איין מול באַנד אונד
מיט פֿיסקאווים • דען זא וועט צו שמוסן די שטייגער מיט אירי פוס • אָבֵר אַז זא הט אַשלעכט
פוס • און מִהֲרֵאֵם זא אַרום גיין מיט לעשטישקיס אונדער מיט איין טוף • דער מיט קאג זא
אַרום גיין • און טאר קיין פֿערד נישט אַרום גיין מיט אַשטרוק אופן האלז ווייל עס ווערט נישט גהוט דר
מיט • אַזו און קיין אַנדרו בַּהֲקָה דען זא דאָרף קיין שטרוק נישט • אָבֵר איין קאלב קאג זא אַרום
גיין מיט איין שטרוק • ווייל עס ווערט גהוט דר מיט • קיין ווער טאָרן נישט אַרום גיין מיט אַשטרוק
אופן פוס • קוקן פון דר זאָף דר פֿלל פון דר זאָף איז אַלגעלייא בַּהֲמֹת און חיות און עופות פון
איין יִהְדִי האָבן איין דין אין זיך קעגן דעם :

ענין רכיבה לא עד הבהמה ולא על העגרה

(קל) עס איז אַסור צו רייסן אָף איין בַּהֲקָה • אונד צוא פֿאַרן אין איין וואגן אום שַׁבָּת אַפֿילו
דיא בַּהֲקָה איז פון איין עובר בִּזְכִּיּוֹת • מַכֵּשׁ אַז דיא בַּהֲקָה איז פון איין יִהְדִי • אַזו טוט
ער צווייטא גבירות • זיין עבירה און די עבירה פון זיין בַּהֲקָה • אָבֵר אַז ער הט איין קנעכט איין
עובר בִּזְכִּיּוֹת קאג ער אים קאזין רייסן אָף איין בַּהֲקָה צום וואָס זא אָן צוא טרוקן • אָבֵר ער
זאל גווארונט זיין נישט צו לייגן אָף איר קיין שום פֿלי : (קלא) קען קאג רייסן איין עובר בִּזְכִּיּוֹת
צו מעלקן איין בַּהֲקָה אום שַׁבָּת • פון איר טובה וועגן דאס דיא מלך טוט איר ווייא • אָבֵר קען
דאָרף אים צאלן דר פֿר גלייך זיי ער קומט ביי אים די מלך • אונד ער טאר נישט די מלך ניצן אין
דעם וועלכדין שַׁבָּת : (קבו) עס איז מִתְּרֵב צו געבן איין בַּהֲקָה צו איין פֿאַקטיוו עובר בִּזְכִּיּוֹת • און
ער האט נישט זאָג צו האָבן אַז ער וועט אַרביטן מיט איר אום שַׁבָּת • אונד ער וועט זא אַרום
פֿירן ווען לִתְרוּם • נאר ער טאר אים נישט רייסן • און אַז ער ווערט אים אַרביטן מיט איר אום שַׁבָּת
דאָרף ער אים ווערן :

(קלג) זיין הונט מעג אַרום גיין מיט איין רונג און מיט איין האלז באַנד • און זאל אַיטלעכער
גווארונט זיין ווען ער פֿורט איין בַּהֲקָה אום דעם עירוב מיט איין צום זאל ער זעהן אַז
דר שטרוק זאל נישט אַרָפּ הענגן פון זיין האנט איין טפח • און צווישן אים און דר בַּהֲקָה זאל דר
שטרוק

לשקרוק ניש אראם הענין נאהגט צו דר עדר . עס איז פראגנדיג עטליכע זאכן וואס זענען אסור
האטשען עס איז קיין מלאכה ניש . נאר ווייל ער פלעגט אים דער וואכן און אז צו טאן אזוי ווי איה
ווער עס בשלישית : (קלר) עס איז אסור צו זעהן אים שבת וואס זיינע פערלער אונד דאס גבייא וועלן
דארפן גאך שבת : און סאר קיינער ניש גיין סוף שבת אפילו אין תחום . כדי ער זאל גיין
אין מרחק אריין אונדער צוויי דונגען פועלים נאך שבת . אבער אהיים צוויי דונגען זיין
בהמה קאג ער גיין ביז אין תחום שבת . און אז דיא בהמה קען ניש גיין זעלבסט נאר ער מוז זיין
מאנען . סאר ער ניש גיין קיין תחום שבת זיין אהיים צו דונגען . ווייל דר דין איז דאך אז מען
סאר ניש מלאכה אים שבת קיין (פעלי תים) נאר איין קוגל . אזוי וויא איה וועל דא נאך בעסער
בשלישית . ווען זיין בהמה שטייט ווייטער פון דעם תחום שבת קען ער זיין דאס דס זיין זאל צו אים
קומן און מען קען גיין ביז אין תחום שבת פון צרכי חתן כלה אונד צרכי מת ווענען : (קלר) עס
איז אסור צו דונגען אין חתן איבער שבת . דען ער געמט שבת שבת . אבער און איין יאר אונד
און איין חודש איז מותר :

(קלר) עס איז מותר צו רעכנען השבועות פון איין דבר מצוה אים שבת . דהיינו וויפול מען בראך
צו דר כלה . אונד שבת לימוד צו צאלן פון יונגען און נאך אונדער גלייכע . אבער ווס עס
איז ניש קיין מצוה איז אסור צו רעכנען . דען איה האב מוזא טאמער וועט ער דעם חשבון און
שלישית . דרום מאג מען וואל רעכענען אונדער ווס ער דארף נישט און שלישי . מען קען צדקה
מנד זיין אים שבת דרום מען זיך מאכן איין (מי שברך) אים שבת אונד סנד זיין צדקה און
דעם בית הכנסת און מען מען זעהן אלס ווס מען דארף פארקומען די דרום אונד די גאסן דאס
פול לייט זאלן דו צו קיין חוק ניש קומן . דער קלל איז אלס ווס עס איז צרכי רבים איז מותר
דונען עוסק צו זיין אים שבת . און מאג מען שידוכים מוזאן אים שבת . אבער מיטאר ניש דער
מאנען קיין התחייבות פון געלט . און מאג מען פשוטעלן איין מצוה פון איינעם ווענען . אבער פון
קיין געלט טאר מען ניש דר מאנען און מען מען שפירעכען אים שבת . (קלר) עס איז אסור צו שווען
איין עובר פוכבים אים שבת . גאך איין מת קרובים דס ווי זאלן באלד קומען ווי פתעטק זיין מיט
זיין קבורה אבער נאך איין קראנקעם קרובים מען מען ווא שווען און דר קראנקער פנעט נאר דר
צו . ווען דר מלבוש פון איין עובר פוכבים לונט פשוטעלן ביי איין יהודי . און דער עובר פוכבים
ווייל אים אים וועקסלן אים שבת מאג ער אים וואל גיין . און ער מוז זיך און דונען און וועט
עס ניש טראגן דעם לערוב . און אז ניש איז אסור :

ווען עס איז ביי איינעם עפ"י גנבית גיווארין מען ער וואלט אים דרום אים שבת . אבער מיטאר
ניש אים דרום ווער עס דס זכות און דר און דר גילה . און ניש ביי וועמען איז פאר
האנדל וויין אונד ביר צו פאר קופין . און אז מיהאט איינעם מודיע געווען זיין מאסטאר איז
גוטען גווארין צווישן עוברי פוכבים מאג ער מוזאן כל השתדלות און אפילו פארין נאך איר אים
שבת . און אז ער וויל ניש ניש מען אים דער צו . דען איינער איז אין איין סענה . שייא סענה
הנה מביש סענה גשקה מאג מען אים מצוי זיין אים שבת מיט אים ווס סתילה איז . (קמא) עס
סאר קיינער ניש ריידן קיין דברים בטלים אים שבת . נאר דר וואס דס תענוג דר פון דר מאג
זיין ריידן ריידעלעך אים פאטשטען . אבער צו ריידן פון נענטעם ווענען ווייל ווענער האט תענוג
דר פון סאר מען ניש :

עס איז אסור צו זאגן אים שבת מאנען וועל איה די מלאכה מוזאן אונד די סדורה קופין איה
איז אסור צו זאגן צו איין עובר פוכבים אים שבת ער זאל אים דונען פלעגלעך און אפילו פון
שבת טאר ער צו אים ניש זאגן ער זאל אים אפמלאכה טאן אים שבת . אבער עס איז מותר צו
אים צו זאגן ווארום האט מען דאס ניש געזאגט אים שבת . האטשען דר פתח מארקט זיך וואל
דונען איז דאך מותר . ווייל ער זאגט אים ניש אים פשוט ער זאל אים אפמלאכה מוזאן . עס
מאר קיינער ניש גיין קיין געלט צו איין עובר פוכבים פאר שבת ער זאל אים עפ"י קופין

אדם שבת. אבר ער טאג אים זאגן קוף דיר דס אונ דאס. אונ אז איה וועל דארפאן וועל איה
בייא דיר אפ קופן. איה טאג מען אים גנבין קליידר ער זאל זיי פר קופן ווען ער וויל. אבר
מיטאר אים גוט ארום ריידן ער זאל זיי פר קופן אים שבת. ווען איינער דונגט איין עובר בוכבים
איין פוקסאן זאל ער זעהן זיין סחורה זאל ארום זיין פון זיין דאז אן גלאדן פאר שבת. אונ ווער
עס לאזט נעמען זיין סחורה פון זיין דאז אים שבת. איז ער ראוי צו גרוס קנס אונ ערשט. אמייד
לייט זאגן אז ער הט דעם עובר בוכבים מיידער גווען איין חדר אדער איין ווינקל טאג ער וו נעמען
אפילו אים שבת. אבר דארט ווי עס קומט ארום דר פון אהילאל השם איז אסור. עס טאר קיינער
ניט רעכניגן אים שבת וויפל ער הט אים גנבין. אדער ער האט אים צו גנבין דען ער וועט קיפן
אן צו שרייבן אבר זיינע חובות וס ער הט שוין פאקאלט טאג ער וואול רעכניגן אים שבת:

אויך זאל איינער גוט זאגן צו זיין חבר איה וועל מארגן זיין אין יענער שטאט אריין גיין איה מיט
מיד. ווען איינער וויל עפום פארגן ביי זיין חבר אים שבת. אונ וויל אים גוט נאכדאנאן טאג
ער איין משכן אנהער לייגן אים שבת. אברער עס איז אסור צו זאגן נעם דיר דעם קושפון אונ
בארג מיר דרוף אונ אזו וויא מיטאר גיט לייאן אים שבת. אזו איה טאר מען גיט בראקין. ווען
איינער הט גמאכט איין סעודה איה אורחים. אונ עס איז בייא אים פר שרייבן וויפל גריכט אונ
גקעקצין ער האט גמאכט טאר ער עס גיט לייאגן אים שבת. איה איז אסור צו לייאגן שטרי
חובות אדער השבונות אדער אנדרי קריב. אונ אפילו אריין צו קוקן דרגין איז איה אסור ווען איין
עובר בוכבים גרענגט איינס איין קריב אים שבת טאר ער ווא גוט אן רורן. נאר דר עובר
בוכבים זאל זיין פרוי אנדער לייגן. דר נאך טאג ער זיין עפונגן. אונ טאר דרגון גיט לייאגן.
נאר אזו דרגין אריין צו קוקן דען טאמור איז עס איין דבר סכנה וס מען דארף עס טאן אפילו
אום שבת אבר אז ער ווייסט וואול אז עס שטייט גיט דרגין קיין דבר סכנה טאר ער אפילו גיט
אריין קוקן דרגין. דיא מייט ביכר פון משלים אדער מלחמות אדער אנדרי שפורה ווערטור וואס
גארשטייט זעגן. דס הייסט (דברי ליצנות) אונ מען טאר עס גיט לייאגן אפילו אים דר וואקין.
אונ ווער עס הט דס גמאכט מאכט וונדגין פיל לייט. אבר אז עס איז גשרובין אדער גרורקט איה
לשונו הקדוש טאג מען עס וואול לייאגן אפילו אים שבת:

אום שבת אונ יום טוב טאר מען גיט לערנען נאר אין דברי תורה. אבר גיט אין אנדרי תבנות
אבר (שרי גלות) אדער (שרי בף) דס איז אז עס איז איינס גישעקן עפס אנגיכה דא זעגן
פאר האגדן אפילו לייט וס גרענגין דעם גנב אין איין גלאז אדער אין דר האנט. דס טאג מען
וואר מאכין אפילו אים שבת. ווען איינס גשטערט איין שאדן אים שבת דס עס האט אן גרענג
רענגין איה זיין סחורה. אדער דער וויין האט אים אן ניהובן צוויא רוגין. טאג ער וואול רופן איין
עובר בוכבים. האמטש ער וועט זיך עס בודאי פארוקשין דען בייא איין שאדן האבן דר תבנים
מתיר גווען. אבר טאר אים גיט הייסן פארוקשן. איה איז אסור צו זאגן צו איין עובר בוכבים
נעם דיר דס פלייש אונ קאך דיר עס אים שבת. אפילו ער איז אים גיט מחויב עסן צו גנבין
מביש אז ער איז אים ווא מחויב. סאזו מתיר צו הייסן איין עובר בוכבים אונקט אן צונדן פרייטאג
צו נאכט איידר עס איז נאך רעכט גאכט. איין יהודי וואס איין עובר בוכבים איז אים שולדיג
געלט. אונ ער גרענגט אים תבואה אים שבת פר זיין חוב. טאג ער אים גנבין איין שליסול דס
ער זאל עס אפ לייגן אין איין חדר. דען וויל עס איז נאך גיט גמאכטן אזו טוט דר עובר בוכבים
זיין קאכא איין זיינעם. דעמט גלייבן אז איין עובר בוכבים מאכט קעז פון איין יהודי וועגן אונ
דר יהודי זעהט עס צו אים שבת איז איה מותר. דען דס קעז איז נאך דעם עובר בוכבים ביי ער
גוט עס אפ דעם יהודי. אבר עס איז אסור דעם קעז מטמל צו זיין אים שבת מחמת (מקצה) דס
איז מייטש אפ גישוד דר פון:

קמב אלץ דיא פדים אפילו ארום פאס קיען קען מטמל זיין אים שבת. אבר מיעדו חטובי
פדים וס דר מענטש פארקט זיך מיט דעם צו ניצן מחמת תיק. דהיינו איין שעכט

כעסור און נאך זעלבן זאכן איז אסור מ'טקט צו זיין מ'מקצת מ'קצת. אפילו עס ל'תן אין ש'יטור
 ק'ט נאך א'נדרו מ'עסור. און א'יין מ'ע'שניר ש'מייסיל איז און מ'קצת. א'לי די זאכן ו'ס מ'קצת
 איז אז ער דארף זיין נ'יטוג. אונד ער דארף צו זייער אונט קאג ער זיין מ'טלל זיין. א'בר ב'י
 ד'א ח'שנ'י ב'לים איז אז און אסור. אז איז און ד'ר ד'ין ב'י'א ד'א ב'לים ו'ס מען דארף צו ק'רונה
 ד'ה'ינו א'יין נואג שאר אונד נ'ויקט. אונד א'יין א'יל. א'יין ב'לי ו'ס אום ש'בת איז אסור דער מיט
 צו מ'אן די מ'לאכה ו'ס, עס איז דרוף ג'מאכט ג'ווארן קאג מען עס מ'טקט זיין ג'ט צו זיין מ'לאכה.
 נאר צו א'נאג'ר נאך. ד'ה'ינו א'יין האמור און ג'ים צו ק'לאפ'ין. אונד א'יין האק און פ'ליש צוא
 האק'ן. אונד ער דארף נאר ד'ר צו. אונד צו ד'עם אונט וויא די ב'לי ל'יגט. קאג ער זיין מ'טלל
 זיין וויא א'ה'ין ער וויל אפילו אופן ב'ודם א'בר ער מאר די ב'לי ג'ט מ'טלל זיין פון איר מ'וכה ו'ענין.
 און ע'ן די פ'לי ל'גט א'יין א'וויא א'יין אונט וואס ער פארק'ט, ו'ף זא וועט ג'נ'בת אונד קאלי ווערן
 קאג מען זיין מ'טקט זיין. און ד'א נאכ'ן וואס מ'קצת איז אז עס ל'גט דרוף א'נאג'ר נאך ג'ט
 ק'ין מ'קצת מען ער ד'ס א'ראפ' נעמ'ן. א'בר ד'ס מ'קצת מאר ער אפילו ג'ט אונעק ר'מון פון ד'עם
 אונט א'בר ער קאג עס אונעק ב'ראון מ'טען א'טום. ד'ען ד'ס ה'יקט ג'ט ק'ין מ'יקטל. ק'רים אונד
 א'לי עסן שפ'יו איז מותר מ'טלל צו זיין אפילו מען דארף ג'ט ד'ר צוא. א'בר מ'פ'לין און און
 א'יין שופ'ר איז אסור מ'טלל צו זיין מ'יד'ן מען דארף צו זייער אונט אונד צו זייער ב'רע'פ'ניש ד'ס
 זיין זאלן ג'ט ג'נ'בת אונד קאלי ווער'ן :

א'מ'יד ל'יט זאנ'ן אז אז א'יין ב'לי וואס איז ג'מאכט ג'ווארן צו זעלבן זאכן וואס איז אסור אום
 ש'בת מאר מען עס ג'ט מ'יקט זיין אפילו ער האט מ'יד. עס וועט קאלי ווער'ן. און
 אפילו ער דארף צו איר אונט. א'בר אז מען ל'יגט דרוף א'יין נאך וואס ג'ט מ'קצת איז מען מען
 דאס מ'קצת און מ'טלל זיין דער מיט. א'בר דער זעלבונד ד'ין איז נאר ב'י'א א'יין מ'ת. א'יין פ'לי
 וואס איז צו ב'ראכ'ן ג'ווארן אפילו אום ש'בת. אז דא ש'טק'ר נוצן נאך צו עפ'ום א'יין נאך אונד עס
 איז צוא ב'ראכ'ן מען זאל ג'ט ג'ווק ווער'ן ד'ר'גן קאג מען זיין מ'טלל זיין און אונעק ר'מון. א'בר
 אונעק'ום וואס איז פ'רור ג'ט ק'ין פ'לי ג'ווען. א'צונד אז עס צו ב'ראכ'ן ג'ווארן מאר מען. עס ג'ט
 מ'טלל זיין אפילו עס ג'יצט נאך צו עפ'ום א'נאך. א'יין נאך וואס איז ג'ט ק'ין פ'לי ד'ה'ינו א'יין האלץ
 אונד א'יין ש'מ'ין ס'יא ג'רום ס'יא מ'לין מאר מען עס ג'ט מ'טלל זיין אפילו ער דארף דער צוא.
 אונד צו ד'עם זעלבונד אונט. א'יין צו ב'ראכ'נו גאדל מאר מען און ג'ט מ'טלל זיין. ד' ש'טוק'ר
 פון א'יין ד'עק קאג מען יא מ'טלל זיין אונד עס טוג נאך צו עפ'ום. אום ר'י'נו זאכ'ן אונד אלץ
 וואס ער האט אונעק ג'ווארן פאר ש'בת. מאר ער עס ג'ט מ'טלל זיין אום ש'בת ווען עס הע'ג'ט
 נ'י'ס ג'רעט און א'יין ש'טאנג. מאר מען דא ש'טאנג ג'ט ד'ר'גן נאר מען דארף דאס ג'רעט א'ראפ'
 ג'עמ'ן איז אז א'יין אופן מען זא דא ש'טאנג ג'ט מ'ל'ל זיין. און ווען ג'רעט ל'גט איז אז א'יין
 פ'לי וואס איז אסור מ'טלל צו זיין אום ש'בת. קאג מען עס א'רום נעמ'ן ווייל עס איז דאך א'יין ב'לי
 א'יין ב'אנק וואס איז פון איר א'רום ג'פאד'ן א'יין פ'ום. מאר מען ווא ג'ט מ'טלל זיין. און ג'ט צוא
 ל'י'גן און א'נאג'ר ב'אנק מ'יד'ן ער פ'לעג'ט ג'אך פאר ש'בת. און אז צוא ג'ר'ן מיט דער ב'אנק. און
 מאר מען דא פ'ום ג'ט א'ר'יין ז'מ'על'ן. ד'ען דאס ה'יקט ג'וואס :

ווען א'י'ר האט א'ין זיין ה'ח אונעכו צאל וואס ער פ'לעג'ט דרוף צו זיין קאג ער זיין מ'טלל זיין
 א'בר אז ער ה'ט דא צאל צום און ג'לי'ג'ט א'י'נס און ד'עם א'נדר'ן פ'ר ש'בת. דא איז דאך זיין
 ג'עה ג'ט צו ווצ' דרוף מאר ער זיין ג'ט מ'טלל זיין ווען א'י'ג'ר זעה'ט ל'גן א'ין זיין ה'ח אונד און דער
 גאס ש'טק'ר גלא אונד א'יין שפ'וצוג האלץ וואס מ'קען ג'ווק ווער'ן ד'ר'גן קאג ער אונעק ר'מון א'יין
 ל'י'טור ו'ס מען דארף א'ין ה'ח קאג מען מ'טלל זיין צו זי'י'ג'ן פון ב'י'ס'ר ו'ס ער האט זיין א'פ ג'רו'ן
 צו פ'ר ב'רע'גן איז אסור מ'טלל צו זיין. א'בר אז ער האט זיין צו א'נאג'ר צום און ג'ו'בונד'ן פאר
 ש'בת איז מותר דרוף צו ווצ' אום ש'בת. אז איז און דער ד'ין מיט א'יין ש'ט'יק האלץ אונד מיט א'יין
 ד'וכ'ן ש'מ'ין. עס איז אסור מ'טלל צו זיין א'יין שפ'אן אונד א'יין ב'רע'טל אונד א'יין ש'מ'ין. אפילו ער

חל דער מיט צו דעקן איין פאס. אדער אריין צו שלאנגן דער מיט איין צאפון. סיידן ער האט
אן זינגייט דרוף פאר שבת איין רוט ווס מען האט אים גרויסן פאר שבת דער מיט אראפ צו שרייבן
דאס פליגן מאג מען עס מטלשט זיין אום שבת דען עס הייסט איין בלי. זיינע וואס ווס מען האט
זינגייט אום איין סבה פאר שבת איז מותר מטלשט צו זיין. זיינע אוקסן פער אבר נישט פערמיר מאג
מען מטלשט זיין. אבר פער פון קליינע בריכות אפילו זיינע איז אסור מטלשט צו זיין פערמיר ווס איין
בעל הבית האט אין זיין הויז מאג מען זיין מטלשט זיין. ווייל דער בעל הבית האט זיין דאך מביין
גיטען פאר שבת צו ווס מיועט זיין דארפן. אבר דו פערמיר פון איין סמאליר איז אסור מטלשט צו
זיין. סיידן ער האט זיין דעה גיהאט פאר שבת צו גיטן מיט זיי וואס ער וועט דארפן אום שבת.
אזעלכע זיינען ווס זענען ראוי צו איין הויט. אדער שאלוקס וואס איז ראוי צו איין בריכה. און
דאס פערמיר וואס זיינען אפון טיש מאג מען זיין אראפ שארן. אבר אז זיין זענען נישט ראוי
צו איין הויט אדער צו איין בריכה טאר מען נישט מטלשט זיין. נאר ער זאל דעם טיש אום
הייבן און זאל זיין אראפ שאקלן. לויט אבר ברוט אפון טישטאג מאג ער צום אום נעמען
אלס מיט אנאגער און אום פרייסקלן פונם טישטאג. דער גאנץ זאל ער דרוף ווייל זיינען דאס
ברוט. נאך אז ער איז עס מטלשט פון ברוט ווענען: בונד לשמירא וואס מיהאט אן זינגייט צווא
עסן צווא איין בריכה. מאג מען זיין מטלשט זיין אפילו זיין זענען זינגער גרוס. אזוי אום אלז זאכן
וואס גייער צו עסן. סייא צו מענטשן סייא צו בריכות מאג מען עס מטלשט זיין. פול וואס
זענען איין גיטאצון. און מוכען זיין גאנץ עסן מיט דער זאלץ מאג מען זיין מטלשט זיין אבר
אז מוכען זיין נישט עסן מיט דער זאלץ איז אסור מטלשט צו זיין אזוי זאך ווס איז איין גרעכט
אין צווא אדער אין שפייאוקס און עס לויט אום אזוי איין אוקס וואס מען דארף דרוף צו ווען אום
שבת מאג מען עס נעמען און אומעס ווארפן אום דעם מוכס. אבר אז עס לויט אום אזוי איין
אוקס וואס מען דארף נישט דרוף צו ווען אום שבת טאר מען עס נישט מטלשט זיין. און אז ער
האט מורא איין קינד וועט זיך דרוגן בשמירן מאג ער דרוף אבר דעקן איין בלי. איין טאפ מיט
טינף אדער השתנה מאג מען ארום טראגן אום שבת. און עס טאר קיינער נישט אריין טראגן
קין מיואסי זאך אין זיין הויז אום שבת. אבר אז ער האט שוין אריין גימראגן מאג ער עס
ארום טראגן. אז עס לויט טינף אין הכר וואס ער וועט נישט דרוגן. און ער האט מורא עס זאל
קין שארן נישט מוכן דער פון. זאל ער אין דעם תיבד אריין טראגן זיין טיש אדער בעט. דער
גאנץ מאג ער עס אום רומן:

אויסצוקערן מען זיך אן טראגן נאך אדער אלז און זאל עס לויטן אין אויסקול צו זיין פערפויניש
אום דער וואכן. און מען דער מיט צו דעקן אלדאס אויכיינגקייט אום שבת: אבר
אז ער האט עס נישט גילייגט אין אויסקול טאר ער עס נישט מטלשט זיין. אום אז ער האט פאר
גראבן פירות אדער (קרוט) אין דעם זאך: מאג ער זיין ארום נעמען אום שבת. עס איז מותר
צו שטעלן איין קארב פאר קליינע הונדלעך דאס זיין זאלן דרוף לופן ארום און אראפ. אבר זיין
דאס הונדלעך זענען אפון קארב טאר מען אים נישט מטלשט זיין. איין אשה מאג פונן איר קינד
אין דער האנט אום דעם עירוב. אבר וואס טאר אים נישט טראגן. אטייל לייט זענען סתיר צווא
שפירן מיט איין פאלן אים שבת. און אטייל אסרן. איין מלביש וואס איז שעמען זענען אטייל
סתיר עס מטלשט צווא זיין אום שבת און אטייל אסרן דאס ווערעם וואס מען שאפינט פון זיין זייד
טאר מען זיין נישט טראגן בייא ניה אום שבת. איין פלעדור וויש מאג מען מטלשט זיין און
אום דער מיט אומקערן: דו זאכן וואס זענען מוכצה פאר איין עושר איז אום מוכצה פאר איין
אירובאן. עס איז קיין חילוק נישט אין דאס זאכן: דא וועל איך שרייבן וואס מען מעג מטלשט
זיין דרוף אנאגער זאך:

(קמנ) דאס איז דויע אז איין שטיין איז מוכצה און איין קינד איז נישט מוכצה מטלשט צו זיין.
אז דם קינד האלט איין שטיין אין דער האנט. טאר מען עס נישט מטלשט זיין דער

היה. סידור דאס קינד וועט חו קראנק ווערן אז ער וועט גיט האלטן דעם שמיין אין זיין האנט אָבֿר אז ער האלט אין גראשן אין זיין האנט טאר מען אים נאר גיט מַטְלֵמל זיין. אָבֿר מען מען אים פֿורן בייא דער האנט. איין קארב מיט איין לאף. וואס דא לאף איז פֿר שטאפֿט גינארן מיט איין שטיין. מאג מען דעם קארב מַטְלֵמל זיין איין. עסוד פון זיין ברנען וואס איז צו גרונג אונ מען האט צו אים צו גינארן איין שטיין. ער זאל שווערדן זיין מאג מען מיט אים וואסוד שעפֿן אום שבת. אוב נאר דער שטיין איז צו גינארן גינארן פאר שבת. איין קירב מיט אופס וואס רונג דרונג איין שטיין איז עס אזוי איין אופס וואס ווערט גיט מיט אים אז מען שוטט עס אום. זאל ער דעם קארב איבֿר קערן עס זאל אלס ארום פארן דער לאף מאג ער אריין לייגן דס אופס אָבֿר אז עס איז אזוי איין אופס וואס ווערט מיט אים אז מען שוטט עס אום. מאג מען עס מַטְלֵמל זיין מוטען שטיין. ווען איינער האט פאר געסן געלט אונד אשטיין אף איין טוש אונד אף איין פֿעט אונד אף איין קושען. אונד אף איין בלי. אונד אף איין מלבוש. מאג ער עס אראפֿ שאקלן. אָבֿר אז ער האט אין מוכטן גלייבֿט דרום טאר ער עס גיט אראפֿ שאקלן. דען דא זאל וואס מיהדע לונג דרום. איז עס ווי דאס מוכדע וועלכֿרט :

ווען איינער לייגט ארום איין דבר מוכדע אפילו במזיד אף אזוי איין זאל וואס איז גיט זיין. מאג עס וואל יענער אראפֿ שאקלן דען קיינער קען גיט אקרוין וס גיט זיינס איז. אונ אף אפילו דר וס דס ארום גלייבֿט דו מוכדע אז ער דארף צו דעם אונד מאג ער וואל צו געסן דו זאל וס דס מוכדע לונג דרום. קיין שום עסין שפייז איז גיט מוכדע. אפילו איינער האנדלט מיט עסין שפייז מאג ער דער פון געסן צו אים אום שבת. אונד אפילו ווען איינער הט גלייבֿט ווייץ אונד מאג אונד אום. אזוי נאך גיט איין גינארצולט אונ דר ערד מען ער געסן דער פון צו עסן. אונד מען מען ארום געסן דו איינער פון הונטר דו הינער אום שבת צו עסן אונד אזוי איין אופס וואס ווערט גיט צייטיג ביינעם ווערט צו גלענערט מאג מען עסין דר פון אום שבת אָבֿר אז מיהדע עס גלייבֿט מוכדען. טאר מען עס אפילו גיט מַטְלֵמל זיין. אָבֿר אז דס אופס איז פון איין עובר פוכבים. דס ער הט ווף עס גלייבֿט צו מוכדען מאג מען עס יא עסין. אלי זאכונ וס גענין מוכדע ווען מחלת שבת. איז עס אסוד אַנאַנץ שבת. אפילו עס איז דער נאך פארנאכט גינארן. מען טאר גיט שטעלן קיין בלי הונטר אָבֿר מוכדע. דען מיינעט דאך דו בלי אונד גיט טארן מַטְלֵמל זיין. אונ מיטאר גיט אקרוין קיין בלי אום שבת. ווען איינער הט ארום גלייבֿט געלט אונד אזוי איין זאל וואל גיט מוכדע איז דיינוואף אפיש אונד אונ אַנאַנץ נאך הט ער דאך דו זאל אן גינאייט צום געלט נא אז עס מוכדע גלייבֿט מוטען געלט. איין פֿת איז מוכדע אונ מיטאר אים גיט מַטְלֵמל זיין : סידור מען לייגט אף אים איין קונד אונד אשטיק ברוט. אונד מאג מען זאגן צו איין עובר פוכבים ער זאל אים מַטְלֵמל זיין. אונ דאס איז אלס גירעט גינארן אז דער פֿת גיט נאכט. אָבֿר אז ער לונג אים עפֿום איין מלבוש. דיינו איין מילד. אונד אַנאַנץ מלבוש מאג מען אים וואל וועלכֿסט מַטְלֵמל זיין אן איין שום זאל. דאס איז אלס בייא איין פֿת. אָבֿר אַנאַנץ מוכדע טאר מען גיט מַטְלֵמל זיין דרום אזוי איין זאל וואס גיט מוכדע איז. מען טאר גיט אן רורן אין מין שום אָבֿר פון אמת אום שבת : דרום טאר מען אים גיט צו מאכן דא אונד אונ דאס מול אָבֿר מען מען וואל הונטר בונדן זיינע קון פאקן. אז דאס מול זאל ווף גיט ווייטער עפֿנן. ווען איינער האט אריין גלייבֿט ירק אין זאכד. אונ עס איז נאך גיט איין גינארצולט גינארן מאג ער עס ארום צוהן אום שבת ביי דו בלעמער האטשוד דו זאכד ווערט אראפֿ גילוש. נאר ער זאל גיט אן רורן אונ דער זאכד. שטריא וס מיהדע ווא אריין גלייבֿט אונ אכעט פֿר שבת. מאג מען ווא אום גלייבֿט אום שבת אַנאַנץ שטריא וס גענין מוכדע דיינו ווא איז גיט גלייבֿט אין אכעט. אז ער הט אונ דס שטריא אריין גלייבֿט אופס מאג ער עס וואל ארום געסן מיט דר האנט. אונ אויב מיט זיין ארום געסן וועט ער דו שטריא מַטְלֵמל זיין. ווי זאל ער טאן. זאל ער אריין מאג אכעט אונ דעם אופס אונ נאכעס דר מיט ארום געסן. אָבֿר אז דס אופס רונג אונ דער ערד אונד אונ זאכד. אזוי קען ער עס

עם כהן קיין קעסיר גיט ארויס נעמין • כאג ער עס וואל ארויס נעמין קיט דער האנט •
ער וויל דר מיט לייטן כקבד ניין :

ווען איינער וויל זיין צורק קאן קאג ער מיט נעמין שטייגער און זיין האנט זיך הונטר צו ווישען
דער מיט • אשטיק ערד ווס וואקסט דרוף גראז קאג מען זיך הונטר ווישן דר מיט • און
איה האב קיין מוכא גיט ער וועט אויס רייסין דס גראז • דען אימליכר וויקסט אז דס איז איין אייכור •
אבר מען טאר זיך גיט הונטר ווישן אוף וועכי ערד • דען ווא ווערט צוא ברעקולט • מיט
אין שערבול איז איין סכנה זיך הונטר צו ווישן דער מיט אפילו אום דער וואכונ מחמת פישוף •
אודר ער וועט זיך דרוגן אשניט געבון • מען כאג זיך וואל הונטר ווישן אוף גראז וואס וואקסט
נאך אוף דר ערד אבר מען זאל נהיר זיין חז עס גיט אום צו רייסין • ווען איינער קען גיט זיין
צורק קאן ביי ער מוז דאס (קבוס הנקיות) עפונן מיט עפוס איין זאך זאך ער עס אום שבת
עפונן דרוף איין שנינו גיט ווי ער פלעגט צו טיגן אום דער וואכונ עס איז אייכור ויין צורק צוא
טאן אוף איין גיאקורט פעלד אום שבת • דען ער מאכט איין גרוב • און אוף איין יהודיש פעלד
טאר מען אום דער וואכונ אוף גיט • (קמח) איין מיד אודר איין לאדון וואס איז גיט צוא גיבונדן
נאר עס איז גימאכט גווארן צו פר שטעלן דער מיט אז ער האט דרוף אין זינען גיהאט אום דר
וואכונ • כאג ער וואל דער מיט פאר שטענדן אום שבת • אבר אוף איין רוגל הונטר צו שפין
העלפט גיט זיין מלשבה פון אום דער וואכונ • ביי עס מוז פאר שטענדן זיין זיין שפין דס איימלכר
זאל וויסן אז דאס איז איין רוגל • און ווסט טאר ער עס גיט מלמל זיין אום שבת • און אז דער
רוגל ווערט אריין גירוקט אין דער שטעל אריין העלפט קיין שפין אוף גיט • נאר ער מוז מאכונ
אנאגד נאך עס זאל דער קענט ווערן אז עס איז איין רוגל • און אז דא שטעל איז יודג ביי
דער רוגל קוקט אריין אין דער ערד • טאר מיט אים גיט צו רוגלן אום שבת :

אייין טור ווס מען עפונט ווא גיט אוקט • דרייט איין אונטר טור אודר איין טור פון אנארמון אודר
פון איין הוף און זיא איז נודרג צו דער ערד ביי אז מען עפונט ווא גראבט וז אין דר ערד
איז דער דין אזו אז ווא האט אנגלן פון אובן און פון הונטן מען מען ווא עפונן אום שבת •
און אזוב גיט טאר מען ווא גיט עפונט און גיט צו מאכונ • סידון ווא איז הוף פון דער ערד ביי
זו רוקט גיט אן אין דער ערד • ווען איין אנגול פאלט ארום טאר מען • אום גיט אריין זעצן אום
שבת • איין טור ווס איז גימאכט גווארן פון איין שטוב ברעט • און הונטן האט ווא קיין שטעל
גיט און אז מען עפונט ווא שטעל ווא זיך נאך אוף דער ערד טאר מען ווא גיט עפונט און צוא
מאכונ אום שבת • אבר אז ווא איז פון צווייא שטוב ברעטור אפילו ווא האט גיט קיין שטעל מאג
מען ווא זיא עפונט און צו מאכונ • איין אלמיר אודר איין קאסטון אודר איין שאנק ווס איז גימאכט
גווארן מיט איין טור מיט אנגלן אז דער אונטרשטר אנגול איז אבוקל ארום מאג מען אום אריין
קאן אום שבת • אבר אז ער איז איין נאנצן ארום אודר אז דער אייברשטור אנגול איז אפילו נאר
אבוקל ארום טאר מען אים גיט אריין מאג אים שבת • איין באנק בעטול ווס איז גימאכט גווארן
דרוף צו זיין טאר מען עס גיט איין שטאגן אודר אום שטאגן מען זאל קענען וויצן דרוף • דען
עס הייסט איין רעכטו קלאכה • איין בעכור ווס איז גימאכט גווארן מיט שרייפולד טאר מען
גיט פר שרופון און אוף שרופון אום שבת • ווען איין באלקון הייבט זיך אן איין צו ברעכען אום
שבת כאג מען אים אונטר שפארן מיט איין באנק ער זאל זיך גיט ווייטער איין ברעכונ אבר אוף צו
הייבן אים טאר מען גיט • און דו זאך ווס ער שטעלט דער מיט אונטר זאל ער עס שלאברוק
אונטר שטענדן • דס ער זאל עס קענען ארום נעמן אום שבת • אז עס איז ארום גיפאלן איין פוס
פון איין באנק טאר מען אים גיט אריין שטענדן אום שבת • און אוף טאר מען דו באנק גוט לייגן
אוף אונגער באנק • סידון אז דער פוס איז נאך ארום גיפאלן אום דער וואכונ • און ער פלעגט
ווא פר שבת אוף ארום לייגן אוף אנאגד באנק דא מאג ער אום שבת אוף אזו מאג • איין קעסור
וואס שטעקט אין דער וואנט טאר מען עס גיט ארום נעמן אום שבת וויל דא גיט וועט אראם
האלטן

פארום אָבֵר פון איין באַנק קאָג קען אים יא אַרום נעמען . דער וואס לשטעקט אַריין איין האַלץ אין אַנדערן איז עס איין רעכטוּמלאַכע . אונז עס איז אַסור אום שבת . איין הוף וואס איז נאָס קען קען אוף לשפּרייטן לשטראַם אום שבת צו גיין דרום . אַבער ער זאל נישט טאן וויא אום דער וואָכן דס ער זאל קראַנגן ער לשטראַם אין הוף אַריין מיט איין אום ריינע פּליי :

וכתוב עס איז אַסור צו מאַכן איין לאַף אין איין פאס אום שבת אַפילו ער דאַרף דר צו . אָבֵר אַז עס איז שוין פאר האַנדלן איין לאַף קאָג ער דרום אין צאפן אונדן איין שפּיגל אַריין לשטעקן . איין פאס וואס האט שוין פון לאַנג איין לאַף . נאָר ווא אַזי פאר לשטאפּט גיטווארן פון דא הייבן . איז דער דין אַז אַז דא הייבן נעמן גיטוואר פון לאַף קאָג קען ווא וואו אום מאַכן . אונז אַז דו הייבן נעמן העכער פון דער לאַף טאר קען ווא נישט אום מאַכן אום שבת . און איין צאפן וואס קען נישט אַרום פון דער פאס קאָג קען אים אַריין שלאַנגן מיט אַנגאָר צאפן אַז ער ווערט אַן גיטען העכער פון דא הייבן . אָבֵר אַז דא הייבן נעמן העכער טאר קען נישט . ווען איינער האט פלאַרן אונדן צו בראַכן איין לשטעקל פון איין חדר אונדן פון איין שאַפּע . אונז ער דאַרף דער ציא גייטוג אום שבת . נעמן אַפילו בּיתר אַרום צו נעמן דא טור פון אַנגלן אונז אַפילו אַפּרען עס . דרום זאל קען עס הייסן טאן איין ענדער בוכבים איין מאַרב מיט אופס וואס איז פון קנפּט קאָג קען אַפילו אוף שניידן דעם לשטעקל אום שבת מיט איין מעסר . עס איז גלייך וויא איינער צו ברעכט דו שאַרקיץ פון איין נוס ער זאל קוקן צום אונזוויינגקטן . (כמו) עס איז אַסור צו מאַכן איין גיטעל אום שבת דס ער וויל פון לשפּרייטן איין טוף אונדן אוף מאַנטול אוף לשטעקן דאָלץ . דען עס הייסט גיטעל : און קיין וואָס קען נישט מאַכן פון קיין שום זאך . אָבֵר איין פון האַנג פון דעם וויינער אונדן פאר איין טור אונדן פאר איין פּענצטער קאָג קען יא מאַכן :

דיני צידה בשבת

דר וואס לאַנג נאָך איין בּהקדא אונדן איין חיה אונדן איין עוף אום שבת . אונדן ער מרייבט זיי אַריין אין איין חדר אַריין עס זאל גיפאנגן ווערן . דס איז אַרעכטוּמלאַכע . אונז אַז ער טוט עס בּכּויר איז ער חייב מיתה און אַפילו ער רייצט נאָר אַן אַהונט אוף זיי ער זאל זיי האפן דס טאר קען אַפילו אום דער וואָכן אוף נישט טאן בּפּרש אום שבת איז גלייך ווי ער נעלפּרט וואלט עס גיטאן . איין פּליג טאר קען אוף נישט האפן אום שבת . דרום טאר קען נישט צו מאַכן קיין אַלמור . אונז קיין מאַקטון בּיו קען מרייבט אַרום דא פּלונ דס קיין שום פּלוג זאל דרום נישט פאר שלאַכן ווערן און אַפילו איין חיה אונדן איין עוף לופט נעלפּרט אַריין אין ווין הוואַ אַריין אונז ער מאַכט צו דו טור עס זאל גיפאנגן ווערן . איז ער אוף חייב מיתה בּמזיד . אונז אַפילו ער נעמט זיך פאר דער טור אונדן פארן פּענצטער עס זאל נישט קענען אַרום איז ער אוף חייב . אונז אַז איינער הט זיך גיטעל פון דער טור זיי צו פון לשטעלן . מאַג זיך שוין אַנאָדערן נעמן קעבן אים און נאָר דער ערשטער איז חייב און אַפילו דער ערשטער גייט אונזעם קאָג דר אַנדער בדייבן ווען . ווען איינער האפּט איין שלאַנג פון איין רפּואַה וועמן איז אַסור . אָבֵר בּרי אַז ער זאל נישט בּזיק זיין דו לייט איז מותר מיטאר נישט האפן קיין פּלווא אום שבת . אָבֵר אַז ווא איז אים קיצער קאָג ער ווא אַראַפּ וואַרפן פון זיין לייב . אָבֵר ער טאר ווא נישט הרנגן . אוף טאר ער יא נישט רייבן מיט זיין האַנט אונדן איין דר וואָס . דען מאַמער וועט ער וו הרנגן . אַלויז פּיגם מאַס קאָג קען הרנגן :

בּיינז חיות אונדן לשרצים וואס קען ווייכט גוויס אַז זיי נעמן מכות דו כּייט . איז איין מציצה זיי צו הרנגן אַפילו אום שבת אָבֵר אַז קען ווייכט נישט גוויס אַז זיי נעמן מכות דו לייט טאר קען זיי נישט הרנגן . סיידן זיי לופט נאָך איינפּען . אוף קאָג קען אוף זיי קרעטן אַן בּוּתה . אָבֵר לשפּון אונדן בּיינז ווערעם אונז פּלונ דר וואס הרנגן זיי אום שבת איז חייב מיתה . אוף דעם גלייכן קאָג קען קרעטן מוּתען שוין אַן בּוּתה אוף לשפּיאַקץ וואס לונגט אוף דער ערד : אָבֵר פון לשפּרייכן איז עס אַסור סיידן . עס לונגט אוף גיטאקטוּמלאַכע ערד . מיטאר נישט פאנגן אום שבת קיין דאָס הוואַר אונדן

נענו. אודר איין קאץ אודר איין הונט. און מיטאר גיט מיטלעל זיין קיין שום בעל חי בפרט
אונעלכס ווס הט פערדון איז דו עבירה נאך גרעסר. דען טאמור וועט ער אום בייסון איין פערד:
(קמה) ווען איינר מאכט אום שבת איין מיני ער זאל אזו בלייבן און אייבונג אודר ער קניפט און
אזו איין קניפ איז ער חייב. צוויי קניפן אונדאנדר הייסט איין רעכטער קניפ אפילו
עס איז גיט וימאכט גיטאראן אזו צו בלייבן. און דער וואס מאכט איין קניפ ער זאל אזו בלייבן
אונדאנדר שבת. אודר ער מאכט אפילו נאר איין קניפ אין איין שטריק אודר אין איין קניפל איז ער
און חייב. אזו און איז ער חייב אופן און קניפן אזו ווי איין קניפ. איין קניפ מיט איין שליף אין
צוויי שטונדלעך איז מותר. און אין איין שטונדל איז אסור. ווען איינס הט זיך פאר קניפט דו העלמר
מאג ער זיך און קניפן. דען דס הייסט איין צער אז ער וועט עס גיט און קניפן: אזו און ווען
איינס הט זיך ארום גיטאראן איין שטונדל פון איין שוועלעך ער עס אריין צוהן. אונדאנדר
קיין פול מיטראט גיט האבן דו צו און ער דארף זיך האבן פול מיטראט דו צו איז אסור. דען
טאמור וועט ער עס פאר קניפן. אז דו וועלשט דס צום און ויקניפט ווייס גרעס מאג מען עס און
קניפן. און אז עס איז נאך פון דו זינט אזו צום און ויקניפט פון דו זינטארן. אונדאנדר איין שוועלעך
ווס הט צום און ויקניפט איין פאר שוועלעך טאר מען ווי גיט און קניפן. עס איז מותר און צו
קניפן איין העלמר מיט איין שטונדל דו מיט וואסער צו שטעפן. און גיט מיט איין גארטל אודר
מיט איין שטריק. דען איך האב מירא טאמור וועט עס אזו בלייבן. און מיט איין שטייף איז
דו מיט און מותר.

דיני המבשל בשבת

(קמה) דו ווס קאכט אום שבת טאר ער דו פון קיין הנאה גיט האבן. אזו ווי איך וועל דא
בשירדון דו ווס קאכט אונדאנדר ער טוט אונדאנדר קלאכה אום שבת (במזיד) מיט וועלן
זענען. טאר ער דו פון קיין הנאה גיט האבן. און אונדאנדר לייט מענען דו פון הנאה
האבן נאך שבת. און ווי דארפן ווארטן אזו לאנג ביז דא זאל וואלט שוין געקענט גיטאן ווערן
נאך שבת. טוט ער עס (בשולג) דס ער האט פאר געבן אז עס איז שבת. אונדאנדר ער הט גיטאן דאס
איין קיין קלאכה גיט. טאר קינער דו פון קיין הנאה גיט האבן אום שבת. און נאך שבת מאג ער
זעלבסט און הנאה האבן דו פון נאר מען דארף ווארטן ווי אונדאנדר שטייט. און אפילו איינער הייסט
איין עובר פוכים איין קלאכה שוין טאר מען און דו פון קיין הנאה גיט האבן ביז נאך שבת.
ווען איינער הט גיטאן איין דין פון אונדאנדר וועגן מאג איין גיטאן און עסן דו פון. און אז אפילו
איין עובר פוכים הט גיטאן אונדאנדר ער הט אפ גרוסן פירות פון אונדאנדר וועגן טאר קיין גיטאן
דו פון קיין הנאה גיט האבן. דען איך האב מירא טאמור וועט ער מער קאכן אונדאנדר אפ בייסון
פון זיינע וועגן. און אזו ווי מיטאר גיט קאכן ביי דעם פייאר. אזו און טאר מען גיט קאכן בייא
דעם ווס איז דו העצט גיטאן פון פייאר. מיטאר גיט אריין לייגן בראטן איין איין אהייסן מאג
אונדאנדר איין איין בייסן טוק. אפילו עס איז דו העצט גיטאן פון דו זון און דו זון זעלבסט
מען מען עס זיך בראטן אונדאנדר וואסער צו ווארטן: איין גיטאן ווס איז קאלט גיטאן. איין עס אסור
צו שטעלן לעבן פייאר: וועל עס וועט זיך בעסער איין פערעלען. מידן אז עס איז שוין גרד
דעכט גיטאן גיטאן און עס איז נאך אפוסל ווארען און עס איז קיין נאך און גיטאן דרען: אזו וועט
זען דס פערעלען אונדאנדר מאכן. דא איז עס מותר צו שטעלן פון ווייטן ביי דעם פייאר. און אזו
איין אונדאנדר ווס זאל גיט קענען ווען און עס מען אזו הייס ווערן ביז מיטאן קיין פונדער גיט קענען איין
האקטן דרען. און וויא פאלד עס פאר איין נאך פון דעם אלס איז אסור. און טאר מען קיין
הייס וואסער גיט גיט און איין האקט עסן ווארען אונדאנדר און גיטאן הערען. און ווען מען האט צו
שטעלן ברוט דרען און צו גיטן נאך טאר דו נאך גיט איין אזו הייס אז מיטאן קיין פונדער דרען. ווי
קענען איין האקטן איין טאג ווס שטייט אופן פייאר טאר מען און אים גיט ארום שטעלן אונדאנדר
מאג מיט גיטאן צו ווארטן. און אז ער שטייט נאר לעבן פייאר מאג מען און אים זיך און

ששעלין אזו איין טאפ מיט גקעקן ווס איז נאך גיט נאר קאלט גינארן. אזו אנקעקן ווס איז נאך הייס אזי שיקען קיין פינגר גיט האלטן דרגן טאר מען דרגן. קיין בשמים אונ. קיין זאקן גיט אריין שיקן און טאר מען גיט אריין זיגן. קיין בשמים אונד זאלן אונ איין שיקל אריין. אונ דרוף ארויף צו גיטן דס הייס גקעקן :

אונד טאר מען גיט אריין גיטן קיין קאלט וואסיר אין ווארום, עס זאל ווארום ווערן. און ווארום איין קאלט איז מותר אקעסיר ווס הענט גיט איינער דעם פייאר אונ, ער איז נאך הייס טאג מען אונ אים אריין גיטן פיל קאלט וואסיר מיט אסאל. און אז ער הענט איינער דעם פייאר איז אסור. ווען עס שטייט ווארום וואסיר אין אפלי אונ, עס איז גיט דרגן ווארום גינארן. טאג מען דרגן אריין ששעלין וויין אונד ביר אונד וואסיר עס זאל ווארום ווערן. אונד מען ששעלין איין קאלט גיטראנג אונד עסן שפייז בייא דעם פייאר. און ער טאר עס גיט ששעלין אונד אזו איין אונד ווס קען האט הייס ווערן ביז מוועט קיין פינגר דרגן גיט קענען איין האלטן. אפילו ער וויל עס באהלד אונד עס נעמן אונד, ער וויל אכטונג געבן, עס זאל גיט הייס ווערן איז דאך אסור. דען אייך האב מורא טאמער וועט ער פר געסן. אונד ער וועט מחלל שבת ויין דרום טאג מען אריין ששעלין דעם ששאלט אין אובין אריין צו דער האלטן ויין הייז. אונד ער גיט אונד אזו איין אונד וואס וועט הייסר ווערן. איין פלאדן אפילו ער איז שוין קאלט טאג מען אים ששעלין בייא דעם פייאר ער זאל אפוקל דער ווארום ווערן. און גיט אזו נאחט ער זאל זיך קענען באקן. איין גקעקן ווס איז דרגן פאר האנדן נאך שטייט דאך אובין אז עס איז אסור, עס צו ששעלין לעבן פייאר און אז ער האט אונד בייא זיך אונד אונד דער צורף טאג ער ששעלין לעבן פייאר ביז עס זאל אזו הייס ווערן אז מוזאל קיין פינגר גיט קענען איין האלטן דרגן. איין טאפ ווס שטייט ביי דעם פייאר טאר מען אונד אים גיט אונד ששעלין קיין אונד טאפ מיט גקעקן. אונד עס קען אונד דעם אונד אזו הייס ווערן אז מוזאל קיין פינגר גיט קענען איין האלטן דרגן. אונד אונד גיט איז מותר. דר וואס מישט הונטר דאס גקעקן אין טאפ מיט איין לעפיל. אונד דר טאפ איז נאך הייס. איז זיך וואס ער קאכט. אונד דר ווס מוט דאס איז חייב. דרום טאר מען גיט אונד געמין פון איין טאפ אונד פון איין פאן מיט אלעפיל. נאר ער מוז עס אין גאנצן אונ גיטן אין שיקל אריין. סיידן עס איז קאלט אונד רעכט גקאכט. דס מען דארף עס גיט הונטר מישן. איין גבראמאס אונד איין פלאדן ווס שטייט בייא דעם פייאר טאר מען אים גיט ששעלין מיט ששאלט אפילו עס איז שוין גיט גבראמן :

דין הבורר בשבת

קמט דער ווס קלובט אונ די גומי עסן שפייז פון די שלעכט אונ שבת איז ער חייב מיתה. דרום דר ווס האט פאר זיך צוויי ארלייא עסן שפייז טאר ער גיט אונ קלויבן איינס פון דעם אנדערן. סיידן ער וויל נאר עסן איינס דר פון אונד ער נעכטער קענען און עס איז אסור אונ צו קלויבן אונד אונד אונד אונד. ווען איינער האט פאר זיך צוויי ארלייא מינים גיט אונ מאנדלן אונד קאנען אונד בארן אונד צוויי מינים אונד אונד ער וואלט גערן נאר איין מין פון זיי געסן. טאג ער וואול איינס אונד געמין מיט זיין האנט אונ זאל עס באהלד עסן. צוויי מינים אפילו זיי זענען איינעל גרוס שטונקער טאר מען אלס גיט אונ קלויבן סיידן מיט דר האנט ווא שטונקער פיש איז אלע איין מין דרום מען קען וואל אונ קלויבן די גרוס אונד זיא קיינע שטונקער. דר ווס קלובט אונ איין מין פון דעם אנדערן. אונ ער וויל עס האלטן אונד דר אנדערן קענען. דהיינו פון פרייטאג צו נאכט אונ שבת פריא אונד פון שבת פריא אונד שלש קענדות איז ער חייב. דר ווס קלובט אונ די ששעלין פון די גומי אפילו דאס גומי איז פול אונ דס שלעכט איז ווייניג. נא איז דאך אונדוסי מירקא דאס גומי אונד צו קלובן איז ער דאך חייב :

עס איז פאר האנדן איין מין ארבוס ווס הייסט (הורמוסין). צווישן דעם מין ארבוס גענט זיך שלעכט ווס טאכט גומ אונ ווס דא גומי. פון דעם מין טאר מען גיט אונ קלויבן דא גומי. דען וויל די שלעכט מאכט זיי גומ הייסט דס די שלעכט. נאנגן פון קארין טאר מען גיט צו :

דייבון מיט דר גאנצער האנט וויא ער פלעגט שוואַן אים דר וואכן גאר מיט צווייא פונקט. און איז אסור אראפ צו נעמען דס גרינג פון די גיס. ווייל מ'קאן זיין אז עסן אים גשיילט. זאגנדיג וואס זענען צו רופן גווארן פאר שבת. מאד מען גיט ארום ווייזן דא פלעגט אים שבת מיט איין פלי. גאר מיט דר האנט. עס איז אסור איין צו ווייזן ארבעט אים שבת אז די שאליקע זאל אראפ. איין טאג מיט הייבן ווס זייאט זיך גאנץ פון פאר שבת מאד מען דרוף גיט ארום גוסן נאך הייבן אים שבת אבר מען מעג ארום גוסן וואסער דס ווי זאלן לופט ווערן. ווען עס נפונט זיך פדוליק אודר אנאנד וואו אין עפס אשקא מאג מען עס אבר ווייזן דורך איין זיך אודר דורך איין טאג אים שבת. אבר וואסער מאד מען גיט ווייזן דורך איין טאג. דען ער וואשט זי אים. און אזוי איין מ'שקט ווס מ'קאן זי אים שבת אבר דר הייבן מאד מען זי אים אבר ווייזן. און ווען ער זייאט עפס אשקא דורך איין טאג וואל ער גווארנט זיין קיין גרוב גיט צו מאכן אין דר מיד. גאר ער זאל ווייזן וועט זיך די גרוב מילא מאכן. און אז ער זייאט דורך איין זיך וואל ער גווארנט זיין זיך צווא האלטן איין (מפת) דאך פון דר פלי ווס ער זייאט דרוגן:

ווייזן אודר פיר ווס עס איז דרוגן פאר האנדן הייבן מאד מען עס גיט אפ גוסן פון דר הייבן אים שבת. דען עס הייבט גלובן גאר ער זאל עס אפ גיסן באפעליק און זאל אפיל אבר לאזן אין די הייבן. וואסער ווס עס איז דרוגן פאר האנדן ווערן מאג מען זי א שרונקן דורך איין מיד. דען דס הייבט גיט גיזיאט גיט מער דא מיד האלט און די ווערן פון צו מוסין אין זיין מול אריין. דר ווס זאלאנט אים פירט אים שבת איז ער דעם דען ער קלוגט אים דס זשעלעך פונט גוסט. און מאד ער גיט אן הייבן די סעטני דאס ער וויל עסן דא ווער מילך. גאר ער זאל אזוי אראפ עסן די סעטני פון אברין. און מאד מען גיט אראפגעסין דס פעטס פון דר נאך מיט איין לעפיד אודר אפ צו גוסן אין אנאנד פלי סיידן עס גלייבט אבר אפיל אין דר זאך. עס איז אסור צו שפייזן און איין ווינט. דען דר ווינט פאר טראנט דס שפייזעך. אזוי אז גלייך וואו מען ווינט שובלעט:

דיני סחימה בשבת

עס איז אסור אים צו קועטשן אייל בירט אודר וויין שרובין אים שבת. און אפילו דר וויין גיט פון זיך זעכערט. מאד מען דר פון גיט שרונקן דעם זעלבונן שבת. אפילו ער האט די פירות אן גיזייט צו עסן מאד ער און גיט שרונקן דעם וויין ווס איז אים גלאפן דער פון. ווייל עס איז דר סדר וויין שרובין אים צו קועטשן. אבר אעלכ פירות ווס איז גיט דר סדר זיין אים צו קועטשן דהיינו מילגרוסן אודר אנדרי פירות איז מותר שרונקן דא וואס וואס גייט ארום דר פון אים שבת. אבר מיטאר ווי גיט אים קועטשן גאר הונטר וויילאכס. און אעלכ וויין שרובין וואס רופן נאך פון פאר שבת אפילו זיי רופן און אצונד אים שבת. מאג מען דר פון שרונקן. ווייל אומלוקר טראפן ווס רונט ווערט בייט אין דעם פרייגין. די אים ג'קועטשט וויין שרובין וואס מען וויינט זיין איין צו מאכן עפס איין מ'שקט דער פון. און עס נפונט זיך דרוגן גאנצו קערנדליק און זיי רופן אים אים שבת מאג מען שרונקן דער פון. און איז מותר אים צו קועטשן וויין שרובין אין איין גקעכץ אריין אים שבת עס גיט צו מאכן. עס איז מותר אים צו קועטשן עפס איין שפייז. אבר ער דארף גוט די וואסער וואס גיט ארום דר פון. אבר אז ער דארף דא וואסער דר פון מאד ער עס גיט אים קועטשן סיידן אין איין גקעכץ אריין שנייא אודר איין מאד מען גיט מאכן צו גיין מיט דר האנט. און גיט צו ברעכן און קלייט שמוקליק עס זאל צו גיין אבר מיט איין פלי איז מותר צו ברעכן:

און מאד מען עס גיט לייגן און דר וואו אודר געבן פיאר עס זאל צו גיין און ברעכער אז מ'האט זי גיזייט איז מותר צו שרונקן די וואסער דר פון. דר וואס וואשט זיך אים שבת אים ווינט זאל ער גווארנט זיין גיט צו מאכן צווא גיין איין אודר שנייא מיט ווייט וועלט. און מאד גיט זיין זיין זאלן און ווייט וועלט ב'שעת וואשן זיך. דען די וואסער וועט עס מאכן צו גיין. און מאד מען

מין כלי נים אום וואשן אום שבת מיט קיין שום זאך • און דר יום וואשט יוא אום מיט וואלץ קט
ער צווייט געברות • און איז אסור משקין צו ווין אין שנייא אום שבת • דען ער מאכט אים צו
זיין • עס איז אסור צוא פאר שטעקן איין פלעשיל מיט איין נאם סוכל • דען מען מאכט עס אויס
קלעקשן • עס איז מותר אריין צו מאן זאפרין אין איין עקין עס ואל אשיינו פארב בקימן • דר
הם עקט רופי אודר שווארצי קערשין אום שבת און זיינע הענט ווערן גפארבט דר פון טאר ער
מיט ווי קיין טוף גוט אן רירן • דען ער מאכט עס פארבין • אבר ברוט מאג ער אן רירן און קאג
עס אפילו איין מונקין אין די קערשין האטשען עס ווערט גפארבט :

כמה מיני דנים משבת תולש מוחן תיקוני מאכל מעבר אופה ולש :
(קנא) ווען איינר הט גבוגין שטראו און צו פר ברענן איז עס מוקצה • און מיטאר עס גיט מכלול
וויין אום שבת • אבר אז ער הט עס אן גרייט פון פר שבת צו געבין עסין וויין ברהמה

איז עס גיט מוקצה • מיטאר גיט מאכן קיין וואלץ וואסר אום שבת • און איז אסור צו בואלצן
עטלויך שטוקלעך רעטיף בנאנד סיידן איינס רירט גוט אן דס אנדרי און ער וויל עס עסין צו דער
ועקביר סעודה • און איז אסור צו בואלצן גיקאכט פלייש אודר אייער סיידן ער וויל עס עסין
צו דר ועקביר סעודה • גזאטנים ארבים מאג מען יוא בואלצן אום שבת • עס איז אסור צו קלאפן
ואלץ אודר פעפיר איין אשטייטל אום שבת • אבר אין אשטל מיט אשטיל פון אקעסר אודר פון
איין לעפיל איז מותר • עס איז מותר צוא שניידן גקאכט אודר גבראמין פלייש אפילו און קליינע
שטיקלעך מיט אקעסר • אבר גיט מיט אראק מעסור • און איז אסור צוא רייבן קעז אודר ברוט
און איין ריב אייזן • אבר מיט דר האנט איז מותר צו ברעקלן • ווען איינר האלט שטעקנדיג
קרייטיקצן אין וואסר מען ער וואלט הונטר גוסן פארשוי וואסר אבר גיט גאר אנדרי וואסר און
גאר מען גיט שניידן אום שבת מיין קרייטיקצן אודר פירות אודר רעטיף און קליינע שטיקלעך
סיידן ער וויל עס עסין צו דר ועקביר סעודה • און איז אסור צו נעסן דעם האניק פון דעם בין
שטאק • און איז אסור צו קנעטן אום שבת • און איז אסור אריין צו גוסן וויין אודר עסין אודר
פיר אין צוא ריביר קערנדליך דען עס היקט קנעטן • אבר אז מיהאט פאר שבת דרוגן אריין
גנאסן • מאג מען אום שבת גיין אריין גיטן • און מען אריין גיטן וויין אודר עסין אין איין
שטיק און דר נאך אריין צו ווארפן דרוגן דאס קערנדיל און מאג עס הונטר מילשן מיטן פינגר •
אבר גיט מיט איין מעסור אודר מיט אקפיל • און איז מותר איין עסין שפיו צו מאכן אין איין
שטל • אבר גיט קיין פרי • און איז אסור צו שייקן קנאביל אודר ציבליס • סיידן ער וויל עס
עסין צו דר ועקביר סעודה :

דיני נולד בשבת

(קנא) איין איי וואס ווערט גבאירן אום שבת אודר אום יום טוב איז עס מוקצה • און מיטאר עס
גיט מכלול וויין און אז דס איי איז פר מילשט גווארן אפילו צווישן מווינט אייער ועני
אלי מוקצה • אבר מען מעג עס צוא דעקן מיט איין כלי עס ואל גיט צו בראכן ווערן • גאר ער
זאל גווארינט וויין עס גיט צו רירן פונם אורט • און אז יום טוב גיפאלט ערב שבת אודר וינסאג
איז עס ביידר מען אסור • און אז מען טוט עס אריין אין איין גקעכץ איז עס אסור צו עקן ביידר
מען • דס אופס ווס פאקט אראפ פונם בום אום שבת איז און אויך דין • קיין האלץ טאר מען
גיט מכלול וויין אפילו אקלוי שפענדיל דיא ציין אום צו מאכן • אבר איין שטראו איז מותר
און שטעקנדיג האלץ מביש שטעקנדיג קרייטיקצן מאג מען וואול מכלול וויין • און מען מעג
און דר פון אפ ברעכן אודר אפ שניידן צו שטעקן דר פון אודר דר מיט אונעס צו מרייבן דיא
קליינ • עס איז אסור גורל צו ווארפן אום שבת • און מיטאר אפילו קיין עובר פוכבים און גיט
לאזן גורל ווארפן פון איין יחדי וועני :

דין השאלה וקנין צרכי שבת והדחת כלי ותיקונין וטבירתן בשבת
(סג) עס איז אסור צו קנין און צו פר קופין אום שבת • דרום אז איינר קאפט וויין אודר ביר

ביא איין שטענקער טאר אים דער שטענקער נישט מאנן קיין געלט. אונזער טאר אים נישט דר מאנן קיין מאס. וויא דען זאל ער טאן. ער זאל זאגן צום שטענקער גיב מיר דאס פיל אונדז האלב. אזוי וועט ער זיך שטוסן. און טאר ער נישט זאגן צו אים איה בין שולדיג אונדז דין גיב מיר נאך פון אונדז. אזוי וועל איה דיר שולדיג זיין צווייטא גולדן. אטמיל לייט זענן מתיר צו דר מאנן איין מאס צום שטענקער. און דער עס איז דרוינן גולדן (הבוא עליך ברכה) עס איז מתיר צו זאגן צו איין קרעמיר גיב מיר אזוי פיל איינער אונדז עפול אונדז גיס. און מוטאר נישט זאגן גיב מיר פון אזוי פיל גראשין. די מרענד ווס מראגין פערט מיט ביר אונדז וויין זאגן זיין גולדניגט וויין זיי צו מראגין אום שבת דורך איין שנייני נישט וויא אום דר וואכן. עס איז מתיר אפ צו וואשן דעם געסעס מיט ווארים וואסער ווס זענן נישט גולדניגט גולדניגט אום שבת און מען מען עס וואשן אפילו פון איין סעודה און דר אונדז. שטענק פליס מאן מען אונדזן טאן אפ ווישן אום אום שטענקין. עס איז אסור צו מולדן פליס אום שבת. און מען מען זיי מולדן דורך איין ערקה. דס ער זאל זיין מיט דר בלי אין מקוה אריין. און זאל די בלי אראפ שטופן אין דר וואסער און זאל זיין אן פילן מיט וואסער און זאל מיט דעם וואסער עפליס זיין האטשוי די הענט וואשן אונדז ער זאל די פרייזען שטענקין צו איין עובר ברכים און שבת. און דאך עס קיין סבילה נישט האבן ביי נאך שבת. עס איז און אסור איין פלי אום צו שטענקין מיט זאגן אונדז מיט וואסער און גיט מיט איין טוף. דען ער מאכט זיין אום קוועטשין. און מיט שטורא אום מיט הייא איז מתיר אום צו שטענקין :

דיני הכנת מאכל בהמה

קנה עס איז מתיר צו מראגין פלעטוי צו וויין ברכה אין איין זיפ אום שבת. האטשוי עס זיפט זיך אום דס מיסט דר פון ווייל ער איז זיך נישט סבין דר צו. און ברכה איז אסור. און איז אסור צו ליינן די פלעטוי פון זיין ברכה אין דר דייק. פני דר ווינד זאל זיין ארום ווייזן. עס איז אסור צו סעטשן דעם געשטשן אונדז דעם האבן ווס ער שוט פון זיין ברכה. עס איז אסור צו שניינן גראס פון זיין ברכה. סיידן זיך קען עס אונדז נישט עסן. און איז אסור צו שטאפן עופות אונדז ברכות אום שבת. עס איז מתיר איין ברכה צו שטעלן און גראו. און איה האב קיין מורא נישט ער וועט ארום רייסן מיט וויין האב פון אונדז איר און וועט עס איר גולדן צו עסן. און איז אסור צו נעסן עסן פון איין ברכה און צו שטופן פאר דער אונדז ברכה אום שבת. דען עס איז מיואס פון איר. און איז אסור איין זאליב ריין צו מאכן אום שבת :

בזתי שעשה מלאכה בעד ישראל

קנה עס איז אסור צו גולדן עפליס איין נאך צו איין עובר ברכים צו מראגין אום דעם עירוב אפילו עס איז ווייגס. דען דאס לייט וועלן מיינן עס איז פון דעם יהודי און אז עס קען קומן איין שנייד דער פון. אונדז דער עובר ברכים איז איין תקנה מאן מען אים וואל זעבן. און איז מתיר צו זעבן עסן שפייד צו איין עובר ברכים און דעם הנאי ער זאל עס עסן אין זיין הויז אפילו ער מראגט עס אום דעם עירוב. איין קלייד פון איין עובר ברכים וואס לונגט ברכשון ביא איין ישראלי מאן מען אים אום בייטן און אונדז מלשון אום שבת און ער שוט עס אן. דאס ברוט ווס איין עובר ברכים דס נאכטן אום שבת אסורין. און אטמיל לייט. און אטמיל זענען עס מתיר דרום אז מיטען קיין אונדז ברוט גיט קריגן. און איין סעודת מצוה איז עס מתיר צו עסן. דאס אופס ווס איין עובר ברכים דס אפ גרוסן אום שבת פון ווייגט וועגן איז עס אסור אפילו סתמל צו זיין און מען ברארן נישט ווארשן נאך שבת ביי מען וואלט עס געקענט אפ רייסן און און עס איז נאר אפילו איין ספק און ער האט אפ גרוסן פון איין יהודי וועגן און אפילו עס איז נאר איין ספק און ער האט עס נישט אפ גרוסן נאך פאר שבת דאך מען זאל ווארשן נאך שבת :

איין עובר ברכים וואס האט גבראקט צו איין יהודי אום שבת אזוי איין נאך ווס איה האב קיין מורא נישט דס ער האט עס נישט אפ גרוסן אונדז נאכטן נאר איה האב מורא מאמיר דס

עד גבראבא אום דעם תחום איז דר דין אזו האט ער עס גבראבא פון ווייניק וועגן. אונד פון אנאנדער עובר פובקים וועגן איז עס מותר צו עסן און אב, עד האט עס גבראבא פון איין יהודי וועגן. טאר עס דר ועלבינר יהודי נישט עסן פון נאך שבת אזו לאנג אז מען וואלט עס גקענט גברענגן אום דעם תחום און אנאנדער יהודי מען עסן אפילו אום שבת און אב עס איז איין פסק אב עד האט עס גבראבא אום דעם תחום איז און אסור. דס איז אלס גרעם גווארן פון אזו איין עובר פובקים ווס וואנט נישט מיט אים איין איין שטאט און דא וואו איז און נישט צו קריגן איין דר שטאט. אבר אז ער וואנט דא מיט אים איין איין שטאט און דא וואו איז און נישט צו קריגן איין דר שטאט און ער ווייט און אז ער דר דא נישט אפ גרוסן אונד גפאנגן אום שבת. איז עס מותר צו עסן. ווען איין עובר פובקים גרענט אום דעם עירוב, ברט אונדער ביר אין אמיל קדינות האלט מען עס פאר איין אסור אבר אין אונזרי קדינות האלט מען פון איין היתר אפילו אים עס צו הייסן גרענגן פון אונזרי וועגן. אונד און אסערה. איין עובר פובקים וואס טוט אפלאקא אונד ער צונד אן אליבא אום שבת פון איין יהודי וועגן. טאר ער דר פון קיין הנאה נישט האבן אבר פון איין סעודת מצנה וועגן אד מותר. און סיד האלטן דא סעודה פון שבת און פאר איין סעודת מצנה:

דיני רדיוצה בשבת

(קנה) עס איז אסור אום שבת ויך צו בארן אונד צו גיין און ויך ווארעם וואסר וואס וועגן אפילו גווארעט גווארן פון שבת. אבר ויין פנים און הענט און פוס טאן מען נישט אפ וואשן אין דר וואסר. און אין קאלט וואסר מען ויך ווא בארן. און ווער עס באר ויך אין טיף נאל ער גווארנט ויין נישט צו גיין פיר איילן פונם טיף פון דר וואסר ווערט אפ גברענט פון אים. אין איין ווארעם באר ווס לופט און דר ענד איז ויך מותר צו בארן אבר אין אונאנע איז אסור מביש אז עס שטייט אין איין חדר אונד אין הוז. און איז אסור אפילו אריין צו גיין אין איין שוויץ באר אום שבת. דר וואס דס ויך גלאסן מיט קאלט וואסר אונד ער דר ויך גוואשן טאר ער דר נישט גווארעט לעבן פייאר אז דר וואסר וואל ווארעם ווערן און אים. און דר ווס דר ווייניק ווענט דר ווארעט ביי דעם פייאר טאר ער און ויין נישט גיין קאלט וואסר. עס איז אסור צו וואשן דר הענט אום שבת מיט ויך אונד נאלץ אונד חלב אונד מיט פעט. זאכן אבר מיט קלייאן איז מותר איין באר וואס מיהאט ווא גווייזט אום שבת פון עוברי פובקים וועגן מאג איין יהודי אריין גיין דרונן תיכף נאך שבת. אבר אז מיהאט ווא אום גווייזט פון איין יהודי וועגן טו מען ווארעט נאך שבת פון סיוואט ווא גקענט אום הייזן:

דיני סיכה בשבת

(קנה) עס איז אסור ויך צו שמוצן מיט אייל אונד מיט אלס וואס געזע צו איין רפואה. דען עס איז אסור איין רפואה צו טאן אום שבת סיידן צו איין מסוכן. אזו וואו איך וועל דא פשוידן. ווען איינעם טוט עפס ווייט און ווייט איז ער פרוש און גווייזט אין גאנצן גוף. טאר מען אפילו קיין עובר פובקים נישט הייסן אים איין רפואה צו טאן. אבר צו איין קראנק ווס איז מסוכן דס אז מיועט אים דר רפואה נישט טאן וועט ער שטארבן אונד ער וועט ענדער קראנק וועגן. איז אגרוסי קצנה אפילו מחלל שבת ויין אים רפואות צו טאן. און ווער עס איז דרונן גווארנט איז ער גלויבט. און ווער עס טוט עס נישט אום גברענט איז ער איין (מין). דס ער גלייבט נישט אין דעם ווס דר חקמים האבן גשוירן. און ער טוט איין עבירה הונטער ווייניקס. און דא נכרא זאגט אז דער ועלבינר מענטש איז גלייך וואו ער וואלט איין רצויה גטאן. און דר רב וואס לאזט ויך פרעגן אזו איין וואו איז ער מנוגה. דען ער דארף עס אופט דרשען אין אלי שולן דאס איינלעכער זאך וויסן אז ווען עס איז איין גוט. און מען קען קיין עובר פובקים נישט קריגן. אונד מען קען אים נישט בארן קריגן דארף מען נישט ווארעט גאר איין יהודי וואל עס תיכף טאן. און נאל מען עס נישט לאזן טאן קיין שני הארצים אונד ווייב אונד קנדר. דען וי וועגן עס פל לאזן. און וועלן נישט גלייבן

אין (אמנות חכמים) - נאר עס זאלן עס מאן קעסטלובי ליט ווערן און תלמידי חכמים און אין זיך
 מאן זיך האלטן פאר אפלטער חכם אין דר וואך - אבר אז אין דר ווייל וואס מען וועט רופן וועט
 עובר פובלים וועט ער נישט קראנקער ווערן - דארף מען וואל וואקסן - און אז דר יהודי הייזן
 גרונט און עס איז נאכאנאנד אין עובר פובלים זאל ער אים לאזן גובר זיין - און דר משה איז גרעכונט
 אפון יהודי - אזוי דו חולאת וס אפעקטש הט אינגעווינגט אין זיין לייב אפילו ציין ווייטא אז ער לונט
 נאר און בעט דארף מען נישט וואקסן איה איין עובר פובלים - און מען דארף נישט פרעגן קיין
 דאקטור אונד דיי קיין נאר מען מען אים אלס מאן וויא אום דר וואכן - אבר אז מען ווייטט דס ער וועט
 חו נישט קראנקער ווערן ביז מ'וועט רופן איין עובר פובלים אונד ביז נאך שבת סאר מען נישט סתכל
 שבת זיין - און ווען ער האט איין אוקס ווייניקסטו קרענק - דארף מען פרעגן איין דאקטור אונד
 אים ער וועלכסט זאגט איה בראך תיכף צו רפואות מען מען סתכל שבת זיין פון זיינע ווענק
 ווען צוויי דאקטורים זאגן ער דארף באלד - און אנדער דאקטורים זאגן ער דארף נישט
 אז מען דאך סתכל שבת פון זיינע ווענק - דעו די דעה פון צוויי איז גלייך ווי פון דאקטור און
 אז ער וועלכסט זאגט ער דארף באלד - אפילו איין דאקטור זאגט ער דארף נישט - אונד אז ער מיט
 איין דאקטור זאגן ער דארף באלד - און אפילו אנדער דאקטורים זאגן ער דארף נישט - אזי מען
 דאך סתכל שבת פון זיינע ווענק - אבער אז ער וועלכסט זאגט ער דארף באלד - און צוויי
 דאקטורים זאגן ער דארף נישט - זייט מען נאך דעם רוב נאך :

ווען איינער הט איין מכה אוקס ווייניג און נישט פוס אונד ווען איינעם הט איין פיס גמאן אפשוונג
 הונט אונד איין שלאג - אזי מען און סתכל שבת פון זיינע ווענק - ווען איינער איז גמאן
 אום שבת און מען קען קיין עובר פובלים נישט קרונן מאן אים איין יהודי ארעך לאזן און ווען איינער
 האט בקרסן איין ווייג פון איינער אונד פון אנדער איינעם מאן מען און סתכל שבת זיין פון זיינע
 ווענק - ווען איינעם טאן וויידי און אונד אפילו איין און - און פיר ווייטא רונט עס מיט איינער
 אונד פוס - מאן מען סתכל שבת זיין פון זיינע ווענק - קורץ פון דער וואך אז דו קראנקסטו
 נישט איין דאקטור אפילו נישט קיין ווייטא - אונד אפילו אנדער יהודי זאגט איה פיר שטייט וואל
 אז ער דארף באלד צוא איין רפואה איז ער פאגלייבט - ווען מען צווייגט איין יהודי ער זאל איין
 עבירה טאן אפילו איין הארבו עבירה סאר מען נישט סתכל שבת זיין פון זיינע ווענק אבר אז מען
 צווייגט אים צו דר שמד חו מאן מען ווא סתכל שבת זיין פון זיינע ווענק - איין קראנקטו וואס
 מיהאט אים נשאט אום שבת אז די רפואה מוז מען אים טאן אקט טאן דורך אנאנד סאר מען
 נישט נאכאנאנד ביז נאך שבת - כדי מיטאל נאר איין שבת סתכל זיין - נאר עס איז אפילו אפילו אז צו
 הייבן אום שבת האקטש מען וועט צוויי שבתים סתכל זיין - איין קראנקער וואס קען נישט שטאפן
 אבר דר לוקט אינעם איין סכנה אז ער וועט נישט שלאפן - כאטש מען זיא וואל פיר קעשין און
 אפילו וואס איז נאכאנאנד און נאכאנאנד אין דר וואך וועט איין נישט איז ער גלויבט און גלויבט פיר
 דר חכמים - און ער הט אנדערן שבת גלייך ווי ער וואלט שבת גהאלטן מיט אלז וואכן :

אבר אז מיט דער רפואה טוט מען נאך אנאנד קלאכה דעיוונע ווען איינער איז חו אריין גמאן אין
 מיה אריין שבת - און מען וואקסט איין געץ און מען האפט מ'אם ארום פיש און - שאט
 עס נישט ווייל ער איז זיך נישט סכנה דרוף - און אז מען זאגט דר קראנקער דארף איין עפל - און
 עס דרין צען גמאן און איינער פרענקט - האבן זיי דאך אלז איין שבת - ווען איין קראנקער
 דארף האבן פלייש - און עס איז נישט צו קרונן נאר מריפות אונד חויר - מאן מען וואל שעקטו
 פיר פלייש - איידער סתכל אים געבן מריפות אבר אז ער קען נישט וואקסן ביז מ'וועט שעקטו
 מאן מען אים וואל געבן אפילו חויר - איין קראנקער וואס איז נישט סכנה מאן מען וואל הייבן
 איין עובר פובלים סתכל שבת זיין פון זיינע ווענק - דרום מען מען וואל הייבן צוא איין עובר
 פובלים פון אקטש ווען טון אפלאכה דענס איז ווי אקראנקער וואס איז נישט סכנה אבר קיין יהודי סאר
 נישט אפילו איה האב סתכל אים אבר וועט אים קאלו ווערן סייידן ער טוט דורך איין שבת נישט

והוא אדם דר וואכן את אזו איין רפואה ווס איינקיין קלאכא גיט • אָבֶר וואס איין קלאכא איז טאר זיך אָפּלייגן דר קראנקער וועקבסט גיט טאָגן • ווען איינער האט זיך צו ארירן גלאזס • און האט זיך פאר קוקט אום שבת כאג מען אים איין הייצון אָפּירט אין חולש פסח • איין קראנקער וואס איז גיט פֿעסן קאג עסן פון דעם ווס איין עובר פּוּקבֿים האט גקאכט אונ קיין יוהדי האט גיט אָפּמונג געגעבן : אַלדֿר רפואות איז אָסער צו טאן צו אזו איין קראנקער ווס איז גיט פֿעסן • דרום טאר מען דאס אונ גיט שמועסן אום שבת אָפּירט מיט גיטערן שפּייאויגן פון איין רפואה וועגן • אָבֶר עס איז מאַר איין צו נייקיין פֿלאַסמור אום ערש • אונ צו לייגן אופֿן אונ • אָבֶר אז עס וועט גיט איין גוויקט ווערן אום ערש איז עס אָסער צו טאן • ווען איינער האט איין וויינער טאר ער דרוף קיין גיט פֿלאַסמור גיט לייגן אום שבת • אָפּירט עס איז נאר אַראַפּ גפאלן פון זיין וויינער אופֿן דר ערד טאר ער עס גיט וויינער ארזף לייגן • אָבֶר איין עובר פּוּקבֿים כאג מען לאזן אָפּלייגן איין גיט פֿלאַסמור דרוף ארזף לייגן אונ אז עס רוקט אייטער פון זיין וויינער • כאג ער אופֿן הייבן דעם פֿלאַסמור פון איין ווייט אונ אָפּ ווילן אונ דר נאך זאל ער אים ארזף לייגן אונ וויינער אופֿן הייבן דו אָנדר ווייט אונ אָפּ ווילן אָבֶר דעם פֿלאַסמור טאר מען גיט אָפּ ווילן • ווען איינער האט איין מכה אונ האט גיט דרוף קיין פֿלאַסמור כאג ער דרוף צו לייגן גיט אונדער הארט טוכר • אָבֶר גיט אָפּלייגן אונדער ווייב טוכר דען גיט הייבט איין רפואה • ווען איינער האט איין פֿר היילט מכה • נאר פֿר פֿאַרשט זיך זיא זאל אים גיט חיוויינער אופֿן רייטן • כאג ער דרוף צו לייגן איין פֿלאַסמור אום שבת • דען עס הייבט גיט קיין רפואה • ווען איינער עפֿנט אָפּלאַסמור אום שבת פֿרי ער זאל פֿר היילט ווערן • בְּבוּיִר איז ער חייב מיתה • אָבֶר אז עפֿנט עס פֿונם אייטער וועגן דעם ער מוט אים ווייט איז מותר • דס וויילר פֿלייש פון דא פֿונגער טאר מען גיט אָפּ רייסן אונדער אָפּ שניידן אום שבת • דעם וואס טאָגן ווייט דא ציין כאג ער זי שניידן מיט עס • אָבֶר ער דארף אים אַראַפּ שוונגן • דעם וואס זיין האַלז מוט ווייט כאג ער וואול אַראַפּ שוונגן פֿונם אַייל • אָבֶר גיט וויינער אום שפּייאון • דר ווס קעקעכט כאג ער וואול זייגן מכה פון איין בֿהמה אום שבת • אָבֶר ער טאר זיא גיט מעקלן אונ דו מכה מרונקן איין אַלשה טאר גיט אָפּ מעקלן מכה אין איין פֿרי אַריין פון איר קונדס וועגן • אָבֶר זיא כאג וואול אָפּ מעקלן אופֿן דר ער פֿרי דאס קונד זאל קעגן דו ברוקט אָן געסן • אופֿן טאר זיא גיט מעקלן אופֿן אָנאָנדרן פון רפואה וועגן • מען כאג וואול איין געבן לאַקרויז אָפּט אונדער אָנדרו וואכן פֿרי ער זאל אונט קול האבן • עס איז אָסער זיך צו מאכן שפּייאון דרוף קרייטקער אָפּירט אום דר וואכן סיידן דאס עסן מוט אים ווייט • אָבֶר אום שבת איז אזו אופֿן אָסער אָבֶר ער מען זיך צו האַלטן ביי דעם האַלז ביי ער שפּייאט אום • ווען איינעם מוט ווייט דר בוז כאג מען וואול שטעלן אופֿן זיין בוז איין פֿלי מיט לעבדן וואס • ווען איינער האט זיך אופֿן מרונקן כאג מען אים שמועסן זייגן הענט אונ פֿונם מיט אַייל אונדער מיט זאָלץ אום שבת • אזו איין פֿלי ווס מען קעגן מַטְמֵר זיין אום שבת כאג מען זיא שטעלן אופֿן איין אונ צו קיין • ווען איינעם איז אָפּיין ארזם גרוקט גווארן כאג מען אים פֿארקומט אום שבת : ווען איינער האט זיך איין שטונט געטאן ביי דעם בלוט גיט טאר ער דרוף גיט לייגן קיין מוכל • דען עס ווערט גפֿאַרשט • וויאָדען זאל ער טאן ער זאל פֿריר דאס בלוט גוט אָפּ וואשן אונדער שפּין וועב לייגן דרוף • אונ אופֿן דעם דאס מוכל :

על מי מחללין השבת

קטן אַלדֿר וואכן ווס הענט דרוגן סגנות נפשות כאג מען דרוף כחלל שבת זיין אָפּירט ווען עס איז אָפּירט חיו אָפּירט גיט אין זיין הויז כאג ער וואול קעשן אום שבת אז דס פֿיאַר זאל גיט נייטור גיין • אונ דר ווס העלפט דר צו איז ער גרובט אין דו אונגן פון דו בֿהמים • איין הויז וואס איז איין גפֿאלן זאג זיא איז אָפּט טאמער איז עמוצור ווען איינזייג • דארף מען כחלל שבת זיין עס אום צוא רזסי • זיא אז מין נפֿונט גהרגות לייט דארף מען ווייטער רומן זענען דא האַמערשטאט אופֿן מוט • דארף מען רומן ביי זייערן נאָן לעכער • טאמער איז נאָך פֿר האַנדלן עפֿנט געטאן אין זיא

אזנא אז וייתא האבנא שון קיין אמוס ניש סאר קען שון ווייטער ניש ארבוטן . אדא אז ענדרי פובקייט זענען אן גפאלדן אז עס איז איין ספק מאמור זענען ניי אוסון אדא גפולות מאג מען וואד מחלל שבת זיין . אָבד אז מען ווייכט גוים אז זיי זענען נאר אוסון אדא געלט סאר מען ניש מחלל שבת זיין ווען ענדרי פובקייט לופן נאך איין , יהודי אים צוא חרנגון מאגן אנדרי , יהודים מחלל שבת זיין אז אים פאציל זיין מיט פלי מלחמה און וייתא מאגן די פלי מלחמה דער נאך , וידר אהיים סאראגן אום דעם תחום שבת מביש אום דעם עירוב דען אז מיועט זיי אסרן אהיים צו סאראגן וועלן זיי דאס אנדרי קאל ניש וועלן מיט זיך נעמען אנעלכו פליס . דעקט גלייכו ווען איינר איז אין אנדרי סבנה איז קען אים מחוייב פאציל צו זיין . און אפילו עס קענען אים פאציל זיין עמלכו . און עס זענען סתעסק דר צו הגדרת לייט איז דאך די סצוח פון אלו וייער גרוס :

דיני יולדת בשבת

(קמ) איין קנדרפוטארן איז גלייך וייתא איין קנאקד נואם איז מסוכן . און מען איז מחוייב מחלל שבת זיין פון אירט ווענען צו אלו זאכן וואס זיא פראק . קען מען איר רופן איין באבא אפילו אום דעם תחום . קען מען אן צוגדן איין לוכט . אפילו זיא איז אפלוגד . דען עס איז איר אגרת רוח אז אנדרי וועלן זיך זען סתעסק צו זיין מיט איר . אָבד אלו זאכן דאך קען סאן דורך אשינוי . אָבד אז איין עוברת פובקייט גייט צו קינד סאר מען ניש מחלל שבת זיין פון אירט ווענען . אפילו מיט אזא אפאד ניש איז נאר מדרבנן . עס זענען דרייא , ערלייא קנדרפוטארונס . דס ערשטאז זיא גייט צו קינד , דס אנדרי אז דס גדה הייבט אן פון איר צו רנגן . דס דרוטאז זיא קען ניש ארום זיין ביז מען מוז זיא סאראגן הונטר דר ארום . אדא איינס פון די אלו איז מען מחלל שבת , די ערשטא דרייא מאג פון איר גענען ווערן איז מען מחלל שבת פון אירט ווענען אפילו זיא זאגט איר דאך עס גיט . פונם דרוטאז ביז דעם וועגן סאג אז זיא זאגט איר דאך ניש איז מען ניש מחלל שבת . אָבד אז זיא שווייגט איז מען ניש מחלל שבת . אָבד פונם זיבנטן ביז דעם דרייסיגסטן מאג איז ווא אז וייתא אפילו וואס איז ניש מסוכן . און מען מען הייסן איין עובר פובקייט צו סאן אלי אורי פדרפניש איין קינד ניש איז גפארן גוארן צו זיין אדער צו ווען דרשים מאג מען מחלל שבת זיין פון וויינט ווענען אָבד אפילו עס איז אספק אוב עס איז גפארן אין אכטון חורש סאר מען ניש מחלל שבת זיין פון וויינט ווענען . און אז עס הט ניש קיין האר און קיין געגול סאר מען עס ניש סתעסק זיין . אָבד די סאר קען זיך ניש איין בייגן אים צו גובן ווייגן . דס די מילה נאל איר ניש וייתא סאן :
זוף קאג ווא אפ בעלקן די מילה אוב ווא טוט איר ווייתא :

דיני מילה בשבת

(קס) מען מען מחלל שבת זיין פון ווענען דעם ברית מילה מיט אלו זאכן . אָבד אז עס איז אספק אוב ער איז ניש גפארן גוארן אום קרייטג דהיינו עס איז גפארן גוארן פרייטאג פון נאכט . אדער עס איז אספק אוב עס איז אצייטאג קינד איז מען עס ערשט מל אום וועגאג . און מיטאר ניש מחלל שבת זיין פון אספק ווענען . פון דר מילה מען מען גפארן דס קינד מיט ווארם וואסור נוס זענען גוארונס גוארן אום שבת . אָבד דס גפארן נוס נאך דר מילה דאך מען ווארען ביז נאך שבת . אוב עס דאך ניש דר צו . ווען אפכה איז חולי מען מען הייסן איין עובר פובקייט איר קוים צו שלאגן . (קסא) ווען מען פקענט איינס אפאס מיט וויין אדער ביר סאר ער עס ניש אראפ געמן פונם וואגן אום שבת . סייידן ער דאך עס צו אפערות סצוח . אדער פון אדריים ווענען :

דיני דריקה בשבת

(קסב) ווען עס איז חזי אשליפה אום שבת און עס הענגט דרונן אפילו נאר אספק סבנה איז אפצוה מחלל שבת צוא זיין צו לעשין אפילו די שליפה איז ביי ענדרי פובקייט . קדי דס פייאר זאל גיט ווייטער זיין . אדער דא ענדרי פובקייט וועלן חזי ראבנין דא יהודים . אדער אנדרי סבנות . אָבד אז מען ווייכט גוים אז עס הענגט דרונן ניש קיין סבנה סאר מען ניש לעשו אום שבת אפילו צווישן יהודים . און דאך צו לעשן מען מען מחלל שבת זיין . אָבד עס איז אסאך אדא

אוף דס ויינגי מחלל שבת זיין דהיינו מציל צו זיין זיינע קליידר און צירונג אונד דעקט גלייכזאם און ווער עס הט מחלל שבת געווען צו אים דעקט מח' ער פאקטין פערצוג מעג (שני וקמישי ושיני) און זאל קיין פלייש נישט, עסן און קיין ווייץ נישט מרגנקן נאך זיין פלעגות. און זאל נגזין איין זקקה אריין אפצעהן שווינגער. און אז ער וויל ניד אים לייזן זאל ער נעבן פאר איינלונגן פלעגות צוועלף שולנגער :

(קסד) ווען איינער האט אים געשט אקארב מיט אופס און זיין הויז איז דאס אופס גפאלן און איין אורט מעג ער עס ווידר אריין לייגן אין קארב אריין. אָבד אז עס איז פאר שפרייט געווארן. אונד עס איז גפאלן און אדער סקצה. מאד מען עס נישט צום און קלובן אין קארב אריין. נאר ער זאל עס און קלובן איינצוג נויט און תיקף און עסן :

(קסד) עס איז אסור ארום צו קרובן און אבוס אום שבת. און מיטער נישט געזן מיט קיין שום זאך ווס איז באהעפט און דר ערד. ווען איינער האט עפוס גלייבט און אבוס ערב שבת. מאד מען עס נישט אראפ געבן אום שבת : אפילו ער דארף דרום נישט קרובן. עס איז מותר צו גיין אום שבת און קראו אונד און קרייטשקער. ווייל ער איז ניד דאך נישט מבין עס אום צו רייסן. דו רייט ווס, עסן אין געקערט אום שבת. זאלן זיי געווארנט זיין נישט צו גאנצן קיין וואסער און דעם גראו אונד קרייטשקער אָבד מען מעג וואל מליתין זיין און דו קרייטשקער. דען עס מאכט עס קאלד. סוף געווארנט זיין נישט צו ווארפן תבואה פו דו עזפות און אפייקט אורט אום שבת : דען עס וועט חזי וואקסן. און זאל זיי מיין נישט ווארפן נאר וואס זיין קעגן און עסן דעם געבונגן סוף : קרייטשקער ווס וואקסן און אפלי מאד מען זיי און נישט אפ רייסן אום שבת. אפצווייג מיט אופס ווס מיהאט וו אפ נידן פו שבת. מעג מען וואל אפ רייסן דאס אופס דר פון אום שבת. איין ריינע ווס איז פו שטאפט געווארן. און עס גייט ארעגן. און דס וואסער גייט איינער און מוט אים שאדן. און זיין הויז. מעג ער ווא אום מאכן מושן פוס אום שבת אָבד נישט מיט אהאלץ. עס איז אסור צו שטעקן דאס אופס וואס הענגט נאך אופן בוס מאסער וועט ער עס חזי אפ רייסן. עס איז אסור צו נידן וואסער און אומבון. וואל שטעקנדיג קרייטשקער ווס לונגן אין וואסער. מעג מען זיין ארום געבן צו שטעקן און ווידר אריין לייגן. און מעג מען הענט נידן נאך וואסער אָבד נישט נאר אָבד וואסער. דר ווס רייט אפ אופס פון אבוס וואס שטייט נאך אין דר ערד אפילו עס איז שוין דאר דס עס וואלט שוין נישט געקענט גלייבן אפילו איין געהא אופן בוס איז ער דאך הייב מיתה עס איז מותר אבוס אן צו רידן. אָבד ער זאל זייער און זייער געווארנט זיין אים נישט צו שאקלן אָבד ווס איז זייער טוף מעג מען אריין קלעקערן וואסער אן צו שעפן. און איך האב קיין מורא נישט מאסער וועט ניד דר ערד אפ שונן :

דין כיבוד הבית ודבר שאינו מתכוין

(קסה) אָלי זאכן ווס דר מענטש איז ניד נישט מבין דר צו איז מותר צו טאן אום שבת. דרום מעג מען וואל שטעפן און דער ערד אטוש אונד אונאָבד זאך אפילו מען מאכט דער מיט אגרום אין דר ערד דען מען איז ניד נישט מבין דר צו. עס איז מותר צו נידן וואסער און דער ערד דר דר שטוב זאל גלייבן לונגן. עס איז אסור אום צו קערן אהוז אונד אשטוב מיט אפיעזם אום שבת. אפילו עס איז גלאטמורט. אָבד איין עובר פובלים מעג מען וואל הייבן אום קערן. מיט אפילער וויש מעג איהודי און אום קערן. עס איז אסור צו וואשן אונד אום צו גלייבן דר ערד. און איז אסור צו קאטשן און דר ערד אשטערו פאס דען וו פאר גלייבט דא ערד. האמשער ער איז ניד דאך נישט מבין דרום דען עס וועט בידאי פאר גלייבן דרום איז אסור :

השמעת קול בשבת

(קסז) עס איז אסור צו לאזן הערן אקול אום שבת מיט אָלי זכר. אונד מיט אָלס וואס איז גמאכט געווארן און אקול וועגן. דרום מאד מען נישט קלאפן אין אסור מיט אז איין זייזן וואס איז דר צו גמאכט געווארן. און איז אסור קלינגן מיט אָללאס. און דר שמש מאד נישט

קראפן אין שאל אריין אום שבת מיט זיין האמיר אָבֶר עס איז מותר צו ב'שטעלן זיין עובר מוכיבם פאר שבת ער זאל שפילן און אהרונה נאנץ שבת. ווען עס קומט ביזא איינעם אין הוז אונס אונד אפילו ווס מוכיזה איז דרייט צוגל. אונד עס ווערט קאלד. מען ער עס ווארט צו דעקן מיט אזא אונד וואס מען מען מ'טלל זיין. ווען איינעם רוקט אריין אין זיין הוז רעגן אונד שנייא מאג ער אונדער שטעלן פנים. אונד אז וויא ווערן פול מען ער זיי אום נאך. אונד ווייזר אונדער שטעלן. (קסז) עס איז אסור צו רייטן און אפערד. אונד צו פארין אין אונדאן אום שבת. און איז אסור צו שווייטן אונד אריין צוויי אין אשף. אָבֶר אז ער איז שוין אין דער שווא פון פאר שבת מען ער איז איר בלייבן אפילו וז קארט אום שבת. עס איז אסור צו מ'שטעלן מ'ש מלכות צו שלאגן אום שבת. אז עס איז אהרונה אום פרייט צו נאכט זאך מען נוארונט זיין נישט מ'חלל שבת צו זיין פיר גרוס שמוחה דר ווס נעמט זיין (אלקמה) אונד (אגרושה). מאג ער נישט לוגן ביי איר דס ערשטו קאל אום שבת. אָבֶר איין גרוולה איז מותר. דו שפעדנדיק וואס שווייטן אונד וואס מאג מען זיין נישט ווארפן אונד אונד אהער דו וואס לומר צו מאכן. אשף ווס שטייט און דר ער. אונד אפילו וז שווייט אונד וואס. נאר ווא איז אן נקופט ביי דעם בארג. מען מען אריין זיין אין איר אום שבת:

(קסו) דער ווס שערט אפ אונד ער רייסט אום אהאר אום שבת איז חייב מיתה. אונד דאס מאג מען אפילו אום דר נאכט און נישט מאג. דרום מאג מען זיך נישט קרייזלן אום שבת און זיין ברוולה מאג זיך נישט קרייזלן מיט אגאדא אונד מיט אסעסור. נאר מיט דו פונג. און איז אסור אפ צו שניידן אונד אפ צו רייטן דו נעגל פון זיינע הענט אונד פום אום שבת. דר וואס מעמט אום צוויי גשרובני אהרונה אום שבת איז ער חייב דרום איז אסור און צו רייטן אהרונה אונד אלץ ווס איז דרוף גשרובן. דען מיט דעם מאכט ער אום מעקן. עס איז אסור צו שרייבן אפילו מיט וואס אונד מיט וויין און אשום זאך אפילו און דר ער אָבֶר אין דער לופט מען מען וואול שרייבן. מען מען וואול פרייט צוויי אונד אונד צו פארשטן נאך שבת ווען איינעם איז נאכט נוארן זיין קאסטן צו פרייטן מיט אשונרל מאג ער נישט פרייטן אום שבת. דען עס הייבט ווי גייט. עס איז אסור אריין צו שווייטן פערדן אין זיין קליש צום ערשטן מאג אום שבת אָבֶר אז זיי נעגן ארום גפאלן מאג ער זיי ווייזר אריין שווייטן. עס איז אסור צו נעמן זאלץ פון דעם אונד וויא עס ווערט נאכט. און אגרונה פון דעם אונד וויא עס וואקסט און איז אסור צו רייטן עפול אונד רובן איינעם אין אנדערן. עס איז אסור צו נויקן אונד פון קלאקש אונד לייאן אום שבת און איז אסור צו רייטן פאפאר. אונד עס צו נאך צו קלעבן. און מאג מען קיין שערבול נישט צו ברייטן עפום צו דעקן דר מיט:

עס איז אסור מותר צו זיין אנדער סיידן לכוז שבת. ד'מלש ווען איינער האט אנדער נאמן צו פאסטן אונד קיין פלייש נישט צו עסן. אונד קיין וויין נישט צו טרונקן. אונד קיין קליידר נישט אן צו מאג. אונד אלץ ווס נהער לכוז שבת. מאג מען אים מותר זיין. אָבֶר אסאן זיין ווייב אונד אפאטער זיין טאכטער מאג מען וואול (מפר) וויין אום שבת אפילו אזא אנדער ווס נהער נישט לצורך שבת. דען אז ער וועט איר נישט (מפר) וויין אין דעם זעלבונג מאג וועט איר שוין קיין (הפרה) נישט העלפן. ווען איינער האט איין נדר נישטאן צו טאן עפום איין זאך. ביז אין דר צייט. אונד אצונד איז דער אונדערשטער מאג אום שבת: אונד ביז אהער דס ער דו זאך נישט נעמט טאן מאג מען אים וואול מותר זיין. דאס ער זאך נישט עובר זיין און זיין נדר: אהרם מאג מען וואל מותר זיין אום שבת. אלז זאכט וואס וועגן אסור מ'דעגן מאג מען זייא טאן פרייטאג (פין השמשות) איידר עס ווערט רעכט נאכט. איסלוקר פאטער אונד מותר וועגן מוכיב צו לערנן זייער קונד אז זיי נאך נישט מ'חלל שבת זיין הוי. און זיי צו ווערן זיי נאכט מ'טלל זיין ווס מוכיזה איז. בפרט האלץ אונד שמיני. דס זיי וועגן דרגן נואנט אין דער וועג. און דא עבירות פון דר וועג האמט ער דס דא עבירות נאמן ב'שונג דאך דאך איסלוקר דרוף און זיך איין תשובה מקבל זיין:

ווען צוויי יהודים וואונט אין איין הוף אדער אין איין גאס אַקט אַינער אופן אַנדערן צו טראגן אַן איין עירוב. ווען איין יהודי וואונט אין אַז אַלשטאט ווס וו האט איין עירוב איין באווער אדער אַזאס אדער אַנדערן צעהן מפרים מוף אַרום און אַרום. אַזאס איז גלייך אַז וויא דאס נאכצו שטאט איז אין זיין רשות. דען דס וואונט פון עובדי פובלים איז נישט נאכט. אַזר אַז צוויי יהודים וואונט העלפט דר עירוב נישט ביז זיי מוזן אַם קופן דס וואונט פון די עובדי פובלים אין זייער רשות אפילו פּר אַשולנגר דס זיי זאלן דר פולן דעם רשות. אַזילי עס איז מלחמה העלפט עס און אַז מען קענט דעם רשות פון דעם שר אדער שופט איז גלייך ווי דו הייזער נענטן אין די יודנס רשות. און ווען דיא יהודים דונגן דעם רשות פונם עובד פובלים אדער אפילו פון זיין קנעכט אדער דונקט. און דר עירוב העלפט נישט אַנדערש מיידן זיי וואנטן אין אַזאס אדער אין אַזאס און מיטן דעם טויער צו מאכן ביי נאכט. אפילו מען מאכט אים נישט צו העלפט און. אַזר אַז זיי וואונט אין איין אופנט גאס העלפט דר עירוב און נישט ביז מען מוז לייגן אַבסען אונד דר גאס פון אַוואנט צו דר אַנדער און ביידו זייטן. און אַזאס דס מיר וואנטן צווישן עובדי פובלים. און זיי ווירן נישט ליידן און אַבאקען. דא שטעלט מען צוויי העלצער ביי דא ווענט פון די הייזער. און מען קנעכט צו דרום איין שטייגל פון איין וואנט צו דר אַנדער. און ווייט וו עס וויא אַמור אפילו עס איז זייער הוף :

און דר עירוב מוז און גמאכט ווערן מען נעמט אום אַבסולטעל פון אומלובן בעל הבית און מען באכט דר פון אַברוט. און מען מאכט אַבדקה (ברוך אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מלך העולם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵירֻב). און אַז מיהאט פּר נעמן צו מאכן די ברכה שאט עס און נישט. דר מנהג איז מען לייגט דעם עירוב אין שול אריין. דר (עירוב) מוז זיין איין נאָך ברוט. און אַז עס ווערט צו בראכן אדער פּר שומלט איז עס שון פסול. דרום איז דר מנהג דס מען מאכט אַמצה אום ערב פסח. און מען הענגט זא און אין שול. ווען איינער האט נישט גנוג צו דעם עירוב. דא אַקט. ער און די אַנדער. בוז ער מוז מבטל זיין זיין רשות. דס ער זאל און זאגן דא ביי איהו מבטל מיין רשות. און שיינק איהו מיין דא הוף אונד שבת. דרום איז דער מנהג אין די גרויס שטעט ווייל עס קומט צו אלו וואה גייא דעררים. מאכט מען אלו פרייטאג איין עירוב און דר נוס וויל אַרזוס מנהג טאן זאל ער אלו פרייטאג נעמן איין נאָך ברוט. און זאל זאגן צו זיין חבר די (ראובן) אדער (שמועל) דא נב איהו דיר דס ברוט זיי עס וזכה פּר כל הקהל. דען מיט דעם ברוט בין איהו מנהג כל הקהל. זיי זאגן אלו דרינגן אַחלק האבן. און דס זאל זיין דר עירוב פּר זייא אלו. און ווי באַלד ער נישט עס אום אין דר האנט אריין. זאל ער מאכן די ברכה אדער נוס קומט צו קארן און דונגן זיך איין אַרברוגן אַסרן זיי נישט און דו בעלי בתים מיין זייא האבן בריעה דאָרטן צו בלייבן דרייטן טאג. אַזר די יהודים נוס פארן און אַזאס. און דונגן זיך אַרברוגן און אַנעלכנו ערטער נוס וואנט נישט קיין יהודים אַסרן זיי אַינער אופן אַנדערן :

און אַז מען מאכט אלו שבת אַניאס עירוב איז אַמצה מיזאל שבת פּרא דרובר אַבדקה מאכן אַקראים אדער אַמשה אַקט און אפילו זיי גנובן צום עירוב העלפט און נישט ביז מען מוז ביי זייא אַם קופן אדער דונגן און אפילו זיי נענטן נאָר מבטל זייער רשות העלפט און. דר נוס איז מחלל שבת בפרהסיא אפילו מיט אַז אַזאך ווס איז נאָר אַסור מדרבנן. העלפט און נישט זיין עירוב אַזר אַז ער מוז אפילו די אַרבעט עבירה אין דר וועלט נאָר נישט בפרהסיא העלפט זא זיין עירוב און נישט דאָך דר בעל הבית וועלכט דאָך גנובן צום עירוב אפילו אַז עס גוט איינער פּר בתי אַז און ניוג. מיזאל זייער גווארנט זיין אין די מצות נוס מדרבנן בפרס אין דר מצוה פון עירוב. די גמרא זאגט אַז שמועל מלך מיט די מנהגין האבן מתקן געווען דיא מצוה פון די הענט וואשן אין פון עירוב איז אום גמאנטן אַבט קול פונם הויטל (אס דאָס בטי יושלח לבי נם אַזי) דס מינט מען הקדיה האט מסכים געווען און זייער שטעלעכע תקנות : און די רבן זל האבן גאָלט ווער עס איז עובר און די תקנות איז ער חייב מיטה דרום זאל מען זייער גווארנט זיין דרוגן און נישט גרוגן דאָסן

אָלס וָס איז אָסר אום שְׁבֵט איז אוף אָסר אום יום טוב . גאר אום יום טוב איז מותר צו קאכן וָס מען דארף אוף דעם זעלבונגן טאג . אונ אוף איז מותר ארום צו מ'קאנן פונם עירוב וָס מ'בדארף . עס איז אָסר געפֿעס צו וואַשן אונ אָפּ צו קאכן פון וואַסאג יום טוב אדפֿן אָנדרן . אָבֿר מען מעג פֿיל אָן קאכן וָס עס גלייבט אובֿר קאג מען וואָל עסן דעם אָנדרן טאג . אָלכט קאג מען וואָל אָן צונגן ביי טאג אוף בייא נאָכט . אוב מען האָט דר פון בייא קאג אוף הנאָה די לייט וָס זאָגן מיר וועלן פֿיל אָן קאכן . אונדֿר אָן באַקן גדי עס זאל אובֿר גלייבן אָפֿן אָנדרן טאג יום טוב . איז עס גיט רעכט . אוף איז אָסר צו קאכן אַשום נאָך פון יום טוב אוף שְׁבֵט . מירן מען מאַכט איין (עירוב תבֿלשֿרין) . ווען איינר וויל עפֿוס קולן אום יום טוב איז ער מחוייב אָן צו גרייטן פון פֿאר אים טוב אַש צו קולן דרוגין . אונ צו צו דעקן דאס גלדט . אונ אוף איין (חליף בודק ויין) . אָבֿר אז ער האָט פֿר געסן קאג ער אים בודק ויין אים יום טוב . אָבֿר אז ער גפֿונט אין אים אַשטֿשערב טאר ער אים גיט אום גלייבן אום יום טוב . אוף איז ער האָט פֿאר געסן אַש אָן צו גרייטן זאל ער נעמן וואָרום אַש . אונ אז ער האָט גיט קאג ער געבן קאלט אַש ווען איינר קולט איין עוף אום יום טוב טאר ער גיט אום רייסן די פֿעדרן ארום האָל . דען עס איז איין מלאכה נאר ער זאל צו געסן די פֿעדרן איינס פֿונם אָנדרן גדי ער זאל קענען קולן . די טילה וָס איז גמאָלן גוואָרן אום יום טוב טאר מען זי גיט נוצן דעם זעלבונגן טאג . אָבֿר מען קאג וואו וואָל נוצן דעם אָנדרן טאג . אָבֿר אז יום טוב גפֿאלט אום פֿרייטאג אונדֿר אום זונטאג טאר מען אָפֿילו גיט נוצן די מולך פון יום טוב אוף שְׁבֵט . אונדֿר פון שְׁבֵט אוף יום טוב איין איז וָס איז גלייבן גוואָרן אום שְׁבֵט אונדֿר אום יום טוב האָט עס אוף דעם דין אָן וף . גיט מער דאס איז טאר מען גיט מ'מלֿטל ויין . אונ די מולך קאג מען יא מ'מלֿטל ויין אונ אז דאס איז פֿאר מ'שט גוואָרן צווישן אָנדרן אייער אָפֿילו צווישן מוונגט זענן אלס אָסר מ'מלֿטל צו ויין . אונ אז מען מוט אריין איינס פון דא אייער אין אַנגעקֿיץ אריין איז עס אָסר דעם זעלבונגן טאג ווען מען קולט אונדֿר אום יום טוב אונ מען גפֿונט אין איר אָפֿילו אָפֿארטאג איז קאג מען עס וואָל נוצן אָפֿילו אום יום טוב נאָך שְׁבֵט . עס איז אָסר צו געסן איין עובד בוכבים צו וף עסן אום יום טוב דען ער וועט גוואָרן מער קאכן פון וויינט וועגן . אָבֿר אז ער קומט אז דאס עסן איז שון פֿארטאג קאג מען אים וואָל לאזן עסן . עס איז אוף מותר אים צו שנקן דירף אַנגאָנער עובד בוכבים :

דיני האש ביום טוב

נעש איז אָסר אָפֿיאר אוף צוא שְׁקאנן אונדֿר צו פֿר לעשין אום יום טוב . אָבֿר מען קאג וואָל געסן אָבֿרענגדיג לְטִמֵּס האָלץ פון איין אורט אויפֿן אָנדרן . אוף אזו אַהאָלץ ויש האָט נאָך גיט אָן גוויבן צו פֿראסן קאג מען עס אַוועק געמן פֿונם פֿיגאר . אוף איז אָסר ארום צו גיטען אייל פון אָבֿרענגדיגן טייל אונ אָנדרן . דען ער מאַכט דעם ערשטן אום לעשין . איין באַס אויבן וָס מען דארף אים אָפֿיסל צוא צו לעשין קאג מען וואָל איין געצט אָפֿעניס אונ אים צוא לעשין אָפֿילו עס ווערן אוף צו גלאשן קולין . אָבֿר גיט מיט אַמיה דען עס איז אָסר אַטוף איין צו געצט אום יום טוב באַקיר וועט ער וואו אום קוועטשן . אוף איז מותר דעם אויבן אום צוא קלעבן מיט ליים וָס איז נאָך איין גוויינט גוואָרן פֿאר יום טוב . אָבֿר אום יום טוב איז אָסר איין צו ווייקן . איין גיאר אובן אונדֿר גיאר מעפֿ וָס זענן נאָך גיט אום גוואָרן גוואָרן פֿאר יום טוב טאר מען דרוגן גיט קאבן אונדֿר באַקן אום יום טוב . מעל איז אָסר צו ופֿן אים יום טוב . אָבֿר אז וואו איז שוין גוואָרן פֿון פֿר יום טוב . קאג מען וואו נאָך אָמאל ופֿן אום יום טוב לשענר צוא מאַכן . אָבֿער דירף איין שניי . גיט וויא אום דער וואַכן . עס איז אָסר מעל צוא קעסמן אונ יום טוב :

ויען איין אָשע קנעט אַמייג אום יום טוב זאל וואו חלה נעסין אונ זאל וואו האָלמן ביי נאָך יום טוב דען אום יום טוב טאר מען קיין חלה גיט פֿר גרענן . איין אָן גפֿיקטו היין וָס איז צוא

גניית גיטאון מיט אפארים • קאר סען אים גיט אפ שניידן אונד אפ רייסן אים יום טוב :
 אפר אפ צו ברענגן איז מותר • אויך איז אסור צו פשרן אונד אים צו גליקן איין מריפה פלי אים
 יום טוב • אפר אז מיהאט גיבראמן מרייף פלייש און אשפיו • קאן מען דו שפיו אים גליקן דרוף
 תיבה ויידר צו ברענגן ווייל ער איז נאך היים • אז עס איז קאלט קאן מען איין רייצן אים יום •
 עס איז אסור צו וואשן דם גיפערט מיט אטון אים יום טוב • דען איך האב מורא מאמור וועט
 ער ווא אים קונעטשן • נאר מיט שטרייב אונד מיט הייא איז מותר • ווען דם פייאר מאכט אים
 קלי זיין עסן דם דרובר שטונקט עס מיט רויה אונעס איז דו צוקיין אונד תקנה גיט פאר האנדן
 סיידן צו פאר לעשן • קאן ער עס אום לעשן און אויבן • אלאכט פון אייל מאר מען גיט אונעס
 פייגן דעם אייז פונם קנייטל • און פאר מען דם קנייטל גיט ארום נעמן פון דר לאמפ • אפילו
 צו ליגן און אנאנדור לאמפ • אפר עס איז מותר נאך קנייטלעך אריין צוא ליגן איין דעם אייל
 פרי עס זאל גיך אים ברענגן • ווען איינער הט אן גיט אונד אונעסן ליכט און ער הט (חם) ווא זאל
 גיט און נאנצן אים ברענגן • קאן ער וואל ווא ארום פונדן מיט אזו אונאף אז עס וועט קוסן דער
 צו וועט ווא פארלאשן ווערן • אויך קאן ער ווא שטעלן און אזו איין אונד נוס דו ווינט איז
 גיט אונד צו ווייטאן • אפר אז דו וויינר ווייטאט אונד אויך מאר מען עס דאקטן גיט שטעלן :
 אים יום טוב צו מנהא קאן מען וואל אן צינדן ליכט אפילו און דער היים • תאששו דאס ליכט
 גיטער און ביי נאכט • ווייל מען הט דאך אונד אויך הנאה דר פון • דו גיט פון יום טוב ווען
 זייער פיל • נאר איך האב גיטערן צום קערצטון נוס גיט איז און אונדער דייוור • אזו וועל
 איך אויך שרייבן אטייל דינים פון הלכות חול המועד נוס גיט איז און אונדער קהילות און
 דייוור : (קעב) אים יום טוב גיט מען שפעט און שול אריין • און מען וועט דאקטן פון האלבין
 קאן • דען עס איז אפצוה צוא שיידין דעם טאג פון יום טוב • איין האלבין טאג תורה צוא לערנן און
 תפלה צו קאן • און דם אנדערן האלבין טאג צו עסן און מרוקן און משמח צו זיין מיט שמחת יום
 טוב • עס זאל מיינער גיט קארגן און יום טוב • און זאך אים מכבד זיין ווערעג זיין פאר מען
 דען עס ווערט אים אקס פאלט • עס איז אסור צו עסן פאר אשך בחר בנה • פרי מיטאל פרייליך
 זיין אים יום טוב • אפר אז שבת נפאלט אים ערב יום טוב • קאן מען מקנים זיין שלש סעודות
 מיט אשטקל ברויט אפר גיט פיל • איטלעך איז מחוייב צו האבן וויין און קירוש און צוויי קוב
 און (חמוציא) צוויי אום שבת • דו קליידר פון יום טוב זאלן אביסל בעסער זיין פון דא קליידר
 פון שבת • עס איז קיין חויב גיט שלש סעודות צו מאכן אים יום טוב • איטלעך סענטשט איז
 מחיב סענטש צו זיין אים יום טוב וזה און זיין ווייב און קינד און אל דו וואש גיטערן צו זיין
 טיש • און ער זאך עסן גיט פלייש און גוטן וויין זיין ווייב זאל ער סענטש זיין מיט שייני קליידר
 און צירונג • און זינג קונדער מיט זוכי פירות • און נאל אויך סענטש זיין דעם גר • און דעם
 יתום און אקמה :

אויך איז ארום סענטש צו זיין דו ארום ליט • דרוף זאגט דר פוסק ווען דו בוסט משמח
 דיני פיר • דאס איז זיין ווייב און קונדער און קענט און דוקט מויד • דענקאלט בוסט
 אויך מחוייב סענטש צו זיין אנדרי פיר • דם איז דער (גר) און (יתום) און (אלמנה) און (עניים)
 אויך זאל ער דו גיט פרייליך זיין מיט נארשקייט נאר מיט גאטש פארקט • דם מיר וועגן מחוייב
 פרייליך צו זיין ווייל גאט האט אונן אים דר וויילט פון אלי פערט צו זיין זיין פאלק און (חלק) און
 (נחלה) • און ער זאל זיין אונדור גאט • און דם מיר זאלן האלבין זינג סענטש זינג סענטש און גיט
 פון אונדור הנאה וועגן • דא (ראשית) און (פית דין) פון דער תהלה • וועגן מחוייב צוא שטעלן
 שפריח אים יום טוב זיין זאלן אקטינג נעבן אז מאנדקלין מיט ווייבער זאלן זיך גיט ביין נאנד
 שפאצירן און זאלן מויד זיין דא לייט זיין זאלן וזה ערלעך האלבין • און זאלן זיין גאטס
 אקטונג • און אויך איטלעך בעל הבית דארף אקטונג גיטן און זיין ווייב גיטן זיין זאלן חוץ מיר
 עבירה גיט טאן • פרי אז קר ישראל זאלן זיין גאטס פארקטונג אפן :

וקעו אדם חול המועד ונענן אמריל קלאכות אסור צו טאן אונ אמריל ונענן מותר. דם שמיים ניש
 בפירוש אונ דר הנורה. גאר די חכמים האבן עם בקבלה איינ פונעם אנדרן. ביז משה
 רבינו עזר הט עם בקבלה גינען פון הקב"ה אויפן בארג סיני. דר כלל דר פון איז אלי דוא מקלכות
 וואס קערן צו שבתות יום טוב איז מותר צו טאן אום חול המועד. מען קאן וואל האפן פ"ש אויך
 היות אויך עזמות אוף יום טוב. אָבד אנעץ מאכן דער צוא איז אסור. אוף איז מותר נויין צוא
 קעלערן. אָבד אָבדטור מאכן דרויף איז אסור. אוף איז מותר צוא קאכין. אָבד גיט קיין
 טעפ צוא מאכין. מיטאר גיט בוואן אום חול המועד. אָבד און איין וואנט וואס וועט איין פאלין
 אייב יום טוב קאן מען ווא פארקטן. אוף זוף גיט צו שערין. אוף גיט די נעגל שניידן גיט פון
 די הענט אויך פון דוא פים. מיט אָבדטור מיט אשער. אָבד איינע קוגל וואס קען וואס קען
 נאך קיין מאל גיט גשווארין קאן מען וואל שערין. איין אשה ווס דארף טבילה האבן קאן זוף
 שניידן דוא גענוג אום חול המועד. עם איז זוף מותר צוא בארן אונ צו קעסין האקטו מען
 רייסט אויס האר. אלי רפואות ונענן מותר צו טאן אום חול המועד אפילו צו אַבקה. און איין
 עסין שפיין וואס וועט טייערער ווערן נאך יום טוב. קאן מען וואל קויפן אום חול המועד. אונ
 עם איז מותר איין צו זאלען אפילו אוף נאך יום טוב. און וואס וועט קאלו ווערן אז עם וועט
 און שפיין אייב יום טוב. קאן מען עם פארקטן אום חול המועד. האנדלען איז אסור אום חול
 המועד. אָבד און סתורה ווס ער וועט מוזן אן ווערן פונם (קרן) נאך יום טוב קאן ער וואל
 פר קופן אום חול המועד. אָבד פון חיות ונענן איז אסור. סיידן ער וויל דעם ריח אום געבן
 אוף שבתות יום טוב. אונ ער הט קיין אנדר נעלם גיט :

און איז אסורה וואס וועט נאך יום טוב טייערער ווערן פאן מען ווא קופן אום חול המועד.
 אז איינריד גפאקט אום חול המועד קאן מען וואל קופן אונ פ"ר קופן. אָבד איז אסור קאן
 איז אסור. די קעטער וואס פר קופן בשמים אויך אויפן אונ אונדלויא עסן שפיין מאגן ווא
 וואל פר קופן אום חול המועד. דען איינלוקר ווייטס אז דאש איז פון יום טוב ונענן. עם איז
 אוף מותר חובות איין צו מאגן אום חול המועד. עם איז מותר נעלם צו לייאן אוף אוועקביר אום
 חול המועד. אוף איז אסור צו שרייבן אום חול המועד אפילו אונדלויא סיידן אז ער וועט פאר
 נעסן איינער יום טוב. אוף און אָבדט וואס טיקען ווא שרייבן נאך יום טוב. טאר מען
 זא גיט שרייבן אום חול המועד. איין בעל מלאכה טאר גיט אָבדטן אום חול המועד. סיידן אז
 ער הט גיט אוף יום טוב. קאן ער אָבדטן שטונד הייד. ווען איינר מוש זא אָבדט וואל דש
 בית דין הפקר מאכט וויין אָבדט ער וואל דר פון קיין הנאה גיט האבן. אונ אז ער אָבדט אונדלויא
 טענטשן. דא קאן מען דאך די אָבדט גיט הפקר מאכן. זאל מען אים מחרים זיין אונ מלקות זאלען
 איין צרכי רבים איז מותר צו טאן אום חול המועד. דאש זאל איינלוקר ווייטס אז דר ווס איז מחל
 שבת איז זיין עזש (הקלה) אויך (פבת) ר"ל. אונ דר ווס איז מחלל יום טוב איז זיין עזש (מלקות)
 אָבד דר ווס איז מבנה חול המועד פפרהקטא איז זיין עזש (הרס) אונ (שקטא) אונ (מלקות). אונ
 דר ווס טוט אָבדט אום חול המועד. דר הט קיין חלק גיט לעולם הבא. ווייל ער גלייבט גיט
 אין די בייד פון די חכמים. דס איז די אָבדטן עבירה אין דר וועלם :

מליק הלכות שבת

הלכות ענוה פרק שביעי

דער פרק רעט פון נענוה אונ (אברהם)

עקב ענוה וראת ה' עזש וקביר ותיים רבי יהושע בן לוי זאגט די בעסטו מדה איז דר וועלם
 איז דס דר קענטש וואל זוף גיט האלטן גנאה. גאר ער זאל זיין איין עניו. און וואי דער
 פסוק זאגט (רחם אלהים עמי וכו'). די גנאה פון גאט ית' איז אוף מיר דרום הט מיד גאט גואקט
 איך זאל אָבדט וואגן אוף דר גנאה צו דוא לייט וואס האלטן זוף בענינות. גוא זעקן מיר אז
 הקב"ה הט קיין שום זאך גיט און לוב ווא דוא מדה פון נענוה. אונ האט קיין שום זאך גיט און

הלכות ענוה פרק שביעי

שוב

סינימ ווי די סדה פון נאדו. אוף וואָנט דר פסוק (עקב ענוה יראת ה') דר פון לערנן אונזרי חכמים פון דאש עניונוֹת און דר גרעסטו און העכסטו מעלה פון אלי מעלות. דען דר פון קיפן אלד די גוטי סדות. און פון נאָדו קיפן אלד די שלעכטו סדות. (ששה דברים) זעקס זאכן זענן גאָנט גווארן אוף דעם מענטשן וואש און איין עניו. דריי אוף דר וועלט. און דריי לעולם הבא. דס ערשטו ער האט תביד כנוחה. ווארונד ער איז זיך משמח מיט דעם ווש גאט האט אים בשעקט. און איז קיינס גיט מקנא אוף קיין שום זאך. דען דר וואש איז מקנא אוף געלט אדער גולות. און ער בקיט זיין גנער. און פנערט ער אלי כאל נאך סער. און האט ער קיין סאך קיין רוא גיט ער שלאפט גיט און זיין הארץ איז מרואג ווייל דאש ער סראכט תמיד אוף רייקייט. און אפילו ער זאל עסן מעדני מלכים פנערט ער נאך סער. און ווי דער פסוק זאגט (נפטרן לשעים תחסר) דער בוד פון די לשעים איז גמורט און קיין כאל גיט זאט. אָדער דר עניו גלוקט גיט צו קיין וואל עסן און גוטי ווייניג. דען ער האלט זיך אוף דר וועלט פאר אגר. און ער עקט דרום זיין לעבן און גווד זאך דר האלטן ווערן. און ווי דר פסוק זאגט (צדיק אובל לשובע נפשו) דר צדיק עקט זיך אן נאט ווייל זיין פונד איז דר מיט זיין לעבן צו דר האלטן.

דאש אנדרי דר עניו איז אוף זיך אלץ מקבל באהבה פון גאט. און איז אוף זיך סצדיק ודיין און איז זיך משמח מיט גאטס שטראף. דען ער גענעקט איה וועל לידון שטראף אוף דער וועלט איידר אוף יעדן וועלט. דרום איז זיין לעבן אנטו לעבן. דאס דרויט ער איז גלוקט אין גאטס אונד און אין לייטונגש אונד. און די לייט האבן גהאט פון זיין עניונוֹת. ער פרייט זיך אז עס גיט וואול די לייטונג. און ווידר פר קערט איז ער זיך מצער. עס איז אפאל גווען אהבם הט ער גפרענט איין עניו ווי קיטם עס דאש די בוקט און גלוקט ביי דוא לייטין. הט ער גענערט ווייל איה האב קיין סאך קיין שום מענטשין קיין שלעכטן גיט גאטן. און האב איםדוכן מענטשן השובר האלטן פון זיך וועלכט דר מענטש וס איז גווען אהבם האב איה גראכט ער הט סער חלק עולם הבא פון מיר. און ער לערונט בעסר פון מיר. און דר וואש איז גווען אנאר האב איה גראכט ער שום אלד עבירות בשונג. דען ער ווייט גיט ווס ער שום. אָדער איה טוא בטייד. דר מענטש וואש איז עלטר גווען פון מיר האב איה גראכט ער האט פול סער סדות גאטן פון מיר. אוף כו ער אגרום זכות האבן דאש ער איז און אקט גווארן. דער וואס איז ינגר גווען פון מיר האב איה גראכט ער הט וויינצור עבירות גאטן פון מיר. דר מענטש ווס איז גלייך גווען מיט מיר האב איה גראכט קיינע עבירות ווייס איה אָדער גיט ווייט. און האב איה אלד לייט מכבד גווען.

אזיך דעם זאגן די חכמים (הני הן את כל אדם לפי זכותו) דו זאלסט איםדוכן מענטשן אום לייגן צו גוטן. אָדער דר סדה איז דר עניו גלוקט אין די לייטונגש אונד. ער אנטפאנגט איםדוכן לזבלך און גאר שוין. ער גוט איםדוכן שדום און אנטו מארגן. און גוט אָבונט. אוף דעם האט זיך בארוקט אהנא עס האט מיר קיינער גיט גפערנט קיין שלום. דען אפילו איין עובר פוכבים אין סאך האב איה אים פרוי שדום גינגן. דאש זענן די דריי זאכן ווש דר עניו הט אוף דר וועלט. און ווידר האט ער דריי זאכן אוף יעדן וועלט דאש ערשטו ער איז גאוונט צו הקב"ה. דען ער שום זיין רצון. און ער באהעפט זיך צוא תלמיד חכמים. און לערונט ער פון זיי תורה און גוטע מעשים. און ווי דר פסוק זאגט (תהוה את חכמים יחכם) דר וואש גיט מיט מליכירי חכמים ווערט קלוג אוף וואנט דר פסוק (תכבד עניים במשפט) ער פוירט די עניים מיט משפט און לערונט זיי ווייט וועגן. נאר דרובר איז דר עניו זוכה לתני עולם הבא. אָדער דר גווען איז זיך פאר קערט נוהג. און ווי דר פסוק זאגט (רשע כנובה אפו כל ידרוש) דער רשע איבר זיין גרוסקייט פארשט ער גיט אין געטוויי זאכן. דאס אנדרי ער איז זוכה לתני עולם הבא. דען ער איז תמיד משתדל גיט צו פאר זוכן קיין סדות. און זיין סחשבה איז אלץ אוף סדות. אָדער דער גווען לאזט אונעס אפילו סדות וואס זענן אים דער ווידר זיין כבוד.

דאס דרויט הקב"ה האט אים לוב און דער הערט זיין תפלה. און ווי דר פסוק זאגט (ובי יסוד)

וְהִדְבֵּה אֱלֹהִים. לֹא תִדְבֹּה (תְּבַדֵּה) אֵינִי צוֹ בְּרֹאכֶן אֲנִי צוֹ שְׁמוֹן הָאָרֶץ שׁוּמַנְט נִיט פֶּאָר שְׁעָרֶךָ אֲנִי עַר אִי זֹכֶה צוֹ עוֹלָם הָיָה • אֲנִי עוֹלָם הָבֵא • אֲזִי וְיִי דֵר פֶּסֶם זֶאָנְט וְעֵנְעֵן יִרְשֵׁן אֶרֶץ דֵּר עֲנִים וְעֵלֶן יִרְשֵׁן • דֵּר וְעֵלְט • (וְהִתְעַנְּנוּ עַל רֹב שְׁלוֹם) אֲנִי וְעֵלֶן יִדֵּי זֵנְטֶפֶטֶטֶן אֹפֶּי פִיל שְׁלוֹם אֹפֶּי יַעֲבֵר וְעֵלְט אָפֶּר דַּעַם גִּוְהֵן הֵט גֵּאָט פִּינִיט • אֲזִי וְיִי דֵר פֶּסֶם זֶאָנְט נַעֲקֵם הֵט הִקְבִּיט פִּינִיט • אֲנִי דֵּס וּזְבִנְטִי אִיט אִים אִם וְעֵרְדֵּג • אֵינִי בַּעַד בָּאָה אֲנִי אֲלֹנְגֵּר וְכִי מִיט פִּוּגֵּן זֶאָבִן וְעֵרְט דֵּר עֵנִי דֵּר קַעֲנֵט דֵּס עֲרֵשְׁטֵי עַר אִיט מוֹהֵל אֲמַלְטֵן וּסְ אִיט דֵּר וִינֵדֵּר נִמָּאן • אֲמִינֵי עַר הֵט בִּפְתֵּי אִיט שְׁלַעֲקִיץ אָפֶּ צוֹ שָׂאן • דִּיאָ קֹקֶט עַר גֵּיט אֹפֶּי יִינִי בָּבֹד • דֵּס אֲנֵרְדֵּי אֲפִילוֹ עִם קִימֵן אֹפֶּי אִיט אֲלֹנְלִיט צִדוֹת פִּוּן דֵּר וְעֵלְט רִיל אִיט עַר אֵלס קַקְבֵּל בָּאָהֵב • אֲנִי אִיט מִצְרִיק הֵדִין אֹפֶּי יִדֵּי • אֲזִי וְיִי דֵּר פֶּסֶם זֶאָנְט בִּיט אֲהֵרֵן הִכְלֵן אֲזִי וִינֵי צִוִּיט קַעֲמִיכֹדִי וְיֵן זֵנְטֵן גִּשְׁמֶאֲרֵבֵן הֵט עַר גִּשְׁוִינֵן אֲנִי הֵט גֵּיט גִּוְיִינֵט • אֲנִי הֵט עִם קַקְבֵּל גִּזְעֵן בָּאָהֵב • אֹפֶּי זֶאָנְט דֵּר פֶּסֶם (דֹּם לֵה) וְהִתְחַלֵּל (לוֹ) שְׁוִינֵי צִוִּיט גֵּאָט אֲנִי הָאָפֶּ צוֹ אִיט • דֵּס דִּרְטֹט אֲזִי מַעַן אִיט אִיט מִכְבֵּד הֵאֲלֵט עַר יִדֵּי גֵיט גִּרֹם דֵּר מִיט אֲרֵרְבֵּה עַר הֵאֲלֵט יִדֵּי גִיט מַעַר שִׁפֵּל דֵּס פֶּעֲרֵדֵי עַר וְעֵרְט דֵּר קַעֲנֵט מִיט וִינִי רִיזֵן דֵּס עַר דַּעַם בִּאֲמַעֲלִיף אֲנִי שְׁרִיטֵיט גֵּיט אֹפֶּי רִי לִיט • אֲזִי וְיִי דֵּר פֶּסֶם זֶאָנְט וְדִבֵּר חֲקִימִים בִּנְחַת גִּשְׁמֵים מוֹעֶקֶת מוֹשֵׁל בְּקִסְלִים) רִי רִייד פִּוּן דֵּי חֲקִימִים זֵנְטֵן בִּאֲמַעֲלִיף • אֲזִי וְעֵרִין זִכְעֵר דַּעַר הִעֲרֵט פִּוּן דַּעַם גִּשְׁרִיטֵיט פִּוּנֵם גִּוְהֵן וּסְ שְׁרִיטֵיט אֹפֶּי דִי נֶאֱרִין :

אור דר ענין אפילו ער איז נושא חן ביי דעם מלך אודר (ש"ר). דאס ער בקומט אשכנז אודר איין גדולה געקט ער זיך נישט אויפן דר מיט. און שמואלס דר לייט מיט שכל און מיט גדרוג נמיט. אפער דר גווען איז אלס פער קערט. דס פונקט אז ער זעהט יסודים קיטן און אים איז ער זיך משפיל און שטאט תשובה. אזוי מיר נפגון די הויז און קעמלעכע שרים וואס זענען גווען ביי עזרא האבן תשובה געטאן. און האבן זיך משפיל געווען. דס זענען דיא פונקט זאכען פון איין ענין. און דר ריפוף דר פון איז אנאטאן. צעהן זאכען ברענגן, דעם מענטשען צו ענינות מיט גוואלד. דס ערשטע אז איינער איז קראנק. און קען נישט עסן און מרוקטן. און גאר זיין לייב שטא אים הייב. אזוי זעהט ער דס זיין גאנצע נעמט נישט. און ס'ווערן איין ענין. דס אנדערע ווען איינער ווערט ארום און קומט צו לייטנעם ברערגעניש. אזוי ווערט און צו ברענגן זיין גאנצע. דס דראסע אז דר מענטש ברענגט זיך אז ער איז נישט זוכר אפילו אשעה פאר צרות דר :

ד'ס פערדווען איינער איז שוידרונג געלט און ק'ט נישט צו ב'צאלן . אזוי מוז ער זיך מ'כניע זיין פאר זיינע בעלי חובות זיי נאלן אים נישט צוויינגן ; ד'ס פופטזע ווען איינער ווערט ג'האפט אין איין ת'פסה . אונקען נישט ארום ד'ס זעקסטע ווען איינער ווערט ג'האפט פאר איין ק'נעכט מיט ג'וואלד . אזוי איז ער זיך מ'כניע אונד וויינט אונד שרייאט פאר זיין הערען מאמיר וועט ער זיך דר בארמין אויפן אים אז וויא אין פסוק ש'פייט אזוי וויא די אונזן פון די ק'נעכט צו זייער הערען ג'ט . ד'ס זעכטע ווען איינס קוקט צו פיל צרות . ד'ס זיין לעבן איז אין ליידי ר'ל אזוי ווערט זיין הארץ הונטר מענג ד'ס אכטע אז ד'ר מענטש פ'רענקט זיך ו'ס פאר עבירות עד ד'ס גמאן . אונד ווי ער האט דער צערוקט זיין ב'שעפ'ר פאר דעם פול ג'וסט ו'ס ער טוט מיט אים . אזוי איז ער זיך מ'כניע אונד ש'עמט זיך דרום אז וויא ד'ר פסוק זאגט (אלד' בולש'י וג'ס נקמתי . לה'רים פני אליה ה') פיינ נאט איך ש'עם מיד אונד פין ווארען פאר ש'עמט . ד'ס איך קאן מ'יין פנים נישט אויף הייבן קעגן דיר גאט . ד'ס גיינט ווען ד'ר מענטש זאל ג'דענקען דעם גרוסן ערשט ו'ס ער וועט מוזן ליידין אין גיה'נס אויפ'ר זיינע ו'גד . אזוי וועט ער זיך ב'דאי מ'כניע זיין קעגן הקב'ה מיט ת'שובה אונד צ'דקה אונד תורה אונד מעשים טובים . ד'ס צע'נהט ווען איינער פ'רענקט זיך אז ד'ר מענטש איז נאר איין באקט אויף ד'ר וועלט . דען היינט לעבט ער אונד מארען איז ער אין קבר . אונד ער דארף וואנדלן אין א'חייט וועג . אזוי דארף ער מיט געבין פול צערוג ד'ס זענען די מעשים טובים . א'כר ד'ר ו'ס גרייט זיך נישט אן קיין צערוג אזוי פאלט אויף אים גרוס פארקט אונד אנג'סט . ד'ס ער האט קיין ת'שובה נישט גמאן אויף זיינע עבירות . נון ווען ד'ר מענטש נעמט זיך צום הארצ'ן אעלעכט וואכן . אונד ג'דענקט זיין סוף אונד דאס ד'ר מענטש

הלכות ענוה פרק שביעי

שוב

אין נאר נישט אויף דר וועלט . אזוי איז ער ויף בנדאיי סכניצ . דרום זאל ויף אוימלכר מענטש צום הארצון נעמין . אז אפילו איין סלף און אשר איז נישט ווער פארן טוט . דען מיר זעהן אז אונס שטארבן אפילו קליינט און ווייגן קונדן . אונזעס איז קיינער חיו נישט ווער פאר די אלי צעהן זאכן ווס נענון דא גשרובין . דען ער האט קיין ערב נישט פאר ויף . און אוימלכר זאל גרענקון ווס (עקבאין פון סתקלא) האט גזאמלט גרענקון אין די דריי זאכן וועסט נישט קומן צו קיי עבירה . פון וואנין דו קומסט פון אלטמאנדקענין מראפין . און ווי אהין וועסטו גיין אין דר ערד אריין צו די ווערים און ווייך פאר וועמין וועסטו דארפן אפ גובין דין און חשבון . פאר דעם סלף סכניצ סכניצ הקבירה . נא ווארום זאלסטו ויף גנאה האלטן . (רבי לויט) פון דער שטאט יבנה זאגט (מאד מאד רבי לשל רוח בפני כל אדם שתקוות אנשוריה) וייער און וייער זאלסטו ויין איין ענין דען דס האפונג פונם מענטשן איז נאר צו ווערים . אלו די מדות אין דר וועלט זענן דאך צו פיל נישט גוט . צו פרום איז נישט גוט . אזוי ווי דר פסוק זאגט (אל תהי צדיק הרבה) דו זאלסט נישט צו פאר אצדיק ויין . דאס עס טאר קיין שום מענטש קיין גיאי מצות נישט מאכין ווס דא רבנים האבן נישט גמאכט . אפר דא מדה פון ענוה ווס מער איז בעסר :

אזוי אויף גופן מיר ביי משה רבינו עה ער האט דאך גהאט אין ויף אלי די נטיס מדות פון דר וועלט לובט אים דאך נישט די תורה נאר מיט דר מדה פון ענוה . אזוי ווי דר פסוק זאגט ויהאיש משה עניו מאד בכל האדם אשר על פני הארצה) דר מענטש משה איז גווען מער עניו פון אלו מענטשן ווס אויף דר ערד . אויף אברהם אבינו האט ויף אויף שפיל גהאלטן . אזוי ער האט גזאמלט איה קיין ערד און אל . דוד המלך האט אויף גזאמלט איה קיין איין ווארים נישט קיין מענטש נא וויא זאל ויף אנהאנד מענטש נישט בענינות האלטן . אויף איז דר מענטש גלייכן צום ליים און ערד . און צו אונזעס . און צו גראו ווס ווערט פאר דארט אויף דעם זענן פיל פסוקים די גאנה ברענגט צו פיל בייוו מעלות און אויף צו גברעכניש און שפלות . און די ענוה ברענגט צו פיל נטיס מעלות . און אויף צו קבוד . אזוי ווי דר פסוק זאגט (לפני שבע גאון לפני קבוד ענוה) . פאר גאנה קומט גברעכניש . און פאר ענינות קומט קבוד דרום דר ווס איז קלוג זאל ויף צום הארצון זעקן די אלי זאכן . און אויף טאמיר וועט אויף אים קומן אבראקייט . אודר אפול . אודר אשארין . אודר טאמיר וועט אויף אים קומן אבראקייט . אודר אנדרו צרוח חיו . נא ווארום זאל מענטש אבעל גאנה ויין . ויין צייט איז דאך קורץ אויף דר וועלט . און ער וועט מווען גיין אין דר פונקטער גרוב אריין צו די ווערים :

נא וויא זאל ער ויף מאכן במיד פאר ארשע . און דס גאט און ליים זאלן אים פיינט האבן ווארום זאל דער ווערמיר מענטש פאר נעמין דעם שווערן בוטמן טאג אז ער וועט מווען אפ שוויידן פון דר וועלט פון אלו ווייגן נטיס פריינד און ווייב און קונדן . און פון ויין זעלט און גומס דענמאלט וועט אים ויין פנים גשהנה און פאר פונקטער ווערן . ווייגן גלודר וועלן אים צו פאלן און ויין בוך וועט צו שפרובן ווערן . ווייגן גרעם פונם בוך ווארפט מען אים אויף ויין פנים . און מיזאגט צו אים צו ווס האסטו איין גזאמלט אזוי פאר מיסט . אזוי צו לא עס ויין אויף ויין פנים . און אויף דס ער וועט מווען חיבוב הקבר זיידן . און ויין נשמה וועט קומן אין גיהנם אריין . נא איר לובע ליים אז דר ווערמיר מענטש נעמט ויף דאס אקס צום הארצון . וויא קאן ער ויף אויף האלטן נישט צו ווייניג און שרייבן אויך ווייגן גרום ווער און גאנה . און דר מענטש ווס איז איין עניו . און שום דרוק השוכה און מעשים טובים ער דארף ויף נישט פארקומן פאר דעם אלום . אדרבה דא דייקים פרייאן ויף מיט וייער טוט . דען ווי ווייניק דס ווי נענון זוכה לחי עולם הקא . דרום זאל אימרוכר מענטש אין ויף האבן די נטיס מדה פון ענוה . און זאל השוכה און מעשים טובים קומן פאר הקבירה . אזוי וועט ער זוכה ויין צו חיי עולם הקא :

און רבנים זאגן ווען איינער נישט איין ארוםאן אפילו אלו דא מנהגות פון דר וועלט מיט גאנה און מיט איין שלעכט פנים טוט ער נאך איין עבירה . דס ער איז אים מבייש . עס וואלט פאר

בַּעֲסוֹר גִּנוּעַן עַר זָאל אִים נִיט גַעבִּין • אַזו ווי עס שטייט אין הַלְכוֹת עֲדָקָה • אָבֵר דר נוס אַנְסַפּאַנְגִּט דעם אַרומאן מיט אַרזבֿלִיך פֿנים אונ מיט גַענוּת • איז בַּעֲסוֹר ווײַא ער וואָלט אים גַעגעבן אַלי דאָ סתּנּוֹת פֿון דער וועלט מיט גַנְאוּה • דרום זאל זיך אַיִמלִיכֵר מַעֲנִשׁ לְשָׁפֵל האַלמִין קענן אַיִמלִיכֵרן קענענען אונ זאל גַרענקִין אִיך בִּין ערנִיר פֿון אַלוי • אַזו וועט ער מַנְהִיג האַבן אױף דר וועלט • אונ אױף אױף יענער וועלט • אױף דאָ עֲנָה איז בַּתְּקִיט גוט פֿר זיך זעלבֿסט • דאָס ער וועט זיך שַׁעֲמֵן אִיין עֲבִירָה צו מָאן • אונדֿר בִּיזוֹ מַחֲשָׁבוֹת אונ דִּרְהוּרִים צו האַבן • אונ ער וועט בִּזוּזִי תַשׁוּבָה מָאן • נִמְצָא אִיז אִין דעם כָּלל פֿון עֲנָה אַלוי דו זכּוֹת אונ גוֹטִי מִדּוֹת פֿון דר וועלט • אונ ווידֿר פֿר קַעֲרֵט אִין דר גַנְאוּה זענן אַלוי דו בִּיזוֹ מִדּוֹת :

מַעֲשֵׂה (רבי עקיבא ע"ה) הָט נְהָאֵם אֲשֵׁינִים אונ מִיִּיאָרֶן פֿעררל צו פֿר קֶסֶף • דָּס איז גַעסען אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ אַנְדֿוֹר עוֹשֵׁר הַנִּימָן לַעֲבֹן דאָ אַרומֵי לִיט • אונ איז גִּינאַנְגֵּן אִין צו רִסְעֵנִי קִלְיָדֵר ווי דר גַרעסמִיד אַרומאן פֿון דר וועלט • אַז ער האָט דר זעקן דעם פֿעררל בִּי רבי עקיבא הָט ער אִים אום גִּרְנָנִין בִּי אִים • אונ האָט אִים גַעגעבן ער זָאל מיט אִים אַהִיט גִיין וועט ער אִים בַּצִּאלוֹן • דאָ איז רבי עקיבא צו אִים אַהִיט גִנאַנְגֵּן מיט זיינע תַּלְמִידִים • אונטֿר וועגן איז דר יִהְיֵה פֿרִיר אַרעק גִנאַנְגֵּן • האַבן זיי מִיִּינֵט ער גִיט זיין צוֹרֵךְ האַבן אונדֿר ער שַׁפֵּט פֿון ווײַא • אַז ער איז נִקְסֵן פֿר זיין הֶזַע זענן זיינע קִנְעֵט אִים אַקענן גִנאַנְגֵּן אונ האַבן אִים גַפֿרִט אִין זיין הֶזַע אונ האַבן אִים גַעזעט אױף אַנְדֿרֵי שְׁטוֹל • אונ האַבן אִים אַפּ גוֹאֲשׁוֹן זיינע פֿום הָט ער זיי גִהִיטן גַעלֵט בַּרעֲנָנִין • אונ ער הָט בַּצִּאלֵט רבי עקיבא פֿר זיין פֿעררל • אונ זיינע קִנְעֵט האַבן גוֹסֵן נָאך זעקס פֿערקִיך • אונ האַבן דו זױבן פֿערקִיך צו רױבן • אונ האַבן אִים אִיין גַעגעבן אױף אִיין רַפּוּאָה • אַז רבי עקיבא הָט דָּס דר זעקן הָט ער זיך זייער פֿר וואונדֿרִט • דר נָאך הָט ער גִהִיטן גִרִיטן צום סוֹש • אונ הָט גַעגעבן רבי עקיבא מיט זיינע תַּלְמִידִים זיי זאלן בִּי אִים עסן • נָאך דעם עסן זאָגט צו אִים רבי עקיבא לױבֿר פֿריינד זאָג מיר ווען וואָס הָט דו גַעגענִשְׁט מיט גִרוֹם עֲשִׁירִית אונ סאַוּרִין מאַכסטו זיך אַז שְׁפֵל אונ גִרְדִּי • זאָגט ער לױבֿר רבי דער פֿסוק זאָגט (אָדֵם דְּהִבֵּה דָסָה יִסּוּי כֶּצֶל עוֹבֵר) דר מַעֲנִשׁ איז צו נאַרשִׁקִיט גִלְלוֹבֿן • אונ זיינע טעג זענן ווײַא אֲשַׁמֵּן וּס גִיט אױבֿר • אונ ער מיט זיין גַעלט האַבן מִיין קִיּוֹם גִיט • דרום האַב אִיך מיר אַפּ גִלְלוֹבֿן מִיין שְׁמַטֵּם גַעבן אַרומֵי לִיט • דָּס אִיך וויל זיך גִיט בַּגְּנָאָה האַלמִין • אונ סאַמֵר וועל אִיך אַרומֵי ווערן אַז וועל אִיך גִיט דאַרפֿן פֿר עֲבִירָדִין מִיין שְׁמַטֵּם • אונ נָאך אִינֵם אִיך גַעעק דר עוֹשֵׁר אונ דר אַרומאן זענן בִּיזוֹ גַאמֵס בַּשְׁעִפְגִּישׁ • אַז ווײַא דר פֿסוק זאָגט (אָב אֲחֵד לְכִלְנָה) אִיין פֿאַסֵר איז צו אױז אַלוי • אונ נָאך אִינֵם אִיך בַּרעֲפֵט מִיך צו אַרומֵי לִיט דען זיִיא זענן נאַהוּגֵם צו גַאט • אונ ער דר הערש זייער תַּפְּלָה • אונ נָאך אִינֵם אִיך אִיך בִּין לַעֲבֹן זיי ווײַס אִיך וּס זיי פֿעלט אַז גוֹב אִיך זיי • אונ נָאך אִינֵם דר בעל נְאֻמָּה ווּנְדִרֵט צו גַאט אונ קִיסֵט אִין נִיהֵם • אַז רבי עקיבא הָט דר הערש זיינע רִייד הָט ער אִים גִלְלוֹבֿט אונ גַעעלִשֵׁט דִרְךָ דעם זכּוֹת פֿון עֲנָה וועלן מיר זכּוֹת זיין פֿאַלד אום גִלְלוֹבֿט צו ווערן • אַז ווײַא דר פֿסוק זאָגט עֲנִינִים יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְהִתְעַנּוּ עַל רױב שְׂדֵים דִּי עֲנִינִים וועלן יִרְשׁוּנִין דָּס לֵאמֹר אונ וועלן זיך מַתְעַנֵּן זיין אױף פֿיל שְׂדֵים אָפּ :

נָאך אִיין מַעֲשֵׂה שְׁטִיט אִין (סֵפֶר חֲסִידִים) אִיין הָבֵם האָט גַפֿרִעֵט אִיין חֲסִיד דו בִּיסֵט דאָה אִיין עֲנִי • אונ דר סִידֵר איז דר עֲנִי הָט אַפֿרִיילִיך גִבּוֹם • דען ער זאָגט גִיט מער נָאך אױף זיינע זונד אונ דעם גִלּוֹת • נוא זאָג מיר ווען בִּיסֵטו צום פֿריילִיכֵסן גוֹען זאָגט ער אִיך בִּין אַכאַל גַפֿאַרן אִין אֲשׁוּף מיט עוֹבֵדִי פּוֹבְבִים האַבן זיִיא מיר גִרוֹם רִשְׁעִת אֵן גַּטָּאן • דאָס אִיך האַב גִבּוֹטֵם זױבֿן אױף דעם שְׁפִין פֿון דר שׁוֹף • דאָ איז גִנאַנְגֵּן אַלְשֵׁע אונ האָט אױף מיר מִשְׁתַּיִן גוֹען • אונ עס הָט מִיך נָאך גִיט גִהִאָרֵט • דעִנְקִאלֵט בִּין אִיך צום פֿריילִיכֵסן גוֹען • דָּס אִיך האַב דר קענט אַז אִיך בִּין אִיין עֲנִי תֵל • דאָ הָט אִים דר חֵקֵם גִלְלוֹבֿט אונ פֿול בַּרְכוֹת גַעגעבן :

מליך פרק הענוה

עם שמיים אין די עשורת הרפרות • (כבוד את אביה ואת אמה למען יאריכון ימיה) ואלקט ערליך האלטן דיין פאטער און מוטער • פון וועגן די ואלקט לאנג לעבן • דרשט די גמרא דם מיניש קען עולם הבא • דם איז דם לאנג לעבן • דען עס האט גאר קיין סוף גיט אבר דם לעבן פון עוה"ז האט יא איין סוף • און ווידער ווי קען עס זיין אז עס גייט אדאן עוה"ז • מיר נעהן דאך אוקט איינער איז מקיים כיבוד אב ואם און שטארקט יונגער הייד • און ווידער דר ווס איז גיט מקיים לעבט לאנג • דרום האבן די רבנים דל בקה"ה פון משה רבינו אז דם גייט אדן עולם הבא רביי שפען בן יוחאי ואנט נאט האט געקאמט צו הויסן כיבוד אב ואם מער פון נאמט כבוד • אז ווי דר פסוק ואנט (כבוד את ה' מהוה) ואלקט ערלויבן דיין נאט פון זיין געלט מיט צדקה און בעשר • אבר דר ווס האט גיט דר קען נאט גיט ערלויבן פון ניין גוט • אבר כיבוד אב ואם אפילו דא האקט גיט בייסטו מחויב צו גיין אדן די מוכן • און ווי כבוד צו זיין • אדן האט הקב"ה געלייבן די מוכא פון פאטער און מוטער צו זיין מוכא • דען עס שמיים אין דר תורה (את ה' אלהיך תירא) פר גאט דיין גאט ואלקט וך פארקומן • און שמיים (איש אמו ואביו תירא) אוקלובר בענקש ואל ויך פארקומן פר זיין פאטער און מוטער • אדן אז איינער שעקט דעם שם חז"ל • אדן ער שעלט פאטער און מוטער • קוקט אים אלס קהילה אדן וועל דא פליידן ווארעם דם איז אז • דען דרייא שותפים זענען אין בענקשן הקב"ה און דר פאטער און מוטער • דען פאטער גוט פונעם זאכן • דם פון זיין ווער ווס ווא איז ווייס ווערט בשאפן די ביינער • און אדריין און די גהירן • און די געניל פון די הענט און פוס • און דם ווייס פונעם אדן • די מוטער גוט אדן פונעם זאכן • דם פון איר ווער ווס ווא איז רומ ווערט בשאפן דם פלייש און הוט • און דם שווארצ פונעם אדן • און די האר • און דם בלוט און הקב"ה גוט זעהן זאכן • דעם קראפט • און דעם אטום • און די נשמה • און דם לופט געשטאלט אין פנים • און דם אן גווקט • און די גהירן • און די בייד • און לוסט • און סתשבות • און דר הקב"ה • און אז די צייט קוקט דר בענקש ואל שטארבן דא נעקט הקב"ה אונזע ניין חלק • און פאטער און מוטערס חלק גלייבט לויבן :

דרום אז דר בענקש איז כבוד זיין פאטער און מוטער און האט מוכא פר זיין • ואנט הקב"ה ער איז כבוד מיין שכינה און האט מוכא פר איר • און אדן ער האט גיט מוכא פר זיין ואנט הקב"ה אדן האב רעכט גמאן דם מיין שכינה וואנט גיט מיט זיין הויסן • דען זיין וואלטן פר איר אדן קיין מוכא גיט גהאט • עס איז קשה פר ווס ביי כיבוד שמיים (כבוד את אביה ואת אמה) פרו דער פאטער און ביי מוכא שמיים (איש אמו ואביו תירא) פרו די מוטער גאר הקב"ה האט גוויסט דם אוקלובס קונד איז זיין מוטער מער כבוד אז דעם פאטער • דען אז איז אים מפינים מיט גוטו בייד דרום האט די תורה אן געשריבן דעם פאטער פרו • אדן האט ער גוויסט דם אוקלובס קונד האט מיין מוכא פארן פאטער וויא פר דר מוטער • דרום האט ער אן געשריבן די מוטער פרו • דם מיט אים זאלן זיין גלייך זיין • (תשעה דברים) פונעם זאכן זענען דר עיקר כיבוד אב ואם • ער איז זיין מחויב אן צו טאן זייער קליידר • און אריין צו פערן • און ארום צו פערן • און עסן און טרונקן צו גיין • מיט עסן איז דר דין אזוי • האבן זיין פאטער און מוטער זייער אייגן געלט ואל ער זיין שפיון דר פון • און אדן גיט איז ער מחויב צו שפיון פון זיין געלט • און אדן ער האט אדן גיט • איז ער מחויב צו גיין אדן די מוכן און זיין צו שפיון נאך זייער כבוד נאך • אדן איז ער זיין מחויב צו גיין קליידר און בעט גומאנט נאך זייער כבוד נאך • און דר ווס וויל גיט מקיים זיין כיבוד אב ואם גייט אים דרום דם בית דין • אדן גיט קען אקאמטור ווס ווא האט גיט אבר אז איר מאן וויל גיט ליידן איז ווא פאטער • און איר מאן וועט דר פר מיין דרום ערשט ליידן • דא קונדן זענען מחויב תמיד צו טראכטן וויא אזוי צו טאן דם ווילן פון זייער פאטער און מוטער און וואלן זיין גיט דר צעקען • אדן ואלן זיין מאכן דם זייער פאטער און מוטער זארגן מיט זיין שאפן • אז ווי דר פסוק ואנט (ששם בני מוכר אביה) הער צו מיין ווא דא שטראף בייד פון זיין פאטער • און דם ווא אוקלובר געקען דם קיין שום פאטער און מוטער הייסן פראי גיט זייער קונד אדן

רעכט טאן. נייארט מ'המית וייער גרס לוי'שאפט פון זיי אין רעכט פארטונג וועג. דרום זאל אויטלוקר פאלגן זיין פאטער און מוטער און זיין השוב האלטן און גיט פ'ר שעקן זייער רייד. און זייער עצות. און זאל גיט דאקטור די עצות פון דיא אלטו גולטן שון גיט. דען אז ער נועט זיך פ'טראקטן וועט ער זעהן ב'שיינפ'רלוק דס וייער עצה איז וייער גוט :

אויף דרום זענען די קונדן מחוייב עקלוק צו האלטן וייער פאטער און מוטער ווייל זיי לערנען מיט זיי תורה און מצות. און ווייזן זיי דעם וועג פון ד'הך ארץ און נאכטס פארקט. נאך מער דרום איז אויטלוקר מחוייב עקלוק צו האלטן זיין פאטער און מוטער ווייל זיי האבן אים ג'בראכט אויף דער וועלט צו טאן תורה און מצות און מעשים טובים און מיט זייער שטראפן זענען זיי אים מ'פ'ה צו עולם הבא. דרום נאכט די ג'ברא דס אויטלוקר איז מחוייב ק'כ'ר צו זיין זיין שטראפיר און זיין רבי ווס לערונגט מיט אים תורה מער אידר זיין פאטער און מוטער דען זיי האבן אים ג'בראכט אויף דר וועלט און זיין רבי פ'רענגט אים צו עולם הבא. נאכא אז די פאטער און מוטער ווס לערנען זעק'ב'ט מיט זייער קונדן און שטראפן זיי זענען די קונדן מחוייב זיי צונויט קאל אזוי פ'ר כבוד אן טאן פון די פאטער און מוטער ווס טאן דס גיט. און די פ'ונה פון די קונדן זאל גיט זיין מיט דעם פ'ובד און מ'כא אב ואם פ'ר זיי זאלן לאנג לעבן. נאר וייער פ'ונה זאל זיין. ווייל נאכט הט אזוי ג'באטן קאר מען אים גיט דר צע'רנען. דא וועל איך ב'שיידן וועלכום עס היינט פ'ובד אב ואם. מ'קאד זיך גיט זעצן אויף וייער אורט. אויף גיט אריין צו פאלגן אין וייער רייד. אויף גיט פ'ר צו ריידן פ'ר זיין דען דס איז אסור פ'ר אנדרו קעסטלוקי לייט מ'כ'ש אז עס איז קיין כבוד גיט פ'ר זיין פאטער און מוטער. אפילו זיי זענען ויך טועה אין וייער רייד קאר מען גיט זאגן גיט אזוי טיין פאטער און מוטער. איך ווייס די נאך. דען איך בין דר ביי ג'נוען. אב'ר אין דר תורה טאג זיך אזוי ווא מ'פ'ל זיין מיט זיין פאטער :

אויף ווען מען ווערט זיי איין עבירה טאן סאר מען צו זיי גיט זאגן איר טוט אים רעכט דאס איז איין עבירה נאר טיילא ניי זאגן אזו שטייט אין דר תורה. אזו ווערן זיי זיך וואל מארקען און וועלן זיך אפ שייידן דר פון. און ווען דר קענטש'ט הט צו טאן אנאנד'ר מצוה און אויף מקיים צו זיין פ'ובד אב ואם. איז דר זיין אזו די מצוה קאן נאטן ווערן ד'הך אנדרו איז מחוייב מקיים צו זיין פ'ובד אב ואם. און אזוי גיט זאל ער פ'ורר די מצוה טאן. דר נאך זאל ער מקיים זיין פ'ובד אב ואם און ב'שעת מען לערונגט תורה. אויך זיי זענען מ'ח'ט אויף וייער כבוד איז מע פ'טור דר פון. עס קאר קיינער גיט מ'צער זיין זיין פאטער און מוטער מיט קיין שום נאך איז ווי כ'ר ג'פונג ביי שאלל מ'קלך ער נאכט צו זיין יונג' ביא אהיים און זא טיין פאטער ער זאל זיך גיט מ'צער זיין פון אונז'ר ווענען. סיר האבן גלערונט אין (מ'סכת מ'נה'רין) (רבי יהודה) זאגט פון (שמי'א) וועגן די ב'נ' י'ש'ה האבן ג'פ'רעכט צו (רבי אלעזר) ווי ג'רס און ווייט גייט דר פ'ובד אב ואם. כ'לוקר וויפ'ל דארף דער ש'אידן זיין דס מען מוז דרוף ש'ווייגען און מ'טאר זיי נאר גיט זאגן. הט ער ג'זאגט איך וועל אייך דר ציילן ווס דר עז'ר כ'וכבים (ד'ה בן נתינה) הט ג'טאן אין דר שטאט אשקלון אסאל האבן דיא י'ש'רא'ל ב'נ'ארקט אב'נים מ'זכות צ'יס'חוש'ן. און בייא אים זענען ג'נוען. און ער האט דרוגן ג'קענט ס'רוי'ח זיין זוכ'צוג קאל צע'קן מ'זונגט גולן. (ר'ב פ'נהא) זאגט אכ'צוג קאל צע'קן מ'זונגט גולן. אז די ח'כמים זענען צו אים נק'סן הט זיין פאטער ג'שקאפ'ן. און דר ש'רוסל פון דעם ג'וועלכ איז ג'לוגן ה'נקט'ר זיין קאפ. אזו הט ער גיט ג'זאגט אויף וועקן זיין פאטער האבן די ח'כמים ג'קוסט ביי אנאנד'ר מ'ח'ר. דס אנדרו יאר איז בייא דעם (ד'ה בן נתינה) ג'בארן ג'ווארין אפ'ה ארום'ה. זענען דו ח'כמים צו אים נק'סן דס אנדרו קאל צו קופ'ן די פ'רה ארום'ה. זאגט ער איך ווייס וואו דס איז וועט מ'ר פאר איר ג'ובן וויפ'ל איך וועל וועלן. אב'ר איך ב'נ'ער גיט מער נאר איר זאלט מ'ר ג'ובן דעם ש'אידן ווס איך האב ג'יהאט פאר יארן. אז דיא ח'כמים האב'ן דער הערשט ווינו רייד. האבן זיין ג'זאגט מה דאך דער עז'ר כ'וכבים ווס איז גיט ג'באטן זיין ער אזו ח'כמים די מצוה פון פ'ובד אב. נוא מ'כל ש'כן איין יהודי :

א. רב דימי איז געקומן ביין ארץ ישראל הט ער דר ציילט ווס איין עובר פוכבים הט גטאן איז (אדם) ער איז געסען הונקט דעם קרניאל . דא איז ויין מוטר געקומן און הט אים געלאזט אוף ויין קאפ . און געשפונן איין ויין פנים און ער הט איר ביין ווארט גיט גרעט . אוף זאגט די קרא אכאל גפונט מען איינער איז מסתיר ויין פאטור מיט שווער ארביט . און דורך דעם פוקטט ער עולם הבא . און אכאל גפונט ויף איינער ווס גוט ויין פאטור עסן (מערעני כלבים) . און פאר ווייניגט ויף אין אים און קוקט דורכאין און גיהנם . אז ווי עס איז אכאל גווען איין ארומאן ער פלעגט ויף פאר דוגלן צו ארבוטן . און ויין פאטור הט געערן עפס צו עסן איז ער הט אים גיט גיהאט צו גויבין . אכאל האט ער גזאגט צו ויין פאטור ער זאל ארבוטן אוף ויין אורט און ער הט אים געזען צו גויבין עסן אז ער הט דר זעהן ויין פאטור ארביטן הט ער גוויינט און זאגט מיין לויב פאטור ווייא איז מיר דס איך לאז דך אזו ארבוטן . מיין לויב פאטור ווייא מיר עס מוחל . דען הקב"ה ווייטק דעם אקט איז איך וואלט געזען דך סכבד גווען מיט ווס מילגה איז . אזו הט ער מיט די רייד הענגט אן גטאן ויין פאטור . אזו הט ער ווייז גווען צו עולם הבא :

און אכאל גפונט מיר איינער האלט ביי ויף איין אלטון פאטור . אז ער זעהט אים פריא עסן . אז וויא דר מיר איז פון אלטו לייט זאגט ער צו אים ווי קענטו עסן אזו פריא דו פוקט דאך ערשט אוף געטאנן אויך עס איז ערשט טאג גווארן . און אז ער זעהט אים פול עסן . זאגט ער ווי עסט מיין פאטור אזו איין אכילה . און אז ער געקעט עפס זאגט ער ווי גלוקט מיין פאטור צו אלים אויך ער זאגט מיין פאטור געקעט מיין גיט נאר אוף ויין עסן . און אז ער איז זאט מייןט ער אוסלויב איז זאט אוף אז דר פאטור פערענט אים ווען וועלן מיר עסן . זאגט ער צו אים עס פאר דיר וואס פערענט אוף אויך עסן איך מוז דיר אלס אהיים פערענן . און אז ער מאכט אים אכאל אסלבלש און ער פערענט אים מיין ווי ויפול קאקט עס . זאגט ער ווס פערענטו איך מוז דאך פאר דיר אלס זארגן . אויך ער זאגט אים מער וויפול עס קאקט . דס דער פאטור זאל מיינען ער הט פול אום גנבן פון וויינט וועגן . אויך ער מראכט ווען וועל איך פטור ווערין פונם אקטן . דס ער זאל שטארבן וועל איך רוא האבן אויך ער מראכט ויף ווי גרוס איז די לייט ווס ער מאכט מיר קוקן מיין ווייב אויך ער מראכט ויף הלואי וואלט איך תנאה גיהאט פון מיין פאטור ווי אנדרו האבין תנאה פון זייער פאטור . אויך איינעס פון די אלי זאכט פאר לורט ער עולם הבא . און קוקט אין גיהנם . אוף דעקט גלייבן ווען איינער שפעט נאך אוף די רייד פון ויין אלטון פאטור . דס ער זאגט ער רעט שוין ווי ער וואלט גווען (עובר במל) אויך ער הייבט אים שווייגן . אויך ער זאגט מיין פאטור מוז ויף אין אלז זאכט מושן . אויך ער וואקסט ארויף אוף איינעס פון זיינע בני בית . נאר ויין פונד איז אוף ויין פאטור און מוטר . אויך ער הייבט אוף אהוה קול . און שייאט ויף גיט פאר אים . אויך ער שט אים אנגער צער פאר לורט ער עולם הבא אפילו ער זאל אים גויבין די בעסטו שפיין און קליידר :

אייין תנא האט גזאגט פאר רבי נחמן פאר יצחק אין דר צייט ווען איינער איז מצער ויין פאטור און מוטר זאגט נאט איך האב רעכט גטאן דאס איך וואן גיט ביי ווי הונקט דען זיי וואלטן סוף אוף מצער גווען . (רבי מרפון) הט גיהאט איין אלטו מוטר . אז וויא פלעגט וועלן ארוף גיין אופן בעט . הט ער ויף איין גבוגן און ווא פלעגט ויף שטעלן אוף אים און ארוף גיין אופן בעט . אכאל האט ער ויף פרוקט אין בית המדרש ווי ער איז מקיים פיהר אס האבן אים דו תבכים גזאגט דו האקט נאך גיט האלב מקיים גווען וויא מען דארף . ווען דא מוטר זאל דיר אריין ווארפן אבייטל מיט געלט אין ים אריין . אויך ווא וואלט דו אנגעריר גרוס שארין גטאן און דו וואקסט גשווין דאס איז דר עכטער פיהר . אכאל איז ויין מוטר גגאנגן אין הו . הט ויף אויך גרוסן איר שוה האט ער איר הונקט גליינט ויין האנט און ווא אזו גגאנגן ביז אין איר בעט . אכאל איז דר רבי מרפון זייער קראנק גווען . זענען די תבכים גקומן אים סכבד חולת ויין . הט ויין אלטו מוטר גזאגט צו ווי מוט תפלה פאר מיין ווי דען ער הט סוף זייער סכבד גווען . ער הט מער גטאן ווי ער איז סחויב . האבן דו תבכים ווא געקענט וועלכום איז דס . הט ווא זיי דר צייקט דעם פיהר ווס ער הט איז

אין נקטא האבון זיי איר גזאנט ער הט גאט נישט מקיים גוען האלב וויא קען דאך :
אויף זאגט דא נקרא דא מוטער פון (רבי ישמעאל פון גידול) איז אקאל נקומן אין בית המדרש
 ארין . און האט אים צו גקלאגט פון דו חכמים דס ער איז נישט מכבד . האבון זיך דא
 חכמים זייער פון וואונדערט . און האבון ווא גפרעגט נישט איר דס זאגט זיא איר ער איז אהיים נקומן
 פונם בית המדרש האב אויף גיטמא און האב אים גיטמא אפ וואשן זיינו פנס האט ער מיה נישט
 גוואלט לאזן האבון דו חכמים גזאגט צו אים דו דארקסט צו טאן איר ווילן . (רבי יוסף) אז ער הט
 גהערט זיין מוטער קומט הט ער גזאגט אויף ווער אוף שטיין פון דו שכינה (רבי אברהם) זאגט מיין
 זון (אבימי) איז רעכט מקיים כיבוד אב ואם . דען ער האט פונעף זון און אז אויף אדער זיין מוטער
 קלאפן אין זיין טור . לאזט ער נישט קיין שום זון עפונגן . נאר ער זעלבסט עפונגט אונז . און זאגט
 אלס מיין דודר פאטער אדער מוטער . הט גיטא אויף עפונגן ביי ער עפונגט אוף :

תנו רבנן דיא רבנן האבון געדרונט אומלוכוד איז מחוייב ככבד צוא זיין פאטער און מוטער אפילו
 נאך זייער טויט . דאס ער ברענגט פון זיין חבר עפונג זאגט זאל ער נישט זאגן עס פון
 מיניט וועגן נאר פון מיין פאטער וועגן אז איינער זאגט איין פלשט פון זיין פאטערס וועגן זאל ער
 זאגן דס האב אויף גהערט פון מיין פאטער (הריני כפרת משכבו) און אז עס איז שוין נאך דעם יאר
 פון זיין אבילות זאל ער נאר זאגן מיין פאטער (וכרנו לברכה) . איין טאכטער איז אויף מחוייב מקיים
 צו זיין כיבוד אב ואם . אויף דו כיבוד אב זאל גרעסער זיין וויא דער כיבוד אב . דען זיין מוטער איז
 אויף מחוייב ערלויף צו האלטן איר כאן . מיידין ער האט איר (נמ) געגעבן דעמאלט איז דער כיבוד
 פון ביידע גלייך . דר פסוק זאגט (כבד את אביה ואת אמיה) . דס ווייבט איסלובור וואול דס קען
 טאר נישט זאגן עס איז פון האנדלן איין אייברג . אות אין דו תורה דו : גוא ווס קומט מיר צו נוייזן
 צווייא קאל דס ווארט (את) . און דו (ואו) פון (ואת) . נאר מיר האבן בקבלה מסיני פון מרעה
 (את אביה) ווייזט מיר דו ביסט אויף מחוייב מן התורה ככבד צוא זיין דיין שטופ מוטער בייד דיין
 פאטערס לעבן . און נאך דיין פאטערס טויט ביסטו מחוייב ויא ככבד צו זיין מדרבנן . נאך קער
 ווייזט אונז דער פסוק קען איז מחוייב ככבד צוא זיין זיין פאטערס אדער זיין מוטערס ברויך אדער
 שוועסטער . אויף זיין עקטור מוטער . אדער דו כיבוד אב איז פרוור פון אונז . און ווער עס איז מקיים
 אקס ווס אויבן שטייט . איז ער זוכה צו לאנג לעבן . אויף צום אייבונגן לעבן לעולם הבא . אז
 וויא דער פסוק זאגט (כבד את אביה ואת אמיה למען יאריכנו ויסה וקפנען יושב דף) לעולם עפולו
 ארויף וטוב אמן סלה :

מליך הלכות כיבוד אב ואם

הלכות גידול בנים פרק תשיעי

דר ניינטער פרק רעט וויא מיטאל דו קינד דר צוהן און זיי שטראפן :

בן (חכם מוטער אב ויץ לא שפע גערה) איין קלוגר זון קומט זיין חכמה פון דעם ווייל ער האט צו
 גהערט דו שטראפן פון זיין פאטער און דר זון וואס איז אשפעטער קומט עס ווייל ער הט נישט צו
 גהערט קיין גשטייא און שטראפן . דו חכמים זאגן ווען דו זעקסט איינער איז איתמיד חכם זאקסטו
 וויסן אז זיין פאטער האט אים גשטראפט אין זיין יונגט . און האט אים גוויזן דעם רעכט פארטונגן
 ווען . אזו וויא דער פסוק זאגט (בן חכם מוטער אב) . און ווען דו זעקסט איין רשע איין שפעטער .
 זאקסטו וויסן דס זיין פאטער הט אים נישט גשטראפט אדער ער הט זיך נישט געקענט צו זיין שטראפן .
 אזו וויא דר פסוק זאגט (ולץ לא ירשע גערה) . און ווייז דר פאטער הט אים פיינט גהאט דרום הט
 ער אים גזאגט גיין . אזו וויא דר פסוק זאגט (חושף שכתו שוואב בנא ואתבז שחרו מוסר) ווער עס
 פון מיידיט דו רומ פון זיין זון הט ער אים פיינט . און ווער עס הט לוב זיין קינד שטראפט ער אים .
 דר מדרש זאגט דס ווארט (חושף) הט אין זיך צווייא מייטשון . מיט דעם שמאל (חושף) איז מייטש
 ער פון מיידיט . און מיט דעם קיין (חושף) איז מייטש דס ער שלאגט זיין זון אין דר פינגער . און
 זעקט נישט וויא אהין ער מלעקט . אויף דעם האבון דא חכמים גזאגט עס איז אסור איין קינד צוא
 שלאגן

הלכות גידול בנים פרק תשיעי

שוב

שלאגון אין רגזו • דען עס איז גלייך וויא ער שלאגט אים אין דר פונדער • דאס ער פרעגט גיט וויא ער פרעגט • גלייך וויא איינער שלאגט זיין פיינט • אזוי וויא איינער וועל דא בעסער פליינדן דו טעמם דר פון • אונ דס ווארט (שחרד) מיינטשון דו חכמים לשמראף דיין קינד אין זיין יוגנט • דען דער גאך וועט אים קיין שטראף גיט העלפן • אזוי וויא דר פסוק זאגט חננה לנער על פי דרכו גם כי תקין לא יסור מכתו • זאלסט גוויינען דעם יונג אין זיין יוגנט נאך זיין שלל נאך • אזוי אז ער וועט אלט ווערן וועט ער גיט אפ קערן דר פון :

בין זעהן מיר וואו דאס איטלער פאטער אונ מוסר זענען מחויבים צו שטראפן נייערד קינד אין דר יוגנט מיט גומי רייד גיט מיט רגזו • דער אנדערער טעם איז דר מר אין האף אז איינער שטראפט זיין קינד זאגט ער צו אים דאס מוא אונ דס גיט • ווארום האסטו דס גמאן • אָכר אז ער וועט אים שטראפן מיט רגזו • וועט ער אים גיט קענען פיר זאגן דו רייד • אונ אפילו ער וועט אים שוין יא מיר זאגן וועט ער עס גיט וועלן מקבל זיין • דר דרושר טעם איז דען דאס איז דאך דירג אז עס איז אַגרסי אונ הארבן עבירה צו זיין אין רגזו • דען אין רגזו קאן מען גיט נאט רגזו • אזוי ווי עס וועט פליינדט ווערן אין פרק (לעזוב חכה) • אונ צו שטראפן זיין קינד • איז דאך אַגרסי מצוה • נוא וויא קען דו מצוה אן גנוסן זיין אז ויא קומט פון איין עבירה • דר פערדער טעם איז איין עבירה פובכים שטראפט יא זיין קינד מיט רגזו • ווייל ער האט דאך קיין תורה גיט • איז פייא אים קיין עבירה גיט צו זיין אין רגזו • אויף שטראפט ער אים גיט צו קיין תורה אונ מצוה • אָכר איין יהודי טאר דאך גיט זיין אין רגזו • אויף אז ער וועט אים שטראפן מיט רגזו וועט ער אים גיט קענען רעכט שטראפן צו תורה אונ מצוה • אזוי איז עס אַגרסי עבירה • דר פופטער טעם איז דר ווס שלאגט זיין קינד אין רגזו קען ער אים חיו אטוט מאכן • דרום זאגט דר פסוק (חושף שקטו וגו) אָכר דר ווס שטראפט זיין קינד אין דר יוגנט הט ער זיך גיט צו פארבטן דאס ער וועט אונ גיין לתרבות רעה חיו • אזוי ווי מיר נפגון אַגרסי אַגרסי עדה הט גשטראפט זיין וון יצחק איז ער גווארן אַתלמיד חכם אונ אַגרסי • אונ זיין וון לשמעאל האט ער גיט גשטראפט איז ער אונ גינאנגן לתרבות רעה • אזוי אויף יצחק אַגרסי עדה הט גשטראפט זיין וון יעקב איז ער גווארן איין תלמיד חכם אונ נביא אָכר זיין וון עשו הט אים גנאט מושן מול • דס ער האט גפיינט ער איז פרום אזוי האט ער אים גיט גשטראפט • איז ער אונ גינאנגן לתרבות רעה • אויף יעקב הט גשטראפט זיין צוועלף לעבנים זענען וויא אויף גווארן תלמיד חכמים • אויף דוד המלך עדה האט גיט גשטראפט זיין וון אַבשגום פר גרום לרבשאפט איז ער אויף אונ גינאנגן צו תרבות רעה • אָכר זיין וון שלמה האט ער יא גשטראפט • אונ אויף זיין מוסר בת שבע הט אים גשטראפט גאך זיין פאטער מוט • איז ער אויף גווארן אַגרסי תלמיד חכם • אָכר דו אלז וואס זענען גיט גשטראפט גווארן זענען אויס גנאנגן צו תרבות רעה • דרום זאגט דר פסוק (ואלהבו שחרד מוסר) • אויף זאגט דר פסוק (יסר כנה כי יש תקנה ואל המיתו אל תשא נפשיו) שטראף דיין וון אפילו ער איז אצונד גוט דען עס איז פאר האנדן אַהאפונג • אונ זאלסט גיט זארגן ער איז אשלאפיר יונג ער וועט שטארבן פון ביין שלאגן אויף זאגט דר פסוק (אל תמנע כנער מוסר כי תכנו בשכמ לא יסור) דו זאלסט גיט פר מיידן פון דיין יונג קיין שטראף ער וועט גיט שטארבן אז דו וועסט אים שלאגן מיט דר רוט אונ אז דו וועסט אים שטראפן אין זיין יוגנט האסטו גיט זארג צו האבן דס ער וועט דר תרבות ווערן דוקה דעם בית דין אויב זייט עבירות • אונ אז ער וועט אלט ווערן וועט ער בלייבן ביי זיין גוואונדייט אָכר אויף דר עלמור איז אים שווער צו שטראפן • אויף זאגט דר פסוק (אתה בשכמ תכנו ונפשו משאול תציל) דו זאלסט שלאגן דיין קינד מיט דר רוט אזוי וועסטו אים מציל זיין פונם ניהקם :

נאך אפשט איז אויף דעם פסוק (חננה לנער על פי דרכו גם כי תקין לא יסור מכתו) אונ דו וועסט גינאנגן דעם יונג נאך זיין מנהג נאך גיט צו גיין אונ שול אריין דאווען אונ גיט צו לערנן אונ צו פאלגן דעם יצר הרע • אז ער וועט אלט ווערן וועט ער אויף בלייבן דר פייא • דען זיין טבע איז אזוי • אונ ער מיינט עס איז אלס מותר • אָכר אז דא וועסט אים שטראפן מיט דער

רום אין זיין יונגט אונד וועקט אים טייער דעם וועג פון תורה אונד מצות . אונד דרך ארץ . אזוי וועט
 ער אויף בלייבן ביים זיין גומי מעד . פינף . זאגן איז איינלויבן כהניב צוא טאן זיין זון דס ערשטי
 ער דארף אים מל זיין . דס אנדערע אז ער איז אפבאד דארף ער אים אויס לייזן פונם כהן . דס
 דרומי ער . דארף אים תורה לערנן : דס פערדי ער דארף אים אויב גיבן דס פונקט ער דארף
 אים לערנן אפלאקא . אויכער אנאנדער פרנסה . אמייל זאגן ער דארף אים אויף לערנן צוא
 שטייען אונד וואסד . דו גמרא פערענט דרויף פיל פסוקים נאר איף וויל דרנא גיט פארקוי זיין .
 נאר דר כלל פון דר זאף איינלויבן פארש וס גייענט זיין קנדר צו תורה אונד מצות . איז ער ווכה
 צו עולם הזה אונד צו עולם הבא אזוי ווי דריי וועגן הט גיזאנט דרייא ועגן בטות צו עולם הבא . דער
 וואס וואנט אין ארץ ישראל . אונד דר וס גייענט זייער קנדר צו תורה אונד מעשים טובים . אונד
 דר וס הט נאר איין כוס ויין אוף קידוש . אונד ער מרענט נאר אפיקס דר פון אונד דאס איינצי
 לאזט ער אוף דר הברכה דר האט אויף גוראי עולם הבא . ווייל ער איז אזוי מרענט אין מצות :
 דער כפר תחנאט פערענט אפעשה אמאל איז רבי עקיבא עיה גיזאנגן אויפן (בית החיים)
 האט ער פערענט איין סענטש האט גיטראנגן איין פונד האלץ וואס קיין צווייא פערד
 וואלטן ווא גיט גינקנט טראנגן . אונד ער איז דער מיט גישווער גילאפן וויא אפערד . האט רבי
 עקיבא גור גינען אוף אים ער זאל בלייבן שטיין . אונד זאנט צו אים מיין זון ביסטו אפגעקט וועל
 איך דיר אויס לייזן ביסטו איין ארומאן וועל איך דיר העלפן . זאנט ער מיין דער לאז סוף גיין .
 איך טאר גיט בלייבן שטיין . זאנט רע ביסטו אפגעקטש . אויך איין שד . אויך אפונק זאנט ער
 איך בין אמת . אונד אלי טאג מוז איך וועלבורט לויפן אונד ווארד אריין צו פערענטן האלץ . דער
 נאך מוז איך וועלכט דס אן צינגן . אונד מוז סוף אריין ווארפן אין פייער פער פערענט צו ווערן .
 דר נאך מאקט מען סוף ווייך גאנץ זאנט (רע) זאג מיר וואס פער ציבורות האפטו גיזאן ביי דיין
 לעבן . זאנט ער איך בין גינען איין גבאי גובה מס צו זיין . אזוי האב איך דעם עושר גינקת
 אונד האב ביים ווייניג גינקן : אונד פון דא ארומי לייט האב איך פיר גינקען . אונד אויף
 האב איך קונה גינען מיט איין אשת איש אונד יום כיפור . זאנט רבי עקיבא) מיין זון האסט גיט
 גינקט פון דא פונקט וואס וועגן דיר בן אויב עס איז גיט פאר האנדן עפים אהקנה צוא דיר .
 זאנט ער מיין ליכר רבי האסט סוף גיט אוף . דאס מינקט וועלן אויך מיר פרויז ווערן . נאר
 איך האב גינקט פון זיין אז איך זאל האבן זאגן אונד ער זאל באוועגן פארן עמוד אונד זאגן קדיש
 אונד פרכו וואלט איך גינקן אין גן עדן אריין . איך איך האב קיין זון גיט . נאר איך האב גלאזט
 מיין ווייב מענכט אזוי וויס איך גיט אויב ווא הט גינען אזוי אויך אפאקט . אונד אויב אפילו וו
 הט גיזאנט איין הט קינר מיט אים גיט צו לערנן . פערענט אים (רבי עקיבא) ווי הייסטו . זאנט
 ער (עקיבא) אונד מיין ווייב הייסט (שושטיקא) . אונד מיין שטאט הייסט (אלדקא) :

אזוי הט זיך באלד (רבי עקיבא) מטרות גינען פון איין שטאט צו דר אנדער ביי ער איז גינקן אין
 דר שטאט . הט ער גאך גינקט ווי אייז דס הוז אונד דס הוז פון דעם עקיבא וס איז נישטארבן .
 האבן גיזאנט אלל לייט וס פערענט אייז גאך אוף אזוי ארשע ופח שמו וקור . הט ער גאך גינקט
 אוף זיין זון . האט מען אים גיזאנט ער איז אפילו גאך גיט גימלות . אונד ארד לייט ווילן דרויפן
 מיט זיין ווייב קיין עסקים גיט האבן . איז ער גיזאנגן אהן . אונד האט גינקן דעם יונג אונד האט
 אים גימלות . אונד הט אים גינענט לעבן זיך . אונד הט מיט אים גינענט . הט ער גיט גינקט
 סקבל ויין הט ור עקיבא) תפלה גאט פון זייענט וועגן . אונד האט גיפאסט פונקט הענעיתם .
 איז ארדס גיזאנגן אבת קול פון דעסט וועגן מוסמו תפלה אונד תענית . זאנט ער יא . אזוי האט
 ער אן גיזאנט מיט אים צו לערנן (אלף בית) . אונד פערענט אונד קריאת שבע אונד שמונה עשרה .
 אונד הט אים גישעלט פארן עמוד . אונד ער האט גיזאנט קריש אונד פרכו . אזוי פאך איז זיין
 פאטער פטור גיזאנט פונם גינקס . אונד איז גינקן אין גן עדן . אונד ער איז גינקן צו רבי עקיבא
 אין חלום אונד זאנט צו אים גאט זאל איך פצאלן אייער שער בעולם הזה אונד בעולם הבא . זאנט

צוא אים רבי עקיבא) נא דעם פסוק וז' שקה לעולם ה' וזכה לזר רחוק. נא זעקו מיר וואס דאס אזוי קאן ברענגן זיין פאטער אין גן עדן אריין :

דרום זאל איסלוקר תמיד גיטוינג זיין זון צו תורה און מצות און מעשים טובים אין זיין יוגנט. און נאך אים לערנען ווערלעך זיין פאר שטאנד. און זיינע יארן ווי חיים ער קען דר ליינד איידער ער הייבט אן צו ריידן זאל ער אים לערנען ספרים קושן. אזו וועט ער גוואונט ווערן ספרים ערדע צו האלטן. דער נאך אז ער הייבט אן צו ריידן זאל ער אים לערנען צוא זאגן (תורה צוה לנו משה). און דעם ערשטן פסוק פון קריאת שמע. און אז ער וועט, עלקסר זאל ער אים לערנען (אב). דער נאך זאל ער אים דונגן ארבי צו לערנען תורה און תמיד זאל ער אים לערנען מיט תפלות. צום ערשטן זאל ער אים גובין וזכי שפיו אורד אנראשין. דער נאך זאל ער אים מאכען קליידר ווערלעך זיין פאר שטאנד און יארן דר נאך זאל ער אים זאגן קערי, ערונקט וועט מען דיר גובין פיל גרן דר נאך זאל ער אים זאגן לערן, ערונקט וועסטו ווערן איין רב. און זאל אים אז לאנג לערנען ביז ער וועט גוואר ווערן צו דונגן לשם שמים. און זאל אים גיטוינג אבונט און מארגן צו גיין אין שול אריין דאנען. און גיט צוא ריידן קיין דברים פמלים בפנים אין שול. און זאל אים גיטוינג צו ציצית און תפילין. און זאל גיט עסן און טונקען אן אברכה פאר און דר נאך. טון זאל בענעשען נאך דעם עסן. אזו אז ער וועט אלט ווערן וועט ער פלייבן דער ביי און זאל און אים גרום השקחה גובין ער זאל גיין אלי טאג צום רבי אין חדר אריין. און אז זיין פאטער דארף טראכטן אויף פרנסה איז דו מוסר אים מחויב צוא גיטוינג צו דעם אים :

דרום זענען איסלוקי תהיה מחויב צו האקטן קלמרים ווי פיר זיי דאקטן. און דו תהיה וואס טונגן גיט אזו. דארף מען ווייט סתרים זיין דען דוא וועלט שטייט גאר אויף דעם אטום פון דוא קנדר וואס לערנען תורה און אוב גיט וואלט ווא תרוב גווארן אזו ווי מיר גפונן אויף דאס ירושלים איז דרובר תרוב גווארן מחמת ביטול תורה. רבי יהושע בן לוי זאגט פון רבי יהודה הנשיא וועטן. און ער האט עס גאנצט פון זיינע עלטערן וועטן. און זיינע עלטערן פון זייערע עלטערן וועטן דאס מוסר גיט מבטל זיין דו קנדר פונם לערנען אפילו צוא דער גרעסט מצוה אין דער וועלט. און דו ווייבד זענען מחויב סדרה צו זיין זייער קנדר אין רעכטן קנדר ווע אפילו זיי דארפן דרוף גרום מיה האבן דען זייער שער איז אויף זייער גרום. אזו ווי דוא גמרא זאגט אין ברכות. דוא רבנן האבן גאנצט עס איז גרעסר דער כבוד פון גאט צו דוא ווייבד ווי צוא דוא מאנען. אזו ווי דער פסוק זאגט (נשים שאננות שבעה קולי וגו') איר פרוקי ווייבד הערשט צוא מיין שטום דר צוהט אייער קנדר צו תורה און מעשים טובים. און דו ווייבד וואס פירן זייער קנדר צום רבי און וואקטן מוסן עסן ביז זייער טאטן קיטן אהיים פונם בית המדרש. וואל צו דו ווייבד. און צוא זייער טאטן און קנדר :

דער וואס לערנט אפילו מיט זיין חברס זון האט ער אגרוסן שער גלייף ווי ער וואלט גערונט מיט זיין איינינגס זון אזו ווי מיר גפונן ביי אברהם אבינו ע"ה. דאס ער האט מגיד גווען מאגלעך. און שרה האט קנייט גווען ווייבד. אזו האט זייה הקב"ה גרעכט פאר זייער איינינג קנדר. אזו ווי דער פסוק זאגט ואת הנפש אשר עליו ברחו) און דוא זייער וואס זיי האבן מגיד גווען אין דען אויף משה רבינו ע"ה האט גלערנט מיט זיין בורדס קנדר אלעזר און איתמר. דאס זייה אים גאט גרעכט פאר זיינע זון. און דער וואס לערנט תורה מיט זיין חברס קנדר. און ער זוכה צו ווען אין דער ליבקה של מעלה. אזו וויא דער פסוק זאגט (אם תשוב ואשיבה לפני בעמור) אז דוא וועסט אגדרו אום קערן צוא מיר וועל איך דיר אויף אום קערן צוא שטיין פאר מיר און אז אייגער לערנט מיט איין עס הארץ איז ער מבטל דו גידול וואס הקב"ה האט גויר גווען אפילו אויף דער גאנצער וועלט. אזו וויא דר פסוק זאגט (אם תוציא יקר מולך בפי תהיה) דו גמרא זאגט אין (תענית) (רב) איז גקטן אין אשטאט אריין איז דארט גווען אגרוס דונג ווארום עס איז פיל צייט קיין רענען גיט גאנצן הט ער גויר תענית גווען. און האט גרום תפלה גמאן. איז קיין

דער פון איז גערגענגן אז ס׳איז דא ווס לערונגס מיט וײַנע קינדער ס׳איז מיט וײַן חבֿרש קינדער. און
ער דענקט זי ארבי פון וײַן נעלם דאס וײַן שפּער קיין שיעור נישט. (רבי פֿרנץ) זאגט פון נרבי
יחזקא וועגן דאס ווס איז אלייז אפֿלסדור חכם. און וײַן וואו אונז ענקל זענען און תלמידים חכמים איז
ער געווען דאס דור הנהגה וועט נישט אומגלאזט ווערן פון וײַן משפּחה בױ אייבונג. און וײַד פֿסוק
זאגט (לא יבאשו מפיך וכפי נדעף וכפי נדעף אפֿער ה' בעתה נדעף עולם). רבי יהודה זאגט
פון רב וועגן (אפֿער ה') מיינט מען נאט זאגט אױף בױן ערב דאס דאס דאס וועט נישט אום גלאזט
ווערן פון וײַנע דורות בױ אייבונג. (רבי ירמיה) זאגט פון דריי דורות אונז וײַטער בלייבט דאס דאס
בױ וײַן נדעף דען דאס דאס איז ארבעט בױ דעם משפּחה און האַטשע אױסדער איז דאס
מחייב וײַטע קינדער דאס דאס לערנען אפֿער וײַן דאס לערנען איז פֿירר פֿר וײַטע קינדער. רבי יהודה
זאגט אז וײַן וואו איז אפֿער אױן דאס דאס. איז ער מחייב אױס פֿירר צו לאזן לערנען. און דאס
קינד ווערט אלס פונעם יאר דענקאט אױ צייט אױס ארבי צו דענגען. און אױס צו פֿירן אױן בית
המדרש אױן. אפֿער נאך פונעם יאר איז שוין נישט גוט דען אז ער וועט הערן אפֿער אױסלעקט וואָרט פֿונעם
רבי וועט ער אנטלופֿן. און פֿר פֿונעם יאר איז ער נאך שוואַך ;

אײנלױכער פאָטער אונד מוסר ענען זיך קרויב צו ווען נישט צו ריינדן קיין שולעכטן רייד • פֿאַר
פֿרױערן קינד • דען זיי וועלן זיך אַפֿ לערנען פֿון זיי • אזוי ווי דאָס שפּראַך וואָרט נישט
זיי דו אַלס מאַן ברויפֿן דאָס וועגן דו וועגן • אונד אזוי זיי וועלן זייערע קינד דו נאָך שפּראַך דרוֹפֿ
וועלן זיי אַנאָן וואָרט קען איר נעלכע רייד • דרום זאָגט דו פֿוסק (התקשלוש) צורט פֿרוי אײַך
אליין • דער נאָך צורט אַנדער אונד דען ווען אײַך שפּראַכט דו ליט • אונד דאָס איין זיך אַליין בײַז
מעשים • זאָגן זיי צו אים צו דײַך ביי דײַן נאָ • וואָרט שפּראַכט אונד • דרום דו פאָטער אונד מוסר
ווס ווילן דער ציזן זייערע קינד צו תורה אונד מעשים טובים זאָלן זיי פֿרױ גיט ריינדן קיין שולעכטן
רייד • אונד דו מוסר איין נאָך מער קרויב צו זען מאַן אז נישט דער סאָגן צו בײַזן אײַך אונד
קינד • דאָס סאָגט זיין דער מוסר נישט אזוי אײַן שולעכטן ווען גפֿראַכט אונד דער וועלט ווי דאָ
ברוסקן וואָס דאָפֿן אַנעלכטן געזונ • אזוי דו פֿוסק זאָגט (בן בקיל תנח אמו) זאָלן אַנאָר אַנד
אנשע מאַכט פֿרויזאָג זיין מוסר • (וכן תבס יששכא אב) אונד אַזאָן אַפֿלמור תבסיד פֿרייזאָ
זיין פאָטער דען דו ליט פֿענעשן אים • דען ווען דו פאָטער נישט איין שולד אַנדער אין בית הַקֶּדֶשׁ
אריין • געסט ער מיט ווען זיין זון אונד ער לערנט ווען אָפֿ פֿון אים אַלד דו נוסר מעשים אונד מנהגים •
אָבד אַלד דאָ בײַז מעשים אונד עבירות הענגט אונד דו מוסר • אז וויא דאָ נקראַ פֿרענגט אַפֿעשה
ווען דאָפֿן אַפֿאל געשפּילט מיט באָדן • איין אײַן אַליין אַריין גיפֿאלדן אין בית הַקֶּדֶשׁ אַריין • דאָ

אזי אויגן גלאפן אין בית המדרש אריין מיט גרוס צוהות נאך דעם באלון. און האט זיך נישט געשייגט פון דעם חכמים. האט איינער געזאגט דאס וויין אומקער ווייל ער איז אזוי איין צוהות פנים. זאגט דער אנדערער דער מוויי און הגדה. זאגט רבי עקיבא ער מוויי איין האבן דאס ביידי וואכן. אזי ער געגאנגען צוויי מוסר און האט בייא איר עס דערקלערט מיט חכמה. און דאס צוהות פון אונז קוקט נאר פון דער מוסר. דען און אונז איז איר (מספר) זען פאר אירער דעם פאטערס (מספר). אז וויא די חכמים זאגן ווען איין אשה איז פארר (מספר) גווייט וז אונז. און אז דער מאנאבול איז פארר מוויי ווערט געפארן איין געקרה. דרום אז אטאקטור איז שלעכט פון שולדונגס מען דעם פאטער אז ווי דאס חסד זאגט (את אביה היא מחללת) ווא פון שוועסט איר פאטער: אזוי געבן מיר און ביי שלמה חסד דעם וויין מוסר (בת שבע) האט אים צו געבן צו איין ווייל. און דאס געזאגט. און דאס געזאגט (מח ברי וגו') ווס ווערט די לייט געבן דאס איר האבן אזוי אנטקעקט וון און דער וועלט געבראכט. דען מינועט, עס אן הענגען אין מיר. נישט אין דיין פאטער דוד. דען ער איז אנדער צוריק גווען. אזוי דאס ער מודה וועט צו איר און זאגט מיין דוכה מוסר איר וועט שוין קיין ביי נישט מוואן. דאס הייסט אקלער וון. איין אנטקעקט איז די שטראף אן גלייבט און אזוי וויא דאס פאטער און מוסר זענען מחוייב זייער וון צו לערנען תורה און מעשים טובים און דאך ארץ. אזוי און דאך דאס וויא מיר מחוייב צו פאלגן. און אזוי הייסט אים איין עבירה מוואן אפילו עס איז נאר אסור בדרך. זאל ער זי נישט פאלגן. אזוי דאס פסוק זאגט (ולא יהיו כבנותם דוד מורד וצורה) און זי זאלן נישט ווי זייערע עלטערן איין אפ געקערט און ווייזער שפעטער דאס דאס פון דאס וואס אנטקעקט פאטער און מוסר זענען מחוייב זייער קינד אפ געבן פון ביזו מעשים און כיד. און זי צו גוויינען צו תורה און מצות. דאס ווי נאדן אונז און קארגען אין שול אריין זיין. און זאלן תפלה טאן בפנינה. און זאלן קיין דברים בשמים נישט ריידן. און ווען דאס פאטער איז זיך מתעסק אין עפוס אפונה. זאל ער זיין קינד און גוויינען דאס צו. דהיינו צו (פיקוד חילום) אנדער צו (הצלת המת). אנדער צו ארשפה און סוכה און אחרות. און די אונדערן מצות. דען איז ער וועט אים גוויינען איין דאס יאגט וועט עס ביי אים ווערן אטבע. און איז דאס פאטער מחוייב צו לערנען זייט קינד אלו חכמות. און אזוי זענען שוין דאס וואס פאר ער זי נישט שטענען. אנדער שעקט פון לייט דען איז עס דאך בליז און איין איסור ארום צו לאזן אקלעה פונם מול. און און דאס וואס קינד איז נאך מול ארבעט די עבירה דען ווי וועלן אים אפ ענטפערן. אנדער וויא וועלן דרום אים זאגן. אזוי מאכט ער זי ווארען נאר ער זאל זי שטראפן מיט גוטי כיד: דרום דאס שלמה חסד געארונגט די לייט מיט וויין חכמה דאס אנטקעקט נאל וויין קינד שטראפן אן זיין יאגט אזוי וועט ער נישט דארפן שטראפן איין זיין עלטער. און זאלן די פאטער און מוסר גווארונגט ווי אז זי האבן עפוס אקרום מיט אייגענען זאלן זי נישט לאזן זייער קינד אן צו נעמען זיך און זייער קרוב. כדי זי זאלן און נישט צו קרוב קוסן. אסאל דאס אחרת זיך גלאזן מיט אנטקעקט פאר ריינים. דאס זענען אן געבן דעם חסיד קבוצה צו זיין מיט גרום גיונות. און דאס אים געזאגט ער דאס נאמן בייזו מעשים ווס מיטאר נישט מוואן. און דאס וון פונם חסיד איז געשאצט דאס בייא. איז ער זייער ברונג גווארן און האט זיך געקוקט קרובן מיט זייערע מענטשן. אז דאס חסיד דאס זיך דאס געמאכט. זאגט ער מיין דוכה וון ווארען בוסטו ברוגן און וועלט זיך פון מיר אן נעמען. איז אנדערס אמת ווס ער זאגט איז דאך דאס אנטקעקט זאל מיר עס אום ווארען. און אוב נישט ווס הארט מיר זייט כיד גלייך ווי אהונג בולט. דרום מיין דוכה וון דאס אים זיין דאס ווייט וואל אדא פון פארגעש. ער וועט אים זיין שטראפן. אזוי דאס דער וון אפ גלאזט פון דאס קרוב. דאס מעשה זאל זיך אנטקעקט צום דאס צו נעמען. און זאל מוואן אז וויא דאס חסיד דאס געזאגט. און זאל זייט קינד דאס צוהן ווי דאס חסיד. און דאס מענטש ווס דאס צוהן זייט קינד צו תורה און מצות. און דאס נעקט זיך פון זיין (יגע בפיו) און זיין ווייב איז איין צוהן אן דאס חיים. דאס נעקטער מענטש ווערט געענטשט פון גאט. אז ווי דאס פסוק זאגט (אשרי כד

כא ה' החולף בדרךיו יגיע בפיה כי תאכל אשריה וטוב לה אשריה בעולם הנה וטוב לה לעולם
הבא שדום על ישרא'ל :
מליק פרק גידול בנים :

הלכות נשואי אשה פרק עשירי

ד' צעהגמור פרק רעט ווי מיזאל אונייב נעמון אונ ווען מיזאל אונייב נעמון :
קצא אשה קצא טוב דר פוסק איז אזוי מייטש ווער עס גפונט אפרום ווייב . דר צוהט אום איין
רצון אונ תסדר פון גאט . דס ער הט אים אעלכום בשעת . דען דס איז ודעט אז גאט ביה
בשעת אנטלונג אונייב גאט ויינו מעשים גאט . אז ווי מיר האבן גלעדונט אין דר (מסקנת מוסה)
(אין מנונין לאדם אלא לפי מעשיו) גאט גוט גיט ויין ויוני דעם סענטישן גאר וועלדע ויינו מעשים
אז וויא דר פוסק זאגט ואל גיט דר רשע ואל גיט וואן ביי דעם
גורל פון די צדיקים . און זאגט דר פוסק (מה אשה משללת) אנטלונג אונ אפרום ווייב איז פון גאט .
גאט זעהט קען וואל אז אפרוקר בקובט אפרום ווייב . אונ ארשע בקובט אשעלעכט ווייב . דיא
גברא פנעמט דרום פול קשיות אונ פר ענטפערט ווי . די ערשטע קשיות איז דיא גברא זאגט דאס
פערצונט טאג איינער דס קונד ווערט בשאפן גיט אום אבת קול דר (פלוני) זאל נעמון די (פלוני) .
גאט וויא קאן דס ויין אז עס איז גאט ויינו מעשים גאט . ווען יוא עס איז אום גנאנגן פון גאט ער
זאגט ויין אצדיק אונד ארשע . ווארום דען קובט אים שוכר אונד עונש . גאט סער איז קשה דיא
גברא זאגט אפענטש זאל פר קופן גאר ויין פר קען אונ זאל נעמון אבת תלמוד חכם . אז ווי איז
גיט ויין ווס וועט אים העלפן ויין פר קופן : און זאגט די גברא דר ווס נעמט אונייב זאל ער גאט
פרעגן און אורז ברודר . דען אומט זענן די קונדן גראמון און אורז ברודר און זאגט די גברא איין
מענטש זאל ויך תמיד בהקפצון צו גוט לייט . אונ צו אבת תלמוד חכם . דען אז ער וועט חז
שטארבן . אונד ער וועט אענקפארן וועלן ויינו קונדן טואן מעשים טובים פון ויך זעלעכט .
גאט סער איז קשה די גברא זאגט קען מעג וואל איין אשה קובט ויין אפרום אום חול המועד . דען
טאמאר וועט זאגט אונד דר פערדון מיט תפלה . ווען יוא אז איז אים בשעת גאט איין ויין מוסרס
בוק ווי קען זאגט אונד דר פערדון . גאט סער איז קשה מיר זעהן דאס צדיקים ווס האבן שיעלעכט
ווייבאר . אונ רשעים וואס האבן גוט ווייבאר . אז וויא דער רשע (גברא) האט גראט דיא צדיקת
(אביגיל) פאר אונייב :

גאר דר תירוצ איז אז דר בת קול איז בוראי אבת . גאר בתנאי אז דר מענטש בלייבט אז וויא
ער איז בשאפן גווארין . אבר אז ער ווערט איין צדיק . אונ אז איין מלשעת אז און להיפוך
ווערט די ערשטע גיורא גיט אונ גאט נעמט זאגט אונד אונד פון אים . אונ גוט זאגט אונד דר
מעשים גאט . און איז אסוד פון גאט דס אומט הט אצדיק אשעלעכט ווייב אונ אפרומי צנועה הט
אשעלעכטן מאן . דס איז דרום בדי דר רשע אונד די רשעת זאל אפ נעמון דר צדיקת אונד דעם
צדיקת עבירות בדי ווי זאלן קובן ריין און עולם הבא . אז ווי די גברא זאגט דריי זענן ווס קובן
גיט אין גרם . אונ איינס דר פון איז ווער עס הט אביי ווייב . און אקאל ווייל גאט האבן פון איין
רשע זאל ארום קובן אונד זע . אז גוט ער אים אפרום ווייב . אונ אז און פר קערט און אקאל
ווייל גאט האבן פון אצדיק זאל ארום קובן אשעלעכט דר בשעת ער אים איין שיעלעכט ווייב אונ
אז און פר קערט :

גאט אפשט איז דרום גוט גאט דעם רשע גאט אפרום ווייב בדי אז ער זאל ויך אפ לערנן פון אורז גוט
מעשים . אונ וועט תשובה טאן וועט ער בקובן גרום עולם הבא סער פון אצדיק . אונ אונ
ער וועט ויך גיט אפ לערנן פון אורז מעשים איז ויין עונש גאט פול מוונט מאל קער . אונ אז
און פר קערט פון דעם מעס ווען האט איין רשעת אצדיק פראמאן :

מעשה איין מלכה הט אום געבן איר מאכט פאר איין בן סלף . איינער יוא הט אונד נשואט
זאגט דר חתונה זאגט וויא צו איר . און ענטפער דא אבר צו אפרעקדן אין דר הענט אכרין

הלכות נשואי אשה פרק עשירי

איה תיים נים וואס פאר איין סעקענש ער איז דרום וועל איה דיר אן זאגן צעהן זאכן וואס דו זאלסט
 טאן . אונ אז דו וועסט סיה פאלען דרוף וועט דיר וואל זיין . אונ דיין מאן וועט דיר לוב האבן
 וויא זיך זעלבסט . אונ אוב נים וועט אלס פאר קערט זיין . דאס ערשטע מיין לוב סאקטור זאלסט
 אים גוט דער צעהן . אונ ווען ער וועט זיין פרייליך זאלסטו גוט זיין מרארג . אונ ווען ער וועט
 זיין מרארג זאלסטו גוט זיין פרייליך . אונ זאלסט מיט אים ריידן מיט גוט בייד פרייליך . אז
 וועסטו נאמן זיין צארן . דס אנדערע מיין לוב סאקטור זאלסטו אנמאכן געבן אוף זיין עסן . וואס
 ער גיבט צו עסן . אונ זאלסטו תמיד זאגן מיין הער גיבט נים צו קיין אנדערע עסן נאר צו דעם
 וואס איה ריכט אים צו . אונ דאס עסן זאל פארמאגן ווערן צו דר קעכטור צייט . ווען אז ער וועט
 קוקן אהיים אונ וועט גוט געזיין קיין פארמאגן עסן . וועט אים דר וועגן ברענגען רוגן . אונ ווען ער
 וועט זיין פארמאגן זאלסטו אים גוט געגעבן ווס ער האט געקאן אדער געלט . אונ אז ער וועט דיר
 הייסן מרארגן זאלסטו מרארגן אבר גוט אן שיינען זיך רען ער וועט אוף דיר אשנא ווארפן .
 דאס דרום מיין לוב סאקטור זאלסטו זיך האבן אים גוט אוף צו ווערן פנים שלאף רען מאכט דס
 ער זיך נאך גוט אום געשאפט . אז וועט ער ברענגען ווערן . דאס פערטע זאלסטו קארנן אוף
 דיין טאגס געלט . אונ זאלסטו גוט געבן אן זיין דיעה נאר אז אונא ווס ער איז גוט סקפיר דרוף .
 דאס פיפטע זאלסטו גוט געזיין צו וויסן זיינע סודות . אונ דו וועסט יא וויסן . אדער ער וועט זיך
 בארופן פאר דיר מיט ערשט אונא זאלסטו עס גוט אום זאגן פאר קיין שום מענטשן אין דער וועלט .
 דס זעקסטע וועסטו ער וועט פייגט האבן זאלסטו אוף פייגט האבן . אונ וועסטו ער וועט לוב האבן
 זאלסטו אוף לוב האבן . דס זעבטע זאלסטו גוט ווידר שפעטענע קענען אים . אונ זאלסטו טאן אלס ווס
 ער וועט דיר הייסן . אונ זיינע בייד זאלן דיר וואל געפאלן . דאס דו זאלסטו גוט זאגן צו אים דא
 דערקט גוט רעכט מיין עצה איז בעסער . דס זעבטע זאלסטו פון אים גוט געזיין אז אונא ווס איז
 אים צו שווער . סאכט וועט ער אוף דיר איין שטאט ווארפן . דס זיינע אלס וואס ער וועט פון
 דיר געזיין זאלסטו טאן זיין רצון . אז וועט ער זיין דיין קעכט אונ וועט דיר רוגן מיט פרייליך . דס
 צענטע מיין לוב סאקטור זאלסטו זייער אונ זייער גוטארגט זיין אים גוט צווא דער צענטע מיט קיין
 שום זאך . אונ זאלסטו אים קיין שום ווארט גוט אקעגן ריידן . אונ זאלסטו זיך פלייסן מיט אלע
 זאכן צו טאן ווס אים איז לוב . אז דו וועסט אים האלטן פאר דיר וועט ער דיר האלטן פאר איין
 סקבה . אז דו וועסט דס אלס טאן וועט דיר בידא וואל זיין .

שלמח הסלה עיה האט זייער גלובט אפרים ווייב . אז ויא דער פסוק זאגט (אשת חיל מי ומצא
 ורחוק ספגנים סברה) ער גלייכט אפרים אשה צו פעריל אונ אבנים טובות שמיים ווייטער
 (בסח בהל בלה) אין דר פרומר אשה איז פאר זיכער דס הארץ פון איר מאן . דס ער סעג פאר
 איר פארמארגן אלז זאכן . אונ ער זאגט גוט אלדס גוטס פון דר וועלט קענען איר לובשאפט . אונ
 דארט וויא עס איז לובשאפט איז אייזל סל אונ ברבה אונ העלחה אונ עושר אונ כבוד . אבר אז
 ויא האבן זיך פייגט איז אלס פאר קערט . אז ויא דר פסוק זאגט (חל לבס עתה ואששו) אז זייער
 הארץ איז אס געווען פון לובשאפט וועלן זי פארשלינגט ווערן דאס זי וועלן גוט האבן קיין
 סל אונ קיין ברבה . אוף זאגט דער פסוק (אשת חיל עמרת בעדה) אפרים ווייב איז אקרום צווא
 איר מאן . זיינע בייד נענט גיאכט אין אירי אונג . אונ ווא דרום אס דס זיינע ווס זאל אים קיין שארץ
 גוט געשען . אונ העקט אים מיט נאר איר קראפט אונ מאכט . אונ גוט אים גוטע עצות . אונ
 צווינגט אים גוט צווא פונקט אונ קליינער . נאר וויפאל זיין רצון איז . אונ ווא מוט האז ארבעט מיט
 איר הענט אפיר ווא האט קעכט אונ רונקט אונ הער צוהט . נעלבסט אונ קנדר צו העלד אונ
 סעצות . גוט דרוף אנדער ליט . אונ ווא פונקט איר מאן ויא איין רונקט מיד . אונ רונקט אים מיין
 הער . אז ויא אונד מוטר שלח האט גרופן איר טאן :

דרום זאל אומלובט אשה סקנים זיין דאס אלס אונ זאל אוף פאר איר מאן גוט ריידן ווס גוט נוציג
 איז . אונ זאל ריידן מיט אים בעת אונ גוט ווייב . אונ מיט חן אונ שלק . אונ זא אונד

אונן ארמא האקטון • כדי עד זאל אוף איר קיין שלמה גיט ווארפן • מכלש דם ניא דארף אזוי טאן
 פר אנדרו לייט • און זאל שטיין פראיר מאן וויא איין דונקט מוד • אזוי וועט ניא בויזא ניהערקלעכט
 ווערן פון אים פון נאר איר הויז גוונד • און פון דר גאנצער וועלט • אזוי וויא דר פסוק זאגט נאשת חן
 תתמוך כבודו איין אשה ווס הט חן ביי איר מאן ווערט ניא הונטר גלעגנט מיט כבוד • עס איז אמאל
 גווען אקלוגי אשה אמאל הט ויא גפורט איר מאכער הונטר דר תופה • זאגט ניא צו איר מיין לובע
 מאכער זאלקט שטיין פאר דיין מאן און ברוגן אים • אזוי וועט ער דיר אויף באדונן • אבר אז דוא
 וועקט זיך וועלן הויף און קעסמלקה האלטן • און וועקט וועלן הערשן איבר אים • אזוי וועט ער
 בויזא זיין דיין הער מיט גוואלד • און וועקט שפיל זיין און ווייניג אונז אזוי וויא דוא ארגנסטו מוד •
 איטלכי אשה איז מחייב ריין צו האלטן איר מאנס קליידר דם ווי זאלן גיט זיין איין גרעכט אונד
 פלעקטונג אונד מיט פעדערן • דם עד זאל גיט פאר שטעמט ווערן ביי ווייניג חברים און אז עס קומט
 צו איר איר מאנס קרוב זאל אים שייין אנטפאנגן מיט אפטיילונג פנים און גוטי הייד • גלייך
 ווי ניא וואלט אגרוסי מצאיה גיפן • און זאל קער אום געבן אוף צרכי בית ווי אמאנדרט מאר • אזוי
 איז עס איין כבוד צו איר מאן • דם מען וועט זאגן וויא ערלויב איז דר בעל הבית מיט זיין ווייב און
 קינד • ניא אשה וואס איז זיך אזוי גוונד • איז וואקערן אוף דעם קאפ פון איר מאן • אוף איר גייט
 דר פסוק נאשת חן עשקרת בעלה • אבר די אשה ווס שוט אלס פאר קערט און עס גייט ניא גיט אן
 אז ער גפונט אונד ער פאר לויט • און קרומט זיך מיט אים און מיט איר הויז גוונד • און העט אים אן
 צו קרוב • און דם עד זאל קיין תובות גיט געזאגן • און צו בארגן • כדי ניא זאל פול געלט האבן
 אין איר האנט • דר ועבונג אשה איז אוסון אוף איר מאנס שאנד און מאכט אים פאר פולן זיין לייב
 בייא זיין לעבן רל • און אזוי וויא דער וואס זיין לייב איז פאר פוקט דער האט שוין נאר קיין שום
 הקנה און קיין האפנונג גיט • אזוי איז אויך צו זיין לייב קיין תקנה גיט • דען דם שלעכט ווייב איז
 דם פלייש פון זיין פלייש • און ניא גרענגט אים אום פון דער וועלט פאר דער צייט • אזוי וויא מיר
 גיבן ביי דעם ווייב פון קרוב • דם ניא הט פאר וונדונט זיך און איר מאן און איר הויז גוונד און געלט
 און גוטס • דרום ווייל ניא הט אים אן גרעט צו קרוב • אבר די צדיקת דאס
 ווייב פון (און בן פקת) הט אים אן גרעט פון קרוב • הט ניא אים דר האלטן ביי זיין לעבן • און
 געלט און גוטס • וואקט שלמה הקנה • אבר דאס ווייב פון קרוב שערעד • אזוי וויא דער פסוק
 זאגט (הכסת נשים בנותיה) דר קלוגי און פרוסי ווייבר האבן גבוט איר הויז דם זיי האבן אן
 גרעט ווערן מאנן פון קרוב • אבר (אעלת בידה תהרסינה) דיא נארטי ווייבר האבן צוא פוקט
 ווערן הויז מיט ווערן הענט • דאס וויא האבן אן גרעט ווערן מאנן צוא קרוב • און האבן זיי אום
 גבראכט פון דעם לעבן • און פון אלום • דם זיי נעמן איין גוונדן גווארן אין דר ערד •
אויף זאגט דר גמרא ווי איין גוטי זאגן איז איין גוט ווייב • און וויא אשלעכט זאגן איז אשלעכט
 ווייב • דען עס איז דאך גיט פאר האנדלן קיין בעסער זאגן אין דר וועלט פון דער תורה • און
 ניא איז גלעכען צו איין גוט ווייב • און עס איז דאך גיט פאר האנדלן איין ערנערט פונם גיהנם • און
 ער איז גלעכען צו אשלעכט ווייב • אויך זאגט די גמרא ווי גוט איז אונט ווייב • דען ווען איר מאן
 קומט גפונט ער ניא אין דר היים • און ווייב פאר קערט איז אשלעכט ווייב • דר פסוק זאגט בייא
 אדם הראשון נאעשה לו עזר כנגדו הקביה זאגט עס איז גיט גוט (אדם) זאל זיין אזיין אן אנויב •
 איך וועל אים בשאפן איין העלפר וואס זאל אים העלפן צוא מאן ווייניג ארבוט • ווען איינער גרענגט
 אהיים ווייניג אונד קאן אונד מעהל • קען מען עס דאך אזוי גיט עסן • אזוי דארף ויא עס מאלן און
 באקן אויך דארף ווא דם פלייש זאגלען און קאכן און דם פלאקס דארף ווא שפונן און וועגן
 און נעהן און אהעבר מאכן • דר נאך קען ער ערשט אן טאן • גמרא אז ווען גיט וואקט ער
 גיט גיהאט קיין עסן און קיין מלבוש • אויך זאגט דיא גמרא ווער עס איז אן איין ווייב איז
 ער אן טובה • און אן הולף • און אן שפחה • אן עולם • אן תורה אן ברכה • דיא גמרא
 גרענגט דרוף פסוקים :

אמר ואגמ' רבי אלקעזר דר נוס הט בין וייב גיט • דר הייטס אפילו בין קענמ'ש גיט • דרום
איז אומלוקר מחוייב ערלוק צו האלטן זיין וייב • אז ווי דר גמרא זאגט אין (פבא קציעא)
רבי חנינא זאגט תמיד זאל אומלוקר ערלוק האלטן זיין וייב • דען נאר פון ארזם וועגן קוקט
די ברכה אין זיין הוז אז וויא דר פסוק זאגט (ולאברהם היטיב בעבורה) עס איז צו אברהם גוט
גמאנגן פון וועגן זיין וייב שרה, ער הט געהאט פול מול און ברכה דורף איר אדף זאגט דר גמרא אין
(קבמות) די רבנן האבן גלערנט ווער עס הט לוב זיין וייב און האלט זי ערלוק מער וויא זיף
נעלקסט און דר נוס איז סדרה זיינע זון און מעכטור אין רעכט פארמאגן וועג • און מאכט חתינה
זיינע זון צו אכצעהן יאר און זיינע מעכטור אדף אין זייער יוגנט • זאגט אדף אים דר פסוק וינעלה
פי שלום אלהיך דו וועסט וויסן אז עס וועט זיין שלום אין דיין גצעלט און עס וועט בין זונד
גיט קיין אין דיין הוז אדף זאגט דר גמרא תמיד איז דר קענמ'ש זיך מחוייב צו קליידן וויינער פון
זיין פר טעגן • און זיין וייב און קונד ווערדן זיין פר טעג • דרום איז אדף ריא אשה מחוייב
איר מאן ערלוק האלטן גלייך ווי איר פאטור • און ואל קוקים זיין אלס נוס אובן שטייט און זאל
זיין הונטר מענג הונטר אים • דען ווא דארף לוקט האבן צו איר מאן • אז ווי דר פסוק זאגט
(ואל אישה תשקתה והיא ימשול בה) צו בין מאן זאך זיין דיין לוקט • און ער זאל געעלטקין
אין דיר • דרום אדף הט זי נאט בשאפן מיט הקמה ארץ סוף זיין לייב • דאס ער זאל זי אזוי לוב
האבן ווי זיין לייב • און זאל זיך מרתם זיין אוקר איר אפילו ווען זי איז צארויג און זעגן מחוייב
איינס נס אנדרד צו פאלגן און עצות צו האלטן אזוי וועט זיין ביי זיי אייטל מול און ברכה און
אזוי גיט וועט זיין פר קערט :

אומלוקר זאל גווארונט זיין גיט צו שעלטן זיין וייב מיט בין שום קללה • דען עס איז גלייך
ווי ער שעלט זיך נעלקט און עס איז דאס איין דר תורה זיך נעלקט גיט צו
שעלטן • און דר נוס שעלט זיין וייב איז ער עובר אדף דעם לאזא און אדף דעם לאזא נוס עס איז
אסור צו שעלטן זיין חבר • דרום זאל מען דרוגן זייער נוקר זיין • אדף ווער עס איז מבוה זיין
וייב פר לייטן איז זיין עניש פול גרעסור ווי ער וואלט אנגערדן מבייש געווען • אדף זאל איר גיט
ריידן בין בייוו רייד • דען דר סדר איז פון ריא ווייבר באקד צו ווייגן • אזוי איז עס גיט גוט
מבייש • דס בין שום ידודי טאר גיט שטאנגן זיין ווייב דו דען דס איז איין ארבר עבירה וויא
ער וואלט אנגערדן ידודי גשלאנגן • און אדף אימלוקן שלאס בונדר איז ער חייב מלקות • און
אפילו ער הייבט נאר אדף זיין האנט צו שלאנגן הייבט ער אדף ארשע און איז פסול לעדות און
סיטאר אים גיט אדף רופן צו דר ספר תורה • ביי ער טוט רעכט תשובה • און בשעת ער וואגט
מיט איר זאל ער זיך האלטן בקדושה ובטהרה און זאל מיט איר גיט ריידן שום ווארט אין דר
נעלבונד צייט • ער זאל זיינע זוכן מיט איר פרור אום ריידן • כדי ווא זאל אדף איר דעה און
פוזנה האבן דרוף • דען פקעט צום מיינסטין וועגט זיך אין איר מושקה און זיי זאלן זיך רופן פר
בייוו רייד און ביהור מחשבות • מבייש פר בייוו מעשים אין דר נעלבונד צייט • און ער איז ווא
מחוייב צו לענגן דרוף • כדי אז פון זייער נרע זאל ארום קיין אונט פרוקט :

ער זאל זיך אפשל נעמן ווען ער וויל זיין אונד קאדן דא עקשע ער און אקט און טראקט
צו זיין אדף אונט אונריין פעלד • עס זאל דרוגן גיט זיין בין שטייגער • און קיין קעגנער •
און נעקט אדף דר זאמן זאלן אדף ריין זיין • כדי זיין תבונה זאל וואול גראטון • דאס זיין מוא
און ארביש זאל אן גלייכט זיין • און זאל גיט זיין אום זוקט • נון מבייש דס ער דארף זעהן אז פון
דעם זאמן נוס גייט ארום פון זיין לייב און מוח • אז עס זאל דר פון ארום קיין אונט קונד • און
זאל אדף זעהן אז זיין נרע זאל קיין אין איין גוטן טראקט • דס מיינט מען זיין וייב זאל אדף גומי
מחשבות האבן דרוף • און זיי זאלן עס מאן לשם שמים • גיט פון זייער הנהגה וועגן אזוי וועלן
זיי זוכה זיין דס פון זייער נרע וועט ארום קיין גוטקונד דס זיי וועלן דען הקביה • און וועלן
זיין גלעדיגט אין תורה און מצות • און אין דרף ארץ אסן וכן יחד רצון אסן זאמן :

דך עלפסקר פרק רעט דס מיזאד תורה לערנן :

אשכרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך המאים לא עמד ובמשוב לצים לא ישב • כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהיה ויחם ויחלה • והיה קצץ שתור על פלגי מים אשר פריז ימן בעתו ועליו לא יבול • וכל אשר יעשה יצליח • דוד המלך המ' אן גרובן זיין ספר תהלים מיט די פסוקים פריז הקדוש דר מיט המ' ער אונז גויוון וויא גרוס די ואף איז פון תורה לערנן • און אזוי איז די מיינש פון ווי וואו דעם קענטשטן ווס איז נישט גאנגען אין דר עצה פונדי רשעים און אין דעם וועג פון די וונדנדי איז ער נישט געשטאנן • און אין דעם וועג פון שפעטורס איז ער נישט געסען • גאר גאר זיין לוקט זאל זיין אין דר תורה פון גאט • און ער זאל אין איר עוסק זיין טאג און נאכט • אטייל פונם טאג • און אטייל פון דר נאכט • און אז ער ווערט לייגן פון זיינע עסקים זאל ער זיך נעצן תורה לערנן און קיין מענטש זאל זיך נישט פראכטן איידר איהן זאל איין עבירה טוען • בעסער וועל איהן מיה לייגן שלאפן • אונד איהן וועל מיה אבוטל זיין שפאצירן דרום זאגט ער דו זאלסט לערנן תורה טאג און נאכט אפילו אז דו נייסט גאך זיינע עסקים • און זאלסט נישט טאן קיין עבירות • און זאלסט מקנים זיין די מצות ווס זענן געטאן אין דער תורה • (והיה קצץ שתור) אז ווי אבנים ווס איז געלאנגט אוף בעד וואסער • דאס זיינע געטאד ווערן קיין טאג נישט פראכט • און זענן תמיד גריין • אזוי וועט איהן זיין דר תמיד חכם ווס לערנט תמיד תורה מיט תלמידים • און די תלמידים מיט זייערע תלמידים • און קיין לאר ווארט גייט נישט ארום פון זיין טול • און אפילו זיינע דברים בשלים אז מען בעקלעכט זיי זענן ווי איהן אטייל תורה און שטראף :

און שטראף : און ער רעט נישט דו קיין אונד זאלסט נישט ווערן אונד שטיין מיט איין עם הארץ • דען ער איז האך נישט מקבל תורה אזוי וועט ער אים אום לייגן צו אלו דס ביין • דרום זאגט די גמרא ווען איין תלמיד חכם רעט עפום נייג זיינע אנדערן דר צו • און זיי זאלן ביי דיר זיין אזוי ווי באקט וואסער צו דעם ווס איז זייער דאך שטוב • דען אלו זיינע רייד זענן אטייל תורה און חכמה • און אז דו פראכט נישט עפום אזאך פון זיינע רייד • זאלסטו נישט אן הענגן דס ער האט דו אום רעכט גאנגט • גאר זאלסט עס אן הענגן אין דיין שפלות • און זאלסט ווען קוצער זיין דרום • דען אז דאס וועט זיינע רייד נישט פראכטן וועסטו ווען דס זיי זענן אייני תורה און מצות • און זענן גיט אן געטוה און און אין וועקטוכי זאכן • וכל אשר יעשה יצליח (און אלס ווס ער שטט איז בקלות • דען זיין פונד איז מיט אים לשם שמים • נאמר רבא) זאגט אלו צייט זאל אוסלוקר תורה לערנן אז ווי דר פסק זאגט • (ובתורתו יהיה ויחם ויחלה) איהן זאגט רבא תמיד זאל אפענטש תורה לערנן אפילו ער פראכט נישט האטשן מיטאד דאך נישט תפלה טאן אז מען פראכט נישט אפיר ביי תורה איז נישט אזוי • אז ווי דר פסק זאגט (תורה נפשית תאבד) מיינט די גמרא דו זאלסט תורה לערנן אפילו דו פראכט נישט • וועסטו דאך האבן שיקר דר פראכט • אזוי גאר לוב איז דא תורה דען די תורה המ' אטוולד אין זיך ווער עס לערנט ווא • איז עס אים ארפואה אוף דר וועסט • און אוף זיינער וועלט • ווס איז די פראגה פון דר וועלט • זאגט די גמרא אז דיין קאפא אונד דא אנהייב לייגן טאן דיר ווייט • אונד אפילו דיין גאנצער גוף איז דא פראגה תורה צו לערנן • אז ווי דער פסק זאגט (ולכל בשלו מרפא) • די תורה איז ארפואה צו אלו זיינע גלוד • און זיין לייב • רבי יוחנן בר רבי תנא זאגט עס איז גרעסר די פראגה פון דר תורה פון דר פראגה פון דאקטורס דען אראקמיר גוט איין קרייטקע אונדער גמראנא צו ארפואה • דס זעלבונג איז גוט צו איין אפיר • אפיר צו די אונדערן איז עס זעלבסט • אפיר די תורה איז ארפואה צום גאנצן גוף • אזוי ווי דער מדרש זאגט אוף דעם פסק (תולדיו אורח חיים) דוד המלך המ' גאט צו גאט מיין דופער גאט זאג מיר וועלכו תברותה האסטו דופר פון אלו • קרונ די חכמים דל איינר זאגט חכמה המ' אים גאט איהן האב דופר די תברותה ווס לערנן תורה און טאן מענינים טובים דר אנדערן זאגט ער המ' אים גאט • איהן האב דופר די תברותה פון סופרים און מלכדים • דא סופרים מיינט מען

די ווס שרייבן ספרי תורות און תפילין און מזוזות • און די ווס שרייבן פירושין און דר תורה און און פסוקים • און דו ווס זענן מעתיק די תורה און אנדער לשון מיואק וו וואלד פון שטייגן און די מלמדים מיינט מען אנעלכו מלמדים ווס גאט דאס אָבן נישט די מלמדים ווס דר זענן וואָ פון דר תורה • און לערנען פון זייער הנאה וועגן זיי זאלן ריידן זיין און לערנען גאר מיט זיינע תלמידים צו אַזוי קבוע • דער נאָך לאזט ער זיי לופן אז ווי אַנאָן ווס מירט וו אַן גשטאפט דר נאָך לאזט מען וו לופן און דר ווס ריידן פאטשטן בשעת זיי לערנען מיט די תלמידים • דו זעלבונג מלמדים דאס גאט מיינט דען זיי טאן גאטס דאָקט מיט ערמות און פאטשקייט :

און שטייט אין פרק די תורה זאל נישט זיין ביי ריר ווי אַהאק זיך צו דר גערן פון איר • מביש ווי דער ווס לערנט נישט רעכט מיט זיינע תלמידים און טוט פאטשקייט מיט זיין לערנען אז וויא אובן שטייט און דער נישט נישט אַקטונג און זיינע תלמידים • און דער אופן לערנען • און אנעלכו מלמד • זאגט דר פסוק (אורא העזשה מלכות ה' בפרמיה) פון פלוקט זאל ווערן דער ווס טוט דאס מלמדה פון גאט מיט פאטשקייט • דרום זאגט די גמרא דרום איז די תורה געבן גווארן אין דר מדר • הקב"ה דאס און דר מיט גוויזן • אזו ווי דר מדר איז הקשר און אנטלוקר דאס אנטלך אין איר און עס קאמט אים קיין זעלט נישט • אזו זאל זיך און אנטלוקר מלמד הפקר און פרייא סאכן דאס אנטלוקר זאל פון אים תורה לערנען און ווסט • דען דרובר בלייבן פול יונגן במל ווייל זיי האבן נישט קיין שוין לימוד צו זאלן אזו הקב"ה דאס גאט זיין תורה לערנען דאס משה רבינו צו ישרא און ווסט • אזו דאָרף און אנטלוקר זיין • נישט מער נאר דאס קהל זענען מחוייב צו געבן די מלמדים עסן און מרגנקן און אלד זייערע פֿרעפֿונש • און דאס קהל ווס טאן אזו איז וואלד צו זיי און וואלד צו די מלמדים ווס גערן מער נישט נאר זי ער און קובניש :

בין סייא נאָך דעם נאָך ווס זאגט אז גאט האט געזעצט צו דר אַיך דאָס דובר דו ווס לערנען תורה און טאן מעשים טובים • און סייא נאָך דעם נאָך ווס זאגט ער דאס אים גיאנט אַיך האב דאָס סופרים און מלמדים • מיינט מען אַלס אנעלכו וואס לערנען תורה לשם שמים • דען דאס איז דאס גרעסטע מצוה אין דר וועלט • און אַיך וועל דאס קורץ בשיידן וועלכנס הייסט לשם שמים • דר ווס לערנט תורה פון דעסט וועגן דאס ער וואלט גערן גוויסט דו מצות און דינים פון דר תורה • דען ער וואלט זיי גערן רעכט גיטן וויא גאט האט גבאטן • און לערנט און מיט תלמידים • כדי זיי זאלן און וויסן גאט צו דען • און ווייטער צו לערנען מיט תלמידים • דאס איז דו גרעסטע מצוה אין דר וועלט • אזו פלעגן לערנען פאר צייטן דו תנאים און אבולאיים • דו זעלבונג לייט האט הקב"ה זייער לוב • און און זייערע מעשים • ווייל דאס ווי מידן זיך ווסם וקולה אין גמרא און פוקקים רעכט צו ווסן דו דינים • און צו קובן אופן אַכט פֿשט • און דעם זעלבונג סענקשן איז גוואנט גווארן (פי אס בתורת ה' תפוז וגו') (והיה קעץ שהול וגו') דר הייסט אַרעכטער תלמיד רבם :

דרום שטייט דאס ווארט (נהגה) • דאס איז זיך צווייא מיישטן • (נהגה) ער טוט ביידין איז דר תורה (נהגה) ער טוט מראכטן אין דר תורה • אָבן דער ווס לערנט תורה פון זיין הנאה וועגן • דאס ער וויל זעלט און קעסטלוקקייט פוקסן • און דער וואלט גערן איין רב גווארן און דר פון שוין עולם האב וועגן איז עס נישט לשם שמים • אָבן דאָ איז עס אַיך גוט • אזו און זאגט דאס גמרא תמיד זאל איין סענקשן תורה לערנען אפילו נישט לשם שמים דען דער נאָך וועט ער דעם רעכטן סוד גוואר ווערן • און וועט שוין יא לערנען לשם שמים אָבן דר ווס געזעצט גאר נישט צווא וויסן דעם רעכטן סוד • זאגט און אים דאס גמרא עס וואלט געסוד גווען ער זאל נישט פאשאפן ווערן • און דר שוין פון דעם ווס לערנט לשם שמים דאס גאר קיין שיעור נישט • אָבן עס זאל קיינער נישט לערנען פון שוין וועגן נאר ער זאל פונדא האבן אפילו אַיך זאל גאר קיין שוין שוין האבן וויל אַיך און גאט דונען פון זיין אַהבה און גדולה וועגן (ברוך הוא וברוך שמו) • דאס גמרא זאגט דאס וועלט שטייט און דו וואס לערנען תורה לשם שמים • אזו און שטייט און פֿרעק און דרייא זאגן שטייט דאס וועלט • (על התורה וכו') :

נרסינן מיד האבון גלעדונס אין מסכת כתובות) דר ווס לערונט תורה לשם שמים ועט עד וזכה ויין אוף צו שטיין תחתית הכתים • אָפּר דר וואס לערונט תורה נאר פון ויין הנאה וועגן מעט עד גיט אוף שטיין צו תחתית הכתים • דען דר מדיא ווס קוקט פון דר תורה איז מדיה מתיים • דר נאך זאגט ווייטער דו נקרא דר ווס העלפט תלמידי חכמים צו תורה לערנן • אונ איז זיי כהנה פון ויין געלט אונ נוסם • אונדער ער מאכט חבורתה מיט אַתלמיד חכם • אונ גוט אים ריזער וואל ערלויב געשטייט ווערן • אונ דר ווס דוונט אן יונגן צו לערנן תורה פון ויין געלט • אונדער ער האלט תלמידי חכמים אויפן ווייטש • אונ לאזט תורה לערנן אין ויין הויז • דס איז בעסער וויא דר ווס לערונט תורה • אזוי ווי דר פסוק זאגט (שמה זבולון בצאתה וישלך באתה) זבולון קט נהאנדלט סחורה אונ קט זיך געוילט דעם ריזער מיט ויין ברודר ישלך • דרום שטייבט אים דר תורה פאר ישלך • דאס, ער האט מער שוין פון ישלך • אונדער זאגט דו נקרא אוף דעם פסוק ואתם הרבנים ביה אלהים) איר קט זיך בהעפט אין גאט אייער גאט • פרעגט דו נקרא וויא איז עס מיגלעך זיך צו בהעפטן אין גאט ער איז דאך אייטל פיאור ווס פאר בערעט אנדער פיאור • נאך מין זאגט דער פסוק (לאהבה את ה') אלהיה לשמוע בקולו ולדברה בו) זאלסט דוב האבן גאט דין גאט צו צוואר הערן אין ויין סוף • אונ זיך צו בהעפטן אין אים • איז אויף קשה וויא איז עס סגולה זיך צוואר בהעפטן אין אים :

אַלפרט דו נקרא דס מיינט קען דו זאלסט זיך בהעפטן צו תלמידי חכמים • אונ דר ווס גוט ויין מאכט צו אַתלמיד חכם • אונדער ער איז כהנה פון ויין געלט אונדער ער מאכט חבורתה מיט אים • איז גלויב וויא ער וואלט זיך בהעפט אין דר שכינה • עס שטייט אין פסוק לא בשמים היא ולא מעבר לים (וואס משה רבינו עשה זאגט צו ישראל דר תורה איז גיט אופן הויכל אונדער אויף גענוי ווייט ים איר זאלט זאגן ווער קען קומן צו איר • נייאָרט זיא איז נאָריגט צו דיר • מיט דין סוף אונ הארצן קענטן וואו וואר לערנן • זאגט (רבא) אין דר נקרא (לא בשמים היא) מיינט קען דו גענוקט גיט דר תורה פאר דייט ווס האלטן זיך גרום אונ הויז פון אין הויכל • נאר פאר דר ווס האלטן זיך בענינות • אונדער גענוקט קען וואו גיט פאר דר סוחרים ווס וואנדן אויפן דעם ים • נאר פאר דר לויט ווס וועגן אין בית המדרש • דרום איז אויטלכער מחוייב צו מאכן ויין תורה דר עיקר • אונ ויין האנדל צווא איין ספר • אזוי וועט ויין תורה ויין קום האבן אונדער דאך אונדער גיט זאגן פאר פרישה • אָפּר דר ווס טוט פאר קערש קט ויין תורה אונ סחורה מין קיום גיט • דא וועל איז פשוטן וועלכום עס הייסט איין עיקר • אונ וועלכום עס הייסט איין סוף :

דער ווס מאכט זיך איין קביעות צו דר תורה אלו טאג אפילו נאר איין שעה • אונ איז עס זאל אים דעמאלט אפילו צו קומן דר גרעסטער ריזער אין דר וועלט • איז ער גיט מפקיד פון ויין לערנן דס הייסט ויין תורה דר עיקר • אָפּר דר ווס מאכט זיך גיט מין קביעות צו דר תורה • נאר אז ער ווערט ליידע פון ווייניג עסקים וועט ער זיך אויפן אפסר • אונ אז עס קוקט אים ווייט צו איין עסק פאר מאכט ער דעם ספר דאס הייסט גיט עיקר • דרום זאל אויטלכער מאכן איין קביעות צו דר תורה אלו טאג אפילו ווייניג נאר ער זאל גיט מפקיד ויין אפילו עס זאל אים צו קומן דער גרעסטער עסק • דען עס איז בעסער ווייניג מיט פונק • איידער פול אן פונק • דס איז דאך אויף ידוע דס מען פרעגט איינלויבן דריי אונדער וועלט • דס ערשט פֿרעגט קען אים האסטן תורה גלעדונט דס אנדער פֿרעגט קען אים האסטן דיר גמאכט איין קביעות צו דר תורה • דס דרום פֿרעגט קען אים האסטן נהאנדלס באַמנה אונ האסטן קיין אונ רעכט גמאכט :

נון ווערן מיד וואל • דס אייטלכער איז זיך מחוייב קובע צו ויין אצייט צו דר תורה • אונ איז ער איין אונס צווא דער צייט זאל ער באַלד משלים ויין איין דעם מאג • אונ אויב ער קען גיט זאל ער משלים ויין פֿייר גמאכט אונדער דעם אנדערן מאג • אונ דר ווס איז איין עס האַרץ זאל ער זיך קובע ויין אצייט • אונ זאל זיך דעגן איין רבי ווס זאל מיט אים לערנן • אונ איז ער איין אַרומאן זאל ער ליידען איין מייטש חובל אונדער איין מייטש תהלים • אונדער אנדער געטלעכער ספרים אויף מייטש • אונדער

ער זאל אלו טאג צו הערדן איין דין אודר צוויי • און זאל עס אויך חזקין • אָפּר דו טייטש בוכר
וואס ריידן נישט פון תורה און מצות דא הייסט (דברי לצים) דרוגן איז אסור צו לייגן • דען ווייז
ברענגן נישט ציבין אַהבה און צו קיין יראָה :

דוא גמרא זאגט אין (בבבא) דר נוס קען לערנן און לערנען נישט ברענגט און אים הקב"ה שווער
יסורים • נאך בער זאגט דא גמרא אין (תענית) און דרייט נאכטן וויינט הקב"ה • און דעם
נוס קען תורה לערנן און לערנען נישט • און און דעם וואס קען נישט און לערנען יוא • און און דעם
נוס הערשט אויך דעם קהל און וואס • דס ניי האבן פון אים קיין שום מורה נישט • און פון ווערן
ביטול תורה שפארבן ווייז קונד יונג ר"ל • דו גמרא זאגט דר נוס האלט אין מוסף לערנן
און איז כפסוק מיט (ברכים בשמים) גוט מען אים צו עסן מלחמה און הייסט קולון • און ברענגט
דו און איין פסוק • און זאגט דו משנה אין פרק דר נוס נישט אליין אין וועג • און דר נאכט און פר
שלאף און עקרט אפ ויין הארץ פון דער תורה • און איז מורה אין (דברים בשמים) דען אין דוא
צייטן וואלט ער וואלט געקענט מורה ויין אין דער תורה • און ער איז נישט מורה • דרום איז ער
מתחייב בנפשו) דען עס איז גלייך ווי ער ברענגט ויך ועלפס אום פון ויין לעבן • דען אנטלעך
יהודי איז מהויב צו טראכטן און צו געקען אין דער תורה און מצות מאג און נאכט • אז וויא
דר פסוק זאגט (תברית בם בשבתה בביתך ובלקחה בדרך ובשבתה ובקוקה) זאלסט ריידן אין
דער תורה און מצות אין דין ווען אין דער היים • און אין דין ויין און דעם וועג • און אין
לחן • און אין דין און שטיין :

אויך זאגט דער פסוק (לא ימוש ספר התורה הזאת מפיה) עס זאל נישט אפ גאט ווערן דו דאזונ
ספר תורה פון דין מול • און זאגט דר פסוק וכתורתך יהיה יוסם וקולה) און אין ויין תורה
זאל ער עסק ויין יוסם וקולה • און שטיין וקנה בו יוסם וקולה) בפרט אז דר מענטש נישט אליין
אודר ער וואלט און פונם שלאף זאל ער בונדא קיין אנדער מלשכה נישט האבן נאר צו דר תורה •
דו גמרא זאגט אין (יובא) צום יום דין וועלן קיבון דר עזשער און דר ארוסאן • און דר לשע וואס
האט זונט גטורבן • דא ברענגט מען דעם עזשער ווארם האקטא קיין תורה נישט גלערונט • וועט ער
געפרן • איך בין ווער רייד געווען און האב גהאט פול סחורה • און און פול חובות • און האב אלס
בדארפט פון זאגן • דא ברענגט מען ר' אלעזר בן חרסום) ער האט גירשט פון ויין פאטר מוונט
שוין אופן ים • און פול געלט און סחורות ווס הט קיין שיעור נישט גהאט • און ער הט דס אלס נישט
גיאכט • און איז נישט ארום גגאנגן פונם בית המדרש • און הט עוסק בתורה גיווען יוסם וקולה אז
זאגט מען צו דעם עזשער ביקטו דען אז רייד גווען וויא דער (רבי אלעזר) • ווארם האקטו נישט גאטן
אז וויא ער • און האקט קיין תורה נישט גלערונט און ביקט נאך גינאנגן דיינע נארשקייט ווס האקטו
דר מיט גומון און עולם הבא • דס געלט האקטו גומון אויך לאזן אפערקערן ווס נעט דיר אפיר
נישט דאנקן דר פר • דין שונר אודר דין איידום אודר דר נוס הט גהאפט צו נעמן דין ווייב • דוא
אז האבן גהאפט און דין מוט צו ירשונן דיר • אזו מוט מען אים ויין דין • דעם ארוסאן ברענגט
מען ווארם האקטו קיין תורה נישט גלערונט זאגט ער איך בין ארום גווען און האב פול קונד גהאט
אז האב איך גומון ווען ווי צו דר גען אזו ברענגט מען (הלל הוקן) און מיואגט צום ארוסאן ביקטו
דען אזו ארום גווען ווי ער • און ער האט דאך תורה גלערונט אזו מוט מען אים און ויין דין :

דער נאך ברענגט מען דעם לשע דעם נואף • און מיואגט צו אים ווארם ביקטו נאך גגאנגן נאך
זונת • ענפערט ער איך בין אשיינר מענטש גיווען אזו האבן דא זונת לוסט גהאט צו מיר
האבן ווי מיה אויך גרעט • און איך האב מין רוא נישט גהאט פון ווי און האב נישט געקענט בצווינגן
דעם יצר הרע • דא ברענגט מען יוסף הצדיק און מיואגט צו דעם נואף ביקטו דען שיעור גיווען
פון יוסף הצדיק • און ויין הארמוט איז אים אזו מאג נאך גגאנגן • און הט אים גינאנגן בצווינגן און ויין
יגונם אפער ער הט ויך גפארקטן פון השי' און הט בצווינגן דעם יצר הרע אזו מוט מען אים אויך
וויין דין (אמר) דו חכמים זל האבן גגאנט און (הלל הוקן) אלו מאג הט ער געקן צו פר דונן איין

נראשון. איין האקבון נראשון הט עד גנעבון דעם מוילאר הוטר פון דעם בית המדרש. און מיט דעם אנדערן האקבון נראשון האט ער זיך דר נערט מיט נאר זיין בני בית. אכאל אום ערב שבת הט ער ניש געקענט פאר דונן דעם נראשון אזוי איז ער ארום גינגאנגן מיט נאר זיין הוז גונדן אום געסען און דר מוילאר הוטר הט אים אויף ניש גוואלט אריין לאזן אין בית המדרש אריין אזוי ער ארויף גקראכטן אויף דר וויס פונם פענצטער פונם בית המדרש און הט גוואלט צו הערן (דברי אלהים חיים) דר רייד פון דר הייליגער תורה וואס (שמיטה ואבטליון) לערנן. דער זעלבונדער טאג איז גווען תקופת טבת אזוי איז דר שנייא גפאלן אויף אים דרייא איינע הוץ און ער איז תלשת גבלובן. שבת פרוא האבן זיי ניש געקענט זעהן מחמת ער הט פארשטעלט דאס פענצטער האבן זיי ארום גשוקט זעהן צו עס איז הלל. האבן זייא אים אראפ גנוסן. האבן דו חכמים זל גואנט ער איז איין פרוקר מאן. עס איז ראוי מחלל שבת צו זיין פון זיינע וועגן. און האבן צו לייגט איין פייגאר און אן גווארומט ווארעם וואס און האבן אים דר קוויקט איז ער דר מונקערט גווארן. נוא זעהט וויא ארום דר הלל איז גווען און הט דאך הוטר גלערונט דרום איז ער גווארן איין ראש ישיבה און אב בית דין דר נאך אנשיא און כל ישראל האבן פון אים תורה גלערונט :

תנן רבן הו האבן גלערונט דר הלל הט גהאט אכצונ קעסטלובן תלמידים דרייסט פון זיי זענען ראוי גווען דר שכינה נאל רואן אויף זיי אזוי וויא אויף משה רבינו ע"ה. דו אנדער דרייסט זענן ראוי גווען דו זון נאל גלייבן שטיין דורך זייער תפלות אזוי וויא דורך דר תפלה פון יהושע בן נון דו איינציג צוואנצונ זענען גווען מוסל בעסונג און דער בעסטער צווישן זיי איז גווען יוחנן בן עוזיאל ווס ער הט גפאכט דעם פערנס ברוח הקודש דר ערנסטער צווישן זיי איז גווען רבי יוחנן בן זכאי. האבן דו חכמים זל גואנט אויף אים דאס ער האט געקענט כל התורה בפה (משנה תלמוד הלכות אגדות דקדוקי תורה דקדוק סופרים קלים וחמורים גזירה שנה תקופות גיטסראות קשלות פוכבים קשלות שוגלים שירות דקלים שירות שלים שירות מלאכי שירת דבר גדול דבר קטן בעשה התפלה היות ראבי ורביא) אויף אים און זיינו גלייבן זייט דר פסוק (להחיל אהבי יש) צו מאכן ארפין מיינו ליב האביר דרייא הוטרקט מיט צעהן עולמות. נון מארקט זיך ווען דער ארנסטער איז אזוי גווען. ווי הט שון געקענט זיין דר בעסטער. און אויף דעם (יונתן בן עוזיאל) האבן דר חכמים זל גואנט. איז פשעט ער הט גלערונט זענען אראפ גקומן מלאכים פונם הויקל צו צו הערן זיינו דברי תורה. און מיט דעם אכום ווס איז ארום גגאנגן פון זיין מול מיט תורה האט ער פארברענט די פוגל ווס פליהן אין דר לופטן :

גרסינן סיר האבן גלערונט דר ווס איז איין ארומאן און לייט גרום דוחק. און לערונט פארט תורה. ווערט דר הערט זיין תפלה. און ער וועט ניש נעסן פון דעם לוסקרייט פון דער שכינה. אזוי דר פסוק ואנט ויהי עינה רואת את מנחה) דיינו אונן וועלן זעהן דייני וייזונגס דס איז דר שכינה. (פה היא דרבה של תורה) אזוי איז דר סדר פון דר תורה. אפילו דו האקט נאר צו עסן פרוש מיט זאלץ. און וואסער מיט דר סאס. און האקט אויף גיט אויף עפוס צוא שקלאפון. ביז דו מוסט לונן אויף דר הולץ ערד. זאלסטו דאך תורה לערנן. און נאר דיין לוסט נאל זיין דר צו. און זאלסט ניש גלוקסן צו דעם מוש פון דוא מלבי עובדי פוכבים. דען אויף דיין שולש רואט דר שכינה. און אויף זייער מוש די מלאכי תהלה. און דיין קרן איז בעסער פון זייער קרן. איז דו מוסט אזוי וואול צו דיר אויף דר וועלט. און אויף זייער וועלט אייבונג נאל אויטלוקר תורה לערנן און ארפונן אין איר. דען עס איז זייער גרום איר שער דס אפילו אפלקסיר חכם שטארקט יונגיר הייד. און הט אפילו גאר ווייניג תורה גלערונט. איז ער הט גאר גלערונט לשם שמים. הט ער אזוי פול שער ווי דר ווס הט גלעבט הוטרקט יאר דען דער ווס שטארקט צו צוואנצונ יאר קאן ער זאגן צו הקב"ה דו זאלסט מיר גווען דר לענגערן מיינו יארן וואקט איר תמיד תורה גלערונט אצונד או דו האקט מיה אונזעק גנוסן יונגיר הייד פון דר וועלט וויקסטו מיר ווייניגער שער גובין דרום הט ער אויף פיל שער גליקה ווי ער וואלט לאנג געקעמט. און וואלט תמיד תורה גלערונט :

עם איז אַפֿשיל צו אַפֿלען וס דונגס אַרבוטער צו אַרבוטן ויין גאַנצן • אַפֿאל געמט דר מלך אונעק
 איינע פון ווי פון דר אַרבוט • און גייט ויך מיט אים שפּאַצירן • אז עס קומט פֿר נאָכט מוז
 אים דאָס בַּצֵּאלוֹן גלייך מיט אַלד • דען ער קען זאָגן דער מלך האַסטו מיך גאַנצט • לאָזן אַרבוטן
 וואָלט איה אַז אַרבוט גלייך מיט אַלי • אַזוי איז אַז דר מלך מלכי המלכים הקבֿיד • די אַרבוטער
 זענען די תלמידים תלמידים וס אַרבוטן אין דר תורה • און דר תלמיד תלמיד וס שטאַנדט וינגר הייד
 קט גלייך שִׁכָּר מיט אַלד • דאָס איז וואָל צו פֿאַר שטיין • אַז דעם האַט שִׁכָּר ער הַקֵּל ער גאַנצט
 (והשועב לעשיר אינו מניח לו לישן) דס געטקייט פונעם עושר לאָזט אים גיט שלאָפֿן • האַבן דאָ
 תלמידים גאַנצט צו אים וס מיינסטער דר מיט אַרבוט דר זאָמער שִׁכָּר אַפֿט וייער וואָל • און דר הונגער
 קאָן גיט שלאָפֿן • קט ער ויידר גענעמט אַז מין איה דר וס איז נאָט פון דר תורה • דער קאָן גיט
 שלאָפֿן אין קבר דען וייער תלמידים זאָגן נאָך דברי תורה פון וייער וועגן • אַז וררין ויך וייער
 לעצטן אין קבר • אַז וייער עס שטייט (דרכי שפּתי ישינים) ווי מואָן כידון די לעצטן פון דאָ וס
 שלאָפֿן אין קבר • גלייך וויא וייער וואָלט און געעבט אַז מיינסט נאָך פון וייער וועגן אין תורה •
 אונד אַנטן פֿשט • דען וייער האַבן הַנָּאָה דר פון • אַז דעם זאָגט דר פֿסוק (והנדה בן הוידע אִישׁ
 חו) און בְּנֵיהוּ אִינוּ נִתְּנִין אֶל־עֲבָדָיו וזו • דס מיינט קען אַז ער איז נעמען איין אַיפֿשטער אונד
 די הַנָּהָרִין • און וייער פֿלעגן נאָך זאָגן גוט פֿשט פון וייער וועגן • דרום שִׁכָּר אַז אים דאָ
 תורה ער איז גלייך וויא ער וואָלט נאָך געעבט • און דר וס וייער נאָך צו זאָגן אַנטן פֿשט פון
 אַנטן געגנט וועגן • און זאָגט אים גיט נאָך איז ער מעכט די גאָנצע אַז דר וס זאָגט ויא נאָך איז
 ער מעכט די גאָנצע • אַז וייער עס שטייט (והאמר אֶסְתֵּר מֶלֶךְ בָּשָׂם מִדְּבָרִי) אַסְתֵּר האַט גאַנצט צום
 מלך פון מִדְּבָרִים וועגן • און דר פון איז געקומן די גאָלד • (אֶפְרַיִם) זאָגט דר וס האַלט ויך גוט און
 זאָגט דעם פֿשט גלייך וויא ער נעלעבט האַט אים געזאָגט דער מוט איין עבירה • און איז אַז
 מעכט דאָ גאָלד :

הלכות ספר תורה

עס איז אַנטווער מַעֲנֵה אומלוקר יהודי נאָך ויך שרייבן אַספֿר תורה דרום צו לערנען טאָג און נאָכט
 אַז ווי דר פֿסוק זאָגט (כתב לכם את התורה) שרייבט איה אַז דר תורה און דר וס קאָן גיט
 שרייבן זאל ער ויך לאָזן שרייבן אונד ער זאל קומען איין ספֿר תורה און גיט דס מיינט קען די
 מַעֲנֵה צו גיבן איין ספֿר תורה אין שווער אַררין • דען דס איז אַחוץ אַנאָדער מַעֲנֵה • גאָר קען מיינט
 ער זאל האַבן בייא ויך אַספֿר אין דר היים • און מיט אַחוץ איז ער גיט ויצא דען פון דר ספֿר
 תורה קען קען פול מין תלמוד לערנען ווי פון איין חוקש • מיטאָר גיט פֿר קומען מין ספֿר תורה •
 גאָר פון צוויי זאכן וועגן • שִׁכָּר לימוד צו צאָלן • און אַווייב צו נעמען אַז ער קט עפֿס
 אַנדערס צו פֿר קומען טאָר ער די ספֿר תורה גיט פֿר קומען • איין ספֿר תורה תפֿילין און מוֹדוֹת
 אונד אַנדערס היינט קפֿרים וס זענען פֿר פֿולט געזאָגן נאָל קען ווי אַררין זייגן אין איין ערדנע פֿלי
 און מיינאל וז בַּנְּהָרִין אין דר ערד ביי אַתלמיד תלמיד דס עס נאָך גיט מִקֵּץ הַיָּמִים די פֿוס אַז
 מיטאָר ווי גיט פֿר הַנָּעֲנֵן חזו • דען עס איז אַלאַא אין דר תורה גיט אַז צו קעקן אונד צו פֿר
 בַּרְעֲנֵן איין (שם) חזו • אַז קאָר מען מין (כתב קדוש) גיט אַוועק וואָרפֿן • און קען איז ווי
 מוֹדוֹת בַּבְּבֹר צו האַלטן • עס איז אַסור צו זייגן איין (עשִׂים וְאַרְבָּע) אַז איין חוקש • דען דר
 חוקש איז העכער דער פון אַזאָ אַז אַז גיט מין (כתובים) אַז (עשִׂים וְאַרְבָּע) • און גיט מין
 גאָר אַז פֿתּוּבִים :

אז אַז קאָר מען גיט גיין מיט איין ספֿר תורה אין בית המדרש אונד אין גאָר אַררין • אַז גיט אַז
 בית המדרש • מיינען וז איז ווייט פֿר איינע פון אַקבר • אַז קאָר מען גיט אַן רורן מין ספֿר
 תורה נאָכטער הייד • אַז קאָר מען גיט ווען אַז איין באַגן אונד אַמול אונדער אַפֿט וס לוקט
 דרום אַספֿר תורה • אַז קאָר מען גיט וואָרפֿן מִקֵּץ ווייב אין דעם תלד וס איז רורן דאָ אַספֿר
 תורה • און די אַנדערס ספֿרים מוז מען אַז צו דעקן • און וייער זאָלן גיט ויין גאָנצט לעבן פֿעט •

אזכר ניש צו פסקן • קורן פון דר וואך מען איז מחוייב נהג כבוד ויין צו די הייליג ספרים • וז"ל
עם שמיים אין פרק (כר) המכבד את התורה נופל מכבוד על הבריות • וכל המחלל את התורה יופל
מחולל על הבריות) דר ווס האלט ערליך די תורה האלטן אים די לייט אזא ערליך • אונ דר ווס
איז מקטא גווארן פון איין (סת) אודר ער קט (רואה קרי) גווען • אזא אזא אנדע • די אזא זעגן וואל
אן דרורן איין ספר תורה מיט ריינע הענט • דען ווא איז מיט מקבל מומא דר ווס זען • מראנן
אספר תורה זאל ער אזא שטיין פאר איר אונ זאל בלייבן שטיין ביז מען שטעקט זי אריי • אזא איר
אורט • אודר דס ער זעהט זי שוין מיט אונ :

אזא איז אנדערס מצוה מיוחדא סאכא צו דר סיה אשין אונ ריין אורט • מיטאר ניש ריידן קיין
שום ווארט מביש קיין אום ביהדות ווארט אונ אזא ניש שטיין פאר דר סיה • גלייך ווי אין
שול • אזא מאר מען ניש אום שטערקען דו פוס • אודר ווענדן דעם רוקן צו דעם סיה • אזא איז
מען מחוייב צו שטיין פאר איר אפילו אין זיין הויז מיט פארקט אונ אנקסטן • אונ ניש קיין כלות
ראש צו מייבן • אונ אזא ניש קיין גלעכטאר • דען ווי איז איין עדות צו דר גאנצער וועלט ווי דער
פסק זאגט אונ דר תורה זאל ויין צו איינע איין עדות • דרום איז אומלוקער מחוייב די ספר תורה
מכבד צו ויין • מען איז מחוייב צו לייגן די סדרה אלו וואך צווייא מאל דעם פסק • אונ אסאר
תרנום • אונ אסאר אין רשי • אונ אז ער זייאנט אסאל דעם פסק אין דר היים • אונ דס אנדער
מאל מיטען חון אין שול • איז ער אזא יוצא אפער עס איז פול בעסער ער זאל צו הערן אומלוקס
ווארט פונם חון • אונ זאל ניש פאר פערן אפילו איינס פון ווי :

דר ווס לערנט תורה איז גלייך וויא ער וואלט מקיים גווען אלו תריג מצות ווס אין איר שטיין
דען אין (עשרת הדיברות) פון (אנכי) ביה לרעה) זענן תריג אזהרות • קונן די תריג מצות •
אונ ווייך גאט קט לוב דיא ישראל דרום קט ער ווי גנבין פול מצות • בדי ווי זאלן חזקה ויין צו
עולם הבא • אז ווי דר פסק זאגט (למען) צדקו יגדיל תורה ויגדיל) פון ווען ויין געקטאקט קיט קט
ער געדיקט אונ געטארקט דיא תורה • כדי מיר זאגן דווקא איר חזקה ויין צו עולם הבא • אונ ווא
מאכט קלוג דעם מענטשן • אונ פערענט די נשמה אזא איר אורט אונטער דעם (פסא הכבוד) • אונ
ווי מאכט פריידען דס הארץ • אונ דר לייבט די אונ • אונ פארט דעם מענטשן אין רעכטן וועג •
אז ווי דר פסק זאגט (תורת ה') תמימה משיבת נפש • עדות ה' נאמנה מחיימת פתי • פקודי ה'
ישרים משמחי לב • מצות ה' ברה קאירט עינים) די תורה פון גאט איז גאנץ אונ דר קוויקט דעם
נפש • די עדות פון גאט איז ווארעפטונג • ווא מאכט קלוג די גארן • די בפעל פון גאט זענן רעכט
פארטונג • אונ דר פרייאן דס הארץ • די מצות פון גאט זענן מוסר • אונ דר לייבט די אונ • אונ
די תורה איז איינע שלום אז ווי דער פסק זאגט (שלום רב לאזהבי תורתך ואין למו מכלול) פול
שלום איז צו די ווס האבן לוב דיין תורה • אונ עס איז צו ווי קיין שטורקלונג ניש :

סליק פרק תלמוד תורה

הלכות מושא ומתן פרק שנים עשר

דר צוועלפטער פרק ווי מיתא האנדלן באמנה אונ קיינער קאר ויין חבר קיין אום רעכט ניש טאן •
אשכרי כל ירא ה' החולק בדיקו) וואל דעם וואס פארקט זיך פאר גאט • דאס ער גייט אין
ויינע וועגן • אונ עס שטייט דאך שוין אובן ווס עס זענן די וועגן פון גאט • ווי ער איז איין
נדרום (חנן) אום ווס • אזא זאכטא אזא ויין איין (רחום חנן) אפילו אזא בהמות • מביש אזא
מענטשן ווי ער איז (נשאל עין תשע ותקאה) מוחל די עבירות דווקא תשובה • אזא זאכטא אזא
מוחל ויין דיין חבר אז ער געט פון דיר מחילה • וויא ער איז איין (מוחל חסד) • אזא זאכטא אזא
מוחל חסד ויין (ניגע פסק) כי תאלל אשכריה ושוב קד) אז די וועסט דיר ספרנס ויין פון דר מלאכה
מיט ריינע הענט וואל דיר אזא דר וועלט • אונ עס וועט דיר גוט ויין לעולם הבא • דען די וועסט
מיט קיינעם ניש קרוגן • אונ אזא וועלן דיר לוב האבן • אונ שלום האבן מיט דיר • דען די וועסט
קיינס ניש לייקן אודר פאלש שווערן אונ וועסט ביי קיינעם ניש פארקן :

דר פסוק ואנחם אין משלי (איש אמונת רב ברכות) דר סענטש ווס האנדלש באמונה דר פסוק פאר ברכות. דען די לייט ווערן מיט אים האנדלען און פאר ווערן זיך אין אים. און ליאזן און גערארען אים. און לאזן זייער נעלט ביי אים. און ער האט חן און ליבשאפט אין גאטס אזון. און אין לייטונגס אזון. און ער ווערט אפילו גרופן אצדיק. אז וויא דער פסוק זאגט צדיק באמונה ויהיה דער צדיק ווס האנדלש באמונה דער נעמט לעבן לעולם הבא. און דר ווס האנדלש נישט באמונה דר האט פול פיינט. און פרייאט זיך נישט מיט דעם ווס גאט האט אים בלשערט. און ער געקענט צום חברה נעלט. און ווי ביינום נישט גלייך מאן. זיין חוב וויל ער נישט בצאלן. און אפילו ער בצאלט שוין יא. מוז זייענער גרוס מייא און נאך לופטנש האבן דרוף. און ער רייסט אים אפ דר פון ער מיינט ער וועט דר פון רייד ווערן און אברהם ער ווערט דרובר ארום. אז וויא דער פסוק זאגט ווייטור וואך להעשיר לא. ונקח דען דער ווס איילט רייד צו ווערן פון אום ביין געלט דר ווערט מין סאל נישט ביין פון קיין ביין. דס עס קומט און אים בלבלולים. דס געלט פון גיט. און דר עבירות דר פון בלייבן ביי אים. אז ווי דער פסוק זאגט (עושה עושר ולא במשפט בתצי וקיו ועזבנו ואחריתו יהיה נבל) דער ווס מאכט זיך עבירות מיט אום כעסט געלט. אין זיינע האלב זארגן וועט ער עס אן ווערן און זיין סוף וועט זיין שולקאפטומקט און רסוף וועט ער דאפון צו די לייט און נוי וועלן אים פיינט האבן און דר זיין רשעות און וועלן אים נישט וועלן מין צדקה געבן:

דרום איז צום בעקטון דר סענטש זאל האנדלען באמונה. און זאל ערלויבן בצאלן זיינע חובות מיט גוטן מייא און מיט נישט געלט. דס זייענער זאל נישט דאפון אן ווערן דרוגן. און זייענער זאל אים נישט דאפון נאך לופט אזוי דר פסוק זאגט (אל תאמר לה שוב וכו' אתה לה) זאלסט נישט זאגן גיט אונזעך אצונד קום מארגן וועל איך דיר בצאלן נישט דו זאלסט אים תיקף וסיר בצאלן. און אז אימער איז דיר שולדונג זאלסטו אים נישט צווינגן מאמור האט ער נישט תיקף אזא בוסט דאך עובר און איין לאזן אין דר תורה (לא תהיה לו כנשמה) זאלסטו צו אים נישט זיין ווי אמניר. רב דר זאגט אז וועסט האנדלען באמונה וועסטו רייד ווערן. און אום נישט וועסטו ארום ווערן דס איז גורונגן פון דר תורה עס שטייט (לא יהיה וגו') זאלסטו נישט האבן מין צווייא אצדיא גיבט אונד מאסן. דאס אז דו קופסט קופסטו מיט דר גרוסר מאס. און פון קופטו פון קופסטו מיט דר קליינער מאס (לא יהיה לה) דרשט דו גמרא אז דו וועסט אזו מאן וועסטו נישט האבן. און אז רוא וועסט נישט אזו מאן יהיה לה) וועסטו פול האבן:

תנו רבן די רבן האבן געזונט ווערן ארלייא גנבים זענען פון האנדלן. דס ערשט ווער עס גנבת גאלד און ווערן דס אנדער ווער עס גנבת די דעה פון לייט. דס ער זאגט איינעם אז ער האט אים אמונה גמא און באקט איז עס לוגן. דס דרוש ווער עס געט צו זיך איין אורח און זיין הארץ איז נישט דר ביי דאס פערד ווער עס שטעקט אמתה צו אזו אפגעשטען ווס ער ווייט ער וועט אז נישט נעמן. דס פופט ווער עס איז איין שטעקער און עפונט און אפיל פאס מיט משקה און זאגט צו איינע איך עפון עס פון דיינע וועגן און באקט וואלט ער ווא בלו געפונט אונד נאך ווערן גלייבן דר הייבט און אנגב. דס געקסט ווער עס האט פאלש גוויבט. אונד פאלשט מאסן. אונד פאלשט אייניקן. דס וועסט ווער עס מושט עסיק אין בוקל. און פון קופט עס פון בוקל. דס אים איז פאר באטן אין דר תורה. און דער ערשטער פון זיין איז דר ווס גנבת די דעה פון לייט. דען עס איז גלייך וויא ער גנבת די דעה פון הקב"ה און אנדער געבונדן קאן ער אום קערן און דס קען ער נישט אום קערן. דר פסוק זאגט (לא תעשה עול במשפט) ביי גוויבט אונד ביי מאסן. פונקט די גמרא ווי קוקט דר צו דס וואלט פון (משפט). געפנט די גמרא דר ווס ווענט אונד ער קענט הייבט ער איין (דיין). אזוי ווי דר דיין) מירעכט פהקען. אזו מוז מין און רעכט ווערן. און אזו ווי דער ווס מושפט נישט רעכט ברענגט ער פונד זאגן און שווארץ ווערן. איך האט ער בוקל ביינו געמן געל שני משוקץ חכם תועבה. אזו איז און דר ווס ווענט ווערן מעקט פאלש. און ער מאכט דס שווארץ פאלש חזי אין דר שווער. און מאכט גלות און גרושים ריל:

דרום ונענו דם ביד דרוף מחוייב השקפה צו גובין און לייט דרוף צו זעצן . און זענן מחוייב צו נשטראפן די לייט דרוף . דרום איז אויטלוקר קרעמיר מחוייב זיינע וואג און גוויקט ריין צו האלטן . און איז נוי מחוייב אופט אום צוויילשן און צו פאררעכטן . וויא זאגן גירובט זיין דר ום פר קוקט משקאות . וום אמשקה עם איז זאל ער גיט פאר קופן מיט דער שום . נאר ער זאל די שום אראפ נעמן אין אפלי אריין פאר זיין כאס זאל גרעכט זיין . און זאל אויף אפיקל צו גובין . דען עם איז דאך גיט מינלוק עם זאל גיט בלייבן אפוסט אין דר כאס אויף דר וום ווענט זאל ער אפוסט אויב וועגן . רבי יונה זאגט ווער עם גנבת ביי זיין חבר אפילו נאר וום אשונגטור איז ווערט . איז גלייך ווי ער גנבת ביי אים זיין נשמה . אז וויא דר פוסק זאגט (פן אורחת כו) איז איז דר סדר פון דעם וום גנבת ביי זיין חבר . דס ער נעכט ביי אים אנועק זיין נשמה און דער גנב וום קערט אום די גנבה מוז קען אים מוחל זיין . דען אוב גיט וועט ער מיין תשובה גיט טאן . טענה רבנן די רבנן האבן גלעזנט די גנבים אויך גולנים אויך די וום נעמי ריבית פון יהודים . אז נוי ווילן אום קערן געלט פאר דאך פאר מען ביי זיי גיט נעמן . און דר וום נעמי ווא האבן אים דיא הקמים פיינט . אבר אז וויא קערן אום דיא וועלכונע זאך וועלכסט בעין כאט מען ווא ביא וויא צו נעמן :

מעשה איינר האט אפאל גוואלט תשובה טאן . און אויסזוכן זיינס אום קערן . דס זיין ווייב צו אים גאנגט ווי קענסט תשובה טאן . דעם נאכטול וום דר האכט אויף דיין לייב איז דאך אויף גיט ריין . אזו דס ער קיין תשובה גיט גטאן . דרום האבן די רבנים זך אהקנה גמאכט דס מיטאל ביי די גנבים און גולנים און (מלכה ריבית) גיט פאפער זיין . און דר וום איז ווא פקבל איז ער עובר אויף דיא רייד פון דיא רבנים . און מוז ענש לידען . אזווא איז דער דין קאן ער דיא נאך ביי זיין מוציא זיין בדינים . אויך דרוף אנאגער אופן . און ער האט עם נאך גיט מיטאש גווען . מאג ער וואל נעמן געזאקט דר פאר . און אוב גיט פאר ער קיין געזאקט גיט נעמן אבר די גנבה וועלכסט מאג ער ווא נעמן . און דר וום וויל זיין אצדיק זאל ער אויסזוכן מוחל זיין . אז נוי די צדיקים און הסידיים פון פאר צייטן פלעגן טאן . אזו נאכט איינער וויא האבן זיך גלייט שטראפן האבן זיי מוחל גווען אויסלוקן אויף אלס וום ער דס ווי גטאן . דס קיינער זאל קיין ענש גיט לידען דרוף זיי . אז ווי דר פוסק זאגט עם ענש רצדיק לא טוב) עם איז גיט גוט דער צדיק זאל ברענגן איינס צו ענש . אבר אז ער דס עפום פלארן . און זיין חבר דס עם גפון און וויל עם גיט אפ גובין . אויך ער דס גובין (ריבית קצוצה) מוז ער עם מוציא זיין בדינים אבר אז ער קען עם גיט מוציא זיין מוז ער עם מוחל זיין :

אור זען איינר דס גובין ריבית פון איין יהודי . און איז נשטארבן . זענן זיינע קינדער גיט מחוייב אום צו קערן . סיידן עם איז אזו אפלי אויך איין בהמה וום אויטלוקר וויקסט אז ער דס ווא גנימן פאר ריבית . טען זיי עם אום קערן פון זייער פאטערס פבד וועגן . און דר וום נעכט ביא איהודי ריבית איז די עבירה פול גרעסיר פון גויה און גנבה . דען ער פאר לייקנט אין גאט און אל זיין תורה . און וועט אויף גיט אויף שטיין צו תהיות המתים) . אויף דר וום גוט ריבית צו זיין חבר אויער דיא ערות . אויער דר רב . אויך דר סופר וום שרייבט דעם שטר חוב . דער שטר אויף אגרוסו עבירה . דרום זאל אויטלוקר זייער גווארונט זיין . און זאל לערנן די דינים פון ריבית דס ער זאל וויסן ווי אזו צו לייאן בהמה : אזו נוי די רבנים האבן אונן גלערנט און איין עצה גובין . דר וום וויל לייאן געלט ביא איין יהודי . אויך ער וויל מיט אים תבונה מאכן . זאל ער זיך גיט אן פרעגן ביי לוקרים . אויך ביי דעם (אב בית דין) ווי אזו ער זאל טאן בהיתר) . דס ער זאל גיט נשטראכט ווערן איין דר גרוסר עבירה פון ריבית . און אין דעם גרוסן ענש דער פון די דינים דר פון זענן פול צו שרייבן . נאר דס איז דיא בעסטע עצה . ווען איינס איז זיין חבר שולדיג נעכט . און די צייט איז גענוג ער זאל אים פצאלן און דס בית דין האבן גפאקט מיטאל ביא אים אפזוכן נעמי זאל ער שטיין אין דרוסן . און דער וואס איז אים שולדיג זאל אים ארום

מראנן אמשבון • און אז ער וויל אים ניט ארום מראנן דארף דס בית דין שוקן איין שלים ביי אים אמשבון צי נעמן :

איין פועל ווס האט ביי דיר גארביט • ביסמו מחוייב אים ווין שער צו בצאלן און דעם ועלבונו מין איידר די וון גייט הונטר און אזוי גיט בוסמו עובר אוף גאלי אין דרוחורה • (תנורבנן) ריא רבנן האבן גלערנט מין מענטש זאל גיט קופן אזוי איין מחורה וואס אונטער • הט איין און אויף איר פון איין (עין הרע) וועט • אָבר דס ווס דער מענטש האנדלט בסוד איז דרוון איימל ברכה אויף האבן די חכמים זל גואנט פאר ארלייא געלטן האבן מין העלטה גיט • דס געלט ווס איין סופר נעמט פאר ספר תורות און תפילין און מוואות שרייבן • און דס געלט ווס אדרשן נעמט פאר דר דרשה • און דס געלט פון דעם ווס רייזט איבן ים און דער ווס האנדלט מיט יתומים געלט • פֿרענט די גמרא בשלמא דס געלט פון אדרשן ווייל ער נעמט שער לשבת • אויף דר ווס רייזט אויבן ים פון סבנה וועט דען ער קען חיו דר מראנן ווערן • און אום קופן פון אלס ווין גוסס • אזוי אויף דער וואס האנדלט מיט יתומים געלט • דען ווי קענטן גיט מוחל ווין ווייל ווי נענטן נאך קליין • אָבר פֿר ווס הט מין העלטה גיט דעם סופרס געלט • זאגט (רבי יהושע בן לוי) די אנאלי פֿנסת הגדולה האבן גמאסט פאר און צוואנציג פֿענעטיס אז די סופרס זאלן גיט רייע ווערן • דען ווי וועלן גיט וועלן שרייבן • אויף אקליינע זאך זאל מיינר גיט מראנן ווין מיט ווין חבֿר און זאך עס אים מוחל ווין • אויף זאך ער מין פֿרעמט גיט האבן אין ווין האנדלן אויף ווין חבֿר • ככש דאס ער קאר ווין מיט אים גיט קרונ • תמיד זאל אומלער נעקן צו האנדלן באַמנה • דען עס איז גלייך ווי ער וואלט אום גלערנט כל התורה כולה • און וואלט וו מקיים נוען • אז ווי דר פסוק זאגט מצדיק באַמנה ויהיה דר צדיק ווס האנדלט באַמנה וועט לעבן לעולם הבא • דער פון לערנן מיד אַם אז דר ווס האנדלט באַמנה איז גלייך ווי ער וואלט מקיים נוען דא תריג מצות • און ירושלים איז גאר דרובר הרוב גווארן • ווייל וויא האבן גיט האנדלט באַמנה • אז וויא דער פסוק זאגט (שומעו בחוצות ירושלים דעו נא וראו ובקשו ברחובות אם תמצאו איש עושה משפט מבקש אמונה ואקלה לה) שווענט ארום אין די גאסן פון ירושלים • וויינט און זעקט און זוכט אין די ברייט גאסן אזוי איר וועט געבן אַמענטש ווס טוט משפט • און פֿערט צו האנדלן באַמנה • אזוי ווער אויף איר מוחל ווין • אויף ווען איינר קומט צום משפט נאך ווין טוט פֿרענט מען אים צום ערשטן האקסט גהאנדלט באַמנה דס אנדרו האקסט גלערנט תורה • און האקסט רעכט מעין נוען • און ווין פֿערפל נוען אין איר • האקסט דיר קיבע נוען איין צייט צוא דער תורה • האקסט קנדר גהאט לשם שמים • האקסט גהאפט אויף דער גאולה :

אויף גייט גיט דר רענן אין גלות • גאר פון וועגן דעם זכות פון דר ווס האנדלן באַמנה • אזוי וויא דער פסוק זאגט (אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף) נוען דר אמת טוט שפראצן אויף דר ערר לונט אראפ דס גרעכטקייט פונם הוקל • זאגט ווייטער דר פסוק (והי יתן תשוב ואֶרצנו נתן יבולה) גאט טוט געבן דס גוסס און אוינר לאנד טוט געבן איר פֿרוכט • עס נענטן גלייך דר מנה פון צדקה מיט דר מנה פון צו האנדלן באַמנה • דרום וואל דעם וואס הט איז ווין צווייא זאכן • ער הייבט אַרעכטער עושר ווס איז ווין ראוי צו באַרוקן מיט ווין געשירות • אויף איז (עשיר) אוהיות (שעיר) האר • דען דרייא ערלייא האר נענטן פֿר האנדלן ביי איין מענטשן • אומפֿן קאפ און באַרד • און אונטער דר ארום • אַם אויף דר ערנה • דר עושר ווס האט אין ווין דר צווייא זאכן • ער איז קענטן דר האר פונם קאפ • אזוי וויא דר האר פונם קאפ און דא באַרד פֿשיינן דעם מענטשן • אזוי וויא דר גמרא זאגט (רבי יוחנן לא היה ליה תתיבת זמן) רבי יוחנן האט גיט גהאט מין באַרד דס איז דא טונגהייט פונם פנים אזוי אויף קאנ • ווין דער ועלבונו עושר באַרוקן מיט ווין געשירות • און עס ווייזן פֿר איינלונג און זאך אויף אַם שערן דר האר פון ווין קאפ פֿרי ער זאל ווין צום שענקשון • און זאל פֿר ווי צדקה געבן • און אזוי וויא דר האר פון הונטר דר ארום קופן גיט צו גיט דעם מענטשן • און עס איז אים איין זאגער וויא צו ווייזן אזוי איז אויף פאר האנדלן איין עושר וואס פֿר לייקנט ווין

עשירות • און בהאלט דס געלט אין ברום און זאגט איהן האב גיט • און גוט קיין צדקה גיט • דעם
וועלכע ער ערשט איז גיט • דר גאנץ זענען דו האר פון דער ערד • אזוי איז אונז פאר האנדלן איין
ערשט איין ערד • דאס ער קריגט מיט ויין געלט און טוט משיג גבול • און גוט נאך דעם יצר הרע
מיט ויין געלט • אָבד דר ערשט ווס האנדלט בלאמנדיג מיט ויין געלט און גוט צדקה • און אים איז
גאנצט דער פסוק (חסד ושלום) און זאגט דער פסוק (חסד ושלום) נאכשט צדק ושלום נשקו) חסד • און
אָסר האבן ויך גענוגט • און צדק און שלום האבן ויך גאנצט נאכשט • (וצדק בלאמנדיג ויך ויך) :
סליק הלכות משא ומתן

הלכות משפט צדק פרק שלשה עשר

דר דרייצעטער פרק דעם וויא מילא רעכט משפט טאן :

עושה צדקה ומשפט נבחר לזה מבורח דר ווס טוט צדקה און משפט איז ער אס דר ווילט ביא
גאט מער איידר אלו קרבנות • דען גאט דעם קיין שום זאך גיט אזוי לוב וויא משפט • אזוי וויא
דר פסוק זאגט (צדק ומשפט מכון ברכה) צדקה און משפט איז אן גברייט און דין (בסא תבואד) •
און דר וואס טוט גיט רעכט משפט • דער האט פונף שלעכטע געמטן געל' שני משחקי חכם (תועבה
געל) איז מייטש ער טוט אים רעכט (שני) ער איז גפייגט אין נאכט אונטן און אין לייטונג אונטן •
(משחקי) ער איז אים ווערדט (חכם) ער איז אין דעם חכם פון משה רבינו • (תועבה) ער איז גאר
און גאנצט אים ווערדט • און ברענגט ער פונף מיני פורעניגות און דר וועלט און דר שונאי וישראל
דס ערשטע ער איז סטאט דאס לאנד • דס אנדערע ער איז מלל השם • דאס דרום ער טוט אפ דוא
שכינה פון ישראל • דס פערדע ער מאכט דס שונאי וישראל פאלן אין דר שווער • דס פופטע ער
ברענגט גלות און גירושים רל • אָבד דר ווס טוט רעכט משפט • איז ער גילובט אין נאכט אונטן •
און אין לייטונג אונטן :

דרום זאל מען מאכן דיינים פרום לייט און נאך שמים און זאלן ויין גבוי אין ארד דיינים • און
זאלן איינעם גיט צו לוב האבן אונד איינעם צו פייגט האבן • און זאל לייטונג גיט פראכט
אזעלכע לייט מרייבן בוראי קיין חניפה גיט און פארקטן ויך גיט פארשעקט לייט • אָבד אז מען
געזט אז ארין ווס טוט גיט דר צו • איז גלייך וויא עבדות פוכים גרום : דס פול ביי קומט און
שונאי וישראל • עס שטייט (לא תחזקו שוחד) קיין דין זאל קיין שוחד גיט נעמטן • פארענט דוא גמרא
פשיטא טאר מען קיין שוחד גיט נעמטן דען מיטאר דאך גיט אים רעכט פסקונ • ענפערט דו גמרא
מיטאר קיין שוחד גיט נעמטן אפיר רעכט צוא פסקונ • (פי השוחד געט ציני חכמים ויסלף רבבי
צדיקים) דען דר שוחד מאכט ברויך דו אונטן פון חכמים און פארקומט דו רייד פון צדיקים • בלאך
אפילו דר סענטשט איז אים גרעכט • דאכט ויך אים ער איז גרעכט דרום איז גיט מולד ער זאל
אים רעכט משפט טאן • ון די עבירה איז זייער גרום • דרום זאגן פל וישראל דרוגן גווארונט ויין
גיט צו מאכן אזעלכע דיינים ווס טונט גיט דר צו • און דר דין ווס פסקט איינעם אים רעכט אפילו
גאר און אשולגער • טו ער עס אים אפ גובין מיט ויין לויב אז וויא דער פסוק זאגט (תתן את
קוביעתם נפש) איה וועל גובין די דיינים ווס פסקונ אים רעכט מיט זייער לייב טוון זיי עס בעצאלן
טן ווייל דר ערשט איז און גרום • דרום פלעגן ויך פאר צייטן די צדיקים און חסידים פארקטן דר
פאר • און האבן גיט גוואלט ויין קיין דיינים • אז ווי די גמרא זאגט איידר ערב אסי) איז געשטארבן
זענען צו אים ארין גאנצטן די חכמים זל • דעם ער אן גוואבן צו וויינן • האבן זיי גאנצט צו אים
רבי ווס וויינט איר • איר דעם דאך אלו אייער טאג תורה גלעוונט • און מצות און (גמילות חסדים)
גמא • און און דעם איר און געשטעלט פיר תלמידים אין דער תורה • און איר דעם און גמאט אין
איר דר גיט דעם איר דעם קיין קאל קיין דין גיט גוואלט זיי • זאגט ער איה וויין דרום • דען
זען איה וואלט אין דין געווען • וואלט איה בראי קיין אים רעכט גיט גמא • אָבד אונד וויס איה
גיט אוב מיראט אומלונדן רעכט משפט טאן :

איה טאר דר דין קיין חניפות גיט מרייבן • ער טאר צו איינעם גיט ריידן מיט ווייט רייד • און

צום אנדרון מיט הארטי רייד • אוף מאר ער איינעם מיט אפ גופין (ברוך וזבא) אונ דעם אנדון
 מיט אונ אפילו עס קומן זיך לאדן אנהלמיר חכם מיט איין עם הארץ זאל ער זיך הייסן ביידו ווערן
 אונ אז דר עם הארץ ברייבט שטיין איז אוף מיט קשה • אוף מאר ער צו איינעם מיט זאגן רייד
 זשווינד היינט רייד • אונ צום אנדרון זאל ער זאגן בטרמקט • דיר וואל • קורץ פון דער זאך ער
 מוז טאן צו ביידו גלייך • צום ערשטן אז זיי קומן פר אים • זאכער זיי ב' דו האלטן פאר אים
 גרעכט • דר נאך אז זיי האבן סקנים גווען דעם פסק דארף ער זיי ביידו האלטן פאר גרעכט •
 דר פסק זאגט (ואתה תחזק אנשי חיל) דו זאלסט אים דר וויילן רייכו לייט וואס דארפן מיט צו
 לייטן • (וְאֵי אֱלֹהִים) נאכט פארשטונג (אנשי אמת) ווארדפונג לייט ווס קענען דן זיין איינעם
 גלייך מיט זיין חבר • (שונאי בצע) • ווס האבן פיינט זייער אייגן געקט • דס זיי אכטן עם מיט
 קומן נאכט פארקט • מביש דס זיי וועלן קיין שוחד מיט געטן • דא נמרא זאגט וועלכער הייבט
 איין (רשע ערם) קלוגר רשע • דער ווס קומט פארן דין אונ זאגט אים פגעות • אוף דער
 דין טאר מיט צו הערן איינעם אן דעם אנדערן • אז זיי דער פסק זאגט (שמוע בין אחיכם) איר
 זאלט צו הערן צווישן אייער ברודר בנאגד • דר פסק זאגט (לא תגורו כפני אִישׁ) מיינט דא
 גטא דר דין זאל זיך מיט פארקטן פר קיין שום בעד דין • אפילו פר איין עזשור • אודר פאר איין
 תיקף • אודר אפילו ער זאל אים וועלן הונגער צונגן • אודר פר מסרון אוף זיין לייב אונ גוקס •
 זאל ער זיך דאך מיט פארקטן פר אים • אונ זאל אים מיט צו פסקען • (כי תשפטם לאלהים הוא)
 דען הר משפט איז צו נאט • דרום מוז דער דין זאגן זיי רעכט איז • אבר איידר ער ווייבט דעם
 פסק • כאן ער וואל זאגן איה וויל מיט אים מיט האבן צו טאן • אוף מארן די דיינים מיט מענה
 דין זיין • דס די בעלי דינים זאלן זיי דארפן נאך לופן נאך זייער פסק • זייערם תיקף אז זייער
 קומן זאלן זיי אום הערן זייער פגעות • דר נאך זאלן זיי דרוגן גוט מעין זיין • אונ אוב עס איז
 זיי אספך זאגן זיי זיך גוט בטרמקטן • אונ מונן תיקף אום זאגן דעם דין • אונ אז די דיינים ווערן
 רעכט פסקען וועט קומן משיח • אז זיי דר פסק זאגט (ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה) • אוף
 זאגט דר פסק (שקמו משפט געשו צדקה בי קרובה ישועתי לבא וצדקתי להגלות אסון) •
 סליק פרק משפט צדק

הלכות אהבת חברים וגמילות חסדים פרק ארבעה עשר

דר פערצטער פרק רעט וויא איינער זאל זיין חבר לויב האבן וויא זיך זעלבסט אונ וואס אים איז
 מיט לויב זאל ער זיין חבר אוף מיט טאן • פערט מיט צו ריידן אוף אים קיין לשון הרע • אונ זאל
 אנטלוקן גמילות חסד טאן •

לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכח את עמיתך ולא תשא עליו חטא וגו' ואתה תלמד
 כמות זני ה' זאלסט מיט פיינט האבן דין חבר אין הארצון • אונ מיטן מול וועסט מיט אים
 ריידן מיט גוטי רייד זייערם חט ער דיר עפוס דר וויידר נאמן טארקטן אוף אים קיין שגגה מיט
 טראגן • נאר שטראף דין חבר • אונ מאנסט אים פור האלטן ווארעם ער הט דיר וויידר נאמן
 אבר טארקט אים מיט מביש זיין פאר לייטן • אוף זאגט ווייטער דער פסק זאלסט זיך מיט נאכט
 זיין אין דין חבר • דס דו טארקט אים מיט גיין ביין בצאלן • אוף טארקטן מיט הוט קיין שגגה
 אין דין הארצון דס אז ער וויל ביי אים עפוס לייאן מאר ער צו אים מיט זאגן דא האסט מיר מיט
 גוואקט לייאן • אצונד וויל איה דיר אוף מיט לייאן • דס איז אלא • דר אנדער • לאו מיטאר אים
 אפילו מיט זאגן דו האסט מיר מיט גוואקט לייאן • אבר איה בין מיט אזו ווי דו איה וועל דיר ווא
 לייאן • דען מיטאר נאר קיין שגגה מיט טראגן אין הארצון •

דר נאך זאגט ווייטער דר פסק ואתה תלמד כמות זני ה' זאלסט לויב האבן דין חבר ווי זיך זעלבסט
 ווס דו האסט געוירן מיואל עס דיר טאן • זאלסט עס דין חבר אוף טאן • איז אזו אוף פר
 קעמט • דרום הט אינז הקב"ה פר באטן דס איינער זאל דעם אנדרון מיט שטראבן פר לייטן דען
 ער איז אים מביש דער מיט • אונ דס איז דאך ארום עבירה • אז זיי דא נמרא ברענגט אין

נשין מיט (קמץא בר קמץא) דס גאט הט אים גהאלפן דר צו אז ויין בית המקדש ואל חרוב ועדן
 וייל מיהאט אים אזו מבייש געזען. דרום האט גאט פאר באטן מינאל קיין שגאה גיט מראגן אין
 הארצון. הען דס הייסט ווי (שגאט חכם). אונ דס איז דאך ידוע אז פון (שגאט חכם) איז חרוב
 געווארן דר בית המקדש. אונ דרובר זענען מיר אין אזו אשונערן ביטערן לאנגן גלות. אונ דל זמן
 די גרוס געבירה איז נאך דא ביי אונז. אונ מיר האבן ווא גאך גיט אפ גמאן פון צווישן אונז איז
 אים מילך דס די גאולה זאל קענען קומן. דרום זאל אומלעך יחדי גיט ברויזן ועדן פון אונאקט
 ווענען. אונ זאל קיין שגאה גיט מראגן אופון חכר פון איין גארשקייט ווענען. אונ זאל אונס
 שטראפן בשתיקה. מביש דס ווי זאלן וך גיט קרוגן אונ סבבה ויין איינס דס אנדער. בפרט אין
 ישובים ווי צוויי בעלי בתים וואנען מיט אנאנד קרוגן ווי יד איינס מיטן אנדערן. בפרט אין גרוס
 שטעט רידן ווי וואלדס איינער דס אנדערן. דס ברענגט ווי צו (שגאט חכם). אונ צום מיינסטן
 גענוג מען עס ביי די ווייבך וייל די מאנען רידן ווי נאך אן דר צו אונ דס אקס קומט פון גאולה :

דרום זאל אומלעך ויין איין ירא שמים אונ איין עניו אזו וועט ער בונדאי גיט האבן אין וך דיא
 בייזו מרה פון שגאט חכם. אבר ווען איינער שטעלט וך קונן חכר. אונ זאגט צו אים ווארום
 האקטו מיר דס גמאן. אודר ווארום האקטו דאס אונ דאס פון מיר גרעט. אז ער זאל עס אים
 זאגן בשתיקה אזו וואלט ער וך פאר ענקט. אונ ווי וואלטן וך איינס דס אנדער מוסל געזען. אבר
 פון (שגאט חכם) ווענען קומט קיין גוטס גיט דען ווא ווערט אלו קאל גרעסיר. אונ דר הוצט די
 הערצור. דער גאך קומט עס דאך משפחות לייגען וך אריין רדן אונ עס ווערט דער פון דיו
 אנדערס קרונ. דרום זאל מען אפ מין פון וך די גאולה. אזו וועט מען גיט קומן צו שגאט חכם.
 דען דעם עניו פאר דרוקט גיט קיין שום זאך. אונ ער פאר הערט אונ פאר שווייגט. אבר דעם געווען
 פאר דרוקט אומלעך ווארט. דען ער מיינט מען דעם אלס לגאוי. דען די גאולה איז דר סקור אונ
 יסוד צו אלו הרבי עבירות ווס אין דר תורה ווענען. פון גאולה קומט שגאט חכם. אונ רונן. אונ
 קרונ. אונ געלעג. אונ רציחה. אונ זנות. אונ עס ברענגט אונ צו צורת פוכבים דונ אונ אוף
 אפילו די גאולה ווערפט איז געלייבן צו עבירות פוכבים. אז וויא דער פסוק זאגט (תעבית ה' כל
 גבה לב). עס איז אים ווערדונ צו גאט דס דוכו הארץ. אונ די צורת פוכבים הייסט אונ (תעבית)
 פון גאולה קומט לטון הרע. סקור פון דער זאך אלס דאס בייז קומט פון גאולה. אונ אדרום געטן
 קומט פון עניות :

דא וועל אוף איינער לערנען ווי אזו איר זאגט אפ טואן פון וך דיא בייזו מרה פון גאולה לקיטל אז
 איינער טוט אים עפוס וואס אים דוקט וך עס איז אונ רעכט. זאל ער גרענקען אין דעם (יום
 הדינה). אונ ווי מוועט אים אריין לייגען אין קבר אריין. הען אלו מוזן דאך שטארבן אונ עס
 סעקט קיינס גיט. אזו וועט אים געווארן פאר גיין ויין גאולה אונ דס איז דאך אוף ידוע אז דס ווס
 מוז ויין. אונ עס קען אנדערש גיט ויין. איז גלייך ווי עס איז שוין געזען. אזו אוף קען דס אנדערס
 גיט ויין דס אומלעך מוז שטארבן. דרום זאל וך אים דוקטן גלייך וויא ער איז שוין געשטארבן
 אונ אז מען טוט עפוס אמוטן סעקשען אודר מירעט אים עפוס דא קאן ער דאך גיט עקשפרון אזו
 וועט ער בונדאי ויין איין עניו. דרום די צדיקים ביי ווער טוט הייסן ווי לעבנדיג ווי דר פסוק
 זאגט ווענערדין יהודיע איש חי דעם (הגדה). פאמער איז שוין לאנג טוט געזען. אונ דער פסוק
 דוקט ווס לעבנדיג סעקשען. וייל ער איז אצדיק געזען. אונ די רשעים הייסן ביי ווער לעבן
 אוף טוט אז ווי דר פסוק זאגט (מות הית). אוף זאגט דר פסוק (ותחת חלל לטע). דער פון איז
 געווענען אז דער רשע ביי זיינעם לעבן ווערט אוף אן גרוסן מאסר מענקטש. אוף בייא ויין לעבן
 קרונט ער וך אוף אומלעך ווארט אונ נאך ויין טוט גענוגט אים גלייך וויא ער וואלט וך אוף
 געקענט קרוגן. גלייך וויא בייא ויין לעבן. נמצא אז דרום איז ויין טוט מיט ויין לעבן גלייך
 דרום הייסט ער ביי ויין לעבן ווא אמוטן מענקטש אבר דר צדיק הייסט ביי ויין טוט אוף אלעברנדיג
 סעקשען. אונ ביי ויין לעבן דוקט וך ער איז טוט. אונ עקפערט קיינס גיט. נון לזבו ווער עס
 וייל

חיל טיף פאלגן ואל ער פון זיך אפ טראן די מדה פון גאון. וועט ער קענען קוקן צו אלו גוטו מוחות
און די מדה פון גאון ווערט צום סייגסטן גפונן ביי עשירים. אז ווי דער פסוק זאגט נכסף וחקב
ירבה קה ורם לרבך ושכחת את ה' אלתיך אז עס ווערט דיר געטערט גארד און וולכר. ווערט
דו הייבט דיין הארץ. און פאר נעמט איז גאט דיין גאט. און האט גאט קיין שום זאך נישט אזוא
סייגט וויא גאון אז ווי דער פסוק זאגט (ואתו לא אוכל) איך קען נישט וואונען מיט דעם בעל גאון
אזיך דער וועלט:

און נאנט הקב"ה דער גאון טוט אן מיין קלייד. אז וויא דער פסוק זאגט (ה' קלך גאות לבש)
גאט דו קונג איז אן גקלייד מיט גאון. און גאט טוט אן דאס קלייד אז ער טוט אנקמה
אין די רשעים די בעלי גאון. דס, ער וויל וויזן אז נייער גיאות איז נישט. אבער וויסער שטייט
דאך אין דר תורה און גביאים און בתובים. דס גאט איז איין, עניו מיראך נישט בארדן ווי דרוגן
דען דס גפונט קען אין (ויתן לה). נון ווי זאל דר ונדנדן מענטש נישט געקוקן אין דעם טוט דאס
ער איז קיין שעה נישט זוכר. און קאן פרגיין אין ארבעט און דר מענטש ווס געקוקט דרוגן פרגיט
אים בוראי ויין גאון. דר גאון קאן ער קוקן צו פול גוטו מוחות. און ווערט בהוט פאר פול הרבי
עבירות. בפרט פון די עבירות ווס צווישן אים און ויין חכר. דהיינו (לא תקום) און (לא תמור)
און (לא תשא את אחיך בלבבך). און אנדרו עבירות. דהיינו שטעמט און קרנן דען דאס
אלס קוקט פון גאון. אז ווי דר פסוק זאגט (הורח תובך את עמיתך ולא תשא עליו חטא) אז דיין
חבר הט דיר עפוס דר ווייך גאון ואלקטו אים שטראפן. און זאגן צו אים ווארום האסטו מיר
דס גאון. אונדז נעמט. אזו וועט ער זיך פאר ענטפערן פאר דיר און איר וועט שלום ווערן:

אבר עס איז צום בעסטן דס עס, זאל אים נישט הארן קיין שום זאך. און קיין רייד. און זאל עס
מוחל ויין. אז וויא דא צדיקים און חסידים פאר צייטן פקענען טראן. דא ועלבינו צדיקים
הייסן ביי נייער טוט לעבדונג לייט. און דס קוקט אלס פון דר מדה פון ענינה. נאך מער כחש' די
גמרא פון דעם פסוק והובח תובח את עמיתך ולא תשא עליו חטא) ווען דא נעקסט אייניגס איין
עבירה טראן. ואלקטו אים שטראפן געמיינעך ער זאל נישט סבירש ווערן. אבר אז ער וויל דיין
שטראפ נישט מקבל ויין סאנסטו אים וואל שטראפן און סבירש ויין פאר לייט. און אז ער וויל דיר
נישט פאלגן. הייסט ער איין (בסיל) אנאר און ארשע. אנעלכונ הט שלמה המקד פראשן סינאר
אים נישט שטראפן. אזו ווי דער פסוק זאגט (באובי בסיל אל תרבר) אין די אנערן פון איין נאר
זאלסטו נישט ריידן קיין שטראפ רייד. און ער ווערט פלארן פון דר וועלט און פון ווענד וועלט.
אבר די לייט ווס געמאן אן שטראפ איז די שטראפ פאר לוב אז וויא דר פסוק זאגט (אל תובח לץ פן
ישנאך הובח לחכם ווארבה) זאלסטו נישט שטראפן קיין לץ. סאסור וועט ער דיר פיידן שטראפ
צו אהבס וועט ער דיר לובן. דען ער איז זיך משלם מיט דר שטראפ. אז ווי די גמרא זאגט ורבי
יחנן בן נורי) זאגט איך האב גימאכט דאס רבי עקיבא ערה) איז פאר גשלאנען גווארן פון ער
גסילאל). און ער הט טיף נאך דרוגער מער לוב גהאט. און אים און ויין גלייכונ איז גאט דר פסוק
(הובח לחכם וברי):

אלו צייט זאל אומלוקר יהודי ווערן. און אכטונג גיבן זיך נישט צו קרנן מיט וייני חברים און זאל
אומלוקן גוטס טאן אז ווי זיך ועקערט אז ווי דר פסוק זאגט (ואהבת לרעה כמות) זאלסטו לוב
האבן דיין חבר וויא זיך ועקערט (מה העלך כני לחברך לא תעביר) וואס עס איז און דיר גפיינט
זאלסטו דיין חבר און נישט טאן. רבי עקיבא זאגט עס איז אקליינ פרשה (ואהבת לרעה כמות)
און דרוגן הענטט פל התורה כולה. און אז ער שאפט מיט דיר עפוס זאלסטו עס מאן. גלייך וויא
עס וואלט גווען פאר קערט. דס דו וואלט מיט אים גשאפט מקל שפן דס דו זאלסט לוב האבן דיין
בשעפר. און זאלסט טאן אלס ווס ער גביש און שאפט מיט דיר. גמרא אז פל התורה כולה הענטט
אין די דריי ווערטער. אז ווי די גמרא זאגט איין עובר בכתבים איז גמון צו (שקאי) און זאגט זי טיף
מעבר און לערן טיף פל התורה כולה ווייל איך קען שטיין און איין פוס. האט אים (שקאי) אנעק
לייט:

גשמוסין. איז ער גרוען צו הלל. און האט צו אים און גאנץ די אייגנטום ווערמור. האט ער אים געצויגן ווען. דר נאך האט ער אים געווען. די דריי ווערמור (וואהבך לרעה במוה). דען דס איז דר בלד פון כל התורה :

דרום איז אומלוקר סחויב צו גרענקן אין זיין חכמם טובה גלייך וויא אין זיין טובה. און אז זיין חבר איז עפס אין אספנה. און ער קאן אים מציל זיין. און איז אים נישט מציל. איז גלייך ווי. ער וואלט אים אום גבראכט מיט זיין האנט. אז וויא דער פסוק זאגט ולא תעמוד על דם רעך זאלסט נישט שטיין ביי דיין חברס בלוט. דס דו זאלסט אים נישט פארלאזן אין איין צרה. גייאמט דו בוקט אים סחויב צו העלפן מיט דיין לייב אונגוטס. און אזוי ווילסט זאגן איה קאן אים נישט העלפן. דרום שטייט דר ביי (ויראח מאלהיה) זאלסט זיך פארקומן פאר דיין גאט. דען ער ווייבט אזוי די קענקטו אים העלפן. און אזוי נישט. און אזוי איה ביידא אונגוטס דס דר מענטש קאן זיך פארקומן פאר זיין שטייט דר ביי (ויראח מאלהיה) דען ער ווייבט דעם גאט. איין גר נישט איז מקיים די מצוה אזוי און אין כלל ווי ארעכטמור יהודי :

שמונה אכס ארליי חברות זענען פאר האנדלן דס אומען בהעפט זיך צו זיי לערונט מען אפ פון זייער זייער טעות. דס ערשט ווער עס בהעפט זיך צו כללים און שרים לערונט ער זיך אפ פון זיי די סכה פון גאט. דאס אנדער ווער עס בהעפט זיך צו רשעים. לערונט ער זיך אפ פון זיי געלט איין צו זאמלן. און מענטשן זיך אן צו טאן דס דרשט ווער עס בהעפט זיך מיט ווייבד לערונט ער אפ פון זיי יצר הרע. און ביידא חרדים. דס פערדו ווער עס בהעפט זיך צו יונגן לייט לערונט ער אפ פון זיי איינעל ביידא. דרום האבן דיא חכמים געזאגט אין פרק דו ווס ביידון מיט קליינע קונדן. און די ווס ווען ביי (עמי הארצים) דס מאכט אום צוהן דעם מענטשן פון דר וועלט דס פאסט ווער עס בהעפט זיך צו שטעכט לייט לערונט ער אפ פון זיי גבירות. און פול ביידא צו קאן. און קיין תשובה נישט צו טאן דס וועקסט ווער עס בהעפט זיך צו ליצים לערונט ער אפ פון זיי לשון הרע אונגרייזות און שבועות און קללות. און לויגן זאגן און נאך וועלכע גלייכונג דס וועקט ווער עס בהעפט זיך צו ארומע לייט לערונט ער אפ פון זיי ענינות. און נאט צו לויבן און זיך לאזן פאנגן מיט וואס גאט האט אים געגעבן. און פנעקט נישט קיין אונגריג. דס אכט ווער עס בהעפט זיך צו צדיקים לערונט ער אפ פון זיי חכמה און פול מדות טובות. און דס איז און אפאל פון אהבת חברים. דס מציאל דעם חבר דן זיין (לפך זכות). אזוי און שטייט אין פרק ויהי דן את כל האדם לפי זכות) זאלסט דן זיין אומלוקן מענטשן. צו זכות. דער דין איז אזוי ווען דו זעהסט איינס עפס אונאף טאן. און עס איז דיר אספא אונג ער איז אפרומר מאן. און אזוי נישט. און אפילו דו ווייבט נויטס ער איז ארלייך. גאר דו ווייבט נישט קאמור האט ער תשובה גאטן. בוקט אים סחויב דן צו זיין לפך זכות אבר אז דו ווייבט נויטס אז ער האט נאך קיין תשובה נישט גאטן קאנקסטו אים דן זיין לפך חובה. און אום פיינט האבן אזוי און זאגט דיא גמרא אפילו דו זעהסט אומלוקר חכם איין גבירה טאן. סארקסטו און אים קיין ביידא נישט גרענקן דען ער האט פונדא תשובה גאטן :

און דר ווס איז אים וואו רשע. און גרענקט און אים ביידא. קומן און אים יסורים. אז וויא דער פסוק זאגט (החושד בפשעים לוקה בגופו) דר ווס איז חושד אפרומן טאן. דער ווערט געלאגן אין זיין גוף. דען דס אלס קומט פון שגאה דרום טראכט ער און אים ביידא תמיד. אז וויא איה רב אובן געווען פון וואגן, עס געקט זיך פון גאנה רען דער בעל גאנה האט קיין יראת שמים נישט. און סיינט מען מוט אים תמיד דר ווער זיין בבד. און דאז ער אומעק פול מצוה פון זיין גאנה וועלן. גאט מער גרענקט אים זיין גאנה. דס ער פאר שטוינט נישט קיין שום מענטשן און וויא באלד מען רעט אים אונארט. סיינט ער מירעט אים דר ווער זיין בבד דרום פאר דרוקט עס אים. און ער קוקט זיך מיט די לייט. גאט מער גרענקט אים זיין גאנה. דס ער איז קיינעם נישט מוחל און אלוס ווס ער האט קעגן אים געווען מיט רייד מיט השגת גבול אונד מיט אנגער נאך און האלט דיא שגאה ביידא זיך אונזיל און זייענעם קיין סחילה נישט בעטן פון זיין גאנה וועלן אבר דר ווס איז איין יראת שמים און

בְּרַעְנָקֶט זִיף אֵיף הָאב דאָך גאט אַפֿט דער ווידר גמאן • נוא וויא זאך ער עס מיר מוחל ויין • אז אֵיף וויל יענעם גיט מוחל זיין אזו נועט ער פון זיף בְּדִיא אַראפ וואַרפֿן די גמאן :

אָדך דר נאחמן ליינט אומלוקן אום צו בייזן • אָבֿר דר עניי איז אומלוקן דן (לפֿך זכות) : דרוף איז פֿר האַרדן • דרייא מעשלות איין מעשה אכאל הט זיף איין אַרזכאן פֿר דונגן ביי איין עושר אָף דריי יאר • איז זיין צייט אום גמאנגן אום ערב יום פֿיפּור • זאָנט ער מיין דונבֿר בעל הבית גוב מיין שִׁכָּר • דען אֵיף וויל פֿארן אַהיים • זאָנט דער בעל הבית אֵיף הָאב קיין געלט גיט זאָנט ער גוב מיר בְּהמות • זאָנט ער אֵיף הָאב קיין בְּהמות אָף גיט זאָנט ער גוב מיר פֿעלדיר זאָנט דר בעל הבית אֵיף הָאב קיין פֿעלדיר אָף גיט • זאָנט ער גוב מיר קליידר אודר בעט גוואנט פֿר מיין שִׁכָּר • זאָנט ער אֵיף הָאב קיין שום זאך דיר גיט צו גנבין • אזו איז ער געפֿיך אַהיים גמאנגן מיט טרוואַרג גיט • אונ הט גיט גבראָכט אַפֿילו מיין פֿחות מִשְׁנֵה פֿרוטה • נאָך יום טוב הט דר בעל הבית אָן גלאדן דריי איינלוקן מיט עסן שפּיזי אונ געלט אונ קליידר אונ האט עס גבראָכט דעם אַרזכאן אונ פֿרענט אים וויא האָסטו מיר דן גווען זאָנט ער אֵיף הָאב מיר גבראָכט טאמור האָסטו מיריש גווען אלס ווס דו האָכט • זאָנט ער מִיזאל דיה אָף דן ויין צו זכות פונם הויסל ווי דו האָכט מיר דן גווען :

נאָך אַמעשה אַהסיר הט אַכא אום גלייזט אַמור פון דר תפֿיסה • אָף דער נאָכט הט ער זוא גלייזט ביי זיף צו פוסן • איז דער פֿראו האט ער זיף גמבֿולֿת • אונ פֿרענט זיינע תפֿסידים וויא האט איר מיר דן גווען • זאָנט וויא מיר האָבן אֵיף דן גווען לפֿך זכות • זאָנט ער גאט זאל אֵיף אָף דן זיין לפֿך זכות • נאָך איי מעשה • (רבי יהושע בן הניניא) איז גמאנגן צו אונזֿה וויא ער איז נקובן פֿר איר הוז • הט ער אום גמאן זיינע תפֿסילין • אונ גייט אַררין צו איר אונ מאַכט צו די טור • דער נאָך איז ער אַרזס גמאנגן • אונ הט זיף גמבֿולֿת אונ לערנט מיט זיינע תפֿסידים • הט ער זיי נפֿרענט ווי הט איר מיר דן גווען • זאָנט זיי מיר האָבן אֵיף דן גווען צו אַלום גווען • זאָנט ער עס איז אַכט • גאט זאל אֵיף אָף דן ויין לפֿך זכות פונם הויסל • דרום זאך זיף אומטור אָפֿ לערנט פון די דריי מעשלות • דס ער זאל אומלוקן דן ויין לפֿך זכות :

אָדך זאָנט די גמרא דער ווס בנזייאט זיף ערלוק מיט זיינע זיבֿנים • אונ דר ווס לייאט דיא אַרזס לייט אין זיינער גומן • אונ דער ווס געסט זיין שוועסטער מאַכטור דר אנווייב • אָף זיי איז גזאָנט דר פֿסוק • ווען דו וועסט גאט אָן רופן וועט ער דר הערן דיין תפֿלה • אַכא האט אַייגער מְבִיחֵה גווען אַהסיר הט דער חסיד גנומן אַשוקל מיט גוטי פֿירות • אונ האט אים זשאָקט • אונ פֿפֿעלט צו אים דס שיק אֵיף דיר דרום ווייל דו האָכט מיר כִּכְבֵּד גווען מיט דיין חלק גן עדן • דאס אֵיף הָאב בוקמן ווייל דו האָכט מיר כִּבִּיש גווען • דרום זאל אומלוקן גמאנגן זיין דרוגן • אָף טואַן מיר דרוף דריי טאג אין טאג תפֿלה • דס מיר זאלן שטול שווייגן אונ קיינעם גיט מְבִיחֵה ויין אז וויא מיר זאָנט (אַלֵּי נצור קשוני כִּרְע וּשְׁלֵחֵי וכו') מיין גאט הויט מיין צונג פֿאר בייז • אונ מינע לעפֿצן פון צו ריידן בייז ריר • אונ צו די אַלז ווס שעלמון מיר זאך מיין לייב שווייגן • אונ מיין לייב זאל ויין ווי ער צו אומלוקן מענטשן דען זענן די גוטי מלָאָכִים זיינע מלָאָכִים • אונ זאָנט צו גאט זעה ווי ער הט מוחל גווען צו די לייט ווס האָבן אים פֿול בייז גמאן • אזו גערסטו אים אָף מוחל צו זיין :

אַזו זיי מיר גמאן דס (רבי אַלֵּיעזר) האט תפֿלה גמאן אָף רענן • איז ויין תפֿלה גיט אָן גנבין גווארן • דר נאָך הט (רבי עקיבֿא) תפֿלה גמאן אונ דס זאָנט (אַבִּינו מִכְנֵה חטאנו לְבָנֵינוּ) דא איז נקובן אַרענגן • איז אַראפֿ גמאנגן איין (פת קול) פונם דוכס איר זאָנט גיט מינען דער איז פֿריבֿר פון דעם גאר ווייז דר איז אומלוקן מוחל דרום איז ויין תפֿלה דר הערש גמאנגן אונ (רבי אַלֵּיעזר) איז גיט מוחל • דרום איז ויין תפֿלה גיט דר הערש גמאנגן דרום אָף ווען יִשְׂרָאֵל זענן אַייגנס אונ זענן מוחל אַייגנס דס אַגדרו אונ עס איז צווישן זיי קיין קרונ גיט פֿאר האַרדן זאָנט אָף זיין דר פֿסוק (קמץ אַחֲרֵי וַרְעֵי אַרְבָּנָה גֵא שְׂכֹחַם בָּהּ) פון ווענען מינע ברויזר אונ געלען וועט אֵיף ריידן

ה'לום צווישן דיר און גאט וועט אונז מאן אלז טובות און נחמות ווס די נביאים האבן גאגט *
אונזער וועט אונז שונקן משיח. און וועט אונז דער ליוון אום דעם גלות בקטרה בקינינו אפן *
מליק פרק אהבת חברים וגמילות חסדים

ענין הכעס והחמה שלא לבעוס פרק המשה עשר

דער פונדאמנט פאר דעם רעט דער מענטש וואל גיט זיין אין בעס. דען פון קיין פאס קומט קיין גוטס גיט *
עלכל אדם הארץ אפן ותפארהו עובר על פשעו דר שלכל פונם מענטשן איז ער נאל דר לענגרן
זיין צארן. און זיין שיינקייט איז ער זאל אויך פארן אפן דא ווינד אז נוי מיר גפונן ביזא
יזקה אבינו עיה דם אבימלך המ אים אנועק גמורין. דר נאך אז ער איז צו אים גקומן המ
ער אים ככפר גווען און המ אים גיט גוואלט קיין ביזי גצאלן אזא אפן ווסה הצדיק. זיינו ברנדן
האבן אים פאר קומט. און ער האט וויא גיפוייט און ערלוק גהאלטן. עס איז אפן אמאל גווען
אחסי. אלז נאכט איידר ער האט ווי גלייגט שטאפן האט ער אזא גאגט. דא בין איך מוחל
אויסלוקן מענטשן ווס המ מיר דר ווינד גמאן. דם ער זאל קיין ענגש גיט ליידן דוקה מיר אפן
זאגט די גמרא דרייא נעמן ווס גאט המ לוב. דר ווס ווערט גיט ברונז. און דר ווס שייפודת ווי
גיט אן. און דר ווס איז מוחל אויסלוקן מענטשן (רב אדא) המ גלעבט עמכוכו הונדרט יאר האבן
אים זיינו תלמידים גפרענט לוב רבי דוקה ווס פראכות המ איר ווכה גווען אזא אגט צו ווערן
זאגט ער איך האב קיין מאל גיט גפרענט אין מיין הוז. אפן בין איך גיט גמאגן פרוז פאר דעם
ווס איז עלמור אויך קעסקלובר גווען פון מיר אפן האב איך גיט מפרהר גווען אין דר תורה אפן
אין אום ריין אויך. אפן איך בין גיט גמאגן פאר איידן אן תורה און תפילין. און איך האב גיט
גיטלאפן אין שול און אין בית המדרש. איך הב מיד גיט גפרייט אין דער צורה פון מיין סגור אפן
האב איך קיינעם גיט גרופן מיט קיין צו גאמט:

דרום זאל אויסלובר מענטש גווארגט זיין גיט צו זיין אין בעס. דען אין דעם בעל בעל גוועלמאגן
אלז מיני גיהנם אפן קומן אפן אים פול קרענק. נוא פאר ווגדנט ער דא וועלט און יענו
וועלט. רבי זינתן זאגט עס קומן פול מרענק אפן איין ריזון. אז וויא דר פסוק זאגט ונתן לה ה'
לב רצו וקליו עינים וראבן נפש גאט וועט דור גרין אצערנדרג הארץ. און פאר גלעגט אונז
און ווייאגט צו ריין לייב. נאכא בר הנא זאגט דר ווס איז אופט אין בעס איז אפירד דא שכינה
גיט נאכט אין זיינו אונז אז ווי דר פסוק זאגט (רשע בגובה אפן כל ירוש אין אללים כל מיומתי)
דר רשע אויך זיין הוד צארן פארשט ער גיט אין גאט מיט אלז מושבות. (רבי ירמיהו) זאגט
ער פאר נעקט אפן זיין תורה. און ווערט גאריש אז ווי דר פסוק זאגט (כי בעס בלב קסילים ינות)
דען דר בעס רואט אין הארץ פון די גארן און רשעים:

רבי נחמן זאגט ווער עס איז אבעסן זאלקסטו וויסן דם זיינו עבירות זענן פול מער פון זיינו מצות
אז ווי דר פסוק זאגט ובעד חכה רב פשעו. דר צארונדער מענטש האט פול ווינד. נאך
זאגט די גמרא תמיד זאל אפגענטש גיט צארגט זיין ווי (שמיא) נאר אזא ווי (הלל) המ קיין מאל גיט
גפרענט אפגעשט איז גווען איידר המ ווי גוועט צו הונדערט גולדן. דם ער וועט קענען (הלל) אין
בעס אריין ברענגען. אמאל אום ערב שבת שפעט. המ ווי דר נחל גצוואגן קומט ער צו זיין
און המ גרופן צוויי מאר (הלל) איז אין דער היים. איז הלל אין דער היים. המ ער ווי פאר ברנדן
זיין קאפ. איז גשווידר ארום גמאגן צו אים. און זאגט צו אים מיין זון וואס ווילסטו זאגט
ער איך האב עפוס צו פרענען. זאגט הלל פרענ. פרענט ער אים פאר ווס האבן דא לייט פון
בבל גלאטו קעפ. זאגט ער דו האבט גפרענט אנדוסוואך. דם איז דרום ווייל זיי זענען גיט קלוג
אין אמיידו ארום המ ער וויידר גשרען איז (הלל) אין דער היים איז ער וויידר ארום גמאגן המ ער
וויידר גפרענט עמכוכי מאל אזעלכע זאכן לסוף זאגט ער איך האב פול קשיות צו פרענען נאר איך
פארקמ מיד דם דו וועסט ברונז ווערן. זאגט הלל פרענ מיין זון וואס דא ווילסט. איך וועל דא
גלייבן שמיין. הייבט אן דר מענטש. און זאגט דו בוקט עס דער הלל דר קשא פון ישראל.

זאגט ער וועט פרענקסטו דען זאגט ער איך האב פארשפילט אויבך דיר פאר הונדערט גילדן דאס איך האב דיר גוט געקענט ברויזן מאכן. זאגט הלל זיי ווער נוארונט מיין זון גיט צו זיין אין כעס ער איז וואול ווערט הלל. דאס דא זאקסט פאלורין הונדערט. און פאר הונדערט גילדן. און הלל זאגט גיט צעקנן:

נאך אפגעשה איין עובר פוכבים איז גקופן צו (שקאי) און זאגט צו אים ויפול תורות האט איר ישראל זאגט ער צוויי תורות. תורה שבכתב. און תורה שבעל פה. דס איז (משניות) און (גמרא) זאגט ער זיין מיד מניין אין דר תורה שבכתב וייל איך גלייבן. און אין דר תורה שבעל פה וייל איך גיט גלייבן אזווייז אים (שקאי) אשמוס גנובן מיט זיין שטעקן. איז ער גקופן צו הלל האט ער אים יא מניין גווען. און האט מיט אים אן גוהובן צו לערנן (אב גר הו) אין דער פרא לערונט ער מיט אים פאר קערט (והרגבא) זאגט ער געקומן האקסטו מיט מיר אנדורס גלערונט זאגט הלל דו בענקסט מיר גלייבן איך קען מיט דיר לערנן. געצור דער גר איז גווארן איין (גר צדק). נאך אפגעשה איין עובר פוכבים איז דורך גנאנגן הונטר דעם (בית המקדש) האט ער געקענט דס איינער לערונט מיט זיין תלמיד (נאלה הבגדים) זעלכו קליידער זאל קען מאכן דעם כהן גדול און דער עובר פוכבים האט בענקט צו זעלכו קליידער אזווייז ער גקופן צו (שקאי). און זאגט זיין מיד מניין און מאך מיד פאר איין כהן גדול. האט ער אים אשמוס גנובן מיט זיין שטעקן דר נאך איז ער גקופן פאר (הלל) האט ער אים יא מניין גווען. דר נאך האט ער געקומן מיט אים מאכן פאר אכטן גדול. (זאגט הלל) צו אים עס קען גיט זיין פאר דו כוונת פרוי לערנן אזווייז דיינס פון איין (כהן גדול). אז ער איז גקופן צו דעם פסוק (והקרב) איין פרעמער וועט אים גיט פון גע (אשרן הבטן) אז ער געקענט צו טאן די עבודה קומט אים מיתה. פרענט דר גר און וועמט גייט דער פסוק זאגט הלל אפילו און דור המקל) זאגט ער מביש איך בין פון עוברי פוכבים בין איך בודקאי גיט ראוי אריין צו גיין אין בית המקדש אריין אדער דא עבודה צו טאן. דער נאך איז ער גווארן אגר צדק אקאל איז ער גנאנגן צו (שקאי) און זאגט צו אים ווארום האקסטו מיר גיט גנאנט אז איך קען גיט זיין קיין (כהן גדול) דין צארן האט מיד שיעור אום גבראקט פון דר וידוער אמתה און דו גענוה פון הלל האט מיד יא גבראקט דר צו פיר ברכות זאלן קופן און זיין קאפ:

אקאל זענען זיך אזווייז צום הוף גקופן בנאגד און זאגט איינס צום אנדערן דר בעס פון שקאי האט אונז שיעור אום גבראקט פון וואונדור אמתה דרום זאל אומקער גווארונט זיין גיט צו זיין אין כעס. און זאגט די גמרא דס דריי מאל שטייט אין דר תורה דס משה רבינו עה איז ברויז גווען. אזווייז ער זיך טועה בדין גווען. גוא מביש אנאגד מענטש. דרוף זאגט די חכמים זל דר בעסן איז גלייך וויא אפגעשונע. בפרט ווער עס מאכט עפוס כלילה אדער ער שלאגט זיין קופד אין כעס. האט ער בודקאי גרום עזש דר פאר די חכמים גלייכווייז נאך צו אפגעשונען וואס מראנט אין איין האנט אפלי מיט גוהובן אייז און אין דר אנדער האנט אפלי מיט וואסער און ער דארף גייט אום ליידען אהאנט אזווייז גוט דאך מיט דר שכל ער זאל אונזע ווארפן די כלי מיט וואסער און דעם אייז זאל ער האלטן. און דר וועט פאר קערט איז ער דאך אנדער גאר און איין משונע אזווייז דס און. ער זאל איין האלטן זיין כעס וואקט ער געקענט האבן עולם הבא. אז ער מוט אגר פאר קערט פארוקט ער עולם הבא און האקט ביי זיך דס ביי. דא האבן די חכמים זל איין קעמטדוכו עצה גנובן ווי אזווייז מוזאל פון זיך אראפ ווארפן דעם כעס דס מוזאל געקענט אין מוט ווי אזווייז שטייט. אזווייז ווען איינער וויל תשובה טאן און זיינע עבירות און איז און זיך מקבל תענית אז ער זאל גאר איין מאל איין האלטן זיין צארן פון נאקס וועגן איז גלייך ווי ער וואלט נאקסט און וואלט זיך סיגופים אן גמאן דען חכמה איז אים מוחל אלו זיינע עבירות דרום זאגט דא חכמים זל איינער מוזאל ליידען שווערי יבירות בעסער זאל קען ליידען די גרויז ויסרים פון כעס און האלטן און דס איז אים גיט מקטב פון זיין קערנען און דאוונען גיט גער ער דארף פאר הערן און פאר זעהן דרוף דעם ווערן אים פאר גנובן זיינע עבירות און ער פוקסט די יבירות פון יענעם וואס איז אים מקטב:

און יענער ב'קומט דס גיהנם :

דרום האבן די חכמים זל גזאגט ווער עס וויל אין זיך האבן די בעסטע מדה פון אלו מדות דס איז די ענוה . צום ערשטן מוז ער פון זיך אפ טראגן דעם בעס . דען איין רגזון אפילו ער האט שוין תשובה געטאן וויפיל יאר פאר דארכפארט ער וואו מיט אפאל בעס . דס וואו איז פאר גלשט גרעכונג דר (ראשית חכמה) שרייבט ווער עס וויל רעכט תשובה טאן זאל . ער אשכנעה טאן נישט צו זיין אין בעס . און אונזער וועט פאר נעסן דא אשכנעה זאל ער זיך אקעס מאכן צו געבן אין צדקה אריין . אז ער וועט זיין אין בעס . אפער אז ער וועט איינס איין עבירה טאן אזו וואלט ער דאך געענט פרויז ווערן ווייל עס איז פון נאמס וועגן נאר ער מאר דאך נישט עובר זיין די שבועה . דרום זאל ער זיך שטעלן גלייך ווי ער איז פרויז אזו זאל ער זיך נוהג זיין עטלעכע יאר . ביז ער וועט בקומט אין זיך די מדה פון ענוה . אין איין תענית איז דר מענטש גענוג פרויז צו ווערן דרום זאל ער זייער גווארונג זיין דען לענגמאכט איז ערנוג וויא אין אנאגדד טאג . דען עס וואלט פאר בעסער גווען ער זאל נישט פאסטן . אזו איז אויך דר דין אום שבת אום יום טוב . אזו אויך איז איינער דס ביי זיך אויפהיים לענגמאלט איז אויך פיל גרעסער דא עבירה פון בעס איינער אנאגדדט מאל . דען די אויפהיים מיינט ער מאכט דרום איין קרוג מיט זיין גווגר . פרי ער זאל איינע פטערו . דרום אומלעכר מענטש וועט וויל האבן אין זיך יראת שמים . זאג ער פון זיך אפ טראגן די ביזו מדה אזו וועט אים גאט מציל זיין פאר אלו ביזו פורעניז און יסורים און פראגן מיתה משונה . און פאר דעם גיהנם . און ער האט שלום אויך דער וועלט . און אויך יענער וועלט און קומט מיט שלום אין גן עדן אריין אז ווי דר פסוק זאגט וא יחזיק בקעויו געשה שלום (י) :

מליך פרק הכעס והחמה

הלכות שלא לספר רשון הרע וניבול פה פרק ששה עשר

דר זעכצנט פרק רעט מוזאל נישט ריידן קיין לשון הרע און (ניבול פה) :

לכו בגנים שמעו לי דאית ה' אלמך דם מי האיש תהפץ חיים אוהב ימים לראות טוב גבור לשונה סרע וישפתיך סדרה סרטה גייט קעגן הערמ מיד צו איה וועל איה לערנן די יראת פון גאט ווער איז דר מענטש ווס וויל לעבן בעוהזי בעוהב . און ער הט לוב צו ערן גוטס אין זיינו מעג . הוט זיין צונג פון רשון הרע . און זיינו לעפצן פון צו ריידן שאלקפוטקייט . מעשה איין גווייזן קרעמיר איז ארום געארן פון אשטאט צו דער אנדער און הט אזו אום גשרונג ווער וויל קומן דס לעבן . ביי מיר איז דא קרייטשקער פון אייבונג לעבן אז דו מאכטור פון (רבי גאלי) הט אים דר הערמ אזו שרייאן איז וואו גקומן פאר איר פאטור . איז ער געאנגן צו דעם מענטשן און זאגט אים פאר קוף מיר ריינו קרייטשקער זאגט ער צו אים די פאר קפסעט זעלבסט אויך די אייגנע קרייטשקייט . פרגעט אים ר' (גאלי) ווס איז דאס זאגט ער זאגט דען נישט דר פסוק (מי האיש תהפץ חיים אוהב וגו') נון ווערן מיר וואל אז דס לעבן הענגט אין דר צונג אין מול פונם מענטשן אזו אויך זאגט דר פסוק (מות רחמים ביד הלשון) דר מוט און דס לעבן הענגט אין דר צונג . ווען דר מענטש רעט נומי זאכן הט ער דס לעבן . און פאר קערט הט ער דעם מוט . אז ווי דר פסוק זאגט (שומר פיו וקשורו שומר מצרת גפשו) ווער עס הוט זיין מול און צונג . הוט ער פון צרות זיין מיב . דען די צונג איז גלייך ווי אהאנט דרום זאגט דער פסוק (מות רחמים ביד הלשון) אזו ווי די האנט קען אים פרגענגן אסענטשן . אזו איז אויך דא צונג און די צונג איז נאך פול ארגער דען די האנט קען נישט מייטן איין מענטשן סיידן וואו איז געהאנט צו אים . און בקרייפט אים אפער די צונג קען מייטן פאר הונדערט מיל . דרום זאגט דר פסוק (חץ שחוט לשונם מרסה דבר) אז וויא אפילו אזו מוט קולן די צונג ווס רעט שאלקפוטקייט און לשון הרע קען מייטן אסענטשן אפילו ער איז פאר הונדערט מיל אז ווי דר פסוק זאגט (שתי בשמים פיהם ולשונם תהלה בארץ) זיי טראגן אין הויסל זייער מול און זייער צונג גייט ארום אויך דר ערד פלוקסר לשון הרע גייט אזו ווייט קיי פון הויסל צו דר ערד :

נאך אפֿשט איז זיי טראָן זייער מול אין הוסל בלוכר זיי ריידן פון גרוס לייט און זייער צונג
 גייט ארום און דר ערד. בלוכר זיי ריידן אפילו פון שאפלו לייט דען דען ווס גנוינט זיך צו
 ריידן לשון הרע. רעט ער פון אלץ לייט גלייך. און גוט און שלעכט און גאנצונט און זייט
 און סאָנפֿלען און ווייבן. און וינגו און אַקטו. (בכח) וויא זייער גרוס איז דר עזנש פון דיא
 ווס ריידן לשון הרע. לא די זיי פאר וונדנן זייער סעע. און עולם הבא און נאר זיי פון וונדנן
 נאך זייער ווייב און קינד. און אז איין אשה רעט לשון הרע. פאר וונדנן ווא איז פאן און
 קינד און קיין אום פון זייער גוטס אפילו דער וואס הערט נאר צו לשון הרע עס און גרוס עזנש
 ליידין דרום דעם גאט בשאפן די לעפֿקע צום אנער דס אז איינר וועט הערן ריידן בייוז רייד זאל
 ער דער מיט פאר שטעקן די אוערן. און דרום זענען די פונדן שפיצונג בדי מציאל זיי קענען אין
 אנער אריין טאן נישט צו הערן קיין בייוז רייד :

ראש ארבעיט פון דר עבירה פון לשון הרע קענען מיר אפ פון סרים הנביאה זו הט גרעם און
 איז ברור משה רבינו עה. האמשו איז פונד איז דאך געווען צו גוטן אים און ויין ווייב
 דאך איז ווא פארט גשטראפט גווארן מיט צרעת. נוא ווי גרוס איז דר עזנש פון דעם וואס איז
 ויך סתבין צו ריידן בייוז רייד. און לשון הרע. דרום גהער ויך אטליכר הוסן דר פרא וועל
 איה בשיידן וועלכום הייטט לשון הרע ווער עס רעט פון די לייטן אין דעם הוז לעבט מען וואו
 אין דעם הוז קאכט מען וואו אין דעם הוז עסט מען וואו אונד מען גייט אין שיינה קליידר וויא
 געסן דס אלס די לייטן. אונד ער זאגט יענער הט שלעכטקייט גאן אונדער ער זאגט די קענטסט
 דעם נישט. זאלסטו אים אזו קענען וויא איה וואלסטו ויך פאר וויינרעט. אונד דעסט גלייכונ נאך
 זעלבן רייד דס איז אייטל לשון הרע. קורץ פון דער זאך ווס איינר רעט פונם חבר אז ער הערט
 נישט הייטט לשון הרע רבילות הייטט אז איינר קוקט צו ויין חבר און זאגט דס און דס האט זיך
 יענער גאן. אונד גרעט און דיר דער פון קוקט רציחות ר"ב בפרט אז מיט ויין לשון הרע און
 רבילות איז ער מויק ויין חבר. הט ער ביראי קיין חלק דעזעס הבא נישט די עבירה פון לשון הרע
 איז ארבור פון אזו עבירות ווס שטייאן פראטאן אין דער תורה. און איז גאט גיבר מוחל ריא
 עבירה פון זנות מיט איין אשת איש. איידר די עבירה פון לשון הרע. אז ווי מיר גפונן אין דער
 גמרא דוד הסלה איז געסן ביי די סנהדרין און די סנהדרין האבן גלערנט אגדרו הלכות. דא
 האבן ויך אן גרפן (דאך און אחתהולף) ווער עס איז מונה מיט איין אשת איש ווס פראטאיה קוקט
 אים און זייער מונה איז געווען דוד הסלה סביש צו ויין זאגט דוד צו זיי דער ווס איז מונה מיט איין
 אשת איש קוקט אים חנק אבר ער הט דאך אהלק לעזעס הבא. אבר דר ווס רעט לשון הרע.
 און איז סביש ויין חבר. דר פאר דורט עזה און עזהב. און און אלץ עבירות פון דער תורה
 דר לענגערט הקב"ה ויין צארון. סאמור וועט ער תשובה טאן. און און לשון הרע שטראפט ער ויין נשמה
 אים באלד און דר וועלט אין ויין לייב און גוטס און און וועלט שטראפט ער ויין נשמה
 און אפילו די לייט ווס ווען לעבן אים און שטראפן אים נישט דרום וועלן און עזנש ריידן :

דרום זאל מען אים אן שטייאן דר רשע רייד נישט פון די לייט. און אז ער קערט ויך נישט דר צו
 זאל מען פון אים אנטלופן און אז עס איז אזו אפענקשט וואס מיראט מורא פון אים צו
 אנטלופן זאל מען צו מאכן די אוערן. און בערה אצונדערט אין אונדן דורות איז דאס לשון הרע
 און רבילות זייער גתרה גווארן דרום האבן די חכמים איין עצה גנובין ווי מציאל בהוט ווערן
 פון דער גרוס עבירה אטליכער סענטש זאל ויך גנוינט וויינג צו ריידן. אזו וועט ער ויך נישט
 אום ריידן קיין שלעכטקייט. און שטייט אין פרק (רבי שקעו) זאגט אלץ מיטט סאן בין איה און
 גצונן גווארן צווישן חכמים האב איה קיין בעשורי סדה נישט גפונן אז שווייגן און האט
 שלמה הסקה גאנט (גם אילי מחריש חכם יחשב) אנאר צידי שטיינט איז ער און גרענט פאר
 אהבם. און ווען איינר גנוינט ויך אין שווייגן ווערט ער בשטרקט פרא לשון הרע און רבילות און
 עיבול פה און פאר פול עבירות און דורף (ניבול פה) קוקט פול בייוז און שונאי ישאל ר"ל. און

ווי די גמרא זאגט דאס פול עבירות דר גיטאן זיך ארו מאג אונזר (ניבול פה) :

רב נהגון זאגט אונזלעך מענטש וויקט וואו ווארם די חתן און פלך גיטאן הונקט דר חופה נאר דער ווס רעט (ניבול פה) פאלאגט ער עוקט האב און אפילו עס איז אוף אים נגזר גווארן פול גוטס פו וזכצוג נאר ווערט עס פאר קערט צו פיין . (רבה בר שילד) זאגט פון וועגן רב חסדא מען סאכט אים אוף אטוף גיהנם אזוי דר פבוק זאגט לשוה עמיקה פי רוח ועוס ה' ופול לשם אטיף גיהנם סאכט מען דעם ווס רעט פערמדי בייד און (ניבול פה) דר ווס דער צערוקט הקב"ה נועט אהין אריין פאלדן די גמרא זאגט אין (שבת) פון וועגן דער עבירה פון ניבול פה קיטן אוף שוואי ישראל פול צרות און פייוו גירות און דיא קינד שטארבן ר"ל . און די יתוסים און אלמנות שרייאן און קיינער נעמפט זיי גיט אז ווי דער פסוק זאגט (על כל בהריו לא יעקבו גוי) נעה דאך דיא גרוסו עבירה ווס דר מענטש טוט מיט זיין מול און צאג :

דרום איז ראוי דער מענטש זאל זיך וואל פערענקן איידער ער לאזט ארום אונארט פונם מול ער זאל פערסור אום גויפן פול געקט אוף אים נעצלוך זאכן איידער ער זאל ריידן אום נעצליך בייד דען געקט קאן מען ווייטור גווינן . אבר מיין ווארט קאן מען גיט צוריק האפן . סיידן דורך גרוסו השוכה דען אומקום ווארט וואס דער מענטש רעט ווערט איין גשרובין אין אברה . און אוף רעט ער אונט ווארט ווערט דרום אונט פלאך און פון אשלעכט ווארט ווערט אשלעכט מלאך און זיי פצאלן אים ניין שער און ענש די חכמים זל שרייבן דס מול איז גאר פשאפן גווארן גאט צוא לובן און תורה צו לערנן און מצות צו טאן . אז וויא איך ווער דא עס פשיירן . דס איז דאך ודע דס גאט הט זיך אום דר וויקט אין וזכצוג שבת איז דר וזכצוג טאג שמיטה איז ראש וזכצוג יאר . יובל איז די וזכצוג שמיטה אוף דס וזכצוג מוונט יאר אז ווי אובן שטייט אין הלכות שבת אזו אוף דס מול איז די וזכצוג פלי עס שטייט צווישן צוויי אונט און צווישן צוויי אונט און צווישן צוויי נאז לעכר . און דס מול איז דס וזכצוג . דרום הט עס גאט אום דר וויקט מילא אים דר מיט לובן . אזו אוף אין מול הט ער פשאפן צוויי פלים איינס גהער צו דעם גוף דאס איז דר (וועט) . דס אנדער גהער צו דער נשימה . דאס איז דער (קנה) . דאס ער איז פשאפן גווארן נאר צו אייטל נעמלויך זאכן . צו תורה און מצות . און גאט צו לובן גוא ווען איינער איז סטמא זיין גוטו פלי מיט פייוו בייד . ון א גרוס און הארץ איז דיא עבירה . אוף האט שרמה חלקה עיה גאט פארוב דברים לא יחדל פלשע דורך פול בייד ווערט גיט פו מיטן דיא ווד דס עס איז גיט גמאלט ער זאל זיך גיט אום ריידן מיין לשון הרע און רכילות און (ניבול פה) . אזו לוגן און חניפות . אוף האבן די חכמים זל גזאגט וקל הכרעה דברים סביא תשא ווער עס מערט בייד פערענט ער ווד דען עס איז גיט גמאלט עס זאל גיט אום ריידן מיין לשון הרע . און פלז איז דאך דברים פמלים) אוף אגרום הארץ עבירה :

דרום האבן די חכמים זל גזאגט וירושמה דבכל שתיקוה) דער ירום פון פבך איז שוויגן אבר דער ווס רעט פול דארף מען אים וואל בודק זיין אוב ער איז אמידיס פפרט דר וואס איז זיך מתבגר מיט דר שאנר פון זיין חבר . אודר ער ווארפט אים אום אשם רע . זאלטו וויסן אז ער הט די זאך אין זיך וועקערט רופט ער אים סמור איז ער פוהאי וועקערט איין סמור רופט ער אים רשע איז ער וועקערט ארשע . רופט ער אים גנב איז ער וועקערט אגנב . און אזו אוף אזו זאכן נל הפוסל פמומו פוסל) דר ווס פסקת יענעם מיט אמים . איז ער פוהאי וועקערט פסול מיט דעם סום אוף האבן די חכמים זל גזאגט דר רבי זאל לערנן מיט ויינע תלמידים מיט אקורץ לשון . נח איז דאך שון אכש און קו דס מיטאר . גיט ריידן מיין אונדערן בייד אפילו אין דר תורה :

די לויט האבן גפרענט אהבם פו ווס שוואנטו המיד האט ער גענפרט איך בייד גיט מער נאר אין תורה און מצות און אין דאוונן . אבער גיט אין אנדער זאכן . אוף זאגט דיא תורה פון פור ארלייט זאכן וועגן וועגן ישקאז אום גלייט גווארן פון מצרים . און איינס דער פון דס מיין לשון הרע איז גיט גווען צווישן זיי . (והא ראיה) גאט הט גזאגט צו משה רבינו עה זיי זאלן אנטלייאן אסענטש

אסענענש פון זיין חבר • און אשה פון איר געזען • וולכער און גאלד און אַקנים טובות און קליידער
און דס איז ביי זיין פסוד נוען אנאנץ יאר • און קיינער הט זיי נישט פאר מסכת • דרום דאנקן
סיר און זיך אפ געניגן פון ביזוי רייד • דר דורף נעמט קיכן די גאולה • ווער עס איז דרום גווארנט
ווערט בדיט פאר צרות • און ביזוי פגענענש אז וויא דער פסוק זאגט (שופר פוי ורשנו שופר
מזנת נפשו) • און און האט ער לאנג לעבן און אייזל גוט טען • אז וויא דער פסוק זאגט (מי
האיש התפץ דמים וגו') אז ווי אובן שטייט :

מדיק פרק לשון הרע ורכילות וניבול פה

ענין חניפות ליצנות שקרים פרק שבעה עשר

גם הוא לי ישינעה כי לא לפניו תגן גבא) גאט ויהיך וועט סיר און זיין אין מיין דורף דען פאר
אום קוקט גיט דר בעל תניפה (רב הסדר) זאגט פון רבי ירמיהו וועגן פור ביתות קיכן נישט
אין דר חניפה פון גאט • פלוס פער דער שכינה • די בעלי תניפה און בעלי שקר און בעלי לשון
הרע • און ליצנים דר סין דרוף איז (חשמה) (חנפנים) • שקרנים מספרי לשון הרע ליצנים) די
נקרא גרענעם דרוף פסוקים דריי זענען ווס גאט הט פיינט אהנען ווס רעט מיטן מול און • דס
הארץ איז גיט דר ביי און דר ווס ווייטט עדות צו זיין חבר און זאגט גיט • און ווער עס זאגט עדות
איינער אליין דס זיין חבר הט מנה גוען • (רבי שמעון בן יוחאי) הט גדרשת ווס מיינט דר פסוק
(אשרי האיש אשר לא הלה בעצת לשעים ובדרך המאים לא עמד ובמלש לצים לא ישב) וואל
דעם מענענש ווס גייט נישט אין וועג פון די רשעים • אין וועג פון די וורדינו שטייט ער גיט • און
אין דעם וועג פון שפעטורס ווצט ער גיט נאר דר פסוק ווייזט אונז אז דר ווס גייט אום מיט דיא
רשעים • וועט ער דער נאך מיט זיי שטיין און ווצן • און אים זאגט דר פסוק (אם חכמת חכמת
לה לעצת לברך תשאל) בייט אהם אין דער תורה און מצות • אין זיין חכמה צו דיר זעקערט •
פלוס עס איז קיינס גיט אז גוט וויא דיר אז ווי די נקרא זאגט (רבא) הט גאט צו וויינע פלמדיים
זייר זאלט גיט מרייבן קיין ליצנות • אז וועט און אייך קיין יסורים גיט קוקן :

רב משינא) זאגט דר ווס מרייבט ליצנות ווערט גמערט זיין שפייז און פרנסה • אז ווי דר פסוק
זאגט (משלך ידו את ליצנים) גאט צוהט אונזען די פרנסה פון דער האנט פון די שפעטורס •
לסוף קוקט ער אין גיהנם אריין אז ווי דר פסוק זאגט (יום עברה היום ההוא) און (עברה) מיינט מען
דעם גיהנם • (רבי יהושע) זאגט אבער גאט פאלט אריין אין גיהנם • (רבי תנחום) זאגט דער ווס
מרייבט ליצנות • דר פאר לענט די גאנצע וועלט • אז וויא דער פסוק זאגט (ואל תלוצצו כי פלה
ונתקצה) איר זאלט גיט מרייבן קיין ליצנות • דען איר פאר לענט די גאנצע וועלט (רבי אלעזר)
זאגט דר ווס מרייבט חניפות פאלט אריין אין גיהנם אז ווי דער פסוק זאגט (הוי האומרים לדע טוב
ולטוב רע ולכן באכל קט לשון אש) וויא צו די לייט ווס זאגן צום שפעטורס כאן גוטס • און צום
גוטען שפעטורס פון חניפות וועגן • דרום וועגן זיין פאר גרענעם ווערן וויא שפירא אין דעם
מיינע פונעם גיהנם :

רבי אליעזר זאגט ווען איינער מרייבט חניפות צו איין מענענשן לסוף פאלט ער אריין אין זיין האנט
אז (תנניה) דר (נביא אשרי) האט פאלש גביאות זאגט דס ישראל מעדן פאלד דר לייט ווערן
פון בכל • און די כלי המקדש ווערן וינדר גביאקט ווערן קיין ירושלים • הט (ירמיהו) זאגט (אמן)
עס נאר אמת זיין נאר איר האב גהערט אנאנד גבואה דס דיא אברוי פליס ווס זענען נאך דא
וועלן און גנוסן ווערן און די אברוי וועלן נאך פאר טרובן ווערן אין גלות אריין דרום
קענט אייך גיט צו דעם (גביאות אשרי) און מוט תשובה • נון ווייל ער הט גאט (אמן) און זיין
פאלש גביאות • דס הייסט חניפות דרום איז ער גפאלן אין זיין האנט אריין • דס ער הט אים
גנוסן אין תפוסה אריין • אז וויא דר נקרא זאגט (כל הסתנה הרשע לסוף נופל בידו) ווער עס תפוס
אנשע לסוף פאלט ער אין זיין האנט און אז איין קוק תנען אסענענשן איז דס זעלבונ קהל מייאם
פר חקיה ווי אברהם אז ווי דר פסוק זאגט עדות תגן נכסוד) :

רבי שמעון בן חלפתא) ואנט וזנט דיא בעלי חניפה זענען אוף גשטאנען דא פסקות קען פאלשן דינים. אונ אזוי די גוטע מעשים זענען פאר דאך פון. אונ איינער קאר דעם אנדערן נישט שטראפן אונ קיינער טאר נישט זאגן צו זיין חבר יענער איז בעסער. אונ אז דיא ביזו סדרה פון חניפות איז צווישן (תלמודי חכמים) איז נאך פול ערנר וויא צווישן (עמי הארצים) אזא אוף האבן גזאנט די חכמים ז"ל דר תלמודי חכמים וס איז נישט אינווייניג וויא אוסן ווייניג בלומר זיין הארץ מיטען מול איז נישט גלייך איז ער קיין תלמודי חכמים (אפי' ואנט אדונק הייט (תלמודי). אזא אוף ואנט די גמרא. דר וס פרייבט חניפות איז ארנר פון דעם וס דונט עבודת פוכבים. דרוף איז פאר הארץ דיי מעשים. איינס דער וס דונט עבודת פוכבים דונט ער נאר איין עבודת פוכבים. אער דר זונק דונט פול עבודת פוכבים. דס ער תנפת פול זייט. דס אנדער די עבודת פוכבים לערנעט דער דערונט נישט נאט. אער ביי חניפות. אפילו ווער עס איז נאר מקבל חניפות דר דערונט ער אוף נאט דס דרוט די לייט קענען זיך פאר דעם חונף נישט היטן. דען ער גייט אריין אונ שטעקט זיך גלייך וויא ער איז אצדיק אונ קען קיין צווייט נישט צייכן אער באקט איז זיין פונקט נאר דיא לייט מרסה צו זיין :

אדך הייט דר חונף אנגב. דען ער נגב. די דעה פון די לייט. דס קען פאר מראש פאר וויא זייער סודות. אונ דס איז פול ארנר ווי דער וס נגב נעלט. דריי ארליי חנקים זענען פאר האנדן דס ערשט ווער עס תנפת די לייט. כדי זיי זאלן אים רוב האבן. אונ ער זאך חן האבן אין זייער אונגן. אזא וויא די גמרא זאנט אז דר (מקד ארופס) הט גליינט אונ דער ספר תורה אונ סיבות אין בית המקדש. אז ווי דר דין איז דס אמאל אין זיין יאר איז דר סלף מחוייב צו לייגן די תורה פאר כל ישראל. הט ער גליינט אין דר ספר תורה נאט הט נבאטן ווען איר נעט אין ארץ ישראל אסלף מאבן אוף ישראל נאלט איר נישט מאבן אונ פאר אסלף נאר אנטלכור וס איז מיינס פון זיך ישראל נישט פון זיך עובדי פוכבים. דא הט דער סלף ארופס אן גזאבן צו וויינן. דען ער איז ארס גקפן פון גרים. האבן די חכמים צו אים גזאנט די סלף ישראל זיי דיך נישט מצער. דו בוקט אונד ברדור דו מאנט וואל זיין אסלף. נא האמשע ער איז דאך אפרדך סלף געווען. ווייל זיי האבן אים גחפא. זענען שונאי ישראל חייב געווען פאר דאך פון צו ווערן פון דר וועקט. נא מביש ווער עס תנפת ארשע. וויא גרס איז זיין עזש. אונ די תפלה פונם חונף וועקט נישט דער הערט. אונ וועקט פאר שעקט. אונ ער ברענגט פיל צרות אוף דר וועקט :

דס אנדער ווער עס פרייבט חניפות פון זיין הנאה ווענען. דס ער תנפת די עשירים אונד (ראשנים) כדי ער זאל ביי וויא אפוס גנוסן. אונ האט זיין בשהן דרוף דר חונף איז נאך פול ערנר. אוף אים זאנט דר פסקי ארור הנגר אשר יבטח בגדרים) פאר פדוקט זאל ווערן דר מענקש וואס פאר זוכרט זיך אין אפענטשן. דס דרוט ווער עס ווייזט זיך גלייך וויא ער איז פרום אונ גייט אין שול אריין. אונ בוקט זיך צו מודים. אונ זיין פונקט איז דער מיט כדי מיזאל אים מאבן פאר אנגא אדער ראש הקהל. אונ זיין פונקט איז מיט זיין חניפות איין צו פון דאס קהל כדי ער זאל דווק האלפן זיין. אונ ער מאכט זיך לאנג קליידר אונ דעקט אויב זיין פנים מיטן טלית. קען זאל מיינן ער דאווינט בפניו אונ ער מאכט זיך פאר אצדיק אונ חסיד דער לעבונד חונף איז נאך פיל ערנר פון די ערשטע אונ ער פארלירט עולם הבא. אונ עס העלפט אים נישט סידור גרס תשובה עס שטייט דאך שון אויבן דס פאר כיתות קענען נישט קוקן פאר דר שכינה (חנפים) שערנים מספר לשון הרע ליצנים) די פאר כיתות זענען גטיילט אוף עטלעכע חלקים די חנקים זענען גטיילט אוף גין חלקים. דאס ערשט ווען איינער וועקט זיין חבר איין עבירה טראג אונד ער ווייט דס ער האט איין עבירה גמאן אונ ער גוט אים גרעקט פון זעלבו חניפות קוקט פול ביז. איינס ער מאכט דס יענער געקעט נישט קיין תשובה צו קאן דאס אנדער ער איז דאך אים מחוייב צו שטראפן אונ ער גוט אים נאך גרעקט. דאס דרוט ער מאכט דס ער וועט עס ווידר קאן. דס פערד עס קאן דאך זיין דס מיט דר עבירה טוט ער שארין אפענטשן אונ ער שטראקט די עובדי עבירה מכ"ש אז דיא

עבירה אין מפורקים פאר אלו לייט און דער חנפון מאכט גרעכט דעם רשע. און אום גרעכט דעם צדיק. דס איז צוויי ארלייא עבירות דס אנדער ווער עס לובט ארשע. פאר לייטן דען ווען עס זענען אים זיינע מעשים מוז ער דאך אזוי זיין ווי ער. אז וויא דער פסוק זאגט ונזכיר תורה ויחלדו רשע) די וואס פאר לאזן דיא תורה דיא לובן דעם רשע. דען אום גיט וואלט ער ביין רשע גיט גלובט און וואלט דער ציילט זיינע ביזנעס מעשים. דס דרוטו ווער עס לובט ארשע פאר אים אריין און חנפת אים און זאגט אים די און דו גיט מעשה האסט גטאן און זיינע ביזנעס מעשים גרעכט און ער אים גיט דר מיט מאכט ער דאס ער מוזט ביין חשוכה גיט: און קרונט גאך מער גאך דאס האבן די חכמים זל גזאגט אפילו די גאנצע וועלט זאגן דו בוקט אצדיק ואלסטו דאך דיע האלטן פאר ארשע. און זאלסט פינט האבן דיא וואס לובן דיע דען זייא פרענגן דיע צו גרוסו בייד. און צום ניהם:

דורך הסקה עה האט און גשאלטן דעם חונף. אז וויא דר פסוק זאגט נכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גרלות) גאט זאך פאר שניידן די גלאט לעפצן און די צונג ווס רעט גרוסקייט און אפילו לייט גרייבן חניפות די רשעים ווס זענן רייע דס זייא ווען בייד זיי נעקט אונד שורה בקומן. און אים זאגן די חכמים זל דס דר פסוק ווערט פון אים אפ גשיידט דורך גרוס שאנד דאס פערדו ווער עס בהעש ניה צו ארשע און לובט אים גיט און שטראפט אים און גיט דס הייבט און חניפות. אז וויא דר פסוק זאגט (בהתחברך קרשע פרץ ה' את מעשיך) דר גביא זאגט צו ויהושפט מלך יהודה) ווייל דו האסט ניה בהעשט צו ארשע. האט גאט צו גראבן דיין מעשים בלומר דא וועסט ביין מל גיט האבן און איז דר חונף גמאס ביי גאט אז וויא דער פסוק זאגט נכרה בעיניו גמאס) ער איז מבוה און מיאוס אין זיינע אוגן. און איז ער גמאס ביי דיא צדיקים. דיא חכמים זל זאגן און אז דר חונף מוז גלייך זיין מיטען רשע. און זאגט דר פסוק (כל עוף קמנו לשכון ובן אדם לדמיה לו) אומלוקר פונד ראט ביי זיין מין. און דר מענטש ביי דעם ווס איז גלייך צו אים: און איז אפילו איין עבירה דעם רשע אין פנים אריין צו קוקן. אז וויא דר פסוק זאגט (ולו פני יהושפט מלך יהודה) גאט אביט אליך וואס אראף ווען גיט ויהושפט מלך יהודה וואלט און אפילו גיט גרעכט אין דיין פנים אריין. און זאגן די חכמים ווער עס קוקט אופט און ארשע ווערן אים פונדער זיינע אוגן. אז ווי נזכר אבינו ווייל ער האט גוקט און (עשו) איז ער בלונט גווארן דס פוסטו ווער עס איז חשוב ביי קהל. און ער פאר פוקט זיי און חנפת איינס און מאכט אים פאר אראש תקהל. אדער פאר אנבא אונד פאר איין (אב בית דין) און דער זעלבונד מענטש איז גיט ראוי דר צו. פון דעם חניפות קומט פונד ביין דס, עס ווערט גיט רעכט גפסקנות. דס זעקסטו ווער עס קען שטראפן די לייט. און שטראפט זיי גיט פרי זיי וואלן אים גיט פינט האבן אזו און ווער עס איז בפה די רשעים מבער זיין און ער לאזט זיי בלייבן ביי זייער מיטוויילקייט דר הייבט און ארעכטו חונף דס וועסטו ווען איינער זעהט די לייט אום רעכט מואן. און ער גרעכט זיך וויא קום און זיי צו שטראפן אונד ווס וועט העלפן מין שטראף. גאט מאכט ער וויא גאך מער ווערן דער הייבט און אונד דען זאמור וואלט זיא גהאלפן זיין שטראפן. דאס אכטו ווער עס הערט לייט ביידין ביידו ביידו (לשון הרע). און גיבט פה אונד ער זעהט לייט מואן ביין. און ער וועט לעבן זיי אפילו ער ווייסט וואל גוים אז ער זאל זיי שטראפן וואלטן זייא אים גיט גהערט דאך ווייל ער וועט לעבן זיי איז ער און אונד דען זיי מיטן זייא מואן רעכט ווייל ער זאגט גיט און וויל גיט ווען מיט זעלבן רשעים:

דאס זיינע ווער עס איז מבער ארשע אפילו ער רעט און אים ביין גוטס גיט: הייבט ער און אונד דען איין גרא שמים קומט אפילו גיט און ביין רשע. און דאך אז ער פארקט זיך פאר אים ער זאל אים ביין שאדן גיט מואן אין זיין גוף אונד נעקט מאג ער אים חנפן. אז וויא זעכב דס גחפית זיין ברורד עשו. די פיהה פון שחרנים זענן און גמילט און גיין חלמים. דאס ערשטו ווער עס פאר לייקונט זיין חכר נעקט אונד ווס עס איז ווערט נעקט דעיינע איין פקון אונד זיין שחר ווס

ער הט ביי אים פר דנט. אודר ער הט עפוס גפונן זיין חכרס און לייקנט עס אים אודר ער נאנט פאלש עדות און זיין חכר. אין דעם כלל איז און ווער עס מוט אזוי רעכט זיין חכר אין האנדל. דרום ווערט ער אן גרופן (איש רע אש פלגער). ער איז איין רשע און איז פסול לעדות. ביי ער מוט תשובה. דס אנדער ווער עס נאנט איין דוגנט פרי מינאז אים עקלוק האלטן. אודר דס יענער זאל מיין ער איז זיין גוסר פריינד און נאר פאר אים פארזאן אלו זיינע זאכן און זיין פונד איז נאר דריי ער זאל אים קענען אפאדון טאן. און אים נאנט דר פסוק בפיו שלום ידבר את בעהובך וברבו ישים ארבו) מיט זיין מול רעט ער פריינדלעך מיט זיין חכר און איז זיין הארץ איז איימל רמאות דר נאך נאנט דר פסוק והעל אלה לא אפקר בם נאום ה' אם בגוי אשר בנה לא תתגם נפשי. און און אנעלכו בייוו שמוק זאל איך נישט גרענקן אין זיי נאנט נאט. און און איז און אפאלק זאל איך טיה נישט גוקס זיין. דו צוויי ערדייט שפערנים טאן צווייטע עבירות. איינס זיי טאן שאדן דו לייט. דאס אנדער זיי זאגן לונגט :

דאש דרוט ווער עס נאנט פיר זיין חכר אלינגט. דס ער וויל ער זאל אן ווערן דעם דיוח ווס ער וואלט געקענט גיין. אודר ער וויל ער זאל אים אפמנה גופן דס איז און גלייך וויא ער וואלט עבדות מוכבים גרנט. דס פערד ווער עס מוט לענט קיין שאדן נישט מיט זיין לונגן זאגן נאר ער נאנט סתם אפאקשט. דס איז און אהאכט עבירה. און אים נאנט דר פסוק עפית בקבים ער שגר) דר ווס נאנט לונגן דר וועט און פאלש עדות זאגן. און זענען פאר האנדלן אמיטל לייט אז זיי הערן אפאקשט זענען זיי זיך אנדער און טראכטן נאך אום פול לונגן דר צו אכר פון שלום ווענן מאן קען אלונגט זאגן. דס פערט ווער עס נאנט מיט זיין מול צום חכר ער וועט אים עפוס גופן אודר לייאן אודר שענקן אודר ער וועט אים אמוכה טאן און דס הארץ איז נישט דר ביי און דעם בעסטן טיר אלו טאן (אדרי נצור לשוני מרע ושלפי מרבר מרסה) נאט הוט מיין צונג פון בייו און טיינע קעפצן פון צו ריידן פאלשקייט :

דס זעקסט ווער עס נאנט צו זיין חכר עפוס צו לייאן אודר צו שענקן. און ער האט זיך פאר לאזט דרוף דר נאך לייקנט ער און נאנט איך האב דיר נישט צוא גינאט. אודר ער נאנט איך האב דיר צונאנט און אהנאי. דאס איז גלייך וויא ער וואלט עובר ברית געווען. און וואלט געראכן זיין נדר. אויף דעם נאנט דער פסוק גשארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו קבו ולא ימצא בפייהם לשון הרעות) דס איבער געזיבונג פון ישראל זאלן נישט טאן קיין אום רעכט. און זאלן נישט ריידן קיין לונגט און עס זאל נישט גפונן ווערן אין זייער מול קיין פאלש צונג. און דר זעלבט נישט נאנט עפוס צו זיין חכר און איז נישט מקבים איז ער איין רמאי. און איין פערדער. אז און ווער עס פרוקט זיך פאר לייט וויא ער וועט גופן אודר לייאן זיין חכר. טאר ער עס פונדא נישט גרעכען. דען ווייל ער הט הנאה פון דעם פרוקט זיך. איז עס גלייך ווי אנד. און אים נאנט דר פסוק (נשיאים ודות ונשים איז איש מתהלל במפת שקר) עס איז פאר האנדלן איין שטורם וויינד און איין וואלקן און קיין רעגן איז נישט דא. אזוי איז און דר ווס פארקט זיך צו געפון זיין חכר און גוט אים נישט. און יענער האפט דרוף. די עבירה איז נאך פול גרעכער און האכער פון כל שקרים :

דס זעקסט ווער עס נאנט צו זיין חכר איך האב דיר איין מוכה גיטאן. אידער איך האב גיטעט פון דיינוט ווענן און פאקט איז עס לונגט. דאס הייסט און שקרים און דר קענטש הייסט אונג. דען מיטאר אפילו נישט געקנין די העה פון איין עובר פוכבים. דס אכט ווען איינער פרוקט זיך ער הט אין זיך גרוס מעלות און גופי מדות און האט עס נישט אין זיך. און אים נאנט דר פסוק (לא נאח לנגד שפת יתר אף פלגרב שפת שקר) עס איז נישט לייט צו איין שילקאפטונג קענטשן איבערנע רייד. און נישט דס איינער זאל זיך פארקן ער הט אין זיך גוט מדות דס ער וויל זיך הון האלטן. און פאקט איז עס לונגט. און האבן דו חכמים נאנט ווען קען לופט איינס האט ער קען צוויי סקכות. און זיך קען מיין נישט נאר איינע זאל ער זאגן איך קען מיין נישט נאר איין קדקת. מביש דס מיינער מר ייך נישט פרוקט מיט ווס ער הט נישט איז זיך דס הט נאט פינגט. דען אפילו און איין

אָמַת טאַר קען זיך אױף נישט ברויכן אַזוי וויאָ עס שטייט אין פֿאַר (רבי יוחנן) זאָגט אַז די האַסט פֿול
הוֹרָה גלערוינט האַלט זיך נישט דאָס אונטער דאָס נישט. דען די בִּיסט דרום פֿאַרפֿאַרן גלערוינט. דס
גלייכט ווער עס זאָגט נאָך אַיין פֿאַרשטאָט אונטער פֿאַרפֿאַרן אַבסאָל. האַמלש עס שטאַט דאָס ביינעם
נישט. דאָך ווייל ער האַט גלערוינט פֿון זיין גלען איז עס אַזוי אַז ער פֿלד פֿון שטאַט. אַזוי וויאָ דר פֿסוק זאָגט
(לְמַדְרָא לְשׁוֹנָם דְּבֵר שְׁקֵר) זיי האַבן גלערוינט ווער זאָגן צו ביינעם פֿאַרשטאָט:

דואַר ביינעם פֿון ליצנות איז גלערוינט אַזוי פֿאַרפֿאַרן חללים. דאָס ערשטע ווער עס שטאַט דאָס לייט. אונטער
וואָרפֿט זיי אַזוי אַזוי טום. אַזוי וויאָ דר פֿסוק זאָגט ערשט ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם
דו זעצט זיך אונטער דעם אַזוי דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם
אייין (לוי) אונטער ביינעם איז נישט גוט ביינעם אים איז דו אונטער דס ביינעם אים איז נישט גוט. אַזוי וויאָ דער
פֿסוק זאָגט (וְהָיָה לְיָדָיו שְׁמֵרָה בְּעֵבְרָתוֹ דָּרוֹן) דר ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם
ער טוט דו עבירות ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם
פֿענעם שוין. דר פֿון ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם דאָס ביינעם
טאָכט ער יענעם שטאַט אונטער ביינעם אים ביינעם שטאַט אונטער ביינעם אים ביינעם שטאַט אונטער ביינעם אים
דו עבירות איז האַרפֿור פֿון גלערוינט אונטער גלערוינט. דען דר גלערוינט פֿון גלערוינט אונטער גלערוינט
נישט דר פֿון. אונטער פֿאַרפֿאַרן אונטער לייט ווערן ביינעם ליצנות. אַז ער זאָל זיך אַבסאָל פֿענעם
וויאָ שטאַט ער איז ערשט וואַלט ער נישט גלערוינט פֿון אונטער:

דס אונטער ווער עס שטאַט פֿון זיין חבֿר ווייל דס ער ביינעם ער איז נישט אַזוי גלערוינט אונטער אַזוי ריך
אונטער אַזוי חטובֿ אונטער ער גלערוינט נישט אַזוי וואַלט וויאָ ער. דס ביינעם אַזוי פֿון זיין גלערוינט ווייל עס
גלייט אים וואַלט אונטער יענעם ביינעם אונטער שטאַט ער פֿון אים אונטער ביינעם אים שטאַט אונטער ביינעם אים
היף. דען ער ביינעם ער האַט דס אַלס פֿון זיין חבֿר אונטער שטאַט. אונטער ביינעם אים אַלס איז פֿון גלערוינט
ער טאָכט ריך אונטער אַרום ער דר ביינעם אונטער דער גלערוינט. ער פֿאַרפֿאַרן דעם שיינעם אונטער דעם ביינעם
איינעם פֿאַרפֿאַרן ער גלייך אונטער דעם אונטערן הונטערן. איינעם ווערן גלערוינט דעם אונטערן ביינעם. איינעם
הערנעם דעם אונטערן טובֿ. דרום אַזוי ער זיך פֿענעם אַז נישט גלערוינט אונטער אַז ערשט נאָל אים איין
גלערוינט טום אונטער וואַרפֿט. אַזוי אַלס ביינעם דאָס ער שטאַט פֿון ביינעם חללים אונטער ציינעם אונטער
חללים. דען ווער דערוינט אונטער ביינעם אים איז נישט גלערוינט אים איינעם אונטער. דען גלערוינט גלערוינט
איינעם עבירות שטאַט דו אונטער עבירות. אַזוי דעם זאָגט דר פֿסוק (בְּזִלְעֹהוּ חוֹמָא) דר נישט פֿענעם
זיין חבֿר דר איז איין ווערן. אַזוי זאָגט דר פֿסוק (לֹאֲשֵׁר חֶבֶר עוֹשֶׂהוּ) ווער עס שטאַט פֿון איין
אונטערן דר שטאַט זיין פֿענעם. אַזוי זאָגט דר פֿסוק (אִם לְצִדִּים הוּא יִלְכֹּץ וְלִצְנִים יִתֵּן חָן) צו דואַר
שטאַט פֿון שטאַט נאָט. אונטער צו דו ענעם נישט ער חן איין זאָגט אונטער אונטער לייט אונטער:

אויך זאָגט דר פֿסוק (יֹשֵׁב בְּשָׂמִים יִשְׁחָק ה' יִלְעַץ לָמוֹ) דר נישט ווערן אַזוי חבֿר אונטער לייט פֿון זיין
נאָט טוט שטאַט פֿון זיין. דס דרוינט ווער עס שטאַט פֿון דעם נישט ווערן רעם אונטער ער טוט
דס האַלט ער פֿון נישט איין זיין דעם. אונטער זיין ביינעם אונטער ביינעם אים וויאָ צום ביינעם. דאָס
ביינעם אַזוי פֿון גלערוינט. אַזוי וויאָ דר פֿסוק זאָגט (בְּזִלְעֹהוּ יִתֵּן לָו) דר נישט פֿענעם אַזוי זאָגט טוט
ער זיך פֿון דאָרפֿן דאָס ביינעם אַלס פֿון גלערוינט ווייל דס ער האַלט זיך פֿענעם ביינעם דר גלערוינט וועלסט
אויף אים שטייט אין פֿאַר זאָלסט נישט פֿון שטאַט קיין שום זאָך אונטער דר נישט האַלט זיך וויאָ אַזוי היף
אונטער גלערוינט עס אים צו ביינעם דס ער וועט שטאַט פֿון דו ביינעם נישט זיין שטאַט פֿון שטייט נישט
דערוינט (ציינעם אונטער) אונטער (לוי) אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער אונטער
הערנעם דרוינט. דס איז אַלס נישט גלערוינט אים איינעם אונטער ער איז איינעם פֿון ליצנות נישט שטאַט
הסלף ער האַט פֿון ביינעם אַזוי זיין נישט שטאַט. אַזוי וויאָ דר פֿסוק זאָגט (אִם תִּזְכֹּר לֵץ פֿון שטאַט)
זאָלסט נישט שטאַט קיין שטאַט טאָמור וועט ער דאָס ביינעם האַבן. אַזוי זאָגט דר פֿסוק (וְיִסָּר
לֵץ לִבָּהּ לוֹ קִצּוֹן) ווער עס שטאַט איין שטאַט ער זיך איין שטאַט דען ער זאָגט צו אים
וואָס שטאַט ביינעם שטאַט דאָס ערשט דאָס ביינעם דאָס ערשט פֿון סיר. צו אַזוי אַבסאָל איז

קין האפונג נים • דען קין סענטש טאר אים קין ווארט נישט ריידן • ער מיינט זיינע רייד • זענען צום בעסטען • אויף אים גייט דער פסוק נראית חכם בעיניו תקנה דבסיל סכנה • ווען דאס ווערט אריינגע- האלט זיך פאר אהם אין זיינע אונזן • איז צום נאר סער האפונג פון אים :

דאס פערדע וועגן דו לייט ווס וועגן אין דו קראמט אונ ריידען סתיד דברים בטלים אונד דו וואס גייט ארום מיט אום געזאגטע פאמטשטון דס ווייט דברים בטלים דו פון קומט צוויי הארבו עבירות • איינס ער סרייבט (ליצנות) מיט זיינע דברים בטלים • דס אנדער ער איז זיך סבטל פון דר תורה ער גייט אזוי וויא איינער איז פרייא פון דר תורה • דרום האט זיין ערשט גאר קיין שיעור נישט • אויף איז אין דעם קלל ווער עס איז זיך סבטל פון דר תורה אונ גייט צום שפולן • אונד צו דו עוברי פוקבים אין ווער פערט שול דס איז אלס אין קלל פון (סושרב לצים) • דאס פופט ווער עס שפעט נישט אפזש נאר אפאל אז ער איז פריינד אונד פו סדונקן • פון פו סדונקן קומט דרייא ערלייא ביז • איינס ער שפעט פון דאס לייט • אזוי וויא דר פסוק זאגט (לץ הנין הוסה שקר) דאס שפעטן קומט פון וויין • אונ דאס פרוסן קומט פון שיעור • דאס אנדער ער רעט שילעכטו רייד פשעת ער איז פו סדונקן • אונ דעמאלט ווערט ער דער קענט אז ער רעט אפאל איז ער אנאר • אזוי וויא דר פסוק זאגט (קול קסיל ברוב דברים) דר ווס רעט פול איז אנאר אונ אנשע • דס דרום ער פו סדונקט זיין שיל אונ איז סבטל זיין תורה אונ תפלה :

דרום זאלט איר וויסן אז דר ווס סוט איינס פון דו פונג זאכן וואס שטייט דא • דער זעלבנער סענטש ווי אונד זיך נישט האבן דעם יאך פון תורה אונ סכנות אונ אפילו דו שכינה איז נישט גיאכט אין זיינע אונזן • אונ סוט גלייך ווי איינער דס קיין הערן נישט איינער זיך • דרום איז זיין ערשט ווער גרום • דס ער סו ליידן יסורים (סכה פנגר סכה) • (לשון הרע) איז גטיילט אונ אכט חלקים • דס ערשטו איסלדער זאל זיין צונג גווייגן צו ריידן אלס דס גוטס אונ קיין ביז נישט צו ריידן אפילו אונ איין פרהה סכמה • אזוי וויא עס איז גווען איין סעשה • חסידים זענען גנאגד גנאגן אין איין גאס • דא איז גלעגן איין גפיקות אייזול • זאגט איינער וויא שטונקט דו גבירה • זאגט דער אנדער ווער דאך ווא דס ווייט ציין • קלדער ווארום האסטו נישט גנאגט איר שיינקייט ווארום שפעטטו ווא נון סבט דאס מיטאר קיין ביז נישט ריידן אונד אונד איין דר וועלט סבטש אונד אכענטשטון • דאס אנדער ווער עס גווייגט זיך לגונ צו ריידן • אונ רעט פון דו לייטן דעם איז שווער תשובה צווא סאן דען ער ווייט נישט וועסן ער דס דר ווער גרעט • ער זאל אים סתילה בעסן :

דאס דרום ווער עס רעט פון זיין חבד אפילו אכט • נאר עס קאן אים אשארן דר פון ארום קסן דס הייט אונד לשון הרע • דס פערדע עס איז אונד אלא אין דר תורה מיזאל נישט סבטל זיין קיין לשון הרע • אזוי וויא דר פסוק זאגט (לא תשא שמע שוא) זאלסט נישט הערן קיין פאלשו רייד • אין קלל פון דעם לאז איז אויף ווער עס הערט צו (גיבור פו) אונד (שבועות) אונד (קללות) אונד (לשון הרע) אונד (רביעות) אפילו (דברים בטלים) הייט אלס פאלשו רייד • אונ עס איז גלייך דו עבירה פון דעם ווס הערט עס צו • צו דעם ווס רעט עס • דס פופטו איז ווער עס מרייבט רבילות דס ער גייט פון איינס צום אנדערן אונ זאגט זיין חבד דס דאס גטאן • אונד ער דס דאס פון רייד גרעט דר הייט (רביל) פון רבילות קומט רצחות • דאס רייד סענטשטון קענען אום קסן • דרדער דר ווס מיזאגט אונד אונ דר ווס זאגט • אונ דר ווס איז סבטל דען דר רבי נישט דעם אשונדער אין דר האגט ער זאל רעגום הרגנו • אזוי וויא דר פסוק זאגט (אנשי רביל היו בך למען שפוך דם) רבילות מרייבער זענען גווען צווישן אייך כרי מיזאל פאר גוסן אום שולדג בלוט • אין רבילות הענגט (גאון) בעס שקרים שגאה לשון הרע דברים בטלים שבעת שוא רצחות) :

אונ וויא עס איז פאר האגדן לשון הרע אונ רבילות דארטן איז דו שכינה נישט דא • אזוי וויא סיד גסון ביי (אחאב סלף ישראל) אין זיינע צייטן האבן דא ישראל עבירות פוקבים גרום אונ האבן דא איין גנפון אונ סלחמות וויל עס איז קיין רבילות אונ לשון הרע נישט גווען צווישן זיין • אזוי וויא עס שטייט דס די (סלף אינבל) האט גווייטן הרגנו אלו גביאים • איז גנאגן דער גבא עוברי

עובדיהו אינ האט בהאלטן הונדערט גביאים. און פאר ליט האבן גוויקט דר פון. דר נאך הט ויף
(אלהי הנביא) נשטעלט פאר דעם מלך און פאר ישראל. און הט גשרון דאסעס איז שוין פאר סיין
גביא גיט געלדן ביי ישראל נאר ער. און גיינדר הט גיט פאר משרת דיא הונדערט גביאים. דרום
האבן וי גווינן אלו מלכמות. אבער אין שאול המלך צייטן האטשו נייא זענן גווען איינער גרום
תלמיד חכמים און האבן תורה גלערנט. און מצות און מצילות חסדים גטאן. און גיין עבודת
פוכבים האבן וי גיט גרום האבן וי דאך אן גווארן די מלכה. דס שאול המלך איז אים גקומן
מיט ניינע זון. ווייל עס איז גווען לשון הרע ביי ישראל און דער תלמוד חכם (דאג) האט דכילות
גאנט דס דיר הט געסען אין דר שטאט (נוב) און די שטאט איז גווען אייטל פלגים און אויך וי
דכילות זענן געהרגט גווארן אכצונ קעסעלכו פלגים דרום האבן וי אן גווארן די מלכה ווייל די
שכנה איז גיט גווען צווישן וי. דען דכילות איז ענדער פון אלו עבירות אין דר וועלט:

אור איז אפאל גווען אין עולם. ער האט גהאט דרייא טעכטער איינע איז גווען אגבחה די אגדרו
איז גווען אנאשרו. די דרום איז גווען איין דכילות טרייברן. האט ער מורא גהאט נייא
חתונה מאכן אין אנאגדער שטאט פון וייערד חסונות וועגן. איז גווען אהבם וואס האט גהאט
דרייא פיינע בחורים. איז ער גקומן צו דעם עושר און האט פגעט ויינע דרייא טעכטער צו ויינע
דרייא זון. זאגט דר עושר איך וויל מיינע טעכטער גיט אום גופין אויך וייערד חסונות זאגט ער
מיין לופר פריינד פארכט איך גיט גוט וי צו מיר איך וועל וי אפ גווינן דר פון דר עושר האט
זיך גלאנט אויך ריידן און האט חתונה גמאכט אלו דרייא טעכטער פאר די דריי בחורים און דר
חכם פארט מיט וייא אהיים דער גבחה האט ער גובין געלט גנג. דאס ווא האט פער גיט
גדארפט צו גנגן דער גאשרון הט ער גונגבן אלדקיא שפיין. צו דר דכילות טרייברן פלעגט
ער גיין צו איר אהיים. און הט גאנט מיין רוב שנגר וואס גייט דיר אפ מיר איך וועל דיר
אלס גופין. און אלי טאג האט ער ווא גקושט און גהאלט פון ליבשאפט וועגן. אפאר איז דר
עושר גקומן גוואר ווערן צו וי פרגעט ער די ערשטע טאכטער וי גייט עס דיר מיין רוב טאכטער
זאגט ווא עס איז מיר וייער וואל. איך האב אלס גינג דאס איך דארף גיט גנגן. פלעגט ער
די אגדרו טאכטער וויא גייט עס דיר זאגט ווא און איך האב אלדקיא איך דארף גיט גאשון פלעגט
ער די דרום טאכטער וי גייט עס דיר מיין ליבה טאכטער זאגט ווא מיין לופר פאטער דו האסט
מיך וייער בטרופט איך האב גיינט דו האסט מיר אפאן גונגן גיין דו האסט מיר צווייא מאנן
גונגן. איז ער וייער דער שראקן גווארן און זאגט ווס רעכטער דו זאגט ווא שטעל זיך הונטרן
אובן וועסטו זעהן ער הט אז גטאן. אין דעם קוקט אריין איר שווער און הייבט ווא אן צו קושן
און האלדן וי ויין גוואנקייט. אזו איז דר פאטער ארום גשפונגן און האט אים גהרגות דר נאך
איז איר מאן אדמים גקוקן און הט וו גהרגות מיט איר פאטער אזו זענן דרייא זייט אום גקוקן פון
דכילות וועגן גן עקטא איר לופר ליט ווס עס קוקט פון דכילות:

דס וועקטו איז (אבק לשון הרע) גיט קיין רעכטער לשון הרע. אז וויא די גמרא זאגט צום מיינקסטן
מואן די זייט די עבירה פון גנות. צום מיינקסטן מואן די זייט דיא עבירה פון גולה און דיא
גאנצו וועלט ווערן גשטרובלט אין (אבק לשון הרע). דס איינער זאגט נאך אפאמטשט פון ויין חבר
און ויין פונת איז גיט צו בייוון אים צו שענדן דס הייבט (אבק לשון הרע) קירץ פון דר נאך אלס
ווס איינע לעט פון ויין חבר און ויין חבר איז גיט גערין דרגן. הייבט עס לשון הרע. און און אזו
אזאך ווס אים אין דו אוגן רעט ער עס גיט. און הונטר די אוגן רעט ער עס ווא הייבט עס לשון
הרע און פאר גיט ער ויין חבר לובן פון ויין שונא דען ער וועט און אים ביי חידו. דרום און
קאר קען ויין חבר גיט לובן פאר פול ליט טאכטער גפונט זיך צווישן וי אפאמט שידן ויין חבר איז
אצדיק און הט אשם פאר אהסיד. קאן ער אים וואל לובן. דען ער האט פונדא קיין שונא גיט.
און אפילו איינער וועט ווא ביי ריידן און אים וועט קען אים גיט גלייבן. און די ליט וועלן אן
שפרייטן און אים. און דס איז איינס פון די גוט מדות ווס מואל אגוסט קענעןשון לובן און אפאלעקטן
דש

אל קען לאזן בלייבן:

דס זוכטו איז גיבול פה דען ווען אפילו עס איז גנוג גוארן גוטס און איינעם פאר זוכטו יאר . מיט גיבול פה איז ער עס קענט . און דר וס הערט (גיבול פה) איז ער מהויב אונזעך צו גיין און אז ער קען נישט אונזעך גיין זאל ער פארשטאפן זיינע אונזערן אומלונדער מענטש איז מהויב זיין מול צו גיין עס זאל דר פון גיין פריי אונד קיין אום ריין ווארט נישט ארום גיין אזו גפונג מיר אונד דיא תורה האט אן געשריבן אונדוועלעך אונזיות (ותבהמה אשר איננה סדורה) ווא האט דאך וואול געקענט שרייבן ממאד . נאר ווא האט קיין אום ריין ווארט נישט גואלט שרייבן . אונד גפונג מיר אונד אז דיא חכמים זענען זייער גנוג גווען דרום זאל זיך דר מענטש נישט פארמאכטן אונד ער לאזט ארום איין ווארט פינס מול דען פון אבייז ווארט ווערט בשאפן אבייז מלאך און פון אונז ווארט ווערט בשאפן אונד מלאך . דרום האבן די חכמים גאנט דס קיין געטוירי מכה איז נישט פאר האנדן פון שנייגן :

דס אכטו איז איין (נהג) דס ער ווארטשט מיר אינ אלס וס מירעט איז ער נישט צו פרום ער מיינט מען מוט אים אלס להקעים און אונדערעכט . אונד אלז די מכות וס קען מוט אים איז אים צו ווייניג דען ער מיינט מען דאך אים נאך מער מוט אים איינער נאר אונד וס געקעלט אים נישט מיינט ער ווענד דס אים פול פריי גמאן און פארקערט אז ער מוט ווענד פול פריי מיינט ער ער האט אים גאר ווייניג גמאן אונד מיר קענט ער זיך מיט ווייניג חברים . אונד מיט זיין דו גוונד און אז איינער מוט אים אונד אונד ער עס פאר נישט . אונד מוט אים אפ פריי דר פאר . מביט ווען איינער מוט אים געפונ וס געקעלט אים נישט וויל ער זיך נאכט וויין אים . און אים זאגט דר פסוק וידברי נגנן כמתלהטים והם ידורו הדרי בשון דיא רייד פון דעם נגנן זענען איינמול קרום און זי גוונדן פריי און פריי אריין דס איז דר כלל פון לשון הרע :

רבידות ווערט אונד גטיקט אונד פאר חקקים . דס ערשט ווער עס זאגט דונגן און זיין חבד דס אונדו ווער עס זאגט אפוסל לונג . אונד אפוסל אמת . דס דרום ווער עס זאגט נאר אמת נאר ער זענט צו געלונד ווערט . אונד ער מאכט מיט אונדו גונג . דס ווענד פארשטייט עס איז רבידות . דס פערד ווער עס זאגט אייטל אמת נאר ער מאכט קרום דר מיט אז וויא (דאט) האט פאר מפרת (דור המדבר) פאר (שואל) אזו זענען פול פריי גוונד גווארן אונד זיין רבידות . האטשט ער האט דאך נאר אמת גוואנט . דרום ווער עס וויל ברום ווערן פון רבידות אונד לשון הרע זאל ער מיר תורה לערנן . און אין וועלעכע זאכן זאל ער ווייניג ריידן . אז וויא דר חסד ער זאגט (שבו שרים פי גוונד ערדך ישיבת ברום) אז די שרים זענען זיך פנאנד ריידן זי פון מיר . אונד אונד פון גיין געקענט . אונד מוט ריידן אין דר תורה . אונד דר מענטש וס האט זיין צונג פון לונג . אונד פון הניפות אונד פאר לשון הרע אונד רבידות . אונד פון (גיבול פה) אונד פון שבעות אונד קללות . אונד פון אלז די פרייז רייד . דער זעקפונד מענטש איז אפן עולם הבא . אונד איז גייד וויא ער וואלט די גאנצע וועלט גמאכט מצות שאווי דר פסוק זאגט (תורת אמת היתה בפהו ווער) לא גמאכט בשפתיו בשלום ובמישור חלף אתי ורבים השיב פניו) דיא ווארטשטונ תורה איז גווייניקלונג אין זיין מול . אונד קיין אום רעכט ווערט נישט גפונג אין זיינע לעפען מיט שלום אונד גלייכקייט איז ער גאנגען מיט מיר אונד פול לייט האט ער ווידר געקענט פון וונד . אונד האט נייא גמאכט מצות שאו :

מדיק פירקא

סוד חבירך לא תגדה פרה שמונה עשר

דר אכצוטר פרה רעט מינאל רעם חבערס סוד נישט מילה זיין

לא תעמוד על דם רעהו ואלקט נישט שטיין אונד דיין חבדך גלוש דר פסוק זאגט אונד דס מיר נאר זיין חבד צו קיין שארן נישט געענן . סייא מיט רייד אונד מיט מעשים . אונד דו בוקט אונד מהויב צו העלפן אונדלונד מענטשן מיט דיין לייב אונד גוטס אז עס קוקט אים צו אשארון . אונד בוקט אים אונד מהויב צו האפן עס זאל אים קיין שארן נישט צו קופן . אז וויא דא וועט בשייך

ויער

יא

וערן אשכנז ווען די זעהסט אשכנזש ווערט דר מרונקן אין וואסער אונד נוקנים לופן נאך איין
 בענטשן אים צו הרגנו אונד צו בגלגלונ בוסטו אים מחוייב צו העלפן ווי ווייט די בענטשט מביש
 דאס די טארקט אים גיט מייק ויין אין ויין לייב אונד אין ויין גוטס. מביש דס די טארקט אים
 גיט פאר משרון האטשן עס שטייט דאך אונט פאר באטון אין דר תורה. איז עס און גרונג פון
 דעם פסק (לא תעמוד וגו') דס וויא באדיר די ווערקט נאר גוואר אז ביין חבר קען אשדון צו קוקן
 אונ די בענטשט אים העלפן ביסטו אים מחוייב צו העלפן. אונ אזוב גיט בוסטו עובר און דעם
 גרסון לאו פון (לא תעמוד וגו') אין דעם פלל איז און ווען ביין חבר פאר מרונקט פאר דיר אסור
 טארקסטו אים גיט מנה ויין דען עס קען אים דורך דעם אשדון קוקן. אין דעם פלל איז און דס
 מיטאר גיט עפון דעם חברים פריב. טאמיר דס ער דרוגן גשרונג אסור ווס קיינער טאר פון אים
 גיט וויסן. דען אסאל קען נין אז עס איז אים אסכנה אין ויין לייב אונד נעלט אז אסכנצ'ר וועט
 וויסן פון דעם סוד. מביש אז ווא איז פאר חתמות טאר מען ווא בונדאי גיט עפון. און דר (מאיר

הגולה) דר רבינו גרשון) דס (תוס') גרונג :

דר מדרש ברענט אשכנז אסידל איז גגאנגן אין ירושלים. אונ דס עפון גשרונג אין אשכנז
 אונ אשכנז דרוב צו געקט. האט וו אשכנזש גערענט ווס מראנטו דא זאגט ווא ווען מין
 מוסר זאל וועלן אז מיואל וויסן וואס דא איז. וואלט ווא עס דאך גיט צו גערענט גוא ווארם
 גערענט צו וויסן דעם אנדרינגס סודות דרום בוסטו אשכנז. אונ האסט מין דרך ארץ גיט דר
 פסק זאגט (הוצק רכיר מנה סוד) ווער עס גיט מיט רכילות דר איז מנה סוד דרשית די גכרא
 אז דעם פסק ווען איינר האט אשכנז מיט ויין חבר פאר דינינים אונ ער וויל ער זאל פר געסן
 זיינע גוטי מענות. דא גיט ער אונ טאקט אים צארונג אונ ווארפט אים אום אלס ווס ער דס גטאן
 אונ איז און אים מנה סוד און אים גיט דר פסק (הוצק רכיר וגו') אונ דס איז אז אשכנז עבירה
 ווס דרוגן הענגן פול עבירות. דס ערשטו ער איז מנה סוד. דאס אנדיר ער איז אים מבייש
 דס דרוטו ער איז עובר און (לא תשנא אחיך) זאלקט גיט פיינט האפן ביין ברודר דס פערדו ער
 איז עובר און (לא תלך רכיר) דס פוסטו ער קעט לשון הרע. דס זעקסטו ער איז עובר און (לא
 תעמוד על דם רעה) דס זאגטו ער איז עובר און (ואחבית לבעה פמה) זאלקט לוב האבן ביין חבר
 וויא ויך זעלעסט דאס אכטו ער איז עובר און (לא תגזול) דען אז ער וועט גיט מענן רעקט
 מענן. דא בוקט ער ויין נעלט צו אום רעקט. דס גייטו ער איז עובר און (לא תחמוד) זאלקט
 גיט גלוסטון ביין חברים נעלט דס צעהנטו ער איז עובר און (הוצק רכיר מנה סוד) :

און אים זאגט דר פסק ריב את ריבך וסוד אחר אל תגלה) קרוג דיין קרוג. אונ מין אנדרינגס
 סוד זאלסטו גיט מנה ויין. נמצא איז דר רשע איז עובר און צעהן ארבי עבירות. גלייך
 וויא ער וואלט עובר גווען און דא (עשרת הדברות) דרום זאל אומלוקר גווארנט ויין ויין חבר צו
 מין שארן גיט ברענגן מיט מין שום וואך. בפרכט ויין סוד גיט מנה צו ויין. אפינדו ער האט דר
 פון מין שארן גיט. אז ווי דר פסק זאגט (ונאמן רוח מכסה דבר) דר בגלייבט פאר הולט די זאכן
 דער ווס דס איין אופן מול דר קען בייא ויך מין סוד גיט איין האלטון. אונ ער הייסט איין רכיל.
 אונ דר ווס האט איין צו געלאסט מול דר קאן יא איין האלטון ביי ויך אסור. אונ ער הייסט איין
 (נאמן) דרום האבן די חכים דר פאר באטון פאר קיינס מין סוד גיט פאר מרונקט. סיידן ער
 ווייסט גיט אז ער האט איין צו געלאסט מול : אז וויא דער פסק זאגט (סודך לחצר סן האלף אל
 תגלה) ביין סוד זאלקסטו אפילו איינס צווישן מוונד גיט מנה ויין. אהבם האט גוואנט דיין סוד
 האלט בייא ויך תפוס קלוקר אז די בוסט מנה אסור דיין חבר. אזו בוסטו ביי אים תפוס דס דוא
 דאקט מוכא ער זאל אים פאר קיינס גיט מנה ויין. תמיד זאל אומלוקר גווארנט ויין גיט צו פאר
 מרונקט קיינס מין סוד. סיידן און ויך מביש און ויין חבר (רכי וסי) האט ויך בארעקט אלז מיינ
 מען האב איך מיד גיט ארום גקוקט גרמיר איך האב מין מאל מין סוד גיט גוואנט דס איך זאל ויך
 בארען ארום קוקן קיינער זאל אים גיט הערן. עס איז גווען אפחור וואס האט אום גוואנט ווס מען

האט גרעט אין בית המדרש פאר צווייא און צוואנציג יאר האט מען אים ארום געשטופט פונם בית המדרש און מיהאט אים גרופן (מגלה סודות) קיין קאל נאלסטו גיט פאר מרוארן פאר קיינס קיין סוד. אז וויא דס שפירך יארט גייט דעם סוד וואש דו וויקסט גיט פאר מרוארן פאר דיין פיינט פאר מרואר און גיט פאר דיין פריינד דען ער קאן נאך ווערן דיין פיינט :

מעשלה אהרם האט פאר מרוארט אסור פארן אנדרן חכם. האט ער צו אים גאנט האקטי מיד רעכט פאר שטאנן בלוקר לאז עס בייא דיר בלייבן. האט אים יענער געגפרט עש איז גלייך בייא מיר וויא איך האב אים פאר געסן דו האסט קיין זאך גיט צו האבן דו וואס איז מגלה זיין חבירט סוד אפילו איין אמת. איז גלייך ווי ער וואלט גרונט עבדית פוכבים מביש ווער עש זאגט נאך ארגון. דר איז אום ווערדן אין נאמש אונגן. און אין לייטונש אונגן. אז עש איז קיין עקנרז בריאה פון אים גיט פאר האגדון און דר וועלט. אז ווי דר פסוק זאגט וישלבעת שקר אז תאבבו כי את כל אלה שלנאיתם נאום ה' :

סליק פרק הולך רכיל ומגלה סוד

ענין רישומת בחלמו פרק תשעה עשר

דער ניינצטער פרק רעט ווי אוטלוקר זאל זיך בנגן און זאל זיך משמח זיין מיט וואס גאט שוקט אים צו סיי נוסח סיי בייז :

צדיק אוכל לשובע גפשו ובסן רשעים תחסר) דר נביא זאגט דר צדיק עסט צו זעסן זיין לייב דס ער זאל גוונד זיין צו נאמס דוקט. אבר דר בוך פונם רשע איז תמיד נמוקט בלוקר דר צדיק לאזט זיך בנגן מיט ווס גאט בשעקט אים. ער בנערט גיט קיין אוברג עסן און סרונקן נאר צו דר האלטן זיין לייב. און בנערט ער גיט קיין אוברג קליינר. נאר ווערדלג ער זאל גיט סביש ווערן פאר לייטון און בנערט און גיט קיין שיינו הייזר. דען זיין בונה איז אלס רשם שמים. דרום מוקט ער גיט און וולקר. אבר ער דער רשע בנערט נאר אוברג עסן און סרונקן האט ער שיינו קרייזר בנערט ער נאך שענדרו האט ער אשיין הוז וויל ער אשענדרס הט ער פול נאלד און וולקר וויל ער נאך מער דס פרענקט אים אלס זיין נאנה. אבר דר צדיק גרענקט תמיד אלס ווס גאט גיט דס גוט ער מיט חסד און רחמים. דען ער איז דעם מענקשון גיט מחייב צו גוונן. און אלס ווש ער גוט אים איז אוברג :

דען הקב"ה האט דרוף בשאפן דעם מענקשון דאס ער זאל אים דונן און זיין תורה לערנען און זיינו מצות טאן און זאל בעסור זיין פון אמלקא. דען דער מלאך האט קיין עולם הבא גיט. אזו גרענקט זיך דער צדיק דרום קאנט ער זיך בנגן. נאר ער זאל קענען זיין נשמה דער האלטן אין גוף. פרי ער זאל קענען גאט דונן. און אפילו עס גייט אים אוכל איז ער עס און קמבל בלהבה דען ער רענקט זיך פאר אנאקט און דער וועלט. און גרענקט זיך אז איך ווער אהיים קופן וועט מיר בעסור זיין. אבר דר רשע איז אלס פאר קערט. ער מיינט ער איז דרוף בשאפן גווארן געקט און גוסס איין צו זאמלן. און זיך שיינו קרייזר מאכן. און שיינו הייזר בואן. און זאל פרעקן און זופן אז וויא דא ערדיך פוכבים טאן. ער מיינט דא וועקט איז דא רעכטו וועקט. און ער גרענקט גיט דס דער מוט שמים הונטר אים. דאס ער וועט אלס מוון אובר לאזן דרום הייקט ער ארשע. וויל ער מוט גיט זיין שלוחות ווס ער איז דר צו גשוקט גווארן :

עם איז אמשל אמשל שוקט ארום צווייא שלוחים. אזו איז אשלית גווען איין נאמן. און הט זיך גיט גווקט הונטר וועגן און האט געסן אלס וואס איז אים צוגקומן אפילו סרונקן ברוט. נאר ער זאל קענען זיין לעבן דער האלטן צו טאן דאס שלוחות פונם סקד. דער אנדרר שלית הט זיך שון ווא גווקט הונטר וועגן. און איז נאך גנאנגן זיין וואול דוקט מיט עסן און סרונקן און איז גבולין לזן אין דער ארברג. און הט פאר געסן זיין שלוחות. נוא אז דר שלית נאמן דוקט פארן קלף. דא פרייאט זיך דר מלך. און בצאלט אים זיין שובר. אבר יענער שלית ווס האט פאר געסן זיין שלוחות שוקט נאך אים דער מלך. און זאגט צו אים איך האב דיה גשוקט מינו זאבו

הלכות לשמה בחלקו פרק יט

טוב

צו פארוכטן און די האקט דרוגן פאר געסן און בוקט נאך גלאנגן נאך דיין רוקט און לאזט עד אים הענגן • און איז דאס אף • דער צדיק טוט דס שליוחות פון נאט בוקטט ער עוהב • אפער דר לשע איז פאר קערט קיטט ער אין גיהנם :

דרום ווארום זאל דר מענטש אז אלס גאך לופן גאך געלט • ער מוז עס דאך אלס אויפן לאגן ווארום זאל ער בעסער גוט איין ואקלוגן ועלכו ואכון ווסער געקט מיט זיך מיט אף ויענער וועלט • דס איז תורה און מעשים טובים • אוב דר מענטש וויל זיך גרענקן אף וועל אויפן לאזן דאס געלט מיין קינדר דס איז די גרעסטו נארשקייט אין דר וועלט דען טאמער וועט ער ארום ווערן נאך בייא לעבן • אז וויא דר פסוק זאגט (בהצי קויו וענכנו ואחריתו יהיה גבול) אין זיינו האלבו ווארן וועט ער דאס געלט פאר לאזן און זיין סוף וועט זיין שולאפמאג • און דאס זעהן מיר דאך אלו טאג דס איינער ווערט הייך • און דר אנדערער ווערט ארום • דס אנדערער ווער ווייטט אוב זיינו קינדר ווערן עס פהאלטן :

דס דרוטו טאמער וועלן זיינו קינדר נאך ווגרונן דער מיט • דס זיי ווערן זיך בגמאח האלטן אויך זיי וועלן בעיני גבול זיין • אנדער טאמער וועלן זיי זיך קרונן דר מיט • אויך זיי וועלן דר מיט טוהן אנדער ארבי עבירות • און טאמער אז זיי וועלן קיין געקט גוט האבן וועלן זיין זיין צדיקים • און אפילו ער וועט זיך שוין ערלוק פון מיט זיין געלט • טאמער וועלן זיינו קינדר דער מיט ווגרונען גוט קאן דאך זיין ער זאל דרויבן עולם הבא אן ווערן • אז וויא דר פסוק זאגט עש עושר שמור לבגלו (לעתה) עס איז פאר האנדלן און איין עשירות ווס איז גרוט צו זיין בעלים צוא זיין ביין • דרום זאל זיך אוטלוקער מענטש פמיר משלח זיין מיט ווס נאט דאס אים פשעט • אפילו ער איז גאנץ ארום זאל זיך אים דוכטן ער איז רייכער פונם כלל • און זאל זיין בכותו האבן אף גאט דס ער שפייט די גאנצו וועלט וויא דער פסוק זאגט (נותן להם לכל בשר) גאט גוט ברוט צו אלו בשעפנוש אף שמיים (פותח את ידיו ומשפיע לכל חי רצון) ער עפונט זיין האנט און מאכט זעמון אוטלוקן מענטשן נאך זיין רצון נאך דעם מענטשן גוט ער ברוט און פלייש • און דיא בהכות גוט ער שפייט • דרום איז ראוי אז דער מענטש זאל זיך (משלח בחלקו) זיין • אז וויא די בהמות און חיות נענן פריילוק צו ויער שפייט :

אין (מדרש) שמיים אפעה • עס איז ווערן אהסיד בשעת ער הט גוואלט עסן • האט ער זיך אן גמאן שלית און תפילין און הט צום אף גוואלט זיינו תמידים • און הט זיין אף אן גמאן שלית און תפילין אף זיין גוויז האבן אף אן גמאן זייערדו מליתים און תפילין • און זיין אלו האבן אן גהובן צו ווגנן שיינו לובן גוואג צו הקב"ה פארן עסן • האבן אים דיא לייט גפרענט ווארום טוט איר דס • הט ער גוואגט ווען אף זאגט זיין אין אהפיקה און זאל גוט האבן צו עסן • וואלט אף קוויא געטון דעם פון דער תפיקה • און וואלט אים פור געלט גנוגן ער זאל מיר האמטש געבן אשטונקל גערשטן ברוט • דאס אף זאל גוט שטארבן פו הונגער גו מביט וקו הקב"ה גוט מיר עסן און אף זיך הונקט מיין טוש און טוא מיר אן תענוג נאך מער ער גוט מיר מיין ברוט אן שירקא • ווען אפילו אף זאל דאךפן אלזין אקרון און וויאן און שניידן און דרעשן • און ווינד שובקין און מאדן • און וויזן און קנעטן און פאקן • וואלט אף דאך דר מיט גרום מיר גהאט דאך וואלט אף פדארפט צו לובן גוט אן ער גוט מיר אלס פארטונס און צו דער צייט • דאך אף אים דאך ברויז לובן מיט גרום שמה אף דעם גרוסן חסד ווס ער טוט אלו טאג • נאך איינס אף דאך לובן הקב"ה דס ער גוט מיר מיין שפייט און גרעפנוש פון זיין מולדו האנט • גוט פון לייטונס גאב • דען ויער גאב איז ווינצוג און די שאנד איז בול דרום לוב אף הקב"ה אף זיין גרום חסד • דס אף זיך פיי מיין טוש • און האב נאך אויך אים ביין מיין טוש • דען דער ווס וועט אויך אפערקירן טוש • און עקט מיט פערקירן לייט • דעם איז די גאנצו ויעקט פאר פונצטונט • (רב חסדא) זאגט זיין לעבן איז קיין לעבן גוט • דרום האב אף הקב"ה צו דאנקן :

תנן רבנן דו רבנן האבן גלעזקט • דרייא זענן וואס וויער לעבן איז קיין לעבן גיט • דער וואס האפט צו זיין חבד'ס טיש דר עקט גיט צו דר צייט און אויך גיט דו שפיו וואס אים לוב איז • דס אנדער ווער עס לאמט דס ווייב גועלסטונן איב'ר זיך • דס דרטי ווער עס הט יסורים אין זיין לייב אטייל זאגן אויך דר ווס הט מיין גיט נאר איין העקד אן צו טאן • דאך אפילו ער עקט אפילו בייא אפערקדון טיש נאר ער דאך נאט לזבן און נאל זיך לאזן • בנזן גלייך וויא ער וואלט בייך געווען און וואלט געעסן ביי זיין טיש • אימלוקר יהודי איז מחוייב נאט צו לזבן אפילו עס גיט אים אפיל אנדער ער איז ארום • אנדער ער איז כראנק • אנדער אפילו ער איז אין דר תפיסה • אזו וויא דוד המלך זאגט (צדה) ויגון אפיקא וקישם ה' אקרא צדה און קלאג האב איך גפונן און אין דעם נאמט פון נאט האב איך דאך גרופן • אויך זאגט דר פסוק (צדק וישפט אשירה לה אומרה) גיט אזו וויא דו ערב'י בוכבים טאגן ווען עס גיט זיי וואול לזבן וויא וויער צדורות בוכבים • און ווען עס גיט זיי אפיל פדוקן וויא וויער צדורות בוכבים • וויא דר פסוק זאגט (בי ירעב והתקצף במלכו ובאלהיה) אז ער איז הונגריג צעריגט ער אויך זיין מלך און נאט • אב'ר מיר קנד'ר ישקאל זענן מחוייב נאט צו לזבן אפילו עס גיט אונז אפיל • דען אפילו ער שוקט יסורים אויף אפענעשטון איז עס אלס למובה :

עס איז אפיקל איינר איז חייב מיתה גווארן ביי דעם מלך • אזו שטארקט ער זיך בכל הכח און מיט כל התחבולות דס מיטל אים נאר איין האנט אפ שניידן • און אז ער פאלט דעם הקד דאס ער ווערט דער לויט פונם שווערן טוט דאנקט ער דאך און לובט דעם מלך • אזו אויך אז עס קומן יסורים אנדער קרענק אנדער ארוקקייט אופן מענטשן איז דאס דאך איין פפרה און ויינו וונד וואס ער וואלט אויף וויא גמז'ט גרום עזש לידן אין גיהנם • און ער קומט דאך אפ מיט אקלייני וויא יסורים אויך דר וועלט • אזו דאך ער דאך דאנקן נאט דרוף • אזו גפונן מיר אויך דס (אויב) איז אום נקמן פון זיין נוסם און פון ויינו בהמות • און שיינו בייזור • און קעמלוקי קנד'ר • האט ער דאך גלובט נאט • און האט גזאגט נאט עס מיר געבן אן משפט און נאט עס ביי מיר ווידר גנבן מיט משפט • דען ער הט דאך געעסן זיין בית דין של מעלה מיט מלאכים און ניי האבן גשפט אוב ער נאל עס ביי מיר ווידר געסן אזו האבן וויא דאך בנד'א גשפט פון מיין מוכה ווענן • אזו אויך דאך אימלוקר מענטש טאגן :

און דר מענטש ווס איז פועט אין יסורים און איז זיי אויף זיך גיט מקבל בזהבה און איז זיך חזי מצער דרוף טוט ער אנד'ר עבירה • דאס ערשטו ער נעמט גיט אן פ'ר רוב דו שטראף פון נאט • דס אנדער אז ער נאל ווא יוא אן געסן פ'ר לוב וואלטן זיי דאך געווען איין פפרה און ויינו וונד • ווי עס שטייט (את אשר נאבה ה' יוכיח) וועסן נאט האט לוב שטראפט ער • כדי עס נאל זיין איין פפרה אויף ויינו וונד • און אז ער נעמט וויא גיט אן פ'ר לוב זענן וויא קיין פפרה גיט • (קעשה אפיקל הט ביי זיך נהאט אראקטור איין יהודי • לסוף איז דר מלך ברזן גווארן און אים • און הט אים גנוסן אין תפיסה אריין און הט אים אן גטאן אייזערנע קייטן און ויינו הענט און פום און אויפן האל • און הט אים געבן אלס טאג נאר אשטונק גערשטן ברום און אקדנדל וואסר און הט אים אן גטא גראב קליידר דס ער הט אים גוואלט פינגן • דר מלך הט גויסט דאס דער דאקטור איז אנרוסר דעם • הט ער אלס נאך גפרענט וואס ער רעט • אב'ר דר דאקטור האט וואול גויסט דס דר מלך וואלט גערון גהערט ווס ער רעט • אזו הט ער גיט גרעט קיין שום ווארט דאס נאנצו צייט אפילו מיט דו שוטיים • און הט אפילו גיט גזאגט איך בין הונגריג :

אמאל הט דר מלך גשוקט נאך זיין ווייב און קנד'ר און זאגט צו זיי • ניי זאלן צו אים קוקן אין תפיסה אריין און זאלן מיט אים היידן • זענן זיי גנאנגן צו אים • און דר מלך הט זיך צו גהערט ווס זיי וועלן היידן • האבן וויא גזאגט צו אים דו ב'סט דאך אין גרוס ליד • און זיידט גרום הונגריג און דאקט • און דו ב'סט דאך שוין און רום אויפן פנים און ב'סט פעט • זאגט ער מינו לזבן פריינד אין אלס מיין עסן און מרונקן טוא איך אריין וובן ערלייא קרייטונק דרום בלייבט שוין מיין פנים זאגן זיי צו אים זאג אונז קאמור וועט אונז אויך אפאל אזעלכע יסורים צו קוקן וועלן

מיר וויסן ווס צו טאן . זאגט ער איך וועל אייך זאגן וואס דו זוכסט ערלייא קרייטשן זענען . דאס
ערשטע איז בפתח דם איך האב מיין בפתח צו השי' דס ער וועט מיך טייער זיין פון אלו צרות .
און וועט פאר קערן דעם סוף זיין הארץ ער זאל זיך טרעם זיין אויב מיר . און ער וועט מיר
בנודאי העלפן . אזוי וויא דער פסוק זאגט ברוך הנבר אשר יבטח ביה ויהי ה' מבטחו דען ווער
עס פר זיכט זיך אין גאט איז גאט זיין פר זיכונג . דס אנדער איז (תקנה) איסלדער דארף האפן
צו גאט דס ער וועט גיט פר פאלן ווערן אין זיינע צרות :

דס דרוטע איז (סיבה) עס קומט גיט קיין יסורים אויפן מענטשן שידון אויב אייביג . דס ער האט
דאס זיך פאר ווירונג . דאס פערדע איז (מה אפשר) ווס קען איך טאן . וויא זאל איך ווענדן דאס
האט פונם סוף . שידון מיט האפונג צו גאט . דס פופטע איז (ששם בסיורים) איך פרייא מיך מיט
היינו יסורים דאס גאט שטראפט מיך אויף דר וועלט דריי אידן זאל זיין קיפן לעולם הבא . אזוי ווי דר
פסוק זאגט (אשרי הנבר אשר העבירנוהו) וואו דעם מענטשן ווס גאט שטראפט אים אויף דער
וועלט . דס ער וועט גלייט מיט לעולם הבא . אזוי וויא דר גסר זאגט (רבי יהושע בן לוי) זאגט ווער
עס פרייאט זיך מיט זיינע יסורים אויף דר וועלט ברענגט ער דו גאולה . וויא דער פסוק זאגט (בהב
עולם נלשע) מיט דו יסורים ווערט דו גאנצע וועלט גהאלפן . דאס זעקסטע איז (שמח בחלקו) איך
פרייא מיך מיט מיין חלק ווס גאט האט מיר געגעבן און לאז מיך פונען דר מיט . און דער גיט נאך
וואו עס . און גרענקעס איז נאך פר האנדלן זענען ווס לידן נאך ענדע יסורים פון מיר . דאס
זעבטע איז (לשועת ה') איך ווייס דס השי' קאן מיר העלפן אין איין אונג פלוצ דען ער איז איין
יכרות (והנה) ער דר באריכט זיך אייך דעם מענטשן און מוט אים פול חסד . ער וועט דס ביין פון
מיר אפ טאן . און וועט בצאלן מיין פיגור ווס האבן מיך פר סכרת ביי דעם סוף :

נח' מיין רובו פריינד איסלדער זאל זיך דו זוכסט ערלייא קרייטשן אין מוח אריין נעמען . וועט אים
השי' בנודאי גיט פר לאזן . אזוי ווי דר פסוק זאגט (ובטח על ה' ירושן) ווער עס פר זיכעט
זיך אין גאט ווערט עס . דען ער האט מיר געבן און איז פרייליך אזוי ווי (רבי אלעזר) זאגט
ווען איינער האט היינט צו עסן און פרעגט ווי וועל איך מארגן נעמען . דר איז (מקטני אטנה) . ער
גלייבט גיט דאס השי' גוט איסלדער מענטשן זיין שפיו :

מיר קענען דאך אפ לערנען פון שלמה המלך . ער איז דאך דר רייכסטער סוף גווען אויף דר ערד .
אזוי וויא דר חכמים שרייבן . אויף איין (מלכים) שטייט אויף פול פון זיין עושר . אזוי וויא דער
פסוק זאגט (אין כסף נחשב בימי שלמה למאוקה) מיין זולד איז גיט גיאכט גווען אין דיא צייטן
פון שלמה . עס איז געגען אויף דר גאט אזוי וויא אצונד נען דו שטייגער אז שלמה המלך האט געזעהן
דס ביין וואס עס קומט פון עשירות . דען דר עושר האט זיך געטאן . און מוט אפ פון זיך עקראת
שמים . און דורך דעם פר ווירונג ער עולם הבא אזוי וויא דר געטען צו הקביה (רש וועשר אל
תתן לי התרפתי דחם חוקי) מיין ארוםקייט איז קיין עשירות זאלסטו מיר גיט געבן נאר גוב מיר
מיין שפיו אלו טאן . דען דס עשירות וועט מיך ברענגן פון עולם הבא . און אויף דס ארוםקייט
וועט מיך ברענגן צו גניבה און חילול השם :

נח' ווערט וויא גרוס איז דו סיוה פון דעם וואס איז זיך (מששם בחלקו) און לאזט זיך פונען מיט
ווס גאט האט אים געגעבן . דען ער ווערט ברוט פון פול גרוס עשירות . פון גניבה און גניבה .
און קנאה און שגאה און (השגת גבול) און גלוסט גיט צו זיין חכמים זאכען . דען דר ווס איז עובר
אויף (לא חסוד) איז ער געטען עובר אויף קל התורה כולה . דען דאס אלו עשירות הענגן דורען .
גניבה און גניבה און רציחה און עבודת פזקבים . דען ווען איינער גלוסט צו זיין חכמים געלט דא
איז ער אים קנאה דר פון קוקט שגאה חס און עבירה ברענגט דו אנדערע עבירה און דר בעל מקנא
הט מיין טאל קיין סנוחה גיט :

אייין חכם האט געזאגט וויא הארב איז דר עניש פונם בעל מקנא . דען ענדער ווס ער איז אים קנא
דר ווערט אין אים ניין נקמה . דען דר בעל מקנא איז זיך אלו טאן מער קצער פאר וואס עס

כ"ט יענום וואל . און זיין לעבן איז אין איינער צרות און וויאטא . אזו ווערט ער צארויג איינער
הש"י . דס עס געקעלט אים נישט וויא ער טוט . דרום ווערט דו קנאה ביי אים געטאקט . און
קוקן אויף אים פאר חוקאים רעים . ער מוז געטארבן אין האלב יארן . אזו אויף געטאקט . און
אלעזער הקרר זאגט דו קנאה און דו פארהא און דו קבור צוהן אום דעם געטאקט פון דו וועלט
דרום זאל איינלויבן געווארונג ווי אפ צו טאן פון זיך דא בייזו מכה פון קנאה . און זאל זיך בנגן
לאזן און זיך משמח וויין מיט ווס גאט דא אים געשעקט . עזער . אונד דלות . גונד אונד קרעק
וואל טאג . אונד יסורים . און זאל קיין געסורש גיט געערן . אזו טאן דו רעכט צדיקים ווס
האבן וייער גטחון אין הש"י :

אויף דר ווס גרוקט צו אלום דר לאזט זיך אויף גיט בנגן . אויף דר וואס געקעט קבור דר איז זיך
אויף גיט משמח מיט דעם ווינגן ווס גאט דא אים צו גטילט . און דס קיין גטחון נישט אין
גאט . דס ער קען אים געבן קבור אונד עזער . דא וועל איך אייך גנבין פאר גטילט וויא מוזאל דער
קענען איין געטאקטן אויף ער איז איין בער קנאה געטאקט אין איין עזער . דס געטאקטן איין גטילט אויף
צווייא חלקים איינער איז איין עזער פון זיין מקד וועגן . דער אנדערער איז איין עזער פון זיין זכות
וועגן . דר ווס איז איין עזער פון מל דר דס מיין גטחון גיט אין גאט (והא רביה) ער איינלויבן און
ויל קיין צדיקה גיט גובן . דר עזער וועט אויף זיין געלט ער זאלינעט זיך געלעבט אום צו געבן אזו
זיין אויבן געטאקט פול דר פון אין הלכות (משא ומתן) . און דר עזער פון גאט ער גוט צדיקה און דס
זיין גטחון אין גאט . אזו וויא דר פסק זאגט (ברכת ה' תעשיר) דו ברךה פון גאט מאכט ריך און
דר עזער ווס גיט זיין גטחון אין גאט . זאגט אויף אים דר פסק (ואבד העזער ההוא) דר געלבויר
עזער וועט פלארן ווערן :

דרום זאל איינלויבן אויף זיך געטן דא מכה פון גטחון . און זאל זיך (משמח בחלקו) זיין . און זאל
מוצה זיין דאס דו השקפה פון גאט איז אויף איינלויבן געטאקטן . דס ער גוט איינלויבן זיין
שפיין אלז טאג . צו דר רעכטור צייט . און דר וואס פאר לאזט זיך אויף זיין חכמה געקט ביי אים גאט
אונעק זיין חכמה . וויא דער פסק זאגט (לובד חכמים בעקרה) ער צווייגט דו חכמים מיט וייער
ערמות . און דר ווס פאר לאזט זיך אויף זיין עזער געקט ביי אים גאט אונעק זיין עזער . וויא דער
פסק זאגט (והבטחים על חילם) דו ווס פאר זיכרן ווע אויף וייער געלט . ווערט עס פלארן וויא איין
אנדער פלהט אונעק . אויף זאגט דר פסק (בתצי נמי ויעבדו) אין ווייני האלבו יארן וועט ער דס
געטאקטן פאר לאזן . ווארירטו ויהי נבל און זיין סוף וועט זיין שולקאפטוג . נאך מער טוט גאט
דעם ווס פאר ווערט זיך אין זיין געטאקט און האלט זיך גרום דר מיט . דס ער קען דר פון קיין גנאה
גיט האבן . אזו ווי דער פסק זאגט (ולא ישליטנו האלדום לאכול מקנו) גאט דא אים נישט געקט
וועלטונג צו עסן דר פון :

נאך מער דר ווס געקט זיך אונד מיט זיין געקט דר פאר לייקונט אין גאט חי . ווי דר פסק זאגט
(בפירים נשע וועבו ודלשי ה' לא יחסרו כל טוב) דו ווס פאר לייקונג אין גאט ווערן אים און
הנגרונג . און דר ווס פארשטן גאט זענען גיט געטאקטן אלדום גוט . און דר וואס פאר ווערט זיך
אין ווייני קרובים ווערן זיי אים פאר לאזן . ווי דר פסק זאגט (אח לא סדה יפרה איש) איין ברודר
וועט גיט אום לייזן דעם אנדערן אין ווייני גוט . אזו וואס גאט ער זאל זיך גיט ברודן דר גבור
מיט זיין גבורה . און דר עזער מיט זיין געטאקט . (השפך וירע אורח) ער זאל קלוגן אין דר חוכה
און זאל וויסן מיין וועגן . אזו וויא איך בין איין (ברחם ורחם) אזו זאל ער אויף זיין :

ווען איינער איז אפילו איין ארויבן זאל ער זיך דאך משמח זיין מיט זיין דלות . גלייך וויא גאט
וואלט אים געגעלט מיט אברוכו מצאיה . און ער זאל מיד אזו זאגן מיין דובר גאט דא
האקט מיד בשאפן פון גיט און האקט מיד געשפייט און מיין מוטערס בוך : און דא האקט מיד
געשפייט מוט מיין מוטערס ברקט . און אויף פון מיין וועקט ביי אונד . גיט פון וועגן מיין גוטע
מעשים . דען איך בין איין ווערונד געקטש . און בין גיט ראוי דס גוטס ווס איך האב געהאט פון
דיר

דיר נאט מיין נאט • נאר פון דיין גרוס נגאד און פארום הרצוקייט וועגן • דס דיין חכמה ווייזט
אז אס • נון אצונד ראמשו מיין לשפיו וועגן אבוט פאר ענדערט בין איך מיך משפח מיט דיין
שטראף און בין עס מקבל בזהב דען איך ווייס וואו דס דאט מוקט מיר אלס לטובה דר נאט
ווס האט מיך גשפויט פון מיין וינגט ביי אהער • אים דוב איך און בין אים כתיב צו לזבון אוף
דעם ארום ווס ער הט מיר גמאן • און אוף דעם ווס ער מוט מיר • און אוף דעם וואס ער וועט מיר
מואן נון ווי ניין הייליגער נאמן וויר און גביט אוף מיר בין איך אוף מיר אלס מקבל בזהב און וועל
מיך פרייאן דער מיט • גלייך ווי מיט אנדערס מצויה :

מעשה אסלף הט ארום גוקט פונם פענצטור פון זיין שלאס • און דר שלאס איז גשטאנן לעבן
מייד • האט ער געזען וויא עס איז גוקטן איין אלטור מאן • און הט זיך געזעט אופן זאמט
בייא דעם וואסור • און האט ארום גנומן אדאר שמוקל ברוט און הט עס צו ווייקט אין וואסור
ביי עס איז צו ווייקט גווארן • דר נאך הט ער עס געסען • און האט גטרוקן וואסור פונם מייד
דר נאך הט ער זיך גלייט שטאפן אופן זאמט • אזו הט אים דער מלך גשוקט רופן און הט אים
גפרענט דו בוסט דא געסען אופן זאמט • זאמט ער יוא מיין לופר קונג זאמט ער איך פון ווינד
מיך דו אלטור מאן • וויא דו לאמט זיך בנגון און האסט אזו אבייז לעבן • זאמט ער מיין לופר
קונג איך בין מיך משפח דר מיט גלייך וויא איך וואלט געסען (בעדע מקבים) זאמט דר מלך איך
פאר ווינד מיד ווי דו בוסט זיך משפח מיט אזו אבייז לעבן • זאמט ער מיין לופר קונג און וועל
איך זאגן ווער עס הט איין ארגר לעבן פון מיר • זאמט דר מלך זאג • זאמט ער ווער עס לופט
נאך נאך געלט און גוטס • און וואלט געזען דיין גווארן • דר האט איין ארגר לעבן פון מיר דען
ער האט מיין מאל בייין רוא גיט אוף זיין הארצון ביי פאן לופט ער אהין און אהער וויא אכשונגער
און בייא נאכט שטאפן ער גיט • און מראקט וויא אזו ער זאל געלט גווינגן און ער פארט אויב
ימים און סדבריות אוף יארדיים און סאן און נאכט האט ער מוכא און זארגט פאר גוללים • און
אז ער קוקט שון אהרים • דא זארגט ער ווינד • און רעכנט קושבונות מיט זארג און אנקסט און
עס איז אים בייין מאל גיט גנג ער רוקט זיך תמיד ווינד צו פארן • און וויא מיין ער גווינט • וויל
ער נאך מער האבן • ואוהב קסא לא ישבע קסא ווער עס הט דוב געלט דר ווערט גיט זאט מיט
געלט אזו קאן ער בייין מאל גיט שטאפן ווי דר פסוק זאגט (ושלובע לעשיר אינו מניח לו לישון) איין
עלשר ווס לאמט זיך גיט בנגון דר קאן בייין מאל גיט שטאפן און זיין סוף איז ער פון לופט ביייד עוקמות
דס ער ווערט אן זיין געלט און ווערט אן עוקם הבא אוף :

אז דר מלך האט דס דער הערט פונם אלטון סאן האט ער אים מודה גווען און הט אים ווייער
גלובט • און האט אים גנובן גרוסות מתנות • דרום זאל זיך אומלוקר די מעשה אין מות אריין
געסען • און זאל זיך (משפח בחלקו) זיין • און זאל זיין בפתח האבן צו הקב"ה און עס איז בעסור
ער זאל זיך בהעלפון וויא ווייט ער קאן • און זאל אים שבת עסן גלייך וויא אום דר וואכן • און
זאל צו בייין ליטען גיט בראפן וואו דעם סענטשון ווס דר נערט זיך פון זיין (געע פפון) וויא דער
פסוק זאגט (ויגע פפה ב' תאלל אשיריה וטוב לה) אז דו וועסט עסן פון דעם ווס דו ארבוסט מיט
דיין האנט • וועט דיר וואו זיין בעדה ובעדה גמא אז דער ווס איז קיינס גיט סקנא און איז
זיך (משפח בחלקו) דר האט אגוט לעבן און לעבט מיט שדום און פרייד • אז וויא דיר המלך עיה
האט גזאמט (נתת שמחה בקי מצת דגנס ותירושם רב) עס גוט מיר אשפחה אין הארצון ווען דס
קארן און וויין פון דא ראשעים מוט זיך מערן • בלומר איך בין מיך מיין משפח מיט מיין בוסל •
וויא דו ראשעים וועגן זיך משפח מיט זייער פיל קארן און וויין • דען וויא וועגן זיך גיט משפח •
און גלוקטן תמיד צו מער • אבר איך לא מיד בנגון מיט מיין בוסל • איך לייג מיך מיט שדום און
שטייא אוף מיט שדום און שטאף במונה • און שטייא אוף במונה • וויא דר פסוק זאגט (ושלובע
לעשיר אינו מניח לו לישון) וועט דיר אשפחה וואישן ב' אמה'ה לדרך לבתחושטיבני אמן :

סליק פרק לשמה בחלקו

מיט איד דרום זאל אנטלוקר דיא מצוה טאן מיט שלמה אונט מיט קבד אזוי וויא אז איינער קולט איין עוף טאר ער נישט דאך דעם בלוט נישט צו דעקן מיט דעם פוס אדער מיט אשטעקן נאר מיט דר האנט אדער מיטן חרף אזוי זאגן ויין אלץ מצות עס זיימיט אין פרק הניי זהיר במצוה קלה קבוצה (נייא גווארונט אין אנדערן מצוה גלייך וויא אין אהרבור מצוה דען די ווייטמיט נישט דעם שער פון מיין שום מצוה אוקט אזוי דר שער פון אנדערן מצוה אונט פון אהרבור גלייך וויא ראיא ביי קיבד אב שטייט (למען יאריכוני ימיה) דעם איז דאך די ארבעטס מצוה אין דר וועלט וויא אזוי קען דאך ויך מיט אונט ניהג ויין וויא עס שטייט אין הלכות קיבד אב וואס דא שטייט דר שער דר בייא דעם לאנגע לעבן אונט ביי דר גרונדן מצוה פון (שלוש תקן) אז ער נפונט אן פוקה אנעסט מיט פונגל זאל ער די מוטער אפ לאזן אונט די קינד זאל ער נעמן דעם גווערט דאך נאר איין געזע שטייט אויך דר שער דר בייא ווארעכט ימים) דעם לאנגע לעבן :

דרום האבן די חכמים זל גאנצט (אין מעבירין על המצות) מיטאל נישט אדער פארן אונט דיא מצות דעם איינער וועט ווערן זאגן איך וועל בעסור טאן יענע מצוה אונט דיא וועל איך לאזן נישט (העסק במצוה פטור מצוה) ווען איינער איז עסקט אין אמצוה אז ער פטור פון דר אנדער מצוה אזוי אויך ווערן מצוה עס קומט אונט פונדען די איז ער מחויב צו טאן אונט זאל נישט זאגן איך וועל די מצוה לאזן אונט וועל ווארטן אויך יענער מצוה ווס איז גרעסער פון דר גיין ער זאל די ערשטע מצוה טאן אונט גוועסט אונט אפילו ער פאר וועט יענע מצוה אדער דר איז אים גרעסער גלייך ווי ער נאמט ביידן טאן אדער אז ער קען טאן ביידן מצות אונט מוט נאר איינע איז אים יענע נישט גרעסער איד זאלט נישט מיינן דאס עס איז פאר האנדלן גרונדן אדער קליינע מצות נישט אלץ מצות זענען הארב אונט גרוס אונט קעמלעך אונט עס איז גרוס שער אויך וויא נאר וואס דען מיינן דיא חכמים זאלטס גווארונט ויין אין אנדערן מצוה דעם מיינט מען אזוי אמצוה ווס קאמט וויינגע נעקט דיינע ציצית אונט סיכה • אדער אדער מצות וואס קאמט וויינגע אדער דר תכלית המצוה איז נישט גרונד :

דיא מצות פון דר תורה זענען געווען אויך צוויי חלקים • איין חלק הייסט מצות עשה דר אנדער חלק הייסט מצות לא תעשה אדער מצות וואס הקב"ה קען גאטן צו טאן דיינע ציצית אונט תפילין אונט סוזה • דעם הייסט מצות עשה אונט אדער מצות וואס הקב"ה קען גאטן נישט צו טאן דיינע חרף טריפות שעטנען דעם הייסט מצות לא תעשה • ווען איינער איז עובר אויך איין לא תעשה שטייט ויין עניש אין דר תורה מלכות אדער מיתה • למשל ווען איינער איז מחלל שבת קומט אונט מלכות אונט ווען איינער איז מצוה מיט איין אשט איז קומט אונט חנם • אז ער עסט חרף אדער ער מוט אן שעטנען קומט אונט מלכות • אדער אויך דיא מצות עשה שטייט מיין עניש נישט נאר אויך צוויי שטייט ויא איין עניש דר ווס איז ויך נישט מל • אונט דר ווס גרענגט נישט מיין קרענע פסח איז ויין עניש פרת ווייטער שטייט מיין שום עניש נישט אויך די מצות עשה נון זאל ויך מיין קענעמט נישט גרענקן אז איך וועל די מצוה טאן וועל איך שער האבן אונט אז איך וועל זאגן נישט טאן וועל איך מיין עניש נישט האבן • אזוי וויא אפילו לייט זענען ויך מנע אונט מיינען עס איז מיין עניש נישט פאר האנדלן אויך די מצות עשה • דרום די מצוה ווס קאמט זייא מיין נעלט נישט אונט זייא האבן מיין מידקה נישט מואן זייא • אונט די אדערן מצות מואן זייא נישט דרום נאכט איר וויסן אז דר ווס נעקט ויך אין מוח אריין אזוי אפילו מלכות דעם דיא מצות זענען נישט גאט און זיינע אונט ויין עניש פאר גרעסער פון דעם ווס איז עובר אויך איין לא תעשה :

דען ווען איינער איז עובר אויך איין (לא תעשה) דא געווענעט אונט דר גער דר צו דעם ער זאל דיא עבירה טון דרום אז ער מוט תשובה אונט תשובה אונט נעקט אויך ויך שון נישט צו טאן מיין עבירות איז אונט הקב"ה מוח • אדער דר ווס איז מבטל איין מצות עשה דיינע ער ליינט מיין תפילין נישט אטאן אדער בענקשט מיין אהרונט אונט מיין לולב נישט דא רייכט אונט דר גער דעם נישט אן דר צו נאר ויין בוסר הארץ איז אזוי דעם די מצוה איז בייא אונט געטאט • אונט אז ער פאר וועט אמצוה געזען ער וו נישט צו רוק האפן עס איז אפילו נאנט צו זיינע קנעכט ווער עס וועט היינט טאן מיין

אֲרָבוּט אֵין מִיּוֹן נִאֲרָטוֹן וְעַל אִיף אִים נֶעֱבֵן הַגְּדֵרְט נִגְדֵרן . אֲמִייל קֶנְעֶמֶט אֲרָבוּטוֹן עֲרוּנְעֶמֶט אִים אֲמִייל קֶעֶרן זִיךְ נִיט דֵר צו . אִים אֲרָבוּטוֹן אֲנִגְדֵרְט אִים פֿר דִּינן אֶהֱאָקֶבֶן גִּילְדֵן . נִוא זָאל דֵר מְלָךְ נִיט בְּרוּזֵן זִיין דִּירוף דָאס זײ פֿר שְׁעֵמֶן זײן אֲרָבוּט מִיט דוּ הַגְּדֵרְט גִּילְדֵן אִים אֲרָבוּטוֹן פֿר אִהּ לִבֵּן גִּילְדֵן . אִזוּ אִיז דָס אִיף עֵר פֿר זױקֶט דוּ מִצְוָה . אִים גִּיט נָאךְ זײנע עֲסָקִים וּסְ מִרְעַפֶּט נִיט אָן מִיין טוֹהֶנְט חֶקֶן פֿון דֵעס שְׁכָר פֿון דֵר מִצְוָה . גִּמְצָא אִז דֵר וּס אִיז מְבַטֵּל אִיין מִצְוָה עֲשֵׂה . אִיז הַקְּבוֹר נִיט דֵר וּס אִיז עוֹבֵר אִיף אִיין לֹא תַעֲשֶׂה . (נִפְעֻלְס הַחֵד) אִיף דֵער וְעַלְט אִיז צײט דֵר קֶעֶמֶש זָאל אֲרָבוּטוֹן אִין תּוֹרָה אִים מִצְוָה . אִים (קֶעֶזְלֶס הַבָּא) בִּקְוֶמֶט עֵר זײן שְׁכָר פֿר דֵר אֲרָבוּט . אָבֵר דֵר וּס הֵט מִיין מִצְוָה נִיט גִּטָּאן פֿר וּס זָאל עֵר שְׁכָר נֶעֱמֵן דֵר וּואס נֶעֱמֵט זִיךְ נִיט מִיט מִיין צֶעֱרוּגֶן אִיף דֵעס וְעַנֵּן פֿון וּואס וויל עֵר זִיךְ צֶעֶרן . דו וְעַלְט אִיז גִּלְיָהּ ווײַא דו וואָךְ . אִים וְעַנֵּן וְעַלְט אִיז גִּלְיָהּ ווײַא שְׁבֵת אִזוּ ווײַא דֵר וּס נִכְיִיט זִיךְ נִיט אָן פֿר שְׁבֵת דֵר הֵט נִיט צו עֲסֵן אִים שְׁבֵת . אִזוּ אִיף וְעַר עֵס טוט מִיין מִצְוָה נִיט אִיף דֵר וְעַלְט דֵר הֵט מִיין שְׁכָר נִיט אִיף וְעַנֵּן וְעַלְט . אָבֵר דֵר וּס טוט ווײַא מִצְוָה אִיף דֵר וְעַלְט . דֵר הֵט ווײַא שְׁכָר אִיף וְעַנֵּן וְעַלְט . אִזוּ ווײַא דֵר פֿסִיק זָאגְט (כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֶךָ עֲשֵׂה כִי אִין מַעֲשֵׂה וְהַשְׁבִּיחַ וְהַתְּהַלֵּל וְהַתְּהַלֵּל אֲשֶׁר אֵתָה הוֹלֵךְ לִשְׁמֹר) דָאס מִינֶט מִעַן אֲלֵךְ וּס דו קֶעֱנֶמֶט נִכְיִיבֵן מִצְוָה צו מֵאן אִיף דֵר וְעַלְט זָאקֶטוּ מֵאן אִין קֶבֶר וְעַקֶטוּ מִיין מִצְוָה נִיט קֶעֱנֶן מֵאן . אִים אִיף מִיין תּוֹרָה נִיט לֶעֱרֵנן . דִּירוף זָאגְט דֵר פֿסִיק וְהַשְׁבִּיחַ לֹא יוֹבֵר (לְהַמְנוּת) וְעַן אִינֵר אִיז אִים אִיין הַכְּרוֹתָה וּס טוֹאן מִצְוָה אִים אִמָּל פֿר זױקֶט עֵר אִיין מִצְוָה וְעַקֶט עֵר גִּמְיֶרְט פֿון אִיר . דָס עֵר וְעַרְט נִיט גִּצִּיילֶט מִיט זײן הַכְּרוֹתָה צו נֶעֱמֵן שְׁכָר אִיף אִיר :

דִּירוּם זָאל מִינֵר נִיט פֿר זױמֶן מִיין מִצְוָה . אִים זָאל נִיט זָאגֵן וְעַנֵּן מִצְוָה אִיז גֶּרֶעֶסֶר דֵען דָס אִיז דֵאךְ יִדְעֵה דָס מִיר קֶעֱנֶן נִיט ווײַסן פֿון וְעַלְכֵד מִצְוָה עֵס אִיז גִּרוּם דֵר שְׁכָר אִים פֿון וְעַלְכֵר עֵס אִיז מִלִּין . דֵער פֿסִיק זָאגְט (וּשְׁמַרְתֶּם אֵת הַמִּצְוֹת) אִיר זָאלֶט הוֹשֵׁן דוּ מִצְוָה . תְּרַשּׁוּת דוּ גִמְרָא אִזוּ ווײַא מִעַן דִירוף מֵאכֵן דוּ מִצְוָה אִים גִּזְמֶט . אִזוּ זָאלֶט אִיר אִיף מֵאן דוּ מִצְוָה אִים גִּזְמֶט מִיִּרְקָה יִמִּיד . אִז עֵס קוֹמֶט אִינֵם צו אִיין מִצְוָה זָאל עֵר ווײַא מֵאן אִים גִּזְמֶט אִים זָאל ווײַא אִים גִּיט עֵר זָאל נִיט זָאגֵן אִיף וְעַל ווײַא נָאךְ צײט הֵאבֵן צו מֵאן . אִים זָאל זִיךְ גֶּרֶעֱנֶקֶן אִז אִינֵר בְּשׁוֹר נָדָם זָאל אִים הִיטֵן עֲפֹס מֵאן ווֹאָלֶט עֵר עֵס דֵאךְ בְּוִדְאִי בֵאלֵד גִּטָּאן . הֵאָמֶשׁ עֵר נִיט עֵס דֵאךְ פֿון זײן מוֹכֵה וְעַנֵּן . נִיט פֿונֶם מִעֲנִיטְשֻׁנֶם מוֹכֵה וְעַנֵּן . מִכֹּשׁ וְקִי דֵר מְלָךְ מְלָכִי הַמְּלָכִים הַקְּבִיָּה גִבוּט אִים דִירוף עֵר דֵאךְ עֵס בְּוִדְאִי מֵאן גִּשְׁוִינֵר אִים גִּפְרוּשֶׁט אִים מִיט פֿרִיילִיךְ גִּבוּט דֵען עֵר גִּבוּט דֵאךְ עֵס פֿונֶם מִעֲנִיטְשֻׁנֶם מוֹכֵה וְעַנֵּן . דָס עֵר זָאל וּזְכָה זײן לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא . ווײַא דֵר פֿסִיק זָאגְט ווײַא תִּפְּץ קֶעֱנֵן צִדְקוֹ (גִּדְרִיל תּוֹרָה וְיִדְרִיר) אִים כִּדֵּי דֵר מִעֲנִיטְשֻׁנֶם זָאל אָן גִּבְרִיט זײן צו עוֹלָם הַבָּא . דִירוּם הֵט עֵר דו תּוֹרָה גִרוּם גִמְאָכֶט אִים הֵט פֿול מִצְוָה גִבְאָשֵׁן דָס אִיטְלוֹכֵר זָאל קֶעֱנֶן מִצְוָה מֵאן : אִים וְעַן אִינֵר טוֹט אִיין מִצְוָה זָאל עֵר ווײַא וְעַלְכֶמֶט מֵאן מִיט זײן הֵאָכֶט . אִים זָאל ווײַא נִיט הִיטֵן מֵאן זײן וּזוּ אִדֵּר זײן קֶעֱכֶט . כִּדֵּי דִיא מִצְוָה זָאלֵן גִלְבֶּשֶׁט זײן אִין זײנע אִוֵּן . דֵהִינֵן בִּיִּיא חֲנוּכָה לִרְבִּימִלִיךְ זָאל מִעַן מִיין נֶעֱמֵט נִיט צִיילֵן . אִים אִיף מִיין אֲנִדֵּר זָאךְ נִיט גִבוּט דֵר בִּי דֵעֶמֶט גִּבְיִיבֵן דִיא לִיבֶט פֿונֶם שׁוֹל דִירוף מִעַן אִיף עֲרִילִיךְ הֵאָלֶשֶׁן אִדֵּר דֵעֶמֶט גִּבְיִיבֵן אֲנִדֵּרֵן מִצְוָה . אִזוּ ווײַא דו גִמְרָא גֶרֶעֱנֶט דִירוף אִיין מַעֲשֵׂה (וּשְׁשַׁכֵּר כֹּהֵן גִּדּוֹל) פֿון דֵעס דִירוף (פֿרָקִיא) עֵר הֵאָכֶט דִיא מִצְוָה שְׁוֹאָה גִהֵאָלֶשֶׁן . מַעֲשֵׂה עֵר הֵט גִמְרָאכֶט קֶרְבָּנוֹת הֵט עֵר זײנע הֶעֱבֵט אִיין גִּיבְיִיבֵקֶט אִין אִיין זִירוֹן מוֹכֵל . כִּדֵּי עֵר זָאל זײ נִיט אִיין שְׁמוֹרֶן . אִים אִיף הֵאָבֵן זִיךְ דֵר מְלָךְ מִיט דֵר מְלָכִי גִייעֶשֶׁט דֵר מְלָךְ הֵט גִמְאָכֶט אִינֵר אִיז נִיט צו עֲסֵן . אִים דו מְלָכִי הֵט גִמְאָכֶט אִינֵר שְׁעַפֵּלֵן אִיז בִּיעֶסֶר צו עֲסֵן . הֵאָבֵן ווײַא גִמְאָכֶט מִיר עֵס ווײַסן . לֵאמֹר שׁוֹרֶן נָאךְ דֵעס כֹּהֵן גִדּוֹל הֵאָבֵן זײַא אִים גִמְרָעֶמֶט וְעַקֶבֶס אִיז בִּיעֶסֶר . אִינֵר צוֹקֶעֶלֵן . אִדֵּר אִינֵר שְׁעַפֵּלֵן . הֵט עֵר גִשְׁאָקֶלֶט מִיט זײן הֵאָכֶט אִים הֵט גִמְאָכֶט אִשְׁעַפֵּלֵן . דֵען אִובֵּי נִיט וְוִאָרוּם הֵט מִעַן גִהִיטֵן מְקָרִיב זײן אִשְׁעַפֵּלֵן פֿר אִיין קֶרֶבן תְּמִיד . אִים נִיט מִיין צוֹקֶעֶלֵן . דֵא אִיז דֵר מְלָךְ זײַער בְּרוּגֵן וְוִאָרוּן דָס עֵר הֵט אִזוּ גִשְׁאָקֶלֶט מִיט דֵר הֵאָכֶט . אִים הֵט גִהִיטֵן מִיטֵאָל אִים אָפּ הֵאָקֵן דו רֶעֱקֶטוּ הֵאָכֶט . הֵט עֵר שׁוֹחֵר גִנֶּעֱקֵן הֵט

סען אים אפ גיהאקט דו דונקו האנט. איז דר מלך גואר גוארן האט ער אים גהייסן דו אנדרד אויף אפ האקן. וואנט רב יוסף גלובט איז גאט ווס ער האט דעם משלך זיין שלכר אפ געעפן אויף דר תעלט דס ער וועט קומן ביין לעולם הבא. גוא ווס זעהט סען אזוי דר ווס האלט גרונג דו מצות סמו ער ענטש ליידן אויף דר תעלט אויך אויף נענד תעלט. אויף איז איינמאכער סחויב אזוי מצות חשוב צו האלטן נישט פאר גרונג אונ קיינער זאל נישט קלונגן צו זאגן ווס הארט עס הקב"ה אז אייף וועל גיין אין לעשטנו. אויך אייף וועל קיין שווער נישט הערן בלאזן. אויך אייף וועל אין סוכה נישט עסן אויך אייף וועל עסן אום גוואשן. אויך אייף וועל קיין פרכה נישט מאכן. קיינער פאר זיך אזוי נישט געקען. אונ זאל געקען ווער עס האט דס גבאטן. אונ אפילו ער ווייסט נישט דעם פנים אונ דו בונה פון דר מצוה זאל ער זאל דאך מואן. דען דר וואס האט גבאטן דו מצוה ער איז איינמא חכמה. אונ עס איז נישט פאר האנדן קיין שום מצוה אין דר תורה עס זאל אין איר נישט זיין קיין גרוס חכמה. וויא דר פסוק זאגט (פי לא דבר רק היא במס) משה רבינו ע"ה זאגט צו דו ישראל לערנט דו תורה אונ טוט דו מצות. דען עס איז קיין לער ווארט נישט דא אין איר אונ עס איז גרוס חכמה אונ גרוס סודות אונ איינמאכער מצוה געקענט דעם מענטשן צום אייבונגן לעבן :

דרוף וואנט דר פסוק (אמרת אלהי צרופה בן הוא לכל החיים ב) דו זאג פון גאט זענן גלייכט אונ קייטערן אויף דעם מענטשן צו עולם הבא. אונ עס איז איין פשוטונג צו דא אלז וואס פשוטונג זיך אין הקב"ה אונ איין נאר אונ ארשע וואס זאגט וואס נוצט דו מצוה אונ שפעט פון איר זאל ער פאר פרוכט ווערן. דער פסוק זאגט (ואבריל אתכם מן העמים להיות לי) אייף האב אייף אפ גלייכט פון דא פערקלער איר זאגט זיין צו מיר. ברשות דו גמרא אויף דעם פסוק. מניין פון וואנט איז גרונגן דאס קיינער זאל נישט זאגן דאס איז מיאוס אייף קאן עס נישט עסן. אויך מיר איז מיאוס לעשטנו צו טראגן. נאר איר זאלט זאגן אייף ווארט גערן תויר געסן אויך לעשטנו גמראגן נאר אייף וויל זיין נאטעס קעכט. אונ וויל האלטן אלס וואס ער האט גבאטן אין זיין תורה ווי דר פסוק זאגט (להיות לי) איר זאלט פון קיינעם וועגן מצות טאן. אונ נישט פון איינער וועגן :

אויף ברשות דר פון דו גמרא ווען איר טוט דו מצות דא זענט איר מיין פאלק. גמרא איז דר פון גרונגן ווען איינער טוט קיין געבירה נישט איז וואס אים געכונט פאר אמצוה. למשל ווען איינער איז הונגריג אונ וויל עסן. וואנט מען אים עס דס נישט עס איז טריפה. אונ ער עסט עס נישט. איז עס אים געכונט פאר אמצוה. אויך דעסט גלייכן איינער וויל אמלכש אן מאן אונ מען זאגט אים עס איז לעשטנו אונ ער טוט עס נישט. אזוי איז עס אים געכונט פאר אמצוה. דער פסוק זאגט (ולמען צרכו יגדיל תורה ויגדיר) פון וועגן זיין גרוס צדקות פון הקב"ה האט ער גרוס גמאכט זיין תורה אונ האט פול מצות גבאטן כדי כל ישראל זאלן קענען וזכה זיין לעולם הבא. אונ וועגן זיין לובשאפט צו אונ האט ער אונ בלובט מיט זיינע מצות. ציצית אין אונזר קליידר תפילין אויף אונזרע הענט. אונ אויף אונזרע ארום. מילה אונ אונזר לייב. מוזה אונ אונזר הייז. אויף דעם זאגט דר פסוק (שבע ביום הללתיך על משפטי צדקה) פון וועגן ווען מצות ווס דו האקט אונ געעבן דס מיר טאן ווי אלז טאן דרום האבן מיר דא צו לובן. דס זענען דו ווען מצות. תפילין אונ ציצית. אונ מילה. אונ מוזה. עס זענען דרום פול מעשים ווארעם דס הייסט ווען מצות איין טעם איז דו פאר פרשיות פון תפילין זענען ווי פיר מצות. אונ ציצית אונ מוזה אונ מילה איז ווען : **אמיל** לייט זאגן תפילין זענען אכט מצות. דען צוויי תפילין זענען אכט פרשיות. אונ ציצית זענען פיר מצות. דען פיר מצות. דען פיר ציצית הענגן אין איינמאכער סלית. אמיל לייט זאגן פיר ציצית זענען אכט אונ דרייסיג פארום. אזוי זענען זיי אכט אונ דרייסיג מצות. אמיל לייט זאגן ציצית זענען צוויי אונ פופציג. דען דא צוואנציג קענען זענען אויף צוואנציג מצות. נאך איין פשט איז אויף דעם פסוק (שבע ביום הללתיך) ליען עס שובע זאט. סען איז סחויב צו דען הקב"ה קיין סען ווערט זאט פון זיין לוב. אויף דו מצות ווס ער האט אונ געעבן. זי ווייזן אונ דעם רעכטן וועג צו עולם הבא. וויא דו גמרא געקענט אין מדרש. אמיל איז דר חכמה ע"ה

נעסן אין באד . איז ער באקאנט געווען ווייל ער איז געווען אן מצות . און תפילין . און ציצית . אז ער האט גראכט אין דר מילה האט ער זיך משלם געווען דאס ער גייט נישט אפילו איין רגע אן איין סעודה . אז ער איז ארום געאנגען פונם באד האט ער גלובט הקב"ה און האט געזאגט דעם סוכות . לכתוב על השמינית פון וועגן דר מילה וואס ווא איז געאמט געווארן צום אכטן טאג :

דער סדרש ואנטא און דעם פסוק (ליתן חן הם כראש) איין פהעפטונג פון חן זענען דו מצות צו דיין קאפ . דעלשות דער סדרש (ליתן) מינט מען דו מצות זענען מילה דעם מענטשן וויא אזוי ער גייט . עס זאל אים גיין שארן נישט גלעקן . און אויף בלייטן אים דו מצות פון זיין געארן ביז זיין נשמה גייט אום . צום אכטן טאג איז מען אים מל . דר נאך מוט ער אן אקלייד איז דר ביי דו מצות פון ציצית און שעטני . שעקט ער זיך טאר ער די פראוויט גיט אפ שערן . עקט ער טאר ער נישט עסן קיין מריפות . אדער וואס אסור איז . אקערט ער זיין פעלד טאר ער עס נישט אקערן מיט פלאים . דס מינט מען זיין אוקס מיט איין פעלד . דר נאך וויאט ער זיינע פעלדן טאר ער זיי נישט וויאן קיין פלאים צווייא מינים בנאגד . שנייד ער תבואה אדער בייטער טאר ער נישט אפ שניידן אין גאנצן . ער מוז לאזן (לקט שפחה פיה) צו אענינים . גייט ער אין וועג און בעגענט אנטקט מיט פינגער טאר ער נישט נעמען דו מוטער מיט דו קינד . אין דר פריא דארף ער דאווינן מיט סלית און תפילין . פר נאכט דארף ער דאווינן סנחה און מעניב . פאר דעם שלאף דארף ער לייגן קריאת שמע . אום נשבת דארף ער טאן דו מצות וואס געדען צום שבת . אום יום טוב דו מצות ווס געדען צו יום טוב (ראש השנה) דארף ער שופר בלאזן (יום כפור) דארף ער פאסטן . (סוכות) דארף ער בענטשן (ארתוב) און (לוב) :

קורץ פון דער זאך פון זיין געארן ביז זיין מוט איז ער בלייט מיט מצות . בפסוק תורה לערנען איז ער מחוייב כל זמן עם דורם זיך נאר איין אבר אין אים . דס ביימיט דס ווארט (ליתן חן) דו מצות בלייטן דעם מענטשן מיט אייטל חן און חסד און רחמים . עס איז אמשל אכלה האט פול געעכט און אפילו חן וויא האט ער זייער לוב וויא זיין הארץ . זאגט ער צו זיי מיין לובו קעכט זייט מיין געברייא ברוינער וועל איך אייך געבן מיין שולט און מיין פאנצור און מיין חותם וואס איך האב מיר געחמט צו מיין חתונה . און דו אייברוי קעכט וועל איך עס נישט געבן . דען זיי וועלן עס נישט אכטן . און וועלן עס פר איין גלעקט האלטן . אזוי אויף הקב"ה איז דער (מלך מלכי המלכים) און דו גאנצו וועלט זענען זיינע קעכט . און דו ישראל זענען זיינע לובו קעכט הרום נישט ער זיי זיינע מצות און זיין חותם דס איז דו תפילין . און דעם אקט . נוא זעקן קיר אז דס אלס אין איין מתנה פון לובשאפט וועגן :

דיא גמרא זאגט אין (קידושין) דר ווס מוט אכטוה מיט דר גאנצור פונדע ווערט אים גמא פול גוסס און מען דר לענגערס אים זיינע יאר און טעג . און ער וועט זוכה זיין צו ארבען דס לאנד ארץ ישראל . אבר אז ער מוט ווא אן פונדע ווערט אים קיין גוסס נישט גמא און זיין יאר און טעג ווערן דר קורצט . און ער וועט נישט ארבען דס לאנד . און דר ווס קען נישט לערנען קיין (ספרא) און קיין (משנה) און האט אין זיך אויף נישט קיין דרך ארץ . איז ער נישט ראוי מנאל מיט אים וואונגן איין איין שטאט . אבר דר וואס האט יא אין זיך דו אלז דרייא . דעם קיכט קיין ביז נישט צו . אויף זאגן דאס דקמים ווער עס מוט אכטוה אשעה פר זיין מוט איז גלייך וויא ער וואלט מקיים געווען כל התורה כולה . און פר קערט אז ער מוט איין עבירה איין שעה פר דעם מוט איז גלייך וויא ער וואלט מקיים געווען כל התורה כולה :

רבי יוחנן זאגט דר ווס מוט אכטוה רעכט אויף דר וועלט דא גייט ווא פר אים . און בלייט אים צו עולם הבא אין גען ארצין . און ווער עס מוט איין עבירה אויף דר וועלט און מוט דרוף נישט תשובה פארום מוט . דא בנדרפט ווא אין אים און קאנט אים נישט אפ און שלעפט אים מיט זיך אין גיהנם ארצין . דו מצות געדען צום גען און דו עבירות צום גיהנם . וויא דער פסוק זאגט (אשרי האיש ירא את ה' במצותיו תפץ במור) וואו דעם מענטשן וואס פארקט זיך פר גאט . און גרוקט זייער

זייער צו זיינע מצות. און דר מענטש וואס בעווינגט דעם יעדן דער קיט אים קיין עבירה נישט צו האנדלן און אז ער טוט וואס איין עבירה טוט, ער און איר הייבט אן צו זיין יונגט דער הייט ארעכטער וואס שמים (רבי אליעזר) זאגט (במצותיו הפך מאור) אין זיינע מצות געקומען ער זייער אבר גיט אין דעם שטח פון זיי געזאגט, ער טוט זיי פון ליבשאפט וועגן אפילו עס זאל און זיין קיין שטח גיט וויין דר הייט ארעכטער וואס שמים. און אפרוקט מאן ער דעם הקב"ה פון ליבשאפט וועגן זיי און זיין פאטער ווייטקט דאך וואו אלו זאכן פון זיין פאטער און טוט וואס אים וואו געקומען אזאל און אומצובראנענע לאזן זיינע עסקים דעם הקב"ה וועט זיי אים פארקומען און זאל נאך דאס :

און זאגט די גמרא אשייט שטח פון דר מצוה גוט מען און דר וועלט דהיינו אז איינער מאכט אשיין חנוכה דוכס. און אז זייער נזהר אין דר מצוה דס דא חכמים האבן געזאגט אז האט ער און קינד דר מצוה חכמים. און ווער עס איז נזהר אין מצות (מנוחה) בקיטט ער אשיין דירה ווער עס איז נזהר אין מצות (ציצית) בקיטט ער אשיין קלייד ווער עס איז נזהר צו האבן וויין און מירש איז ער נזהר צו בייקומען און צווא פול וויין ווער עס איז מכבד אקטוויט איז ער נזהר אלץ ער ווערן ווער עס איז מכבד פאטער און מוטער דר לעבט לאנג אז ער זאל די מצות פון כל התורה בקיטט חזן דעם גרויסן שטח וואס ער האט לעולם האט און דר וועלט עקט ער דא פירות. און וואס זייער וועלט בקיטט ער דס קיין און דר וואס דא מצוה באהער, גיט פון שטח וועגן דר בקיטט פול מוונט קאל מער שטח פון דעם וואס טוט וואס פון שטח וועגן. וואס דר פסוק זאגט (לרצא) די ורחשבי שמו הקב"ה גיט שטח צו די וואס פארקומען זיין פאר אים און געקומען זיין גאטן דרשית די גמרא דאס מיינט מען ווער עס געקומען אמצוה צו טאן און ער קען וואס גיט טאן אבר אין אונס רעכענען אים הקב"ה גלייך ווי ער וואלט וואס וואס :

רבי הניחא בר אבין זאגט ווער עס טוט אין מצוה מיט דר רעכטער חנוכה וואס ער איז געזאגט געזאגט קיטט אים קיין ביז גיט צו. וואס דר פסוק זאגט לשומר מצוה לא ידע דבר (ע) ווער עס האט אמצוה וועט גיט וויסן פון קיין ביז וואס. (רב אבי) און אשיין לייט זאגן: (רב הניחא בר פסא) דרשית און פון דעם פסוק ווער עס טוט אמצוה מיט דר גאנצער חנוכה אפילו עס איז און אים גיט גיט און גיט און ביז ווער דא איז ער וואס מכבד. (רבי יהושע בן לוי) זאגט וואס מיינט דר פסוק (אשר) אנו מצוה אתכם היום לעשותם הקב"ה זאגט איר גיט איר היינט די מצוה צו טאן איז מען דעם מארגן פאר פון די מצות נאר אז מיינט מען איר זאגט היינט די מצות טאן איר דער וועלט און מארגן צו עולם האט וועט איר זייער שטח בקיטט דעם דאטן. מען קען קיין מצוה גיט טאן. נאך שטח זאגט (רבי יהושע בן לוי) אלו די מצות וואס ישראל טאן און דער וועלט צו עולם האט קיין די מצות וועלכע און אונזער ערד פאר הקב"ה די מצוה האט דר (פלוני) גמאן און דא מצוה האט יענער (פלוני) גמאן וואס דר פסוק זאגט ויתנו עדיהם ויזכרו דאס מיינט מען די מצות וועלכע זאגן ערד ווער עס האט וואס גמאן. דר נאך זאגט ווייטער דר פסוק וישמעו ויאמרו אמת) י לעולם האט וועגן דא עוברי בוכים הערן. און וועגן און מנו ערד זאגן דאס וישראל האבן חכמים וועגן די מצות. און האבן זיין גלאזט מכות זיין און קידוש השם מיר האבן געווען אין דר (מכילתא) דרשית ער דעם פסוק (ועושה חסד לאלפים לאוהבי וישוטי מצותיו) הקב"ה טוט חסד צו צווייט טוונען דורות צו די וואס טאן די מצות פון ליבשאפט וועגן גיט פון שטח וועגן און צו די וועלכע וואס ווארטן די מצות זאלן זיי צו קיין און טאן זיין (מכילתא) מיט דר רעכטער חנוכה. און ווער וועגן די וועלכע לייט. דס וועגן די צדיקים און חסידים וואס וואונען אין ארץ ישראל און וועגן זיין מוסר נפש פון די מצות וועגן אז וואס עס איז געווען אין דער צייט אז די עוברי בוכים האבן גיט גיט גיט גיט און וועגן דאס געקומען אים און וועגן דאס געקומען אים געקומען דער גיט און צו הרגלן ווייטער האט זיין קינד פל געווען. פל דעם אגרון האט מען אים געווען דעם פירט מען אים צו הרגלן ווייטער האט מצות געקומען דעם האט מען געקומען מיט ארומ ווייל ער האט (לולב) געקומען דס אים איז געקומען פון וועגן זייער ליבשאפט וואס וואס האבן געהאט הקב"ה האבן וואס

מקדש השם נוען. וואר דעם זעלבן און וואל זיינע קנדר ביו אייבונג :

קיינ מענטש זאל נישט גרענקן ווס זאל איה מצות מאן . איה בן דאך ארוואט און האב פול עבירות
 גמא ווס וועלן מיר דא מצות העלפון . אויף דעם זאגט דא נקרא האסט גמא פול עבירות
 מוא דער קנן פול מצות . מיט די אייגענע איברים וואס דו האסט די עבירות גמא האסט איין עבירה
 גמא מיט דא אונזן . דא לייג תפילין צווישן דיין אונזן האסט איין עבירה גמא מיט לוגן זאגן .
 זאלסטו תורה לידן מיט דיין מול האבן דיין הענט פאר גאסן אום גיין בלוט דאס מיינט מען דו
 האסט איינעם מבייש נוען אזו האסטו אים זיין בלוט פאר גאסן דו קונן מאך שלום צווישן מאן און
 צוויי און צווישן איינעם און זיין חבר . און מוא תשובה און תפלה און צדקה . האסטו גוונדיקט
 מיט דיין הענט לייג תפילין אויף דיין הענט און גוב צדקה האסטו גהאט ביזו מלשכות זאלסטו
 האבן גוט מלשכות און אזו אויף מיט די אייגענע אברים . אזו אז דו וועסט קומן צום יום הרין וועלן
 די מצות אפ גרעכנט זיין קוגי די עבירות . און אויב די מצות וועלן מער זיין וועט דיר גוט זיין און
 אויב די עבירות זענען מער איז דו שלעכט :

דיא מצות פון דר תורה זענען תריג זעקס הונדערט מיט דרייצן דרייא הונדערט מיט פונף זעקצות
 (לארס) קנן די מען פונם יאר און אויסדער מאן זאגט צום מענטשן מוא איין מיר קיין עבירה
 גיט . און וויכר זענען צווייא הונדערט מיט אקט און פערצונ (מצות עשה) קנן דא אברים פונם
 מענטשן און אויסדער אבר זאגט צום מענטשן מוא מיט מיר אמצוה גיט קיין עבירה אויף
 שמיים אין פרק נאל תהי רשע בעני עצמה) דס דו זאלסט קיין עבירות גיט מאן בלשכות און פאר
 זייטן וועסטו פארם זיין :

דר פסוק זאגט (כי ישרים הרבי ה' צדיקים ילכו בם ופושעים יפלו בם) דען עס זענען זעקס
 פארטונ די וועגן פון גאט די צדיקים גיט און זיי . און די רשעים ווערן געשטראכט אין
 זיי די נקרא שרייבט דרוף אמשל ווען עס איז אסענדע מצוה דא עסט דר צדיק פון מצוה וועגן
 אבר דר רשע עסט נאר זיין בוך און צו פאלן דאס מיינט דר פסוק (צדיקים ילכו וגו') דרום וואל
 קינור גיט עסן פון זיין הנאה וועגן . נאר פון מצוה וועגן דס גאט דאס גאט אפילו ער האט
 הנאה פון דר מצוה הארט מיר גיט . אז וויא מיר עסן שלש סעודות אום שבת האמטש אקאל
 דס ער דאך דר פון קיין הנאה גיט דס ער איז זאט . דאך מוט ער עס פון מצוה וועגן אזו זאלן
 אויף אלו מצות זיין . און זאלסט זיי מאן פון דעם שענקסטו און בעקסטו גאט איין ארוואט גוב
 אים פון דעם בעקסטו פוקסטו איין אהרונ און אלוקב . קויף פון דעם בעקסטו און שענקסטו זאלסט
 אויף קופן אשוינס מלית און תפילין און אשוינס סוכה :

אויך ווען איינער האט גקופט איין אהרונ דר נאך מרעפט זיך אים אטייערער צו קופן . איז ער
 מחוייב קופן אפילו ער מרעפט אן מיייערער מיט אשליש פונם ערשטן לבישל אז דר ערשטער
 קאסט זעקס גולדן . וואל ער נאך דר לייגן צווייא גולדן . דס הייסט אשליש מלגו . אמיל לייט
 זאגן ער איז מחוייב מסיף צו זיין צוויי און (שליש מלגו) דס הייסט דרייא גולדן חוץ יענע זעקס
 אזו זענען אויף אלו די מצות . אויף איז אויסדער מחוייב די מצוה צו מאן (לשם שמנים) גיט פון
 גאט וועגן זיך צו ברופן פאר לייטן דען דער מיט בעקט ער אפ זיין שכל אויף דר וועלט און וו
 ווערט אים נאך צו איין עבירה . אבר אז זיין פונגה איז לשם שמנים אפילו לייטן ווייסן דר פון
 איז אויף געשט קשה . דען זיין פונגה איז דאך גיט פון לייטן וועגן . נאר פון נאסט וועגן אז וויא
 דר פסוק זאגט (ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובקד נפשך) ווארעם שמיים גיט (לבך) דיין
 איין הארץ נאר (לבבך) מיינט מען מיט דיין בידו הערצער מיט דעם נצר טוב און מיט דעם נצר
 הרע זאלסטו הינגה העבירה . און זאלסט מאן אלו די מצות לשם שמנים :

דאךס דר מענטש איז גיט בלשאטן גווארן נאר אויף תורה לערנען און אורי מצות צו מאן און
 ער איז נאר ווי אשכנז ווס איינער שאקט אים זייט זאכטן אום צו רוקסטן אז ער מוט זיין
 שליחות . באמנה דא בקומט ער זיין שכל . און אויב ער פאר געסט, דרזונן . און גייט נאך נאך

והואל מעט מיט פֿרעסן און זוכן • און איז דאך וויי צו דעם שני • און איז אויף דר מענטש נשקט
פון גאט צו פארקומען זיינע זאכן און אז ער טוט זיין שליוות באמנה דם ער לערנט הורה און
טוט מצות לשם שמים • אזוא בקומט ער פול שכל לעולם הבא • און עקט אויף דיא פירות פון
די מצות אויף דר וועלט • אָבֿר אז ער גייט נאך נאך וואל טעג • און פֿר געקט זיין שליוות איז
דאך ווייא צו אים דם ער פאר שעקט די מצות וס הקב"ה הט גנובן צו משה רבינו ע"ה און משה
רבינו האט זיין אויבֿר געפֿרט צו יהושע • און יהושע צו די זקנים • און די זקנים צו די נביאים
און די נביאים צו די אנשי כנסת הגדולה • און דר נאך איין דור נאך דעם אנדרון ביז דיא חכמי
המשנה • דער נאך די חכמי התלמוד • דר נאך די פוסקים • דאס זענען דיא רעכטע מצות וואס
דער מענטש איז בשאפן גווארן זיין צו טאן ניט קיין אנדר מלאכה • אָבֿר דר מענטש מוז אויף
האבן אקלאכה צו זיין פרנסה און קליידר און וואונג דען אז ער וועט קיין פרנסה ניט האבן וועט
אָדֿ גיט קענען גאט דוקן אָבֿר זיין עיקר הענדל זאל זיין צו הורה און מצות און זיין עסן און קליידן
אזל זיין כדי ער זאל קענען גאט דוקן מיט הורה און מצות • ווי דר פסוק זאגט (וירפרת בם) זאלקט
ביידן אין הורה און מצות :

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

